E1

ROMOS MIŠIOLAS

II VATIKANO SUSIRINKIMO NUTARIMU
REFORMUOTAS

POPIEŽIAUS PAULIAUS VI ĮSAKYMU IŠLEISTAS

V

SKAITINIAI EILINIŲ ŠIOKIADIENIŲ MIŠIOMS

NEPORINIAI METAI

E1

LIETUVOS VYSKUPŲ KONFERENCIJOS LEIDINYS
KAUNAS—VILNIUS
1989

A P P R O B A T I O

Praesens quintum volumen versionis MISSALIS ROMANI in linguam lituanam, a Commissione liturgica dioecesium Lituaniae paratae, continens Lectionarium pro feriis per annum, anno primo, conformis est in omnibus exemplari a Congregatione pro Cultu Divino die 30 ianuarii 1987, prot. 292/87, confirmato, ideoque approbatur et uti typicum pro hac parte declaratur. Terminus a quo in usum officialem assumendum erit, a Conferentia nostra Episcopali statuetur, postquam typis impressum fuerit.

Similiter approbatur appendix formulas orationis universalis ab eadem Commissione liturgica paratas continens.

† VINCENTAS Card. SLADKEVIČIUS

Archiepiscopus Kaunensis,
Praeses Conferentiae Episcopalis
Lituaniae

Kaunas,
die 30 maii 1989
Nr. 553

Omnia iura reservantur Conferentiae Episcopali Lituaniae

SACRA CONGREGATIO
PRO CULTU DIVINO

Prot. N. 1758/70

D E C R E T U M

Ordine lectionum Missae approbato per Constitutionem Apostolicam MISSALE ROMANUM, a Summo Pontifice PAULO VI die 3 aprilis 1969 datam, Sacra haec Congregatio pro Cultu Divino, quae decreto diei 25 maii 1969 elenchum lectionum biblicarum iam evulgaverat, curavit ut Lectionarium quoque conficeretur, quod omnium lectionum integrum textum lingua latina exhiberet.

Praesentem nunc editionem latinam Lectionarii Missalis Romani haec Sacra Congregatio evulgat, eandemque typicam esse declarat.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Sacrae Congregationis pro Cultu Divino, die 30 septembris 1970, in festo S. Hieronymi.

BENNO Card. GUT
Praefectus

A. BUGNINI
a Secretis

CONGREGATIO
PRO CULTU DIVINO

Prot. 292/87

L I T U A N I A E

Instante Excellentissimo Domino Archiepiscopo Liudas Povilonis, Conferentiae Episcopalis Lituaniae Praeside, litteris die 22 ianuarii 1987 datis, vigore facultatum huic Congregationi a Summo Pontifice IOANNE PAULO II tributarum, interpretationem l i t u a n a m Lectionarii Missalis Romani pro feriis temporis per annum (anno primo et secundo), prout exstat in exemplaribus adnexis, perlibenter probamus seu confirmamus.

In textu imprimendo mentio fiat de confirmatione ab Apostolica Sede concessa. Eiusdem insuper textus impressi duo exemplaria ad hanc Congregationem transmittantur.

Contrariis quibuslibet minime abstantibus.

Ex aedibus Congregationis pro Cultu Divino, die 30 ianuarii 1987.

† Vergilius NOE

Archiep. tit. Voncariensis
a Secretis

Petrus MARINI
Subsecretarius

EILINIS LAIKAS
NEPORINIAI METAI

PIRMOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 1, 1—6

Dievas prabilo į mus per Sūnų

Láiško Žỹdams įžanga.

Daũgel kartų ir įvairiais bũdais praeityjė Diẽvas yrà kalbėjęs mũsų prótėviams peř prãnašus, õ galiáusiai šiomis dienomis jìs prabìlo į mùs peř Sũnų, kurį paskýrė visãtos paveldėtoju ir peř kurį sutvėrė pasáulius.

Jìs, Diẽvo šlovės ãtšvaitas ir jõ esýbės pavéikslas, nẽšantis sàvo galingu žodžiù visãtą, nuplóvęs núodėmes, atsisėdo Diẽvo didýbės dešinėjė aukštýbių aukštýbėse ir tãpo tíek prakilnėsnis ùž ángelus, kiek aukštėsnį ùž juõs paveldėjo vařdą.

Kuriám gì angelũ kadà nórs bùvo pasakýta: „Tù esì màno Sūnùs, àš šiañdien pagimdžiaũ tavè"? Ir vẽl: „Àš jám bũsiu tėvas, õ jìs mán bùs sūnùs". Toliaũ, įvėsdamas Pirmgimį į pasáulį, jìs sãko: „Tepagárbina jį visì Diẽvo angelaĩ".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 96, 1 ir 2b. 6 ir 7c. 9 (P.: plg. 7c)

P. Angelaĩ visì, priẽš Viẽšpatį kniùbkit!

[1] Viẽšpats — pasáulio Valdõvas:
tedžiũgauja žẽmė, tekrýkštauja sãlos.

[2] Tėise, teisýbe grįstas jõ sóstas. —
P. Angelaĩ visì, priẽš Viẽšpatį kniùbkit!

[6] Bylója dangùs apiẽ jõ teisingùmą,
jõ garbingùmą rẽgi pasáulis.
[7] Niekingi dieváičiai, priẽš Viẽšpatį kniùbkit! — **P.**

[9] Dìdis tù, Viẽšpatie, viršuñ visõs žẽmės,
visų dievų tù aukščiáusias. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mk 1, 15

P. Aleliùja. — Prisiartino Diẽvo karalỹstė,—
sàko Viẽšpats. —
Atsiverskite ir tikėkite Evangėlija. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 1, 14—20

Atsiverskite ir tikėkite Evangelija

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mõrkų.

Kaĩ Jõnas bùvo sùimtas, Jėzus sugrįžo į Galilėją ir ẽmė skélbti gėrąją Diẽvo naujíeną: „Atẽjo mẽtas, prisiartino Diẽvo karalỹstė. Atsiverskite ir tikėkite Evangėlija!"

Eĩdamas paleĩ Galilėjos ẽžerą, Jėzus pamãtė Simoną ir Simono brólį Andriẽjų, mẽtančius tiñklą į ẽžerą; bùvo màt žvejaĩ. Jėzus tãrė: „Eĩkite pãskui manė! Àš jùs padarýsiu žmonių žvejaĩs". Ir tuojaũ, palikę tinklùs, juõdu nuẽjo sù juõ.

Paėjėjęs trupùtį toliaũ, jis pamãtė Zebediẽjaus sũnų Jokũbą ir jõ brólį Jõną taipõgi váltyje betaĩsant tinklùs. Tuõj pàt jis pasìšaukė ir juõs. Palikę sàvo tėvą Zebediẽjų sù samdiniaĩs váltyje, jiẽ sẽkė pãskui jį.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 2, 5—12

Priderėjo, kad kentėjimais ištobulintų išganymo vadovą

Iš láiško Žỹdams.

Nè angeláms Diẽvas pajùngė ateitiẽs pasáulį, apiẽ kurį̃ kal̃bame. Bejė, kažkàs kažkur̃ yrà liùdijęs:

„Kàs yrà žmogùs, kàd jį̃ atsìmeni, kàs Žmogaũs Sūnùs, kàd juõ rūpiniesi? Padareĩ jį̃ trumpám laĩkui mažèsnį ùž ángelus, didýbe ir̃ garbè jį̃ apvainikavaĩ, vìsa pajùngei jõ valdžiai".

Jéigu jaũ vìsa pajùngė, taĩ nepaliko niẽko, kàs nebūtų jám pajùngta. Vìs dėltõ dabar̃ mẽs dár nemãtome, jóg vìsa jám pajùngta. Mẽs tìk rẽgime tą̃ „trumpám laĩkui mažèsnį negù angelaĩ" — Jėzų, ùž mirtiẽs kentėjimus „apvainikúotą didýbe ir̃ garbė". Reikėjo, kàd Diẽvo malóne ùž visùs ir̃ kiekvíeną jìs paragáutų mirtiẽs.

Tasaĩ, kuriám ir̃ ìš kuriõ yrà visatà, norėjo daugýbę sàvo vaikų̃ nuvèsti į̃ garbę. Todẽl priderėjo, kàd kentėjimais ištóbulintų jų̃ išgãnymo vadõvą. Jùk švéntintojas ir̃ švéntinamieji — visì kỹla ìš víeno. Todẽl jis nesigėdija juõs vadìnti bróliais; jìs sãko: „Àš paskélbsiu tàvo var̃dą sàvo bróliams, susirinkimė tavè šlóvinsiu gíesme".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 8, 2a ir 5. 6—7. 8—9 (P.: plg. 7)

P. Tàvo Sūnùs viešpatáuja
tàvo rañkų sukurtájam pasáuliui.

[2] Viẽšpatie, mūsų Valdõve,
kóks įstabùs tàvo var̃das pasáuly!
[5] „Kàs gì žmogùs, kàd tù jį̃ dár atmiñtum,
kàs tàs Adõmo sūnùs, kàd jį̃ belankýtum?!" — **P.**

[6] Jį̃ padareĩ nè ką̃ menkèsnį ùž ángelus,
garbè ir̃ grožiù jį̃ vainikúoji.

7 Jìs viešpatáuja tàvo rañkų sukurtájam pasáuliui.
Jám põ kójų tù vìsa paklójai: —

P. Tàvo Sūnùs viešpatáuja
tàvo rañkų sukurtájam pasáuliui.

8 jáučius, avìs — visùs aliái víeno,
nèt laũko žvėrìs,
9 padángių paukščiùs ir žuvìs jūrų giliųjų —
vìsa, kàs mãrių platýbėse plaũko. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 1 Tes 2, 13

P. Aleliùja. — Priimkite Diẽvo žõdį
nè kaĩp žmogaũs žõdį,
bèt, kàs jìs iš tikro yrà, —
kaĩp Diẽvo žõdį. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 1, 21—28

Jis mokė kaip turintis galią

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Kafarnáume šeštãdienį, nuẽjęs į sinagògą, Jėzus pradėjo mókyti. Žmónės stebėjosi jõ mókymu, nès jìs mókė kaĩp tùrintis gãlią, õ nè kaĩp Rãšto áiškintojai.

Jų sinagògoje tadà bùvo netyrõsios dvãsios apsėstas žmogùs. Jìs ẽmė šaũkti: „Kõ táu iš mūsų reĩkia, Jėzau Nazaretiẽti? Gál atėjaĩ mūsų sunaikìnti? Àš žinaũ, kàs tù esì: Diẽvo šventàsis!"

Jėzus sùdraudė jį: „Nutìlk ir išeĩk iš jõ!" Tuomèt netyróji dvasià pradėjo jį tąsýti ir, baĩsiai šaukdamà, išẽjo iš jõ.

Visì didžiaĩ nustẽbo ir klausinėjo víenas kìtą: „Kàs gì čià? Naũjas mókslas sù galià?! Jìs nètgi netyrósioms dvãsioms įsakinėja, ir tõs jõ klaũso!" Gañdas apiẽ jį greĩtai pasklìdo põ vìsą Galilėjos šãlį.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 2, 14—18

Jis turėjo visu kuo tapti panašus į brolius, kad būtų gailestingas

Iš láiško Žỹdams.

Kadángi vaikų kraũjas ir kűnas bendrì, taĩ ir Jėzus lygiomìs juõs prisiėmė, kàd mirtimì sunaikintų tą, kurìs turėjo mirtiẽs valdžią, taĩ yrà vélnią, ir išvadúotų tuõs, kuriẽ, bijódami mirtiẽs, visám gyvẽnimui bùvo patẽkę į vergìją.

Jùk iš tiesų jám rūpėjo nė angelaĩ, bèt rūpėjo Abraõmo pãlikuonys. Todẽl jìs turėjo visù kuõ tàpti panašùs į brólius, kàd bűtų gailestingas ir ištikimas Diẽvui vyriáusiasis kùnigas ir galėtų pérmaldauti ùž žmonių nùodėmes.

Pàts iškeñtęs bañdymus, jìs gãli padėti tiems, kuriẽ yrà bañdomi.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 104, 1—2. 3—4. 6—7. 8—9 (P.: 8a)

P. Ámžiais atsìmena Viẽšpats sándorą sàvo.

Arba: Aleliùja.

1 Iškilmingiáusiai Viẽšpatį gárbinkit,
svéikinkit jõ šveñtąjį vařdą,
skélbkit tautóms didìngus jõ dárbus.
2 Jũs jám giedókit ir grókit,
gársinkit jõ stebuklìngą veikìmą. — **P.**

3 Jùms léista šventù jõ vardù vìs didžiúotis.
Laĩ džiaũgiasi šìrdys, kuriõs Viẽšpaties ilgis.
4 Žvelkit į Viẽšpatį, į jõ galýbę,
jõ véidą išvýsti vìs trókškit. — **P.**

6 Jūs, jõ tarnaĩ, Abraõmo ainìja,
jūs, jõ rinktìniai, Jokūbo vaikáičiai!
7 Diẽvas mùms yrà patsaĩ Viẽšpats,
vìsą pasáulį vaĺdo jõ galingasis žõdis. —

P. Ámžiais atsìmena Viẽšpats sándorą sàvo.

8 Ámžiais jìs atsìmena sándorą sàvo,
pãžadą, dúotą kartóms tūkstantinėms:
9 sùtartį, sù Abraomù sudarýtą,
príesaiką, dúotą kilniám Izaõkui. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 27

P. Aleliùja. — Mãnosios ãvys klaũso màno baĺso, —
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, ir̃ jõs sẽka pãskui manė. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 1, 29—39

Jis pagydė daugelį sergančių įvairiomis ligomis

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĺ Mõrkų.

Išẽjęs iš sinagògos, Jėzus kartù sù Jokūbù ir̃ Jonù nuẽjo į̃ Simono ir̃ Andriẽjaus namùs. Sìmono úošvė gulėjo karščiúodama, ir̃ jiẽ tuojaũ apiẽ taĩ jám pasãkė. Jìs priẽjęs pakėlė ją ùž rañkos; karštis palióvė, ir̃ ji galėjo jíems patarnáuti.

Atẽjus vãkarui, kaĩ sáulė nusiléido, pàs Jėzų sugabėno visùs ligónius ir̃ dėmonų apsėstúosius; visas miẽstas bùvo susiriñkęs priẽ dùrų. Jìs pagýdė daũgelį seĩrgančių įvairiomìs ligomìs, išvãrė daũg dėmonų. Ir̃ neléido dėmonams kalbėti, nès jiẽ žinójo, kàs jìs.

Labaĩ anksti, dár neišaũšus rýtui, Jėzus atsikėlęs nuẽjo į̃ negyvėnamą viẽtą ir̃ tenaĩ meĺdėsi. Sìmonas ir̃ jõ drau-

gaĩ nùsekė iš paskõs iř, surãdę jį, pasãkė: „Visì tavęs ieško".

Jìs atsãkė: „Eĩkime kituř, į grẽtimus miesteliùs, kàd iř teñ skélbčiau žõdį, nès tám esù atẽjęs". Iř keliãvo põ vìsą Galilėją, skélbdamas žõdį jų sinagògose iř išvarinėdamas dėmonus.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 3, 7—14

Raginkite vieni kitus, kol dar tebėra „šiandien"

Ìš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Anót Šventõsios Dvãsios žõdžių: „Jéi šiañdien išgirsite jõ balsą, neužkietinkite sàvo širdžių, kaĩp peř maĩštą, gùndymo diẽną dykumojė, kuř jũsų tėvaĩ gùndė manė iř mėgìno, nórs bùvo regėję màno dárbus peř kẽturiasdešimt mẽtų. Todẽl àš įnirtaũ priẽš šią gìminę iř pasakiaũ: ‚Visuomèt jiẽ klýsta širdyjė; jiẽ nepažįsta màno kelių'. Taĩgi àš užsirũstinęs prisiekiau: ‚Jiẽ neįžeñgs į màno póilsio buveĩnę!' "

Žiūrėkite, bróliai, kàd kuriõ jũsų širdyjė neužsimėgztų netikėjimo piktýbė, atitólinanti nuõ gývojo Diẽvo. Verčiaũ rãginkite vienì kitùs kasdiẽn,— kõl dár tebėrà „šiañdien",— kàd kuriõ jũsų neužkietintų núodėmės klastà.

Jùk mẽs ẽsame tãpę Krìstaus daliniñkais,— tiktaĩ išsáugokime pirmýkštį tikėjimo tvirtùmą iki gãlo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 94, 6—7. 8—9. 10—11 (P.: 8)

P. Õ, kàd išgirštumėt šiañdien, kã jùms Viẽšpats bylója:
„Tegùl jũsų šìrdys nebũna storžiẽvės".

6 Eĩkime, pùlkime žẽmėn priẽš Diẽvą,
priẽš Viẽšpatį klaũpkim, kurìs mùs sutvėrė.
7 Jìs mũsų Diẽvas, õ mẽs jõ gãnoma liáudis,
jõ rañkų globójamos ãvys. — **P.**

8 Õ, kàd išgirštumėt šiañdien, kã jìs jùms bylója:
„Tegùl jũsų šìrdys nebũna storžiẽvės,
kaĩp anuõmet priẽ Merìbos,
kaĩp týruose Masõs diẽną,
9 kuř jũsų senõliai įžūliaĩ manė bañdė,
nórs stebuklùs màno mãtė! — **P.**

10 Peř kẽturias dẽšimtis mẽtų
įkỹrūs mán bùvo tiẽ žmónės.
Tariaũ àš: Į klýstkelius krỹpsta jũ šìrdys,
11 õ màno kẽlio pažìnt jiẽ nenóri.
Todẽlei àš rũsčiai prisiekiau:
jiẽ niekadà neįžeñgs į màno ãtilsio šãlį". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 4, 23

P. Aleliùja. — Jėzus skélbė karalỹstės Evangèliją
iř gýdė žmonėsė visókias ligàs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 1, 40—45

Raupsai pranyko, ir jis tapo švarus

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Pàs Jėzų atẽjo raupsúotasis iř atsiklaũpęs maldãvo: „Jéigu nóri, galì manė padarýti švãrų". Jėzus, pasigailėjęs jõ, ištiesė rañką, pàlietė jį iř tãrė: „Nóriu, bũk švarùs!" Tuojaũ pàt raupsaĩ pranỹko, iř jìs tãpo švarùs.

Jėzus liępė jám tuojaũ pasišãlinti iř smařkiai prigrasìno: „Žiūrėk, kàd niẽkam niẽko nesakýtum! Eĩk, pasiródyk kùnigui iř ùž pasveikìmą paaukók Mõzės įsakýtą ãtnašą jíems paliùdyti".

Õ šìs bekeliáudamas pradẽjo taĩp plačiaĩ skélbti iř skleĩsti įvykį, jóg Jėzus nebegalẽjo viešaĩ pasiródyti miestė. Jìs laĩkėsi ùž miẽsto, negyvẽnamose viẽtose, bèt žmónės ìš visuř riñkosi pàs jį̃.

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 4, 1—5. 11

Stenkitės įžengti į aną poilsį

Ìš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Dár tebegaliója pãžadas léisti įeĩti į Diẽvo póilsio buveĩnę. Todẽl nesnáuskime, kàd kurìs nórs ìš jũsų nepasiródytų prarãdęs tą prógą. Mẽs, kaĩp iř jiẽ, ẽsame gãvę gẽrąją naujíeną. Vìs dėltõ ìšgirstas žõdis neišẽjo jíems į̃ náudą, nès jiẽ tikẽjimu nesijùngė sù kitaĩs, kuriẽ bùvo girdẽję.

Õ mẽs, įtikẽjusieji, eĩname į̃ póilsio buveĩnę, kaĩp jõ pasakýta: „Todẽl àš užsirústinęs prisiekiau: ‚Jiẽ neįžeñgs į̃ màno póilsio buveĩnę' ". Nórs Diẽvo darbaĩ bùvo užbaigtì nuõ pasáulio sutvėrìmo, tačiaũ jìs vienojė viẽtoje yrà išsiréiškęs apiẽ septiñtąją diẽną: „Septiñtąją diẽną Diẽvas ilsẽjosi põ visų̃ sàvo darbų̃". Iř vẽl anojė viẽtoje: „Jiẽ neįžeñgs į̃ màno póilsio buveĩnę".

Tàd sténkimės įžeñgti į̃ aną̃ póilsį, kàd niẽkas nebenupùltų, sèkdamas neklusniųjų pãvyzdžiu.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 77, 3 ir 4bc. 6c—7. 8 (P.: plg. 7b)

P. Neužmiřškite Diẽvo stebùklų.

3 Ką̃ žìnom, ką̃ ẽsam girdė̃ję,
ką̃ mū́sų prótėviai apsakinė̃jo,
4 bylósim kartóms būsimósioms, —
kóks Viẽšpats šlovìngas, galìngas. — **P.**

6 Kàd jiẽ iškilmìngai vaikáms sàvo bylótų,
7 liẽptų víen tìk Dievù pasitikė̃ti,
neužmiřšti Diẽvo stebùklų,
į́sakų jõjo laikýtis. — **P.**

8 Kàd jiẽ kařtais netàptų,
kaĩp jų̃jų tėvaĩ, kartà kietasprañdė, maištìnga,
kartà, turė̃jusi šìrdį nesąžinìngą,
neištikimà bùvusi Diẽvui. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 7, 16

P. Aleliùja. — Dìdis prãnašas atsirãdo tařp mū́sų.
Diẽvas aplañkė sàvo taũtą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 2, 1—12

Žmogaus Sūnus turi galią atleisti žemėje nuodėmes

✝ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Kaĩ Jė̃zus vẽl atẽjo į̃ Kafarnáumą, žmónės išgiřdo jį̃ ẽsant namuosè iř taĩp gaũsiai susiriñko, jóg nẽ priẽ dùrų nebelìko viẽtos. Õ jìs skélbė jíems žõdį.

Tadà keturì výrai àtnešė paralyžiúotą žmõgų. Negalė̃dami dẽl miniõs prinèšti jõ priẽ Jė̃zaus, jiẽ praplė̃šė stógą nãmo, kuř jìs bùvo, iř, padãrę skỹlę, nuléido žemỹn neštuvùs, añt kurių̃ gulė̃jo paralyžiúotasis. Išvýdęs jų̃ tikė̃jimą, Jė̃zus kreĩpėsi į̃ paralyžiúotąjį: „Sūnaũ, táu atléidžiamos núodėmės!"

Tenaĩ sėdėjo kẽletas Rãšto áiškintojų, kuriẽ svarstė sàvo širdyjė: „Kaĩp jìs drįsta taĩp kalbėti? Jùk jis piktžodžiáuja! Kàs gì gãli atléisti núodėmes, jéi nė vienas Diẽvas?!"

Jėzus, iš kařto sàvo dvasià pérpratęs jų̃ mintìs, tãrė: „Kám taĩp mãnote sàvo širdyjė? Kàs lengviaũ — ař pasakýti paralyžiúotajam: ‚Táu atléidžiamos núodėmės', ař liẽpti: ‚Kélkis, pasiimk neštuvùs iř váikščiok'? Bèt, kàd žinótumėte Žmogaũs Sū̃nų tùrint gãlią atléisti žẽmėje núodėmes,— čià jìs tãrė paralyžiúotajam,— sakaũ táu: kélkis, imk sàvo neštuvùs iř eĩk namõ!"

Šìs atsikẽlęs tuojaũ pasiėmė neštuvùs iř visų̃ akysė nuẽjo sáu. Visì bė gãlo stebėjosi iř šlóvino Diẽvą, sakýdami: „Tokių̃ dalỹkų mẽs niẽkad nėsame mãtę".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 4, 12—16

Su pilnu pasitikėjimu artinkimės prie malonės stalo

Ìš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Diẽvo žõdis yrà gývas, veiksmìngas, aštrėsnis ùž bèt kókį dviašmẽnį kalavìją. Jìs prasiskverbia ikì síelos iř dvãsios atšakõs, ikì sąnarių̃ iř káulų smegenų̃, iř teĩsia širdiẽs sumãnymus beĩ mintis. Jám nėrà jokių̃ paslėptų̃ padarų̃, bèt vìsa yrà grỹna iř atìdengta akìms tõ, kuriám turėsime dúoti apýskaitą.

Mẽs tùrime dìdį vyriáusiąjį kùnigą, praẽjusį prõ dangùs Diẽvo Sū̃nų Jėzų, taĩgi tvirtaĩ laikýkimės tikėjimo. Mẽs gì tùrime nè tókį vyriáusiąjį kùnigą, kuris negalėtų atjaũsti mū̃sų silpnýbių, bèt, kaĩp iř mẽs, visaĩp bandýtą, tačiaũ nenusidėjusį.

Todėl sù pìlnu pasitikėjimu arˆtinkimės priẽ malónės sósto, kàd pasiektume gailestingùmą ir̃ ràstume malónę patìrti pagálbą dẽramu laikù.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 8. 9. 10. 15 (P.: Jn 6, 63b)

P. Viẽšpatie, tàvo žõdžiai yrà dvasià ir̃ gyvẽnimas.

8 Tóbulas Viẽšpaties dúotas Teisýnas: jìs dvãsią gaivìna.
Pasãkymas Viẽšpaties tvìrtas, išmintiẽs móko varguõlį. — **P.**

9 Įsãkymai Viẽšpaties teĩsūs, džiùgina šìrdis,
paliepìmas Viẽšpaties týras, akìms dúoda šviesýbę, — **P.**

10 Viẽšpaties báimė grynà, tvẽria peř ámžius,
Viẽšpaties sprendìmai tikrì, visì aliái vìeno teisìngi. — **P.**

15 Màno kaĩbos ir̃ màno miñtys tavė tepasíekia,
Viẽšpatie, táu tebūna malõnios —
táu, màno uõlai, vadúotojui màno. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 4, 18—19

P. Aleliùja. — Viẽšpats manė pàsiuntė
nèšti gerõs naujíenos vargdiẽniams,
skélbti belaĩsviams išvadãvimo. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 2, 13—17

Aš atėjau ne teisiųjų šaukti, o nusidėjėlių

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus vẽl nuẽjo į pãežerę. Ištisà minià riñkosi priẽ jõ, õ jìs juõs mókė. Praeĩdamas jìs pamãtė Lèvį, Alfiẽjaus

sūnų, sėdintį muĩtinėje, iř tãrė jám: „Sėk pãskui manė!" Šis atsikėlė iř nuẽjo sù juõ.

Jėzus Lėvio namuosė bùvo pasodintas priẽ váišių stãlo, iř muĩtininkai beĩ nusidėjėliai váišinosi kartù sù Jėzumi iř jõ mokiniaĩs, nės daũg bùvo tokių, kuriẽ sėkė pãskui jį̃. Rãšto áiškintojai iš fariziẽjų tárpo, išvýdę jį̃ válgantį sù nusidėjėliais iř muĩtininkais, prikìšo mokiniáms: „Kodėl jìs válgo sù muĩtininkais iř nusidėjėliais?"

Taĩ išgirdęs, Jėzus atsìliepė: „Nė sveikíesiems reĩkia gýdytojo, bèt ligóniams! Àš atėjaũ nė teisių̃jų šaũkti, õ nusidėjėlių".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTROJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 5, 1—10

Būdamas Sūnus, jis savo kentėjimuose išmoko klusnumo

Iš láiško Žỹdams.

Kiekvienas vyriáusiasis kùnigas ìmamas iš žmoniũ tárpo ir̃ skìriamas atstováuti žmonėms pàs Diẽvą, kàd atnašáutų dóvanas ir̃ aukàs ùž núodėmes. Jìs sùgeba atjaũsti nežìnančius ir̃ klýstančius, nès ir̃ pàts yrà àpgaubtas silpnùmo ir̃ dẽl jõ tùri atnašáuti aukàs, kaĩp ùž tautõs núodėmes, taĩp ir̃ ùž sàvo. Ir̃ niẽkas pàts nepasìima tõs garbẽs, õ vien tìk tàs, kurìs Diẽvo šaũkiamas, kaĩp Aarõnas.

Taĩp pàt ir̃ Krìstus nè pàts sáu sùteikė garbę tàpti vyriáusiuoju kùnigu, bèt tàs, kurìs jám pasãkė: „Màno Sūnùs tù esì, šiañdien tavè pagimdžiaũ". Kitojè viẽtoje sãko: „Tù esì kùnigas peř ámžius kaĩp Melchizedèkas".

Jìs sàvo kũno dienomìs siuñtė sàvo prãšymus beĩ maldãvimus sù balsiù šauksmù beĩ ãšaromis į̃ tą, kurìs jį̃ galėjo išgélbėti nuõ mirtiẽs, ir̃ bùvo išklausýtas dẽl sàvo pagarbùmo. Bũdamas Sūnùs, jis sàvo kentėjimuose išmóko klusnùmo ir̃, pasíekęs tobulùmą, visíems, kuriẽ jõ klaũso, tãpo ámžinojo išgãnymo priežastimì, Diẽvo pavadìntas vyriáusiuoju kùnigu kaĩp Melchizedèkas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 109, 1. 2. 3. 4 (P.: 4bc)

P. Tù Kùnigas ámžiais kaĩp Melchizedèkas.

[1] Diẽvas sãko màno Valdõvui: „Sėskis màno dešinėjė,
[6] àš patiẽsiu tàvo príešus tařsi pakójį põ tàvo kójų".
— **P.**

2 Diẽvas duõs táu Siònо kalnė valdõvo lãzdą,
iř tù sàvo príešus valdýsi. — **P.**

3 Nuõ gimìmo šventuosė kalnuosė viešpatáusi,
iš pàt įsčių, nuõ aušrõs sàvo jaunỹstės. — **P.**

4 Viẽšpats yrà prisiekęs, iř jis nesigaĩli:
„Tù Kùnigas ámžiais kaĩp Melchizedėkas". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Žyd 4, 12

P. Aleliùja. — Diẽvo žõdis yrà gývas, veiksmìngas.
Jis teĩsia širdiẽs sumãnymus beĩ mintìs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 2, 18—22

Su jais yra jaunikis

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mõrkų.

Tuõ metù Jõno mokiniaĩ iř fariziẽjai pãsninkavo. Žmónės atẽję kláusė Jėzų: „Kodẽl Jõno iř fariziẽjų mokiniaĩ pãsninkauja, õ tavíeji nè?"

Jėzus atsãkė: „Ařgi gãli vestùvių svečiaĩ pãsninkauti, kõl sù jaĩs yrà jaunìkis? Kõl jiẽ tùri priẽ savęs jaunìkį, jiẽ negãli pãsninkauti. Bèt ateĩs diẽnos, kaĩ jaunìkis bùs iš jų àtimtas, iř tadà, tomìs dienomìs, jiẽ pãsninkaus.

Niẽkas nèsiuva lõpo iš nesuvélto mìlo añt palaĩkio drabùžio; kitaĩp lõpas atplėštų nuõ jõ gãbalą (naũjas nuõ sẽno), iř pasidarýtų dár didèsnė skylẽ. Taipõgi niẽkas nèpila jáuno vỹno į senùs vỹnmaišius. Antraĩp vỹnas suplėšytų vỹnmaišius, iř nueĩtų niẽkais iř vynas, iř vỹnmaišiai. Jaunám vỹnui — naujì vỹnmaišiai!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Žyd 6, 10—20

Viltis mums yra tarsi saugus ir tvirtas inkaras

Ìš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Diẽvas nėrà neteisìngas. Jìs nepamiȓš jū́sų darbų̃, jū́sų méilės, kurią̃ paródėte jõ vaȓdui, kaĩ tarnãvote iȓ tebetarnáujate šventíesiems. Todẽl mẽs trókštame, kàd kiekvíenas ìš jū́sų ikì gãlo ródytų ankstyvèsnį uolùmą iȓ neribótą vìltį, kàd neaptìngtumėte, bèt bū́tumėte sekė̃jai tų̃, kuriẽ tikė̃jimu iȓ ìštverme pavéldi pãžadus.

Kaĩ Diẽvas dãvė Abraõmui pãžadus, neturė̃damas kuõ aukštesniù prisíekti, prisíekė savimì iȓ tãrė: „Ìš tiesų̃, àš láiminte paláiminsiu tavè, dáuginte padáuginsiu tavè". Iȓ Abraõmas, kañtriai laũkdamas, gãvo, kàs bùvo pažadė̃ta. Žmónės prisíekia aukštesniaĩs dalỹkais iȓ kiekvíeno giñčo pabaigojè patvìrtinimui vartója príesaiką.

Todẽl Diẽvas, norė̃damas stipriaũ pabrė̃žti pãžado paveldė̃tojams sàvo vãlios nekintamùmą, pridė̃jo príesaiką. Tàd dù nenuneigiamì dalỹkai, kuriuosè neįmãnoma, kàd Diẽvas melúotų, tvirtaĩ gúodžia mùs, íeškančius príeglobsčio mùms duotojè viltyjè. Jì mùms yrà taȓsi saugùs iȓ tvìrtas síelos iñkaras, prasiskveȓbiantis prõ ùždangą viduñ, kuȓ ùž mùs kaĩp pìrmtakas į̃žengė Jė̃zus, tãpęs ámžiams vyriáusiuoju kùnigu kaĩp Melchizedèkas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 110, 1—2. 4—5. 9 ir 10c (P.: 5b)

P. Sàvo sándorą Viẽšpats àtmena ámžiais.

Arba: Aleliùja.

1 Visà širdimì Diẽvui dėkósiu
teisìngųjų tárpe, didžiojè jų̃ bendrìjoj.

[2] Didingi Viešpaties kūriniai,
nuostābūs tiems, kàs juõs mýli. — **P.**

[4] Paliko veiklõs stebuklingą pamiñklą
geràsis, malonìngasis Viešpats.
[5] Maitìna kiekvíeną, kàs jõ šventaĩ bijo,
sàvo sándorą àtmena ámžiais. — **P.**

[9] Jìs gélbi sãvąją taũtą,
ámžiams jõ sándora sudarýta.
Jõ vařdas šveñtas iř šiurpulingas.
[10] Viešpaties gỹrius tveřs ámžiais. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Ef 1, 17—18

P. Aleliùja. — Mũsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas
teapšviečia mũsų dvãsios akìs,
kàd mẽs pažìntume, kokià yrà viltìs,
į kurią mẽs ẽsame pašaukti. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 2, 23—28

Šeštadienis padarytas žmogui, ne žmogus šeštadieniui

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Vieną šeštãdienį Jėzus ėjo peř javų laũką, iř jõ mokiniaĩ eidami ẽmė skabýti várpas. Fariziẽjai priekaištãvo: „Žiūrėk, jiẽ dãro šeštãdienį taĩ, kàs draũdžiama".

Jėzus atsãkė: „Nejaũ neskaĩtėte, ką prireĩkus padãrė Dóvydas, kaĩ jìs iř jõ palydõvai neturėjo maĩsto iř bùvo išálkę; priẽ vyriáusiojo kùnigo Abiatãro jis įėjo į Diẽvo namùs iř válgė padėtinės dúonos iř dãvė jõs válgyti sàvo palydõvams, nórs jõs niẽkam nevalià válgyti, tìk kunigáms".

Iř pridūrė: „Šeštãdienis padarýtas žmõgui, nè žmogùs šeštãdieniui; taĩgi Žmogaũs Sūnùs yrà iř šeštãdienio Viešpats".

Girdėjote Viešpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 7, 1—3. 15—17

Tu esi kunigas per amžius Melchizedeko būdu

Ìš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Melchizedèkas, Salèmo karãlius, aukščiáusiojo Diẽvo kùnigas, sutiko Abraõmą, kaĩ jìs grį̃žo, sumùšęs karaliùs, ir̃ paláimino jį̃. Abraõmas jám atidavė nuõ vìsko dešimtìnę. Išveřtus jõ vařdą, jìs pirmiáusia teisingùmo karãlius, paskuĩ Salèmo, arbà ramýbės, karãlius,— bè tẽvo, bè mótinos, bè kilmẽs sąrašo, netùrintis neĩ dienų̃ pradžiõs, neĩ gyvẽnimo pabaigõs, panašùs į̃ Diẽvo Sūnų̃. Jìs liẽka kùnigas peř ámžius.

Taĩ dár labiaũ paaiškėja, kaĩ iškỹla kitas kùnigas, panašùs į̃ Melchizedèką, tãpęs kùnigu nè kū́niško įstãtymo téise, bèt nesuařdomo gyvẽnimo galýbe. Jùk liùdijama: „Tù esì kùnigas peř ámžius kaĩp Melchizedèkas".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 109, 1. 2. 3. 4 (P.: 4bc)

P. Tù Kùnigas ámžiais kaĩp Melchizedèkas.

1 Diẽvas sãko màno Valdõvui:
„Sėskis màno dešinėjė,
àš patiẽsiu tàvo príešus
tařsi pakójį põ tàvo kójų". — **P.**

2 Diẽvas duõs táu Siònо kalnė valdõvo lãzdą,
ir̃ tù sàvo príešus valdýsi. — **P.**

3 Nuõ gimìmo šventuosė kalnuosė viešpatáusi,
iš pàt įsčių, nuõ aušrõs sàvo jaunỹstės. — **P.**

4 Viẽšpats yrà prisiekęs, ir̃ jìs nesigaĩli:
„Tù Kùnigas ámžiais kaĩp Melchizedèkas". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 4, 23

P. Aleliùja. — Jėzus skélbė karalỹstės Evangėliją
iř gýdė žmonėsė visókias ligàs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 3, 1—6

Ar šeštadienį leistina gelbėti gyvybę ar žudyti?

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mõrkų.

Jėzus vėl atėjo į sinagògą, õ teñ bùvo žmogùs sù padžiūvusia rankà. Fariziėjai stebėjo, ař jìs gýdys jį šeštãdienį, kàd galėtų apkáltinti.

Tuomėt Jėzus tãrė žmõgui sù padžiūvusia rankà: „Stók į vìdurį!" Õ juõs pakláusė: „Ař šeštãdienį léistina gẽra darýti, ař blõga? Gélbėti gyvýbę ař žudýti?" Bèt aniẽ tylėjo. Tadà, rūsčiai juõs apžvelgęs iř nuliūdęs dėl jų užsispyrìmo, tãrė tám žmõgui: „Ištiẽsk rañką!" Šìs ištiesė, iř rankà atgìjo.

Išėję fariziėjai tuojaũ ėmė tařtis sù ėrodininkais, kaĩp Jėzų pražudýti.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 7, 25—8, 6

Vieną kartą visiems laikams paaukojo pats save

Ìš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Jėzus peř ámžius gãli išgélbėti tuõs, kuriẽ peř jį eĩna priẽ Diẽvo. Jìs amžinaĩ gývas, kàd juõs užtařtų.

Mùms iř priderėjo turėti tókį vyriáusiąjį kùnigą: šveñtą, nekaltą, týrą, visiškai skirtìngą nuõ nusidėjėlių iř išáukštintą viřš dangaũs. Jám nereĩkia, kaĩp kitiéms vyriáusiesiems kunigáms, kasdiẽn atnašáuti aukàs pirmiáusia ùž sàvo núodėmes, paskuĩ ùž tautõs, nès jìs taĩ atlìko víeną kařtą visiems laikáms, paaukódamas pàts savė. Įstãtymas skìrdavo vyriáusiaisiais kunigaĩs žmónes sù silpnýbėmis, õ príesaika, duotà põ įstãtymo, pàšaukė ámžiams tóbulą Sūnų.

Bèt mūsų svařstymų svarbiáusias dalỹkas tàs: mẽs tùrime tókį vyriáusiąjį kùnigą, kurìs dangujė atsisėdo Didenýbės sósto dešinėjė, kaĩp eĩnantis kunigỹstės tarnýbą šventóvėje iř tikrõjoje padañgtėje, kurią pastãtė nė žmogùs, õ Viẽšpats.

Kiekvíenas vyriáusiasis kùnigas skiriamas atnašáuti dóvanas iř aukàs, tàd iř šìtas privãlo turėti, ką atnašáuti. Jéigu jìs bũtų žẽmėje, jìs nebũtų kùnigas, nès čià jaũ yrà, kàs pagaĩ įstãtymą atnašáuja dóvanas. Tiẽ žmónės tarnáuja dañgiškųjų dalỹkų pavéikslui iř ãtspindžiui, panašiaĩ kaĩp bùvo pamókytas Mõzė, kaĩ reñgėsi statýti padañgtę: „Žiūrėk,— sãko jám,— kàd vìską padarýtum pagaĩ tą pãvyzdį, kurìs táu bùvo nuródytas añt kálno".

Dabař jìs ùžima juõ prakilnėsnę tarnỹstę, juõ yrà tárpininkas aukštesnės Sándoros, besìremiančios svarbesniaĩs pažadaĩs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 39, 7—8a. 8b—9. 10. 17 (P.: 8a ir 9a)

P. Viẽšpatie, àš ateinù įvýkdyti tàvo vãlios.

7 Táu nepatìko neĩ krùvinos aũkos, neĩ ãtnašos vaĩsių;
bèt atvėrei màno ausìs, kàd klausýtų.
Nenorėjai neĩ dẽginamų, neĩ atgailõs atnašų.
6 Tuomèt àš tariaũ: „Ateinù!" — **P.**

Knỹgoje apiẽ manė parašýta:
9 „Diẽve, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią;
tàvo Teisýnas meilùs màno širdžiai". — **P.**

10 Tàvo teisùmą paskélbiau susirinkìmui,
Viẽšpatie, tù žinaĩ, kàd àš netylẽjau,
lūpas sučiáupęs. — **P.**

17 Tegù taviñ džiaũgias, didžiúojas, kuriẽ tavęs íeško.
„Dìdis Viẽšpats!", laĩ nuõlat kartója
visì, kuriẽ ilgisi tàvo pagálbos. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. 2 Tim 1, 10b

P. Aleliùja. — Mūsų Išganýtojas Jėzus Krìstus
sunaikìno miřtį
iř nùšvietė gyvẽnimą sàvo Evangėlija. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 3, 7—12

Netyrosios dvasios šaukdavo: „Tu Dievo Sūnus!"
Bet Jėzus griežtai jas drausdavo, kad jo negarsintų

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus sù mokiniaĩs vẽl pasitráukė priẽ ẽžero. Įkandin sẽkė dìdelė minià iš Galilėjos. Taĩp pàt iš Judėjos, Jerùzalės iř Idumėjos, iš anàpus Jordãno beĩ iš Týro iř Sidòno šaliẽs atvỹko daugýbė žmonių, kuriẽ bùvo girdėję apiẽ jõ dárbus. Tuomèt Jėzus liẽpė mokiniáms laikýti jám pàruoštą váltį, kàd minià nesuspáustų.

Màt jis bùvo daũgelį išgýdęs, iř visì, ką tìk várgino lìgos, veřžėsi, norėdami prisiliẽsti. Taĩp pàt netýrosios dvãsios, võs tìk jį išvýdusios, parpùldavo príešais iř šaũkdavo: „Tù Diẽvo Sūnùs!" Bèt Jėzus griežtaĩ jàs draũsdavo, kàd jõ negársintų.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 8, 6—13

Jis yra tarpininkas aukštesnės Sandoros

Iš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Jėzus ùžima juõ prakilnėsnę tarnỹstę, juõ yrà tárpininkas aukštesnės Sándoros, besiremiančios svarbesniais pažadais. Jéigu pirmóji Sándora bũtų bùvusi bè trũkumų, nebũtų reikėję ieškóti viẽtos añtrajai. Jis sãkė, peikdamas juõs:

„Štai ateĩs diẽnos,— sãko Viẽšpats,— ir àš sù Izraėlio namaĩs ir sù Jùdo namaĩs sudarýsiu naũją Sándorą. Nè tókią Sándorą, kókią buvaũ sudãręs sù jų tėvaĩs tą diẽną, kaĩ pàėmiau juõs ùž rañkos, norėdamas išvèsti iš Egìpto žẽmės. Jiẽ neišsáugojo màno Sándoros, ir àš juõs apléidau,— sãko Viẽšpats.

Ir štaĩ kokià bùs Sándora, kurią sudarýsiu sù Izraėlio namaĩs, prasliñkus anóms dienóms,— sãko Viẽšpats: — Àš dúosiu sàvo įstãtymus jų prõtams ir juõs įrašýsiu jų širdysė, àš bũsiu jíems Diẽvas, õ jiẽ bùs mán tautà. Ir nẽ vienas nebemókys sàvo tautiẽčio, neĩ sàvo brólio, sakýdamas: ‚Pažìnk Viẽšpatį!' Jiẽ visì manè pažiñs nuõ mažiáusio iki didžiáusio".

Sakýdamas „naũją Sándorą", jis nuródė, kàd pirmóji yrà pasẽnusi. Õ kàs pasénsta ir nukáršta, tõ greĩt nebeliks.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 84, 8 ir 10. 11—12. 13—14 (P.: 11a)

P. Susitiks Gailestingùmas ir Ištikimýbė.

8 Paródyk mùms, Viẽšpatie, sàvo gerùmą,
suteĩk išganingą pagálbą.

10 Tikraĩ jis tuõs netrùkus išgélbės, kuriẽ jõ šventaı bijo,
iř Diẽvo garbẽ sugrįš į mũs šãlį. — **P.**

11 Susitiks teñ Gailestingùmas iř Ištikimýbė,
pasibučiuõs Taikà sù Teisýbe.
12 Žẽmėje dỹgs Ištikimýbė,
iš dangaũs pažvelgs meĩliai Teisýbė. — **P.**

13 Visókių gėrýbių duõs Viẽšpats,
derlinga bùs mũsų žẽmė.
14 Teisýbė jõ akivaizdoj váikščios,
õ jõsios pėdõm sėks Diẽvo paláima. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Kor 5, 19

P. Aleliùja. — Diẽvas Krìstuje
sutáikino sù savimì žmónes
iř patikėjo mùms sutáikinimo žìnią. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 3, 13—19

Pasišaukė, kuriuos pats norėjo, kad jie būtų kartu su juo

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus užkópė añt kálno iř pasìšaukė, kuriuõs pàts norėjo, iř jiẽ atẽjo pàs jį. Iř jìs paskýrė Dvýlika, kàd jiẽ bũtų kartù sù juõ iř kàd galėtų siųsti juõs skélbti žõdžio iř jiẽ turėtų gãlią išvarinėti dėmonus.

Paskýrė Dvýlika: Simoną, pavadinęs jį Petrù; Zebediẽjaus sũnų Jokũbą iř Jokũbo brólį Jõną (juõs pavadìno Boanerĝės, taĩ yrà „griaustìnio vaikaĩ"); Andriẽjų, Pilỹpą, Baltramiẽjų, Mãtą, Tòmą, Alfiẽjaus sũnų Jokũbą, Tãdą, kananiẽtį Simoną iř Jùdą Iskarijõtą, kurìs vėliaũ jį išdavė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 9, 2—3. 11—14

Savuoju krauju vieną kartą visiems laikams įžengė į šventovę

Iš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Bùvo pastatýta padañgtė: priešakinė dalìs, kuř bùvo žvakìdė, stãlas iř padėtinės dúonos kepalaĩ, vadìnosi „šventóji". Ùž antrõsios ùždangos bùvo padañgtės dalìs, vadìnama „šventųjų šventóji".

Krìstus, atẽjęs kaĩp būsimųjų gėrýbių kùnigas, prõ aukštėsnę iř tobulėsnę padañgtę, nè rañkų dárbo, taĩ yrà nè šitos kūrinijos, taipõgi nè ožių ař veřšių kraujù, bèt savúoju kraujù víeną kařtą visiems laikáms įžengė į šventóvę iř įvýkdė ámžinąjį atpirkimą.

Iř jéigu ožių beĩ jáučių kraũjas iř telỹčios pelenaĩ, kuriaĩs apšlãkstomi suteptíeji, pašvéntina iř suteĩkia kũno švarùmą, taĩ nepalýginti labiaũ kraũjas Krìstaus, kurìs peř ámžinąją Dvãsią paaukójo savè kaĩp nesùteptą aũką Diẽvui, nuvalỹs mũsų sąžinę nuõ mirtiẽs darbų̃, kàd galėtume tarnáuti gyvájam Diẽvui.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 46, 2—3. 6—7. 8—9 (P.: 6)

P. Kaĩ žeñgė Diẽvas aukštỹn — linksmýbė aidėjo,
gaũdė trimìtai, Viẽšpačiui žeñgiant.

2 Plókite delnaĩs, vìsos taũtos,
džiaũgsmo šauksmaĩs šlóvinkit Diẽvą!
3 Vái, šiurpulìnga Diẽvo didýbė —
taĩ visõs žẽmės aukščiáusias Valdõvas. — **P.**

6 Kaĩ žeñgė Diẽvas aukštỹn — linksmýbė aidėjo,
gaũdė trimìtai, Viẽšpačiui žeñgiant.
7 Vái, skaṁbinkit Diẽvui, giedókit!
Skaṁbinkit... skaṁbinkit... mũsų Valdõvui! — **P.**

[8] Diẽvas — visõs žẽmės Valdõvas!
Giedókit, kaĩp tìk išmãnot!
[9] Diẽvas — taĩ tautų Viẽšpats,
jis sėdi sàvo šventãjame sóste. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Apd 16, 14b

P. Aleliùja. — Viẽšpatie, atvérk mũsų šìrdį
tàvo Sūnaũs žõdžiams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 3, 20—21

Saviškiai sakė, kad jis galvos netekęs

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzui sù mokiniaĩs sugrįžus namõ, vėl susiriñko tiek žmonių, kàd jiẽ nebegalėjo nẽ paválgyti. Savìškiai, apiẽ taĩ išgirdę, ẽjo sulaikýti jõ, sakýdami, kàd jis kaĩp galvõs netẽkęs.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 9, 15. 24—28

Vieną kartą paaukotas, kad atsilygintų už nuodėmes, antrą kartą pasirodys jo laukiantiesiems

Iš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Krìstus yrà naujõsios Sándoros tárpininkas, kàd, įvỹkus miřčiai, kurią jìs iškentėjo pirmõjoje Sándoroje padarýtiems nusikaltìmams atpiřkti, pašauktíeji gáutų žadėtą ámžinąjį palikìmą.

Màt Krìstus įžengė nè į rañkų dárbo šventỹklą — tikrõsios ãtvaizdą, bèt į pãtį dañgų, kàd nuõ dabař mùs užtařtų, stovėdamas priẽš Diẽvo véidą. Ir įžengė nè tám, kàd pakartótinai atnašáutų savè, kaĩp dãro vyriáusiasis kùnigas, kurìs kasmẽt įeĩna į šventóvę sù svẽtimu kraujù,— tuomèt Krìstui bútų reikėję daũgelį kařtų kentėti nuõ pasáulio sutvėrìmo. Bèt dabař jìs víeną kařtą visíems laikáms pasiródė ámžių pabaigojė, kàd sàvo aukà sunaikìntų núodėmę.

Ir kaĩp žmonėms skìrta víeną kařtą miřti ir stóti į teĩsmą, taĩp ir Krìstus, víeną kařtą paaukótas, kàd atsilýgintų ùž visų̃ núodėmes, añtrą kařtą pasiródys nè dẽl núodėmių, bèt jõ láukiančiųjų išgãnymui.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 97, 1. 2—3ab. 3cd—4. 5—6 (P.: 1a)

P. Naũją gíesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jìs dãro!

1 Naũją gíesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jìs dãro!

Jõ dešinė̃ visagãlė,
jõ šventóji rankà pérgales skìna. — **P.**

2 Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė,
jõ teisingùmas šviẽčia pagónims.
3 Atsìmena sàvo gerùmą, ištikimùmą,
Izraèlio šeĩmai žadė̃tą. — **P.**

Ir̃ mãto vìsas pasáulis
išganìngąjį Diẽvo veikìmą.
4 Žavė̃kitės Viẽšpačiu, šãlys,
šū́kaukit, džiū́gaukit, grókit! — **P.**

5 Viẽšpačiui skam̃binkit árfom,
giedókit, prìtariant kañkliams.
6 Trimìtų ir̃ rãgo balsaĩ tegù aĩdi,
Valdõvą Viẽšpatį gìrkit audrìngai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Tim 1, 10b

P. Aleliùja. — Mū́sų Išganýtojas Jė̃zus Krìstus
sunaikìno miŕtį
ir̃ nùšvietė gyvẽnimą sàvo Evangė̀lija. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 3, 22—30

Šė̀tonui ateis galas

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Atvỹkę ìš Jerùzalės Rãšto áiškintojai sãkė: „Jìs tùri Belzebùlą", ir̃: „Dėmonų kunigáikščio galià jìs išvãro dėmonus".

Õ Jė̃zus, pasivadìnęs juõs, ẽmė kalbė̃ti palýginimais: „Kaĩp gãli šė̀tõnas išvarýti šė̀tõną? Jéi karalỹstė susiskáldžiusi, tokià karalỹstė neìssilaĩko. Ir̃ jéi namaĩ suskilę̃, tiẽ namaĩ neišliẽka. Todė̃l, jéi šė̀tõnas sukỹla pàts priẽš savė̀ ir̃ tam̃pa susiskáldęs, jìs neìssilaikỹs, jám ateĩs gã-

las. Niẽkas neįsiveržia į galiũno namùs ir nepasigleñžia jõ turto, pirmiaũ nesurišęs galiũno. Tìk tadà apiplėšia jõ namùs.

Ìš tiesų sakaũ jùms: bùs dovanóti žmonių vaikáms visì nusikaltìmai ir piktžodžiãvimai, kíek jiẽ bepiktžodžiáutų; bèt jéi kàs piktžodžiáutų Šveñtajai Dvãsiai, tám ámžiais nebùs dovanóta, ir jìs bùs kaĩtas ámžina núodėme". Jiẽ màt sãkė: „Jìs tùri netýrąją dvãsią".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 10, 1—10

Štai ateinu vykdyti tavo, o Dieve, valios!

Ìš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Kadángi Įstãtymas tùri tiktaĩ būsimųjų gėrýbių ãtspindį, õ nè pãtį dalỹkų vaĩzdą, jìs niekuomèt negãli tomìs pačiomìs atnašomìs, kuriõs kasmẽt vìs aukójamos ir aukójamos, nuvèsti į tobulùmą tų, kuriẽ arčinasi priẽ Diẽvo. Arĝi tõs aũkos nesiliáutų, jéigu aukótojai, víenąkart apvalýti, daugiaũ nebejaũstų sąžinėje nusikaltìmo? Príešingai: jõs mẽtai iš mẽtų vìs primena núodėmes. Jùk neįmãnomas dalỹkas, kàd jáučių ir ožių kraũjas panaikìntų núodėmes.

Todẽl, ateĩdamas į pasáulį, jìs bylója: „Aukų ir atnašų tù nebenóri, bèt pàruošei mán kũną. Táu nepatìko ir dẽginamosios aũkos už núodėmes. Tuomèt àš tariaũ: štaĩ ateinù, kaĩp knỹgos rietimė apiẽ manė parašýta, výkdyti tàvo, õ Diẽve, vãlios".

Anksčiaũ pasãkęs: „Aukų ir atnašų, dẽginamųjų ir pérmaldavimo aukų tù nebenóri, neműgsti",— õ jõs atnašáujamos pagaĩ Įstãtymą,— jìs paskuĩ paskélbė: „Štaĩ

ateinù výkdyti tàvo vãlios". Jìs panaikìna víena ìr nustãto kìta.

Dẽlei tõs vãlios ẽsame Jėzaus Krìstaus kũno atnašãvimu víeną karãtą pašvéntinti visíems laikáms.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 39, 2 ir 4ab. 7—8a. 10. 11 (P.: 8a ir 9a)

P. Diẽve, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią.

2 Viẽšpaties àš lauktė láukiau,
ìr jìs priẽ manęs pasìlenkė meĩliai.
4 Į màno lũpas naũją gíesmę įdėjo,
gíesmę Diẽvui pagárbint. — **P.**

7 Táu nepatìko neĩ krùvinos aũkos, neĩ ãtnašos vaĩsių;
bèt atvėrei màno ausìs, kàd klausýtų.
Nenorėjai neĩ dẽginamų, neĩ atgailõs atnašų.
8 Tuomèt àš tariaũ: „Ateinù!" — **P.**

10 Tàvo teisùmą paskélbiau susirinkìmui,
Viẽšpatie, tù žinaĩ, kàd àš netylėjau,
lũpas sučiáupęs. — **P.**

11 Nèslepiu sàvo širdỹ àš tàvo teisùmo,
garsiai kalbù apiẽ tàvo ištikimýbę ìr tàvo pagálbą.
Nèslepiu tàvo malónės,
susiriñkus dìdžiai daugýbei. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja. — Šlovẽ táu, Tėve,
dangaũs ìr žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 3, 31—35

Kas tik vykdo Dievo valią,
tas man ir brolis, ir sesuo, ir motina

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Atẽjo Jėzaus mótina ir̃ bróliai ir̃, atokiaũ sustójẹ, peř kitùs prãšė jį̃ iškviẽsti. Apliñk jį̃ sėdėjo minià, kaĩ jám bùvo prànešta: „Štaĩ tàvo mótina ir̃ bróliai beĩ sẽserys tenaĩ íeško tavę̃s".

Õ jìs atsãkė: „Kàs yrà màno mótina ir̃ bróliai?" Ir̃, apžvelgęs apliñk sėdinčius, pasãkė: „Štaĩ màno mótina ir̃ bróliai! Kàs tìk vỹkdo Diẽvo vãlią, tàs mán ir̃ brólis, ir̃ sesuõ, ir̃ mótina".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 10, 11—18

Jis amžiams padarė tobulus šventinamuosius

Ìš láiško Žỹdams.

Kiekvienas kùnigas dienà ìš dienõs stója tarnáuti ir̃ daũg kar̃tų atnašáuja tàs pačiàs aukàs, kuriõs niekuomèt negãli panaikìnti núodėmių. Õ šitas, paaukójęs vieniñtelę aũką ùž núodėmes, ámžiams atsisẽdo Diẽvo dešinėjė, láukdamas, „kõl jõ príešai bùs patiestì tar̃si pakójis põ jó kójų". Vieniñtele ãtnaša jìs ámžiams padãrė tóbulus švéntinamuosius.

Taĩ mùms liùdija ir̃ Šventóji Dvasià. Jì yrà pasãkiusi: „Štaĩ Sándora, kurią̃ àš sù jaĩs sudarýsiu, prasliñkus anóms dienóms,— sãko Viẽšpats: — Àš dúosiu sàvo įstãtymus jų̃ širdìms ir̃ juõs įrašýsiu jų̃ mintysè, ir̃ daugiaũ nebeprisimiñsiu jų̃ núodėmių neĩ jų̃ nedorýbių".

Õ kuř jõs atléistos, teñ nebereĩkia aukõs ùž núodėmes.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 109, 1. 2. 3. 4 (P.: 4bc)

P. Tù Kùnigas ámžiais kaĩp Melchizedėkas.

1 Diẽvas sãko màno Valdõvui: „Sėskis màno dešinėjė,
kõlei patiẽsiu tàvo príešus
tařsi pakójį põ tàvo kójų". — **P.**

2 Diẽvas duõs táu Siòno kalnė valdõvo lãzdą,
iř tù sàvo príešus valdýsi. — **P.**

3 Nuõ gimìmo šventuosė kalnuosė viešpatáusi,
iš pàt įsčių, nuõ aušrõs sàvo jaunỹstės. — **P.**

4 Viẽšpats yrà prisiekęs, iř jìs nesigaĩli:
„Tù Kùnigas ámžiais kaĩp Melchizedėkas". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Sėkla — taĩ Diẽvo žõdis, sėjėjas — Krìstus. Kàs jį susirañda, bùs gývas peř ámžius. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 4, 1—20

Sėjėjas išsirengė sėti

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus vẽl ẽmė mókyti paežerėjė. Priẽ jõ susiriñko didžiáusia minià, taĩp kàd jìs įlìpo į váltį ežerė iř sėdėjo añt vandeñs, õ visà minià lìko sausumojė paleĩ ẽžerą. Jìs mókė juõs daũgelio dalỹkų palýginimais. Mókydamas bylójo:

„Pasiklausýkite! Antaĩ sėjėjas išsìrengė sėti. Jám besẽjant, dalìs grūdų nukrìto paleĩ kẽlią, iř atskrìdę paũkščiai

juõs sùlesė. Kitì grūdaĩ nukrìto į uolėtą dìrvą, kuř bùvo mažaĩ žẽmių, ir greĩt išlėido dáigus, nės neturėjo gilėsnio žẽmės slúoksnio. Bėt, sáulei užtekėjus, daigaĩ išdegė ir, neturėdami šaknų̃, sudžiū̃vo. Kitì krìto tarp erškẽčių; erškẽčiai išáugo ir ùžgožė juõs, ir jiẽ nėdavė deřliaus. Dár kitì nukrìto į gẽrą žẽmę, sudýgo, užáugo ir dãvė deřlių: vienì trisdešimteriópą grū̃dą, kitì šešiasdešimteriópą, tretì šimteriópą". Jìs dár pridėjo: „Kàs tùri ausìs, teklaũso!"

Kaĩ Jėzus pasilìko víenas, jõ palydõvai kartù sù Dvýlika ẽmė klausinėti apiẽ palýginimus. Jìs atsãkė: „Jùms atiduotà Diẽvo karalỹstės paslaptìs, õ pašalìniams vìskas sãkoma palýginimais, kàd jiẽ 'regėti regėtų, bèt nematýtų, girdėti girdėtų, bèt nesupràstų, kàd neatsiveřstų ir nebū̃tų jíems atléista' ".

Ir jìs pakláusė: „Nejaũ nesuprañtate šìto palýginimo?! Taĩ kaĩpgi supràsite visùs kitùs palýginimus?

Sėjėjas — taĩ sė̃jantis žõdį. Paleĩ kẽlią sė̃jamas žõdis — taĩ žmónės, kuríems võs išgiřdus žõdį, ateĩna šėtõnas ir išplėšia juosė pasėtąjį žõdį. Nė kitaĩp sù taĩs, kuriẽ pasėtì uolỹnėje. Išgiřdę žõdį, jiẽ tuojaũ sù džiaugsmù jį̃ prìima. Bèt jiẽ netùri savyjė šaknų̃ ir yrà nepastõvūs. Ištìkus kókiai nėgandai ař pérsekiojimui dė̃l žõdžio, jiẽ bemãtant pasipìktina. Yrà dár kitì — sėjamì tarp erškẽčių. Jiẽ išgiřsta žõdį, bèt pasáulio rū̃pesčiai, tuřto apgáulė ir įvaĩrios sukìlusios aĩstros nustelbia žõdį, ir jis tam̃pa nevaisìngas. Gerojė žẽmėje pasėtà sė̃kla — taĩ tiẽ, kuriẽ išgiřsta žõdį, prìima jį̃ ir dúoda vaĩsių: trisdešimteriópą, šešiasdešimteriópą ir šimteriópą".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 10, 19—25

Su giliu tikėjimu išsaugokime nepajudinamą vilties išpažinimą ir sergėkime vieni kitus, skatindami mylėti

Iš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Krìstaus kraũjas laidúoja mùms, kàd žeñgsime į šventóvę. Jìs atvėrė mùms naũją ir gývą kẽlią prõ ùždangą, taĩ yrà peř sãvąjį kũną; mẽs tùrime ir dìdį kùnigą Diẽvo namáms. Todẽl ateĩkime sù týra širdimì ir giliù tikẽjimu, apvãlę šìrdis nuõ nešvariõs sąžinės ir nuplóvę kũną švariù vándeniu!

Išsáugokime nepajùdinamą viltiẽs išpažinìmą, nès pàtikimas tàs, kurìs yrà dãvęs pãžadus, ir sérgėkime vienì kitùs, skãtindami mylėti ir darýti gerùs dárbus. Neapsiléiskime lankýti savũjų susirinkìmo, kaĩp kaĩ kuriẽ yrà prãtę, bèt skãtinkime vienì kitùs juõ labiaũ, juõ aiškiaũ rẽgite besiartinančią diẽną.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 23, 1—2. 3—4ab. 5—6 (P.: plg. 6)

P. Tikrì Diẽvo gerbėjai yrà išsiilgę jõ véido.

1 Viẽšpaties žẽmė — ir kàs tìk añt žẽmės,
vìsas pasáulis ir kàs jamè gýva.
2 Jùk taĩ jìs jį viřš júrų pastãtė,
viřš ùpių tvìrtą sukũrė. — **P.**

3 Kàs įžeñgs į Viẽšpaties bústą?
kàs drį̃s jõ šventỹkloj pabúti?
4 Žmogùs, kuriõ rañkos nekaĩtos,
kurìs tùri sąžinę grýną. — **P.**

5 Viẽšpats šitokį láimins,
Gélbėtojas Diẽvas atlýgins.

6 Šitokie žmónės — tikrì jõ gerbėjai,
jiẽ išsiilgę Viẽšpaties véido. —

P. Tikrì Diẽvo gerbėjai yrà išsiilgę jõ véido.

Posmelis prieš evangeliją Ps 118, 105

P. Aleliùja. — Tavàsis žõdis yrà
màno žiñgsniams žibiñtas,
šviesà màno tãkui. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 4, 21—25

Žibintas atnešamas įstatyti į žibintuvą.
Kokiu saiku seikėjate, tokiu ir jums bus atseikėta

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Jėzus sãkė mìniai:

„Ar̃gi žibiñtas àtnešamas pakìšti põ rykù ar̃ põ lóva? Ar̃gi nè įstatýti į̃ žibintùvą?! Jùk nèrà niẽko slãpta, kàs neturėtų bũti atìdengta, ir̃ niẽko pàslėpta, kàs neišeĩtų aikštẽn. Kàs tùri ausìs, teklaũso!"

Jìs taĩp pàt jíems sãkė: „Įsidėmėkite, ką̃ gir̃dite: kókiu saikù seikėjate, tókiu ir̃ jùms bùs atseikėta ir̃ dár pridėta. Kàs tùri, tám bùs dúota, õ iš netùrinčio bùs àtimta ir̃ taĩ, ką̃ tùri".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 10, 32—39

Jūs ištvėrėte didelę kovą.
Tad nepameskite pasitikėjimo

Ìš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Prisimiñkite ankstesnės dienàs, kadà jũs apšviestì ištvėrėte didžių̃ kentėjimų̃ kõvą, tíek pãtys išstatýti vie-

šám pajuokìmui ìr smùrtui, tíek būdamì beñdrininkai tū̃, kuriẽ tuõ būdù bùvo skriaudžiamì. Jūs kentẽjote draugė̀ sù kaliniaĩs ìr linksmaĩ sutìkote sàvo tuřto išplėšìmą, žinódami, jóg tùrite gerèsnį ìr nenỹkstantį lõbį.

Tàd nepamèskite sàvo pasitikẽjimo, ùž kurį̀ skìrtas dìdelis atlýginimas! Taĩp, reĩkia jùms ištvermės, kàd, įvýkdę Diẽvo vãlią, gáutumėte, kàs pažadẽta: „Nès dár trumpà, trumpà valandẽlė, ìr ateĩs laukiamàsis ìr neužtrùks. Màno teisùsis gyveñs tikẽjimu, ìr, jéigu jìs baĩliai pasitráuktų, màno síela juõ nebesigėrẽs".

Tačiaũ mẽs nẽsame baĩlūs pabẽgėliai sàvo prãžūčiai, bèt laĩkomės tikẽjimo, kàd išgélbėtume sàvo síelas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 36, 3—4. 5—6. 23—24. 39—40 (P.: 39a)

P. Viẽšpats išgélbi teisiúosius.

3 Viẽšpačiu kliáukis, gẽra darýki,
taĩ gyvénsi pažadẽtoje žẽmėj, turẽsi ramýbę.
4 Džiaũkis, kàd gárbini Viẽšpatį.
Jìs táu suteĩks, kõ širdìs tàvo trókšta. — **P.**

5 Viẽšpačiui sàvo likìmą pavèski,
juõ pasikliáuki: jìs padarỹs, kõ táu reĩkia.
6 Tàvo teisýbei leĩs pasiródyt kaĩp diẽnai,
kaĩp dienóvidžio grõžiui — tãvajai téisei. — **P.**

23 Viẽšpats pastìprina eĩnančio žingsniùs,
jám malonì jõ keliõnė.
24 Nórs tàs sugriũva — neužsigáuna.
Prilaĩko jį̀ Viẽšpats ùž rañkos. — **P.**

39 Viẽšpats išgélbi teisiúosius
ìr sáugo juõs príespaudos mẽtais.
40 Viẽšpats juõs gélbi, vadúoja,
láisvina juõs iš bediẽvių, kaĩ jiẽ príeglobsčio íešką.
— **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja. — Šlovẽ táu, Tẽve,
dangaũs ir žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 4, 26—34

Žmogus beria dirvon sėklą ir miega, o sėkla auga, jam visiškai nežinant kaip

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Jėzus kalbėjo minióms:

„Sù Diẽvo karalystė yrà kaĩp sù žmogumì, kurìs bẽria dirvon sẽklą. Ar̃ jìs miẽga ar̃ kẽliasi, ar̃ nãktį ar̃ diẽną, sẽkla dýgsta ir̃ áuga, jám vìsiškai nežìnant kaĩp. Žẽmė saváime dúoda vaĩsių: pradžiojė žélmenį, paskuĩ várpą, pagaliaũ pribréndusį grūdą várpoje. Derliui prinókus, žmogùs tuojaũ ìmasi pjáutuvo, nès pjūtìs atẽjo".

Jėzus dár sãkė: „Sù kuõ gãlime palýginti Diẽvo karalỹstę? Arbà kókiu palýginimu jã pavaizdúosime? Jì — tar̃tum garstỹčios grūdẽlis, kurìs, sẽjamas dirvon, ẽsti mažiáusias ìš visų sẽklų žẽmėje, bèt pasẽtas užáuga ir̃ tam̃pa didèsnis ùž visàs daržóves, išléidžia plačiàs šakàs, taĩp kàd jõ pavẽsyje gãli susisùkti lizdą padángių sparnuõčiai".

Daũgeliu tokių palýginimų Jėzus skélbė žmonėms žõdį, kíek jiẽ sugebėjo suprąsti. Bė palýginimų jíems jìs nekalbėdavo, õ sàvo mokiniáms skỹrium vìską išáiškindavo.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 11, 1—2. 8—19

Jis laukė miesto, kurio statytojas ir kūrėjas būtų Dievas

Iš láiško Žỹdams.

Tikėjimas laidúoja mùms taĩ, kõ vìliamės, įródo tikróvę, kuriõs nemãtome. Peř jį prótėviai gãvo gẽrą liùdijimą.

Tikėdamas Abraõmas paklaũsė liepìmo keliáuti į šãlį, kurią turėjo paveldėti, iř išvỹko, nežinódamas kuř einą̃s. Tikėdamas jìs apsigyvẽno pažadėtoje žẽmėje, tarýtum svetimojė, įsikū́rę palapìnėse sù Izaokù iř Jokūbù, tõ patiẽs pãžado paveldėtojais. Màt jìs láukė miẽsto sù tvirtaĩs pamataĩs, kuriõ statýtojas iř kūrėjas bū́tų Diẽvas.

Tikėdama iř patì Sarà gãvo gãlią tàpti nėščià, nepáisant senývo ámžiaus; jì patikėjo tuõ, kurìs bùvo dãvęs pãžadą. Iř todẽl iš vieno výro, iř nètgi apmìrusio, gimė pãlikuonys, „gaũsūs tařtum dangaũs žvaĩgždės, iř nesuskaĩtomi kaĩp jū́ros pakrántės smiĩtys".

Jiẽ visì mìrė, tvirtaĩ tikėdami, dár negãvę pažadėtųjų dalỹkų, tìk iš tólo juõs regėdami, svéikindami iř išpažindamì, jóg jiẽ žẽmėje ateĩviai iř keleĩviai. Taĩp kalbėdami, jiẽ dúoda supràsti, jóg ieško tėvỹnės. Jéigu jiẽ bū́tų minėję anąs, iš kuriõs iškeliãvo, jiẽ bū́tų turėję laĩko sugrįžti atgaĩ. Bèt dabař jiẽ síekė geresnės tėvỹnės, taĩ yrà dañgiškosios. Todẽl nėrà Diẽvui negarbės vadìntis jų̃ Dievù; jìs jíems pàrengė Miẽstą!

Tikėdamas Abraõmas atnašãvo Izaõką, kaĩ bùvo mėginamas. Jìs rỹžosi paaukóti nèt víengimį sū́nų — jìs, kurìs bùvo gãvęs pãžadus, kuriám bùvo pasakýta: „Táu bùs duotì pãlikuonys iš Izaõko". Jìs galvójo, kàd Diẽvui įmãnoma prikélti nèt mírusius, iř todẽl atgãvo sū́nų, kaĩp pãvyzdį.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Lk 1, 69—70. 71—72. 73—75 (P.: 68)

P. Šlovė Viešpačiui, Izraėlio Diẽvui,
kàd aplañkė sàvo taũtą.

69 Jìs pažãdino gélbėtoją mùms galìngą
sàvo tařno Dóvydo namuosė,
70 kaĩp nuõ senų senóvės bùvo skélbęs
sàvo šventųjų pranašų lúpomis. — **P.**

71 Jóg mùs išgélbės nuõ príešų
iř ìš rañkos tų, kuriẽ músų nekeñčia.
72 Tuõ jìs ródo músų prótėviams gailestingùmą
iř atsìmena sàvo šveñtąją sándorą. — **P.**

73 Príesaiką, dúotą músų tėvui Abraõmui,
jóg leĩs mùms,
74 išvadúotiems iš príešų rañkos,
bė báimės jám tarnáuti
75 peř vìsą gyvẽnimą
šventumù iř teisumù jõ akysė. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 3, 16

P. Aleliùja. — Diẽvas taĩp pamìlo pasáulį,
jóg atìdavė sàvo vienãtinį Sūnų.
Kiekvíenas, kurìs jį tiki,
tùri ámžinąjį gyvẽnimą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 4, 35—40

Kas gi jis toksai? Net vėjas ir ežeras jo klauso!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Víeną vãkarą Jėzus tãrė mokiniáms: „Įrkitės į aną pùsę!" Atléidę žmónes, jiẽ taĩp jį iř pasiėmė, kaĩp jis váltyje sėdėjo. Draugė plaũkė kẽlios kitos váltys.

Tuomėt pakìlo didžiùlė vėtra, iř bañgos ẽmė líetis į váltį, taĩp kàd váltį jaũ sẽmė. Jėzus bùvo válties galė iř

miegójo añt pagálvio. Mokiniaĩ pažãdino jį̃, šaukdamì: „Mókytojau, táu nerūpi, kàd mẽs žūvame?“ Atbùdęs jìs sùdraudė vėtrą iř įsãkė ẽžerui: „Nutìlk, nusiramìnk!“ Tuõj pàt vėjas nutìlo, iř pasidãrė vìsiškai ramù.

Õ Jėzus tãrė: „Kodẽl jūs tokiẽ baĩlūs? Ařgi jùms dár tebestiñga tikėjimo?“ Juõs pagãvo dìdelė báimė, iř jiẽ kalbėjo víenas kitám: „Kàs jìs toksaĩ? Nèt vėjas iř ẽžeras jõ klaũso!“

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 11, 32—40

Tikėdami užkariavo karalystes.
Dievas geresniuosius dalykus buvo numatęs mums

Iš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Ką dár pasakýti? Mán neužtèktų laĩko, jéigu iñčiau pãsakoti apiẽ Gedeòną, Barãką, Samsòną, Jèftę, Dóvydą, Samuèlį iř prãnašus, kuriẽ tikėdami užkariãvo karalystès, įvýkdė teisingùmą, įgìjo pãžadus, užčiáupė liũtams nasrùs, užgesìno ugniẽs kařštį, pasprùko nuõ kalavìjo ašmenų̃, atsigãvo iš silpnùmo, tãpo galiũnais kovojè, prìvertė bėgti svetimų̃jų pulkùs.

Móterys atgãvo prikéltus sàvo mìrusiuosius, kitì léidosi kankìnami iř atsisãkė láisvės, kàd pasíektų prakilnèsnį prisikėlìmą.

Dár kitì turėjo iškęsti patýčias iř plakimùs, taipõgi pánčius iř kalėjimą. Jiẽ bùvo akmenimìs mušamì, pjũklais pjáustomi, kalavìjo kiřčiais žùdomi, klajójo prisideñgę avìkailiais ař ožkenomìs, vařgo, keñtė príespaudą iř kankìnimus. Jiẽ, kurių̃ pasáulis nebùvo veřtas, slãpstėsi dykumosè, kalnuosè, olosè iř žẽmės plyšiuosè.

Iř jiẽ visì, nórs dẽl tikėjimo bùvo geraĩ įvértinti, nesuláukė tõ, kàs bùvo pažadėta, nès Diẽvas geresniúosius dalykùs bùvo numãtęs mùms, kàd jiẽ nè bè mũsų pasíektų tobulùmą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 30, 20. 21. 22. 23. 24 (P.: 25)

P. Drąsiàs, tvìrtas širdis turėkit, kàs Viẽšpačiu tìkit!

20 Õ kóks tù, Viẽšpatie, gẽras,
meilùs visíems, kuriẽ tavę̃s bìjo,
visíems, kuriẽ taviñ vìlias,
viešaĩ žmonių̃ tárpe. — **P.**

21 Tù sàvo slėpỹkloj juõs sáugai
nuõ nedõrėlių kẽslų;
slepì juõs sàvo pastógėj
nuõ liežùvių plakìmo. — **P.**

22 Viẽšpatį šlóvinkim,
méilės stebùklų mán jìs padãrė
miẽsto tvirtóvėj. — **P.**

23 Õ ašaĩ sumišęs kalbėjau:
„Nuõ tàvo akių̃ àš atskìrtas!"
Bèt ìš tìkro tù màno maldingąjį balsą girdėjai,
tavę̃s kaĩ šaukiaũsi. — **P.**

24 Mylėkite Viẽšpatį, visì jõ bičiùliai!
Ištikimúosius Viẽšpats globója,
bèt sù kaupù atsilýgins puikuõliams. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 7, 16

P. Aleliùja. — Dìdis prãnašas atsirãdo tarp músų.
Diẽvas aplañkė sàvo taũtą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 5, 1—20

Išeik, netyroji dvasia, iš žmogaus!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus ir̃ jõ mokiniaĩ prìplaukė ẽžero krañtą Geraziẽčių kraštė. Jám išlìpus ìš válties, tuojaũ príešais iš kapinių̃ atbėgo netyrõsios dvãsios apsẽstas výras. Jìs gyvẽno ka-

pų rūsiuosė, iř niękas negalėjo nė grandinėmis jõ surakinti. Nórs jis jaũ daũg kařtų bùvo pánčiojamas iř grandinėmis rakìnamas, bèt sudaužýdavo grandinės, nusitráukydavo pánčius, iř niękas negalėdavo jõ suvaldýti. Peř kiáuras naktìs iř dienàs jìs bastýdavosi põ kãpines iř põ kálnus, klỹkdamas iř daužýdamas savė akmenimìs.

Ìš tólo pamãtęs Jėzų, atbėgo, parpúolė príešais iř ẽmė gařsiai šaũkti: „Kõ táu reĩkia ìš manęs, Jėzau, aukščiáusiojo Diẽvo Sūnaũ? Dėl Diẽvo, maldáuju, nekankìnk manęs!" Jėzus màt bùvo paliẽpęs: „Išeĩk, netyróji dvãsia, ìš žmogaũs!" Jėzus dár pakláusė: „Õ kaĩp tù vadiníesi?" Jì atsãkė: „Màno vařdas — Legiònas, nės mūsų daũg". Iř pradėjo labaĩ prašýtis nevarýti jų ìš tõ krãšto.

Teñ pàt, atkálnėje, gãnėsi didžiùlė bandà kiaũlių. Dvãsios ẽmė prašýtis: „Pasiųsk mùs į tàs kiaulės, kàd į jàs sueĩtume!" Jėzus léido. Išėjusios netýrosios dvãsios apnìko kiaulės, iř visà bandà, apiẽ dù tū́kstančius kiaũlių, ūmaĩ mėtėsi nuõ skařdžio į ẽžerą iř prigėrė ežerė.

Tiẽ, kuriẽ jàs gãnė, išsibėgiójo iř dãvė žìnią apiẽ įvykį miestė iř káimuose. Žmónės išẽjo pažiūrėti, kàs atsitìko. Jiẽ ateĩna priẽ Jėzaus, mãto sėdintį dėmonų apsėstąjį — tą, kurìs bùvo turėjęs Legiòną,— apsireñgusį iř sveĩko prõto, iř juõs pàėmė báimė. Mãčiusieji papãsakojo jiems, kàs bùvo nutikę sù apsėstúoju, iř apiẽ kiaulės. Tadà žmónės ẽmė prašýti Jėzų pasišãlinti ìš jų krãšto.

Jėzui lìpant į váltį, bùvęs apsėstàsis prãšė léisti pasilìkti sù juõ, bèt Jėzus nesutìko iř pasãkė: „Eĩk namõ pàs saviškiùs iř papãsakok, kokių nuostabių dalỹkų Viẽšpats táu padãrė iř kaĩp tavęs pasigailėjo". Tadà jis nuẽjo sàvo keliù iř Dekãpolyje ẽmė skélbti, kokių didžių dalỹkų Jėzus jám bùvo padãręs; iř visì stebėjosi.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 12, 1—4

Ištvermingai bėkime mums paskirtose lenktynėse

Iš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Mẽs, tokiõs gausýbės liùdytojų apsuptì, nusimèskime visàs kliũtis beĩ núodėmės pìnkles iř ištvermìngai bėkime mùms paskirtosė lenktỹnėse, žiūrėdami į sàvo tikėjimo vadõvą iř atbaigėją Jėzų. Jìs viẽtoj sáu prìderančių džiaugsmų, nepáisydamas gėdos, iškentėjo krỹžių iř atsisėdo Diẽvo sósto dešinėjė.

Apsvarstýkite, kaĩp jìs iškentė nuõ nusidėjėlių tókį priešginiãvimą, kàd nepaĩlstumėte iř nesuglèbtumėte dvasià! Õ jùms dár iř netẽko príešintis ikì kraujų, besìgrumiant sù núodėme.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 21, 26b—27. 28 ir 30. 31—32 (P.: 27b)

P. Viẽšpatį gárbins visì, kàs jõ iĺgis.

26 Táu výkdysiu įžadus tařp tàvo gerbėjų.
27 Bùs váišės, pókylis vařgšams,
iř Viẽšpatį gárbins visì, kàs jõ iĺgis:
jų šìrdys gyvuõs ámžių ámžiais. — **P.**

28 Susipràs, į Viẽšpatį grįžìs visų tautų žmónės,
jõ akìvaizdoje jám leñksis žemaĩ pagónių šeimýnos.
30 Jį víeną tegárbins žẽmės galiũnai,
iř leñksis priẽš jį, kuriẽ žeñgia į dùlkes. — **P.**

Iř àš jám gyvénsiu,
31 tarnaũs jám taĩp pàt màno aĩniai.
Kalbẽs apiẽ Viẽšpatį bũsimai kařtai

32 ir skelbs užgimsiančiai taŭtai
teisinguosius Viešpaties dárbus:
„Štai ką Viešpats padãrė!“ —

P. Viešpatį gárbins visì, kàs jõ ilgis.

Posmelis prieš evangeliją Mt 8, 17

P. Aleliùja. — Jìs pasiėmė mūsų nėgales,
sáu užsikróvė mūsų ligàs. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 5, 21—43

Mergaite, sakau tau, kelkis!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mõrkų.

Jėzui pérsikėlus váltimi į kìtą ėžero pùsę, susiriñko priẽ jõ didžiùlė minià ir sulaikė jį paežerėjė. Šìt ateĩna víenas iš sinagògos vyresniųjų, vardù Jajìras, ir, pamãtęs jį, púola jám põ kójų ir karštaĩ maldáuja: „Màno dukrẽlė mìršta! Ateĩk ir uždėk añt jõs rankàs, kàd pagýtų ir gyvéntų“. Jėzus nuẽjo sù juõ. Ìš paskõs sẽkė gausì minià ir jį spaustė spáudė.

Teñ bùvo vienà móteris, jaũ dvýlika mẽtų seĩrganti kraujóplūdžiu. Nemãža iškentėjusi nuõ daũgelio gýdytojų ir išléidusi vìsa, ką turėjo, jì nẽ kíek nepasitaĩsė, bèt dár ẽjo blogỹn ir blogỹn. Išgirdusi apiẽ Jėzų, jì prasìskverbė prõ mìnią ir iš ùžpakalio prisìlietė priẽ jõ apsiaũsto. Màt jì sáu kalbėjo: „Jéigu paliẽsiu beñt jõ drabùžį — išgýsiu!“ Bemãtant kraũjas jái nustójo plūdęs, ir jì pajùto kū̃nu, kàd yrà pasveĩkusi iš sàvo nėgalės.

Õ Jėzus ìš kaĩto suprãto, kàd iš jõ išẽjo jėgà, ir, atsigrįžęs į mìnią, pakláusė: „Kàs prisìlietė priẽ màno apsiaũsto?“ Mokiniaĩ jám atsãkė: „Pàts mataĩ, kaĩp minià tavė spáudžia, ir dár kláusi: ‚Kàs manė pàlietė?‘ “ Bèt Jėzus tebesidaĩrė tõs, kurì taĩp bùvo padãriusi. Móteris išẽjo į príekį išsigañdusi ir virpėdama, nès žinójo, kàs jái atsitìko, ir, púolusi priẽš jį añt kẽlių, papãsakojo

visą teisýbę. Õ jìs tãrė jái: „Dùkra, tàvo tikėjimas išgélbėjo tavė, eĩk ramì ir bũk išgìjusi iš sàvo ligõs".

Jám dár tebėkalbant, ateĩna sinagògos vyrėsniojo žmónės ir pràneša tám: „Tàvo duktẽ nùmirė, kám begaišinì Mókytoją?!" Išgirdęs tuõs žodžiùs, Jėzus sãko sinagògos vyresniájam: „Nenusigąsk, víen tikėk!" Ir niẽkam neléido eĩti kartù, išskýrus Pẽtrą, Jokũbą ir Jokũbo brólį Jõną.

Jiẽ ateĩna į sinagògos vyrėsniojo namùs, ir Jėzus mãto sujudìmą — veĩkiančius ir ráudančius žmónes. Įžeñgęs viduñ, jìs tãrė: „Kám tàs triùkšmas ir ãšaros?! Vaĩkas nėrà mìręs, õ miẽga". Žmónės tìk juõkėsi iš jõ.

Tadà, išvãręs visùs, jìs pasiėmė vaĩko tėvą ir mótiną, taĩp pàt sàvo palydovùs ir įẽjo teñ, kuĩ vaĩkas gulėjo. Jìs pàėmė mergáitę ùž rañkos ir sãko: „Talìta kum"; išveĩtus réiškia: „Mergáite, sakaũ táu, kélkis!" Mergáitė tuojaũ atsikėlė ir ẽmė váikščioti. Jái bùvo dvýlika mẽtų. Visì nustẽro iš núostabos. Jėzus griežtaĩ įsãkė, kàd niẽkas tõ nežinótų, ir liẽpė dúoti mergáitei válgyti.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 12, 4—7. 11—15

Dievas griežtai auklėja, ką myli

Ìš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Jùms dár netẽko príešintis ikì kraujų̃, besìgrumiant sù núodėme. Nejaũgi bũsite užmiršę pagúodos žodžiùs, kuriẽ pasakýti jùms kaĩp sūnùms:

„Màno sūnaũ, nepaniẽkink Viẽšpaties drausmės ir nenusimiñk, jõ bãramas: nės Diẽvas griežtaĩ áuklėja, ką̃ mýli, ir plãka kiekvíeną sū̃nų, kurį priglaũdžia."

Jùms reĩkia pakentėti dėl drausmės. Diẽvas elgiasi sù jumìs kaĩp sù sūnumìs. Õ kuriõ gì sūnaũs tėvas griežtaĩ neáuklėja?

Bejė, kiekvienà auklýba tám kařtui atródo nė linksmà, õ kartì, bèt vėliaũ jì atnèš taikìngų teisùmo vaĩsių áuklėtiniams. Todėl „pakélkite nuléistas rankàs, ištiẽskite pasilpusius keliùs“ ir „váikščiokite, palikdamì tiesiùs pėdsakus“, kàd, kàs lúoša, neišnìrtų, bèt verčiaũ sugýtų.

Síekite sántaikos sù visaĩs, síekite šventùmo, bè kuriõ niẽkas neregẽs Viẽšpaties. Žiūrėkite, kàd kàs nórs nepražiopsótų Diẽvo malónės, kàd kokià kartì, žalìnga šaknìs neišléistų daigų ir daũgelis jà nesusiteřštų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 102, 1—2. 13—14. 17—18a (P.: 17)

P. Viẽšpats amžinaĩ gailestìngas
tíems, kuriẽ jõ šventaĩ bijo.

1 Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina,
ir vìsa, kàs yrà manyjė, tegárbina jõ šveñtąjį vařdą!
2 Laĩ màno síela Viẽšpatį šlóvina,
laĩ neužmiřšta, kíek jìs mán gẽro padãrė. — **P.**

13 Kaĩp tėvas gailisi vaĩko,
taĩp gailisi Viẽšpats ištikimųjų.
14 Jìs gì suprañta, iš kõ mẽs padarýti:
žìno, kàd ẽsam iš dùlkių... — **P.**

17 Bèt Viẽšpats amžinaĩ gailestìngas
tíems, kuriẽ jõ šventaĩ bijo.
Aĩnių aĩniams jìs gẽras —
18 tíems, kuř jõ sándoros laĩkos. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 27

P. Aleliùja. — Mãnosios ãvys klaũso màno balso,
— sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, ir jõs sẽka pãskui manė. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 6, 1—6

Tik savo tėviškėje taip negerbiamas pranašas

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mõrkų.

Jėzus, mokinių lýdimas, parkeliáuja į sàvo tėviškę. Atėjus šeštãdieniui, jìs pradėjo mókyti sinagògoje.

Daũgelis girdėdami stebėjosi ir sãkė: „Ìš kur jám taĩ? Kàs peř išmintìs jám suteiktà, ir kàs peř stebùklai dãromi jõ rañkomis? Ařgi jis nė dailidė, nė Marijos sūnùs, Jokũbo, Jõzės, Jùdo ir Simono brólis?! Ařgi jõ sẽserys negyvėna čià, pàs mùs?!" Ir jiẽ piktinosi juõ.

Õ Jėzus jíems tãrė: „Tik sàvo tėviškėje, tařp sàvo giminių ir sàvo namuosė, taĩp negerbiamas prãnašas".

Ir jis teñ negalėjo padarýti jókio stebùklo, tik kelíems ligóniams uždėjo rankàs ir juõs išgýdė. Jis stebėjosi jų netikėjimu, ėjo peř apýlinkės káimus ir mókė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 12, 18—19. 21—24

Jūs esate prisiartinę prie Siono kalno
bei gyvojo Dievo miesto

Ìš láiško Žýdams.

Bróliai!

Jũs prisiařtinote nė priẽ apčiuopiamõs ir liepsnójančios ugniẽs ař priẽ audringos tamsõs, ař ũkanų, ař víesulo, ař trimìto skardẽnimo, ař žõdžių skaĩbesio, kurį išgirdę žmónės meĺdė, kàd daugiaũ nebũtų jíems kaĺbama. Anàs reginỹs bùvo tóks baisùs, jóg Mõzė pasãkė: „Bijaũ ir vìsas drebù!"

Bèt jũs ẽsate prisiařtinę priẽ Siòno kálno beĩ gývojo Diẽvo miẽsto, dangaũs Jerùzalės, priẽ nesuskaĩtomų

tūkstančių angelų ir iškilmingojo sámbūrio, priẽ dangujè įrašýtųjų pìrmgimių Bažnýčios, priẽ visų Teisẽjo Diẽvo, priẽ nuskáidrintų teisiųjų dvãsių ir priẽ Naujõsios Sándoros Tárpininko Jėzaus beĩ priẽ apšlãkstymo kraujù, kurìs šaũkia garsiaũ ùž Ãbelio kraũją.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 47, 2—3a. 3b—4. 9. 10—11 (P.: 10)

P. Kaĩ bũnam tàvo, Diẽve, šventóvėj,
atsìmenam vìs, kóks esì malonìngas.

2 Tikraĩ Viẽšpats dìdis, ir jį reĩkia gárbint,
jį šlóvint miestė, kuriamė jìs gyvẽna.
3 Čià šveñtas jõ kálnas — kalvų pažibà:
juõ žãvisi žẽmė. — **P.**

Taĩ Siòno kálnas — šiaurinė ribà,
Valdõvo dìdžiojo miẽstas.
4 Jõ rū́muose Diẽvas gyvẽna,
Viẽšpats — galìngas gynėjas. — **P.**

9 Ką̃ bùvom seniaũ tik girdėję,
dabar̃ ir pamãtėm miestė šìtame,
kuř dangaũs kariúomenių Viẽšpats gyvẽna,
miestė, kuř yrà mū́sų Diẽvas:
jį̃ stìprina Diẽvas peř ámžius. — **P.**

10 Kaĩ bũnam tàvo šventóvėj,
atsìmenam vìs, kóks esì malonìngas.
11 Tavóji, Diẽve, šlovẽ, kaĩp ir tàvo vařdas,
pasíekia pãkraščius žẽmės.
Tavóji rankà elĩgias teisìngai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mk 1, 15

P. Aleliùja. — Prisiar̃tino Diẽvo karalỹstė;
tikėkite Evangėlija. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 6, 7—13

Ėmė juos siuntinėti

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Jėzus pasìšaukė pàs savė Dvýlika ir ẽmė siuntinėti juõs põ dù. Jìs dãvė jiems valdžią netyrósioms dvãsioms.

Liẽpė, bė lazdõs, niẽko neimti į keliõnę — neĩ dúonos, neĩ krẽpšio, neĩ pinigų diržė,— tìk apsiaũti kùrpėmis, bèt nesusivilkti dviejų tùnikų.

Ir mókė juõs: „Į kuriuõs namùs užeĩsite, teñ ir pasilìkite, kõlei išvỹksite. Jéi kuriojė vietóvėje jũsų nepriimtų ir neklausýtų, išeĩkite iš teñ ir nètgi dùlkes nuõ kójų nusikratýkite kaĩp liùdijimą priẽš juõs".

Jiẽ iškeliãvo, rãgino atsiveĩrsti, išvãrė daũg dėmonų, daũgelį ligónių tẽpė aliẽjumi ir išgýdė.

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 13, 1—8

Jėzus Kristus yra tas pats vakar ir šiandien, tas pats ir per amžius

Ìš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Teìssilaiko brólių méilė. Nepamiršk ite svetingùmo, nès jõ dẽlei kaĩ kuriẽ, pãtys tõ nežinódami, bùvo priẽmę viešnãgėn ángelus. Prisimiñkite kãlinius, taĩsi pãtys būdamì kaliniaĩ, prisimiñkite skriaudžiamúosius, nès pãtys tebẽsate kũne.

Tebũna visų gerbiamà sántuoka ir nesùteptas sántuokos pãtalas. Õ ištvìrkėlius ir svetimáutojus teĩs Diẽvas.

Gyvénkite bè godùmo pinigáms, bũkite paténkinti tuõ, kã tùrite, nès Diẽvas yrà pasãkęs: „Niẽkad àš tavęs nepamèsiu ir neapléisiu". Todẽl gãlime sù pasitikėjimu taĩti: „Viẽšpats màno gélbėtojas — àš nebijósiu! Kã mán gãli padarýti žmogùs?!"

Atsimiñkite sàvo vadovùs, kuriẽ jùms paskélbė Diẽvo žõdį. Įsižiūrėkite į jų gyvẽnimo pãbaigą, sèkite jų tikėjimu.

Jėzus Kristus yrà tàs pàts vãkar ir šiañdien, tàs pàts ir peĩ ámžius.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 26, 1. 3. 5. 8b—9abc (P.: 1a)

P. Viẽšpats — màno šviesà, Gélbėtojas màno.

1 Viẽšpats — màno šviesà, Gélbėtojas màno:
kõ mán bijótis?
Viẽšpats gìna màno gyvýbę: kõ mán drebėti? — **P.**

3 Jéi priẽš manè stótų kariúomenės pulkas,
širdis manà nedrebėtų.
Jéi ir kãras mán bũtų paskélbtas,
viltiẽs nepraràsčiau. — **P.**

5 Jìs manè slẽps sàvo pastógėj,
neláimei atẽjus,
globõs manè sàvo bũsto slėpỹnėj,
iškeĩs añt uolõs. — **P.**

8 Tàvo, Viẽšpatie, véido àš ieškau.
9 Nuõ manęs sàvo véido neslẽpki,
sàvo taĩno rũsčiai šaliñ nevarýki.
Tù màno pagálba — manęs neatmèski. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 8, 15

P. Aleliùja. — Paláiminti, kuriẽ Diẽvo žõdį išsáugo
gerojè širdyjè
ir dúoda vaĩsių kantrumù. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 6, 14—29

Jonas, kuriam aš nukirsdinau galvą,— tai jis prisikėlė!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Karãlius Èrodas išgirdo apiẽ Jėzų, nės garsas apiẽ jį plačiaĩ sklìdo ir žmónės kalbėjo: „Jõnas Krikštytojas prisikėlė iš numìrusių, ir todėl jamė réiškiasi stebuklìngos jėgos". Kiti tvìrtino: „Jìs — Elìjas!" Dár kiti sãkė: „Jis prãnašas kaĩp ir kiti pranašaĩ". Taĩ išgirdęs, Èrodas nùtarė: „Jõnas, kuriám àš nukirsdinau gálvą,— taĩ jis prisikėlė!"

Pàts Èrodas bùvo įsãkęs suimti Jõną ir laĩkė jį sukáustytą kalėjime dėl sàvo brólio Pilýpo žmonõs Erodiãdos, kurią bùvo vẽdęs. Jõnas màt sãkė Èrodui: „Nevalìa táu gyvénti sù brólio žmóna". Taĩgi Erodiadà neàpkentė Jõno ir tróško jį nužudýti, tačiaũ negalėjo, nės Èrodas Jõno bijójo, žinódamas jį ẽsant teĩsų ir šveñtą výrą, ir todėl jį sáugojo. Girdėdamas Jõną kalbant, jis blãškėsi, tačiaũ mielaĩ jõ klausýdavosi.

Próga pasitáikė, kaĩ Èrodas, švęsdamas sàvo gimìmo dieną, iškėlė pókylį sàvo didžiūnams, kariúomenės vadáms ir Galilėjos kilmìngiesiems. Erodiãdos duktẽ teñ įėjusi šóko ir patìko Èrodui beĩ jõ svečiáms. Karãlius tãrė mergáitei: „Prašýk iš manęs, kõ tìk nóri, ir àš táu dúosiu". Ir jìs prisiekė: „Kõ tìk prašýtum, àš táu dúosiu, kàd ir pùsę sàvo karalỹstės!" Tuomèt ji išẽjusi paklausė sàvo mótiną: „Kõ prašýti?" Õ ši tãrė: „Jõno Krikštytojo galvõs!"

Tóji, skubiaĩ atbėgusi pàs karãlių, ẽmė prašýti: „Nóriu, kàd mán tuojaũ dúotum dubenyjė Jõno Krikštytojo gálvą". Karãlius labaĩ nuliūdo, tačiaũ dėl sàvo príesaikos ir dėl svečių nesirýžo atšaũkti jái dúoto pãžado. Jìs tuõj pàt pàsiuntė bùdelį ir įsãkė jám atnèšti Jõno gálvą. Šìs nuėjęs nukirto Jõnui kalėjime gálvą ir, atnẽšęs jã dubenyjė, pàdavė mergáitei, õ mergáitė atidavė jã sàvo mótinai.

Taĩ išgirdę, Jõno mokiniaĩ atẽjo, pasiėmė jõ kũną ir paláidojo kapė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 13, 15—17. 20—21

Ramybės Dievas, išvedęs iš numirusių didįjį Ganytoją, tepapuošia jus visokeriopomis gėrybėmis

Ìš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Peř Jėzų visuomėt atnašáukime Diẽvui šlóvinimo aũką, taĩ yrà jõ vařdą gárbinančių lũpų vaĩsių. Nepamiřškite darýti gẽra ir dalýtis sù kitaĩs gerù, nès tokiomìs aukomìs patìksite Diẽvui.

Klausýkite sàvo vadõvų ir bũkite jíems atsidãvę, nès jiẽ bùdi jũsų síelų lãbui, būdamì atsakìngi ùž jàs; tegù jiẽ taĩ dãro sù džiaugsmù, õ nè dũsaudami, nès taĩ nebũtų jùms naudìnga.

Ramýbės Diẽvas, išvẽdęs iš numìrusių tą, kurìs peř amžinõsios Sándoros kraũją yrà tãpęs didỹsis aviũ Ganýtojas,— mũsų Viẽšpatį Jėzų, tepapuõšia jùs visokeriópomis gėrýbėmis, kàd výkdytumėte jõ vãlią, jám veĩkiant, kàs jõ akìms patiñka mumysė peř Jėzų Krìstų. Jám šlovė peř ámžių ámžius! Ãmen.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 22, 1—3a. 3b—4. 5. 6 (P.: 1)

P. Manė Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.

1 Manė Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.
2 Jis manė vẽda, kuř vẽšlios ganỹklos žaliúoja,
léidžia mán atilsėti pavérsmy;

3 mãnąją síelą gaivìna.
Vẽda manè teisìngais takaĩs sàvo gar̃bei. — **P.**

4 Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugė bũsi.
Tàvo lazdà, vẽzdas galìngas,
drąsą mán dúoda. — **P.**

5 Tù mán kelì váišes,
õ priešai sugẽdinti žiũri.
Kvepalaĩs mán pàtepi gálvą,
pilì mán sklìdiną taũrę. — **P.**

6 Tavóji malónė ir̃ méilė palỹdi
kiekvíeną màno gyvẽnimo diẽną.
Àš Viẽšpaties bũste gyvénsiu
per̃ ámžius ilgiáusius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 27

P. Aleliùja. — Mãnosios ãvys klaũso màno balso, —
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, ir̃ jõs sẽka pãskui manè. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 6, 30—34

Jie buvo tarsi avys be piemens

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mõrkų.

Apãštalai susiriñko pàs Jėzų ir̃ apsãkė jám visa, kã bùvo nuveĩkę ir̃ kõ mókę. Õ jis tãrė jiems: „Eĩkite sáu vienì į negyvẽnamą viẽtą ir̃ trupùtį pailsẽkite". Màt daugýbė žmoniũ ateĩdavo ir̃ išeĩdavo, ir̃ jiems nebũdavo kadà nẽ paválgyti.

Taĩgi jiẽ ìšplaukė váltimi į negyvẽnamą nuošãlią viẽtą. Žmónės pastebėjo juõs išplaũkiant, ir̃ daũgelis taĩ sužinójo. Ìš visų miẽstų žmónės subẽgo tenaĩ pėstì ir̃ nètgi pràlenkė mókinius.

Išlìpęs į krañtą, Jėzus pamãtė didžiùlę mìnią, ir̃ jám pagaĩlo žmonių̃, nès jiẽ bùvo taĩsi ãvys bè piemeñs. Ir̃ jìs pradėjo juõs ilgaĩ mõkyti.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 1, 1—19

Dievas tarė — taip ir įvyko

Iš Pradžiõs knỹgos.

Pradžiojė Diẽvas sutvėrė dañgų iř žẽmę. Žẽmė bùvo dykà iř betvařkė. Tamsà niūksójo viršuñ pragarmẽs, iř Diẽvo dvasià plevẽno viršuñ vandenų̃.

Diẽvas tãrė: „Tebũna šviesà!" Iř atsirãdo šviesà. Diẽvas mãtė, kàd šviesà bùvo gerà. Diẽvas atskýrė šviẽsą nuõ tamsõs. Šviẽsą Diẽvas pavadìno dienà, õ tamsą — naktimì. Subrėškо vãkaras, iř aũšo rýtas: pirmóji dienà.

Tuomèt Diẽvas tãrė: „Skliaũtas teiškỹla vandenysė iř tepérskiria vándenis!" Taĩp iř įvỹko. Diẽvas padãrė skliaũtą iř atskýrė vándenis põ skliautù nuõ vandenų̃ viršuñ skliaũto. Skliaũtą Diẽvas pavadìno dangumì. Subrėškо vãkaras, iř aũšo rýtas: antróji dienà.

Tadà Diẽvas tãrė: „Vándenys põ dangumì tesusitelkia į̃ vieną viẽtą, kàd pasidarýtų sausumà!" Taĩp iř įvỹko. Saũsumą Diẽvas pavadìno žemė, õ susitelkusius vándenis — jū́ra. Diẽvas mãtė, kàd taĩ bùvo gẽra.

Iř Diẽvas tãrė: „Žẽmė težéldina žalumýnus — visókius áugalus, dúodančius sėklą, visókius medžiùs, vẽdančius vaisiùs sù sãviška sėkla!" Taĩp iř įvỹko. Žẽmė iššéldė žalumýnų — visókių augalų̃, dúodančių sėklą, visókių mẽdžių, vẽdančių vaisiùs sù sãviška sėkla. Diẽvas mãtė, kàd taĩ bùvo gẽra. Subrėškо vãkaras, iř aũšo rýtas: trečióji dienà.

Tuomèt Diẽvas tãrė: „Tebũna šviesuliaĩ dangaũs skliautė diẽnai nuõ naktiẽs atskìrti. Tegùl jiẽ bũna ženk-

laĩs nustatýti laikáms, dienóms ir mẽtams. Tegùl jiẽ bũna skliaũto žiburiaĩs, apšviẽčiančiais žẽmę!" Taĩp ir įvỹko. Diẽvas padãrė dù dìdelius šviẽsulius: didèsnįjį, viešpatáujantį diẽnai, mažèsnįjį, viešpatáujantį nãkčiai; taipõgi žvaigždės. Šviẽsulius Diẽvas pritvìrtino priẽ dangaũs skliaũto, kàd šviẽstų viř̃š žẽmės, viešpatáutų diẽnai ir nãkčiai ir skìrtų šviẽsą nuõ tamsõs. Diẽvas mãtė, kàd taĩ bùvo gẽra. Subrėško vãkaras, ir aũšo rýtas: ketvirtóji dienà.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

.Ps 103, 1—2a. 5—6. 10 ir 12. 24 ir 35c (P.: 31b)

P. Tegù Viẽšpats džiaũgiasi sàvo kūrýba.

1 Tù, màno síela, Viẽšpatį šlóvink!
Viẽšpatie Diẽve, kóks esì dìdis,
apsisiaũtęs grožiù ir kilnýbe!
2 Tavė sùpa šviesýbės apsiaũstas. — **P.**

5 Añt tvirtũ pamatũ žẽmę įkū́rei,
niẽkas jõs nepajùdins peř ámžius.
6 Ją̃ storaĩs vandenýnais apklójai,
viř̃š jõs kalnýnų vándens plytėjo. — **P.**

10 Tù įsakeĩ iš šaltìnių sruvénti upẽliams,
ir tař̃p kalnũ̃ jiẽ sáu tẽka.
12 Pakrántėse jũ̃ sparnuõčiai gyvẽna,
mẽdžiuose añt šakũ̃ čiáuška. — **P.**

24 Viẽšpatie, kokià daugýbė tavũ̃ sutvėrimų!
Juõs išmintìngai sukū́rei, jũ̃ pilnà žẽmė.
35 Tù, màno síela, Viẽšpatį šlóvink! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 4, 23

P. Aleliùja. — Jėzus skélbė karalỹstės Evangèliją
ir gýdė žmonėsė visókias nėgales. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 6, 53—56

Kas tik jį paliesdavo, išgydavo

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Pérsiyrę peř ẽžerą, Jėzus sù mokiniaĩs pasíekė Genezarėtą iř čià lìpo į krañtą.

Jíems išlìpus ìš válties, žmónės tuojaũ pažìno Jėzų, paskélbė vìsai apýlinkei iř pradėjo gabénti neštùvais ligónius teñ, kuř girdėjo jį ẽsant. Iř kuř Jėzus užeĩdavo į káimus, miestùs ař víenkiemius, jiẽ aikštėsė guldýdavo ligónius iř maldáudavo jį, kàd léistų jíems palytėti beñt sàvo drabùžio ãpvadą. Iř kàs tìk jį paliẽsdavo, išgýdavo.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 1, 20—2, 4a

Padarykime žmogų kaip mūsų paveikslą, į mus panašų

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Iř Diẽvas tãrė: „Vandenysė tegùl knìbžda gyvũnų, iř paũkščiai teskraĩdo viřš žẽmės dangaũs paskliaũtėmis!" Taĩp iř įvỹko. Diẽvas sutvėrė visókių jū́ros pabáisų iř kitókių gyvũnų, kuriẽ knìbžda vandenyjė, taipõgi visókių plunksnúotų paũkščių. Diẽvas mãtė, kàd taĩ bùvo gẽra. Diẽvas paláimino juõs, sakýdamas: „Bū́kite vaisìngi iř dáuginkitės, pripìldykite jū́rų vándenis, õ paũkščiai tesidáugina žẽmėje!" Subrėško vãkaras, iř aũšo rýtas: penktóji dienà.

Tadà Diẽvas tãrė: „Žẽmė teišdúoda visókių gyvũnų: gyvulių̃, roplių̃ iř laukìnių žvėrių̃!" Taĩp iř įvỹko. Diẽvas padãrė visókių laukìnių žvėrių̃, visókių gyvulių̃ beĩ

roplių žẽmės paviršiuje. Diẽvas mãtė, kàd taĩ bùvo gẽra.

Ir Diẽvas tãrė: „Padarýkime žmõgų kaĩp mũsų pavéikslą, į mùs panãšų. Tegùl viešpatáuja jũros žuvìms, padángių sparnuõčiams, gyvuliáms, vìsai žẽmei ir visíems ropliáms añt žẽmės!" Taĩgi Diẽvas sutvėrė žmõgų kaĩp sàvo pavéikslą; sukũrė jį kaĩp Diẽvo ãtvaizdą. Kaĩp výrą ir móterį juõdu sutvėrė.

Diẽvas paláimino juõs, sakýdamas: „Bũkite vaisìngi ir dáuginkitės, apgyvénkite žẽmę, užvaldýkite ją ir viešpatáukite jũros žuvìms, padángių sparnuõčiams ir visíems gyvuliáms, kuriẽ krùta põ žẽmę!"

Paskuĩ Diẽvas tãrė: „Štaĩ àš jùms atidúodu visùs sėklą dúodančius áugalus visojė žẽmėje ir visùs medžiùs sù sėklą tùrinčiais vaĩsiais. Jiẽ bùs jùms maĩstas. Visíems laukìniams žvėrìms, visíems padángių sparnuõčiams ir visíems, kuriẽ krùta põ žẽmę, kuriẽ tùri savyjė gyvýbę, àš dúodu maĩstui visùs žalumýnus!" Taĩp ir įvỹko. Diẽvas mãtė, kàd vìsa, kàs jõ sutvérta, bùvo labaĩ gẽra. Subrėško vãkaras, ir aũšo rýtas: šeštóji dienà.

Dangùs ir žẽmė, ir vìsa, kàs jíems priklaũso, bùvo padarýta. Septiñtąją diẽną Diẽvas paréiškė užbaĩgęs sãvąjį dárbą, kurį̃ bùvo nuveĩkęs, ir septiñtąją diẽną ilsėjosi põ vìso sãvojo dárbo, kurį̃ bùvo atlìkęs. Ir Diẽvas paláimino septiñtąją diẽną — paskélbė ją šveñtą; nès jį̃ jìs ilsėjosi baĩgęs vìsą kūrìmo dárbą.

Tóks yrà pãsakojimas apiẽ dangaũs ir žẽmės atsiradìmą, kaĩ bùvo sukurtì.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 8, 4—5. 6—7. 8—9 (P.: 2a)

P. Viẽšpatie, mũsų Valdõve,
kóks įstabùs tàvo vařdas pasáuly!

4 Kaĩ pasižiūrim į tàvo dañgų, tàvo rañkų sukùrtą,
į mėnùlį, žvaigždės, tvariaĩ padarýtas,

5 tãriam: „Kàs gì žmogùs, kàd tù jį dár atmiñtum,
kàs tàs Adõmo sūnùs, kàd jį belankýtum?!" — **P.**

6 Jį padareĩ nè ką menkèsnį ùž ángelus,
garbè ir grožiù jį vainikúoji.
7 Jìs viešpatáuja tàvo rañkų sukurtájam pasáuliui.
Jám põ kójų tù vìsa paklójai. — **P.**

8 Jáučius, avìs — visùs aliái víeno,
nèt laũko žvėris,
9 padángių paukščiùs ir žuvìs jūrų giliųjų —
vìsa, kàs mãrių platýbėse plaũko. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Ps 118, 36a. 29b

P. Aleliùja. — Pakreĩpk màno šìrdį į tàvo Teisýną,
Diẽve, suteĩk mán ištikimýbės malónę.
— **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 7, 1—13

Atmesdami Dievo įsakymus,
jūs įsikibę laikotės žmonių padavimo

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Pàs Jėzų susìrenka fariziẽjai ir kelì Rãšto áiškintojai, atvỹkę ìš Jerùzalės. Jiẽ pamãto kaĩ kuriuõs jõ mókinius válgant suterštomìs (taĩ yrà nemazgótomis) rañkomis. — Màt fariziẽjai ir visì žỹdai, sekdamì prósenių padavimù, válgo tìk rūpestìngai nusiplóvę rankàs. Taĩp pàt, sugrį-žę iš tuřgaus, jiẽ neválgo neapsiplóvę. Bè tõ, yrà dár daũg núostatų, kuriũ jiẽ laĩkosi, sekdamì padavimù, pãvyzdžiui, tauriũ, puodẽlių beĩ varìnių iñdų plovìmo.

Taĩgi fariziẽjai ir Rãšto áiškintojai jį kláusia: „Kodẽl tàvo mokiniaĩ nesilaĩko prósenių padavìmo ir válgo suterštomìs rañkomis?"

Jìs atsãko jíems: „Geraĩ apiẽ jùs, véidmainius, pranašãvo Izaìjas, kaĩp parašýta: ‚Ši tautà šlóvina manè lūpo-

mis, bèt jõs širdìs tolì nuõ manęs. Véltui jiẽ manè gárbina, mókydami žmonių išgalvótų príesakų'. Atmesdamì Diẽvo įsãkymą, jũs įsikìbę laĩkotės žmonių padavìmo".

Ir̃ jìs pridũrė: „Puĩkiai jũs apeĩnate Diẽvo įsãkymą, norėdami išsáugoti sãvąjį padavìmą! Antaĩ Mõzė yrà pasãkęs: ‚Geř̃bk sàvo tėvą ir̃ mótiną', ir̃: ‚Kàs kéiktų tėvą ar̃ mótiną, mirtè tenumìršta'. Õ štaĩ jũs sãkote: ‚Jéi žmogùs pasãko sàvo tėvui ar̃ mótinai: ‚Tebūniẽ Korban (taĩ yrà: aukà Diẽvui), kuõ turėčiau tavè sušelpti',— tuomèt jũs nebeléidžiate jám padėti tėvui ar̃ mótinai, niẽkais paversdamì Diẽvo žõdį vardañ sãvojo padavìmo, kurį ẽsate pérėmę. Ir̃ daũg panašių dalỹkų jũs dãrote".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 2, 4b—9. 15—17

Viešpats Dievas paėmė žmogų ir pastatė į Edeno sodą

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Tadà, kaĩ Viẽšpats Diẽvas padãrė žẽmę ir̃ dañgų, nebùvo dár žẽmėje laũko krúmų neĩ áugo laũko žolẽ. Màt Viẽšpats Diẽvas nebùvo dár siuñtęs žẽmėn lietaũs, ir̃ dárgi nebùvo žmogaũs, kàd žẽmę įdìrbtų. Štaĩ veř̃žėsi iš žẽmės versmẽ ir̃ drėkìno vìsą dir̃vos paviř̃šių.

Tàd Viẽšpats Diẽvas nulìpdė ìš žẽmės dùlkių žmõgų ir̃ įkvėpė jám į nósį gyvýbės kvãpą. Taĩp žmogùs tãpo gýva būtýbe.

Èdene, rytuosè, Viẽšpats Diẽvas ùžvedė sõdą ir̃ jamè apgyvéndino žmõgų, kurį bùvo padãręs. Ir̃ Viẽšpats Diẽvas išaugìno dir̃voje visokiáusių mẽdžių sù vaĩsiais, mielaĩs pažiūrėti ir̃ skaniaĩs válgyti, õ sõdo viduryjè — gyvýbės mẽdį beĩ gẽro ir̃ pìkto pažinimo mẽdį.

Taĩgi Viẽšpats Diẽvas pàėmė žmõgų ir̃ įkùrdino Èdeno sodè, kàd šìs jį įdìrbtų ir̃ sérgėtų. Ir̃ žmõgui Viẽšpats

Diẽvas dãvė tókį įsãkymą: „Visų sõdo mẽdžių vaisiùs galėsi válgyti, bèt vaĩsiaus nuõ gẽro ir pìkto pažinìmo mẽdžio táu nevalià válgyti; nès jéigu nuõ jõ válgysi, tikraĩ numirsi".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 103, 1—2a. 27—28. 29bc—30 (P.: 1a)

P. Tù, màno síela, Viẽšpatį šlóvink!

1 Tù, màno síela, Viẽšpatį šlóvink!
Viẽšpatie Diẽve, kóks esì dìdis,
apsisiaũtęs grožiù ir kilnýbe!
2 Tavė sùpa šviesýbės apsiaũstas. — **P.**

27 Ìš tavęs láukia pẽno kàs gývas,
õ tù maitinì, kám kadà reĩkia.
28 Tù daliji, ir jiẽ paténkinti ìma,
iš tàvo rañkos sóčiai maitìnas. — **P.**

29 Jiẽ kriñta, kaĩ àtimi kvãpą,
ir dùlkėmis virsta.
30 Atsiuntì tù sàvo dvãsią, ir kỹla gyvýbė,
ir atnaũjini žẽmės véidą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Jn 17, 17b. a

P. Aleliùja. — Viẽšpatie, tàvo žõdis yrà tiesà.
Pašvéntink mùs tiesà! — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 7, 14—23

Žmogų suteršia vien tai, kas iš jo išeina

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Sušaũkęs mìnią, Jėzus kalbėjo: „Paklausýkite manęs visì ir supràskite: nėrà niẽko, kàs, iš laũko įẽjęs į žmõgų, galėtų jį sutèpti. Žmõgų sùtepa vien taĩ, kàs iš žmogaũs išeĩna".

Kaĩ sugrįžo nuõ miniõs į namùs, jõ mokiniaĩ ẽmė klausinėti apiẽ palýginimą. Jìs sãko: „Nejaũgi iř jũs niẽko nesuprãtote? Ařgi neáišku jùms, kàd vìsa, kàs ateĩna į žmõgų iš laũko, negãli jõ suteřšti, nès nepateñka į jõ šìrdį, bèt į vìdurius iř išeĩna laukañ?“ (Taĩp jìs paskélbia visùs valgiùs ẽsant švariùs).

Jìs dár pasãkė: „Žmõgų suteřšia víen taĩ, kàs iš jõ išeĩna. Ìš vidaũs, iš žmonių̃ šìrdiẽs, išeĩna piktì sumãnymai, paleistuvỹstės, vagỹstės, žmogžudỹstės, svetimãvimai, godùmas, suktýbės, klastà, begėdỹstės, pavỹdas, šmeižtaĩ, puikýbė, neišmãnymas. Vìsos tõs blogýbės išeĩna iš vidaũs iř suteřšia žmõgų“.

Taĩ Diẽvo žõdis.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 2, 18—25

Atvedė ją pas žmogų.
Juodu taps vienu kūnu

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Viẽšpats Diẽvas pasãkė: „Negẽra žmõgui bũti vienám. Padarýsiu jám pagálbą, kurì jį̃ atitiktų“.

Padãręs iš žẽmės visùs laũko gývulius iř padángių paukščiùs, Viẽšpats Diẽvas àtvedė pàs žmõgų, kàd pamatýtų, kaĩp tàs juõs pavadiñs. Màt, kaĩp žmogùs pavadìno kiekvíeną gývą būtýbę, tóks iř yrà jõs vařdas. Žmogùs pavadìno vardaĩs visùs gývulius, padángių paukščiùs iř visùs laũko žvėris. Tačiaũ atitiñkančios žmõgų pagálbos jìs nesurãdo.

Tadà Viẽšpats Diẽvas užléido žmõgui alpìmą miẽgo iř, kaĩ tàs užmìgo, išėmė víeną jõ šónkaulį, õ jõ viẽtą mėsomis užpìldė. Ìš žmogaũs pàimtą šónkaulį Viẽšpats Diẽvas pérdirbo į móterį iř àtvedė ją̃ pàs žmõgų.

Žmogùs pasãkė: „Štaĩ pagaliaũ káulai iš màno káulų ir kũnas iš màno kũno. Ji žmóna vadiñsis, nès yrà paimtà iš žmogaũs".

Todẽl výras palìks sàvo tẽvą ir mótiną ir šliẽsis priẽ sàvo žmonõs; juõdu tàps vienu kũnu.

Abù jiẽ, výras ir jõ žmonà, bùvo nuogì, tačiaũ nesigẽdijo vienas kìto.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 127, 1—2. 3. 4—5 (P.: plg. 1a)

P. Laimìngi visì, kuriẽ Viẽšpaties bijo.

1 Laimìngas esì, kàd Diẽvo bijaĩsi,
kàd laikaĩs jõ paródyto kẽlio!
2 Sàvo dárbo vaĩsiais maitìnsies,
bũsi laimìngas ir pértekęs vìsko. — **P.**

3 Tavóji žmonà — kaĩp vỹno mẽdis derlìngas —
apiẽ namų̃ židinį sùksis,
vaikaĩ — kaĩp jáunos alỹvų šakẽlės —
susẽs apliñk stãlą. — **P.**

4 Mataĩ, kóks laimìngas tàs výras,
kurìs Viẽšpaties bijo!
5 Teláimina Diẽvas tavè nuõ Siòno,
kàd vìsą gyvẽnimą tù Jerùzalę klẽstint regẽtum. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jok 1, 21

P. Aleliùja. — Sù romumù priimkite įdiegtąjį žõdį,
kurìs gãli išgélbėti jũsų síelas. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 7, 24—30

Šunyčiai po stalu ėda vaikų trupinius

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mõrkų.

Jėzus nukeliãvo į Týro ir Sidòno sritis. Užėjęs į víenus namùs, jis norėjo, kàd niẽkas apiẽ tai nežinótų, bèt jám nepavýko tõ nuslėpti.

Išgirdo apiẽ jį móteris, kuriõs duktẽ bùvo apsėstà netyrõsios dvãsios, atėjo ir púolė jám põ kójų. Móteris bùvo graĩkė, kilìmo sirofenikiẽtė. Ji maldãvo išvarýti iš jõs dukrẽlės dėmoną.

Jėzus tãrė jái: „Léisk pirmiaũ pasisótinti vaikáms. Jùk negražù imti vaikų dúoną ir mèsti šunýčiams".

Tačiaũ móteris atsãkė: „Taĩp, Viẽšpatie! Bèt ir šunýčiai põ stalù ėda vaikų trùpinius".

Tuomèt jis tãrė: „Dẽl šitų žõdžių eĩk namõ,— dėmonas jaũ išẽjęs iš tàvo dukterĩs". Parėjusi namõ, ji rãdo sàvo mergáitę gùlinčią patalė ir dėmoną pasišãlinusį.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 3, 1—8

Būsite kaip dievai, pažįstantys gera ir pikta

Iš Pradžiõs knỹgos.

Angis bùvo gudrėsnė už visùs laũko žvėris, kuriuõs Viẽšpats Diẽvas bùvo padãręs. Jinaĩ užkálbino móterį: „Ar Diẽvas tikraĩ pasãkė: ‚Jùms nevalià válgyti nẽ víeno sõdo mẽdžio vaĩsių'?"

Móteris atsãkė añgiai: „Sõdo mẽdžių vaisiùs mẽs gãlime válgyti; tiktaĩ apiẽ vaisiùs mẽdžio, kuris stóvi sõdo viduryjė, Diẽvas pasãkė: ‚Jų nevalià jùms válgyti neĩ liẽsti, kàd nenumiřtute' ". Į taĩ angis atsiliepė: „Anaiptõl nenumiřsite. Màt Diẽvas žìno, kàd tą̃dien, kaĩ jũs už-

válgysite jų̃, atsiveĩs jùms ãkys, iř búsite kaĩp dievaĩ, pažįstantys gẽra iř pìkta".

Móteris mãtė, kàd bũtų puikù tõ mẽdžio vaisiùs ragáuti, kàd mẽdis tráukė akìs paganýti iř dár viliójo pasidarýti gùdriai. Jinaĩ nusiskýnė jõ vaĩsiaus iř válgė; dãvė jõ iř výrui, kurìs bùvo priẽ jõs, iř tàs taĩp pàt ragãvo. Tadà atsivėrė júodviem ãkys, iř juõdu suprãto esą nuogì. Todẽl iš fìgos lãpų jiẽ nusipýnė põ prijuõstę.

Išgirdę, kàd Viẽšpats Diẽvas žingsniúoja sodė, padvelkus vakãriam vė̃jui, žmogùs iř žmonà pasìslėpė nuõ Viẽšpaties Diẽvo põ sõdo mẽdžiais.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 31, 1—2. 5. 6. 7 (P.: 1a)

P. Laimìngas, kám neteisýbės atléistos.

1 Laimìngas, kám neteisýbės atléistos,
kám Diẽvas uždeñgia kaltýbes.
2 Laimìngas, kuriõ nekáltina Viẽšpats,
kuriõ vidujè nẽr apgáulės. — **P.**

5 Pasisakiaũ táu nusikaĩtęs,
núodėmę lióviausi slẽpęs.
Tariaũ: prisipažìnsiu, Viẽšpatie, táu nusidėjęs,
iř tù mán atléidai nelémtą kaltýbę. — **P.**

6 Todẽl prireĩkus visì dievobáimingi žmónės
į̃ tavè kreĩpsis,
iř grėsmìngieji pótvynių vándens
negalės jų̃ pasiekti. — **P.**

7 Tù príeglauda mán, nuõ síelvartų gìnsi,
išgélbėjęs džiaugsmaĩs apipìnsi. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Apd 16, 14b

P. Aleliùja. — Atvérk, Viẽšpatie, mũsų širdį
tàvo Sūnaũs žõdžių klausýtis. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 7, 31—37

Jis daro, kad kurtieji girdi ir nebyliai kalba

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mõrkų.

Palìkęs Týro sritìs, Jėzus peř Sidòną atẽjo priẽ Galilėjos ẽžero, į Dekãpolio krãšto vìdurį.

Teñ àtveda jám kuřčią nẽbylį iř prãšo uždė̃ti añt jõ rañką. Jìs pasivedė̃jo jį̃ nuošaliaũ nuõ miniõs, įdė̃jo sàvo pirštùs į̃ jõ ausìs, pàlietė séilėmis jõ liežùvį, pàžvelgė į̃ dañgų, atsidùso iř tãrė jám: „Ėfata!", taĩ yrà: „Atsivérk!" Iř tuojaũ atsivė̃rė jõ klausà, atsirìšo liežùvio ryšỹs, iř jìs kalbė̃jo kaĩp reĩkia.

Jėzus jíems liẽpė niẽkam šìto nepãsakoti. Bèt kuõ labiaũ jìs jíems draũdė, tuõ jiẽ plačiaũ jį̃ skélbė.

Žmónės bė̀ gãlo stebė̃josi iř kalbė̃jo: „Jìs vìsa geraĩ padãrė! Jìs dãro, kàd kurtíeji giřdi iř nebyliaĩ kaĺba".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 3, 9—24

Viešpats pašalino jį iš Edeno sodo, kad dirbtų žemę

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Viẽšpats Diẽvas šaũkė žmõgų iř kláusė: „Kuř tù?"

Tasaĩ atsìliepė: „Àš išgirdaũ tavė̀ žeñgiant peř sõdą, pabū́gau, kàd núogas esù, iř pasislė̀piau".

Diẽvas pakláusė: „Õ kàs táu pasãkė, kàd núogas esì? Ar̃ kařtais neválgei mẽdžio vaĩsių, kuriũ táu válgyti buvaũ uždraũdęs?"

Žmogùs atsãkė: „Móteris, kurią̃ mán priskýrei, dãvė tõ mẽdžio vaĩsių, iř àš užválgiau".

Tadà Viẽšpats Diẽvas pakláusė móterį: „Ką padareĩ?"

Móteris atsãkė: „Angis manė suvedžiójo, àš ir užválgiau".

Tuomèt Viẽšpats Diẽvas pasãkė añgiai: „Kadángi taĩ padareĩ, tù bũk prakeiktà tarp visų gyvulių ir laũko žvėrių. Tù šliáužiosi pilvù ir ẽsi žemės peř visàs sàvo gyvẽnimo dienàs. Àš sukélsiu nesántaiką tarp tavęs ir móters, tarp tàvo atžalõs ir jõs palikuoniẽs. Jisaĩ sutriùškins táu gálvą, õ tù jį ištìksi į kulną".

Õ móteriai tãrė: „Labaĩ táu pagaũsinsiu nėštùmo sunkùmų, skausmìngai gimdýsi vaikùs. Nepáisant tõ, tù trókši sàvo výro, bèt jìs tavė valdỹs".

Õ žmõgui pasãkė: „Kadángi tù paklauseĩ žmonõs ir válgei tõ mẽdžio vaĩsių, nórs àš buvaũ táu įsãkęs: ‚Jų nevalià táu válgyti', — taĩ žẽmė tebùs dẽl tavęs prakeiktà. Vargìngai maitìnsies iš jõs peř visàs sàvo gyvẽnimo dienàs. Erškėčiùs ir usnìs jì táu žéldys. Laũko žolėmis reikẽs táu mìsti. Sàvo véido prakaitė válgysi dúoną, kõl grįši į žẽmę, iš kuriõs ir esì pàimtas. Dùlkė esì ir dùlkėmis viřsi".

Žmogùs dãvė sàvo žmónai vařdą Ievà (Gyvýbė), nès jì tãpo visų gyvųjų mótina.

Viẽšpats Diẽvas iš káilių padãrė žmõgui ir jõ žmónai drabužiùs ir jaĩs juõs àprengė. Paskuĩ Viẽšpats Diẽvas sáu tãrė: „Žmogùs štaĩ patãpo kaĩp víenas iš mũsų: jìs pažįsta gẽra ir pìkta. Šiùkštu, kàd dabař jìs neištiẽstų rañkos ir nepaimtų nuõ gyvýbės mẽdžio, neválgytų jõ vaĩsių ir amžinaĩ negyvéntų!"

Todẽl Viẽšpats Diẽvas pašãlino jį iš Èdeno sõdo, kàd dìrbtų žẽmę, iš kuriõs ir bùvo pàimtas. Išvãręs žmõgų, jìs pastãtė į rýtus nuõ Èdeno sõdo cherubùs ir tvìskantį liepsnų kalavìją, kàd sérgėtų kẽlią, vẽdantį priẽ gyvýbės mẽdžio.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 89, 2. 3—4. 5—6. 12—13 (P.: 1)

P. Tù, Viẽšpatie, iš kartõs į kařtą
buvaĩ mùms globėjas.

2 Kaĩ žẽmė, kalnaĩ iř pasáulis negìmę dař bùvo,
tù, Diẽve, nuõ ámžių buvaĩ iř bũsi peř ámžius. — **P.**

3 Žmonėms tù liepì sugrįžti į dùlkes.
„Grįžkit, žmonijos vaikaĩ", tù bylóji.
4 Jùk tàvo akìvaizdoj tũkstantis mẽtų —
kaĩp dienà vakarýkštė, praẽjus,
kaĩp naktiẽs prabėgęs ketviřtis. — **P.**

5 Pašãlini žmõgų kaĩp rýtmečio sãpną,
kaĩp tą žaliúojančią žõlę.
6 Rýtą jinaĩ žýdi, žaliúoja,
vakarė — nukirstà jaũ sudžiũsta. — **P.**

12 Išmókyki mùs suskaičiúot, kíek dienų mũsų ámžiuj,
kàd mũsų širdìs išmintìnga paliktų.
13 Viẽšpatie, grįžki! — Ař dár ilgaĩ delsi?
Bũki sàvo tarnáms gailestingas. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 4, 4b

P. Aleliùja. — Žmogùs gývas nė víen dúona,
bèt iř kiekvíenu žodžiù,
kuris išeĩna iš Diẽvo lũpų. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 8, 1—10

Žmonės pavalgė iki soties

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Susiriñkus gaũsiai mìniai iř žmonėms netùrint kõ válgyti, Jėzus, pasišaũkęs mókinius, tãrė: „Gaĩla mán miniõs! Jaũ trỹs dienos žmónės pasiliẽka sù manimì iř ne-

tùri kõ válgyti. Jéi paléisiu juõs namõ álkanus, jiẽ nusiĩps kelyjė, nès kaĩ kuriẽ yrà atẽję iš tolì".

Mokiniaĩ jám atsãkė: „Õ iš kuř dykumojė gáuti dúonos jiems pavalgydìnti?"

Jėzus pakláusė: „Kíek dúonos kepalẽlių tùrite?"

Jiẽ atsãkė: „Septýnis".

Tadà jìs liẽpė žmonėms susėsti añt žẽmės. Paẽmęs septýnis kepalėliùs, sukalbėjo padėkõs maĩdą, láužė ir dãvė mokiniáms dalýti, ir tiẽ padalìjo mìniai. Jiẽ dár turėjo keliàs žuvelės. Jėzus paláimino jàs ir taĩp pàt liẽpė dalýti.

Ir žmónės paválgė ikì sóties, ir mokiniaĩ dár suriñko septýnias pintinės likùčių. Õ bùvo apiẽ kẽturis tũkstančius žmoniũ.

Jis atléido juõs ir netrùkus, įsėdęs sù mokiniaĩs į váltį, nùplaukė į Dalmanùtos srìtį.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 4, 1—15. 25

Kainas užpuolė savo brolį Abelį ir nužudė

Iš Pradžiõs knỹgos.

Žmogùs pažìno sàvo žmóną Iẽvą. Jì tãpo nėščià ir pagimdė Káiną. Jì sãkė: „Ìš Viẽšpaties susiláukiau vyrìškio". Jì dár kařtą gimdė ir susiláukė jõ brólio Ãbelio. Ãbelis bùvo avìganis, Káinas — žemdirbỹs.

Praẽjus kíek laĩko, Káinas atnašãvo Viẽšpačiui žẽmės vaĩsių aũką. Taĩp pàt ir Ãbelis atnašãvo sàvo bandõs pirmãgimių ir bűtent jų táukus. Viẽšpats malõniai žvelgė į Ãbelį ir jõ ãtnašą, õ į Káiną ir jõ ãtnašą jìs nežiūrėjo. Todẽl Káinas labaĩ įniršo ir nùdelbė gálvą.

Viẽšpats užkálbino Káiną: „Kõgi nirštì ir kodẽl delbì gálvą? Jéigu teisìngai elgíesi, ař tù nepàkeli galvõs? Õ jéigu elgíes neteisìngai, tadà ař kařtais netýko priẽ tàvo dùrų núodėmė, lýg kóks žvėrìs, kurìs tavė nusižiūrėjo; bèt tù jį sutrámdyk!"

Vìs dėltõ Káinas pasikvietė sàvo brólį Ãbelį: „Eimė į laũką!" Kaĩ juõdu atsidűrė laukė, Káinas užpúolė sàvo brólį Ãbelį ir nužùdė.

Viẽšpats ir kláusė Káiną: „Õ kuř tàvo brólis Ãbelis?"

Tàs atsãkė: „Nežinaũ. Ařgi àš sàvo brólio sárgas?"

Viẽšpats tãrė: „Ką padareĩ? Tàvo brólio kraũjas šaũkiasi manęs ìš põ žẽmės. Tàd bűk prakéiktas ir ištremtas iš dìrvos, kurì sàvo bùrną atvėrė, kàd priimtų ìš tàvo rañkų tàvo brólio kraũją. Jéi tù ir dìrbtum žẽmę, jinaĩ nebeduõs táu deřliaus. Nė sėslỹs, õ klajõklis tù bűsi žẽmėje".

Káinas atsiliepė Viẽšpačiui: „Peř dìdelė mán bausmẽ, kàd ją galėčiau pakélti. Štaĩ šiañdien pavaraĩ manè nuõ dìrvos, iř mán reĩkia slẽptis nuõ tãvojo véido. Nè sėslỹs, õ klajõklis turiù bũti žẽmėje, iř kiekvíenas surãdęs manè nužudỹs".

Bèt Viẽšpats jám tãrė: „Anaiptõl! Kiekvienám, kurìs nužudýtų Káiną, bũtų septyneriópai atkeřšyta". Põ tõ Viẽšpats Káiną pažymėjo žénklu, kàd niẽkas surãdęs jõ nenužudýtų.

Adõmas dárkart pažìno žmóną, iř tà jám pagimdė sũnų iř pràminė Setù (Díegu), „nès,— jì sãkė,— Diẽvas padíegė mán kìtą ãtžalą viẽtoje Ãbelio, kurį Káinas nužùdė".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 49, 1 ir 8. 16bc—17. 20—21 (P.: 14a)

P. Padėkõs aũką Diẽvui aukóki.

1 Aukščiáusiasis Diẽvas, Viẽšpats, bylója,
nuõ Rytų lìgi Vakarų šaũkdamas žẽmę.
8 Nè dẽl aukų àš tavè bársiu:
dẽginamąsias aukàs visuomèt mán aukóji. — **P.**

16 „Kám dár įsakus màno skaičiúoji,
kám dár tàvo burnà màno sùtartį mìni,
17 jéi tù màno tvarkõs laikýtis nenóri,
jéi svíedi šaliñ màno žõdį. — **P.**

20 Kuř pakliùvęs, liežuváuji añt sàvo brólio:
nešlóvę daraĩ móčios sũnui.
21 Šitaip elgíes iř manaĩ — àš tylėsiu?!
Manaĩ, kàd iř àš panašùs į tavè bũsiu?
Õ nè! Àš tavè bársiu,
tàvo darbaĩs akìs táu badýsiu". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 6

P. Aleliùja. — Àš esù kẽlias, tiesà ir̃ gyvẽnimas, — sãko Viẽšpats. —
Niẽkas nenueĩna pàs Tẽvą kitaĩp,
kaĩp tìk peř manė̀. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 8, 11—13

Ir kam gi ši giminė reikalauja ženklo?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Priẽjo fariziẽjai ir̃ ẽmė sù Jėzumi giñčytis. Spęsdamì jám pinkles, jiẽ reikalãvo žénklo ìš dangaũs. Atsidùsęs iš̃ širdiẽs gilumõs, jis pasãkė: „Ir̃ kám gì šì giminẽ reikaláuja žénklo? Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: žénklo šiái gìminei nebùs dúota!"

Ir̃, palìkęs juõs, jis vẽl sėdo į̃ váltį ir̃ nùplaukė į̃ kìtą krañtą.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 6, 5—8; 7, 1—5. 10

Žmones, kuriuos sutvėriau,
aš išnaikinsiu nuo žemės paviršiaus

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Viẽšpats mãtė, kàd žmonių̃ blogùmas žẽmėje bùvo dìdelis ir̃ vìsos jų̃ širdiẽs miñtys bèt kuriuõ laikù bùvo nùkreiptos tìk į̃ pìkta. Todẽl jis ẽmė gailėtis padãręs žẽmėje žmónes. Ir̃ sù šìrdgėla tãrė: „Žmónes, kuriuõs sutvėriau, àš išnaikìnsiu nuõ žẽmės paviršiaus; ir̃ nè tìk žmónes, bèt ir̃ gývulius, ropliùs beĩ padángių paukščiùs, nès gailiúosi juõs padãręs".

Tìk Nõjus bùvo rãdęs malónę Viẽšpaties akysė.

Viẽšpats pàliepė Nõjui: „Eĩk sù visà šeimýna į árką, nės àš tik tavė iš šiõs padermẽs teradaũ teĩsų sàvo akysė. Visų̃ švariųjų gyvulių̃ pasiimk põ septýnias póras, õ visų̃ nešvariųjų — põ víeną pórą; taipõgi paũkščių põ septýnis patinėliùs ir̃ patelės, kàd išlìktų visojė žẽmėje gývas jų̃ príeauglis! Praeĩs septýnios diẽnos; põ jų̃ àš liẽpsiu lýti añt žẽmės kẽturiasdešimt dienų̃ ir̃ naktų̃ ir̃ išnaikìnsiu nuõ žẽmės paviršiaus visàs būtýbes, kókias tìk esù padãręs".

Nõjus įvýkdė vìsa, kã Viẽšpats jám bùvo paliẽpęs. Praẽjus septynióms dienóms prapliùpo añt žẽmės tvãno vándenys.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 28, 1a ir 2. 3ac—4. 3b ir 9b—10 (P.: 11b)

P. Viẽšpats láimins sãvąją taũtą, teĩks jái ramýbę.

1 Jũs, Diẽvo sũnūs, šlóvinkit Viẽšpatį,
2 šlóvinkit Diẽvo didìngąjį vařdą,
gárbinkit jį̃ iškilmìngai. — **P.**

3 Viř̃š vandenų̃ pasigiř̃sta Viẽšpaties balsas!
Viẽšpats viršum̃ vandenýnų plačiųjų!
4 Viẽšpaties balsas galìngas!
Skardùs Viẽšpaties balsas! — **P.**

3 Diẽvo didýbė sugriáudžia!
9 Ir̃ jõ šventóvėj — „Šlovẽ!" visì šaũkia.
10 Viẽšpaties sóstas viř̃š tvãno,
jis viešpataũs kaĩp Valdõvas peř̃ ámžius. — **P:**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 23

P. Aleliùja. — Jéi kàs manė mýli, laikỹsis màno žõdžio, —
sãko Viẽšpats, —
ir̃ màno Tẽvas jį̃ mylẽs;
mẽs pàs jį̃ ateĩsime ir̃ apsigyvénsime. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 8, 14—21

Saugokitės fariziejų ir Erodo raugo

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mõrkų.

Mokiniaĩ bùvo pamiršę pasiimti dúonos. Jiẽ teturėjo sù savim váltyje víeną kepalėlį. Õ Jėzus juõs įspėjo: „Žiūrėkite, sáugokitės fariziẽjų ráugo ir Èrodo ráugo".

Jiẽ pradėjo kalbėtis, kàd neturį dúonos.

Taĩ patýręs, Jėzus tãrė: „Kám jũs tãriatės neturį dúonos? Ar̃gi vìs dár niẽko neišmãnote ir̃ nesuprañtate, ir̃ vìs dár ẽsate bè núovokos? Tùrite akìs, ir̃ nemãtote; tùrite ausìs, ir̃ negir̃dite?! Ar̃gi neatsìmenate, jóg penkìs kepalėliùs àš suláužiau penkíems tũkstančiams? Õ kíek pilnų pintìnių likùčių jũs pririñkote?"

Jiẽ atsãkė: „Dvýlika".

„Õ kaĩ septýnis kepaliukùs suláužiau keturíems tũkstančiams, kíek pririñkote pilnų pintìnių likùčių?"

Jiẽ atsãkė: „Septýnias".

Tadà jìs tãrė: „Taĩ kaĩpgi vìs dár nesuprañtate?!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 8, 6—13. 20—22

Apsižvalgęs pamatė, kad žemės paviršius štai buvo išdžiūvęs

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Prasliñkus kẽturiasdešimt dienų, Nõjus atidãrė árkos lángą, kurį̃ bùvo įtaĩsęs, ir̃ išléido krañklį. Tasaĩ paskraĩdė šeñ ir̃ teñ, žiūrėdamas, ar̃ vanduõ bùs nudžiúvęs.

Põ tõ jìs skraidìno balañdį, kàd sužinótų, ar̃ vanduõ nuslúgęs nuõ žẽmės. Tačiaũ balañdis nerãdo viẽtos, kuř bútų galėjusios atsistóti jõ kójos. Todẽl sugrį̃žo į̃ árką, nès vándenys dár telkšójo añt visõs žẽmės. Nõjus ištiesė

rañką, pačiùpo balañdį ir̃ pasiėmė pàs savė į̃ árką. Paláukęs dár septýnetą dienų̃, jìs vė̃l išskraidìno iš árkos balañdį. Vakarė balañdis sugrį̃žo pàs jį̃ ir̃ sàvo snapė̃ štaĩ laĩkė naũją alỹvmedžio lãpą. Tadà Nõjus suprãto, kàd vanduõ nuslúgo nuõ žẽmės. Paláukęs dár septýnias dienàs, jìs vė̃l išskraidìno balañdį. Tasaĩ pàs jį̃ nebegrį̃žo.

Šešì šimtaĩ pirmaĩsiais Nõjaus gyvẽnimo mėtais, pìrmojo mėnesio pìrmąją diẽną, vanduõ nudžiúvo nuõ žẽmės. Nõjus išarḋė árkos viršų̃ ir̃ apsižvalgė. Ir̃ žẽmės paviršius štaĩ bùvo išdžiúvęs.

Nõjus pastãtė aũkurą Viẽšpačiui. Põ tõ jìs ẽmė visų̃ švariųjų gyvulių̃ beĩ visų̃ švariųjų paũkščių ir̃ añt aũkuro atnašãvo dẽginamąją aũką. Užúodęs ramìnamą kvãpą, Viẽšpats sáu tãrė: „Daugiaũ dė̃l žmogaũs neprakéiksiu žẽmės, nės žmogaũs širdiẽs miñtys — pìktos nuõ pàt jaunỹstės. Daugiaũ nebenaikìnsiu visõs gyvūnijos, kaĩp esù dãręs. Nuõ šiõl, kõl žẽmė stovė̃s, nenustõs bū̃ti sė̀jà ir̃ pjūtìs, šaĩtis ir̃ kařštis, vãsara ir̃ žiemà, dienà ir̃ naktìs".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 115, 12—13. 14—15. 18—19 (P.: 17a)

P. Táu, Viẽšpatie, padėkõs aũką aukósiu.

12 Kuõ gì àš Viẽšpačiui atsidėkósiu
ùž vìsa gẽra, ką̃ mán padãrė?
13 Išgãnymo taũrę pakélsiu,
Viẽšpaties vařdą kartósiu. — **P.**

14 Àš jám pãžadus atitesė̃siu
priẽš vìsą jõ taũtą.
15 Viẽšpaties akysė didžiaĩ brángūs
mìrštantys jõ teisíeji. — **P.**

18 Àš Viẽšpačiui į̃žadus atitesė̃siu
priẽš vìsą jõ taũtą
19 Viẽšpaties bũsto atšlaĩniuos,
vidurỹ Jerùzalės miẽsto. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Ef 1, 17—18

P. Aleliùja. — Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas
teapšviečia mūsų dvāsios akis,
kàd mēs pažintume, kokià yrà viltis,
į kurią mēs ēsame pašaukti. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 8, 22—26

Neregys tapo sveikas ir viską ryškiai matė

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Jėzus ir jõ mokiniai ateĩna į Betsaidą. Teñ àtveda pàs jį vieną nēregį ir prāšo jį palytėti. Jis pàėmė nēregį ùž rañkos ir nusivedė ùž káimo. Teñ pàtepė séilėmis jõ akis, uždėjo añt jõ rankàs ir pakláusė: „Ar̃ ką nórs matai̇̃?" Šis apsižvalgęs tārė: „Regiù žmónes. Lýg kókius medžiùs matau juõs váikščiojančius".

Jėzus vėl pàlietė rañkomis jõ akis, ir jis visiškai praregėjo — tāpo sveĩkas ir viską rỹškiai mātė.

Jėzus išsiuntė jį namõ, sakýdamas: „Tìk neužeĩk į káimą".

Girdėjote Viešpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 9, 1—13

Aš savo lanką iškelsiu į debesis,
ir jis bus ženklas sandoros tarp manęs ir žemės

Iš Pradžiõs knỹgos.

Diẽvas paláimino Nõjų ir jõ sūnus ir tārė jiems:

„Būkite vaisingi, dáuginkitės ir apgyvénkite žēmę! Báimė ir išgąstis jūsų teàpima visùs žēmės gyvulius, vi-

sùs padángių paukščiùs, visùs žẽmės ropliùs ir̃ visàs jū̃ros žuvìs: jiẽ atiduotì į̃ jū̃sų rankàs. Vìsa, kàs jùda ir̃ gýva, tebū̃na jùms maĩstas. Kaĩp žãliąją žõlę àš vìsa jùms atidúodu.

Tiktaĩ mėsõs sù jõs gyvýbe, būtent kraujù, jùms nevalià válgyti. Taĩp pàt reikaláusiu ir̃ jū̃sų kraũjo, jū̃sų gyvýbės kraũjo; àš jõ reikaláusiu ìš kiekvíeno gývulio ir̃ ìš žmogaũs. Ìš kiekvíeno, nèt ìš jõ brólio, àš reikaláusiu žmogaũs gyvýbės. Kàs pralíetų žmogaũs kraũją, tõ kraũją žmogùs turẽs pralíeti. Nès pagaĩ Diẽvo pavéikslą žmogùs padarýtas.

Tàd bū̃kite vaisingi ir̃ dáuginkitės, knibždėkite žẽmėje ir̃ jái viešpatáukite!"

Toliaũ Diẽvas bylójo Nõjui ir̃ jõ sūnùms, kuriẽ bùvo sù juõ: „Štaĩ sudaraũ sàvo sándorą sù jumìs ir̃ jū̃sų palikuonimìs, ir̃ sù visaĩs pàs jùs ẽsančiais gyvū̃nais: sù paũkščiais, galvìjais ir̃ laukìniais žvėrimìs — sù kiekvíenu išẽjusiu ìš árkos, sù visaĩs žẽmės gyvuliaĩs. Sudaraũ sù jumìs sàvo sándorą: Daugiaũ nebebùs tvãno vándeniu naikìnamos kū̃ninės būtýbės, ir̃ tvãnas daugiaũ nebekiĩs nuniókoti žẽmės".

Ir̃ Diẽvas pridūrė: „Štaĩ šìtoks bùs žénklas sándoros, kurią̃ sudaraũ taĩp savę̃s ir̃ jū̃sų beĩ pàs jùs ẽsančių gyvū̃nų peĩ bū̃simas kartàs: Àš sàvo lañką iškélsiu į̃ dẽbesis, ir̃ jìs bùs žénklas sándoros taĩp manę̃s ir̃ žẽmės".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 101, 16—18. 19—21. 29 ir 22—23 (P.: 20b)

P. Viẽšpats ìš dangaũs pažiūrėjo žẽmėn.

16 Geĩrbs tàvo, Viẽšpatie, vaĩrdą pagónys,
tàvo didýbę — pasáulio valdõvai,
17 kaĩ atstatỹs Viẽšpats Jerùzalės miẽstą
ir̃ pasiródys sù didžià sàvo šlóve.
18 Vaĩrgšų maldų̃ jìs klausỹsis,
jų̃ prãšymų jìs nepaniẽkins. — **P.**

19 Bùs parašýta ateĩnančiai kartai,
iř naujì žmónės Viẽšpatį gárbins:
20 „Pàžvelgė Viẽšpats ìš áukštojo sósto,
pažiūrėjo ìš dangaũs žẽmėn.
21 Áimanas išgirdo belaĩsvių,
pàsmerktus mir̃t išvadãvo". —

P. Viẽšpats ìš dangaũs pažiūrėjo žẽmėn.

29 Ramýbėj gyveñs táu tarnáujantys žmónės,
tàvo globõj gyvuõs jũjų aĩniai.
22 Viẽšpaties vardas Siòno miestė bùs garsingas,
jį̃jį Jerùzalė šlóvins,
23 kaĩ susibuřs vìsos taũtos, valstýbės
Viẽšpaties gárbint. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Jn 6, 63b. 68b

P. Aleliùja. — Viẽšpatie, tàvo žõdžiai
yrà dvasià iř gyvẽnimas.
Tù turì ámžinojo gyvẽnimo žodžiùs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 8, 27—33

Tu esi Mesijas... Žmogaus Sūnui reikės daug iškentėti

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus sù mokiniaĩs keliãvo į̃ Pilýpo Cezarėjos káimus. Kelyjė kláusė mókinius: „Pasakýkite, kuõ manė žmónės laĩko?"

Jiẽ atsãkė: „Vienì — Jonù Krikštytoju, kitì — Elijù, tretì — dár kuriuõ ìš pranašų̃".

Tadà jis pakláusė: „Õ jũs kuõ manė laĩkote?"

Pẽtras jám atsãkė: „Tù esì Mesìjas". Tuomèt Jėzus griežtaĩ įsãkė niẽkam apiẽ jį̃ nekalbėti.

Iř jìs ẽmė jíems áiškinti: „Žmogaũs Sūnui reikẽs daũg iškentėti, bũti seniūnų, aukštų̃jų kunigų̃ beĩ Rãšto áiškintojų atmestám, nužudýtam iř põ trijų̃ dienų̃ prisikélti ìš numìrusių". Jìs taĩ kalbėjo vìsiškai atviraĩ.

Tadà Pẽtras, pasivadinęs jį į šãlį, ẽmė jám priekaištáuti. Jėzus atsigrįžęs pažiūrėjo į mókinius ir sùbarė Pẽtrą: „Eĩk šaliñ, šėtõne, nės tù galvóji nė apiẽ taĩ, kàs Diẽvo, õ kàs žmoniũ!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 11, 1—9

Nusileiskime žemėn ir jiems sumaišykime kalbą

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Vìsas pasáulis turėjo vienódą kalbą, vienódą žodýną. Atkeliãvę ìš rytũ, žmónės atrãdo lýgumą Šineãro kraštė ir teñ įsikū́rė.

Jiẽ víenas kitám pradėjo sakýti: „Imkime dìrbti plytàs ir jàs dègti!" Plytàs jiẽ vartójo kaĩp ãkmenis, õ žẽmės dervą — kaĩp skiẽdinį.

Paskuĩ jiẽ kalbėjo: „Pasistatýkime miẽstą ir bókštą sù dañgų síekiančia viršū́ne! Taĩp mẽs išgársinsime sãvąjį vařdą, kàd neišsisklaidýtume põ vìsą pasáulį!"

Ir Viẽšpats nusiléido pažiūrėti miẽsto ir bókšto, kurį pasistãtė žmónės. Jìs tãrė: „Nà štaĩ, jiẽ yrà vienà tautà ir visì kalba víeną kalbà. Taĩ tìk pradžià jų darbuõtės! Dabař jíems niẽko nebebùs nepasíekiamo, kõ tìk jiẽ imtųsi. Todėl nusiléiskime žẽmėn ir jíems sumaišýkime kalbą, kàd nebesupràstų, ką kitas sãko!"

Ir Viẽšpats išblãškė juõs ìš tenaĩ põ pasáulį, õ jiẽ turėjo paliáuti stãtę miẽstą. Todėl tàs miẽstas vadìnamas Bãbeliu — Sąmaiša, nės teñ Viẽšpats sumaĩšė žmoniũ kalbą ir ìš teñ juõs išsklaĩdė põ vìsą pasáulį.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 32, 10—11. 12—13. 14—15 (P.: 12b)

P. Laimìnga tautà, kurì išrinktà
bū́ti Viẽšpaties nuosavýbe.

10 Viẽšpats suar̃do kė̃slus pagónių,
ùžmačias jų̃jų niẽkais paver̃čia.
11 Viẽšpaties núosprendžiai tvẽria per̃ ámžius,
ìš kartų̃ į̃ kartàs eĩna jõ miñtys. — **P.**

12 Laimìnga tautà, kurì sàvo Dievù Viẽšpatį laĩko,
tóji tautà, kurì išrinktà bū́ti jõ nuosavýbe.
13 Viẽšpats ìš áukšto dangaũs žemỹn žvel̃gia
ir̃ mãto žmõgų kiekvíeną. — **P.**

14 Ìš sàvo buveĩnės kiekvíeną jìs stẽbi —
visùs, kàs tìk žẽmėj gyvẽna.
15 Jìs kiekvienám šìrdį sutvė̃rė
ir̃ stẽbi jõ visùs dárbus. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 15b

P. Aleliùja. — Jùs àš draugaĩs vadinù,— sãko Viẽšpats,—
nès jùms vìską paskélbiau,
ką̃ buvaũ ìš sàvo Tė̃vo girdė̃jęs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 8, 34—9, 1

Kas pražudo savo gyvybę dėl manęs ir dėl Evangelijos,
tas ją išgelbės

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mõrkų.

Pasišaũkęs mìnią ir̃ sàvo mókinius, Jė̃zus prabìlo: „Jéi kàs nóri eĩti pãskui manè, teišsìžada pàts savę̃s, tèima sàvo krỹžių ir̃ tèseka manimì. Kàs nóri išgélbėti sàvo gyvýbę, tàs ją̃ praràs; õ kàs pražùdo sàvo gyvýbę dė̃l manę̃s ir̃ dė̃l Evangèlijos, tàs ją̃ išgélbės.

Õ kokià gì žmõgui naudà laimėti visą pasáulį, bèt pakeñkti sàvo gyvýbei? Arbà kuõ žmogùs galėtų išsipir̃kti sàvo gyvýbę?!

Jėi kàs gėdisi manęs ir̃ màno žõdžių šiõs neištikimõs ir̃ nuodėmingos kartõs akìvaizdoje, tõ gėdysis ir̃ Žmogaũs Sūnùs, atẽjęs sù sàvo Tėvo šlóve, šventųjų angelų lỹdimas".

Jìs dár jiems kalbėjo: „Ìš tiesų sakaũ jùms: tar̃p čià stóvinčių yrà tokių, kuriẽ neragaũs mirtiẽs, kõl išvỹs didingai ateĩnančią Diẽvo karalỹstę".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Žyd 11, 1—7

Tikėjimu suvokiame, kad pasauliai buvo sutverti Dievo

Ìš láiško Žỹdams.

Bróliai!

Tikėjimas laidúoja mùms taĩ, kõ vìliamės, įródo tikrovę, kuriõs nemãtome. Peř jį prótėviai gãvo gėrą liùdijimą.

Tikėjimu suvókiame, kàd pasáuliai bùvo sutvertì Diẽvo žodžiù, bůtent ìš neregimýbės atsirãdo rėgima.

Tikėjimo įkvėptãs Ãbelis atnašãvo vertėsnę aũką negù Káinas, ir̃ tikėjimas jį paliùdijo ẽsant teĩsų, nès pàts Diẽvas patvìrtino jõ dóvanas. Dẽl tikėjimo jìs ir̃ mìręs tebėkalba.

Tikėdamas Enòchas bùvo pérkeltas, kàd neregėtų mirtiẽs, ir̃ „žmónės jõ neberãdo, nès Diẽvas jį perkėlė". Màt priẽš pérkeliant, pasàk liùdijimo, jìs patikęs Diẽvui. Bė tikėjimo neįmãnoma patìkti Diẽvui. Kàs ar̃tinasi priẽ Diẽvo, tám bůtina tikėti, kàd jìs yrà ir̃ ieškantiems jõ atsilỹgina.

Dėl tikėjimo gãvęs apreiškimą apiẽ tuõ metù nemãtomus dalykùs, Nõjus sù báime pasistãtė árką sàvo šeimýnai išgélbėti; tikėdamas jìs pàsmerkė pasáulį ir̃ paveldėjo tikėjimo teisùmą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 144, 2—3. 4—5. 10—11 (P.: plg. 1b)

P. Tàvo vařdą, Viẽšpatie, gársinsiu ámžiais.

2 Nóriu kasdiẽn tavè šlóvint,
tãvąjį vařdą trókštu gárbinti ámžiais.
3 Viẽšpats bė gãlo didingas ir̃ garbẽs veřtas, —
niẽkas nepérpras jõjo didýbės! — **P.**

4 Tàvo nuostabiùs dárbus, tàvo galýbę
skélbia kartà bũsimai kařtai.
5 Tàvo didýbė spindėte spiñdi,
skliñda gařsas stebùklų. — **P.**

10 Viẽšpatie, tegù visì tvariniaĩ táu dėkója,
tegù tavè gárbina ištikimíeji.
11 Tegù jiẽ skélbia tàvo karalỹstės kilnùmą,
tegù gársina tàvo galýbę. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mk 9, 7

P. Aleliùja. — Iš̃ debesiẽs nuskambėjo Tėvo balsas:
„Šitas màno mylimàsis Sūnùs.
Klausýkite jõ!" — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 9, 2—13

Jis atsimainė jų akivaizdoje

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus pasiėmė Pėtrą, Jokũbą ir̃ Jõną ir̃ užsìvedė juõs vienus atskiraĩ į̃ áukštą kálną. Teñ jìs atsimaĩnė jų̃ aki-

vaizdoje. Jõ drabùžiai ẽmė taĩp baltaĩ spindẽti, kaĩp jų išbãlinti negalẽtų jóks skalbẽjas žẽmėje. Jiems pasiródė Elìjas ir Mõzė, kuriẽdu kalbẽjosi sù Jėzumi.

Pẽtras ir sãko Jėzui: „Rãbi, gẽra mùms čià bũti. Pastatýkime trìs palapinės: vieną táu, kìtą Mõzei, trẽčią Elìjui". Jìs nesižinójo, kã sãkąs, nės jiẽ bùvo pérsigandę.

Užẽjo debesìs ir ùždengė juõs, õ iš debesiẽs nuskambẽjo balsas: „Šìtas màno mylimàsis Sūnùs. Klausýkite jõ!" Ir tuojaũ, vẽl apsižvalgę, jiẽ niẽko priẽ savęs nebemãtė, tìk vieną Jėzų.

Besiléidžiant nuõ kálno, Jėzus liẽpė niẽkam nepãsakoti, kã jiẽ bùvo mãtę, kõl Žmogaũs Sūnùs prisikelìs iš numìrusių. Jiẽ geraĩ įsidėmėjo šį pasãkymą ir svarstė, kã réiškia „prisikélti iš numìrusių".

Taĩgi jiẽ kláusė Jėzų: „Kodẽl Rãšto áiškintojai sãko, jóg pirmiaũ turį̃s ateĩti Elìjas?"

Jìs atsãkė: „Tikraĩ, Elìjas ateĩs pirmiaũ ir vìską pataisỹs. Bèt kaĩpgi parašýta apiẽ Žmogaũs Sūnų, jóg jis daũg iškentėsiąs ir bũsiąs paniẽkintas? Todẽl àš jùms sakaũ: Elìjas bùvo atẽjęs, ir jiẽ padãrė jám, kã norėjo,— taĩp, kaĩp apiẽ jį̃ parašýta".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

SEPTINTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Sir 1, 1—4. 6. 8—10 (1—10)

Pirmiausia tai Išmintį Dievas sukūrė

Iš Siracido knygos.

1 Visà išmintìs — taĩ iš Viẽšpaties Diẽvo:
visàd sù juõ bùvo, nuõ ámžių gyvúoja.
2 Ař kàs suskaičiãvo pajűryje smiltìs,
lietaũs lašeliùs, tàs dienàs, kuř praẽjo?
3 Ař kàs išmatãvo padángių aukštýbes,
iř žẽmės platýbes, iř jűrų gilýbes?
4 Pirmiáusia gì išmintį Diẽvas sukűrė —
nuõ ámžių gyvúoja šìs mąstantis prãdas.
6 Õ kàs priẽ šaknų išmintiẽs prisikãpstė?
Iř kàs jõs planùs sugebẽs iššvalgýti?
8 Tìk víenas tėrà išmintingas, didingas,
kuřs sėdi savãjame sóste:
9 Taĩ Viẽšpats.
Taĩ jìs jąą sukűrė, iššvalgė, matãvo
iř į visùs kűrinius sàvo išliẽjo.
10 Iř žmónės jõs tùri pagal jõ dosnùmą;
jąą sùteikė tíems, kuř širdingai jį mýli.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 92, 1ab. 1c—2. 5 (P.: 1a)

P. Viẽšpats — Valdõvas, apsisiaũtęs didýbe.

1 Viẽšpats — Valdõvas, apsisiaũtęs didýbe.
Apsisiaũtęs Viẽšpats didýbe, galià susijúosęs! — **P.**

Jìs sàvo jėgà žẽmę padãrė taĩp tvìrtą,
kàd niẽkas jaũ jõs nepakrùtins.
2 Stiprùs tàvo sóstas nuõ ámžių,
tù ámžių ámžiais gyvúoji. — **P.**

5 Tikraĩ tikėti vertì tàvo žõdžiai,
šventà tùri bũt kiekvienám, Viẽšpatie, tàvo buveĩnė peř visùs ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. 2 Tim 1, 10b

P. Aleliùja. — Mũsų Išganýtojas Jėzus Krìstus
sunaikìno miřtį
iř nùšvietė gyvẽnimą sàvo Evangėlija. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 9, 14—29

Tikiu, Viešpatie! Padėk mano netikėjimui!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mõrkų.

Sugrįžęs nuõ kálno pàs mókinius, Jėzus pamãtė apiẽ juõs susiriñkusią mìnią iř besiginčijančius sù jaĩs Rãšto áiškintojus. Võs pastebėjus Jėzų, mìnią pagãvo núostaba, iř visì bėgo jõ pasvéikinti. Jìs pakláusė: „Kõ giñčijatės sù jaĩs?"

Vìenas iš miniõs jám atsãkė: „Mókytojau, àš àtvedžiau pàs tavė sũnų, kurìs yrà nebylẽs dvãsios apsẽstas. Kuř tìk sugriẽbusi, dvasià jį tąso, iš burnõs jám eĩna pùtos, jìs gríežia dantimìs iř stìngsta. Àš prašiaũ tàvo mókinius išvarýti dvãsią, bèt jiẽ nesugebėjo".

Tadà Jėzus tãrė: „Õ nètikinti gìmine! Kíek mán dár reikẽs sù jumìs bũti? Kaĩp ilgaĩ jùs kęsti? Atvèskite jį pàs manè!" Jiẽ àtvedė. Võs pamãčiusi Jėzų, dvasià ẽmė tąsýti berniùką, šis parpúolė añt žẽmės iř apsiputójęs pradėjo blaškýtis.

Jėzus pakláusė tėvą: „Ař nuõ seniaĩ jám taĩp dãrosi?"

Šis atsãkė: „Nuõ pàt kūdikỹstės. Dvasià jį dažnaĩ į ùgnį įstùmdavo ir̃ į vándenį, norėdama pražudýti. Tàd, jėi ką̃ galì, pasigailėk mūsų ir̃ padėk mùms!"

Jėzus jám atsãkė: „Jėi ką̃ galì?! Tikinčiam vìskas gãlima!"

Vaĩko tėvas sušùko: „Tikiù! Padėk màno netikėjimui!"

Matýdamas susibėgančią mìnią, Jėzus sùdraudė netýrąją dvãsią: „Nebylì ir̃ kurčià dvãsia, įsakaũ táu, išeĩk ìš jõ ir̃ daugiaũ nebegrį̀žk!" Dvasià, klykdamà ir̃ smar̃kiai jį̀ pùrtydama, išẽjo. Õ berniùkas lìko tar̃si lavónas, taĩp kàd daũgelis sãkė: „Jìs mìrė". Bèt Jėzus pàėmė jį̀ ùž rañkos, pakėlė, ir̃ jìs atsistójo.

Kaĩ Jėzus grį̀žo namõ, mokiniaĩ, pasilìkę sù juõ vienì, kláusė: „Kodẽl mẽs negalėjome jõs išvarýti?" Õ jìs atsãkė: „Tà veĩslė neišvãroma niekù kitù, tìk maldà".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Sir 2, 1—11 (1—13)

Ruoškis vispusiškai bandomas būti

Ìš Siracìdo knỹgos.

1 Sūnaũ, jėi rengíesi tù Diẽvui tarnáuti,
taĩ ruõškis vispùsiškai bañdomas bū́ti.
2 Valdýk sàvo šìrdį, paródyk tvirtùmą,
neveĩk peř skubótai, neláimei ištìkus.
3 Priẽ Viẽšpaties glaũskis, nuõ jõ neatstóki,
kàd sàvo keliõnę pabaĩgtum garbìngai!
4 Didžiáusius vargùs sténkis kañtriai pakélti,
ištvérk ir̃ į̀ suñkią neláimę patẽkęs!
5 Ugnìs jùk išbañdo sidãbrą ir̃ áuksą,
õ síelvartų krósnis — žmogaũs tinkamùmą.

6 Tù kliáukis Dievù, iř ateĩs jõ pagálba,
tiesiù keliù žeñki iř pasitikėk juõ.
7 Kàs Viẽšpaties bìjot,— malónės jõ láukit,
nesùkit į̃ šãlį, idañt neparpùltut!
8 Kàs Viẽšpaties bìjot, juõ pasitikėkit,
iř ãtlygis jùms bùs išsáugotas pìlnas!
9 Kàs Viẽšpaties bìjot, suláuksit geróvės,
neliáujamo džiaũgsmo iř gailestingùmo!
10 Pažveĩkit į̃ prãeitį iř pamatýsit —
ař kàs nusivýlė, Dievù pasiklióvęs,
ař bùvo apléistas, kàs Diẽvą tikėjo,
ař bùvo neišgirstas, kàs jõjo šaũkės.
11 Jùk Viẽšpats meilingas, didžiaĩ gailestìngas,
kaltės dovanója, neláimėje gélbi.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 36, 3—4. 18—19. 27—28. 39—40 (P.: plg. 5)

P. Viẽšpačiui sàvo likìmą pavèski:
jis padarỹs, kõ táu reĩkia.

3 Viẽšpačiu kliáukis, gẽra darýki,
taĩ gyvénsi pažadėtoje žẽmėj, turėsi ramýbę.
4 Džiaũkis, kàd gárbini Viẽšpatį.
Jis táu suteĩks, kõ širdìs tàvo trókšta. — **P.**

18 Viẽšpačiui rũpi teisiũjų likìmas,
jiẽ ámžiais valdỹs gáutąjį tur̃tą.
19 Kaĩ neláimių mẽtai užeĩs,
nebùs jíems sarmãtos. — **P.**

27 Tráukis nuõ pìkta, kàs gẽra, darýki,
taĩ gyvẽnęs gyvénsi.
28 Viẽšpats brangìna teisýbę,
sàvo bičiùlių apléisti nenóri.
Neteisíeji paviř̃s amžinaĩs griuvẽsiais,
nedõrėlių aĩniai bùs sunaikìnti, — **P.**

39 Viẽšpats išgélbi teisiúosius
iř sáugo juõs príespaudos mẽtais.

40 Viẽšpats juõs gélbi, vadúoja,
láisvina juõs iš bediẽvių,
kaĩ jiẽ príeglobsčio íeško. —

P. Viẽšpačiui sàvo likìmą pavèski:
jìs padarỹs, kõ táu reĩkia.

Posmelis prieš evangeliją Gal 6, 14

P. Aleliùja. — Àš niẽkuo nesigìrsiu, nebeñt músų Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus krỹžiumi, dėl kuriõ pasáulis mán yrà nukryžiúotas ir̃ àš pasáuliui. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 9, 30—37

Žmogaus Sūnus bus atiduotas.
Jei kas trokšta būti pirmas, tebūnie paskutinis

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus ir̃ jõ mokiniaĩ išẽję keliãvo peř Galilėją. Jėzus nenorėjo, kàd kàs apiẽ taĩ žinótų. Mókydamas sàvo mókinius, jìs tvìrtino: „Žmogaũs Sūnùs bùs atidúotas į̃ žmonių̃ rankàs, ir̃ jiẽ nužudỹs jį̃, bèt nužudýtas jìs põ trijų̃ dienų̃ prisikeĩs". Mokiniaĩ nesuprãto tų̃ žõdžių, bèt nedrį̃so jį̃ kláusti.

Jiẽ atẽjo į̃ Kafarnáumą. Namiẽ jìs pakláusė juõs: „Apiẽ ką̃ kalbėjotės kelyjè?" Jiẽ tylėjo. Màt kelyjè jiẽ giñčijosi, kurìs iš jų̃ didžiáusias.

Atsisėdęs jìs pasišaukė Dvýlika ir̃ tãrė: „Jéi kàs trókšta bũti pìrmas, tebūniẽ paskutìnis ir̃ visíems tetarnáuja!"

Paẽmęs mãžą vaĩką, pastãtė tarp jų̃ ir̃, apsikabìnęs jį̃, pasãkė: „Kàs vardañ manę̃s prìima tókį vaikẽlį, tàs prìima manè, õ kàs prìima manè, tàs nè manè prìima, bèt tą̃, kurìs yrà manè siuñtęs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Sir 4, 11—19 (12—22)

Kas išmintį mėgsta, tą Viešpats pamilsta

Iš Siracido knygos.

11 Savuosius vaikus išmintis išsiugdo,
jį priima tuos, kurie uoliai jos ieško.
12 Kas išmintį myli,— gyvenimą myli,
kas stropiai jos ieško, tas džiaugsmo bus pilnas.
13 Kas ją vadovaujas,— šlovės susilaukia,
ir, kur jis bežengtų, jį laimina Viešpats.
14 Tarnauti šventyklai — tai jos tarnu būti.
Kas išmintį mėgsta, tą Viešpats pamilsta.
15 Kas jos pasikląusia, teisingai nuspręndžia,
kas jai dėmesingas, tas saugiai gyvena.
16 Kas ją pasikliauja,— į dalį ją gauna,
ir jo palikuonys taip pat ją pavėldi.
17 Vingiuotu taku iš pradžių ji vedžioja,
patirti ir baimės, ir šiurpulio léidžia.
Žmogaus tikimumą drausmė išmėgina
ir nuostatais savo visaip jį išbando.
18 Tadą jau tiesiuoju keliu jį vedžioja
ir paslaptis savo visas jam atskleidžia.
19 Bet jei kas nukrypsta nuo tiesiojo kelio,
jį toki paliėka ir léidžia jam žūti.

Tai Dievo žodis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 165. 168. 171. 172. 174. 175 (P.: 165a)

P. Kas, Viešpatie, tavo įstatymą myli, atrañda ramybę.

165 Kas tavo įstatymą myli, atrañda ramybę,
ir niekadą nesugniužta. — **P.**

168 Aš laikausi tavojo mokslo ir priesakų,
mano kelias tau atviras, Dieve. — **P.**

171 Màno lūpos tešlóvina tàvo vařdą,
kàd sàvo príesakų mókai. —

P. Kàs, Viẽšpatie, tàvo įstãtymą mýli, atrañda ramýbę.

172 Màno liežùvis tešlóvina tàvo žõdį,
nès teisìngi tàvo įstãtymai. — **P.**

174 Viẽšpatie, àš ilgiúosi tàvo išgãnymo,
tàvo Teisýnu žaviúosi. — **P.**

175 Tegù màno síela tàvo gařbei gyvúoja,
tegélbsti manè tàvo núostatai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 6

P. Aleliùja. — Àš esù kẽlias, tiesà ir̃ gyvẽnimas, —
sãko Viẽšpats. —
Niẽkas nenueĩna pàs Tẽvą kitaĩp,
kaĩp tìk peř manè. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 9, 38—40

Kas ne prieš mus, tas už mus!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jõnas Jẽzui tãrė: „Mókytojau, mẽs mãtėme víeną tókį, kurìs neváikščioja sù mumìs, bèt tàvo vardù išvarinẽja dèmonus. Mẽs jám draũdėme, nès jis nepanõro eĩti sù mumìs".

Jẽzus atsãkė: „Nedraũskite jám! Nėrà tókio, kurìs màno vardù darýtų stebuklùs ir̃ galėtų čià pàt blogaĩ apiẽ manè kalbẽti. Kàs nè priẽš mùs, tàs ùž mùs! Kàs duõs jùms atsigérti taũrę vandeñs dẽl tõ, kàd priklaũsote Mesìjui,— iš tiesų sakaũ jùms,— tàs nepraràs sàvo ùžmokesčio".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Sir 5, 1—8 (1—10)

Nedelski pas Viešpatį grįžti

Iš Siracido knygos.

1 Dėl to, kad turtingas, nereikia tau pūstis,
sakyti: „Galiu dabar viską sau leisti".
2 Nepaisyk, ko geidžia širdis arba akys, —
jų norams gyvenime nepataikauki.
3 Sakyti: „O kas man uždraūsti tai gali?" —
neverta, nes Viešpats kerštù atsilygins.
4 Sakai esąs daug nusidėjęs, ir niēko
dėl to nenutikę. Kantrùs yrà Viešpats!
5 Per daug nesivilki, jog bùs dovanóta,
nereikia tau didinti núodėmių šūsnies,
6 sakyti: „Jis tóks gailestingas ir gēras,
todėl dovanos mán kaltýbių daugýbę".
Tikrai gailestingas, tačiaū ir rūstùs jis:
añt piktadarių vis pakibęs jo rūstis. —
7 Todėl nebedelskì pàs Viešpatį grįžti,
ir šito dienà po dienos nebetęski!
Jùk Diēvo rūstýbė staigà išsilieja,
ir ātpildo dienà tù būsi pražùvęs.
8 Nedėk sáu vilčių į turtùs neteisėtus:
jiē niēko negélbės táu dienà rūstýbės.

Tai Diēvo žodis.

Atliepiamoji psalmė Ps 1, 1—2. 3. 4 ir 6 (Ps 39, 5a)

P. Laimingas žmogùs, kuris Viešpačiu tiki.

1 Laimingas, kuris neklaūso piktų patarimų,
nestója añt paklýdėlių kėlio,
nesėdi sù nepraustabuřniais.
2 Viešpaties mėgsta Teisýną,
mąsto jį dienà ir nāktį. — **P.**

[3] Jìs — kaĩp tàs mẽdis, priẽ upẽlio sodintas,
duõs gẽrą deř̃lių, mẽtui atẽjus,
nevýsta jõ lãpai;
visì darbaĩ jõ sėkmìngi. —

P. Laimìngas žmogùs, kurìs Viẽšpačiu tìki.

[4] Nè taĩp sù bedièviais, nè taĩp!
Jiẽ kaĩp pelaĩ, sklaĩdomi vė̃jo.
[6] Į̃ teisiųjų gyvẽnimo kẽlią Viẽšpats žiū̃ri malõniai,
õ kẽlias bedièvių į̃ prãžūtį vẽda. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. 1 Tes 2, 13

P. Aleliùja. — Priimkite Diẽvo žõdį
nè kaĩp žmogaũs žõdį,
bèt, kàs jìs ìš tìkro yrà, —
kaĩp Diẽvo žõdį. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 9, 41—50

Tau verčiau sužalotam įeiti į gyvenimą,
negu, turint abi rankas, patekti į pragarą

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Kàs duõs jùms atsigérti taũrę vandeñs dė̃l tõ, kàd priklaũsote Mesìjui,— iš tiesų̃ sakaũ jùms,— tàs nepraràs sàvo ùžmokesčio.

Kàs pastūmėtų į̃ núodėmę víeną ìš šìtų tikinčių mažutė̃lių, tám bū̃tų daũg geriaũ, jéigu jám užkabìntų añt kãklo gìrnų ãkmenį ir į̃mèstų į̃ júrą.

Jéi tavóji rankà tráukia tavè nusidė̃ti,— nusikiřsk jã̀! Táu verčiaũ sužalótam įeĩti į̃ gyvẽnimą, negù, tùrint abì rankàs, patèkti į̃ prãgarą, į̃ negẽstančią ùgnį. Ir̃ jéi tavóji kója vẽda tavè į̃ núodėmę,— nusikiřsk jã̀, nès táu geriaũ luošám įžeñgti į̃ gyvẽnimą, negù, tùrint abĩ kójas, bū̃ti įmestám į̃ prãgarą. Õ jéi tavè gùndo nusidė̃ti tavóji akìs,— išlùpk jã̀, nès verčiaũ táu vienãkiui įeĩti į̃ Diẽvo karalỹstę, negù, tùrint abì akìs, bū̃ti įmestám į̃ prãgarą, kuř jū̃ kiřminas nemìršta ir̃ ugnìs negẽsta.

Nès kiekvienas bùs pasûdytas ugnimì. Druskà — gẽras dáiktas, bèt jéigu jì nustótų sūrùmo, kuõ jã pasûdyti?
Turėkite savyjè drùskos ir taĩkiai sugyvénkite tarp savęs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Sir 6, 5—17

Už tikrą gi draugą nėr nieko brangesnio

Ìš Siracìdo knỹgos.

5 Jéi švelniai kalbėsi,— draugũ daũg įgýsi,
nès žõdžiai malõnūs kiekvíeną patráukia.
6 Nórs daũg sù tavimì ir taikìngai gyvẽna,
bèt táu patarėjas — ìš tũkstančio víenas.
7 Įgìjęs bičiùlį, pirmà jį ištìrki —
per greĩt jám širdiẽs paslapčių neatvérki!
8 Nè víenas táu draũgas, žiūrint, kóks laĩkas,
õ vařgui prispáudus, kaipmàt pasitráukia. —
9 Nè víenas bičiùlis pavìrs tàvo príešu,
išplũs jìs tavè, išvainõs, kìlus giñčui.
10 Nè víenas draugaũs tìk kaĩp svẽčias priẽ stãlo,
õ nėgandos diẽną jõ niẽkur neràsi.
11 Kõl klósis geraĩ táu, tavęs jìs laikỹsis,
kalbẽs atviraĩ ir sù tàvo šeimýna.
12 Bèt vařgui prispáudus, jìs táu nèbe draũgas;
atsùkęs táu nùgarą, veñgs tàvo žvilgsnio.
13 Geriáusiai apleñk sàvo príešus ìš tólo,
bèt ir priẽš draugùs bũk budrùs ir akýlas.
14 Atsãkantis draũgas — taĩ ramstis tvirčiáusias;
kàs tókį surañda, tàs lõbį užtiñka.
15 Ùž tikrąjį draũgą nẽr niẽko brangèsnio;
jõ ištikimýbė vertėsnė ùž áuksą.

16 Atsãkantis draũgas — gyvẽnimo váistas;
jį tàs susirañda, kàs Viẽšpaties bìjo.
17 Kàs bìjosi Diẽvo,— palaĩko draugỹstę:
màt kóks jisaĩ pàts bùs, toksaĩ ir jõ draũgas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 12. 16. 18. 27. 34. 35 (P.: 35a)

P. Viẽšpatie, sàvo įsakýtais takaĩs manė vèski.

12 Bũk pašlóvintas, Diẽve,
manė sàvo įsãkymų mókyk. — **P.**

16 Manė tàvo pótvarkiai žãvi,
neužmirštù, kàs tàvo sakýta. — **P.**

18 Akìs mán atvérki,
kàd stebuklùs tàvo mókslo regėčiau. — **P.**

27 Léisk pažìnt tàvo príesakų kẽlią,
ir nuostabiùs tàvo dárbus mąstýsiu. — **P.**

34 Suteĩk įžvalgùmo výkdyt tàvo Teisýną
ir nuoširdžiaĩ jõ laikýtis. — **P.**

35 Sàvo įsakýtais takaĩs manė vèski,
nès jiẽ mán malõnūs. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 17, 17b. a

P. Aleliùja. — Tàvo, Viẽšpatie, žõdis yrà tiesà.
Pašvéntink mùs tiesà! — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 10, 1—12

Ką Dievas sujungė, žmogus teneišskiria

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus atvỹksta į Judėją ir Ùžjordanę. Ir vẽl žmoniũ būriaĩ skùba pàs jį, õ jis vẽl móko, kaĩp bùvo prãtęs.

Tadà atẽjo fariziẽjų, kuriẽ, spęsdamì jám pinkles, kláusė jį̃, ar̃ gãlima atléisti žmóną.

Jìs atsãkė jíems: „Õ ką̃ jùms yrà įsãkęs Mõzė?"

Jiẽ tãrė: „Mõzė léido parašýti skyrýbų rãštą ir̃ atléisti".

Tuomèt Jėzus prabìlo: „Dė̃l jũsų širdiẽs kìetùmo parãšė jùms Mõzė tókį núostatą. Õ nuõ sutvėrìmo pradžiõs 'Diẽvas sukùrė juõs kaĩp výrą ir̃ móterį. Štaĩ kodė̃l výras palìks sàvo tė̃vą ir̃ mótiną ir̃ glaũsis priẽ žmonõs, ir̃ dù tàps vienu kũnu'. Taĩgi jiẽ — jaũ nebė dù, õ vienas kũnas. Todė̃l, ką̃ Diẽvas sujùngė, žmogùs teneišskiria!"

Namiẽ mokiniaĩ vė̃l kláusė Jėzų apiẽ tą̃ dalýką. Jìs atsãkė: „Kàs atléidžia sàvo žmóną ir̃ vė̃da kìtą, tàs nusikalsta pìrmajai svetimãvimu. Ir̃ jéi móteris paliẽka sàvo výrą ir̃ išteka už̃ kìto, jì svetimáuja".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Sir 17, 1—4. 6—15 (1—13)

Į savo paveikslą juos Dievas sutvėrė

Ìš Siracìdo knỹgos.

1 Ìš žẽmės gì Viẽšpats štaĩ žmõgų sukùrė
ir̃ vė̃lei į̃ žẽmę jám liẽpia sugrį̃žti.
2 Dienų̃ suskaitýtų jíems laĩką nuródė
ir̃ vìsa, kàs žẽmėj, jíems dãvė valdýti.
3 Jíems sùteikė jė̃gą, panãšią į̃ sàvo —
į̃ sàvo pavéikslą juõs Diẽvas sutvė̃rė.
4 Jų̃ báimę jìs į̃kvėpė vìsai gyvìjai,
kàd jiẽ viešpatáutų žvėrìjai ir̃ paũkščiams.
6 Padãrė jíems bùrną, liežùvį, akìs ir̃ ausìs;
dovanójo jíems širdį ir̃ prõtą.

7 Gudrùmo ir įžvalgos jìs juõs išmókė
ir dãvė supràsti, kàs gẽra ir pìkta.
8 Savųjų darbų didingùmą paródė,
kàd Viẽšpaties báimė apimtų jų širdį,
9 kàd jõ stebuklùs nepaliáutų garsìnę
10 ir šveñtąjį vařdą jõ šlóvintų ámžiais.
11 Jìs išmintį šveñtą jíems padovanójo,
gyvẽnimo núostatus áiškius jíems dãvė.
12 Sù jaĩs gì sudãrė jìs sándorą ámžiams
ir sàvo įsãkymus jíems pagarsìno.
13 Jų ãkys regẽjo didingą jõ šlóvę,
jų aũsys girdẽjo galingą jõ balsą.
14 Jisaĩ jíems kalbẽjo: „Jũs vénkite pìkto".
Nustãtė, kaĩp elgtis sù sàvo kaimýnu. —
15 Gyvẽnimo kẽlią jų nuõlat jìs mãto,
nuõ jõjo akių jiẽ negál pasislẽpti.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 102, 13—14. 15—16. 17—18a (P.: 17)

P. Viẽšpats amžinaĩ gailestingas
tíems, kuriẽ jõ šventaĩ bijo.

13 Kaĩp tẽvas gaĩlisi vaĩko,
taĩp gaĩlisi Viẽšpats ištikimųjų.
14 Jìs gì suprañta, iš kõ mẽs padarýti:
žìno, kàd ẽsam iš dùlkių... — **P.**

15 Žmogaũs diẽnos panãšios į žõlę:
kaĩp laũko žíedas pražýsta,
16 bèt štaĩ půsteli vẽjas, ir tuõj jìs nunỹksta,
ir jõ tõj viẽtoj nebematýsi. — **P.**

17 Bèt Viẽšpats amžinaĩ gailestingas
tíems, kuriẽ jõ šventaĩ bijo.
Aĩnių aĩniams jìs gẽras —
18 tíems, kuř jõ sándoros laĩkos,
įsakus jõ atsìmena, výkdo. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja. — Šlovẽ táu, Tẽve,
dangaũs ir žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 10, 13—16

Kas nepriima Dievo karalystės kaip vaikas,— neįeis į ją

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Jėzui nẽšė vaikučiùs, kàd juõs palytėtų, bèt mokiniaĩ jiems draũdė.

Taĩ pamãtęs, Jėzus užsirústino ir tãrė jiems: „Léiskite mažutẽliams ateĩti pàs manė ir netrukdýkite, nès tokiũ yrà Diẽvo karalỹstė. Ìš tiesũ sakaũ jùms: kàs neprìima Diẽvo karalỹstės kaĩp vaĩkas,— neįeĩs į jã".

Ir jìs láimino juõs, apkabìndamas ir dėdamas añt jũ rankàs.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

AŠTUNTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Sir 17, 24—29 (20—28)

Pas Viešpatį grįžk ir daugiau jo nežeiski

Iš Siracido knygos.

24 Kàs ãtgailą dãro, tám Viẽšpats suteĩkia
malónę taisýtis; pagúodžia beviltį.
25 Pàs Viẽšpatį grįžki ir mèsk nuodėmiáuti,
pradėk jį maldáuti, daugiaũ jõ nežeĩski.
26 Sugrįžk pàs Aukščiáusiąjį, grę̃žkis nuõ pìkta;
tù visa, kàs blõga, pradėk neapkę̃sti!
27 Ar, gùlęs į kãpą, kàs Viẽšpatį gárbins
už tuõs, kuĩ gyvẽna ir šlóvint jį gãli?
28 Numìręs žmogùs nebegãli giedóti;
tìk gývas ir sveĩkas tešlóvina Diẽvą.
29 Kóks dìdelis Viẽšpaties gailestingùmas:
visùs atsiveĩčiančius prìima meĩliai.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 31, 1—2. 5. 6. 7 (P.: 11a)

P. Džiaũkitės jũs, kàd Viẽšpatį tùrit.

1 Laimìngas, kám neteisýbės atléistos,
kám Diẽvas uždeñgia kaltýbes.
2 Laimìngas, kuriõ nekáltina Viẽšpats,
kuriõ vidujė nẽr apgáulės. — **P.**

5 Pasisakiaũ táu nusikaltęs,
núodėmę lióviausi slẽpęs.
Tariaũ: prisipažìnsiu, Viẽšpatie, táu nusidėjęs,
ir tù mán atléidai nelémtą kaltýbę. — **P.**

6 Todėl prireĩkus visì dievobáimingi žmónės
į tavè kreĩpsis,
iř grėsmìngieji pótvynių vándens
negalės jų pasíekti. — **P.**

7 Tù príeglauda mán, nuõ síelvartų gìnsi,
išgélbėjęs džiaugsmaĩs apipìnsi. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Kor 8, 9

P. Aleliùja. — Jėzus Kristus, bũdamas turtìngas,
tãpo vargdieniù,
kàd jũs tàptumėte turtìngi
peř jõ netuřtą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 10, 17—27

Parduok visa, ką turi, ir sek paskui mane

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mõrkų.

Víenas žmogùs pribėgęs púolė priẽš Jėzų añt kẽlių iř kláusė: „Geràsis Mókytojau, kã turiù darýti, kàd laimėčiau ámžinąjį gyvẽnimą?"

Jėzus tãrė: „Kám vadinì manė gerù? Niẽkas nėrà gẽras, tìk víenas Diẽvas. Žinaĩ įsãkymus: 'Nežudýk, nesvetimáuk, nevõk, neteisìngai neliùdyk, neapgaudinėk, geřbk sàvo tėvą iř mótiną' ".

Tàs atsãkė: „Mókytojau, àš vìso tõ laikaũsi nuõ pàt jaunỹstės".

Jėzus meĩliai pàžvelgė į jį iř pasãkė: „Víeno dalỹko táu trúksta: eĩk pardúok vìsa, kã turì, iř išdalýk vařgšams; taĩp įsigýsi lõbį dangujė. Tadà ateĩk iř sėk pãskui manė". Põ šitų žõdžių tasaĩ apniùko iř nusiminęs pasitráukė, nès turėjo daũg tuřto.

Jėzus apsidaĩrė iř prabìlo į mókinius: „Kaĩp sunkù turtìngiems įeĩti į Diẽvo karalỹstę!" Mokiniaĩ bùvo priblokštì jõ žõdžių. Tadà Jėzus vẽl jíems tãrė: „Vaikẽliai,

kaĩp sunkù patèkti į Diẽvo karalỹstę! Lengviaũ kupranugãriui išlįsti prõ ãdatos aũsį, negù turtuõliui įeĩti į Diẽvo karalỹstę".

Mokiniaĩ dár labiaũ nustẽbo iř kalbẽjosi: „Kàs tadà galẽs išsigélbėti?"

Jėzus pàžvelgė į juõs iř tãrė: „Taĩ neįmãnoma žmonėms, bèt nè Diẽvui: Diẽvui vìskas įmãnoma".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Sir 35, 1—12 (1—15)

Kas vykdo įsakymus,— degina auką

Ìš Siracìdo knỹgos.

1 Kàs laĩkos Įstãtymo,— daũg atnašáuja,
kàs výkdo įsãkymus,— dẽgina aũką.
2 Jùk méilės darbaĩ — taĩ ãtnašos vaĩgių,
õ išmalda padėkõs aũką atstója.
3 Kàs pàmeta pìkta, tàs Viẽšpačiui míelas,
kàs pàmeta skriaũdą, tàs ãtgailą dãro.
4 Nedrįsk tuščiomìs pasiródyti Diẽvui,
nès taĩp patvarkýta, kàd reĩkia aukóti.
5 Teisuõlio gì ãtnašos aũkurą puõšia,
jũ kvãpas pasíekia Aukščiáusiojo sóstą.
6 Teisuõlio aukà malonì yrà Diẽvui,
jõ dóvanas Viẽšpats geraĩ įsidẽmi.
7 Tàd dõsniai aukódamas Viẽšpatį gárbink,
tegù! tàvo rañkos nebũna šykštuõlės.
8 Darýk gerùs dárbus giedraĩ nusiteĩkęs,
linksmaĩ, sù džiaugsmù atidúok dešimtinę.
9 Kaĩp Diẽvas táu dúoda, iř tù jám taĩp dúoki —
pagal̃ sàvo išgales dõsniai iř nóriai.
10 Jùk Viẽšpats — mėgėjas atlýginti gaũsiai,
jis vìską grąžiñs táu nèt septyneriópai.

11 Nedúoki jám kỹšio, nès jis nepriimš jõ,
nedëki vilčių į aukàs neteisëtas.
12 Prigróbtos gėrýbės — netiñkamos aũkai,
nès Viẽšpats — Teisëjas bešãlis, teisingas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 49, 5—6. 7—8. 14 ir 23 (P.: 23b)

P. Kàs tiẽsiai žygiúoja,
tám Diẽvas paródys išgãnymą.

5 „Suriñkite šičion visùs màno šventúosius,
kuriẽ sù maniñ Sándorą dãrė, aukódami aũką".
6 Štaĩ jaũ skélbia dangùs jõ teisingùmą:
pàts Diẽvas pràdeda teĩsmą! — **P.**

7 „Pasiklausýk, màno taũta, àš táu kalbësiu,
bársiu tavè, Izraèli:
jùk Diẽvas táu — taĩ àš, tikrasai Diẽvas.
8 Nè dẽl aukų àš tavè bársiu:
dẽginamąsias aukàs visuomèt mán aukóji. — **P.**

14 Padėkõs aũką Diẽvui aukóki,
Aukščiáusiajam padarýtus įžadus výkdyk!
23 Kàs šlóvinimo aũką aukója,
tàs màno gerbëjas.
Kàs tiẽsiai žygiúoja,
tám paródysiu Diẽvo išgãnymą". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja. — Šlovẽ táu, Tëve,
dangaũs iř žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 10, 28—31

Šiuo metu gausite šimteriopai (kartu su persekiojimais) ir ateisiančiu laiku — amžinąjį gyvenimą

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Mõrkų.

Pėtras ėmė Jėzui sakýti: „Štai mės viską palìkome ir sėkėme pãskui tavė".

Jėzus tãrė: „Ìš tiesų sakaũ jùms: nėrà nė vìeno, kuris dėl manęs ir dėl Evangėlijos palìktų namùs ar brólius, ar sėseris, ar mótiną, ar tėvą, ar vaikùs, ar laukùs ir kuris jaũ dabar, šiuõ metù, negáutų šimteriópai namų, brólių, seserų, mótinų, vaikų ir laukų (kartù sù pérsekiojimais) ir ateĩsiančiu laikù — ámžinojo gyvẽnimo.

Vìs dėltõ daũg pirmųjų bùs paskutìniai ir daũg paskutìnių — pirmíeji".

Girdėjote Viešpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Sir 36, 1—2. 4—5a. 10—17 (1—2a. 5—6. 13—19)

Tegul tautos supranta: nėra kito Dievo, tiktai Viešpats vienas

Ìš Siracìdo knỹgos.

1 Išgélbėk mùs, Diẽve, visãtos Valdõve!
2 Tegùl vìsos taũtos tavęs ir̃ms bijótis,
4 tegùl jõs suprañta, kaĩp mẽs jaũ suprãtom:
nėrà kìto Diẽvo, tiktaĩ Viẽšpats vienas.
5 Tù vẽlei paródyk ženklų ir̃ stebùklų.
10 Suriñki Jokũbo gentìs ir̃ paskìrstyk
senóvės dienõm paveldėtąjį turtą!
11 Tù pasigailėki tautõs sàvo vařdo —
pirmãgimio sàvo sūnaũs Izraėlio.

12 Ir̃ pasigailėk sàvo šveñtojo miẽsto
Jerùzalės — viẽtos, kuř tàvo buveĩnė!
13 Tė Siòno kalnė garbẽ tàvo spiñdi,
ir̃ tàvo šventỹkloj šlovẽ tàvo skam̃ba!
14 Paródyk, kàd mẽs táu pirmãdarai ẽsam,
įvýkdyk, kàs tàvo vardù pranašáuta.
15 Atlýginki tíesiems, kuriẽ taviḿ vìlias,
idañt pranašaĩ pasiródytų teĩsūs.
16 Tù sàvo tarnùs pagal̃ taĩ išklausýki,
kaĩp Aarõnas láimino tãvąją taũtą.
17 Lìg pãkraščio žẽmės visì tesuprañta,
kàd tù esì Viẽšpats ir̃ ámžinas Diẽvas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 78, 8. 9. 11. 13 (P.: Sir 36, 1)

P. Gélbėk mùs, Diẽve, visãtos Valdõve!

8 Mùms neminėk mū́sų senõlių kaltýbių,
skubėk gailestìngai mū́sų prikélti,
nės mẽs tãpome vìsiški skuř džiai. — **P.**

9 Mū́sų Gélbėtojau, Diẽve, padėk mùms:
garbẽ bùs tàvo vařdui!
Mùs išvadúoki, atléiski mū́sų kaltýbes,
kàd skambėtų šlovẽ tàvo vařdui. — **P.**

11 Belaĩsvių raũdos tavė tepasíekia,
ir̃ galìnga rankà išgélbėki pàsmerktus miř ti. — **P.**

13 Õ mẽs, tàvo žmọ́nės, tàvo ganỹklų avẽlės,
táu ámžiais dėkósim,
kartū̃ kartomìs teĩksim táu šlóvę. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mk 10, 45

P. Aleliùja. — Žmogaũs Sūnùs atẽjo, kàd pàts tarnáutų
ir̃ sàvo gyvýbės káina
daugýbę išpiř ktų. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 10, 32—45

Štai einame į Jeruzalę, ir Žmogaus Sūnus bus išduotas

+ Pasiklausykite
šventosios Evangelijos pagal Morkų.

Jėzui ir mokiniams bekeliáujant į Jerùzalę, Jėzus vìs ėjo príekyje, taĩp kàd mokiniaĩ stebėjosi, õ eĩnantys ìš paskõs nerimãvo. Vẽl susišaũkęs Dvýlika, ẽmė jíems sakýti, kàs jõ láukia:

„Štaĩ eĩname į Jerùzalę, ir Žmogaũs Sūnùs bùs išdúotas aukštíesiems kunigáms ir Rãšto áiškintojams; jiẽ nuteĩs jį̃ miřti ir pérduos pagónims, õ tiẽ išjuõks jį̃, apspjáudys, nuplàks ir nužudỹs, bèt põ trijų̃ dienų̃ jìs prisikeĩs".

Čià priẽ Jėzaus prieĩna Zebediẽjaus sūnùs Jokū̃bas ir Jõnas ir kreĩpiasi: „Mókytojau, mẽs nórime, kàd padarýtum, kõ prašýsime".

Jìs atsãkė: „Õ kõ nórite, kàd jùms padarýčiau?"

Jiẽ tãrė: „Dúok mùms sėdėti vienám tàvo šlovės dešinėjė, kitám — kairėjė!"

Jėzus atsãkė: „Pãtys nežìnote, kõ prãšote. Ař gãlite gérti taũrę, kurią̃ àš gérsiu, ir bū̃ti pakrìkštyti krikštù, kuriuõ àš bū̃siu krikštijamas?"

Jiẽ sãko: „Gãlime".

Bèt Jėzus jíems pasãkė: „Bejė, taũrę, kurią̃ àš gérsiu, jū̃s gérsite, ir krikštù, kuriuõ àš bū̃siu pakrìkštytas, jū̃s taipõgi bū̃site pakrìkštyti. Tačiaũ nė màno reĩkalas dúoti viẽtą sàvo dešinėjė ař kairėjė,— taĩ bùs tíems, kuríems paskirta".

Taĩ išgìrdę, dešimtìs supỹko añt Jokū̃bo ir Jõno. Pasišaũkęs mókinius, Jėzus prabìlo: „Jū̃s žìnote, kàd tiẽ, kuriẽ laĩkomi tautų̃ valdõvais, éngia jàs, ir jų̃ didžiū̃nai ródo jóms sàvo gãlią. Nė taĩp bùs sù jumìs! Kàs ìš jū̃sų įsigeĩs bū̃ti didžiáusias, bùs jū̃sų tařnas, ir kàs panorẽs tařp jū̃sų bū̃ti pìrmas, bùs visų̃ vérgas. Jùk ir Žmogaũs Sūnùs atẽjo, nė kàd jám bū̃tų tarnáujama, bèt kàd pàts tarnáutų ir sàvo gyvýbės káina daugýbę išpiřktų".

Girdėjote Viešpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Sir 42, 15—25 (15—26)

Viešpaties šlovę darbai jo byloja

Iš Siracido knygos.

15 Aš Viešpaties darbus norėčiau primiñti,
ką pats esù mãtęs, visiems apsakýti.
Taĩ Viešpaties žõdžiai jõ dárbus padãrė,
iř kàs tìk sukùrta paklũsta jõ vãliai.
16 Kaĩp spiñdinti sáulė kàd vìsa apšviečia,
taĩp Viešpaties šlóvę darbaĩ jõ bylója.
17 Nèt Diẽvo šventíeji niẽkaip neįsténgia
visùs nuostabiúosius jõ dárbus apskélbti.
Ką Viešpats, pasáulio Valdõvas, padãrė,
taĩ vìsa jõ gařbei tvariaĩ užsilaĩko.
18 Jìs ištiria jū́rų gelmės, žmonių̃ šìrdį,
jám žìnomos vìsos jų̃ miñtys slapčiáusios.
Aukščiáusiasis vìską suprañta iř žìno,
visų̃ laikų̃ žénklus aiškiáusiai numãto.
19 Kàs bùvo, kàs bùs, pasakýti jis gãli,
jám niẽkis įmiñti mįslės nèt sunkiáusias.
20 Nėrà tõs mintiẽs, kuriõs jìs neatspėtų,
nėrà tókio žõdžio, kuriõ neišgiřstų. —
21 Nuostãbią, galìngą jìs išmintį tùri,
toksaĩ jìs tìk víenas nuõ ámžių peř ámžius.
Nereĩkia pridėt ař atiñti jám niẽko,
jám jóks patarėjas nėrà reikalìngas.
22 Visì jõ darbaĩ — nètgi míela žiūrėti:
lýg žẽrinčios kìbirkštys džiùgina ãkį.
23 Visì jiẽ gyvúoja iř tvẽria peř ámžius,
visì pasireñgę kám nórs bū́t naudìngi.
24 Visì tařp savę̃s jiẽ skirtìngi, įvaĩrūs,
nẽ víenas jų̃ véltui nėrà padarýtas.
25 Visì jiẽ vertìngi, visì savaĩp brángūs.
Iř kàs atsidžiaũgt jų̃ grožýbe galėtų?

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 32, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9 (P.: 6a)

P. Diẽvo žodžiù dangùs atsirãdo.

2 Kañkliais Viẽšpatį skélbkit,
jám dešimtstygė skaṁbinkit árfa.
3 Giedókite gíesmę jám naũją,
iškilmìngai ir̃ skaṁbiai giedókit. — **P.**

4 Viẽšpaties žõdis teisìngas,
tìkras jõ dárbas kiekvíenas.
5 Brangì jám téisė ir̃ teisingùmas,
õ jõ malónių pilnà yrà žẽmė.
6 Diẽvo žodžiù dangùs atsirãdo,
ir̃ jõ dvelkimù — dangaũs kareivìjos.
7 Tar̃si maišañ jìs vándenis jū́rų suvãrė,
uždãrė į̃ saugyklàs bangàs neramiąsias. — **P.**

8 Tegù visà žẽmė Viẽšpaties bìjo,
jį̃ tegeř̃bia visì, kàs pasáuly gyvẽna.
9 Jisaĩ tãrė — ir̃ taĩ pasidãrė,
ìiẽpė — ir̃ taĩ atsirãdo. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 12

P. Aleliùja. — Àš — pasáulio šviesà,— sãko Viẽšpats. — Kàs sẽka manimì, tùri gyvẽnimo šviẽsą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 10, 46—52

Rabuni, padaryk, kad praregėčiau!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Iškeliáujant Jėzui sù mokiniaĩs ir̃ gausìnga minià iš Jèricho, aklàsis elgeta Bartimiẽjus (Timiẽjaus sūnùs) sėdėjo priẽ kẽlio. Išgir̃dęs, jóg čià Jėzus iš Nazarèto, jìs pradėjo gar̃siai šaũkti: „Jėzau, Dóvydo Sūnaũ, pasigai-

lėk manęs!" Daũgelis jį draũdė, kàd nutìltų, bèt jìs dár garsiaũ šaũkė: „Dóvydo Sūnaũ, pasigailėk manęs!"

Jėzus sustójo ir tãrė: „Pašaũkite jį". Žmónės pàšaukė nėregį, sakýdami: „Nenusimiñk! Kélkis, jìs tavė šaũkia". Tasaĩ, nusimėtęs apsiaũstą, pašóko ir pribėgo priẽ Jėzaus. Jėzus prabìlo į̃ jį̃: „Kõ nóri, kàd táu padarýčiau?"

Neregỹs atsãkė: „Rabùni, kàd praregėčiau!"

Tuomèt Jėzus jám tãrė: „Eĩk, tàvo tikėjimas išgélbėjo tavė". Jìs tuõj pàt praregėjo ir nùsekė pãskui Jėzų keliù.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Sir 44, 1. 9—13 (9—12)

Senoliai gyveno iš tikro dievotai,
vardus jų minės kartų kartos

Ìš Siracìdo knỹgos.

1 Norėč apdainúoti garbìnguosius výrus —
šlovìnguosius prótėvius mūsų.
9 Ìš jų̃ kaĩ kurių̃ nebeàtmena niẽkas,
visì juõs užmiršo, jíems mìrus.
Jiẽ bùvo lýg niẽkad nebútų gyvẽnę
neĩ pãtys, neĩ jų̃ tikrì sūnūs.
10 Bèt jiẽ bùvo žmónės, daũg gẽro nuveĩkę,
ir šìto nereĩkia užmiršti.
11 Jų̃ pãlikuonys yrà dìdelis tuřtas,
kurį̃ põ savẽs jiẽ palìko.
12 Kaĩp laĩkės Įstãtymo jų̃jų senõliai,
taĩp ištikimì jám vaikáičiai.
13 Todẽl giminẽ jų̃ išliẽka peř ámžius,
todẽl jõs šlovẽ neišblėsta.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Fs 149, 1—2. 3—4. 5—6a ir 9b (P.: 4a)

P. Mýli Viẽšpats sàvo taũtą.

1 Viẽšpačiui naũją gíesmę giedókit,
gárbinkit jį̃, susibū́rę šventíeji!
2 Sàvo Kūrė̃ju, Izraèli, žavė̃kis,
džiū́gaukit, Jerùzalės sū́nūs,
turė̃dami tókį valdõvą. — **P.**

3 Šlóvinkit, Viẽšpatį, susibū́rę ratẽlin,
mùškite bũgnais, kankliúokit!
4 Mýli jisaĩ sàvo taũtą,
pérgale puõšia silpnúosius. — **P.**

5 Džiaũgsmas, garbẽ jùms, šventíeji,
linksmýbė jū́sų buveĩnėj.
6 Valiúodami gárbinkit Diẽvą:
9 taĩ jùms garbẽ bùs, Diẽvo šventíeji. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 16

P. Aleliùja. — Àš jùs išsirinkaũ ir̃ paskýriau,
kàd eĩtumėte, dúotumėte vaĩsių
ir̃ jū́sų vaĩsiai išliktų, — sãko Viẽšpats. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 11, 11—25 (11—26)

Mano namai vadinsis maldos namai visoms tautoms.
Turėkite tikėjimą Dievu!

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus į̃žengė į̃ Jerùzalę ir̃ į̃ šventýklą. Viską apžiūrė̃jęs, — kadángi bùvo jaũ vãkaro valandà,— jis sù Dvýlika išė̃jo į̃ Betãniją.

Rytójaus diẽną, jíems keliáujant ìš Betãnijos, Jėzus bùvo álkanas. Pamãtęs ìš tólo sulapójusį figmedį, jìs priė̃jo pažiūrė̃ti, gál kã añt jõ ràs. Tačiaũ, atė̃jęs priẽ mẽdžio, jis nerãdo niẽko, tiktaĩ lapùs, nès bùvo dár nè fìgų mẽtas. Tuomèt jìs tãrė mẽdžiui: „Tegùl peř ámžius

niẽkas nebeválgys tàvo vaĩsiaus?" Jõ mokiniaĩ taĩ girdẽjo.

Ir jiẽ ateĩna į Jerùzalę. Įẽjęs į šventỹklą, Jėzus ẽmė varýti laukañ pardúodančius ir peřkančius šventỹkloje. Jìs išvařtė pinigų keitėjų stalùs beĩ karvẽlių pardavėjų súolus ir neléido nèšti rakañdų peř šventỹklą. Jìs mókė ir skélbė: „Ařgi neparašýta: 'Màno namaĩ vadiñsis maldõs namaĩ visóms tautóms'!? Õ jũs pàvertėte juõs plėšikų lindynė".

Taĩ išgirdę, aukštíeji kunigaĩ ir Rãšto áiškintojai tãrėsi, kaĩp jį pražudýti. Jiẽ màt bijójo Jėzaus, nès visì žmónės žavėjosi jõ mókslu.

Atẽjus vãkarui, Jėzus sù mokiniaĩs išẽjo iš miẽsto. Rýtą eidamì prõ šãlį, jiẽ pamãtė, kàd fìgmedis nudžiúvęs iš pàt šaknų. Prisimìnęs Pẽtras tãrė Jėzui: „Rãbi, štaĩ fìgmedis, kurį tù prakéikei, nudžiúvo".

Jėzus jíems atsãkė: „Turėkite tikėjimo Dievù! Ìš tiesų sakaũ jùms: kàs pasakýtų šìtam kálnui: 'Pasikélk ir mèskis į júrą', ir sàvo širdyjė nesvyrúotų, bèt tikėtų įvỹksiant, ką sãko,— taĩ jám ir įvỹktų. Todẽl sakaũ jùms: kõ tìk melsdamiesi prãšote, tikėkite gáusią, ir tikraĩ taĩp bùs.

Eidamì melstis, atléiskite, jéi tùrite ką nórs priẽš kitùs, kàd ir jũsų Tėvas dangujė jùms atléistų jũsų nusižengimùs!"

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Sir 51, 12—20 (17—27)

Aš šlovinsiu tą, kurs man išmintį davė

Ìš Siracìdo knỹgos.

12 Tavė, màno Viẽšpatie, šlóvinti trókštu,
giedódamas áukštinsiu tãvąjį vařdą.

13 Kaĩ jáunas buvaũ, nekeliãvęs dár niẽkur,
viešaĩ išmintiẽs maldojė àš ieškójau.
14 Priẽ vařtų šventỹklos išmókau ją vértint,
todẽl ikì gãlo jõs siekt pasirýžau.
15 Nelýginant kẽkė pradėjusi siřpti,
jì džiùgino màno pražýdusią šìrdį. —
Visàd màno kójos tiesiù keliù žeñgė,
ėjaũ jõs pėdõm nuõ pàt sàvo jaunỹstės.
16 Nórs mán iř trumpaĩ jõs tetẽko klausýtis,
bèt daũg suprataũ àš iř daũg kõ išmókau.
17 Jõs pàdedamas àš žengiaũ vìs į̃ príekį. —
Tàd šlóvinsiu tą̃, kuřs mán išmintį̃ dãvė.
18 Àš uõliai svarsčiaũ, kaĩp išmókt jõs galėčiau,
tõ gẽrio siekìmas nebùvo apvìltas.
19 Visà širdimì àš dẽl jõsios kovójau,
laikýtis Įstãtymo sténgiausi strõpiai.
Àš kẽliau į̃ dañgų rankàs ilgesìngai,
verkiaũ iš troškìmo daugiaũ sužinóti.
20 Kreipiaũ sàvo síelą į̃ išmintį̃ šveñtą
iř jã suradaũ tókią skaĩsčią iř týrą.
Į̃ jã nuõ pradžiõs àš lenkiaũ sàvo širdį̃,
tikiúos — iř manęs niekadà neapleĩs jì.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 8. 9. 10. 11 (P.: 9a)

P. Įsãkymai Viẽšpaties tiẽsūs, džiùgina šìrdis.

8 Tóbulas Viẽšpaties dúotas Teisýnas:
jìs dvãsią gaivìna.
Pasãkymas Viẽšpaties tvìrtas,
išmintiẽs móko varguõlį. — **P.**

9 Įsãkymai Viẽšpaties tiẽsūs, džiùgina šìrdis,
paliepìmas Viẽšpaties týras,
akìms dúoda šviesýbę. — **P.**

10 Viẽšpaties báimė grynà, tvẽria peř ámžius,
Viẽšpaties sprendìmai tikrì,
visì aliái vieno teisìngi. — **P.**

11 Daũg brangesnì jiẽ ùž áuksą, ùž tyriáusiąjį áuksą, saldesnì jiẽ ùž mẽdų, tą kõrio skỹstį. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Kol 3, 16a. 17c

P. Aleliùja. — Krìstaus žõdis tegyvúoja jumysė vaisìngai. Peř Krìstų dėkókite Diẽvui Tėvui. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 11, 27—33

Kokią teisę turi taip daryti?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzui váikščiojant põ šventỹklą, priẽ jõ prieĩna aukštūjų kunigų, Rãšto áiškintojų ir̃ seniūnų ir̃ kláusia: „Kókią téisę turì taĩp darýti? Kàs táu dãvė gãlią taĩ darýti?"

Jėzus jíems atsãkė: „Àš taipõgi nóriu pakláusti jùs vieno dalỹko, õ jũs atsakýkite mán, tadà ir̃ àš jùms pasakýsiu, kókia galià taĩ daraũ. Jõno krìkštas bùvo ìš dangaũs ar̃ ìš žmonių? Atsakýkite mán!"

Tiẽ pradėjo tar̃tis: „Jéi pasakýsime — ìš dangaũs, taĩ jìs mùs klaũs: 'Kodẽl tadà juõ netikėjote?' Pasakýtume — ìš žmonių..." Bèt jiẽ bijójo liáudies, nès visì bùvo įsitìkinę, kàd Jõnas tikraĩ bùvo prãnašas. Todẽl jiẽ atsãkė Jėzui: „Mẽs nežìnome".

Tadà Jėzus tãrė: „Taĩ ir̃ àš jùms nesakýsiu, kókia galià taĩ daraũ".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

DEVINTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Tob 1, 1—2; 2, 1—8

Tobitas Dievo bijo labiau nei karaliaus

Iš Tobito knygos.

Tobito, Tobielio sūnaūs, Ananielio sūnáičio, Aduelio prósūnaičio, Gabaelio prósūnaičio sūnaūs, iš Aziélio palikuoniū, iš Naftãlio giminės, istòrijos knygà. Asìrų karãliaus Zalmanasãro dienomìs jìs bùvo išvestas neláisvėn iš Tìbės — vietóvės į pietùs nuõ Naftãlio Kedėšo Aukštutinėje Galilėjoje, aukščiaũ į vãkarus nuõ Hacòro, į šiáurę nuõ Šefãto.

Kalba Tobitas:

Valdant Azarhadònui, àš pargrįžaũ į sàvo namùs, ir mán sugrąžino žmóną Ãną beĩ sūnų Tobìją. Peř mūsų Sekminės (saváitines šventės) bùvo pàrengtas gẽras pókylis. Àš atsisėdau válgyti. Mán dėliójo valgiùs ir nėšė visókius pãtiekalus. Tadà àš tariaũ sàvo sūnui: „Eĩk, vaikẽli, ir rãdęs ką̃ iš Ninìvėn išvestųjų mūsų brólių stokójantį, kurìs ištikimõs širdiẽs, parsivèsk čionaĩ, kàd jìs dalyváutų màno váišėse. Žiūrėk, àš láuksiu tavęs̃, vaikẽli!"

Taĩgi Tobìjas išẽjo ieškóti varguõlio tarp mūsų brólių, bèt grįžo ir tãrė: „Tėvẽli!" Àš atsìliepiau: „Nà ką̃, vaikẽli?" Jìs pránešė: „Tėvẽli, vienas iš mūsų tautiẽčių yrà nužudýtas; jìs bùvo pasmáugtas, paskuĩ į turgaus áikštę išmestas; tenaĩ ir tebèguli".

Tuomèt àš pašókau dár niẽko neválgęs, pakẽliau nuõ turgaus vyriškį ir nùnešiau į vienus namùs, ikì nusiléisiant sáulei, kàd tadà jį̃ paláidočiau. Paskuĩ sugrįžęs àš

nusiplóviau ir sàvo dúoną válgiau nuliūdęs. Prisiminiau prãnašo Amòso žodžiùs apiẽ Betèlį: „Jūsų šveñtės gẽdulu viřs, jūsų linksmýbė — raudų giedójimu". Ir àš apsiverkiau.

Sáulei nusiléidus, àš nuėjaũ, iškasiau duõbę ir paláidojau mìrusį. Kaimýnai šaĩpėsi ir kalbėjo: „Tàs nebetùri jokiõs báimės!" (Reĩkia atsimiñti, kàd dėl šìto ùž màno gálvą bùvo paskìrtas apdovanójimas). „Jìs anąą kařtą turėjo bėgti, õ štaĩ ir vėl jìs láidoja mìrusius!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 111, 1—2. 3—4. 5—6 (P.: 1a)

P. Laimingas, kàs Viẽšpaties bijo.

Arba: Aleliùja.

1 Laimingas, kàs Viẽšpaties bijo,
kàs jõ įsãkymus mýli.
2 Jõ aĩniai bùs žẽmėj galingi.
Teisingųjų kařtai — palaima. — **P.**

3 Jõ namuosė — ištaiga, didelì turtai,
jõ teisùmas ámžiais laikỹsis.
4 Jìs nušviñta geriesiems lýg šviesà tamsýbėj,
švelnùs, gailestingas, teisingas. — **P.**

5 Laimingas, kàs kito gaĩlis, pãskolą dúoda,
kàs reĩkalus tvařko teisingai.
6 Jám niekadà neteñka drebėti,
mìnimas teisuõlio vařdas peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Apr 1, 5ab

P. Aleliùja. — Jėzau Kristau, ištikimàsis liùdytojau,
pirmutìnis prisikėlusis iš numirusių!
Tù mùs mýli ir nuplóvei sàvo kraujù
mūsų núodėmes. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 12, 1—12

Nutvėrę nužudė mylimąjį sūnų
ir išmetė laukan iš vynuogyno

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mõrkų.

Aukštíesiems kunigáms, Rãšto áiškintojams ir seniūnams Jėzus pasãkė palýginimą:

„Víenas žmogùs įveisė vynuogýną, apmūrijo jį tvorà, įrengė spaustùvą ir pastãtė bókštą. Paskui išnúomojo jį vỹnininkams ir iškeliãvo į svẽtimą šãlį.

Atėjus mẽtui, jìs nùsiuntė pàs vỹnininkus tarną atsiimti iš jų savõsios vaĩsių daliẽs. Tiẽ pačiùpo jį, sùmušė ir paléido tuščiomìs. Tuomèt jìs vẽl nùsiuntė pàs juõs kìtą tarną, õ tiẽ jį sùžeidė į gálvą ir iškõneveikė. Jìs pàsiuntė dár víeną, bèt tą jiẽ nužùdė; taipõgi daũgelį kitų tarnų, kurių víenus jiẽ prìmušė, kitùs nužùdė.

Dár víeną turėjo — mýlimąjį sūnų. Jį nùsiuntė pàs juõs paskutìnį, sakýdamas sáu: 'Jiẽ drovẽsis màno sūnaũs'. Bèt vỹnininkai ẽmė tarĩtis: 'Taĩ įpėdinis. Eimė, užmùškime jį, ir mùms atitèks jõ palikìmas'. Ir nutvėrę nužùdė jį ir išmetė laukañ iš vynuogýno.

Ką darỹs vynuogýno saviniñkas? Jìs ateĩs, iššudỹs vỹnininkus ir atiduõs vynuogýną kitíems.

Ar neskaĩtėte, kàs parašýta Rãštuose:

'Akmuõ, kurį statýtojai àtmetė, tãpo kertiniù ãkmeniu. Taĩ Viẽšpaties padarýta ir nuostabù mūsų akìms'?"

Aniẽ sùko gálvą, kaĩp jį suimti, tačiaũ bijójo miniõs. Màt suprãto, kàd palýginimas bùvo jíems táikomas. Tàd, palìkę jį, pasitráukė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Tob 2, 9—14; 3, 1a

Tobitas apanka, bet nepraranda pasitikėjimo Dievu

Iš Tobito knygos.

Kalba Tobitas:

Paláidojęs mìrusį, tą pãčią nãktį àš išsimáudžiau, išėjaũ į kiẽmą ir atsìguliau kiẽmo pamū́rėje miegóti. Kadángi bùvo šilta, àš neprisìdengiau véido. Nežinójau, kàd viršmanęs, mū́re, bū́ta žvìrblių. Į màno akìs įkrìto šilto mẽšlo. Atsirãdo báltos dẽmės, dẽl kuriū̃ turė̃jau kreĩptis į gýdytojus. Juõ daugiaũ tepalū̃ tiẽ naudójo, tuõ labiaũ manè ãkino dẽmės, kõl pagaliaũ àš tapaũ vìsiškai ãklas. Kẽtverius metùs išbuvaũ bè akiū̃ šviesõs; dẽl tõ visì màno bróliai labaĩ sielvartãvo. Tačiaũ Achikãras dvejùs metùs rū́pinosi màno pragyvẽnimu, kõl išvýko į Elimaìzą.

Màno žmonà dìrbdavo rañkų dárbus — veřpdavo vìlnas ir áusdavo dróbes; atlìkusi užsãkymus, gáudavo atlýginimą. Nà, õ kóvo septiñtąją jì baĩgė vieną dárbą ir atìdavė užsakõvams. Tiẽ sumokė̃jo jái vìsa, kíek pridẽrė̃jo, ir dár pridė̃jo ožiùką. Atẽjęs pàs manè, tàs pradė̃jo mekénti. Àš pàšaukiau žmóną ir pakláusiau: „Ìš kuř gì ožė̃lis? Ař kařtais nėrà jìs võgtas? Grąžìnk jį šeiminiñkams! Nevalià válgyti võgta!“ Bèt jì atkiřto: „Jį mán kaĩp dóvaną pridė̃jo priẽ atlýginimo“.

Bèt àš nepatikė̃jau ir liepiaũ jį grąžinti saviniñkams. (Ìš pỹkčio añt jõs àš buvaũ išraũdęs). Jì mán atšóvė: „Õ kuř tàvo išmaldos ir teĩsūs darbaĩ? Štaĩ vìskas matýti, ką̃ jiẽ táu dãvė!“ Ir àš ėmiaũ dejúoti ir iš šìrdgėlos veřkti.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 111, 1—2. 7bc—8. 9 (P.: plg. 7c)

P. Širdìs teisuõlio drąsì, nès Viẽšpačiu vìlias.

A r b a: Aleliùja.

1 Laimìngas, kàs Viẽšpaties bìjo,
kàs jõ įsãkymus mýli.
2 Jõ aĩniai bùs žẽmėj galìngi.
Teisiųjų kařtai — paláima. — **P.**

7 Liūdnà žinià jõ negąsdins.
Širdìs jõ drąsì, nès Viẽšpačiu vìlias.
8 Širdìs jõ ramì, nebìjanti niẽko,
atsaĩniai jìs žvelġia į sàvo engėjus. — **P.**

9 Jìs vařgšams dóvanas dúoda, dalìja,
jõ teisingùmas ámžiais nežūva.
Jõ didýbė skaĩdriai nušviñta. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Ef 1, 17—18

P. Aleliùja. — Mūsų Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus Tėvas
teapšviẽčia mūsų dvãsios akìs,
kàd mẽs pažìntume, kokià yrà viltis,
į kurią mẽs ẽsame pašaukti. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 12, 13—17

Kas ciesoriaus, atiduokite ciesoriui,
o kas Dievo — Dievui

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĺ Mõrkų.

Pàs Jėzų àtsiųsta fariziẽjų ir èrodininkų sugáuti jõ kalbojė. Šìtie atẽję sãko jám: „Mókytojau, žìnome, jóg esì tiesakaĺbis ir niẽkam nepataikáuji. Tù neatsižvelgì į ãsmenis, bèt mókai Diẽvo kẽlio, kaĩp reikaláuja teisýbė. Valià mokėti ciẽsoriui mókesčius ař nè? Mokėti ař nemokėti?"

Matýdamas jų veidmainỹstę, Jėzus tãrė: „Kám spéndžiate mán pìnkles? Atnèškite mán pažiūrėti denãrą". Jiẽ pàdavė. Jìs ir̃ kláusia: „Kienõ čià ãtvaizdas ir̃ įrašas?"

Jiẽ atsãkė: „Ciẽsoriaus".

Tuomèt Jėzus jiems tãrė: „Kàs ciẽsoriaus, atidúokite ciẽsoriui, õ kàs Diẽvo — Diẽvui". Ir̃ jiẽ bė gãlo juõ stebėjosi.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Tob 3, 1—13. 16—17a

Jųdviejų maldos buvo išklausytos
Dievo didybės akivaizdoj

Ìš Tobìto knỹgos.

Tobìtas iš šìrdgėlos ẽmė dejúoti ir̃ veřkti; jìs šìtokią raũdą pragýdo:

„Viẽšpatie, tù gì teisìngas! Teisìngi visì tavíeji darbaĩ, ir̃ tàvo keliaĩ — gailestìngi ir̃ teĩsūs. Esì tù pasáulio Teisėjas!

Viẽšpatie, prisimiñk manè ir̃ pažveĩk į manè! Nebaũsk manę̃s pagal̃ màno ir̃ màno gimdýtojų núodėmes beĩ nusižengimùs.

Mẽs ẽsame táu nusidėję ir̃ péržengę tàvo įsãkymus. Todẽl mùs atìdavei plėšìmui, neláisvei ir̃ miřčiai, todẽl mùs àpkalba, pašiẽpia ir̃ mùms priekaištáuja vìsos tõs taũtos, tařp kurių̃ mùs esì išblãškęs.

Teisìngi tàvo sprendìmai, ir̃ juõs tù galì mán táikyti dẽl màno ir̃ màno gimdýtojų núodėmių, nès mẽs nesilaĩkėme tàvo įsãkymų, nebùvome teĩsūs tàvo akìvaizdoj.

Tàd eĩkis taĩp sù maniñ, kaĩp patiñka! Paliẽpk atiñti mán dvãsią, kàd miřčiau ir̃ dùlkėmis viřsčiau! Geriaũ

mán numiřti, negù gyvénti klaũsantis piktų patýčių iř slegiamám dìdelio síelvarto.

Viẽšpatie, láukiu, kadà išvadúosi iš šitos nẽgandos. Léisk mán keliáuti į amžinýbę! Viẽšpatie, nenugrę̃žk nuõ manę̃s sàvo véido! Geriaũ jùk numiřti, nekaĩp gyvénti taĩp suñkiai vařgstant. Àš pavargaũ beklausýdamas týčių".

Tą pãčią diẽną Mėdų Ekbatãnoje Raguèlio duktẽ Sarà taipõgi bùvo pašieptà sàvo tẽvo tarnáitės. Jì bùvo ištẽkinta ùž septýneto výrų. Tačiaũ piktàsis dèmonas Asmodiẽjus visùs juõs nužùdė priẽš jíems pràdedant sù jà vedýbinius sántykius. Tarnáitė jái iř išdrõžė: „Patì tù žudaĩ sàvo výrus. Septýnis turẽjai iř nẽ sù víenu nebuvaĩ laimìnga. Ką̃ tù mùms tauškì? Jéigu jiẽ mìrė, keliáuk gì sù jaĩs! Mẽs ámžiais nenórime matýti iš tavę̃s sūnaũs ař dukteřs!"

Taĩ išgiřdusi, labaĩ nusìminė, pradẽjo veřkti iř nuẽjo į tẽvo kaṁbarį kártis. Bèt paskuĩ pagalvójo: „Ař màno tẽvą turẽtų vainóti? Jùk jám priekaištáutų: 'Turẽjai tìk víeną mýlimą dùkrą, iř tóji, neláimei, pasikórė!' Àš nesukélsiu tẽvui šìrdgėlos, kurì jõ ámžiuje jį nuvarýtų mirtiẽs karalìjon. Verčiaũ nesikársiu, õ melsiu Viẽšpatį léisti mán miřti, kàd sàvo gyvẽnime daugiaũ negirdẽčiau patýčių!" Paskuĩ priẽ lángo, išskẽtusi rankàs, jì melděsi:

„Šlovẽ táu, gailestìngasis Diẽve! Peř ámžius šlovẽ tàvo vařdui! Tè visì kūriniaĩ tavè šlóvina ámžiais!

Viẽšpatie, štaĩ àš keliù sàvo véidą, kreipiù į tavè savą̃sias akìs. Liẽpk pašaũkti manè iš šiõs žẽmės, kàd mán nebereĩktų klausýtis patýčių!"

Iř jū̃dviejų maldos šį kařtą bùvo išklausýtos Diẽvo didýbės akìvaizdoj. Bùvo siū̃stas Rafaèlis abíem jíem padẽti.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 24, 2—3. 4—5ab. 6—7bc. 8—9 (P.: 1b)

P. Màno širdìs į tavè, Viẽšpatie, kỹla.

2 Viešpatie, viliúosi taviñ, kàd mán netèks raũsti,
kàd príešas dingstiẽs neturẽs dẽl manęs džiaũgtis.
3 Jùk niẽkas šlovẽs neprarañda, kàs taviñ vìlias,
bèt gẽda visiems, kuriẽ tavè negarbìngai paliẽka. — **P.**

4 Paródyk mán, Viẽšpatie, sãvąjį kẽlią,
išmókyk manè takaĩs tàvo eĩti.
5 Vèsk manè sàvo tiesà, tù manè lãvink, —
jùk tù esì màno Gélbėtojas ir Diẽvas. — **P.**

6 Viẽšpatie, atsimiñk, kàd esì malonìngas,
atmiñk nuõ pradžiõs, kókią méilę mán ródei.
7 Atmiñk manè dẽlei sàvo gerùmo,
nepamiršķi sàvo malónės! — **P.**

8 Tiesùs, malonùs yrà Viẽšpats,
tõ dẽlei klýstantiems kẽlią paródys.
9 Kukliũjų mintìs kreĩps į tiẽsą,
sàvo keliù mókys eĩt nuolankiúosius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 11, 25a. 26

P. Aleliùja. — Àš esù prisikėlìmas ir gyvẽnimas, —
sako Viẽšpats: —
Kàs tiki manè, neragaũs mirtiẽs
peř ámžius. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 12, 18—27

Jis gi ne mirusiųjų, bet gyvųjų Dievas

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Pàs Jėzų ateĩna sadukiẽjų, kuriẽ neĩgia mìrusiųjų prisikėlìmą, ir kláusia: „Mókytojau, Mõzė yrà mùms parãšęs: 'Jėi kienõ brólis miřtų ir palìktų žmóną, õ nepalìktų vaikų, tuomèt jõ brólis tegù vẽda nãšlę ir pažãdina jám palikuonių'.

Ir štaĩ yrà bùvę septynì bróliai. Pirmàsis vẽdė žmóną ir miřdamas nepalìko vaikų. Vẽdė ją antràsis, bèt ir

šis mirė bevaikis. Taip pat atsitiko ir sù trečiúoju, ir visì septynì nepaliko vaikų. Paskiáusiai iš visų mirė móteris. Numirėliams kẽliantis, kaĩ ir jiẽ prisikẽls, kurió iš jų žmonà jì bùs? Jùk jì yrà bùvusi septynių žmonà?"

Jėzus jíems atsãkė: „Ar̃gi nè todẽl klýstate, kàd neišmãnote neĩ Rãštų, neĩ Diẽvo galýbės? Kaĩ prisikẽls iš numìrusių, taĩ neĩ vès, neĩ tekẽs, bèt bùs kaĩp angelaĩ dangujè. Õ kàd mìrusieji kẽliasi,— ar̃ neskaĩtėte Mõzės knỹgoje apiẽ krū́mą, — kaĩp Mõzei Diẽvas yrà pasãkęs: 'Àš esù Abraõmo Diẽvas, Izaõko Diẽvas, Jokũbo Diẽvas'?! Jìs gì nè mìrusiųjų, bèt gyvų̃jų Diẽvas. Jū̃s labaĩ klýstate".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Tob 6, 10—13a; 7, 1b. 8—14; 8, 4—8

Ją skiria dangus tau atiduoti

Ìš Tobìto knỹgos.

Tobìjui ir̃ Rafaèliui artėjant priẽ Ekbatãnos, ángelas tãrė jaunuõliui: „Bróli Tobìjau, šiandiẽną nakvósime pàs Raguèlį. Jìs táu giminiẽtis ir̃ tùri vieniñtelį vaĩką — dùkterį Sãrą. Esì artimiáusias jõs giminiẽtis, tàd táu jì priklaũso pirmiáusia, ir̃ tù galì síekti jõs tėvo palikìmo. Mergáitė gražì, nuoširdì ir̃ protìnga. Àš pakalbėsiu sù jõs tėvu, kàd jã nuõ šiõ vãkaro táu pažadėtų.

Ekbatãnoje juõdu rãdo Raguèlį besėdintį kiẽmo var̃tuose. Pasvéikino jį̃, ir̃ tàs atsãkė: „Sveikì atvỹkę!" Paskuĩ juõs nusìvedė į̃ sàvo namùs. Papjóvė ãviną, ir̃ bùvo sùrengtos malõnios váišės.

Priẽ stãlo Tobìjas kreĩpėsi į̃ Rafaèlį: „Bróli Azarìjau, prašýk Raguèlį, kàd màno sẽserį Sãrą mán į̃ žmónas atidúotų". Raguèlis išgir̃do šìtuos žodžiùs ir̃ tãrė jaunuõ-

liui: „Válgyk iř gérk, bůk liñksmas! Tìk táu, brolaũ, pritiñka vèsti màno dùkterį Sãrą. Iř àš nesù laĩsvas ùž kìto jã léisti, nès tù artimiáusias mán giminiẽtis. Bèt àš pasakýsiu teisýbę: Septýnetą kařtų bandžiaũ suràsti jái výrą tařp sàvo brólių, bèt kiekvíenas ìš jų̃, įẽjęs pàs jã, tą pãčią nãktį iř mìrė. Dabař gì, vaikẽli, válgyk iř gérk; jùms Viẽšpats suteĩks malónę iř sàvo ramýbę".

Tobìjas pasãkė: „Àš niẽko nenóriu girdẽti apiẽ válgymą iř gẽrimą, kõlei nebůsi dẽl manę̃s nuspréndęs".

Raguèlis atsãkė: „Geraĩ! Kadángi pagaĩ Mõzės įstãtymo núostatus jì táu priklaũso, vadìnasi, skìria dangùs jã táu atidúoti. Todẽl àš táu pàtikiu tàvo sẽserį. Nuõ dabař tù jõs brólis, õ jì tàvo sẽsė. Nuõ šiañdien jì táu duodamà visám laĩkui. Dangaũs Viẽšpats tebũna šį̃ vãkarą jùms maloningas, vaikẽli, tegù jùms suteĩkia malónę iř sàvo ramýbę".

Tadà Raguèlis pasìšaukė dùkterį Sãrą iř, paẽmęs ùž rañkos, atìdavė jã Tobìjui ùž žmóną, sakýdamas: „Àš táu jã pàtikiu. Įstãtymas iř núostatas Mõzės knỹgoje skìria jã táu ùž žmóną. Tàd imk jã iř grýna sąžine vèskis pàs sàvo tẽvą! Dangaũs Diẽvas tedúoda ramiaĩ jùms keliáuti". Paskuĩ jìs kreĩpėsi į mótiną iř liẽpė atnèšti rãšomą lãpą. Surãšė sántuokos sùtartį, kurià sàvo dùkterį išléido ùž Tobìjo, kaĩp nustatýta Mõzės įstãtyme. Põ tõ jiẽ pradẽjo válgyti iř gérti.

Paskuĩ, kaĩ Tobìjas iř Sarà liko vienì alkiẽriuje iř bùvo durìs užsidãrę, Tobìjas pakìlo nuõ gùlto iř tãrė: „Kélkis, sesùte! Kartù pasimeĩskime, maldáudami mũsų Viẽšpatį malónės iř pagálbos".

Tái atsikẽlus, Tobìjas šìtaip pradẽjo meĩstis: „Šlovẽ táu, mũsų tėvų̃ Diẽve! Šlovẽ tàvo vařdui nuõ ámžių peř ámžius! Tavè tegù ámžiais šlóvina dañgūs iř visì sutvėrìmai!

Tù sutvẽrei Adõmą iř jám kaĩp ištikimą pagálbą daveĩ žmóną Iẽvą. Ìš jų̃ gì visà žmonių̃ giminẽ paeĩna. Tù pasakeĩ: 'Negẽra žmõgui bũti vienám. Padarýkime jám padėjẽją, kurì jám lýgi bũtų'.

Dabaĩ àš, Viẽšpatie, nè iš netýro geĩsmo imù sàvo sẽserį, bèt dẽl kilniáusių siekìmų. Tàd bũk gailestingas ir léisk mán draugė sù jąja suláukti senãtvės".

Ir abù jiẽ pridũrė: „Ãmen, ãmen!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 127. 1—2. 3. 4—5 (P.: plg. 1a)

P. Laimìngi visì, kuriẽ bijosi Diẽvo.

1 Laimìngas esì, kàd Diẽvo bijaĩsi,
kàd laikaĩsi jõ paródyto kẽlio!
2 Sàvo dárbo vaĩsiais maitìnsies,
bũsi laimìngas ir pértekęs vìsko. — **P.**

3 Tavóji žmonà — kaĩp vỹno mẽdis derlingas —
apiẽ namų̃ žìdinį sùksis,
vaikaĩ — kaĩp jáunos alỹvų šakẽlės —
susẽs apliñk stãlą. — **P.**

4 Mataĩ, kóks laimìngas tàs výras,
kurìs Viẽšpaties bijo!
5 Teláimina Diẽvas tavė nuõ Siòno,
kàd vìsą gyvẽnimą tù Jerùzalę klẽstint regėtum. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 118, 34

P. Aleliùja. — Suteĩk įžvalgùmo, Viẽšpatie,
výkdyt tàvo Teisýną,
ir nuoširdžiaĩ jõ laikýtis. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 12, 28b—34

Didžiausias įsakymas

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Vienas iš Rãšto áiškintojų priẽjęs pakláusė Jėzų: „Kóks yrà visų̃ pirmàsis įsãkymas?"

Jėzus jám atsãkė: „Pirmàsis yrà šìs: 'Klausýk, Izraèli, — Viẽšpats, mũsų Diẽvas, yrà vieniñtelis Viẽšpats; tàd mylėk sàvo Viẽšpatį Diẽvą visà širdimì, visà síela, visù protù ir̃ visomìs jėgomìs'. Antràsis: 'Mylėk sàvo ar̃timą kaĩp savė pãtį'. Nėrà įsãkymo, didèsnio ùž šiuõdu".

Tuomèt Rãšto áiškintojas jám atsãkė: „Geraĩ, Mókytojau, tù teisýbę pasakeĩ: 'Diẽvas yrà vieniñtelis ir̃ nėrà kìto šalià jõ; õ mylėti jį̃ visà širdimì, visù protù ir̃ visomìs jėgomìs beĩ mylėti ar̃timą kaĩp savė pãtį' svarbiaũ ùž visàs dėginamąsias ãtnašas ir̃ kitókias aukàs".

Matýdamas, kaĩp išmintìngai jìs atsãkė, Jėzus jám tãrė: „Tù netolì nuõ Diẽvo karalỹstės!"

Ir̃ niẽkas daugiaũ nebedrį̃so jõ klausinėti.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Tob 11, 5—15

Jis buvo mane nubaudęs, jisai manęs ir pasigailėjo:
Štai aš regiu savo sūnų

Ìš Tobìto knỹgos.

Tobìjo mótina Anà sėdėdama žvelgė į̃ kẽlią, laukdamà sàvo vaĩko. Pamãčius grį̃žtant, sušùko jõ tėvui: „Pareĩna štaĩ tàvo sūnùs, taĩp pàt ir̃ sù juõ keliãvęs vyrìškis!"

Rafaèlis, dár priẽš jíedviem pareĩnant pàs tėvą, tãrė Tobìjui: „Žinaũ,— praregẽs tàvo tėvas. Patèpk jõ akìs žuviẽs tulžimì: tàs váistas jám graũš ir̃ nuẽs nuõ akių̃ báltą plėvẽlę. Tadà praregẽs tàvo tėvas ir̃ galẽs áiškiai matýti".

Pribėgo mótina ir̃ púolė sàvo sũnui añt kãklo, sakýdama: „Àš vẽl tavė pamačiaũ ir̃ galiù dabar̃ mir̃ti!" Jinaĩ pravìrko.

Tobìtas kėlės ir klùpo, bèt sténgėsi eĩti prõ kiẽmo vartùs. Tobìjas pribėgo priẽ jõ (rañkoje nėšėsi žuviẽs tulžį). Pàkvėpė jám į akìs ir, jį sulaĩkęs, tãrė: „Drąsõs, tėve!" Tadà jìs ùžtepė váisto ir léido kurį laĩką jám veĩkti, paskuĩ nuõ akių kampų nulùpo rañkomis plėvẽlę. Jõ tėvas jám púolė añt kãklo. Pravìrko ir šaũkė: „Mataũ tavė, sūnaũ, màno akių šviẽsa!"

Ir ẽmė kalbėti: „Šlovẽ teesiẽ Diẽvui! Šlovẽ jõ galìngajam vařdui! Šlovẽ jõ šventiesiems angeláms! Šlovẽ jõ galìngajam vařdui peř ámžius! Jìs bùvo manė nubaũdęs, jisaĩ manęs ir pasigailėjo. Štaĩ àš regiù sàvo sūnų Tobìją".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 145, 1—2. 6c—7. 8—9a. 9bc—10 (P.: 1)

P. Màno síela, Viẽšpatį gárbink!

Arba: Aleliùja.

[1] Màno síela, Viẽšpatį gárbink!
[2] Šlóvinsiu Viẽšpatį, kõlei gyvénsiu!
Jám vìs skambẽs màno gíesmės,
kõl žẽmėje bũsiu. — **P.**

[6] Ámžiais jìs laĩkos teisýbės,
[7] gìna reikmės nekaltų prispaustųjų,
alkaníems parúpina dúonos.
Kãlinius iš pánčių Viẽšpats vadúoja. — **P.**

[8] Aklíesiems šviẽsą Viẽšpats grąžina,
klumpantiems pàdeda Viẽšpats vẽl atsistóti,
mýli Viẽšpats žmónes teisìngus.
[9] Viẽšpats sérgi svetimšãlio žiñgsnį. — **P.**

Našláitį, nãšlę globója,
õ nedoríesiems ùžkerta kẽlią.
[10] Viẽšpats yrà ámžių Valdõvas, —
jìs tàvo Diẽvas, Siòne!
Jìs kartų kartóms viešpatáuja. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 23

P. Aleliùja. — Jéi kàs manè mýli, laikỹsis màno žõdžio,—
sãko Viẽšpats, —
ir màno Tẽvas jį̃ mylẽs;
mẽs pàs jį̃ ateĩsime ir apsigyvénsime. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 12, 35—37

Kodėl sako Mesiją esant Dovydo sūnų?

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Mókydamas šventỹkloje, Jėzus bylójo: „Kodẽl Rãšto áiškintojai sãko Mesìją ẽsant Dóvydo sū̃nų? Jùk pàts Dóvydas, Šventõsios Dvãsios įkvėptas, yrà pasãkęs:

'Viẽšpats tãrė màno Viẽšpačiui: Sė̃skis màno dešinėjė, àš patiẽsiu tàvo príešus taĩsi pakójį põ tàvo kójų'.

Pàts Dóvydas vadìna jį̃ Viẽšpačiu, taĩ kaĩp jis gãli bū̃ti jõ sūnùs?" Dìdelė minià sù nóru klaũsėsi Jėzaus.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Tob 12, 1—15. 20

Grįžtu pas tą, kuris mane siuntė. Jūs garbinkit Dievą

Ìš Tobìto knỹgos.

Tobìtas pasišaukė sū̃nų Tobìją ir tãrė: „Sūnaũ, neužmiršk atsilýginti výrui, kurìs sù tavimì keliãvo. Reikėtų šiek tiek ir daugiaũ jám pridėti".

Tobìjas atsãkė: „Tėve, kíek àš turė̃čiau jám dúoti ùž jõ tarnỹstę? Nebū̃tų mán gaĩla, jéi atidúočiau jám pùsę tõ, kã esù parsinẽšęs. Jisaĩ manė̀ paĩvedė sveĩką ir tvìr-

tą, padėjo neláimėje màno žmónai, mán pìnigus nėšė, taipõgi tavė išgýdė. Ką gì ùž taĩ àš galėčiau jám dúoti?"

Sėnis prìtarė: „Teisìngai jìs užsitarnãvo pùsę tõ, ką pargabėno". Tobìjas pasišaukė sàvo bendrakeleĩvį ir tãrė: „Pùsę vìso tõ, ką parnešei, imk kaĩp atlýginimą ùž sàvo tarnỹstę ir keliáuk ramýbėje!"

Rafaèlis abù juõs nusìvedė į šãlį ir tãrė: „Šlóvinkite Diẽvą ir visų gyvūjų akìvaizdoje dėkókite jám ùž taĩ, ką jis jùms padãrė! Gárbinkite ir šlóvinkite jõ vařdą! Skélbkite visíems žmonėms Diẽvo dárbus, kaĩp dėra, ir nedeĩskite jám dėkóti! Karãliaus pãslaptį prìdera sáugoti, õ Diẽvo dárbus garbìnga atskleĩsti, juõs skélbti. Darýkite gẽra, ir jūsų neištìks neláimė. Geriaũ maldà sù pãsninku ir išmalda sù teisingumù negù tuřtai sù neteisýbe. Geriaũ yrà išmaldą dúoti kaĩp áuksą kaũpti. Jùk išmalda gélbi iš mirtiẽs, vadúoja iš núodėmių. Kuriẽ išmaldą dúoda,— ilgaĩ gyvẽna. Õ kuriẽ nuodėmiáuja, kuriẽ pìkta dãro,— yrà sàvo gyvẽnimo príešai.

Àš pasakýsiu jùms vìsą teisýbę ir niẽko nuõ jūsų neslẽpsiu! Jùk sakiaũ, kàd dẽra karãliaus pãslaptį sáugoti, õ Diẽvo dárbus garbìnga atskleĩsti. Taĩgi žinókite: kaĩ jùdu sù Sarà meĩdėtės, àš jūsų prãšymą nùnešiau Viẽšpaties Didýbės akìvaizdon ir teñ jį pérskaičiau. Taĩp pàt, kaĩ láidojai mìrusius,— kaĩ tù nėdelsei kéltis ir palìkti válgymą, kàd eĩtum láidoti mìrusių, àš buvaũ siūstas bandýti tàvo tikėjimo. Dabař manè Diẽvas siuñtė táu ir tàvo mařčiai Sãrai padėti. Esù Rafaèlis, víenas iš septynių angelų, kuriẽ visadà pasireñgę Viẽšpaties Didýbės akìvaizdon stóti.

Dabař jūs žẽmėje gárbinkite Diẽvą. Õ àš grįžtù pàs tą, kurìs manè siuñtė. Vìsa, kàs įvỹko, surašýkite į knỹgą".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Tob 13, 2. 6. 7. 8 (P.: 1b)

P. Viẽšpačiui Diẽvui — šlovẽ peř ámžius!

2 Viẽšpats nubaũdžia iř pasigaĩli,
pasiuñčia į miřtį iř vẽl gyvýbę grąžìna.
Nẽ víenas negãli pasprùkt ìš jõ rañkų. — **P.**

6 Matýdami, ką̃ jìs dẽl jũsų padãrė,
šlóvinkit jį̃ visà bùrna.
Teisìngajam Diẽvui dėkókit,
áukštinkit ámžių Karãlių! — **P.**

7 Tremtíems šalyjė àš skélbsiu Viẽšpaties šlóvę,
nedõrėlių taũtai gársinsiu jõ gãlią, didýbę. — **P.**

8 Jũs, nusidėjėliai, atsiveřskit,
darýkite, kàs jõ akysė teisìnga.
Galbũt jisaĩ jùms bùs malonìngas,
gál jùms paródys gailestingùmą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 3

P. Aleliùja. — Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai:
jų̇ yrà dangaũs karalỹstė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 12, 38—44

Ši vargšė našlė įmetė daugiausia iš visų

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Mókydamas Jėzus kalbėjo: „Sáugokitės Rãšto áiškintojų, kuriẽ mėgsta váikščioti sù ilgaĩs drabùžiais, bũti svéikinami aikštėsė, užimti pirmąsias kėdės sinagògose iř pirmąsias vietàs váišėse. Jiẽ surỹja našlių namùs, dangstýdamiesi ìlga maldà. Jų̇ láukia ìtin grieẽztas teĩsmas".

Atsisėdęs tiẽs aukų̃ skrynià, Jėzus stebėjo, kaĩp žmónės mẽtė į skrỹnią smùlkius pìnigus. Daũgelis turtìngųjų aukójo gaũsiai. Atẽjo vienà suvařgusi našlẽ iř įmetė dù pinigėliùs, taĩ yrà skatìką.

Pasišaũkęs sàvo mókinius, Jėzus pasãkė jíems: „Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: ši vaĩgšė našlẽ įmetė daugiáusia iš visų̃, kuriẽ dėjo į̃ atnašų̃ skrỹnią. Visì aukójo iš tõ, kàs jíems atliẽka, õ jì iš sàvo netuřto įmetė vìsa, ką̃ turėjo, visùs sàvo išteklius“.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

DEŠIMTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kor 1, 1—7

Dievas mus guodžia kiekviename sielvarte,
kad ir mes galėtume paguosti bet kokio sielvarto ištiktuosius

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Paũlius, Diẽvo valià Krìstaus Jėzaus apãštalas, ir̃ brólis Timotiẽjus — Diẽvo bažnýčiai Korinte ir̃ visíems šventíesiems, gyvẽnantiems visojė Achãjoje. Tebūniẽ jùms malónė ir̃ ramýbė nuõ mũsų Tėvo Diẽvo ir̃ Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus!

Tebũna pašlóvintas Diẽvas, mũsų Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus Tėvas, gailestingùmo Tėvas ir̃ visókios pagúodos Diẽvas, kurìs gúodžia mùs kiekvienamė sielvarte, kàd ir̃ mẽs galėtume pagúosti bėt kókio sielvarto ištiktúosius tà pagúoda, kurią gáuname ìš Diẽvo.

Kaĩp mùms gaũsiai teñka Krìstaus kentėjimų, taĩp peř Krìstų mẽs kupinì ir̃ pagúodos. Jéigu mẽs keñčiame príespaudą, taĩ jũsų pagúodai ir̃ išgãnymui; jéi ẽsame guodžiamì, taĩ jũsų pagúodai, kurì įdíegia jùms ìštvermę pakęsti tókius pačiùs kentėjimus, kókius mẽs keñčiame. Ir̃ mũsų viltìs jùms tvirtà, nès mẽs žìnome, kàd, būdamì kentėjimų beñdrininkai, jũs bũsite ir̃ pagúodos beñdrai.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9 (P.: 9a)

P. Patyrinėkit ir̃ pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras.

2 Visúomet àš Viẽšpatį geř̃bsiu,
màno burnà šlóvins jį nuõlat.
3 Juõ màno síela didžiúojas.
Tegù nuskriaustíeji taĩ giř̃di ir̃ džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimì visì šlóvinkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties vařdą kaĩp víenas.
5 Viẽšpaties íeškau, jìs atsiliẽpia
ir išvadúoja manè ìš baisýbių. —

P. Patyrinėkit ir pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras.

6 Žveĩkit į jį̃, ir jùms nušvìs véidas,
nebetèks raũsti ìš gėdos.
7 Štaĩ vařgšas šaũkės, ir Viẽšpats išgiřdo,
ìš visų̃ bėdų̃ išvadãvo. — **P.**

8 Viẽšpaties ángelas pýlimu apjúosia
dievobáimingus žmónes,
juõs ìš neláimės vadúoja.
9 Patyrinėkit ir pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras,
láimė tám žmõgui, kurìs jõ pãrama tiki. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 12a

P. Aleliùja. — Bũkite linksmì ir džiũgaukite,
nès jũsų láukia gausùs ãtlygis dangujè. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 5, 1—12

Palaiminti dvasingieji vargdieniai

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Matýdamas miniàs, Jėzus užkópė į kálną ir atsisėdo. Priẽ jõ prisiařtino mokiniaĩ. Jėzus prabìlęs mókė:

„Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai: jų̃ yrà dangaũs karalỹstė.

Paláiminti, kuriẽ liũdi: jiẽ bùs paguostì.

Paláiminti romíeji: jiẽ paveldės žẽmę.

Paláiminti, kuriẽ álksta ir trókšta teisýbės: jiẽ bùs pasótinti.

Paláiminti gailestìngieji: jiẽ susilaũks gailestingùmo.

Paláiminti tyrašir̃džiai: jiẽ regẽs Diẽvą.

Paláiminti taikdariaĩ: jiẽ bùs vadìnami Diẽvo vaikaĩs.

Paláiminti, kuriẽ pérsekiojami dẽl teisýbės: jų̃ yrà dangaũs karalỹstė.

Paláiminti jũs, kaĩ dẽl manę̃s jùs niẽkina ir̃ pérsekioja beĩ melúodami visaĩp šmeĩžia. Bũkite linksmì ir̃ džiũgaukite, nès jũsų láukia gausùs ãtlygis dangujė. Jùk lýgiai taĩp kadáise pérsekiojo ir̃ prãnašus".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kor 1, 18—22

Jėzus nebuvo ir „taip", ir „ne", bet jame buvo tik „taip"

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kaĩp Diẽvas mãto, jùms dúotas mũsų žõdis nebùvo kartù „taĩp" ir̃ „nè". Jùk Diẽvo Sūnùs Krìstus Jėzus, kurį̃ jùms paskélbėme àš, Silvãnas ir̃ Timotiẽjus, anaiptõl nebùvo ir̃ „taĩp", ir̃ „nè", bèt jamè bùvo tìk „taĩp". Kíek tìk yrà Diẽvo pažadų̃, jiẽ yrà jamè „taĩp". Todẽl peř jį̃ skam̃ba ir̃ mũsų „Ãmen" Diẽvo garbei.

Jùk Diẽvas mùs ir̃ jùs sutvìrtino ir̃ pàtepė Krìstui; jis pažymėjo mùs sàvo añtspaudu ir̃ siuñtė į̃ mũsų šìrdis Dvãsios laĩdą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 118, 129. 130. 131. 132. 133. 135 (P.: 135a)

P. Viẽšpatie, pažveĩk giedrù véidu į̃ sàvo taŕną.

129 Tàvo pótvarkiai iš tiesų̃ stebuklìngi,
todẽl màno síela juõs sérgi. — **P.**

130 Tàvo žõdžių skaidrùmas apšviẽčia,
neišmãnėlius gãli pamókyt. —

P. Viẽšpatie, pažveĩk giedrù véidu į sàvo taĩrną.

131 Gõdžiai àtveriu sàvo lũpas,
àš tàvo įsãkymų álkstu. — **P.**

132 Pažveĩk į manè, mán bũk maloningas,
kaĩp esì prãtęs darýti tiems, kuriẽ tavè mýli. — **P.**

133 Kreĩpk žingsniùs màno pagaĩ sàvo mókslą,
tegù nedorýbės manęs nepavérgia. — **P.**

135 Pažveĩk giedrù véidu į sàvo taĩrną,
išmókyki manè sàvo mókslo. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 16

P. Aleliùja. — Taĩp tešviẽčia jũsų šviesà
žmoniũ akìvaizdoje, kàd jiẽ matýtų
jũsų gerùs dárbus
ir šlóvintų jũsų Tẽvą dangujè. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 5, 13—16

Jūs pasaulio šviesa

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Jũs žẽmės druskà. Jéi druskà nustótų sūrùmo, kuõ gì jã reikẽtų pasúdyti? Jì niẽkam netiñka, ir beliẽka jã išbeĩrti žmonėms sumìndžioti.

Jũs pasáulio šviesà. Neįmãnoma nuslẽpti miẽsto, kuris pastatýtas añt kálno. Ir niẽkas nevóžia rykù dẽgančio žiburio, bèt jį stãto į žibintùvą, kàd šviẽstų visíems, kàs yrà namuosè.

Taĩp tešviẽčia ir jũsų šviesà žmoniũ akìvaizdoje, kàd jiẽ matýtų jũsų gerùs dárbus ir šlóvintų jũsų Tẽvą dangujè".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kor 3, 4—11

Dievas mus įgalino būti tarnais Naujosios Sandoros — ne raidės, bet Dvasios

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Tókį pasitikëjimą mẽs tùrime Krìstaus dėkà. Iř nè todẽl, kàd bū́tume saváime tinkamì ką̃ nórs sumanýti tarýtum ìš savę̃s, bèt mū́sų tinkamùmas ìš Diẽvo, kurìs mùs įgãlino bū́ti tarnaĩs Naujõsios Sándoros — nè raĩdės, bèt Dvãsios, nès raĩdė ùžmuša, õ Dvasià teĩkia gyvýbę.

Jéigu tarnãvimas miř̃čiai, iškáltas raĩdėmis akmenysè, bùvo tóks garbìngas, kàd Izraèlio vaikaĩ negalëjo pažveĺgti Mõzei į̃ véidą dẽl jõ švytëjimo, kurìs turëjo išblësti, taĩ nepalỹginti didesnè garbè bùs àpgaubtas tarnãvimas Dvãsiai. Jéigu pasmerkìmo tarnỹstė tokià garbìnga, taĩ teisùmo tarnỹstė dár garbingèsnė. Tenýkštis garbingùmas visái nebegarbìngas, palýginti sù vìską nusteĺbiančia garbè. Iř jéigu laĩkinas dalỹkas spindëjo garbè, taĩ kuř kàs garbingèsnis nelaĩkinas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 98, 5. 6. 7. 8. 9 (P.: plg. 9c)

P. Didžiaĩ šveñtas esì, mū́sų Viẽšpatie Diẽve!

5 Áukštinkit mū́sų Viẽšpatį Diẽvą,
kniùbkite priẽš jõ sósto pakõjį,
nès jìs yrà šveñtas. — **P.**

6 Jõ kunigaĩ bùvo Mõzė iř Aarõnas,
iř Samuèlis tař̃p Diẽvo gerbëjų;
jiẽ šaũkėsi Diẽvo, iř Diẽvas išklaũsė. — **P.**

7 Jíems Viẽšpats iš dẽbesio stulpo kalbẽjo,
iř jiẽ sérgėjo, kàs jõ apréikšta,
laĩkės įstãtymo dúoto. —

P. Didžiaĩ šveñtas esì, mũsų Viẽšpatie Diẽve!

8 Õ mũsų Viẽšpatie Diẽve!
Kõ jiẽ prãšė, tù išklauseĩ, buvaĩ gailestingas,
bèt baudeĩ jų̃ nedorýbes. — **P.**

9 Áukštinkit mũsų Viẽšpatį Diẽvą!
Pùlkite kniūpstì priẽ jõ šveñto sósto,
nès didžiaĩ šveñtas mũs Viẽšpats Diẽvas. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 24, 4c. 5a

P. Aleliùja. — Viẽšpatie, išmókyk manė̀ takaĩs tàvo eĩti.
Vèsk manė̀ sàvo tiesà, tù manė̀ lãvink. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 5, 17—19

Ne panaikinti jų atėjau, bet įvykdyti

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Nemanýkite, jóg àš atẽjęs panaikìnti Įstãtymo ař Pranašų̃. Nè panaikìnti jų̃ atėjaũ, bèt įvýkdyti.

Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: kõl dangùs iř žẽmė nepraeĩs, nẽ vienà raĩdė iř nẽ vienas brūkšnėlis neišnỹks iš Įstãtymo, vìskas išsipìldys.

Todẽl, kàs pažeĩstų beñt vieną iš mažiáusių paliepìmų iř taĩp elgtis mókytų žmónes, tàs bùs vadìnamas mažiáusiu dangaũs karalỹstėje. Õ kàs juõs výkdys iř jų̃ mókys, bùs vadìnamas didžiù dangaũs karalỹstėje".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kor 3, 15 — 4, 1. 3—6

Pats Dievas sušvito mūsų širdyse, kad pažintume jo šlovę

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Ikì šiõs dienõs, kadà tìk skaĩtomas Mõzė, gaubtùvas tebedeñgia Izraėlio vaikų̃ šìrdį. Bèt võs tìk žmogùs atsigrę̃žia į̃ Diẽvą, gaubtùvas nukriñta. Viẽšpats yrà Dvasià. Õ kuř Viẽšpaties Dvasià, teñ iř láisvė. Mẽs visì, atìdengtu véidu Viẽšpaties šlóvę atspindė̃dami, dãromės panãšūs į̃ jõ ãtvaizdą iř vìs áugame garbingumù, Viẽšpaties Dvãsios veikiamì.

Štaĩ kodė̃l, iš Diẽvo gailestingùmo turė̃dami šią tarnỹstę, mẽs nenuléidžiame rañkų. Jéigu mū́sų Evangėlija tebėrà paslė̀ptà, taĩ jì paslė̀ptà víen tìk eĩnantiems į̃ prãžūtį, nėtikintiesiems, kuríems šiõ pasáulio dieváitis apãkino protùs, kàd jiẽ neišvýstų Krìstaus šlovė̃s — Evangėlijos šviesõs; õgi Krìstus yrà Diẽvo ãtvaizdas.

Mẽs nė savė̀ pačiùs skélbiame, bèt Krìstų Jė̃zų kaĩp Viẽšpatį, savė̀ telaikýdami jū́sų tarnaĩs dė̃l Jė̃zaus méilės. Pàts Diẽvas, kurìs yrà tãręs: „Ìš tamsõs tenušviñta šviesà!", sušvìto mū́sų širdysė̀, kàd pažìntume Diẽvo šlóvę, spiñdinčią Krìstaus veidė̀.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 84, 9ab—10. 11—12. 13—14 (P.: 10b)

P. Diẽvo garbė̃ sugrį̃š į̃ mū́s šãlį.

9 Nóriu išgiřsti, kã Viẽšpats Diẽvas bylója:
jìs skélbia ramýbę sàvo žmonė̃ms — sàvo bičiùliams.
10 Tikraĩ jis tuõs netrùkus išgélbės,
kuriẽ jõ šventaĩ bìjo,
iř Diẽvo garbė̃ sugrį̃š į̃ mū́s šãlį. — **P.**

11 Susitiks teñ Gailestingùmas iř Ištikimýbė,
pasibučiuõs Taikà sù Teisýbe.
12 Žẽmėje dỹgs Ištikimýbė,
iš dangaũs pažvelgs meĩliai Teisýbė. —

P. Diẽvo garbẽ sugrįš į mũs šãlį.

13 Visókių gėrýbių duõs Viẽšpats,
derlìnga bùs mũsų žẽmė.
14 Teisýbė jõ akìvaizdoj váikščios,
õ jõsios pėdõm sèks Diẽvo paláima. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 13, 34

P. Aleliùja. — Àš jùms dúodu naũją įsãkymą, —
sàko Viẽšpats, —
kàd jũs víenas kìtą mylėtumėte,
kaĩp àš jùs mylėjau. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 5, 20—26

Jei kas pyksta ant savo brolio, turi atsakyti teisme

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Jéigu jũsų teisùmas nebùs tikrėsnis ùž Rãšto áiškintojų iř fariziẽjų teisùmą, jũs neįeĩsite į dangaũs karalỹstę.

Jũs ẽsate girdėję, kàd jũsų prótėviams bùvo pasakýta: 'Nežudýk', õ kàs nužùdo, turẽs atsakýti teismė. Õ àš jùms sakaũ: jėi kàs pỹksta añt sàvo brólio, tùri atsakýti teismė. Kàs sãko sàvo bróliui: 'Pùsgalvi!', turẽs stóti priẽš aukščiáusiojo teĩsmo tarýbą. Õ kàs sãko: 'Kvailỹ!', tàs smeĩktinas į prãgaro ùgnį.

Jéi nešì dóvaną priẽ altõriaus iř teñ prisìmeni, jóg tàvo brólis tùri šį̃ tą priẽš tavė, palìk sàvo ãtnašą tenaĩ priẽ altõriaus, eĩk pirmiaũ susitáikinti sù bróliu, iř tìk tadà, sugrįžęs, aukók sàvo dóvaną.

Greĩtai nusiléisk sàvo ieškõvui, dár kelyjè Į teĩsmą, kàd ieškõvas neįdúotų tavęs teisėjui, õ teisėjas — teĩsmo výkdytojui, iř kàd tù nepakliũtum Į kalėjimą. Ìš tiesų sakaũ táu: neišeĩsi iš teñ, kõl neatsiteĩsi ligi paskutìnio skatiko".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kor 4, 7—15

Tasai, kuris prikėlė Viešpatį Jėzų,
taip pat ir mus prikels su Jėzumi ir pastatys kartu su jumis

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Dejà, šitą (mũsų tikėjimo) lõbį mẽs nešiójamės móliniuose iñduose, kàd bũtų áišku, jóg tà galýbės gausà plaũkia nè iš mũsų, bèt ìš Diẽvo. Mẽs visaĩp slegiamì, bèt nesugniuždýti; mẽs svyrúojame, bèt neprarañdame viltiẽs. Mẽs pérsekiojami, bèt neapleistì; mẽs parblokštì, bèt nežùvę. Mẽs visuomèt nešiójame sàvo kũne Jėzaus mérdėjimą, kàd iř Jėzaus gyvýbė apsiréikštų mũsų kũne. Mùms, gyvíesiems, dẽl Jėzaus nuõlat grẽsia mirtìs, kàd Jėzaus gyvýbė pasiródytų mũsų mirtìngame kũne. Tuõ būdù mumysè veĩkia mirtìs, õ jumysè gyvýbė.

Mẽs tùrime tą pãčią tikėjimo dvãsią, apiẽ kurią parašýta: „Àš įtikėjau, todẽl prakalbėjau". Taĩgi mẽs tìkime iř todẽl kalbame, žinódami, kàd tasaĩ, kurìs prikėlė Viẽšpatį Jėzų, taĩp pàt iř mùs prikeĩs sù Jėzumi iř pastatỹs kartù sù jumìs, Õ vìsa taĩ — dẽl jũsų, kàd malónė apimtų daũgelį iř pagaũsintų dėkójimą Diẽvo garbei.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 115, 10—11. 15—16. 17—18 (P.: 17a)

P. Viẽšpačiui padėkõs aũką aukósiu.

10 Nórs pasiklióviau, bètgi kalbẽjau:
esù baĩsiai prislẽgtas!
11 Àš nusivýlęs galvójau:
visì žmónės — melãgiai. — **P.**

15 Viẽšpaties akysè didžiaĩ brángūs
mìrštantys jõ teisíeji.
16 Viẽšpatie, àš tàvo taĩnas,
tàvo taĩnas — sūnùs tavõsios tarnáitės.
Tù màno pánčius sutráukei. — **P.**

17 Táu padėkõs aũką aukósiu,
šaũksiuosi Viẽšpaties vařdo.
18 Àš Viẽšpačiui įžadus atitesẽsiu
priẽš vìsą jõ taũtą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Fil 2, 15—16

P. Aleliùja. — Spindėkite taĩrsi žvaĩgždės visãtoje.
Tvirtaĩ laikýkitės gyvẽnimo žõdžio. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 5, 27—32

Kiekvienas, kuris geidulingai žvelgia į moterį, jau svetimauja

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Jũs ẽsate girdẽję, jóg bùvo pasakýta: 'Nesvetimáuk!' Õ àš jùms sakaũ: kiekvienas, kuris geidulingai žvelgia į móterį, jaũ svetimáuja sàvo širdimì.

Jéigu tàvo dešinióji akìs skãtina tavè nusidẽti, išlùpk jã ir mèsk šaliñ. Verčiaũ taũ netèkti víeno nãrio, negù kàd vìsas kũnas bũtų įmestas į prãgarą. Ir jéigu tàvo dešinióji rankà gùndo tavè nusidẽti, nukiřsk jã ir mèsk

šaliñ. Verčiaũ táu netèkti víeno nãrio, negù kàd vìsas kũnas patèktų į prãgarą.

Taĩp pàt bùvo pasakýta: 'Kàs atléidžia žmóną, tegùl išdúoda jái skyrýbų rãštą'. Õ àš jùms sakaũ: kiekvíenas, kurìs atléidžia žmóną, — jéi nè ištvirkãvimo ãtveju, — skãtina jã svetimáuti; ir jéigu kàs atléistąją vẽda — svetimáuja".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kor 5, 14—21

Tą, kuris nepažino nuodėmės, jis dėl mūsų pavertė nuodėme

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Krìstaus méilė valdo mùs, įsitikinusius, kàd jéi víenas mìrė ùž visùs, taĩ ir visì yrà mìrę. Jìs yrà mìręs ùž visùs, kàd gyvíeji nebè sáu gyvéntų, bèt tám, kurìs ùž juõs nùmirė ir bùvo prikéltas.

Todẽl nuõ šiõl mẽs nebenórime nẽ víeno pažìnti kũno póžiūriu. Jéi mẽs ir bùvome pažìnę Krìstų kũno póžiūriu, taĩ dabar mẽs taĩp jõ nebepažįstame. Taĩgi kàs yrà Krìstuje, tàs yrà naũjas kūrinỹs. Kàs bùvo sẽna — praẽjo, štaĩ atsirãdo naũja.

Õ vìsa taĩ ìš Diẽvo, kurìs mùs peř Krìstų sutáikino sù savimì ir dãvė mùms sutáikinimo tarnỹstę. Jùk taĩ Diẽvas Krìstuje sutáikino sù savimì žmónes, nebeįskaĩto jiems nusikaltìmų ir patikėjo mùms sutáikinimo žìnią. Taĩgi Krìstaus viẽtoje mẽs eĩname pasiuntiniũ pãreigas, tarsi pàts Diẽvas rãgintų peř mùs. Krìstaus vardù mẽs maldáujame: „Susitáikinkite sù Dievù!" Tą, kurìs nepažìno núodėmės, jìs dẽl mũsų pàvertė núodėme, kàd mẽs jamè tàptume Diẽvo teisumù.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 102, 1—2. 3—4. 8—9. 11—12 (P.: 8a)

P. Viẽšpats — švelnùs, malonìngas.

[1] Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina,
iř vìsa, kàs yrà manyjè, tegárbina jõ šveñtąjį vařdą!
[2] Laĩ màno síela Viẽšpatį šlóvina,
laĩ neužmiřšta, kíek jìs mán gẽro padãrė. — **P.**

[3] Jìs mán visàs kaltès dovanója,
gýdo visàs màno silpnýbes.
[4] Nuõ pražūtiẽs gélbi màno gyvýbę,
gaĩli manęs iř puõšia manè sàvo malóne. — **P.**

[8] Viẽšpats — švelnùs, malonìngas,
nèskuba rũstaut, yrà pìlnas gerùmo.
[9] Nè vìsą laĩką jìs bãras,
nè amžinaĩ jìs įšiřdęs. — **P.**

[11] Kaĩp nepasíekiamai áukštas dangùs viršuñ žẽmės,
taĩp yrà dìdis jõ gailestingùmas
tíems, kuriẽ jõ šventaĩ bìjo.
[12] Kaĩp nuõ Rytũ tolimì Vakaraĩ,
taĩp tolì kaltès mũsų nusvíedžia. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 118, 36a. 29b

P. Aleliùja. — Į̃ sàvo pótvarkius, Diẽve,
kreĩpk màno šìrdį,
suteĩk mán sàvo įstãtymo malónę. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 5, 33—37

O aš jums sakau: išvis neprisiekinėkite

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:
„Ẽsate girdėję, jóg prótėviams bùvo pasakýta: 'Neláužyk príesaikos, bèt ištesėk Viẽšpačiui sàvo príesai-

kas'. Õ àš jùms sakaũ: išvìs neprisiekinėkite neĩ dangumì, nès jìs Diẽvo sóstas, neĩ žemė, nès jì — jõ pakójis, neĩ Jerùzale, nès jì — didžiojo Karãliaus miẽstas. Neprisíek neĩ sàvo gálva, nès tù negalì nẽ vieniñtelio pláuko padarýti, kàd jìs bũtų báltas ar júodas.

Verčiaũ jũs sakýkite: 'Taĩp', jéi taĩp, 'Nè', jéi nè, õ kàs viršaũs, taĩ iš piktojo".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

VIENUOLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kor 6, 1—10

Mes pasirodome Dievo tarnai

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kaĩp Diẽvo bendradarbiai mẽs nórime jùs įspėti: neiṁkite Diẽvo malónės véltui! Jìs sãko: „Àš išklausiaũ tavęs priiṁtinu metù, àš táu pagélbėjau išgãnymo diẽną. Štaĩ dabar palankùs mẽtas, štaĩ dabar išgãnymo dienà.

Mẽs niẽkam jókiu ãtžvilgiu nedúodame ãkstino nupùlti, kàd mũsų tarnỹstė nebútų peiktinà. Príešingai: vìsa kuõ mẽs pasiródome Diẽvo tarnaĩ, didžiaĩ kañtrūs síelvartuose, nẽgandose, suspaudìmuose, plakìmuose, kalėjimuose, sąmyšiuosė, sunkiuosė darbuosė, budėjimuose, badãvimuose; pasižỹmime tyrumù, išmintimì, pakantumù, gerumù, Šventąja Dvasià, neveidmainìnga méile, tiesõs žodžiù, Diẽvo jėgà, teisùmo giñklais iš dešinẽs ir iš kairẽs; gerbiamì ir žẽminami, šmeižiamì ir giriamì, laĩkomi apgavìkais ir teisiaĩs, nepažįstamais ir žìnomais; kaĩ mìrštame — ir štaĩ vẽl gyvúojame, kaĩ ẽsame baudžiamì — ir nenužùdomi, kaĩ liũdime — ir vìsą laĩką ẽsame linksmì, kaĩ, būdamì betuřčiai, pratuřtiname daũgelį, kaĩ niẽko netùrime — ir vìską tùrime.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 97, 1. 2—3ab. 3cd—4 (P.: 2a)

P. Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė.

[1] Naŭją giesmę giedókite Viešpačiui:
nuostabiùs dárbus jìs dãro!
Jõ dešinė visagãlė,
jõ šventóji rankà pérgales skìna. — **P.**

[2] Sàvo išgãnymą Viešpats apréiškė,
jõ teisingùmas šviečia pagónims.
[3] Atsìmena sàvo gerùmą, ištikimùmą,
Izraėlio šeĩmai žadėtą. — **P.**

Ir̃ mãto vìsas pasáulis
išganìngąjį Diẽvo veikimą.
[4] Žavėkitės Viešpačiu, šãlys,
šū́kaukit, džiū́gaukit, grókit! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 118, 105

P. Aleliùja. — Tavàsis žõdis yrà
màno žiñgsniams žibiñtas,
šviesà màno tãkui. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 5, 38—42

Aš jums sakau: nesipriešink piktam žmogui

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Jũs ẽsate girdėję, jóg bùvo pasakýta: 'Akìs ùž ãkį' ir̃ 'dantìs ùž dañtį'. Õ àš jùms sakaũ: nesipriešink piktám žmõgui, bèt, jéi kàs tavė užgáutų peĩ dẽšinį skrúostą, atsùk jám ir̃ kaĩrįjį. Jéi kàs nóri sù tavimì bylinėtis ir̃ paiñti tàvo palaidìnę, atidúok jám ir̃ apsiaũstą. Jéi kàs veĩstų tavė nueĩti mỹlią, nueĩk sù juõ dvì. Prãšančiam dúok ir̃ nuõ nórinčio ìš tavę̃s pasiskõlinti nenusigrę̃žk".

Girdėjote Viešpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kor 8, 1—9

Kristus dėl jūsų tapo vargdieniu

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Pranešame jùms, bróliai, apiẽ Diẽvo malónę, sùteiktą Makedònijos bažnýčioms. Nórs ir̃ didelì vargaĩ jàs bañdė, jõs pasiródė kùpinos džiaũgsmo, ir̃ jų̃ baisùs netur̃tas išsiliẽjo dosnùmo tur̃tais. Àš liùdiju, kàd jiẽ pagal̃ išgales ir̃ viř̃š išgalių, sàvo nóru, prašýte prãšė mùs malónės léisti jíems dalyváuti, teĩkiant pãramą šventiẽsiems.

Jiẽ nèt pranóko mũsų vìltis ir̃ Diẽvo valià aukójo pãtys savė, pirmiáusia Viẽšpačiui, paskuĩ — mùms. Štaĩ kodẽl mẽs prãšėme Tìtą, kàd, víenąkart pradėjęs, taipõgi pabaĩgtų pàs jùs tą gẽrą dárbą.

Tàd, būdamì vìsa kõ pértekę — tikėjimo, žõdžio, pažinìmo, visokeriópo uolùmo ir̃ mũsų méilės,— pasiródykite pértekę ir̃ dosnùmo. Àš taĩ sakaũ nè liẽpdamas, bèt norėdamas kitų̃ uolùmo mastù patikrinti ir̃ jũsų méilės nuoširdùmą. Jũs gì pažįstate mũsų Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus malónę ir̃ žìnote, jóg jìs, bũdamas turtìngas, dẽl jũsų tãpo vargdieniù, kàd jũs tàptumėte turtìngi peř jõ netur̃tą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 145, 2. 5—6ab. 6c—7. 8—9a (P.: 1)

P. Màno síela, Viẽšpatį gárbink!

Arba: Aleliùja.

[2] Šlóvinsiu Viẽšpatį, kõlei gyvénsiu!
Jám vìs skambẽs màno gíesmės, kõl žẽmėje bũsiu.

— **P.**

5 Laimingas, kurį Jokūbo Diẽvas palaĩko,
kàs dẽda vìltį į Viẽšpatį Diẽvą.
6 Jìs dañgų, žẽmę, jū́rą sutvė̃rė
ir̃ juosė ẽsančius dáiktus. — **P.**

Ámžiais jìs laĩkos teisýbės,
7 gìna reikmės nekaltų̃ prispaustų̃jų,
alkaníems parū́pina dúonos.
Kãlinius ìš pánčių Viẽšpats vadúoja. — **P.**

8 Aklíesiems šviẽsą Viẽšpats grąžìna,
klumpantiems pàdeda Viẽšpats vẽl atsistóti.
mýli Viẽšpats žmónes teisingus.
9 Viẽšpats sérgi svetimšãlio žiñgsnį. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 13, 34

P. Alelìuja. — Àš jùms dúodu naũją įsãkymą, —
sàko Viẽšpats, —
kàd jũs vienas kìtą mylė̃tumė̀te,
kaĩp àš jùs mylė̃jau. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 5, 43—48

Mylėkite savo priešus

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbė̃jo sàvo mokiniáms:

„Jũs ẽsate girdė̃jęˌ jóg bùvo pasakýta: 'Mylė̃k sàvo ar̃timą' ir̃ neapkę̃sk príešo. Õ àš jùms sakaũ: mylė̃kite sàvo príešus ir̃ melskitės ùž sàvo pérsekiotojus, kàd bū́tumė̀te sàvo dañgiškojo Tė̃vo vaikaĩ; jìs jùk léidžia sàvo sáulei tekė̃ti geríesiems ir̃ blogíesiems, siuñčia lietų añt teisiū̃jų ir̃ neteisiū̃jų.

Jéi mýlite tìk tuõs, kuriẽ jùs mýli, ką̃ gì užsitarnáujate? Ar̃gi taĩp nesielgia ir̃ muĩtininkai? Ir̃ jéigu svéikinate tiktaĩ sàvo brólius, ką̃ gì ypatìngo nuveĩkiate? Ar̃gi

tõ nedãro ir pagónys? Taĩgi bũkite tokiẽ tobulì, kaĩp jũsų dañgiškasis Tėvas yrà tóbulas".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kor 9, 6—11

Dievas myli linksmą davėją

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kàs šỹkščiai sėja, šỹkščiai ir pjaũs, õ kàs dõsniai sėja, dõsniai ir pjaũs. Kiekvíenas tegùl aukója, kaĩp yrà širdyjė nutãręs, nė gailėdamas ar taĩsi verčiamas, nès Diẽvas mýli liñksmą davėją.

Õ Diẽvas gãli jùs gaũsiai apdovanóti įvairiomis malónėmis, kàd visuomèt ir visaĩs ãtžvilgiais bũtumėte aprũpinti ir galėtumėte dõsniai imtis bèt kókio gẽro dárbo, kaĩp parašýta: „Jìs pàžėrė, padalìjo vargdiẽniams; jõ teisùmas ámžiais išliẽka".

Tasaĩ, kurìs parúpina sėklos sėjėjui ir dúonos válgytojui, parúpins jùms sėklos, padáugins ją ir padẽs subrę́sti jũsų geradarýbės vaĩsiams. Jũs visaĩs ãtžvilgiais tàpsite pasitùrintys ir galėsite bũti dõsnūs, kàd mẽs turėtume ùž kã́ dėkóti Diẽvui.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 111, 1—2. 3—4. 9 (P.: 1a)

P. Laimìngas, kàs Viẽšpaties bìjo.

[1] Laimìngas, kàs Viẽšpaties bìjo,
kàs jõ įsãkymus mýli.

2 Jõ aĩniai bùs žẽmėj galìngi.
Tėisìngųjų kaĩtai — paláima. — **P.**

3 Jõ namùosė — ištaiga, didelì tuĩtai,
Jõ teisùmas ámžiais laikỹsis.
4 Jìs nušviñta geríesiems lýg šviesà tamsýbėj,
švelnùs, gailestìngas, teisìngas. — **P.**

9 Jìs vaĩgšams dóvanas dúoda, dalìja,
jõ teisingùmas ámžiais nežűsta.
Jõ didýbė skaĩdriai nušviñta. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 23

P. Aleliùja. — Jéi kàs manė mýli, laikỹsis màno žõdžio,—
sãko Viẽšpats, —
iĩ màno Tėvas jį mylẽs;
mẽs pàs jį ateĩsime iĩ apsigyvénsime. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 6, 1—6. 16—18

Tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Vénkite darýti sàvo gerúosius dárbus žmonių akysė, kàd bűtumėte jų mãtomi, kitaĩp negáusite ùžmokesčio iš sàvo Tėvo dangujė.

Todėl, dalýdamas išmaldą, netrimitúok sinagògose iĩ gãtvėse, kaĩp dãro veidmainiaĩ, kàd bűtų žmonių giriamì. Ìš tiesų sakaũ jùms: jiẽ jaũ atsiėmė ùžmokestį. Kaĩ tù dalijì išmaldą, tenežino tàvo kairẽ, ką dãro dešinẽ, kàd tàvo išmalda lìktų slaptojė, õ tàvo Tėvas, rẽgintis slaptojė, táu atsilýgins.

Kaĩ meĩldžiatės, nebűkite tokiẽ kaĩp veidmainiaĩ, kuriẽ mėgsta meĩstis, stovėdami sinagògose iĩ aikštėsė, kàd bűtų žmonių mãtomi. Ìš tiesų sakaũ jùms: jiẽ jaũ atsi-

ėmė ùžmokestį. Kaĩ tù panorėsi melstis, eĩk į sàvo kambarẽlį ir užsirakìnęs melskis sàvo Tėvui, ẽsančiam teñ, slaptojè, õ tàvo Tėvas, rẽgintis slaptojè, táu atlýgins.

Kaĩ pãsninkaujate, nebũkite paniùrę kaĩp veidmainiaĩ: jiẽ pérkreipia véidus, kàd žmónės matýtų juõs pãsninkaujant. Ìš tiesų sakaũ jùms: jiẽ jaũ atsiėmė ùžmokestį. Õ tù pãsninkaudamas pasitèpk aliẽjumi gálvą ir nusipraũsk véidą, kàd nè žmonėms ródytumeis pãsninkaująs, bèt sàvo Tėvui, kurìs yrà slaptojè. Ir tàvo Tėvas, rẽgintis slaptojè, táu atlýgins".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kor 11, 1—11

Paskelbiau jums Dievo Evangeliją dovanai

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Õ, kàd jũs pakẽstumėte truputẽlį màno paikýbės! Bètgi jũs ir pakeñčiate. Àš pavyduliáuju dẽl jũsų Diẽvo pavydù. Màt àš jùs sužiedavaũ sù vienu výru, sù Krìstumi, ir turiù pàs jį nuvèsti jùs kaĩp skaĩsčią mergẽlę. Bèt àš bijaũ, kàd kaĩp angis sàvo gudrumù suvedžiójo Iẽvą, taĩp ir jũsų miñtys nesugèstų ir neatsitráuktų nuõ týro atsidavìmo Krìstui.

Màt jéi kàs užklýdęs ìma skélbti kìtą Jėzų, negù mẽs paskélbėme, arbà jéi jũs prìimate kìtą dvãsią, kuriõs nebùvote priẽmę, ar kìtą evangèliją, kuriõs nebùvote gãvę, taĩ jũs ramiáusiai tataĩ pakeñčiate. Bètgi àš manaũ nesąs prastèsnis ùž anuõs „añtapaštalius". Ir jéi mán trúksta iškalbingùmo, taĩ anaiptõl nè pažinìmo. Ir taĩ mẽs jùms ẽsame įródę visaĩs ãtžvilgiais.

Nejaũgi àš nusidėjau, kàd pažẽminau savè ir išáukštinau jùs, paskélbdamas jùms Diẽvo Evangèliją dovanaĩ?! Àš apiplėšiau kitàs bažnýčias, imdamas iš jų sàvo pragyvẽnimui, kàd galėčiau tarnáuti jùms. Õ bůdamas jůsų tárpe ir stokódamas, nẽ vieno neapsuñkinau. Neturtè sùšelpė manè iš Makedònijos atvỹkę bróliai. Àš sáugojuosi ir ateityjè sáugosiuos tàpti jùms naštà bèt kurią prasmė.

Sakaũ jùms vardañ Krìstaus tiesõs, ẽsančios manyjė, kàd šiõ pasididžiãvimo niẽkas iš manęs neatimš Achãjos sritysė. Kodẽl? Ar todẽl, kàd jůsų nemýliu? Õ, Diẽvas taĩ žino!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 110, 1—2. 3—4. 7—8 (P.: 7a)

P. Viẽšpatie, tàvo darbaĩ skélbia ištikimýbę ir tiẽsą.

Arba: Aleliùja.

1 Visà širdimì Diẽvui dėkósiu
teisìngųjų tárpe, didžiojė jų bendrìjoj.
2 Didìngi Viẽšpaties kūriniaĩ,
nuostãbūs tíems, kàs juõs mýli. — **P.**

3 Puošnì, prabangì jõ kūrýba,
jõ teisingùmas tvẽria peř ámžius.
4 Paliko veiklõs stebuklingos pamiñklą
geràsis, malonìngasis Viẽšpats. — **P.**

7 Jõ darbaĩ skélbia ištikimýbę ir tiẽsą,
nepakeičiamì jõ įstãtymai.
8 Jiẽ tveřs ámžių ámžiais;
jiẽ gìmę iš jėgõs ir teisingùmo. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Rom 8, 15

P. Aleliùja. — Jũs gãvote įsūnỹstės Dvãsią,
kuriojė šaũkiame: „Ãba, Tẽve!" —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 6, 7—15

Melskitės taip

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Meĩsdamiesi nedaugiažodžiáukite kaĩp pagónys: jiẽ tãriasi bũsią išklausýti dẽl žõdžių gausùmo. Nedarýkite taĩp kaĩp jiẽ. Jùms dár neprãšius, jũsų Tėvas žìno, kõ jùms reĩkia. Todẽl meĩskitės taĩp:

'Tėve mũsų, kurìs esì dangujė, teesiẽ šveñtas tàvo vařdas, teateiniẽ tàvo karalỹstė, teesiẽ tàvo valià kaĩp dangujė, taĩp iř žẽmėje. Kasdiẽnės mũsų dúonos dúok mùms šiañdien iř atléisk mùms mũsų kaltės, kaĩp iř mẽs atléidžiame sàvo kaltiniñkams. Iř nevèsk mũsų į pagùndą, bèt gélbėk mùs nuõ pìkto'.

Jéigu jũs atléisite žmonėms jų nusižengimùs, taĩ iř jũsų dañgiškasis Tėvas atleĩs jùms. Õ jéigu neatléisite žmonėms, taĩ nẽ jũsų Tėvas neatleĩs jũsų nusižengimų".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kor 11, 18. 21b—30

Neminint viso kito, esu žmonių apgultas,
rūpinuosi visomis bažnyčiomis

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kadángi daũg kàs gìriasi kũno dalỹkais, taĩ pasigìrsiu iř àš. Bèt jéi kàs drįsta kuõ nórs didžiúotis, — taĩ sakaũ ìš kvailùmo, — drįstù iř àš.

Jiẽ žỹdai? Iř àš. Jiẽ izraelìtai? Iř àš. Jiẽ Abraõmo pãlikuonys? Iř àš. Jiẽ Krìstaus tarnaĩ? Ìš kvailùmo sakaũ:

àš juõ labiaũ! Àš daũg daugiaũ įdėjau triũso. Kuř kàs daugiaũ kalėjau. Esù gãvęs nepalýginti daugiaũ rýkščių iř daũgel kařtų bùvęs mirtiẽs pavõjuje. Nuõ žýdų gavaũ penkìs kartùs põ kẽturiasdešimt bė vieno kiřčio. Trìs kartùs gavaũ lazdų, vienąkart buvaũ apsváidytas akmenimìs. Trìs kartùs pérgyvenau laĩvo sudužìmą, ištisą pãrą plũduriavau atvirojė jũroje. Dažnaĩ bũdavau keliõnėse, ùpių pavõjuose, pavõjuose nuõ plėšikų, pavõjuose nuõ sàvo tautiẽčių, pavõjuose nuõ pagónių, miẽsto pavõjuose, dykumõs pavõjuose, jũros pavõjuose, pavõjuose nuõ netikrų brólių. Mán tẽko daũg triũsti iř vařgti, dažnaĩ budėti naktimìs, badáuti iř trókšti, dažnaĩ pãsninkauti, dažnaĩ kęsti šalĩtį iř nuogùmą.

Nèminint vìso kìto, kasdiẽn esù žmonių àpgultas, rũpinuosi visomìs bažnýčiomis. Jéi kàs silpsta, ař àš nesilpstù? Jéi kàs pìktinasi, ař àš nèdegu ãpmaudu?! Jéi reĩkia gìrtis, àš gìrsiuos sàvo silpnumù.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7 (P.: plg. 18b)

P. Diẽvas gélbi teisiúosius ìš visų neláimių.

2 Àš visuomèt Viẽšpatį geřbsiu,
màno burnà šlóvins jį nuõlat.
3 Tuõ màno síela didžiúojas,
Tegù nuskriaustíeji taĩ giřdi iř džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimì visì šlóvinkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties vařdą kaĩp vienas.
5 Viẽšpaties íeškau, jis atsiliẽpia
iř išvadúoja manè iš baisýbių. — **P.**

6 Žveĩkit į jį, iř jùms nušvìs véidas,
nebetèks raũsti iš gẽdos.
7 Štaĩ vařgšas šaũkės, iř Viẽšpats išgiřdo,
iš visų bėdų išvadãvo. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 3

P. Aleliùja. — Paláiminti dvasingieji vargdiẽniai:
jų̃ yrà dangaũs karalỹstė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 6, 19—23

Kur tavo lobis, ten ir tavo širdis

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Nekráukite sáu lõbių žẽmėje, kuř kañdys iř rūdys ėda, kuř vãgys įsiláužia iř vãgia. Verčiaũ kráukite sáu lõbį dangujė, kuř neĩ kañdys, neĩ rūdys neėda, kuř vãgys neįsiláužia iř nėvagia, nės kuř tàvo lõbis, teñ iř tàvo širdìs.

Kūno žiburỹs yrà akìs. Todẽl, jéi tàvo akìs sveikà, visám tàvo kūnui bùs šviesù. Õ jéigu tàvo akìs nesveikà, vìsas tàvo kūnas skéndės tamsojė. Taĩgi, jéi tavyjė ẽsanti šviesà tamsì, taĩ kokià baisì tóji tamsà!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kor 12, 1—10

Savimi nesigirsiu, nebent savo negalėmis

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
añtrojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Jéi reĩkia gìrtis (nórs ìš tõ jokiõs naudõs), àš eĩsiu priẽ Viẽšpaties regėjimų iř apreiškìmų. Àš pažįstu žmõgų Krìstuje, kurìs priẽš keturiólika mẽtų,— ař kūne, ař šalià kūno — nežinaũ, Diẽvas žìno,— bùvo pagáutas iř iš-

kéltas ikì trẽčiojo dangaũs. Ir̃ àš žinaũ, kàd šìtas žmogùs,— ar̃ kū́ne, ar̃ šalià kū́no — nežinaũ, Diẽvas žìno,— bùvo pàimtas į̃ rõjų ir̃ girdẽjo slaptìngus žodžiùs, kurių̃ nevalià žmõgui ištar̃ti.

Štaĩ tókiu žmogumì pasigìrsiu, õ savimì nesigìrsiu, nebeñt sàvo nẽgalėmis. Jéi panorẽčiau gìrtis, nebū́čiau neprotìngas, nès kalbẽčiau tiẽsą. Bèt àš susilaikaũ, kàd kàs nórs apiẽ manè nepagalvótų daugiaũ, negù taĩ, ką̃ manyjė mãto ar̃ iš manę̃s gir̃di, taĩp pàt dẽl nepaprastų̃ apreiškìmų.

Taĩgi, kàd àš neišpuĩkčiau, mán dúotas dyglỹs kū́ne, šėtõno pasiuntinỹs, kàd manè smūgiúotų ir̃ àš neišpuĩkčiau. Dẽl šiõs priežastiẽs àš jaũ trìs kartùs maldavaũ Viẽšpatį, kàd atitólintų jį̃ nuõ manę̃s. Bèt Viẽšpats mán atsãkė: „Ganà táu màno malónės, nès màno galýbė geriáusiai pasiréiškia silpnumè".

Todẽl àš mieliáusiu nóru gìrsiuosi silpnùmais, kàd Krìstaus galýbė apsigyvéntų manyjė. Džiaugiúosi tàd silpnumù, paniẽkinimais, nemalonùmais, pérsekiojimais ir̃ príespauda dẽl Krìstaus, nès, bū́damas silpnas, esù galingas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 8—9. 10—11. 12—13 (P.: 9a)

P. Patyrinėkit, ir̃ pamatýsit, koksaĩ Vìẽšpats gẽras.

8 Viẽšpaties ángelas pýlimu apjúosia
dievobáimingus žmónes,
juõs iš neláimės vadúoja.
9 Patyrinėkit ir̃ pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras,
láimė tám žmõgui, kuris jõ pãrama tìki. — **P.**

10 Viẽšpatį ger̃bkite jũs, jõ išrinktíeji.
Tíems, kuĩ jõ bìjo, niẽko nestiñga.
11 Išdìdę galiũnai skurdéivomis tam̃pa, badáuja,
õ tíems, kuriẽ Viẽšpaties íešk̃o, niẽko netrū́ksta. — **P.**

12 Ateĩkit, vaikẽliai, manęs paklausýkit:
pamókysiu Viẽšpaties báimės.
13 Kuř tóks žmogùs, kuris gyvénti netrókštų,
nenorėtų bū́ti laimìngas? —

P. Patyrinėkit, iř pamatýsit, koksaĩ Viẽšpats gẽras.

Posmelis prieš evangeliją 2 Kor 8, 9

P. Aleliùja. — Jėzus Krìstus, bū́damas turtìngas,
tãpo vargdieniù,
kàd jū̃s tàptumėte turtìngi
peř jõ netuřtą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 6, 24—34

Nesirūpinkite rytdiena

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Niẽkas negãli tarnáuti dviem šeimininkams: arbà jìs víeno nekę̃s, õ kìtą mylẽs, arbà priẽ víeno bùs prisirìšęs, õ kìtą niekù veřs. Negãlite tarnáuti Diẽvui iř Mamõnai.

Todẽl àš sakaũ jùms: peř daũg nesirū́pinkite sàvo gyvýbe, ką̃ válgysite, neĩ sàvo kū́nu, kuõ vilkėsite. Ařgi gyvýbė nė daugiaũ ùž maĩstą iř kū́nas ùž drabùžį? Įsižiūrėkite į padángių sparnuočiùs: neĩ jiẽ sėja, neĩ pjáuna, neĩ į klúonus kráuna, õ jū́sų dañgiškasis Tėvas juõs maitìna. Ařgi jū̃s nė daũg vertesnì ùž juõs?

Õ kàs iš jū́sų gãli sàvo rū̃pesčiu beñt peř sprìndį praìlginti sáu gyvẽnimą?

Iř kám gi taĩp rū́pinatės drabužiù? Pasižiūrėkite, kaĩp áuga laũko lelìjos. Jõs nesidarbúoja iř neveřpia, bèt àš sakaũ jùms: nẽ pàts Saliãmonas visojė sàvo didýbėje nebùvo taĩp pasipuõšęs kaĩp kiekvienà iš jų̃. Jéigu Diẽvas taĩp apreñgia laukų̃ gẽlę, kurì šiañdien žýdi, õ rytój metamà į krósnį, taĩ ařgi jìs dár labiaũ nepasirū́pins jumìs, mažatìkiai?

Todėl nesisielokite ir neklausinėkite: 'Ką válgysime?', arbà: 'Ką gérsime?', arbà: 'Kuõ vilkėsime?' Visų tų dalýkų labaĩ vaĩkosi pagónys. Jūsų dañgiškasis Tėvas jùk žìno, kàd vìso tõ jùms reĩkia. Jūs pirmiáusia ieškókite Diẽvo karalỹstės ir jõ teisýbės, õ vìsa taĩ bùs jùms pridėta.

Taĩgi nesirūpinkite rýtdiena, nès rytójus pàts pasirūpins savimì. Kiekvíenai diẽnai užteñka savų vargų".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

DVYLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 12, 1—9

Abraomas iškeliavo, kaip Viešpats jam buvo paliepęs

Iš Pradžiõs knỹgos.

Viẽšpats prabìlo Abraõmui: „Kélkis ìš sãvojo krãšto, iš sàvo gimtìnės ir tẽvo namũ, į krãštą, kurį táu paródysiu! Tavè padarýsiu didele tautà. Tavè àš láiminsiu ir tàvo vařdą iškélsiu. Tù bũsi paláima. Àš láiminsiu tuõs, kuriẽ láimins tavè, õ kàs tavè keĩks, tą prakéiksiu! Peř tavè bùs paláimintos vìsos žẽmės gìminės".

Taĩgi Abraõmas iškeliãvo, kaĩp Viẽšpats jám bùvo paliẽpęs; sù juõ išsikẽlė ir Lòtas. Palìkdamas Harãną, Abraõmas bùvo septýniasdešimt penkeriũ mẽtų ámžiaus. Jisaĩ pasìėmė žmóną Sarãję, sūnẽną Lòtą ir vìsą turtą, kurį jiẽ turẽjo, taĩp pàt ir visùs šeimýnykščius, kuriuõs jiẽ bùvo Haranè įsigìję. Jiẽ iškeliãvo, norẽdami pasíekti Kanaãno krãštą, ir jį pasíekė.

Abraõmas pérėjo krãštą lìgi Sichèmo vietóvės, ikì Mõrės giráitės. Kraštè tuomèt bùvo kenaanìtai.

Abraõmui pasiródė Viẽšpats ir tãrė: „Šį krãštą àš atidúosiu tàvo palikuonìms". Tenaĩ Abraõmas pastãtė aũkurą Viẽšpačiui, kuris jám bùvo pasiródęs.

Iš teñ Abraõmas patráukė tolỹn į kalnýną, į rýtus nuõ Betèlio, ir pasistãtė palapìnę; vakaruosè liko Betèlis, õ rytuosè bùvo Ãjis. Tenaĩ jis pastãtė Viẽšpačiui aũkurą ir šaũkėsi Viẽšpaties vařdo. Paskuĩ Abraõmas vìs kẽlėsi toliaũ liñk Negèbo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 32, 12—13. 18—19. 20 ir 22 (P.: 12b)

P. Laimìnga tautà, kurì sàvo Dievù Viẽšpatį laĩko.

12 Laimìnga tautà, kurì sàvo Dievù Viẽšpatį laĩko,
tóji tautà, kurì išrinktà bũti jõ nuosavýbe.
13 Viẽšpats iš áukšto dangaũs žemỹn žvelgia
iř mãto žmõgų kiekvíeną. — **P.**

18 Viẽšpaties ãkys žvelgia į tuõs, kuř jõ bijo,
kuriẽ tikis jõjo malónės.
19 Jis jų̃ gyvýbę nuõ mirtiẽs sáugo
iř bãdo metù pamaitìna. — **P.**

20 Mẽs jõ didžiaĩ išsiilgę,
jis mũsų rėmėjas iř skỹdas.
22 Viẽšpatie, bũki tù mùms gailestingas,
mẽs gì taĩp taviḿ tikim. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Žyd 4, 12

P. Aleliùja. — Diẽvo žõdis yrà gỹvas, veiksmìngas.
Jis teĩsia širdiẽs sumãnymus beĩ mintìs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 7, 1—5

Pirmiau išritink rąstą iš savo akies

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Neteĩskite kitų̃, kàd pãtys nebũtumėte teisiamì. Kókiu teismù teĩsiate kitùs, tókiu iř pãtys bũsite teisiamì, iř kókiu mastù matúojate, tókiu iř jùms bùs atmatúota.

Kodẽl gì mataĩ krislą sàvo brólio akyjė, õ nepàstebi rąsto savõjoje? Arbà kaĩp galì sakýti bróliui: 'Léisk, išiḿsiu krislą iš tàvo akiẽs', kaĩ tàvo akyjė rąstas?! Veidmainỹ, pirmiaũ išritink rąstą iš sàvo akiẽs, õ paskuĩ pažiūrėsi, kaĩp pašãlinti krislẽlį iš brólio akiẽs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 13, 2. 5—18

Neturi tarp mudviejų būti ginčų: juk esame broliai

Iš Pradžiõs knỹgos.

Abraõmas labaĩ praturtėjo: turėjo daũg kaĩmenių, sidãbro ir áukso. Ir Lòtas, keliãvęs kartù sù Abraomù, taĩp pàt turėjo aviũ ir ožkũ, galvìjų ir palapìnių. Tàd krãštas jiems dãrėsi añkštas gyvénti šalià víenas kìto. Màt jũ nuosavýbė taĩp padidėjo, jóg juõdu negalėjo kartù įsikùrti. Iškildavo giñčų tarp Abraõmo ir Lòto kaĩmenių ganõvų. Taipõgi tuomèt kraštė dár gyvẽno kenaanìtai ir perizìtai.

Taĩgi Abraõmas ir tãrė Lòtui: „Netùri tarp mùdviejų, tarp màno ir tàvo ganõvų, bũti giñčų: jùk ẽsame bróliai. Ar príešais tavė nė ãtviras ištisas krãštas? Tàd imk ir atsiskìrk nuõ manęs. Jéi tù norėsi į kaĩrę pasùkti, àš eĩsiu į dẽšinę; jéigu norėsi keliáuti į dẽšinę, àš pasitráuksiu į kaĩrę".

Lòtas pakėlė akìs ir pamãtė, kàd visà Jordãno lygumà bùvo geraĩ drėkìnama. Priẽš Viẽšpačiui sunaikìnant Sodòmą ir Gomòrą, lìgi pàt Coãro jì bùvo lýg Viẽšpaties sõdas, kaĩp Egìpto žẽmė. Tàd Lòtas pasiriñko vìsą Jordãno lýgumą. Jisaĩ patráukė į rýtus, ir juõdu išsiskýrė. Abraõmas įsikū́rė Kenaãno kraštė, õ Lòtas gyvẽno lygumõs vietóvėse ir stãtė palapinės ikì pàt Sodòmo. Bèt Sodòmo gyvéntojai bùvo labaĩ blogi žmónės ir nusidėjėliai Viẽšpačiui.

Põ tõ, kaĩ Lòtas atsiskýrė nuõ Abraõmo, Viẽšpats prabìlo į Abraõmą: „Pakélk akìs ir pažvelk nuõ viẽtos, kuř stóvi, į šiáurę ir pietùs, į rýtus ir vãkarus! Vìsą šį krãštą, kurį tù mataĩ, àš atidúodu táu ir tàvo palikuonìms peř ámžius. Àš padarýsiu, kàd tàvo pãlikuónys bútų tokiẽ gausìngi kaĩp žẽmės dùlkės. Jéi bútų įmãnoma suskaičiúoti žẽmės dùlkes, taĩ bútų įmãnoma suskaitýti

ir tàvo pãlikuonis. Kélkis ir eĩk peř šį krãštą skersaĩ išilgaĩ, nès jį táu atidúodu!"

Abraõmas sù sàvo palapìnėmis tráukė toliaũ, sustójo tiẽs Mámrės giráite priẽ Hebrònо ir teñ pastãtė Viẽšpačiui aũkurą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 14, 2—3a. 3bc—4ab. 5 (P.: 1a)

P. Viẽšpatie, kàs gì galẽs tàvo namuõs pasilikti?

2 Tasaĩ, kàs nesùteptas váikšto,
kàs elgias teisìngai,
kàs iš širdiẽs kalba tiẽsą,
3 kàs liežuviù nẽ vieno nešmeĩžia. — **P.**

Kàs kitám niẽko pìkta nedãro,
neužgauliója kaimýno;
4 kàs griežtaĩ nedõrėlį smeřkia,
õ Viẽšpaties bijančius geřbia. — **P.**

5 Kàs bė palúkanų skõlina,
nepriìma kýšių priẽš žmõgų nekaltą.
Kàs šitaipos elgias,
bùs tvìrtas peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 12

P. Aleliùja. — Àš — pasáulio šviesà,— sãko Viẽšpats. — Kàs sẽka manimì, tùri gyvẽnimo šviẽsą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 7, 6. 12—14

Visa, ko norite, kad jums darytų žmonės, ir jūs patys jiems darykite

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:
„Nedúokite, kàs šveñta, šunims ir nebarstýkite sàvo

peřlų kiaũlėms, kàd kařtais jũ nesutrỹptų iř apsigrę̃žusios jũsų pačiũ nesudraskýtų.

Visa, kõ nórite, kàd jùms darýtų žmónės, iř jũs pãtys jíems darýkite; nès taĩ iř yrà Įstãtymas iř Pranašaĩ.

Įeĩkite prõ ankštùs vartùs, nès eřdvūs vařtai iř platùs kẽlias į prãžūtį, iř daũg juõ eĩnančių. Kokiẽ ankšti vařtai iř kóks- siaũras kẽlias į gyvẽnimą! Tìk nedaũgelis jį̃ atrañda".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 15, 1—12. 17—18

Abraomas tikėjo Viešpačiu, ir šis tai įskaitė jam į teisumą. Viešpats sudarė su juo sandorą

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Peř víeną regėjimą pasigiřdo Abraõmui Viẽšpaties žõdis: „Tù nesibáimink, Abraõmai! Àš — tàvo skỹdas; tavàsis ãtlygis bùs labaĩ dìdis".

Abraõmas atsiliepė: „Viẽšpatie, àk, màno Viẽšpatie, ką̃ gì galėtum mán dúoti, jéigu àš miřsiu bevaĩkis..." Abraõmas pridūrė: „Jùk mán tù nėdavei nẽ víeno palikuoniẽs; dabař màno įpėdiniu tàps màno vérgas".

Iř jám pasigiřdo Viẽšpaties žõdis: „Nè, nè jìs bùs tàvo paveldėtojas, õ tàs, kurìs kiĩs ìš tãvojo kū̃no, bùs tàvo paveldėtojas". Iř jį̃ išsivẽdęs į laũką, jìs tę̃sė: „Pažvelk į dañgų iř suskaitýk žvaigždès, jéigu įsténgsi jàs suskaitýti". Paskuĩ pasãkė: „Tokiẽ gausingi bùs tàvo pãlikuonys". Abraõmas tikėjo Viẽšpačiu, iř šis taĩ įskaĩtė jám į teisùmą.

Jisaĩ jám kalbėjo: „Àš esù Viẽšpats, kurìs tavė išvedžiau iš Chaldėjos Ūro, kàd tàvo nuosavýbėn atidúočiau šį̃ krãštą".

Abraõmas pakláusė: „Viẽšpatie, àk, màno Viẽšpatie, iš kõ àš pažìnsiu, kàd gáunu jį̃ nuosavýbėn?"

Tadà jám Viẽšpats įsãkė: „Atvèsk mán trimẽtę kárvę, trimẽtę ózką ir trimẽtį ãviną, víeną purplẽlį ir jáuną balañdį!"

Abraõmas jám àtvedė visùs tuõs gývulius, pérkirto juõs pusiáu ir pusès sudėliójo víeną priẽš kìtą; paũkščių tačiaũ nekapójo. Tadà užpúolė skerdíeną paũkščiai plėšrũnai; bèt juõs Abraõmas nuvaĩkė.

Léidžiantis sáulei, Abraõmui užẽjo miẽgo alpìmas; jį̃ àpėmė dìdelė báimė.

Sáulei nusiléidus ir gũdžiai sutẽmus, taĩp mėsõs gabalų praẽjo kažkàs, taĩtum rũkstanti krósnis ir liepsnójantis dẽglas. Tą dieną Viẽšpats sudãrė sù Abraomù sándorą, taĩdamas: „Àš tàvo palikuonìms atidúodu šį̃ krãštą nuõ Egìpto ùpės ikì didžiõsios ùpės — Eufrãto".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 104, 1—2. 3—4. 6—7. 8—9 (P.: 8a)

P. Ámžiais àtmena Viẽšpats sándorą sàvo.

Arba: Aleliùja.

1 Iškilmingiáusiai Viẽšpatį gárbinkit,
svéikinkit jõ šveñtąjį vaĩdą,
skélbkit tautóms didìngus jõ dárbus.
2 Jũs jám giedókit ir grókit,
gársinkit jõ stebuklìngą veikìmą. — **P.**

3 Jùms léista šventù jõ vardù vìs didžiúotis.
Laĩ džiaũgiasi šìrdys, kuriõs Viẽšpaties ilgis.
4 Žvelkit į̃ Viẽšpatį, į̃ jõ galýbę,
jõ véidą išvýsti vìs trókškit. — **P.**

6 Jũs, jõ tarnaĩ, Abraõmo ainìja,
jũs, jõ rinktìniai, Jokũbo vaikáičiai!
7 Diẽvas mùms yrà patsaĩ Viẽšpats,
vìsą pasáulį valdo jõ galingasis žõdis. — **P.**

[8] Ámžiais jìs àtmena sándorą sàvo,
pãžadą, dúotą kartóms tūkstantìnėms:
[9] sùtartį, sù Abraomù sudarýtą,
príesaiką, dúotą kilniám Izaõkui. —

P. Ámžiais àtmena Viẽšpats sándorą sàvo.

A r b a: Aleliùja.

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 4. 5b

P. Aleliùja. — Pasilìkite manyjė,
taĩ iř àš jumysė pasilìksiu, —
sãko Viẽšpats. —
Kàs pasiliẽka manyjė,
tàs dúoda daũg vaĩsių. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 7, 15—20

Jūs pažinsite juos iš vaisių

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Sérgėkitės netikrų̃ pranašų̃, kuriẽ ateĩna pàs jùs avių̃ káilyje, õ vidujė yrà plẽšrūs vilkaĩ. Jũs pažìnsite juõs ìš vaĩsių. Ařgi kàs gãli pasiskìnti vỹnuogių nuõ erškẽčių ař figų nuõ usnių̃?! Jùk gẽras mẽdis dúoda gerùs vaisiùs, õ netikęs mẽdis — blogùs. Gẽras mẽdis negãli dúoti blogų̃ vaĩsių, õ netikęs gerų̃.

Kiekvienas mẽdis, kurìs nedúoda gerų̃ vaĩsių, bùs ìškirstas iř įmestas į ùgnį. Taĩgi jũs pažìnsite juõs ìš vaĩsių".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 16, (1—6a). 6b—12. 15—16

Hagara pagimdė Abraomui sūnų, kurį jisai pavadino Ismaeliu

Iš Pradžiõs knỹgos.

Abraõmo žmonà Sarãjė nepagimdė jám nẽ vieno vaĩko. Bèt jì turėjo egiptiẽtę tarnáitę, vardù Hagãrą. Kařtą Sarãjė iř sãko Abraõmui: „Štaĩ mán Viẽšpats nėdavė vaikų. Pabũk tàd sù màno tarnáite! Galbũt àš peř jã patàpsiu vaikúota". Abraõmas paklaũsė Sarãjės pasiũlymo. Taĩgi Abraõmo žmonà Sarãjė, jaũ dẽšimtį mẽtų Abraõmui išgyvẽnus Kenaanė, pàėmė sàvo egiptiẽtę tarnáitę Hagãrą iř dãvė sàvo výrui Abraõmui pabũti jám žmóna. Tasaĩ suėjo sù Hagarà, iř ši pastójo. Bèt jì, pasijùtusi nėščià, pradėjo niẽkinti sàvo šeimininkę.

Sarãjė iř sãko Abraõmui: „Mán dãroma skriaudà añt tavẽs sugrįžta. Àš táu daviaũ sàvo tarnáitę. Dabař, kaĩ jì pasijùto nėščià, ãš tapaũ niẽkis jõs akysė. Tebũna Viẽšpats tàvo iř màno teisėjas". Abraõmas Sarãjei atsãkė: „Tàvo tarnáitė yrà tàvo rañkose. Darýk sù jà, kaĩp patiñka!" Tuomèt

Sarãjė pradėjo žiaũriai elgtis sù jà (Hagarà), taĩp kàd tóji nuõ jõs pabėgo.

Viẽšpaties ángelas atrãdo jã dykumojė priẽ versmės, priẽ šaltìnio kelyjė į Šũrą. Užkálbino: „Hagãra, Sarãjės tarnáite, iš kuř tù einì iř kuř gì keliáuji?" Tóji atsãkė: „Àš bėgu nuõ sàvo šeimininkės Sarãjės".

Tadà Viẽšpaties ángelas tãrė: „Grįžk atgaĩ pàs sàvo šeimininkę iř pasidúok į jõs valdžią". Iř Viẽšpaties ángelas dár jái pasãkė: „Àš tàvo pãlikuonis padarýsiu tókius gausingus, jóg jų nebùs gãlima nẽ suskaitýti". Jái

Viešpaties ángelas kalbėjo toliaũ: „Štaĩ tù pradėjai ir̃ pagimdýsi sū́nų; jį̃ pavadìnk Ismaelìù (taĩ réiškia: „Diẽvas girdi"), nès Viẽšpats išgirdo tàvo neláimę. Jìs bùs klajõklis kaĩp laukìnis ãsilas. Jõ rankà priẽš visùs, visų̃ rañkos priẽš jį̃! Jisaĩ įsikur̃s visų̃ sàvo brólių akìvaizdoje".

Hagarà pagimdė Abraõmui sū́nų, ir̃ Abraõmas Hagãros pagimdýtą jám sū́nų pavadìno Ismaelìù. Abraõmas turė̃jo aštúoniasdešimt šẽšerius metùs, kaĩ jám Hagarà pagimdė Ismaèlį.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 105, 1—2. 3—4a. 4b—5 (P.: .1a)

P. Dėkókite Viẽšpačiui, nès jisaĩ gẽras.

1 Dėkókite Viẽšpačiui, nès jisaĩ gẽras,
jìs malonìngas peĩ ámžius.
2 Kàs išskaičiuõs didžiùs Viẽšpaties dárbus,
kàs jį̃ pajẽgs kaĩp dẽra pašlóvint? — **P.**

3 Láimė tám žmõgui, kurìs jõ įsãkymus výkdo,
nuõlat eĩgias teisìngai.
4 Viẽšpatie, atsimiñki manè, mylė̃damas taũtą. — **P.**

Lankýki manè sàvo pagálba.
5 Trókštu regė̃t išrinktúosius laimìngus,
džiū́gauti sù tàvo liáudim,
didžiúotis sù pãderme tàvo. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 23

P. Aleliùja. — Jéi kàs manè mýli, laikỹsis màno žõdžio,—
sãko Viẽšpats, —
ir̃ màno Tė̃vas jį̃ mylẽs;
mẽs pàs jį̃ ateĩsime ir̃ apsigyvénsime. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 7, 21—29

Namas, pastatytas ant uolos, ir namas, pastatytas ant smėlio

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Nė kiekvíenas, kurìs mán šaũkia: 'Viẽšpatie, Viẽšpatie!', įeĩs į dangaũs karalỹstę, bèt tìk tàs, kurìs výkdo màno dañgiškojo Tėvo vãlią. Daũgelis mán sakỹs, anái diẽnai atẽjus: 'Viẽšpatie, Viẽšpatie, ar̃gi mẽs nepranašãvome tàvo vardù, ar̃gi neišvarinėjome dėmonų tàvo vardù, ar̃gi nedãrėme daugýbės stebùklų tàvo vardù?!' Tuomèt àš jíems atsiliẽpsiu: 'Àš niekuomèt jũsų nepažinójau. Šaliñ nuõ manẽs, jũs nedõrėliai!'

Kàs klaũso šìtų màno žõdžių ir̃ juõs výkdo, panašùs į išmintìngą žmõgų, pasistãčiusį nãmą añt uolõs. Prapliùpo liũtys, ištvìno ùpės, pakìlo vė̃jai ir̃ daũžėsi į tą nãmą. Tačiaũ jìs nesugriùvo, nès bùvo pastatýtas añt uolõs.

Kàs klaũso šìtų màno žõdžių ir̃ jų̃ nevýkdo, panašùs į paĩką žmõgų, pasistãčiusį nãmą añt smė̃lio. Prapliùpo liũtys, ištvìno ùpės, pakìlo vė̃jai ir̃ daũžėsi į tą nãmą, ir̃ jìs sugriùvo, õ jõ griuvìmas bùvo smarkùs".

Kaĩ Jėzus baĩgė tàs kalbàs, mìnios stebė̃josi jõ mókslu, nès jìs mókė nė kaĩp jų̃ Rãšto áiškintojai, bèt kaĩp tùrintis gãlią.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 17, 1. 9—10. 15—22

Sandoros ženklan kiekvienas vyriškis tebus apipjaustytas.
Sara pagimdys tau sūnų

Iš Pradžiõs knỹgos.

Suláukusiam devýniasdešimt devyneriũ mẽtų Abraõmui pasiródė Viẽšpats ir̃ tãrė: „Esù Ė̀l Šadãjis. Váikščiok màno akìvaizdoje ir̃ bũk tóbulas".

Toliaũ bylójo Diẽvas Abraõmui: „Tù sáugok màno sándorą pàts ir̃ tàvo pãlikuonys ìš kartõs į̃ kar̃tą. Õ sándora, kurią jũs prìvãlote sáugoti tar̃p manę̃s ir̃ jũsų bei̇̃ tàvo palikuoniũ, tokià: Kiekvíenas jũsų vyrìškis tebùs apipjáustytas".

Ir̃ dár kalbė̃jo Diẽvas Abraõmui: „Sàvo žmonõs tù nebevadinsi Sarajė̀: jõs var̃das bùs Sarà (Valdõvė). Àš jã̀ paláiminsiu ir̃ ìš jõs dovanósiu táu sū́nų. Àš jã̀ paláiminsiu, kàd ìš jõs kìltų taũtos; ìš jõsios paeĩs tautũ karãliai".

Tadà Abraõmas parpúolė kniū́bsčias añt žẽmės ir̃ ẽmė juõktis. Màt jis pagalvójo: „Nejaũ šimtamẽčiui dár kàs užgimtų? Nejaũ devyniasdešimtmẽtė Sarà galė̃tų dár pagimdýti?" Todė̃l Abraõmas ir̃ tãrė Diẽvui: „Nebeñt Ismaėlis gyvúotų tàvo akìvaizdoje!"

Bèt Diẽvas atkir̃to: „Visái nè taĩp! Tàvo žmonà Sarà pagimdỹs táu sū́nų, ir̃ tù jám dúosi var̃dą Izaõkas! Àš sàvo sándorą sù juõ pakélsiu į̃ ámžiną sándorą, kàd jám ir̃ jõ palikuonìms àš bū́čiau Diẽvas. Ir̃ dė̃l Ismaėlio tavė išklausýsiu. Štaĩ àš jį̃ láiminu ir̃ léidžiu jám bū́ti vaisìngam; jõ pãlikuonys bùs gaũsūs, ìtin gausìngi. Ìš jõ gimš dvýlika kunigáikščių, ir̃ jį̃ padarýsiu dìdele tautà. Bèt sàvo sándorą àš sudarýsiu sù Izaokù, kurį̃ Sarà pagimdỹs kitaĩs mẽtais šìtuo laikù".

Pabaĩgęs kalbė̃ti sù Abraomù, Diẽvas nuõ jõ pasitráukė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 127, 1—2. 3. 4—5 (P.: 4)

P. Kóks laimìngas tàs výras, kurìs Viẽšpaties bijo!

1 Laimìngas esì, kàd Diẽvo bijaĩsi,
kàd laikaĩs jõ paródyto kẽlio!
2 Sàvo dárbo vaĩsiais maitìnsies,
bũsi laimìngas ir pértekęs vìsko. — **P.**

3 Tavóji žmonà, kaĩp vỹno mẽdis derlìngas —
apiẽ namų̃ židinį sùksis,
vaikaĩ — kaĩp jáunos alỹvų šakẽlės —
susẽs apliñk stãlą. — **P.**

4 Mataĩ, kóks laimìngas tàs výras,
kurìs Viẽšpaties bijo!
5 Teláimina Diẽvas tavè nuõ Siòno,
kàd vìsą gyvẽnimą tù Jerùzalę klẽstint regėtum. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 8, 17

P. Aleliùja. — Jìs pasiėmė mũsų nẽgales,
sáu užsikróvė mũsų ligàs. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 8, 1—4

Jei nori, tu gali mane padaryti švarų

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Kaĩ Jėzus léidosi nuõ kálno, jį̃ lydėjo dìdelės mìnios. Štaĩ prisiar̃tino raupsúotasis ir̃ parpúolė priẽš jį̃ añt žẽmės, maldáudamas: „Viẽšpatie, jéi nóri, tù galì manè padarýti švãrų". Jėzus ištiesė rañką, pàlietė jį̃ ir̃ tãrė: „Nóriu, bũk švarùs!" Ir̃ tuojaũ raupsaĩ išnỹko.

Jėzus pridū̃rė: „Žiū̃rėk, niẽkam nepãsakok, bèt eĩk pasiródyti kùnigui ir̃ paaukók Mõzės įsakýtą ãtnašą jíems paliùdyti".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 18, 1—15

Ar Viešpačiui būna kas nors neįmanoma?
Aš vėl pas tave užeisiu, ir Sara turės tada sūnų

Iš Pradžiõs knỹgos.

Viẽšpats pasiródė Abraõmui priẽ Mámrės giráitės, kaĩ tàs peř vidùdienio kařštį sėdėjo priẽ palapìnės angõs. Pakẽlęs akìs, jìs príešais savė išvýdo bestóvint trìs výrus. Kaĩ tìk juõs pamãtė, tuõj pàt nuskubėjo nuõ palapìnės angõs jų pasitìkti, nusìlenkė lìg žẽmės iř tãrė:

„Viẽšpatie, jéigu àš tàvo akysė esù rãdęs malónę, taĩ neapleñk sàvo tařno! Atnèš tuõj vandeñs, nusipláukite kójas iř põ medžiù atsiguĺkit. Tuõ tárpu atnèšiu jùms dúonos užkąsti, iř jũs pasistìprinę galėsite toliaũ keliáuti. Jùk tám iř užsùkote pàs sàvo tařną". Tiẽ atsãkė: „Darýk, kaĩp kalbėjai!"

Abraõmas nuskubėjo į palapìnę pàs Sãrą iř tãrė: „Greĩtai paiḿk trìs saikùs mìltų — smulkiųjų, užmaišýk iř iškèpk pyrãgo!" Õ pàts nubėgo priẽ galvìjų, pariñko mìnkštą, įmìtusį veřšį iř pàdavė tařnui skubiaĩ pagamìnti. Tadà jìs àtnešė svíesto iř píeno, pàruoštą veršíeną iř jíems išdėliójo. Jíems válgant, stovėjo priẽš juõs põ medžiù.

Tuomèt jiẽ pakláusė: „Õ kuř tàvo žmonà Sarà?"

Tàs atsãkė: „Čionaĩ, palapìnėje".

Tadà Viẽšpats tãrė: „Ateĩnančiais mẽtais, šìtuo laikù, àš vẽl pàs tavė užeĩsiu, iř tàvo žmonà Sarà turẽs tadà sū́nų".

Sarà klaũsėsi ùž jõ nùgaros priẽ palapìnės angõs. Abraõmas iř Sarà gì bùvo senì iř nukáršę, iř Sarà kaĩp móteris jaũ bùvo nuvýtusi. Todẽl ji prajùko savỹ, pagalvójusi: „Nejaũgi mán nužydėjusiai tèktų patirti dár méilės džiaũgsmą? Õ màno výras taipõgi nukáršęs".

Tadà Viẽšpats pakláusė Abraõmą: „Kõ gì juõkiasi Sarà, galvódama: 'Nejaũ iš tikrųjų turėčiau gimdýti, nórs iř nusẽnus?' Ař Viẽšpačiui bũna kàs nórs neįmãnoma? Sẽkančiais mẽtais, šìtuo laikù, àš vẽl pàs tavė užeĩsiu, iř Sarà turẽs tadà sũnų".

Sarà bañdė gintis: „Àš gì nesìjuokiau". Màt jì pabũgo. Bèt jìs atsãkė: „Dejà, tù juokeĩsi".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Lk 1, 47. 48—49. 50 ir 53. 54—55 (P.: 54a)

P. Viẽšpats ištiesė pagálbos rañką.

47 Màno síela šlóvina Viẽšpatį,
màno dvasià džiaũgiasi Dievù, sàvo Gélbėtoju. — **P.**

48 Jìs pàžvelgė į sàvo nuolañkią tarnáitę.
Štaĩ nuõ dabař paláiminta manė vadiñs vìsos kařtos,
49 nės didžių dalýkų padãrė mán Visagãlis,
iř šveñtas yrà jõ vařdas! — **P.**

50 Jìs maloningas iš kartõs į kařtą
tíems, kuriẽ jõ klaũso.
53 Álkstančius gėrýbėmis apdovanója,
turtuoliùs tuščiomìs paléidžia. — **P.**

54 Jìs ištiesė pagálbos rañką sàvo tařnui Izraèliui,
kàd minėtų jõ gailestingùmą,
55 kaĩp bùvo žadėjęs mũsų prótėviams —
Abraõmui iř jõ palikuonìms peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 8, 17

P. Aleliùja. — Jìs pasiėmė mũsų nẽgales,
sáu užsikróvė mũsų ligàs. —
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 8, 5—17

Daugelis ateis iš rytų ir vakarų ir susės prie vaišių stalo su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Sugrįžus į Kafarnáumą, kreĩpėsi į Jėzų šimtininkas, maldáudamas: „Viešpatie, màno tarnas gùli namiẽ paralyžiúotas ir baĩsiai kankinasi". Jėzus jám tãrė: „Einù pagýdysiu jį".

Šimtininkas atsãkė: „Viešpatie, nesù vertas, kàd užeĩtum põ màno stógu, bèt tik tark žõdį, ir màno tarnas pasveĩks. Jùk ir àš, pàts bůdamas valdinỹs, turiù sáu pavaldžių kareĩvių. Taĩgi àš sakaũ vienám: 'Eĩk!', ir jìs eĩna; sakaũ kitám: 'Ateĩk čionaĩ!', ir jis ateĩna; sakaũ tarnui: 'Darýk taĩ!', ir jìs dãro".

Taĩ girdėdamas, Jėzus stebėjosi ir kalbėjo eĩnantiems ìš paskõs: „Ìš tiesų sakaũ jùms: niẽkur Izraėlyje neradaũ tókio tikėjimo! Todėl àš jùms sakaũ: daũgelis ateĩs ìš rytų ir vakarų ir susės dangaũs karalỹstėje priẽ váišių stãlo sù Abraomù, Izaokù ir Jokūbù. Õ karalỹstės vaikaĩ bùs išmestì laukañ į tamsýbes. Teñ bùs verksmas ir dantų griežìmas". Šimtininkui Jėzus tãrė: „Eĩk namõ, ir tebūniẽ táu, kaĩp įtikėjai!" Ir tą pãčią vãlandą tarnas pagìjo.

Atėjęs į Pėtro namùs, Jėzus pamãtė jõ úošvę gùlinčią ir karščiúojančią. Jìs pàlietė jõs rañką, ir karštis praėjo. Tóji atsikėlė ir tarnãvo priẽ stãlo.

Vãkarui atėjus, žmónės sugabėno pàs Jėzų daũg dėmono apsėstųjų. Jìs išvãrė dvasiàs žodžiù ir išgýdė visùs sergančius. Taĩp išsipìldė prãnašo Izaìjo žõdžiai: „Jìs pasìėmė mūsų nėgales, sáu užsikróvė mūsų ligàs".

Girdėjote Viešpaties žõdį.

TRYLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 18, 16—33

Ar tu iš tikrųjų nori pražudyti ir teisųjį kartu su nusikaltėliais?

Iš Pradžiõs knỹgos.

Vyrìškiai pakìlo nuõ Mámrės giráitės ir léidosi į Sodòmą. Abraõmas ẽjo kartù, norėdamas juõs palydėti.

Viẽšpats prabìlo: „Ar nuõ Abraõmo galėčiau nuslẽpti, kã ketinù padarýti? Jùk Abraõmas turẽs gi tàpti dìdele ir stiprià tautà, per jį turẽs bũti paláimintos vìsos žẽmės taũtos. Jį tám ir pažinaũ, kàd jìs įsakýtų sàvo sūnùms ir sàvo palikuonių namáms laikýtis Viẽšpaties kẽlio výkdant teisýbę ir teisingùmą, kàd Viẽšpats Abraõmui išpìldytų, kã pažadėjo".

Paskuĩ Viẽšpats bylójo: „Taĩgi susìkaupė skuñdų dẽl Sodòmos ir Gomòros, nà kã gi — jų núodėmė labaĩ jaũ sunkì. Todẽl àš nóriu nueĩti ir pasižiūrėti, ar visì taĩp ir elgės, kaĩp juõs mán skùndžia, ar nè; àš nóriu taĩ sužinóti".

Ìš teñ vyrìškiai pasùko Sodòmos liñkui, bèt Abraõmas lìko bestovįs priẽš Viẽšpatį. Priẽjo arčiaũ ir pakláusė: „Ar tù iš tikrųjų nóri pražudýti ir teĩsųjį kartù sù nusikaĩtėliais? Galbũt miestė yrà peñkiasdešimt teisuõlių. Nejaũ iš tikrųjų tù nóri jį sunaikìnti, õ nè verčiaũ dovanóti vietóvei dẽl peñkiasdešimt teisiųjų, kuriẽ teñ gyvẽna? Tù niẽkad tõ nedarýsi, kàd teisiúosius žudýtum kartù sù nusikaĩtėliais, kàd teisuõliui nutìktų tàs pàt, kàs nusikaĩtėliui! Anaiptõl tù tõ nedarýsi! Nejaũ visõs žẽmės Teisė̃jas neturėtų žiūrėti teisýbės?!"

Viẽšpats atsãkė: „Jéigu Sodòmos miestė àš ràsiu peñkiasdešimt teisiũjų,— dẽl jų dovanósiu vìsai vietóvei".

Abraõmas atsìliepė: „Nà, ir̃ išdrįsaũ sàvo Viẽšpačiui kalbẽti, nórs tesù dùlkės ir̃ pelenaĩ. Õ gál ikì peñkiasdešimt teisiũjų penkių dár trũksta. Tàd ar̃gi dẽl tų penkių sunaikìntumei ištisą miẽstą?"

Viẽšpats sutìko: „Àš jõ nesunaikìnsiu, jéigu teñ ràsiu tìk kẽturiasdešimt penkìs teisiúosius".

Tàs vẽl ẽmė prašýti: „Galbũt teñ tėrà tìk kẽturiasdešimt".

Viẽšpats atsãkė: „Àš tõ nedarýsiu ir̃ dẽl kẽturiasdešimt".

Abraõmas maldãvo: „Nesupỹk, Viẽšpatie, kàd dár kalbẽsiu! Galbũt teñ tėrà tìk trìsdešimt".

Viẽšpats sutìko: „Àš tõ nedarýsiu, jéigu teñ trìsdešimt ràsiu".

Anàs vẽl sãkė: „Nà, ir̃ įsidrąsinau kalbẽti sàvo Viẽšpačiui. Galbũt teñ tėrà tìk dvìdešimt".

Tasaĩ atsãkė: „Àš jõ nesunaikìnsiu dẽl dvìdešimt".

Bèt anàs nesilióvė šnekẽjęs: „Nesupỹk, Viẽšpatie, kàd dár kalbẽsiu. Galbũt teñ tebùs tìk dẽšimt".

Viẽšpats atsãkė: „Àš jõ nesunaikìnsiu ir̃ dẽl dẽšimt".

Pabaĩgęs kalbẽti sù Abraomù, Viẽšpats nuẽjo. Õ Abraõmas sugrįžo namõ.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 102, 1—2. 3—4. 8—9. 10—11 (P.: 8a)

P. Viẽšpats — švelnùs, maloningas.

1 Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina,
ir̃ vìsa, kàs yrà manyjė, tegárbina jõ šveñtąjį var̃dą!
2 Laĩ màno síela Viẽšpatį šlóvina,
laĩ neužmiršta, kíek jìs mán gẽro padãrė. — **P.**

3 Jìs mán visàs kaltės dovanója,
gýdo visàs màno silpnýbes.
4 Nuõ pražūtiẽs gélbi màno gyvýbę,
gaĩli manęs ir̃ puõšia manė sàvo malóne. — **P.**

8 Viẽšpats — švelnùs, malonìngas,
nèskuba rũstautˈ, yrà pìlnas gerùmo.
9 Nè vìsą laĩką jìs bãras,
nè amžinaĩ jìs įšiřdęs. — **P.**

10 Nè pagaĩ mũsų kaltýbes mùms móka,
nebaũdžia mũsų, kíek vertì ẽsam.
11 Kaĩp nepasíekiamai áukštas dangùs viršuñ žẽmės,
taĩp yrà dìdis jõ gailestingùmas tíems, kuriẽ
jõ šventaĩ bìjo. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 94, 8ab

P. Aleliùja. — Õ, kàd išgiřstumėt šiañdien,
kã jùms Viẽšpats bylója:
„Tegùl jũsų šìrdys nebũna storžiẽvės!" —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 8, 18—22

Sek paskui mane

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Matýdamas apliñkui didžiùlę mìnią, Jėzus įsãkė ìrtis į̃ kìtą krañtą. Čià priẽjo víenas Rãšto áiškintojas iř tãrė jám: „Mókytojau, àš sèksiu pãskui tavė, kuř tìk tù eĩtum!"

Jėzus atsãkė: „Lãpės tùri ùrvus, padángių sparnuõčiai — lizdùs, õ Žmogaũs Sūnùs netùri kuř galvõs priglaũsti".

Kìtas jõ mokinỹs prãšė: „Viẽšpatie, léisk mán pirmiaũ pareĩti tẽvo paláidoti".

Bèt Jėzus atsãkė: „Sèk pãskui manè iř palìk mìrusiems láidoti sàvo mìrusiuosius".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 19, 15—29

Ant Sodomos ir Gomoros Viešpats užleido sieros ir ugnies lietų

Iš Pradžiõs knỹgos.

Pradėjus aũšti, angelaĩ ẽmė skùbinti Lòtą, sakýdami: „Kélkis iř imk sàvo žmóną iř abìdvi čià ẽsančias dùkteris, idañt nepražűtum, kadà bùs naikìnamas miẽstas!" Jám delsiant, vyrìškiai nutvėrė ùž rañkos jį pãtį, jõ žmóną iř abìdvi jõ dùkteris; màt Viẽšpats norėjo jõ pagailėti. Jį išvedė laũk iř bepaléido tiktaĩ ùž miẽsto.

Aniems juõs išvẽdus, Viẽšpats jám tãrė: „Gélbėkis: tàvo gyvýbei pavõjus! Nepažvelk atgal, nesustók kuř vietóvėje, bèt bėk į kálnus, idañt nepražűtum!"

Bèt Lòtas ẽmė prašýti: „Àk, màno Viẽšpatie! Jùk tàvo tařnas rãdo malónę tàvo akysė, iř tù màn paródei dìdelį gailestingùmą, išgélbėdamas màno gyvýbę. Bèt àš negaliù pabėgti į kálnus. Tenaĩ manė gãli ištikti neláimė, iř àš turėčiau numiřti. Ganà štaĩ artì yrà miẽstas,— į jį àš galėčiau pabėgti; jisaĩ tóks mažùtis. Tenaĩ àš galėčiau gélbėtis,— jis tóks mažùtis,— kàd likčiau gývas".

Šis jám atsãkė: „Dėl tavęs àš iř taĩ numačiaũ, kàd miẽstas, kurį tù minėjai, nebűtų naikìnamas. Tàd greĩtai gélbėkis teñ! Àš niẽko negalėsiu darýti, kõl tù į teñ nenuvỹksi!" Todėl tàs miẽstas vadìnasi Coãras — Mažùtis. Bùvo võs tìk pakilusi sáulė, kaĩ Lòtas atẽjo Coãran.

Tadà añt Sodòmos iř Gomòros Viẽšpats užléido sierõs iř Viẽšpaties ugniẽs lietų. Taĩp jisaĩ sunaikìno šìtuos miestùs iř visą apýlinkę, visùs tũ miẽstų gyvéntojus, visùs tõs žẽmės áugalus. Õ Lòto žmonà pažiūrėjo atgal iř pavirřto į drùskos stulpą.

Anksti rýtą Abraõmas patráukė į viẽtą, kuř bùvo stovėjęs priẽš Viẽšpatį, iř pàžvelgė Sodòmos iř Gomòros kryptimì iř į vìsą lygumõs srìtį. Pamãtė, kaĩp dűmai kìlo nuõ žẽmės, panãšūs į lydỹklos krósnies dűmus. Taĩgi

prisiminė Diẽvas Abraõmą, naikìndamas lygumõs miestùs, iř léido Lòtui pabẽgti nuõ pražūtiẽs, kuomèt jìs naikìno miestùs, kuriũ vienamè Lòtas gyvẽno.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 25, 2—3. 9—10. 11—12 (P.: 3a)

P. Į tavè màno ãkys vìs krỹpsta, Diẽve geràsis.

2 Galì manè, Diẽve, tárdyti, bandýti,
galì màno sąžinę, šìrdį ugnimì tìrti...
3 Į tavè màno ãkys vìs krỹpsta, Diẽve geràsis,
àš tàvo teisýbės laikaũsi. — **P.**

9 Neléisk mán taĩp nedõrėlių bũti,
pražũti sù kruvinaĩsiais.
10 Jų rañkos dãro niekšýbes,
kỹšių pìlnos jų sáujos. — **P.**

11 Õ ašaĩ váikštau nekaĩtas:
tù gélbėk manè, bũk mán maloningas.
12 Stóvi lygiamè kelyjè màno kója,
àš iř bendrìjoje Viẽšpatį gìrsiu. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 129, 5

P. Aleliùja. — Diẽve, tavỹ màno vìltys,
tàvo žodžiù pasìtiki màno síela. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 8, 23—27

Jis atsikėlė, sudraudė vėjus bei ežerą,
ir pasidarė visiškai ramu

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus įlìpo į váltį, iř mokiniaĩ pãskui jį.

Iř štaĩ ežerè pakìlo tokià smarkì vẽtra, kàd bañgos nèt sẽmė váltį. Tuõ tárpu jìs miegójo. Mokiniaĩ pripúolę

ėmė jį žãdinti, šaukdamì: „Viẽšpatie, gélbėk, žũvame!"

Jėzus jiems tãrė: „Kõ gì jũs tokiẽ baĩlūs, mažatìkiai?" Paskuĩ jìs atsikėlė, sùdraudė vėjus beĩ ẽžerą, ir pasidãrė vìsiškai ramù.

Žmónės stebėjosi ir kalbėjo: „Kàs jìs peř víenas, kàd nèt vėjai ir ẽžeras jõ klaũso?"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 21, 5. 8—20

Vergės sūnus neturi paveldėti kartu su mano sūnumi Izaoku

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Abraõmui bùvo šimtas mẽtų, kadà jám gimė sūnùs Izaõkas. Berniùkas paáugo ir bùvo nujùnkytas. Izaõko nujùnkymo diẽną Abraõmas iškėlė dìdelę puõtą.

Sarà stebėjo, kaĩp egiptiẽtės Hagãros sūnùs, kurį tà bùvo pagimdžiusi Abraõmui, dũko sù jõs sūnumì Izaokù. Tàd jì Abraõmui paréiškė: „Išvýk tą meřgą ir jõsios sũnų! Jùk vérgės sūnùs netùri paveldėti kartù sù màno sūnumì Izaokù". Tiẽ žõdžiai labaĩ nepatiko Abraõmui, nès jõjo taĩ bùvo sūnùs.

Bèt Diẽvas Abraõmui pasãkė: „Tù nesisíelok dẽl vaĩko ir sàvo tarnáitės! Klausýk Sãros dẽl vìsko, ką jì táu sãko. Jùk tàvo pãlikuonys vadiñsis pagaĩ Izaõką. Tačiaũ ir tarnáitės sũnų àš padarýsiu dìdele tautà, nès jìs — tàvo palikuonìs".

Sėkantį rýtą Abraõmas pakìlo ankstì, pàėmė dúonos ir maĩšą vandeñs ir dãvė Hagãrai; užkėlė berniùką jái añt pečių ir išvãrė. Tà išėjusi kláidžiojo põ Beeršėbos dỹkumą. Pasibaĩgus vándeniui maišė, jì vaĩką pakišo põ krū́mu. Patì paėjėjo toliaũ ir peř šũvio iš lañko atstùmą priẽš jį atsisėdo. Jì màt sãkė: „Negaliù žiūrėti, kaĩp kũdikis mìršta". Taĩp jì sėdėdama baĩsiai pravìrko.

Õ Diẽvas išgirdo berniùko balsą, ir Diẽvo ángelas prabìlo iš dangaũs į Hagãrą: „Kàs táu, Hagãra? Tù nesibáimink, nès Diẽvas išgirdo berniùko balsą iš teñ, kuř tàs gùli. Kélkis, paimk berniùką ir tvirtaĩ laikýk jį põ sàvo rankà; àš padarýsiu iš jõ dìdelę taũtą".

Paskuĩ jái Viẽšpats atvėrė akìs, ir jì pamãtė vandeñs šaltìnį. Jinaĩ nuẽjo priẽ jõ, maišù pasisėmė vandeñs ir pàdavė vaĩkui atsigérti. Diẽvas bùvo sù tuõ berniukù. Jisaĩ užáugo, gyvéndamas týruose, ir tãpo šauliù iš lañko.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 7—8. 10—11. 12—13 (P.: 7a)

P. Štaĩ vařgšas šaũkės, ir Viẽšpats išgirdo.

7 Štaĩ vařgšas šaũkės, ir Viẽšpats išgirdo,
iš visų bėdų išvadãvo.
8 Viẽšpaties ángelas pýlimu apjúosia
dievobáimingus žmónes,
juõs iš neláimės vadúoja. — **P.**

10 Viẽšpatį geřbkite jũs, jõ išrinktíeji.
Tíems, kuř jõ bijo, niẽko nestiñga.
11 Išdìdę galiũnai skurdéivomis tampa, badáuja,
õ tíems, kuriẽ Viẽšpaties íeško, niẽko netrúksta. — **P.**

12 Ateĩkit, vaikẽliai, manęs paklausýkit:
pamókysiu Viẽšpaties báimės.
13 Kuř tóks žmogùs, kuris gyvénti netrókštų,
nenorėtų bũti laimìngas? — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jok 1, 18

P. Aleliùja. — Sàvo valià Tėvas
pagimdė mùs tiesõs žodžiù,
kàd mẽs bũtume tařsi pirmíenos
tařp jõ kūrinių. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 8, 28—34

Atėjai pirm laiko demonų kankinti?

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Kaĩ Jėzus prìplaukė kìtą krañtą gadariẽčių kraštė, jám príešais atbėgo dù dėmonų apsėstíeji, išliñdę ìš kapiniũ rūsiũ. Jiẽdu bùvo tokiẽ pavojingi, kàd niẽkas negalėjo ramiaĩ praeĩti anuõ keliù. Ir štaĩ jiẽdu ẽmė šaũkti: „Kõ táu iš mũsų reĩkia, Diẽvo Sūnaũ!? Atėjaĩ pir̃m laĩko mũsų kankìnti?"

Trupùtį toliaũ gãnėsi dìdelė kaĩmenė kiaũlių. Dėmonai ẽmė prašýtis: „Jéigu mùs išvarýsi, taĩ siųsk į kiaũlių bañdą". Ir̃ jìs įsãkė: „Nėšdinkitės!" Tuomėt dėmonai išẽjo ir̃ apnìko kiaulės. Ir̃ štaĩ visà bandà mẽtėsi nuõ skaĩdžio į ẽžerą ir̃ gãvo gãlą vilnysė.

Piemenys pabėgo ir̃, pasíekę miẽstą, vìską išpãsakojo, taipõgi ir̃ apiẽ apsėstúosius. Tadà vìsas miẽstas išẽjo príešais Jėzų ir̃, võs jį pamãtę, prãšė pasišãlinti iš jų krãšto.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 22, 1—19

Mūsų tikėjimo protėvio Abraomo auka

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Norėdamas išbandýti Abraõmą, Diẽvas užkálbino: „Abraõmai!" Tasaĩ atsìliepė: „Àš čià". Tadà Diẽvas kalbėjo: „Paim̃k sàvo sũnų, sàvo vientur̃tį, kur̃į tù mýli, Izaõką, nuvỹk į Morìjos žẽmę ir̃ teñ añt kálno, kur̃į táu paródysiu, jį paaukók kaĩp dẽginamąją aũką!"

Pakìlęs añkstų rýtą, Abraõmas pasibalnójo ãsilą, pàėmė pórą tarnų ir̃ sàvo sũnų Izaõką, priskáldė aukójimui málkų ir̃ iškeliãvo vietóvėn, kurią jàm Diẽvas nuródė.

Trẽčiąją diẽną Abraõmas pakẽlė akìs ir tolíese išvýdo tą viẽtą. Tuomèt jìs tarnáms pasãkė: „Pabũkite čià priẽ ãsilo! Àš ir berniùkas eĩsime teñ pagárbinti Diẽvo; paskuĩ sugrįšime pàs jùdu".

Paẽmęs dẽginamajai aũkai málkas, Abraõmas užkróvė añt sūnaũs Izaõko. Patsaĩ į rankàs pasiėmė ùgnį ir peĩlį. Draugė paėjėjus, Izaõkas kreĩpėsi į sãvąjį tẽvą Abraõmą: „Tẽve!" Tasaĩ atsìliepė: „Kõ nóri, sūnaũ?" — „Štaĩ,— sãko,— ugnìs ir málkos, õ kuř avinẽlis dẽginamajai aũkai?" Abraõmas atsãkė: „Pàts Diẽvas sáu numatỹs aukõs avinẽlį, sūnaũ". Ir juõdu žeñgė toliaũ.

Atẽjus į Diẽvo nuródytą viẽtą, Abraõmas pastãtė aũkurą, sukróvė añt jõ málkas, surìšo sū́nų Izaõką ir pagulḋė añt aũkuro viřš málkų. Abraõmas jaũ ištiesė rañką ir pàėmė peĩlį sū́nui žudýti. Tadà ìš dangaũs sušùko jám Viẽšpaties ángelas: „Abraõmai, Abraõmai!" Tasaĩ atsìliepė: „Àš čià!" Anàs kalbẽjo: „Nekélk priẽš berniùką rañkos ir niẽkuo neskriaũsk jõ! Dabař àš žinaũ, kàd esì atsidãvęs Diẽvui ir nepagailẽjai mán sàvo vientuř-čio". Pakẽlęs akìs, Abraõmas pamãtė: ùž jõ — ãvinas bùvo ragaĩs įsipýnęs brūzgýne. Nuẽjęs ištráukė jį ir viẽtoj sūnaũs paaukójo kaĩp dẽginamąją aũką. Tą viẽtą Abraõmas pavadìno: „Viẽšpats numãto", kaĩp dár ir šiandiẽną sãkoma: „Añt kálno, kuř Viẽšpats numãto".

Õ Viẽšpaties ángelas añtrąjį kařtą sušùko ìš dangaũs Abraõmui, sakýdamas: „Prisíekiu pačiù savimì — taĩ Viẽšpaties žõdis: Kadángi tù šitaip pasìelgei — nepagailẽjai mán sàvo vientuřčio sūnaũs,— tavė àš gaũsiai paláiminsiu ir tàvo pãlikuonis padarýsiu skaitlìngus kaĩp dangaũs žvaigždės ir kaĩp jū́ros pãkraščio smiltìs. Tàvo pãlikuonys užimš sàvo príešų vartùs. Peř tàvo pãlikuonis bùs paláimintos vìsos žẽmės taũtos, nès tù paklauseĩ màno balso".

Paskuĩ Abraõmas sugrįžo pàs sàvo tarnùs. Visì susiruõšę draugė iškeliãvo į Beeršėbą. Tenaĩ Abraõmas ir pasiliko.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 114, 1—2. 3—4. 5—6. 8—9 (P.: 9)

P. Váikščiosiu àš akìvaizdoj Diẽvo
pasáuly — tárpe gyvũjų.

A r b a: Aleliùja.

1 Diẽvą mýliu, nès jis išgìrdo
màno maldãvimo balsą.
2 Jis mán àtkreipė aũsį
tą diẽną, kadà jõ šaukiaũsi. — **P.**

3 Àš mirtiẽs pánčiais buvaũ apraizgýtas,
į giltinẽs žabángus patẽkęs.
Sielvartas, vaĩgas mán bùvo.
4 Ėmiaũ tadà Viẽšpaties šaũktis:
„Gélbėk, Viẽšpatie, màno gyvýbę!“ — **P.**

5 Viẽšpats teisìngas ir̃ malonìngas;
jis, mũsų Diẽvas, didžiaĩ gailestìngas.
6 Jis nuolankiúosius globója.
Silpnas buvaũ — jìs manè išvadãvo. — **P.**

8 Sáugojo jis nuõ mirtiẽs màno gyvýbę,
ãšarų líeti neléido, nèdavė klùpt màno kójoms.
9 Váikščiosiu àš akìvaizdoj Diẽvo
pasáuly — tárpe gyvũjų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Kor 5, 19

P. Aleliùja. — Diẽvas Krìstuje
sutáikino sù savimì žmónes
ir̃ patikėjo mùms sutáikinimo žìnią. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 9, 1—8

Minios šlovino Dievą, suteikusį tokią galią žmonėms

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Įlipęs į váltį, Jėzus pérsikėlė peř ẽžerą ir̃ sugrįžo į sàvo miẽstą. Ir̃ štaĩ jám àtnešė paralyžiúotą žmõgų, pa-

guldýtą añt neštùvų. Pamãtęs jų tikėjimą, Jėzus tãrė paralyžiúotajam: „Pasitikėk, sūnaũ, tàvo núodėmės atléistos!"

Kaĩ kuriẽ Rãšto áiškintojai ẽmė niurnėti: „Tasaĩ piktžodžiáuja!"

Skaitýdamas jų mintìs, Jėzus tãrė: „Kám taĩp piktaĩ mąstote sàvo širdyjė? Kàs gì lengviaũ — ar pasakýti: 'Tàvo núodėmės atléistos', ar liẽpti: 'Kélkis ir váikščiok!'? Ir todėl, kàd žinótumėte Žmogaũs Sūnų tùrint gãlią žẽmėje atléisti núodėmes,— čià jìs kreĩpėsi į paralyžiúotąjį: — Kélkis, pasiimk neštuvùs ir eĩk namõ!"

Šìs atsistójo ir nuẽjo namõ.

Vìsa taĩ pamãčiusios, mìnios išsigañdo ir šlóvino Diẽvą, suteĩkusį tókią gãlią žmonėms.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 23, 1—4. 19; 24, 1—8. 62—67

Rebeką taip Izaokas pamilo,
jog buvo paguostas dėl motinos netekimo

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Sarà išgyvẽno šimtą dvidešimt septýnerius metùs. Jì mirė Kirjàt Arboje, taĩ yrà Hebronė, Kenaãno kraštė. Abraõmas pradėjo budėti priẽ mìrusios Sãros ir jã apraudójo.

Paskuĩ Abraõmas pakìlo, palìko sàvo numìrėlę ir nuẽjęs šìtaip kreĩpėsi į hetitùs: „Àš pàs jùs tik svẽčias ir bežẽmis. Todėl mán dúokite pàs jùs įsigýti viẽtą kãpui, idañt galėčiau išnẽšęs paláidoti sàvo mìrusią. Abraõmas paláidojo sàvo žmóną Sãrą Machpèlos sklỹpo olojė, į rýtus nuõ Mamrės, Kenaãno kraštė.

Abraõmas bùvo pasẽnęs ir pragyvẽnęs daũg mẽtų. Jį vìsa kuõ bùvo paláiminęs Viẽšpats.

Kařtą Abraõmas iř tãrė sàvo vyriáusiajam tařnui, visų̃ sàvo tuřtų prievaizdui: „Pakìšk sàvo rañką põ màno šlaunim̃! Àš nóriu tavė prisaikdìnti Viẽšpačiu, dangaũs iř žẽmės Dievù, jóg tù màno sũnui neim̃si žmonõs ìš dukterų̃ kenaanìtų, tařp kurių̃ gyvenù. Todẽl nukeliáuk į̃ màno tėvỹnę, pàs màno gimináičius, iř parvèsk màno sũnui Izaõkui žmóną!"

Į̃ taĩ jám tařnas atsãkė: „Bèt gãlimas dáiktas, kàd móteris nepanorẽs sù manimì keliáuti į̃ šį̃ krãštą. Ař tadà àš turẽsiu grąžìnti tàvo sũnų tėvỹnėn, ìš kuř tù esì išskeliãvęs?"

Abraõmas atsìliepė: „Šiùkštu, kàd màno sūnaũs į̃ tenaĩ negrąžìntum! Viẽšpats, dangaũs iř žẽmės Diẽvas, kuris manė ìšvedė ìš tẽvo namų̃, ìš màno gimtìnės, kuris mán kalbẽjo iř mán prisiekė: 'Šį̃ krãštą àš atidúosiu tàvo palikuonìms', atsiųs táu príešais ángelą, kàd tù galẽtum parvèsti ìš teñ màno sũnui žmóną. Õ jéigu móteris nepanorẽs sù tavimì keliáuti,— tù bũsi laĩsvas nuõ šìtos príesaikos. Tìk táu anaiptõl nevalià màno sũnų į̃ teñ sugrąžìnti!"

Tuomèt Izaõkas ẽjo ìš dykumõs, nuõ Lachaĩ Ròjo šùlinio; màt jis gyvẽno Nagebė. Jis pãvakare bùvo išẽjęs pasiváikščioti põ laũką. Pakẽlęs akis, pamãtė ateĩnant kupranugariùs. Rebekà taipõgi pakẽlė akis iř pamãtė Izaõką. Skubiaĩ nulìpusi nuõ kupranugãrio, pakláusė tařną: „Kàs tàs vyrìškis, kuris teñ laukù ateĩna mùms príešais?" Tařnas atsãkė: „Taĩ mũsų šeimininkas!" Tadà jì pàėmė šỹdą iř užsìdengė véidą.

Tařnas Izaõkui papãsakojo vìską, kàs bùvo nutikę. Izaõkas nusìvedė Rebèką į̃ sàvo palapìnę. Jis pàėmė jã, iř tóji tãpo jõ žmóna. Jã taĩp Izaõkas pamilo, jóg bùvo pagúostas dẽl sàvo mótinos netekìmo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 105, 1—2. 3—4a. 4b—5 (P.: 1a)

P. Dėkókite Viẽšpačiui, nès jisaĩ gẽras.

A r b a: Aleliùja.

[1] Dėkókite Viẽšpačiui, nės jisaĩ gẽras,
jìs malonìngas peř ámžius.
[2] Kàs išskaičiuõs didžiùs Viẽšpaties dárbus,
kàs jį̃ pajẽgs kaĩp dẽra pašlóvint? — **P.**

[3] Láimė tám žmõgui, kurìs jõ įsãkymus výkdo,
nuõlat eĩgias teisìngai.
[4] Viẽšpatie, atsimiñk manè, mylėdamas taũtą. — **P.**

Lankýki manè sù sàvo pagálba.
[5] Trókštu regėt išrinktúosius laimìngus,
džiũgauti sù tàvo liáudim,
didžiúotis sù pãderme tàvo. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 11, 28

P. Aleliùja. — Ateĩkite pàs manè visì,
kuriẽ vařgstate iř ẽsate prislėgtì:
àš jùs atgaivìnsiu! — sãko Viẽšpats. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 9, 9—13

Ne sveikiesiems reikia gydytojo.
Aš noriu pasigailėjimo, o ne aukos

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Iškeliáudamas iš Kafarnáumo, Jėzus pamãtė muĩtinėje sėdintį žmõgų, vardù Mãtą, iř tãrė jám: „Eĩk pãskui manè!" Šis atsikėlė iř nuẽjo pãskui jį̃.

Kaĩ jìs Mãto namuosè sėdosi priẽ váišių stãlo, teñ susiriñko daũg muĩtininkų beĩ nusidėjėlių, kuriẽ susėdo šalià Jėzaus iř jõ mokinių̃. Fariziẽjai, taĩ išvýdę, ėmė priekaištáuti jõ mokiniáms: „Kodẽl jũsų Mókytojas válgo sù muĩtininkais iř nusidėjėliais?"

Šìtai girdėdamas, Jėzus atsìliepė: „Nè sveikíesiems reĩkia gýdytojo, õ ligóniams. Eĩkite iř pasimókykite, ką̃

réiškia žõdžiai: 'Àš nóriu pasigailėjimo, õ nè aukõs'. Àš iř atėjaũ kviẽsti nè teisiũjų, bèt nusidėjėlių".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 27, 1—5. 15—29

Jokūbas apsimetė broliu ir perėmė jo palaiminimą

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Izaõkas pasẽno, jõ ãkys aptamso — jìs nebegalėjo matýti. Kařtą pasìšaukė vyrėsnįjį sũnų Ezãvą iř tãrė: „Sūnaũ!" Tàs atsìliepė: „Àš čià!" Izaõkas kalbėjo: „Mataĩ, pasenaũ, bèt àš nežinaũ, kurią diẽną miřsiu. Todẽl pasiẽmęs medžiõklės reĩkmenis — strėlinę iř lañką, išeĩk į laukùs iř mán sumedžiók žvėrìenos! Paruõšk jã skaniaĩ, kaĩp àš mẽgstu. Tadà mán atnèšk, iř àš paválgysiu, kàd màno síela tavė paláimintų, priẽš mán numiřsiant".

Rebekà girdėjo, kã Izaõkas kalbėjo sàvo sũnui Ezãvui. Ezãvas išẽjo į laukùs medžióti tėvui žvėrìenos. Tada Rebekà pàėmė išeiginiùs vyrėsniojo sàvo sūnaũs Ezãvo drabužiùs, kuriẽ bùvo pàs jã namiẽ, iř àprengė jaĩs jaunėsnįjį sũnų Jokũbą. Ožiùkų káiliais jám apvyniójo rankàs iř jõ plìką kãklą. Paskuĩ Jokũbui įdavė skaniaĩ pagamintąjį vaĩgį iř dúonos.

Tasaĩ įẽjo pàs tėvą iř tãrė: „Tėve!" Šìs atsìliepė: „Klausaũ! Kàs esì, màno sūnaũ?" Jokũbas atsãkė tėvui: „Esù Ezãvas, tàvo pirmãgimis. Àš padariaũ, kaĩp buvaĩ mán liẽpęs. Dabař atsisẽsk iř paválgyk màno sumedžiótos žvėrìenos, idañt tàvo síela manè paláimintų". Izaõkas pakláusė: „Sūnaũ, bèt kaĩpgi taĩp greĩtai galėjai suràsti?" Tasaĩ atsãkė: „Viẽšpats, tàvo Diẽvas, paléido mán žvėrį añt kẽlio".

Izaõkas paprãšė Jokũbą: „Prieĩk gì arčiaũ: àš nóriu, sūnaũ, tavè apgraibýti, ař tù ìš tiesų màno sūnùs Ezã-

vas, aĩ nè". Jokūbas priẽjo priẽ tėvo. Tàs apčiupinėjęs jį̃, tãrė: „Balsas — Jokūbo, bèt rañkos — Ezãvo". Taĩgi jìs jõ nepažino, nès rañkos Jokūbo bùvo plaukúotos, kaĩp iř jõ brólio Ezãvo; todėl iř paláimino jį̃. Jis kláusė: „Taĩ tù iš tiesų̃ màno sūnùs Ezãvas?" Tasaĩ atsãkė: „Taĩp, taĩ àš".

Tadà Izaõkas pasãkė: „Taĩ dúokš, ką̃ atnẽšęs! Àš nóriu prisiválgyti sàvo sūnaũs pagamìntos žvėrìenos, idañt màno síela tavè paláimintų". Jokūbas pàdavė, iř Izaõkas paválgė; paskuĩ jám àtnešė vỹno, iř tàs pagėrė. Põ tõ Izaõkas paprãšė: „Sūnaũ, prieĩk arčiaũ iř pabučiúok manè!" Tasaĩ priẽjo iř pabučiãvo. Užúodęs jõ rūbų kvãpą, Izaõkas jį̃ láimino, tařdamas:

„Štaĩ kvãpas màno sūnaũs — kaĩp kvãpas derlìngo laũko, kurį̃ paláimino Viẽšpats.

Tedúoda táu Diẽvas dangaũs rasõs iř žẽmės trąšõs, javų̃ gausýbės iř vỹno apstýbės.

Tarnaũs táu taũtos, táu leñksis geñtys. Tù būsi sàvo brólių valdõvas, vaikaĩ tàvo mótinos turẽs táu paklùsti. Prakéiktas tebùs, kàs tavè kéiktų; paláimintas bùs, kàs tavè láimins!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 134, 1—2. 3—4. 5—6 (P.: 3a)

P. Viẽšpatį šlóvinkit, nès Viẽšpats gẽras.

Arba: Aleliùja.

1 Šlóvinkit Viẽšpaties vařdą,
šlóvinkit, kuriẽ jám tarnáujat,
2 kuriẽ stóvite Viẽšpaties būste,
Diẽvo buveĩnės atšlaĩniuos. — **P.**

3 Viẽšpatį šlóvinkit, nès Viẽšpats gẽras.
Jìs malonùs: jám skaṁbinkit gíesmes.
4 Jokūbo šãlį jìs išsiriñko,
Izraèlis — jõ tuřtas. — **P.**

5 Kaĩp dienà áiški Diẽvo didýbė:
mūsų Diẽvas viršėsnis ùž áibę dieváičių.
6 Kõ Viẽšpats nóri, padãro dangùj ir añt žẽmės,
jūroje, giliamė vandenýne. —

P. Viẽšpatį šlóvinkit, nės Viẽšpats gẽras.

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 27

P. Aleliùja. — Mãnosios ãvys klaũso màno baĩso, —
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, ir jõs sẽka pãskui manė. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 9, 14—17

Ar gali vestuvininkai gedėti, kol jų tarpe yra jaunikis?

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Priẽjo priẽ Jėzaus Jõno mokiniaĩ ir pakláusė: „Kodėl mẽs ir fariziẽjai pãsninkaujame, õ tàvo mokiniaĩ nepãsninkauja?" Jėzus atsãkė: „Ar̃gi gãli vestùvininkai gedėti, kõl sù jaĩs yrà jaunìkis? Ateĩs diẽnos, kaĩ jaunìkis bùs atskìrtas nuõ jų̃, ir tadà jiẽ pãsninkaus.

Niẽkas palaĩkio drabùžio nelópo naũjo milo lopù, nės tóks lopinỹs atplẽšia drabùžio gãbalą, ir pasidãro dár didėsnė skylẽ. Taipõgi niẽkas nėpila jáuno vỹno į senùs vỹnmaišius, nės antraĩp vỹnmaišiai plýštų, vỹnas išsilíetų ir vỹnmaišiai niẽkais nueĩtų. Bèt jáunas vỹnas pìlamas į naujùs vỹnmaišius, ir abejì išsilaĩko".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETURIOLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 28, 10—22a

Stovėjo kopėčios, jomis tai aukštyn, tai žemyn kopinėjo Dievo angelai, ir Viešpats prabilo

Iš Pradžiõs knỹgos.

Išvỹkęs iš Beeršėbos, Jokūbas keliãvo į Harãną. Pasiekęs víeną vietóvę, tenaĩ pasilìko nakvóti, nès sáulė jaũ bùvo nusileidusi. Paẽmęs víeną tõs viẽtos ãkmenį pasidẽti põ gálva, atsigulė tojė viẽtoje miegóti.

Jisaĩ susapnãvo šìtokį sãpną: Añt žẽmės stovẽjo kópėčios, síekiančios dañgų. Jomìs taĩ aukštỹn, taĩ žemỹn kopinėjo Diẽvo angelaĩ. Ir štaĩ viršujė atsistójęs Viẽšpats prabìlo:

„Àš esù Viẽšpats, tàvo tẽvo Abraõmo Diẽvas ir Izaõko Diẽvas. Tą krãštą, kuriamė tù ìlsiesi, àš atidúosiu táu ir tàvo palikuonìms. Tàvo pãlikuonys bùs gaũsūs kaĩp žẽmės dùlkės. Tù išsiplėsi į vãkarus ir rýtus, į šiáurę ir pietùs. Peř tavė ir tàvo pãlikuonis bùs paláimintos vìsos žẽmės gìminės. Àš búsiu sù tavimì, visuř tavė sérgėsiu, kuř tiktaĩ eĩsi, ir pargrąžìnsiu į šìtą krãštą. Tavę̃s nepalìksiu, kõl įvýkdysiu, ką pažadėjau".

Jokūbas pabùdo iš miẽgo ir tãrė: „Ìš tìkro yrà šiojė viẽtoje Viẽšpats, õ àš nežinójau". Ir àpimtas báimės pasãkė: „Kokià šì vietà nuogąstìnga! Čionaĩ nė kàs kìta, kaĩp Diẽvo namaĩ ir dangaũs vařtai". Pakìlęs ankstì rýtą, Jokūbas pàėmė ãkmenį, kurį sáu bùvo pasidėjęs põ gálva, pastãtė jį kaĩp pamiñklą ir užpýlė añt jõ aliẽjaus. Vietóvei jìs dãvė vařdą Betèlis (Diẽvo namaĩ). Õ miẽstas anksčiaũ vadìnosi Lúzas.

Jokūbas padārė šitokį įžadą: „Jėi Diẽvas bùs sù maniḿ iř sérgės manė šiamė kelyjė, kuriuõ àš einù, jėi duõs mán paválgyti dúonos beĩ apsireñgti drabùžių iř jėigu àš sveĩkas sugrįšiu į tėvo namùs, taĩ Viẽšpats tebùs màno Diẽvas. Õ šitas akmuõ, kurį pastačiaũ kaĩp pamiñklą, tebūna Diẽvo namaĩ".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 90, 1—2. 3—4. 14—15ab (P.: plg. 2b)

P. Taviḿ, màno Diẽve, viliúosi.

[1] Žmogaũ, kurį Aukščiáusias globója,
kuris gyvenì Visagãlio pavėsy,
[2] Viẽšpačiui tařki: „Õ màno Diẽve,
príeglobsti màno, tvirtóve, taviḿ àš viliúosi". — **P.**

[3] Jìs tavė gélbi nuõ medžiótojų kìlpos
iř nuõ miřtį nẽšančio mãro.
[4] Tavė jisaĩ deñgs sàvo plùnksnom,
põ jõ sparnaĩs tù slẽptis galėsi. — **P.**

[14] „Kàd glaũdžias žmogùs priẽ manęs, taĩ jį išvadúoju,
àš àpginu jį, kàd jìs màno vařdą pažįsta.
[15] Kaĩ jìs manęs šaũksis, àš jį išklausýsiu,
sielvarte sù juõ draugė bũsiu". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Tim 1, 10b

P. Aleliùja. — Mūsų Išganýtojas Jėzus Krìstus
sunaikìno miřtį iř nùšvietė gyvẽnimą
sàvo Evangėlija. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 9, 18—26

Ką tik mirė mano dukrelė, Bet ateik, ir ji atgis

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzui bėkalbant sù Jõno mokiniaĩs, prisiařtino víenas sinagògos vyresnỹsis, pagárbino jį iř tãrė: „Ką tìk mìrė

màno dukrẽlė. Bèt ateĩk, uždėk añt jõs rañką, ir̃ jì atgìs". Jėzus tuõj pàt nuẽjo pãskui jį̃ kartù sù sàvo mokiniaĩs.

Ir̃ štaĩ móteris, jaũ dvýlika mẽtų serganti kraujóplūdžiu, prisiar̃tino ìš paskõs ir̃ pàlietė jõ apsiaũsto ãpvadą. Màt jì patì sáu kalbėjo: „Jėi tìk palytėsiu jõ drabùžį — išgýsiu".

Jėzus, atsigrę̃žęs ir̃ jã pamãtęs, tãrė: „Pasitikėk, dùkra, tàvo tikėjimas išgýdė tavė". Ir̃ tã pãčią akìmirką móteris pagìjo.

Atẽjęs į̃ sinagògos vyrėsniojo namùs ir̃ pamãtęs vamzdininkus beĩ ráudančią mìnią, Jėzus pàliepė: „Išeĩkite, nès mergáitė nè mìrus, õ miẽga". Jiẽ tìk juõkėsi iš jõ. Kaĩ minià bùvo išvarýta, jìs į̃žengė viduñ, pàėmė mergáitę ùž rañkos, ir̃ jì atsikẽlė. Gar̃sas apiẽ taĩ pasklìdo põ vìsą anã krãštą:

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 32, 23—32

Tu vadinsies Izraelis, nes stiprų parodei save prieš Dievą

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Nakčià atsikẽlęs Jokũbas pasiėmė abì sàvo žmónas, abìdvi tarnáites, vienúolika sūnų̃ ir̃ pérbrido Jabòko brãstą. Visùs juõs pérvedęs per̃ ùpę, jìs pérkėlė ir̃ vìsą sàvo turtą. Jokũbas palìko teñ víenas.

Ir̃ štaĩ kažkóks vyrìškis ẽjo sù juõ galỹnių lìg pràdedant aũšti. Pamãtęs, kàd jõ negalėsiąs nuveĩkti, tàs sùdavė jám per̃ klùbo saũsgyslę, taĩp kàd Jokũbas, sù juõ besirùngdamas, panìro šlaũnį. Vyrìškis paprãšė: „Paléisk manė, nès jaũ šviñta!" Bèt Jokũbas atsãkė: „Tavę̃s nepaléisiu, kõl tù manę̃s nepaláiminsi". Anàs pakláusė: „Kuõ tù vardù?" Tasaĩ atsãkė: „Jokũbas". Tuomèt

anàs tãrė: „Tù nebesivadìnsi Jokũbas, õ Izraèlis (Stipruõlis priẽš Diẽvą), nès stìprų paródei savė priẽš Diẽvą; tàd tù nugalėsi ir žmónes". Jokũbas paprãšė: „Bèt mán pasakýk sàvo vařdą!" Anàs atsãkė: „Kodẽl màno vařdo kláusi?" Ir jìs teñ paláimino jį.

Tą viẽtą Jokũbas pavadìno Penueliù (Diẽvo véidu) ir tãrė: „Àš véidas į véidą regėjau Diẽvą ir vìsgi išsáugojau sàvo gyvýbę". Jám príešais tekėjo sáulė, kaĩ jìs paliìko Penuèlį. Bèt jìs, panìręs peř klùbą, šlubãvo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 16, 1. 2—3. 6—7. 8 ir 15 (P.: 15a)

P. Gyvéndamas teĩsiai, tàvo, Viẽšpatie, véidą regėsiu.

1 Paklausýk, Viẽšpatie, teĩsiojo skuñdo,
atsižvelk, kaĩp tavė àš maldáuju.
Tegù tàvo aũsys maldą išgirsta
iš màno neklastìngųjų lúpų. — **P.**

2 Tegù tàvo burnà manė teĩsia,
tegù tàvo ãkys mãto teisýbę.
3 Galì tìrt màno šìrdį, slapčià nãktį lankýti,
galì ugnimì manė išbandýti:
manỹ neteisýbės neràsi. — **P.**

6 Šaukiúosi tavẽs, išklausýk manė, Diẽve!
Atkreĩpk į manė sàvo aũsį, išgirsk màno žõdį.
7 Pasiródyk, kàd esì nuostabiaĩ gailestingas
ir nuõ príešų ginì, kàs tìk tàvo dẽšine kliáujas. — **P.**

8 Tù sáugok manė kaĩp akiẽs lėlýtę,
põ sàvo sparnaĩs strõpiai slẽpki.
15 Õ ašaĩ, gyvéndamas teĩsiai, tàvo véidą regėsiu,
võs rýtą pabùsiu — tavė išvýdęs, gėrėsiuos. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 14

P. Aleliùja. — Àš — geràsis ganýtojas, —
sãko Viẽšpats: —
àš pažįstu savąsias avìs,
ir mãnosios pažįsta manė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 9, 32—38

Pjūtis didelė, o darbininkų maža

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Jėzui àtvedė dėmono apsėstą nėbylį. Išvãrius dėmoną, nebylỹs prakalbo. Mìnios stebėjosi ir sãkė: „Dár niẽkad Izraėlyje nėrà bùvę tokių dalỹkų".

Õ fariziẽjai kalbėjo: „Jis išvãro vėlnius sù jų valdõvo pagálba".

Jėzus ėjo peř visùs miestùs ir káimus, mókydamas sinagògose, skélbdamas karalỹstės Evangėliją ir gýdydamas įvairiàs ligàs beĩ nėgales. Matýdamas miniàs, jìs gailėjosi žmonių, nės jiẽ bùvo suvařgę ir apleistì, lýg ãvys bė piemeñs.

Tuomėt jìs tãrė mokiniáms: „Pjūtìs dìdelė, õ darbiniñkų mãža. Meĩskite pjūtiẽs šeimininką, kàd atsiųstų darbiniñkų į sàvo pjūtį".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 41, 55—57; 42, 5—7a. 17—24a

Mes nusikaltome savo broliui,
todėl ir ištinka mus šita nelaimė

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Visám Egìpto krãštui pradėjus badáuti, tautà ẽmė šaũktis faraòno, prašýdama dúonos. Tadà faraònas pasã-

kė egiptiẽčiams: „Eĩkite pàs Juõzapą! Darýkite taĩ, ką jìs jùms paliẽps!" Kaĩ bãdas àpėmė vìsą krãštą, Juõzapas liẽpė atidarýti visùs javų̃ sándėlius ir̃ pardavinėti egiptiẽčiams grū́dus. Bèt bãdas vìs labiaũ spáudė Egìptą. Taipõgi ir̃ vìsas pasáulis keliãvo Egìptan grūdų̃ pàs Juõzapą pir̃ktis. Màt bãdo neláimė paplìto põ vìsą žẽmę.

Tar̃p tų̃, kuriẽ tráukė Egìptan, atvỹko ir̃ Izraèlio sū́nūs grūdų̃ nusipir̃kti; màt ir̃ Kenaãną bãdas prispáudė. Juõzapas bùvo krãšto valdýtojas ir̃ bū́tent jisaĩ tõ krãšto žmonė̃ms pardavinėjo grū́dus. Atvỹkę Juõzapo bróliai nusilenkė jám lìgi žẽmės. Pamãtęs brólius, Juõzapas juõsius pažìno, bèt dė̃josi svẽtimas esą̃s ir̃, šiur̃kščiai aprė̃kęs, pakláusė: „Ìš kur̃ jū̃s?" Jìs pàliepė juõs trìs dienàs palaikýti kalė̃jime.

Trė̃čiąją diẽną Juõzapas jíems paréiškė: „Jéi nórite lìkti gyvì — màt àš žmogùs dievobáimingas,— tùrite padarýti štaĩ ką̃: Jéigu jū̃s ìš tiesų̃ dorì žmónės, taĩ víenas ìš jū́sų, brólių, tegù pasiliẽka kalė̃jime. Kitì sáu keliáukite ir̃ nusipir̃kę parsigabénkite grūdų̃ sàvo badáujančioms šeimýnoms. Tačiaũ jū̃s tùrite mán pristatýti sàvo jauniáusiąjį brólį. Tadà jū́sų žõdžiai pasiródys esą̃ teisìngi, ir̃ jùms nereĩks mir̃ti".

Šiẽ taĩp ir̃ padãrė. Paskuĩ tar̃p savę̃s kalbė̃jo: „Ìš tìkro mẽs nusikaĩtome sàvo bróliui. Jùk mãtėme, kaĩp nuogą̃stãvo dė̃l sàvo gyvýbės, kaĩ jìs mùs maldãvo, õ mẽs jõ nepáisėme. Todė̃l ir̃ ištiñka mùs šìta neláimė". Rubė̃nas jíems priekaištãvo: „Ar̃gi àš jùms nesakiaũ; 'Nenusidė̃kite jaũniui!' Bèt jū̃s nenorė̃jot klausýti. Dabar̃ ùž jõ kraũją ir̃ tèks atsakýti".

Jiẽ nežinójo, kàd Juõzapas suprãto jų̃ kaĩbą; màt jìs tekalbė̃jo sù jaĩs per̃ vertė̃ją. Jisaĩ nusisùko nuõ jų̃ ir̃ pravìrko.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 32, 2—3. 10—11. 18—19 (P.: 22)

P. Viẽšpatie, bū́ki tù mùms gailestìngas,
mẽs gì taĩp taviñ tìkim.

2 Kañkliais Viẽšpatį skélbkit,
jám dešimtstygė skamb̃inkit árfa.
3 Giedókite gíesmę jám naũją,
iškilmìngai ir̃ skamb̃iai giedókit. — **P.**

10 Viẽšpats suar̃do kẽslus pagónių,
ùžmačias jũjų niẽkais paver̃čia.
11 Viẽšpaties núosprendžiai tvẽria per̃ ámžius,
iš kartũ į̃ kartàs eĩna jõ miñtys. — **P.**

18 Viẽšpaties ãkys žvelgia į̃ tuõs, kur̃ jõ bìjo,
kuriẽ tìkis jõjo malónės.
19 Jìs jų̃ gyvýbę nuõ mirtiẽs sáugo
ir̃ bãdo metù pamaitìna. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mk 1, 15

P. Aleliùja. — Prisiar̃tino Diẽvo karalỹstė.
Atsiver̃skite ir̃ tikẽkite Evangèlija. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 10, 1—7

Lankykite pražuvusias Izraelio namų avis

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Pasišaũkęs dvýlika mokiniũ, Jėzus sùteikė jiems valdžią netyrósioms dvãsioms, kàd išvarinėtų jàs ir̃ gýdytų įvairiàs ligàs beĩ nẽgales.

Dvýlikos apãštalų vardaĩ: pirmàsis Sìmonas, pavadìntas Petrù, ir̃ jõ brólis Andriẽjus; Zebediẽjaus sūnùs Jokũbas ir̃ jõ brólis Jõnas; Pilỹpas ir̃ Baltramiẽjus; Tòmas ir̃ muĩtininkas Mãtas; Alfiẽjaus sūnùs Jokũbas ir̃ Tãdas; Sìmonas Kananiẽtis ir̃ Jùdas Iskarijõtas, kurìs paskuĩ išdavė jį̃.

Šìtuos dvýlika Jėzus išsiuntė, dúodamas jiems nuródymų: „Nenuklýskite pàs pagónis ir̃ neužsùkite į̃ samariẽčių miestùs. Verčiaũ lankýkite pražùvusias Izraèlio na-

mų avis. Eikite ir skelbkite, jog prisiartino dangaus karalystė".

Girdėjote Viešpaties žodį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 44, 18—21. 23b—29; 45, 1—5

Dievas siuntė mane į Egiptą, kad išsaugotų jūsų gyvybę

Iš Pradžios knygos.

Priėjęs prie Juozapo, Judas prabilo: „Atsiprašau, mano valdove, tavo tarnas norėtų tarti savo valdovui žodį. Nepyk ant savo tarno! Juk tu faraonui lygus! Taigi valdovas klausei savo tarnus: 'Ar dar tebetūrite tėvą ar brolį?' Ir mes atsakėme savo valdovui: 'Dar tebetūrime sėną tėvą ir jaunesnįjį brolį. Šito brolis jau miręs, taigi savo motinai liko jis vienas. Todėl jis tėvo mylimasis!' O tu įsakei savo tarnams: 'Atveskite jį pas manė! Aš noriu jį savo akimis pamatyti! Jeigu jūsų jauniausiasis brolis neatvyks su jumis, tai jūs daugiau negalėsite man į akis pasirodyti!'

Sugrįžę pas tavo tarną, mano tėvą, mes pėrdavėme jam valdovo žodžius. Kai mūsų tėvas vėliau pasakė: 'Keliaukite dėrkart grūdų nusipirkti!', atsakėme: 'Mes gi negalime tenai keliauti. Tik jei su mumis bus jauniausiasis brolis, tada mes keliausime. Juk mes negalime į akis pasirodyti tam výrui, jei su mumis nebus jauniausiojo brolio'. Į tai tavo tarnas, mano tėvas, atsakė: 'Jūs žinote, kad mano žmona tik du man pagimdė sūnus. Vienas manė jau paliko. Turiu patikėti, kad jis žvėrių sudraskytas: ir po šiai dienai nebesu jo mātęs. Tad jeigu jūs dar ir šitą atimsite ir jam atsitiks neláimė, tai jūs manė, ir taip jau pražilusį, iš sielvarto nuvarysite mirtiės viešpatijon' ".

Ir̃ Juõzapas, pasijùtęs daugiaũ nebegalėsiąs valdýtis visų̃ susiriñkusių akìvaizdoje, sušùko: „Prãšom visùs išeĩti!“ Todẽl pašaliẽčių nebùvo, kaĩ Juõzapas léidosi sàvo bróliams atpažìnti. Jìs taĩp garsiai veřkė, jóg epigtiẽčiai išgirdo, ir̃ žìnià apiẽ taĩ pasíekė faraòno rū́mus.

Juõzapas bróliams pasãkė: „Àš esù Juõzapas! Ar̃ màno tėvas dár gývas?“ Bèt bróliai neįsténgė jám atsakýti — taĩp jiẽ apstulbo, jį̃ atpažìnę. Tadà Juõzapas bróliams prabìlo: „Prieĩkite arčiaũ priẽ manę̃s!“ Jíems priẽjus, jìs tãrė: „Àš esù Juõzapas, jū́sų gì brólis, kurį̃ parda̋vėte į̃ Egíptą. Bèt jū̃s daugiaũ nesigráužkite ir̃ nepriekaištáukite sáu dẽl tõ, kàd parda̋vėte manè į̃ šį̃ krãštą. Màt Diẽvas siuñtė manè šenaĩ, kàd išsáugotų jū́sų gyvýbę“.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 104, 16—17. 18—19. 20—21 (P.: 5a)

P. Atsimiñkite nuostabiùs Viẽšpaties dárbus.

Arba: Aleliùja.

16 Jìs anái žẽmei bãdą užléido,
dúonos ìšteklius sunaikìno.
17 Siuñtė tadà tókį výrą —
Juõzapą, vergìjon pardúotą. — **P.**

18 Ir̃ bùvo jám kójos apkáltos,
grandìs užkartà jám añt kãklo,
19 kõl pranašỹstė, jõ pasakýta, įvỹko,
kõl ištéisino jį̃ Viẽšpaties žõdis. — **P.**

20 Liẽpė paléist jį̃ karãlius,
valdõvas tautų̃ jį̃ liẽpė išláisvint.
21 Ū́kvaizdžiu sàvo namų̃ jį̃ padãrė,
prievaizdu visų̃ sàvo turtų̃. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mk 1, 15

P. Aleliùja. — Prisiartìno Diẽvo karalỹstė.
Atsiverškite ir tikėkite Evangèlija. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 10, 7—15

Dovanai gavote, dovanai ir duokite

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzus kalbėjo apãštalams:

„Eĩkite ir skélbkite, jóg prisiartìno dangaũs karalỹstė. Gýdykite ligónius, prikélkite mìrusius, nuvalýkite raupsúotus, išvarinėkite dèmonus. Dovanaĩ gãvote, dovanaĩ ir dúokite! Neįsigýkite neĩ áukso, neĩ sidãbro, neĩ variõkų sàvo kapšuosė; neĩ keliõnmaišio, neĩ dvejų maršk̃inių, neĩ kùrpių, neĩ lazdõs, nès darbiniñkas verĩtas sàvo valgio.

Atẽję į kókį nórs miẽstą ar káimą, susiieškókite pàtikimą žmõgų ir apsistókite pàs jį, kõl išvỹksite. Įeidamì į namùs, pasvéikinkite juõs. Ir jéigu namaĩ bùs vertì, teateiniẽ põ jų stógu jũsų ramýbė. Õ jéigu nebùs vertì — jũsų ramýbė tesugrįžta jùms.

Jéi kuĩ jũsų nepriimtų ir jũsų žõdžių neklausýtų, taĩ, išẽję iš tokių namų ar tókio miẽsto, nusikratýkite ir dùlkes nuõ kójų. Ìš tiesų sakaũ jùms: Sodòmos ir Gomòros žẽmei bùs lengviaũ teĩsmo diẽną negù tokiám miẽstui".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 46, 1—7. 28—30

Mielai galiu mirti, nes pamačiau tavo veidą

Iš Pradžiõs knỹgos.

Pasiẽmęs vìsą sàvo tuřtą, Izraèlis iškeliãvo. Atvỹkęs į Beeršèbą, jìs paaukójo sàvo tẽvo Izaõko Diẽvui pjautinę aũką. Naktiẽs regẽjime Izraèliui prabìlo Diẽvas: „Jokũbai, Jokũbai!" Tasaĩ atsìliepė: „Àš čià!" Diẽvas bylójo: „Àš esù Diẽvas, tàvo tẽvo Diẽvas. Nebijók į Egìptą keliáuti; tenaĩ àš tavè didžià tautà padarýsiu. Àš pàts sù taviñ nukeliáusiu Egìptan, taĩp pàt àš tavè iš tenaĩ iř išvèsiu. Akìs táu užspaũs Juõzapas".

Jokũbas išvỹko iš Beeršèbos, Izraèlio sũnūs įsodìno tẽvą Jokũbą, sàvo vaikùs iř žmónas į vežimùs, kuriuõs faraònas bùvo pasiuñtęs jõ pargabénti. Pasiẽmę savąsias kaĩmenes beĩ kìtą Kenaanė įsigýtą tuřtą, Egìptan kráustėsi Jokũbas iř jõ pãlikuonys. Visùs sàvo sũnus iř sūnáičius, dukràs iř dukráites — visùs pãlikuonis gabẽno jisaĩ į Egìptą.

Laikù pàs Juõzapą išsiuntė Jùdą pranèšti, kàd tàs Gošenė pasitìktų jį príešais. Jíems atvỹkus į Gošèno srìtį, Juõzapas liẽpė pakinkýti vežìmą iř išvažiãvo į Gošèną pasitìkti tẽvo Izraèlio. Tám pasiródžius, jìs púolė tẽvui añt kãklo iř apsikabìnęs ilgókai verkė. Paskuĩ Izraèlis Juõzapui tãrė: „Dabař àš mielaĩ galiù miřti, nès pamačiaũ tàvo véidą iř sužinójau, kàd tù tebegývas".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 36, 3—4. 18—19. 27—28. 39—40 (P.: 39a)

P. Viẽšpats išgélbi teisiúosius.

[3] Viẽšpačiu kliáukis, gẽra darýki,
taĩ gyvénsi pažadẽtoje žẽmėj, turẽsi ramýbę.

4 Džiaũkis, kàd gárbini Viẽšpatį.
Jìs táu suteĩks, kõ širdìs tàvo trókšta. —

P. Viẽšpats išgélbi teisiúosius.

18 Viẽšpačiui rũpi teisiũjų likìmas,
jiẽ ámžiais valdỹs gáutąjį tur̃tą.
19 Kaĩ neláimių mẽtai užeĩs,
nebùs jíems sarmãtos. — P.

27 Tráukis nuõ pìkta, kàs gẽra, darýki,
taĩ gyvẽnęs gyvénsi.
28 Viẽšpats brangìna teisýbę,
sàvo bičiùlių apléisti nenóri. — P.

39 Viẽšpats išgélbi teisiúosius
ir̃ sáugo juõs príespaudos mẽtais.
40 Viẽšpats juõs gélbi, vadúoja,
láisvina juõs ìš bediẽvių,
kaĩ jiẽ príeglobsčio íeško. — P.

Posmelis prieš evangeliją Jn 16, 13a; 14, 26b

P. Aleliùja. — Kaĩ ateĩs Tiesõs Dvasià,
jùs jì vès į̃ tiesõs pilnãtvę
ir̃ vìską primiñs, ką̃ esù jùms pasãkęs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 10, 16—23

Jau nebe jūs kalbėsite, o jūsų Tėvo Dvasia

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jëzus kalbëjo apãštalams:

„Štaĩ àš siunčiù jùs kaĩp avìs tar̃p vilkų̃. Todẽl bū́kite gùdrūs kaĩp žalčiaĩ ir̃ nesklastìngi kaĩp balañdžiai.

Sérgėkitės žmonių̃, nès jiẽ įskų̃s jùs teismáms ir̃ plàks sinagògose. Jū̃s bū́site dẽl manę̃s vedžiójami pàs valdovùs beĩ karaliùs liùdyti jíems ir̃ pagónims. Kaĩ jiẽ jùs įskų̃s, nesirū́pinkite, kaĩp arbà ką̃ kalbësite, nès tą̃ vãlandą

jùms bùs dúota, ką̃ jũs tùrite sakýti. Tadà jaũ nebė jũs kalbėsite, õ júsų Tėvo Dvasià kalbės júsų lúpomis.

Brólis išduõs miřti brólį, iř tėvas — súnų, õ vaikaĩ sukiĩs priẽš gimdýtojus iř žudỹs juõs. Jũs bũsite visų̃ nekenčiamì dė̃l màno vařdo. Bèt kàs ištveřs ikì gãlo, bùs išgélbėtas.

Kaĩ pradẽs jùs pérsekioti vienamė miestė, bėkite į̃ kìtą. Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: dár nebũsite apibėgę Izraėlio miẽstų, kaĩ ateĩs Žmogaũs Sūnùs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Pr 49, 29—33; 50, 15—26a

Dievas jus aplankys ir išves iš šitos šalies

Ìš Pradžiõs knỹgos.

Jokūbas įsãkė sàvo sūnùms: „Kaĩ àš iškeliáusiu pàs sàvo prótėvius, manė paláidokite priẽ màno tėvų̃, olojė hetito Efròno sklỹpo, olojė Machpėlos sklỹpo, į̃ rýtus nuõ Maműrės, Kenaãno kraštė. Tą̃ sklỹpą Abraõmas sáu nusipiřko kapáms ìš hetito Efròno. Tenaĩ paláidotas Abraõmas sù sàvo žmóna Sarà; tenaĩ paláidotas Izaõkas sù sàvo žmóna Rebekà; iř teñ àš paláidojau Lėją. Tàs sklỹpas sù olà bùvo piřktas ìš hetitų".

Dãvęs sūnùms paskutìnį nuródymą, Jokūbas vė̃l susikėlė kójas añt gùlto. Tadà jìs mìrė iř iškeliãvo pàs prótėvius.

Tėvui mìrus, Juõzapo bróliai ėmė nuogąstáuti; jiẽ sãkė: „Kàd tik nepradėtų Juõzapas príešiškai sù mumìs eĩgtis iř atsimokėti ùž vìsa blõga, ką̃ jám padãrėme!" Todė̃l jiẽ siuñtė pàs Juõzapą žmõgų pranėšti: „Tàvo tėvas priẽš miřtį štaĩ ką̃ įsãkė: 'Jũs šitaip kalbėsite Juõzapui: Nàgi atléisk sàvo bróliams jų̃ nusikaltìmą, jų̃ núodėmę,— blõgį, kurį̃ táu padãrė! Nàgi atléisk sàvo tė-

vo Diẽvo tarnáms jų̃ piktadarýbę!" Išgirdęs jų̃ pranešìmą, Juõzapas pravìrko.

Tadà jõ bróliai pãtys nuẽjo pàs jį̃, parpúolė priẽš jį̃ añt žẽmės ir̃ sãkė: „Štaĩ mẽs tàvo vergaĩ!" Bèt Juõzapas jíems atsãkė: „Jũs nebijókite! Ar̃gi àš viẽtoje Diẽvo? Jũs bùvote sumãnę màn pìkta, bèt Diẽvas galvójo tadà apiẽ gẽra, kàd įvỹktų, kaĩp šiañdien yrà: kàd gývą išsáugotų dìdelę taũtą. Todẽl jũs dabar̃ nebijókite! Àš rũpinsiuos jumìs ir̃ jũsų vaikaĩs!" Taĩp jìs juõs gúodė ir̃ draũgiškai kálbino.

Juõzapas lìko gyvénti Egiptė — jìs pàts ir̃ jõ tẽvo namìškiai. Juõzapas suláukė šim̃to dešimtiẽs mẽtų. Jìs mãtė próvaikius ìš Efraìmo. Taĩp pàt ir̃ Manãso sūnaũs Machìro vaikaĩ gìmė añt Juõzapo kẽlių.

Tuomèt Juõzapas bróliams kalbẽjo: „Àš miř̃siu. Bèt Diẽvas jùs aplankỹs ir̃ išvès ìš šìtos šaliẽs į̃ krãštą, kurį̃ prisiekdamas bùvo pažadẽjęs Abraõmui, Izaõkui ir̃ Jokũbui". Ir̃ Juõzapas prisaikdìno Izraèlio sũnus: „Kaĩ Diẽvas jùs aplankỹs, pasiim̃kite iš čià màno káulus!" Juõzapas mìrė, suláukęs šim̃to dešimtiẽs mẽtų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 104, 1—2. 3—4. 6—7 (P.: plg. Ps 68, 33)

P. Nuolankíeji, ieškókite Diẽvo,
ir̃ atgìs jũsų šìrdys.

1 Iškilmingiáusiai Viẽšpatį gárbinkit,
svéikinkit jõ šveñtąjį var̃dą,
skélbkit tautóms didìngus jõ dárbus.
2 Jũs jám giedókit ir̃ grókit,
gársinkit jõ stebuklìngą veikìmą. — **P.**

3 Jùms léista šventù jõ vardù vìs didžiúotis.
Laĩ džiaũgiasi šìrdys, kuriõs Viẽšpaties ieĩgis.
4 Žveĩkit į̃ Viẽšpatį, į̃ jõ galýbę,
jõ véidą išvýsti vìs trókškit. — **P.**

6 Jūs, jõ tarnaĩ, Abraõmo ainìja,
jūs, jõ rinktìniai, Jokūbo vaikáičiai!
7 Diẽvas mùms yrà patsaĩ Viẽšpats,
vìsą pasáulį vaĺdo jõ galìngasis žõdis. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 1 Pt 4, 14

P. Aleliùja. — Jéi jùs niẽkina dẽl Jėzaus vařdo, —
jūs paláiminti,
nės Diẽvo Dvasià ìlsisi añt jūsų. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 10, 24—33

Nebijokite tų, kurie žudo kūną

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĺ Mãtą.

Jėzus kalbėjo apãštalams:

„Mokinỹs nėrà aukštėsnis ùž sàvo mókytoją, neĩ tařnas ùž šeimininką. Pakañka, jéi mokinỹs prilýgsta mókytojui ir tařnas šeimininkui. Tàd jéi šeimõs gálvą jiẽ pràminė Belzebulù, taĩ ką bekalbėti apiẽ namiškiùs!

Todẽl nebijókite jų. Jùk nėrà niẽko ùždengta, kàs nebùs atìdengta, ir niẽko pàslėpta, kàs nepasidarỹs žìnoma. Ką jùms kalbù tamsojė, sakýkite viduř dienõs, ir ką šnibždù į aũsį, gařsiai skélbkite nuõ stogų.

Nebijókite tų, kuriẽ žùdo kūną, õ negãli užmùšti síelos. Verčiaũ bijókite tõ, kurìs gãli pražudýti ir síelą, ir kūną pragarė. Ařgi nė dù žvìrbliai parduodamì ùž skatìką? Ir vìs dėltõ nẽ víenas iš jų nekriñta žẽmėn bė jūsų Tėvo vãlios. Õ jūsų nėtgi visì galvõs plaukaĩ suskaitýti. Tàd nebijókite! Jūs nepalýginti vertesnì ùž áibes žvìrblių.

Kàs išpažiñs manė žmonių akìvaizdoje, ir àš jį išpažinsiu sàvo dañgiškojo Tėvo akìvaizdoje. Õ kàs išsigiñs manęs žmonių akìvaizdoje, ir àš jõ išsigìnsiu sàvo dañgiškojo Tėvo akìvaizdoje".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKIOLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 1, 8—14. 22

Mums reikia gudriai su ja elgtis, kad ji toliau negausėtų

Iš Išėjimo knygos.

Egiptą pradėjo valdyti naujas karalius, kuris apie Juozapą nieko nežinojo. Jisai savo tautai kalbėjo: „Tai va izraelitų tautà pasidãrė gausėsnė už mùs ir stiprėsnė. Mùms reikia gudriai su jà elgtis, kàd ji toliau negausėtų, õ kãro ãtveju į príešų pùsę nepéreitų, priẽš mùs nekovótų, iš šaliẽs neišvýktų".

Todėl jiẽ paskýrė tijūnùs, kàd tiẽ juõs priẽ lãžo prispáustų. Màt izraelìtai turėjo statýti faraònui sándėlių miestùs, bũtent Pitòmą ir Ramzėsą. Bèt juõ tiẽ juõs spáudė, juõ šiẽ gausėjo ir plìto; tàd izraelìtai kėlė jiems siaũbą. Užtàt egiptiẽčiai juõs spáudė priẽ lãžo, apkártino bũvį, versdamì juõs mìnkyti mólį, gamìnti plytàs, darbúotis laukuosė ir atlìkti kitókius priveřčiamus dárbus.

Faraònas vìsai sãvajai taũtai išléido įsãkymą: „Visùs hebrãjams gìmusius berniukùs išmèskite ùpėn; mergáites palikite gývas!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 123, 1—3. 4—6. 7—8 (P.: 8a)

P. Mùms pàdeda Viẽšpats, dangaũs ir žẽmės Kūrėjas.

1 Jéigu nè Viẽšpats, kàs bũtų bùvę?!
Laĩ Izraėlis kartója:

2 „Jéigu nè Viẽšpats, kàs bútų bùvę,
kaĩ príešai užpúolė?!"
3 Bútų mùs gývus suëdę,
jiẽ siùto añt músų. — **P.**

4 Vándenys bútų mùs paskandìnę,
srõvės bútų užpýlę,
5 bútų añt músų užgriùvę
šẽlstančios bañgos.
6 Šlóvinkim Viẽšpatį:
nèdavė mùms į nasrùs jų̃ pakliúti! — **P.**

7 Ẽsam ištrúkę, taĩsi paukštẽlis
iš paũkštininko žabángų.
Pinklės sutráukytos,
mẽs išvadúoti!
8 Mùms pàdeda Viẽšpats,
dangaũs ir žẽmės Kūrė̃jas! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 10

P. Aleliùja. — Paláiminti, kuriẽ pérsekiojami dẽl teisýbės:
jų̃ yrà dangaũs karalỹstė.
— **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 10, 34—11, 1

Aš atėjau nešti ne ramybės, o kalavijo

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Jėzus kalbėjo apãštalams:

„Nemanýkite, jóg àš atėjęs nèšti žẽmėn ramýbės. Àš atėjaũ nèšti nè ramýbės, õ kalavìjo. Atėjaũ sukir̃šinti sūnaũs priẽš tėvą, dukter̃s priẽš mótiną ir̃ marčiõs priẽš anýtą. Žmogaũs namiškiai tàps jám príešais.

Kàs mýli tėvą ar̃ mótiną labiaũ ùž manè — nevertas manę̃s. Kàs mýli sũnų ar̃ dùkterį labiaũ ùž manè — nevertas manę̃s. Kàs nèima sàvo krỹžiaus ir̃ nèseka pãskui

manė — ir̃gi neveŕtas manę̃s. Kàs išsáugo sàvo gyvýbę, praràs ją̃, õ kàs prarañda sàvo gyvýbę dė̃l manę̃s — atràs ją̃.

Kàs jùs prìima, tàs manė̀ prìima. Õ kàs prìima manė̀, prìima tą̃, kurìs yrà manė̀ siuñtęs.

Kàs prìima prãnašą dė̃l tõ, kàd jis prãnašas, gaũs prãnašo ùžmokestį. Kàs prìima teĩsųjį dė̃l tõ, kàd jìs teisùsis, gaũs teĩsiojo ùžmokestį.

Ir̃ kàs paduõs beñt taũrę šálto vandeñs atsigérti vienám iš šitų žmonė̃lių dė̃l tõ, kàd jis yrà màno mokinỹs,— iš tiesų̃ sakaũ jùms,— tasaĩ nepraràs sàvo ùžmokesčio".

Baĩgęs nuródymus dvýlikai mokinių̃, Jė̃zus iškeliãvo toliaũ mókyti ir̃ skélbti Evangė̀lijos kituosè miẽstuose.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 2, 1—15a

Jį pavadino Moze, nes buvo iš vandens ištrauktas.
Suaugęs nuvyko pas brolius

Ìš Išė̀jimo knỹgos.

Vienas vaikìnas ìš Lė̀vio namų̃ nuė̃jęs pasiė̀mė žmóną levìtę. Jì tãpo nėščià ir̃ pagimdė̀ sū̃nų. Matýdama ẽsant jį̃ grãžų, trìs mė̃nesius slãpstė. Ilgiaũ negalė̃dama jõ beslapstýti, padìrbo ìš meldų̃ skrynùtę ir̃ ìštepė sakaĩs beĩ asfáltu. Põ tõ jì pagul̃dė skrynė̃lėn vaikùtį ir̃ padė̃jo į̃ mė́ldus priẽ Nìlo pakrántės. Õ jõjo sesùtė netolì atsistójo stebė̃ti, kàs gì sù juõ atsitìks.

Priẽ Nìlo priė̃jo faraòno duktẽ nusimáudyti; tuõ tárpu jõsios tarnáitės vaikštinė̃jo Nìlo pakránte. Staigà jì tar̃p meldų̃ pamãtė skrynùtę ir̃ pàsiuntė sàvo tarnáitę atnèšti. Kadà faraòno duktẽ atidãrė skrynùtę, jojė̀ štaĩ beverkiãs vaikùtis. Pagaĩlo jái vaĩko, ir̃ jì pagalvójo: „Taĩ vienas hebrãjų vaikẽlių". Tuomèt jõ sesùtė pasiū̃lė faraòno dùk-

rai: „Ar̃ mán nenueĩti pàs hebrajès ir̃ atvèsti žindỹvę, kàd jì táu žìndytų kũdikį?" Faraòno duktẽ jái atsãkė: „Geraĩ, eĩk!" Mergýtė nuẽjo ir̃ àtvedė kũdikio mótiną. Faraòno duktẽ jái pasãkė: „Paimk šį kũdikį ir̃ mán jį̃ žìndyk! Ùž taĩ àš táu atmokėsiu". Móteris pàėmė kũdikį ir̃ maitìno. Berniùkui paáugus, jì àtvedė jį̃ faraòno dùkrai. Ši prièmė jį̃ kaĩp sũnų ir̃ pavadìno Mozė; jì sãkė: „Màt iš vandeñs jį̃ ištráukiau".

Praẽjo kíek mẽtų, ir̃ Mõzė suáugo. Víeną diẽną jisaĩ nuvỹko pàs sàvo brólius jũ pasižiūrėti eĩnančių lãžą. Ir̃ štaĩ jìs pamãtė, kaĩp víenas egiptiẽtis mùšė hebrãjų — víeną jõ brólių. Apsižvalgęs apliñkui ir̃ niẽko artì nepastebėjęs, Mõzė ẽmė ir̃ ùžmušė tą egiptiẽtį ir̃ ùžkasė smėliù.

Kità diẽną jìs vẽl teñ nuẽjo. Ir̃ štaĩ taĩp savẽs besivaĩdiją dù hebrãjai. Kaĩ víeną, kurìs bùvo neteisùs, jìs pakláusė: „Kodẽl mušì sàvo gentaĩnį?", tasaĩ atkir̃to: „Õ kàs paskýrė tavè vyresniúoju ir̃ mũsų teisẽju? Gál nóri užmùšti taĩp pàt ir̃ manè, kaĩp esì egiptiẽtį užmùšęs?" Tadà išsigañdo Mõzė. Jìs tãrė sáu víenas: „Vadìnasi, reĩkalas tãpo jaũ viẽšas".

Apiẽ taĩ išgir̃do ir̃ faraònas ir̃ norẽjo Mõzę nužudýti. Bèt Mõzė nuõ jõ pabẽgo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 68, 3. 14. 30—31. 33—34 (P.: plg. 33)

P. Nuolankíeji, ieškókite Diẽvo,
ir̃ atgìs jũsų šìrdys.

[3] Įklimpaũ į̃ gìlią dumblỹnę,
nėrà mán kuř kójos atremti.
Vandeñs gelmėsė atsidũriau,
viř sta peř manè vilnys. — **P.**

[14] Bèt àš į̃ tavè, õ Diẽve, kreipiúosi:
jaũ mẽtas táu, Viẽšpatie, bũt malonìngam.
Manè išklausỹsi, nès tù didžiaĩ gẽras,
teĩkiantis ištikimą sàvo pagálbą. — **P.**

30 Manė — keñčiantį iř nelaimìngą
globóki iř gélbėki, Diẽve!
31 Šlóvinsiu gíesme àš Diẽvo vařdą
iř áukštinsiu jį dėkìngai. —

P. Nuolankíeji, ieškókite Diẽvo,
iř atgìs jūsų šìrdys.

33 Kélkit gálvas aukštỹn, nuolankíeji, pradžiùkit!
Teatgìs šìrdys tų, kuriẽ Diẽvo íešku.
34 Beturčiùs Viẽšpats giřdi,
neniẽkin savųjų, apkaltų grandìnėm. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 94, 8ab

P. Aleliùja. — Õ, kàd išgiřstumėt šiañdien,
ką jùms Viẽšpats bylója:
„Tegùl jūsų šìrdys nebũna storžiẽvės". —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 11, 20—24

Tyrui ir Sidonui bei Sodomos žemei
bus lengviau teismo dieną negu jums!

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Jėzus ėmė priekaištáuti miẽstams, kuriuosė bùvo padarýta daugùmas jõ stebùklų, kàd jiẽ neatsivertė:

„Vařgas táu, Chorazìne! Vařgas táu, Betsaìda! Jéigu Tyrė iř Sidonė būtų įvỹkę tokiẽ stebùklai, kokiẽ padarýti pàs jùs, jiẽ seniaĩ būtų atsiveřtę iř apsireñgę atgailõs maišaĩs beĩ pasibařstę pelenaĩs. Todėl gì sakaũ jùms: Týrui iř Sidònui bùs lengviaũ teĩsmo diẽną negù jùms!

Iř tù, Kafarnáume, nėgi būsi išáukštintas ikì dangaũs? Tù nugarmėsi ikì prãgaro! Jéigu Sodòmoje būtų įvỹkę tokiẽ stebùklai, kokiẽ įvỹko tavyjė, ji būtų išlìkusi ikì šiõs dienõs. Todėl sakaũ jùms: Sodòmos žẽmei bùs lengviaũ teĩsmo diẽną negù táu".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 3, 1—6. 9—12

Viešpats pasirodė ugnies liepsnoje, kylančioje iš erškėtyno

Iš Išėjimo knygos.

Mõzė gãnė sàvo úošvio Jėtro, Midiãno kùnigo, avìs ir ózkas. Kařtą jisaĩ nusivãrė gývulius peř týrus ir atsidūrė priẽ Diẽvo kálno Horėbo. Tenaĩ pasiródė jám Viẽšpaties ángelas ugniẽs liepsnojė, kỹlančioje ìš erškėtýno. Pažvelgęs jìs mãtė: erškėtis štaĩ dẽga, tačiaũ nesùdega.

Tàd Mõzė sáu tãrė: „Reĩkia prieĩti ir pasižiūrėti tõ keĩsto réiškinio,— kodėl gì erškėtis nesùdega?" Pamãtęs, kàd Mõzė eĩna arčiaũ pažiūrėti, jám Diẽvas sušùko ìš erškėtýno: „Mõze, Mõze!" Tasaĩ atsìliepė: „Àš čià!" Viẽšpats kalbėjo: „Arčiaũ nebeeĩk! Nusiaũk sàvo kùrpes, nės tóji vietà, kuř tù stóvi, šventà yrà žẽmė!"

Ir tęsė: „Esù tàvo tėvo Diẽvas — Abraõmo, Izaõko ir Jokūbo Diẽvas". Tadà prisìdengė Mõzė véidą; màt jìs pabijójo žiūrėti į Diẽvą. Õ Viẽšpats bylójo: „Manė štaĩ pasíekė izraelitų dejõnės, taĩp pàt pamačiaũ, kaĩp egiptiẽčiai juõs éngia. Tàd eĩk! Tavė àš nóriu pasiųsti pàs faraòną. Išvèsk màno taũtą, izraelitùs, ìš Egipto"!

Bėt Mõzė pakláusė Diẽvą: „Kàs gì àš tóks, kàd eĩčiau pàs faraòną ir išvèsčiau izraelitùs ìš Egipto?" Õ Diẽvas atsãkė: „Sù tavimì bũsiu àš. Ir žénklas, kàd àš tavė siunčiù, bùs tóks: kaĩ bũsi išvẽdęs taũtą iš Egìpto, jũs gárbinsite Diẽvą šitame kalnė".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 102, 1—2. 3—4. 6—7 (P.: 8a)

P. Viẽšpats — švelnùs, maloningas.

1 Tegù màno síela Viẽšpatį šlóvina,
ir vìsa, kàs yrà manyjė, tegárbina jõ šveñtąjį vařdą!

2 Laĩ màno síela Viẽšpatį šlóvina,
laĩ neužmiršta, kíek jìs mán gẽro padãrė. —

P. Viẽšpats — švelnùs, malonìngas.

3 Jìs mán visàs kaltès dovanója,
gýdo visàs màno silpnýbes.
4 Nuõ pražūtiẽs gélbi màno gyvýbę,
gaĩli manę̃s iř puõšia manė̀ sàvo malóne. — **P.**

6 Viẽšpats pasáulyje výkdo teisýbę,
gìna visùs prispaustúosius.
7 Sàvo sumãnymus jìs Mõzei apréiškė,
jõ dárbus didžiùs Izraèlis regėjo. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja. — Šlovẽ táu, Tẽve,
dangaũs iř žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 11, 25—27

Paslėpei tai nuo išmintingųjų, o apreiškei mažutėliams

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Anuõ metù Jėzus bylójo: „Àš šlóvinu tavė̀, Tẽve, dangaũs iř žẽmės Viẽšpatie, kàd pàslėpei taĩ nuõ išmintìngųjų iř gudriũjų, õ apréiškei mažutẽliams. Taĩp, Tẽve, nès táu taĩp patìko.

Vìskas mán yrà màno Tẽvo atidúota; iř niẽkas nepažįsta Sūnaũs, tìk Tẽvas, neĩ Tẽvo niẽkas nepažįsta, tìk Sūnùs iř kám Sūnùs panorẽs apréikšti".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 3, 13—20

Esu AŠ ESU. Pas jus mane siuntė JIS YRA

Ìš Išėjìmo knỹgos.

Mõzė pakláusė Diẽvą, kalbėjusį iš erškėtýno: „Kaĩ àš nueĩsiu pàs izraelitùs iř jíems pasakýsiu: 'Pàs jùs manė siuñtė jũsų tėvų Diẽvas', iř jiẽ manė klaũs: 'Õ kuõ jis vardù?', ką̃ jíems tadà pasakýsiu?" Diẽvas Mõzei atsãkė: „Esù ÀŠ ESÙ!" Iř tę̃sė: „Taĩp iř sakýk izraelìtams: 'Pàs jùs ÀŠ ESÙ manė siuñtė' ".

Toliaũ Diẽvas Mõzei bylójo: „Tù šìtaip kalbėk izraelìtams: 'Pàs jùs manė siuñtė jũsų tėvų Diẽvas — Abraõmo Diẽvas, Izaõko Diẽvas iř Jokũbo Diẽvas — Jãhvė (JÌS YRÀ). Tóks màno vařdas visíems laikáms, taĩp àš vadìnsiuos iš kartõs į̃ kařtą'.

Tàd eĩk iř, sukviẽtęs Izraėlio seniūnùs, sakýk jíems: 'Mán pasiródė Jãhvė, jũsų tėvų Diẽvas — Abraõmo, Izaõko iř Jokũbo Diẽvas — iř pasãkė: 'Àš jùs stebėjau iř vìsa mačiaũ, kàs sù jumìs Egiptė yrà dãroma. Todė̃l àš nuspréndžiau išvèsti jùs iš vergìjos, iš Egìpto, į̃ kenaanìtų, hetìtų, amorìtų, perizìtų, hivìtų iř jebuzìtų krãštą, — į̃ šãlį, kuř ùpėmis plūsta píenas iř medùs. Tavę̃s jiẽ klausỹs. Tadà tù nueĩk sù Izraėlio seniūnais pàs Egìpto karãlių iř pasakýk jám: 'Mùms apsiréiškė hebrãjų Diẽvas Jãhvė. Dabař mẽs norėtume trìs dienàs kẽlio nuvỹkti į̃ týrus iř teñ sàvo Diẽvui Jãhvei aukóti aũką.

Žinaũ, kàd Egìpto karãlius neleĩs jùms keliáuti, nebeñt bùs prìverstas stipriõs rañkos. Todė̃l àš ištiẽsiu sàvo rañką iř plàksiu egiptiečiùs visókiais stebùklais, kuriuõs àš tařp jų̃ padarýsiu. Tadà jis paleĩs jùs".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 104, 1 ir 5. 8—9. 24—25. 26—27 (P.: 8a)

P. Ámžiais àtmena Viẽšpats sándorą sàvo.

Arba: Aleliùja.

1 Iškilmingiáusiai Viẽšpatį gárbinkit,
svéikinkit jõ šveñtąjį vařdą,
skélbkit tautóms didìngus jõ dárbus.
5 Vìs atsimiñkit jõ nuostabiùs dárbus,
jõ stebuklùs, jõ lúpų tařtą sprendimą. —

P. Ámžiais àtmena Viẽšpats sándorą sàvo.

8 Ámžiais jìs àtmena sándorą sàvo,
pãžadą, dúotą kartóms tūkstantìnėms:
9 Sùtartį, sù Abraomù sudarýtą,
príesaiką, dúotą kilniám Izaõkui. — **P.**

24 Viẽšpats pagaũsino sàvo taũtą,
jì tãpo tvirtèsnė ùž príešus.
25 Egiptiẽčių šìrdys pablūdo,
ẽmė Diẽvo tautõs neapkęsti,
jõ tarnùs éngti klastìngai. — **P.**

26 Siuñtė tàd Viẽšpats Mõzę, sãvąjį tařną,
ir Aarõną, sàvo pàrinktą žmõgų.
27 Jiẽ teñ pridãrė áibę stebùklų,
Chãmo šalỹ — nustabiáusių dalỹkų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 11, 28

P. Aleliùja. — Ateĩkite pàs manè visì,
kuriẽ vařgstate ir ẽsate prislėgti:
àš jùs atgaivìnsiu! — sãko Viẽšpats. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 11, 28—30

Aš romus ir nuolankios širdies

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Anuõ metù Jëzus bylójo:

„Ateĩkite pàs manè visì, kuriẽ vaĩgstate iĩr ẽsate prislėgtì: àš jùs atgaivìnsiu! Imkite añt sàvo pečių màno jùngą iĩr mókykitės ìš manęs, nès àš romùs iĩr nuolankiõs širdiẽs, iĩr jũs 'ràsite sàvo síeloms ãtgaivą'. Màno jùngas švelnùs, màno naštà lengvà".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 11, 10—12. 14

Pavakare avinėlius tepapjauna.
Pamatęs kraują, pro jus aš praeisiu

Ìš Išėjìmo knỹgos.

Mõzė iĩr Aarõnas priẽš faraòną padãrė visókių stebùklų. Bèt Viẽšpats užkíetino faraònui šìrdį, iĩr tàs izraelìtų ìš sàvo šaliẽs neišléido.

Viẽšpats kalbėjo Mõzei iĩr Aarõnui Egiptė: „Tegù šis mėnuo jùms pràdeda mėnesių eĩlę, tegùl jìs bũna pirmàsis mẽtų mėnuo. Paskélbkite vìsai Izraèlio bendrìjai: 'Dešimtą šiõ mėnesio diẽną tegù kiekvíenas parũpina sàvo šeimýnai, sàvo namáms, avinẽlį. Jéigu šeimýna bũtų peĩr mažà avinẽliui suválgyti, tegùl jį̃ ìma susidėjęs sù sàvo namų̃ artimiáusiu kaimýnu, žiūrėdamas, kàd pakañkamai bũtų asmenų̃ avinẽliui suválgyti.

Tasaĩ avinẽlis privãlo bũti bè ýdos, patinẽlis, vienmẽtis — ėráitis arbà iĩr ožáitis. Jį̃ palaikýkite ikì keturiólìktos šiõ mėnesio dienõs. Tadà susiriñkusi visà Izraèlio bendrúomenė pãvakare avinėliùs tepapjáuna. Reĩkia paimti avinẽlio kraũjo iĩr juõ patèpti šónines iĩr viršutinę dùrų staktàs namų̃, kuriuosè avinẽlis bùs válgomas.

Tą nãktį reĩkia suválgyti mẽsą. Ìškeptą añt ugniẽs ją̃ reĩkia suválgyti sù neraugìnta dúona iĩr karčiomìs salõtomis. Niẽko ìš jõs negãlima válgyti žãlio aĩr vandenyjè

vìrto, tiktaĩ añt ugniẽs ìškepto, kartù sù gálva ir kójomis beĩ vidaũs dalimìs. Negãlima niẽko palìkti lìg rýto. Kàs lìktų lìg rýto, reĩkia ugnyjè sudẽginti. Õ válgyti avinẽlį turẽsite šìtaip: susijúosę strẽnas, apsiãvę kùrpėmis kójas, laikýdami rañkoje lãzdą. Válgykite jį̃ sù pãskuba! Bùs Viẽšpaties Paschà — pérėjimas.

Tą̃ nãktį àš eĩsiu peř Egìptą ir iššudýsiu visùs jõ pirmãgimius — žmonių̃ ir galvìjų. Įvýkdysiu teĩsmą visíems Egìpto dieváičiams: àš esù Viẽšpats. Õ kraũjas añt stãktų namų̃, kuř jũs gyvẽnate, bùs jùs sáugantis žénklas: pamãtęs kraũją, prõ jùs àš praeĩsiu, ir júsų neištiks tà neláimė, kurià àš nubaũsiu Egìptą.

Šią diẽną privãlote kàs mẽtai minėti. Ją̃ švẽskite ámžiais, kartų̃ kartomìs, kaĩp iškilmę Viẽšpaties garbei' ".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 115, 12—13. 15—16bc. 17—18 (P.: 13)

P. Išgãnymo taũrę pakélsiu, Viẽšpaties vařdą kartósiu.

Arba: Aleliùja.

12 Kuõ gì àš Viẽšpačiui atsidėkósiu,
ùž vìsa gẽra, ką̃ mán padãrė?
13 Išgãnymo taũrę pakélsiu,
Viẽšpaties vařdą kartósiu. — **P.**

15 Viẽšpaties akysė didžiaĩ brángūs
mìrštantys jõ teisíeji.
16 Àš tàvo tařnas — sūnùs tavõsios tarnáitės.
Tù màno páncius sutráukei. — **P.**

17 Táu padėkõs aũką aukósiu,
šaũksiuosi Viẽšpaties vařdo.
18 Àš Viẽšpačiui įžadus atitesẽsiu
priẽš vìsą jõ taũtą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 27

P. Aleliùja. — Mãnosios ãvys klaũso màno balso, —
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, ir jõs sẽka pãskui manė. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 12, 1—8

Žmogaus Sūnus yra šeštadienio Viešpats

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Anuõ metù Jėzus ėjo šeštãdienį per javų laũką. Jõ mokiniai bùvo išálkę, tàd ėmė skìntis várpų ir válgyti.

Tai pamãtę, fariziẽjai jám sãkė: „Žiūrėk, tàvo mokiniai dãro, kàs šeštãdienį draũdžiama".

Jìs atsãkė: „Ar neskaitėte, ką dãrė Dóvydas ir jõ palydõvai, būdamì alkanì? Kaip jiẽ nuėjo į Diẽvo namùs ir válgė padėtinės dúonos, nórs nevalià bùvo jõs válgyti nei jám, nei jõ palydõvams, õ vien tìk kunigáms.

Arbà, ar neskaitėte Įstãtyme, jóg šeštãdienį kunigai šventóvėje pažeidžia šeštãdienio póilsį ir nenusikalsta? Todėl sakaũ jùms: čià daugiaũ negù šventyklà!

Jéigu žinótumėte, ką réiškia 'àš nóriu pasigailėjimo, õ nè aukõs', nebútumėte pasmerkę nekaltų. Žmogaũs Sūnùs yrà šeštãdienio Viẽšpats".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 12, 37—42

Tai buvo naktis, kada Viešpats Izraelį išvedė iš Egipto

Ìš Išėjimo knỹgos.

Izraelìtai iškeliãvo iš Ramzėso į Sukòtą. Pėsčių jų bùvo šešì šimtai tũkstančių výrų, neskaitant šeimýnos. Sù

jaĩs patráukė minià iš pritãpusios liáudies, taipõgi ãvys ir óžkos beĩ kárvės — didžiùlė daugýbė galvìjų. Ìš Egiptė pasiimtõs tešlõs jiẽ išsikepė neraugìntos dúonos plokštaĩnių; tešlà màt nebùvo įrūgusi, nès juõs egiptiẽčiai išvãrė, ir jiẽ negalėjo ilgiaũ paraugìnti beĩ prisitaisýti maĩsto keliõnei.

Egiptė izraelìtai bùvo išbùvę kẽturis šimtùs trìsdešimt mẽtų. Prasliñkus keturíems šimtáms trìsdešimt mẽtų, kaĩp tìk tą diẽną vìsos Viẽšpaties pãjėgos patráukė iš Egìpto. Taĩ bùvo naktìs budėjimo Viẽšpačiui, kadà šis juõs išvedė iš Egìpto. Taĩ tóji naktis, kurią izraelìtai peř visàs sàvo kartàs privãlo budėdami švęsti Viẽšpaties garbei.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 135, 1 ir 23—24. 10—12. 13—15

1 Dėkókite Viẽšpačiui, nès jisaĩ gẽras,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

23 Atsìmena mùs, neláimių prispáustus,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

24 Ìš príešų mùs išvadúoja,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

10 Pirmãgimius Egìpto išklójo,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

11 Ir išvedė iš teñ Izraèlį,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

12 Galìngąja sàvo rankà, iškélta dešiniąja,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

13 Jìs pérkirto Raudónąją jūrą,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

14 Ir pérvedė jà Izraèlį,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

15 Parklùpdė jojè faraòną ir jõ galýbę,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

Posmelis prieš evangeliją 2 Kor 5, 19

P. Aleliùja. — Diẽvas Krìstuje
sutáikino sù savimì žmónes
ir̃ patikėjo mùms sutáikinimo žìnią. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 12, 14—21

Įspėdavo, kad jo negarsintų.
Taip turėjo išsipildyti pranašo žodžiai

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Išẽję iš sinagògos fariziẽjai susimókė Jėzų pražudýti. Tai̇̃ žinódamas, Jėzus pasitráukė iš teñ. Daũgelis sẽkė pãskui jį̃, ir̃ jìs visùs gýdė, bèt įspėdavo, kàd jõ negársintų. Tai̇̀p turėjo išsipìldyti prãnašo Izaijo žõdžiai:

„Štai̇̃ màno išrinktàsis tar̃nas, màno mylimàsis, kuriuõ gẽrisi màno síela. Àš suteĩksiu jám sàvo dvãsios, ir̃ jìs skel̃bs tautóms tìkrąją tiẽsą. Jìs nesigiñčys, nešaũks, ir̃ negirdẽs niẽkas gãtvėse jõ bal̃so. Jìs nenulaũš palū̃žusios nėndrės ir̃ neužgesiñs grùzdančio dãgčio, kõl neatnèš teisýbei laimėjimo; õ jõ var̃das teĩks vìltį tautóms!“

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠIOLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 14, 5—18

Jie turės pripažinti, jog aš esu Viešpats,
kada faraono likimu aš įgysiu sau šlovę

Iš Išėjimo knygos.

Kai Egipto karaliui buvo pranešta, jog Izraelio tautà pabėgusi, pasikeitė faraòno ir jõjo tarnų širdiẽs miñtys apiẽ tą taũtą. Jiẽ sãkė sáu: „Ir kaĩpgi galėjome taĩp padarýti, kàd mẽs paléidome izraelitùs iš tarnãvimo mùms!" Jìs liẽpė kinkýti žìrgus į kãro vežìmą ir sùšaukė sàvo kariaũną. Pasiėmė šešìs šimtùs rinktìnių kãro vežìmų ir, kíek tìk bùvo egiptiẽčių vežìmų, sù kariaĩs juosė.

Viešpats užkíetino Egipto karãliaus faraòno šìrdį, taĩp kàd tàs ẽmė výtis izraelitùs, kaĩ šiẽ sù iškélta rankà iškeliãvo. Tàd egiptiẽčiai sù visaĩs faraòno žirgaĩs ir kãro vežìmais, sù jõjo raĩteliais ir kitaĩs kareĩviais juõs vìjosi. Ir pasivìjo, kaĩ tiẽ stovyklãvo pajūryje priẽ Pi Hachirìto, príešais Baál Cefòną.

Faraònui prisiartinus, izraelìtai apsižvalgę pamãtė, kàd pãskui juõs betraukią egiptiẽčiai. Jiẽ labaĩ nusigañdo ir ẽmė garsiai šaũktis Viešpaties. Õ Mõzei prikáišiojo: „Ar Egiptė nebùvo kapų, kàd tù mùs į týrus išsivedei miřti? Ką sù mumìs padareĩ? Kõ gì mùs išvedei iš Egipto? Ar mẽs táu dár Egiptė nesãkėme: 'Palìk mùs ramýbėje! Mẽs gì nórime tarnáuti egiptiẽčiams!' Jùk vìs dėltõ mùms daũg geriaũ egiptiẽčiams tarnáuti neĩ týruose miřti".

Bèt Mõzė prabìlo į taũtą: „Jũs nebijókite! Tvirtaĩ stovėkite, ir jũs pamatýsite Viešpaties pagálbą, kurią jìs suteĩks jùms šiañdien. Kaĩp jũs dabař mãtote egiptiečiùs,

taĩp jų̃ nebematýsite niẽkad peř ámžius. Viẽšpats kovõs ùž jùs, õ jū̃s pabū́kite tỹliai".

Õ Viẽšpats kalbė̃jo Mõzei: „Kõ tù manę̃s šaukíesi? Paliẽpk izraelìtams keliáuti. Õ pàts iškélk sàvo lãzdą, ištiẽsk sàvo rañką viř̃š jū́ros, ją̃ pérskirk, kàd izraelìtai galė̃tų saũsuma žeñgti peř jū́rą. Bèt àš užkíetinsiu faraòno šìrdį, iř jiẽ ìš paskõs jùs vỹsis. Àš nóriu bū́ti pašlóvintas peř faraòno, visõs jõ kariaũnos — jõ kãro vežìmų iř raĩtelių likìmą. Egiptiẽčiai tùri patìrti, jóg àš esù Viẽšpats, kadà faraòno, jõ kàro vežìmų beĩ raĩtelių likimù àš įgýsiu sáu šlóvę".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Iš 15, 1—2. 3—4. 5—6 (P.: 1a)

P. Giedókime Viẽšpačiui, nès jõ šlovẽ didìnga.

1 Giedókime Viẽšpačiui, nès jõ šlovẽ didìnga:
jū́ron jìs nùbloškė žìrgus iř jojė̃jus.
2 Viẽšpats — màno jėgà iř stiprýbė:
jìs manè išgélbėjo.
Jìs màno Diẽvas, iř àš jį̃ šlóvinsiu,
jìs màno tė̃vo Diẽvas, iř àš jį̃ áukštinsiu. — **P.**

3 Viẽšpats — karỹs kovìngas,
jõ vař̃das — Jãhvė.
4 Jū́ron jìs nùbloškė faraòno vežimùs iř kariaũną.
Rinktìniai kovótojai Meldų̃ jū́roj paskeñdo. — **P.**

5 Síena bangų̃ juõs užgriùvo,
jiẽ tař̃si ãkmenys grim̃zdo į̃ gel̃mę.
6 Viẽšpatie, tàvo dešinẽ didžiaĩ galìnga,
Viẽšpatie, tàvo dešinẽ sutriùškina príešą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 94, 8ab

P. Aleliùja. — Õ, kàd išgiř̃stumėt šiañdien,
ką̃ jùms Viẽšpats bylója:
„Tegùl jū́sų šìrdys nebū̃na storžiẽvės". —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 12, 38—42

Pietų karalienė teismo dieną prisikels drauge su šia karta

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Kaĩ kuriẽ Rãšto áiškintojai iř fariziẽjai ẽmė reikaláuti: „Mókytojau, mẽs nórime, kàd paródytum žénklą". Jìs atsãkė:

„Piktà iř neištikimà kartà reikaláuja žénklo, bèt nebùs jái dúota kito žénklo, tìk prãnašo Jònos žénklas. Kaĩp 'Jonà išbùvo trìs dienàs iř trìs naktìs jűrų pabáisos pilvė', taĩp iř Žmogaũs Sūnùs išbùs trìs dienàs iř trìs naktìs žẽmės širdyjė.

Nineviẽčiai teĩsmo diẽną kelsis draugė sù šià kartà iř ją pasmeřks, nės jiẽ atsivertė, išgiřdę Jònos pamókslus, õ štaĩ čià daugiaũ negù Jonà.

Pietų karalienė teĩsmo diẽną prisikelš draugė sù šià kartà iř ją pasmeřks, nės ji ẽjo iš žẽmės pakraščių klausýtis Saliãmono išmintiẽs, õ štaĩ čià daugiaũ negù Saliãmonas".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 14, 21—15, 1

Izraelitai sausuma perėjo jūrą

Ìš Išėjìmo knỹgos.

Mõzė ištiesė raňką viřš jűros, iř Viẽšpats peř ištisą nãktį ją slūgdìno stipriù rytų vėju. Jűra nusẽko, vanduõ prasiskýrė. Izraelìtai žygiãvo peř jűrą saũsuma, tuõ tárpu jų dešinėjė iř kairėjė stovėjo vanduõ lýg síena. Egiptiẽčiai púolė jų výtis: visì faraòno žirgaĩ, kãro vežimai beĩ raĩtininkai pãskui juõs patráukė į jűrą.

Atėjus rýto sargýbos mẽtui, Viẽšpats iš ugniẽs ir debesiẽs stulpo pažvelgė į egiptiẽčių rikiuõtę ir sukėlė jojė sumišimą. Jìs ẽmė kliudýti vežimų tekìniams, ir tiẽ võs võs bejudėjo. Egiptiẽčiai pradėjo sakýti: „Reĩkia mùms bėgti nuõ Izraèlio, nės Viẽšpats jíems pàdeda kovojė priẽš Egìptą!"

Tadà Viẽšpats pàliepė Mõzei: „Ištiẽsk sàvo rañką viř jũros, kàd vanduõ susilíetų ir egiptiečiùs, jų vežimùs beĩ raĩtininkus užlíetų". Mõzė ištiesė rañką viř jũros, ir švinčtant vanduõ vẽl suplũdo į sẽnąją viẽtą, užlíedamas bėgančius egiptiečiùs. Šìtaip Viẽšpats suvãrė egiptiečiùs į jũros gelmę. Vanduõ sugrįžo atgaĩ ir aptvìndė vežimùs beĩ raĩtininkus — vìsą faraòno kariúomenę, įžeñgusią pãskui izraelitùs į jũrą. Nẽ vieno iš jų neišliko. Õ izraelìtai saũsuma pérėjo jũrą, tuõ tárpu jų dešinėjė ir kairėjė stovėjo vanduõ lýg síena.

Šìtaip tą diẽną Viẽšpats išgélbėjo Izraèlį iš egiptiẽčių rañkų. Izraèlis mãtė egiptiečiùs, negývus gùlinčius añt kraño. Išvýdusi, jóg Viẽšpats paródė priẽš egiptiečiùs sàvo rañkos galýbę, Izraèlio tautà ẽmė Viẽšpaties bijótis. Jiẽ pradėjo tikėti Viẽšpačiu ir jõ tarnù Mozė.

Tuomėt Mõzė sù izraelìtais giedójo Viẽšpačiui šìtokią gíesmę:

Atliepiamoji psalmė Iš 15, 8—9. 10 ir 12. 17 (P.: 1a)

P. Giedókime Viẽšpačiui, nės jõ šlovẽ didìnga.

8 Pykčiù táu pašnỹpštus, vándenys gũžės,
bañgos pylimu stójos, sustìngo jũroje srõvės.
9 Príešas sáu mãnė: „Àš výsiuos ir pasivýsiu,
dalýsiuos grobiù, patènkinsiu sãvąjį gõdą;
ištráuksiu kalavìją ir sàvo rankà juõs žudýsiu!" — **P.**

10 Štaĩ pàpūtei áudra. Juõs prìdengė jũra.
Kaĩp švìnas jiẽ grimzdo į šniõkščiantį tvãną.
12 Tù ištiesei sãvąją rañką, ir jùosius žẽmė prarìjo. — **P.**

17 Nuvèsk įsigýtąją taũtą
į sàvo paveldėtąjį kálną
ir jã pasodìnk priẽ sàvo buveĩnės, priẽ sàvo šventóvės,
kuriã tù, Viẽšpatie, pàts įsikũrei. —

P. Giedókime Viẽšpačiui, nès jõ šlovẽ didinga.

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 23

P. Aleliùja. — Jéi kàs manè mýli, laikỹsis màno žõdžio,—
sãko Viẽšpats, —
ir màno Tėvas jį mylẽs;
mẽs pàs jį ateĩsime
ir apsigyvénsime. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 12, 46—50

Ištiesęs ranką į mokinius, tarė:
„Štai mano motina ir mano broliai!"

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzui dár tebèkalbant minióms, štaĩ jõ mótina ir bróliai stovėjo laukė ir norėjo sù juõ pasimatýti. Tuomèt kažkàs jám pranešė: „Štaĩ tàvo mótina ir bróliai stóvi laukė, nóri sù tavim̃ pasikalbėti".

Jìs atsãkė pranẽšusiam: „Kàs gì màno mótina ir kàs màno bróliai?"

Ir, ištiẽsęs rañką į mókinius, tãrė: „Štaĩ màno mótina ir màno bróliai! Kiekvienas, kàs tìk výkdo màno dañgiškojo Tėvo vãlią, yrà mán ir brólis, ir sesuõ, ir mótina".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 16, 1—5. 9—15

Aš taip padarysiu, kad jums iš dangaus lytų duona

Iš Išėjimo knygos.

Visà izraelìtų bendrúomenė iškeliãvo ìš Elìmo ir añtrojo mėnesio penkióliktąją diẽną põ išėjìmo ìš Egìpto atvỹko į Sìno dỹkumą, plỹtinčią tarp Elìmo ir Sinãjaus.

Visà izraelìtų bendrúomenė tỹruose ẽmė niurnėti añt Mõzės ir Aarõno. Izraelìtai jiems priekaištãvo: „Verčiaũ mẽs bútume mìrę nuõ Viẽšpaties rañkos Egiptė, kaĩ sėdėjome priẽ púodų mėsõs ir ikì sóties válgėme dúonos! Jũs ìšvedėte mùs į tą dỹkumą, kàd visùs, kuriẽ čià atsidūrė, badù numarìntute!"

Ir Viẽšpats Mõzei pasãkė: „Àš taĩp padarỹsiu, kàd jùms iš dangaũs lýtų dúona. Tautà galẽs eĩti ir pasiriñkti, kíek jõs reĩkia diẽnai. Àš nóriu išbandýti, ar eĩs jì màno nuródytu keliù, ar nè. Gamìndami taĩ, ką parsìnešė šẽštąją diẽną, jiẽ pastebẽs, kàd išeĩna dvìgubai tíek, kíek sùrenka šiaĩp jaũ kàs diẽną".

Mõzė pasãkė Aarõnui: „Pranèšk vìsai izraelìtų bendrìjai: 'Stókite Viẽšpaties akìvaizdon, nès jìs išgirdo jũsų niurzgìmą!' " Kaĩ Aarõnas vìsai izraelìtų bendrìjai taĩ pránešė, tiẽ atsisùko į tỹrus, ir štaĩ apsirėiškė Viẽšpaties šlovė debesiẽs pavìdalu.

Viẽšpats prabìlo į Mõzę: „Àš išgirdaũ izraelìtų niurnėjimą. Tàd jiems pasakýk: 'Šį vãkar paválgysite mėsõs, õ rýtą pasisótinsite dúona. Taĩp jũs pažìnsite, kàd àš, Viẽšpats, esù jũsų Diẽvas' ".

Vakarė atskrìdo daũg pùtpelių ir nùtūpė stovỹklą. Õ rýtą apliñk stovỹklą krìto miglà. Kaĩ miglà išsisklaĩdė, añt tỹrų paviršiaus pasiródė smùlkūs grūdẽliai lýg kruõ-

pos — tar̃tum šer̃kšnas añt žẽmės. Tataĩ išvýdę, izraelìtai víens kìtą klausinė̃jo: „Manhù?", taĩ réiškia: „Kàs taĩ?"
Màt jiẽ nežinójo, kàs taĩ bū́tų. Ir̃ Mõzė jíems paáiškino: „Taĩ dúona, kurią̃ jùms válgyti dúoda Viẽšpats".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 77, 18—19. 23—24. 25—26. 27—28 (P.: 24b)

P. Dangaũs dúoną Viẽšpats jíems dúoda.

18 Jiẽ mintimìs Diẽvą gùndė,
įnorìngai reikaláudami maĩsto.
19 Jų̃ kalbà bùvo príešinga Diẽvui;
jiẽ sãkė: „Kažìn, ar̃ Diẽvas galẽs
týruose pavalgydìnti?" — **P.**

23 Tačiaũ iš aukštýbių jìs debesìms įsãkymą siuñčia,
dangaũs vartùs atidãro.
24 Ir̃ ìma lýti manà jíems valgydìnti —
dangaũs dúoną jíems dúoda. — **P.**

25 Žmogùs štaĩ galiũnų dúona maitìnas:
jíems maĩsto siuñčiama sóčiai.
26 Jìs pažãdina padángėse Rỹtį,
Piẽtį àtveda sàvo galýbe. — **P.**

27 Ir̃ viršum̃ jų̃ ìma lýti mėsà, nelýginant dùlkėm,
kaĩp pãmario smiltim̃ — sparnuõčiais.
28 Jiẽ kriñta į̃ stovỹklą apliñkui
tiẽs pačiõm palapìnėm. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Sė̃kla — taĩ Diẽvo žõdis, sėjė̃jas — Krìstus. Kàs jį̃ susirañda, bùs gývas per̃ ámžius. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 13, 1—9

Davė šimteriopą grūdą

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Vieną dieną, išėjęs iš namų, Jėzus sėdėjo añt ežero krañto. Priẽ jõ susiriñko didžiùlė minià; todėl jìs įlìpo į váltį ir atsisėdo, õ visì žmónės stovėjo pakrántėje. Ir jìs daũg jiems kalbėjo palýginimais. Jìs sãkė:

„Štaĩ sėjėjas išsìrengė sėti. Jám besėjant, vienì grūdaĩ nukrìto priẽ kẽlio, ir atskrìdę paũkščiai juõs sùlesė. Kitì nukrìto añt uolų, kuř bùvo nedaũg žẽmės. Jiẽ netrùkus sudýgo, nės neturėjo gilėsnio žẽmės slúoksnio. Sáulei patekėjus, daigaĩ nuvýto ir, neturėdami šaknų, sudžiũvo. Kitì grūdaĩ nukrìto tařp erškėčių. Erškėčiai išáugo ir nùsmelkė juõs. Dár kitì nukrìto į gẽrą žẽmę ir dãvė deřlių: vienì šimteriópą grũdą, kitì šešiasdešimteriópą, dár kitì trisdešimteriópą.

Kàs tùri ausìs, teklaũso!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 19, 1—2. 9—11. 16—20

Viešpats nužengs visos tautos akyse ant Sinajaus kalno

Ìš Išėjimo knỹgos.

Trẽčiąjį mėnesį põ sàvo išėjimo iš Egìpto, tą pãčią dieną, izraelìtai patẽko į Sinãjaus dỹkumą. Jiẽ bùvo išvỹkę iš Refidìmo ir atkeliãvo į Sinãjaus dỹkumą, kuř įsìrengė stovỹklą. Teñ izraelìtai stovyklãvo priẽš kálną.

Tuomèt Viẽšpats prabìlo į Mõzę: „Štaĩ pàs tavė àš ateĩsiu tirštamė debesyjė, kàd tautà girdėtų, kaĩ àš sù taviñ kalbėsiu, ir kàd tavimì visuomèt tikėtų".

Mõzė pérdavė Viẽšpačiui tautõs atsãkymą. Viẽšpats Mõzei pasãkė: „Liẽpk jiems šiañdien iř rýt apsiruõšti, drabužiùs išsiskalbti, õ trẽčiąją diẽną pasireñgus bũti. Porýt màt Viẽšpats nužeñgs visõs tautõs akysė añt Sinãjaus kálno".

Į trẽčiąją diẽną, aũšrai bešviñtant, sudùndo griaustìnis, iř ẽmė žaibúoti; kálną ùžgulė suñkūs dẽbesys, iř nuskambėjo galìngas trimìtų skařdas. Tautà stovỹkloje pradėjo visà drebėti. Mõzė išvedė jąją iš stovỹklos pasitìkti Diẽvo, iř jiẽ sustójo priẽ kálno papėdės. Sinãjaus kálnas skéndėjo dũmuose, kadángi Viẽšpats ugnyjė añt jõ bùvo nužeñgęs. Dũmai veřtėsi tařtum iš lydỹklos krósnies. Visas kálnas smařkiai drebėjo. Trimìtų skařdas tolỹdžio stiprėjo.

Mõzė kalbėjo, õ Diẽvas grumėjimu atsakinėjo. Viẽšpats nùžengė añt Sinãjaus kálno, añt jõ viršūnės. Jisaĩ pasišaukė Mõzę į kálno viršūnę, iř Mõzė užlipo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Dan 3, 52. 53. 54. 55. 56

52 Garbẽ táu, Viẽšpatie, mūsų prótėvių Diẽve,
garbẽ iř šlovẽ tàvo šventájam vařdui!

P. Garbẽ iř šlovẽ táu peř ámžius!

53 Garbẽ táu, Viẽšpatie, garbìngoj šventóvėj! — **P.**

54 Garbẽ táu, Viẽšpatie, karãliškam sóste! — **P.**

55 Garbẽ táu, Viẽšpatie, dangaũs iř žẽmės Valdõve! — **P.**

56 Garbẽ táu, Viẽšpatie, dangaũs aukštýbėse! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja. — Šlovẽ táu, Tẽve,
dangaũs iř žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. — **P.** Aleliùja

Evangelija Mt 13, 10—17

Jums leista pažinti dangaus karalystės paslaptis, o jiems neleista

+ Pasiklausykite šventosios Evangelijos pagal Matą.

Priėję prie Jėzaus, mokiniai pakląusė: „Kodėl jiems kalbi palyginimais?"

Jėzus atsakė: „Jums leista pažinti dangaus karalystės paslaptis, o jiems neleista. Mat, kas turi, tam bus duota, ir jis turės su perteklium, o iš netūrinčio bus atimta ir tai, ką jis turi. Aš jiems kalbu palyginimais todėl, kad jie žiūrėdami nemato, klausydami negirdi ir nesupranta. Jiems pildosi Izaijo pranašystės žodžiai:

'Girdėti girdėsite, bet nesupràsite, žiūrėti žiūrėsite, bet nematysite. Šitų žmonių širdis aptùko. Jie prastai girdėjo ausimis ir užmerkė akis, kad kartais nepamatytų akimis, neišgirstų ausimis, nesupràstų širdimi ir neatsiverstų, ir aš jų nepagydyčiau'.

Todėl paláimintos jūsų akys, nes mato, ir jūsų ausys, nes girdi. Iš tiesų sakau jums: daugel pranašų ir teisiųjų tróško išvysti, ką jūs matote, bet neišvydo, ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo".

Girdėjote Viešpaties žodį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 20, 1—17

Įstatymas duotas per Mozę

Iš Išėjimo knygos.

Viešpats kalbėjo visus šiuos žodžius:

„Aš esu Viešpats, tavo Dievas, kuris tavė išvedė iš Egipto šaliės, iš vergijos namų.

Neturėk kitų dievų, tik manė vieną.

Nedìrbk sáu statulõs aĩ pavéikslo tõ, kàs yrà viršùj dangujè, apačiojè žẽmėje aĩ vandenỹ põ žemė. Priẽš juõs nesileñk, jų negárbink. Màt àš, tàvo Viẽšpats Diẽvas,— pavýdintis Diẽvas: tiems, kuriẽ príešiški mán, àš esù Diẽvas, kurìs išieško tėvų skolõs iš vaikų iki trečiõsios ir ketvirtõsios kartõs, õ tiems, kuriẽ mýli manė ir laĩkosi màno įsãkymų, àš esù Diẽvas, kurìs tũkstančiams ródo malónę.

Nepiktnaudžiáuk sàvo Viẽšpaties Diẽvo vardù, nès Viẽšpats nepalìks nenubaũdęs, kàs jõ vardù piktnaudžiáuja.

Atmiñk šventãdienį švęsti. Šešiàs dienàs galì triũsti ir dìrbti visùs sàvo dárbus. Tačiaũ septintóji dienà yrà tàvo Viẽšpačiui Diẽvui pašvęstóji. Jojè nevalià táu dìrbti nẽ kókio dárbo,— neĩ táu pačiám, neĩ tàvo sũnui, neĩ tàvo dùkrai, neĩ tàvo taĩnui, neĩ tàvo tarnáitei, neĩ tàvo galvìjui, neĩ tàvo kiemė apsistójusiam ateĩviui. Jùk Viẽšpats peĩ šešiàs dienàs padãrė dañgų ir žẽmę, ir jũrą, ir visa, kàs juosė yrà, õ septiñtąją diẽną ilsėjosi. Todẽl jã paláimino Viẽšpats ir šveñtą paskélbė.

Geĩbk sàvo tėvą ir mótiną, kàd ilgaĩ gyvéntum kraštė, kurį tàvo Viẽšpats Diẽvas táu atidúoda.

Nežudýk.

Nesvetimáuk.

Nevõk.

Neliùdyk neteĩsiai priẽš sàvo aĩrtimą.

Negeĩsk sàvo aĩrtimo namų. Negeĩsk sàvo aĩrtimo žmonõs, neĩ taĩrno, neĩ tarnáitės, neĩ jáučio, neĩ ãsilo,— niẽko, kàs yrà tàvo aĩrtimo".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 8. 9. 10. 11 (P.: Jn 6, 68)

P. Viẽšpatie, tù turì ámžinojo gyvẽnimo žodžiùs.

8 Tóbulas Viẽšpaties dúotas Teisýnas:
jis dvãsią gaivina.

Pasãkymas Viẽšpaties tvìrtas,
išmintiẽs móko varguõlį. — **P.**

9 Įsãkymai Viẽšpaties tiẽsūs,
džiùgina šìrdis,
paliepìmas Viẽšpaties týras,
akìms dúoda šviesýbę. — **P.**

10 Viẽšpaties báimė grynà, tvẽria peř ámžius,
Viẽšpaties sprendìmai tikrì, visì aliái vieno teisingi. —
P.

11 Daũg brangesnì jiẽ ùž áuksą, ùž tyriáusiąjį áuksą,
saldesnì jiẽ ùž mẽdų, tą kõrio skỹstį. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 8, 15

P. Aleliùja. — Paláiminti, kuriẽ Diẽvo žõdį išsáugo
gerojė širdyjė
ir dúoda vaĩsių kantrumù. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 13, 18—23

Tasai, kuris girdi ir supranta žodį, ir duoda derlių

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Õ jũs nũn pasiklausýkite palýginimo apiẽ sėjėją. Pàs kiekvieną, kurìs giřdi kal̃bant apiẽ karalỹstę ir̃ nesupraña-ta, ateĩna piktàsis ir̃ išplėšia, kàs bùvo pasėta širdyjė. Tai̇̃ ir̃ yrà pasėlỹs priẽ kẽlio.

Pasėlỹs añt uolų̃ — tai̇̃ tasai̇̃, kurìs, girdėdamas žõdį, tuojaũ sù džiaugsmù jį̃ prìima. Tačiaũ jìs bė̃ šaknų̃ — nepastovùs žmogùs. Ištikus kókiai nėgandai ar̃ pérsekiojimui dė̃l žõdžio, jìs lengvai̇̃ atpúola.

Pasėlỹs tar̃p erškẽčių — tai̇̃ tàs, kurìs klaũso žõdžio, bèt šiõ pasáulio rūpesčiai ir̃ tur̃to apgáulė nustel̃bia žõdį, ir̃ jìs liẽka nevaisingas.

Pasėlỹs gerojė žẽmėje — tasaĩ, kurìs giřdi iř supranta žõdį; tàs iř dúoda deřlių: kàs šimteriópą, kàs šešiasdešimteriópą, õ kàs trisdešimteriópą".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 24, 3—8

Tai kraujas sandoros, kurią su jumis sudarė Viešpats

Ìš Išėjimo knỹgos.

Atẽjęs Mõzė pérsakė taũtai visùs Viẽšpaties žodžiùs iř pótvarkius. Tautà vienìngai paréiškė: „Mẽs výkdysim vìsa, kã Viẽšpats įsãkė!"

Tadà visùs Viẽšpaties žodžiùs Mõzė užrãšė. Pakìlęs dár añkstų rýtą, jìs kálno papėdėje pastãtė aũkurą iř dvýlika akmenìnių šulų sulìg dvýlika Izraèlio giminių. Põ tõ jìs pàsiuntė jaunúosius Izraèlio výrus, iř tiẽ aukójo dẽginamąsias ãtnašas iř pjóvė kruvinąsias aukàs — jautukùs, kaĩp bendrúomenės aũką Viẽšpačiui. Paẽmęs pùsę kraũjo, Mõzė supýlė į dùbenį. Kità pusė kraũjo apšlãkstė aũkurą.

Põ tõ jìs pàėmė Sándoros rãštą iř balsiai pérskaitė taũtai. Jiẽ atsìliepė: „Laikýsimės visko, kã Viẽšpats įsãkė, iř bũsime jám klùsnūs!" Paẽmęs kraũjo, Mõzė pašlãkstė juõ taũtą, sakýdamas: „Taĩ kraũjas Sándoros, kuriã sù jumìs sudãrė Viẽšpats visų šių sąlygų pãgrindu".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 49, 1—2. 5—6. 14—15 (P.: 14a)

P. Padėkõs aũką Diẽvui aukóki.

[1] Aukščiáusiasis Diẽvas, Viẽšpats, bylója,
nuõ Rytų lìgi Vakarų šaũkdamas žẽmę.
[2] Spiñdi nuõ Siòno kálno Diẽvo gražýbė. — **P.**

5 „Suriñkite šičion visùs màno šventúosius,
kuriẽ sù maniñ Sándorą dãrė, aukódami aũką".
6 Štaĩ jaũ skélbia dangùs jõ teisingùmą:
pàts Diẽvas prãdeda teĩsmą! — **P.**

14 „Padėkõs aũką Diẽvui aukóki,
Aukščiáusiajam padarýtus įžadus výkdyk!
15 Tadà manęs šaũktis galėsi neláimėj,
tavė àš vadúosiu, õ tù mán garbę darýsi". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jok 1, 21

P. Aleliùja. — Sù romumù priimkite įdiegtąjį žõdį,
kuris gãli išgélbėti jũsų síelas. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 13, 24—30

Palikite abejus augti iki pjūčiai

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus pàteikė mìniai kìtą palýginimą:

„Sù dangaũs karalystė yrà kaĩp sù žmogumì, kuris pasėjo sàvo diřvoje gẽrą sėklą. Žmonėms bemiẽgant, atẽjo jõ príešas, pasėjo kviečiuosė ráugių iř nuẽjo sáu.

Kaĩ želmuõ paũgėjo iř išplaukė, pasiródė iř ráugės. Šeimiñko tarnaĩ atẽjo iř kláusė: 'Šeimiñke, ařgi nè gẽrą sėklą pasėjai sàvo laukė? Ìš kuřgi atsirãdo ráugių?' Jìs atsãkė: 'Taĩ padãrė màno príešas'. Tarnaĩ pasiúlė: 'Jéi nóri, mẽs eĩsime iř jàs išriñksime'.

Jìs atsãkė: 'Nè, kàd kařtais, rinkdamì ráuges, neišráutumėte kartù sù jomìs iř kviečių. Palìkite ãbejus áugti ikì pjũčiai. Pjūtiẽs metù àš pasakýsiu pjovėjams: 'Pirmiaũ išriñkite ráuges iř surìškite į pėdeliùs sudẽginti, õ kviečiùs sukráukite į màno klúoną' ".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

SEPTYNIOLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 32, 15—24. 30—34

Ši tauta padarė didelę nuodėmę:
ji pasidirbo iš aukso dievuką

Ìš Išėjìmo knỹgos.

Mõzė nulìpo nuõ kálno, dviẽm Sándoros liùdijimo plõkštėmis nẽšinas. Tõs plõkštės bùvo prirašýtos iš abiejų pùsių: ìš vienõs ir̃ kitõs pùsės jõs bùvo prirašýtos. Jõs bùvo patiẽs Diẽvo padìrbtos, ir̃ rãštas bùvo Diẽvo rankà į̃ plokštės iškáltas. Išgir̃dęs tautõs triukšmãvimą, Josùvas tãrė Mõzei: „Stovỹkloje kãriškas triùkšmas". Bèt tàs atsãkė: „Taĩ nè pérgalės šaũksmas, ir̃ nè nugalėtųjų rìksmas: girdžiù àš trañkiai dainúojant".

Priẽjęs arčiaũ priẽ stovỹklos ir̃ pamãtęs veršį beĩ šókant ratẽlį, Mõzė užsidegė pykčiù: jìs mẽtė ìš rañkų plokštės ir̃ sudaũžė jàs kálno papėdėj. Põ tõ jìs pàgriebė jũ pasidarýtąjį veršį, sudẽgino jį̃, sùtrypė į̃ dùlkes, jàs sùbėrė į̃ vándenį ir̃ liẽpė izraelìtams gérti.

Õ Aarõnui Mõzė pasãkė: „Kã táu šióji tautà padãrė, kàd tù jái užkórei tókią dìdelę kaĩltę?" Aarõnas jám atsãkė: „Nerũstauk, màno valdõve! Tù pàts jùk žinaĩ, kokià ši tautà nedorà. Jiẽ ẽmė manè reikaláuti: 'Padìrbk mùms dievùką, kuris mũsų príekyje eĩtų! Sù šituo Mozė — sù tuõ výru, kuris mùs išvedė iš Egìpto — nežìnome, kàs atsitìko'. Tuomèt àš jíems ir̃ pasiũliau: 'Kàs áuksą nešiója, tegù nusiimẽs jį̃'. Jiẽ sùnešė mán, àš jį̃ sùmečiau į̃ ùgnį, ir̃ išẽjo tàs veršis".

Rytójaus rýtą Mõzė prabìlo į̃ taũtą: „Jũs padãrėte dìdelę núodėmę. Dabaĩ àš kópsiu pàs Viẽšpatį. Galbũt àš laimėsiu jũsų núodėmės atleidìmą". Tàd, vẽl nuẽjęs pàs

Viẽšpatį, Mõzė maldãvo: „Àk, ši tautà padãrė didelę núodėmę: ji pasidìrbo iš áukso dievùką. Õ, kàd atléistum jái núodėmę!.. Jéi nè, taĩ išbraũk manè iš sàvo knỹgos, kurią esì parãšęs".

Bèt Viẽšpats Mõzei atsãkė: „Kàs mán nusidėjo, tìk tą àš ištrìnsiu iš sàvo knỹgos. Dabaĩ gì eĩk iĩ vèsk taũtą teñ, kuĩ táu esù liẽpęs! Štaĩ màno ángelas žeñgs tàvo príeky. Bèt ãtpildo diẽnai atẽjus, àš atsiskaitýsiu sù jaĩs ùž jũ núodėmę".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 105, 19—20. 21—22. 23 (P.: 1a)

P. Dėkókite Viẽšpačiui, nès jisaĩ gẽras.

19 Horebė veĩršį jiẽ pasidìrbo,
gárbino stãbą auksìnį.
20 Iĩ, užúot šlóvinę Diẽvą,
leñkėsi galvìjui žolẽdžiui. — **P.**

21 Gélbėtoją Diẽvą užmiĩršo,
kurìs Egiptė didžiùs dáiktus jíems dãrė,
22 Chãmo šalỹ tíek stebùklų,
tíek šiurpulìngų darbũ tiẽs Raudonája jū́ra. — **P.**

23 Diẽvas juõs bū́tų jaũ sunaikìnęs,
jéigu nè Mõzė, jõjo rinktìnis.
Jìs juõs užstójo priẽš Diẽvą,
kàd jõ rūstýbė jų̃ nenusiaũbtų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jok 1, 18

P. Aleliùja. — Sàvo valià Tė̃vas pagimdė mùs
tiesõs žodžiù,
kàd mẽs bū́tume taĩrsi jõ kūrinių̃
pirmíenos. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 13, 31—35

Garstyčios grūdelis pavirsta medeliu,
taip kad padangių sparnuočiai susisuka lizdus jo šakose

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Jėzus pàteikė mìniai dár víeną palýginimą:
„Sù dangaũs karalystė yrà kaĩp sù garstỹčios grūdeliù, kurį žmogùs ėmė ir pasėjo sàvo dirvoje. Nórs jis mažiáusias iš visų sėklų, bèt užáugęs ẽsti didėsnis ùž daržóves ir pavirsta medeliù, taĩp kàd padángių sparnuõčiai àtskrenda ir susìsuka lizdùs jõ šakosè".

Jìs pasãkė ir dár kìtą palýginimą: „Sù dangaũs karalystė yrà kaĩp sù ráugu, kurį móteris ėmė ir įmaĩšė trijuosè saikuosè mìltų, ir nuõ jõ vìskas įrūgo".

Vìsa taĩ Jėzus bylójo minióms palýginimais, ir bė palýginimų jìs jíems nekalbėjo. Išsipìldė, kàs bùvo prãnašo pasakýta: „Àš atvérsiu sàvo bùrną palýginimais, išpãsakosiu nuõ pasáulio sukūrìmo pàslėptus dalykùs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 33, 7—11; 34, 5b—9. 28

Viešpats su Moze kalbėdavo akis į akį

Ìš Išėjìmo knỹgos.

Paẽmęs palapìnę, Mõzė pasistãtė jã ùž stovỹklos peř tám tìkrą atstùmą. Jã pavadìno apreiškìmo palapinė. Kàs norėdavo kõ pasikláusti Viẽšpatį, eĩdavo į apreiškìmo palapìnę príešais stovỹklą.

Kaĩ eĩdavo Mõzė į tą palapìnę, tautà atsikéldavo; kiekvíenas išeĩdavo į sàvo palapìnės añgą ir žiūrėdavo Mõzėn, kõl tàs įžeñgdavo į palapìnę. Mõzei įžeñgus, tuojaũ

nusileisdavo debesiẽs stulpas iř atsistódavo priẽ palapìnės angõs, kõl Viẽšpats kalbẽdavo sù Mozė. Žmónės, pamãtę debesiẽs stulpą priẽ palapìnės, visì pasikẽlę pùldavo žẽmėn tiẽs sàvo palapìnėm. Õ Viẽšpats sù Mozė kalbẽdavo akìs į ãkį, kaĩp kaĩbasi víenas priẽš kìtą bičiùliai. Paskuĩ sugrįžtdavo Mõzė stovỹklon, tuõ tárpu jõ taĩnas, jaunàsis Jòzuė, Nùno sūnùs, neatsitráukdavo nuõ palapìnės.

(Sinãjaus kalnė) Mõzė šũkčiojo Viẽšpaties vařdą. Praeĩdamas jám prõ šãlį, Viẽšpats sušùko: „Jãhvė, Viẽšpats, yrà palankùs iř atjaũčiantis Diẽvas, kantrùs, malonìngas, ištikimas. Jìs tũkstančiams ródo malónę, dovanója kaĩtę, nusižengìmą, núodėmę; tačiaũ nepaliẽka visái nenubaũdęs; ùž tėvų kaltýbes atmóka vaikáms iř vaikáičiams ikì trẽčiai iř ketviřtai kařtai". Nedelsdamas Mõzė parpúolė añt žẽmės iř kniũpsčias ẽmė maldáuti: „Jéi àš, Viẽšpatie, radaũ pàs tavė malónę, tegù màno Viẽšpats kartù sù mumìs keliáuja. Tiesà, taĩ tautà kietasprañdė. Tačiaũ dovanók mùms kaltýbę, tą núodėmę, iř léisk mùms bũti tavà nuosavýbe!"

Tenaĩ, pàs Viẽšpatį, Mõzė išbùvo kẽturiasdešimt dienų iř kẽturiasdešimt naktų. Neválgė jìs dúonos, negẽrė vandeñs. Surãšė añt plõkščių Sándoros žodžiùs, tuõs dẽšimt įsãkymų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 102, 6—7. 8—9. 10—11. 12—13 (P.: 8a)

P. Viẽšpats — švelnùs, malonìngas.

6 Viẽšpats pasáulyje výkdo teisýbę,
gìna visùs prispaustúosius.
7 Sàvo sumãnymus jìs Mõzei apréiškė,
jõ dárbus didžiùs Izraèlis regẽjo. — **P.**

8 Viẽšpats — švelnùs, malonìngas,
nèskuba rústaut, yrà pilnas gerùmo.
9 Nè vìsą laĩką jìs bãras,
nè amžinaĩ jìs įšiřdęs. — **P.**

10 Nè pagaĩ mūsų kaltýbes mùms móka,
nebaũdžia mūsų, kíek vertì ẽsam.
11 Kaĩp nepasíekiamai áukštas dangùs viršumì žẽmės,
taĩp yrà dìdis jõ gailestingùmas
tíems, kuriẽ jõ šventaĩ bìjo. —

P. Viẽšpats — švelnùs, malonìngas.

12 Kaĩp nuõ Rytū̃ tolimì Vakaraĩ,
taĩp tolì kaltės mūsų nusvíedžia.
13 Kaĩp tėvas gailisi vaĩko,
taĩp gailisi Viẽšpats ištikimū̃jų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja. — Sėkla — taĩ Diẽvo žõdis, sėjėjas — Krìstus. Kàs jį̃ susirañda, bùs gývas peř ámžius. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 13, 36—43

Kaip surenkamos ir sudeginamos raugės,
taip bus ir pasaulio pabaigoje

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Paléidęs miniàs, Jėzus keliãvo namõ. Priẽ jõ priẽjo mokiniaĩ iř prãšė: „Išáiškink mùms palýginimą apiẽ ráuges diřvoje". Jìs atsìliepė:

„Sėjantỹsis gẽrą sėklą yrà Žmogaũs Sūnùs. Dirvà — taĩ pasáulis. Gerà sėkla — karalỹstės vaikaĩ, õ ráugės — pìktojo vaikaĩ. Jàs pasėjęs príešas — vélnias. Pjūtìs — taĩ pasáulio pabaigà, õ pjovėjai — angelaĩ.

Taĩgi, kaĩp sùrenkamos iř sudẽginamos ráugės, taĩp bùs iř pasáulio pabaigojė. Žmogaũs Sūnùs išsiųs̃ sàvo ángelus, tiẽ išránkios iš jõ karalỹstės visùs papìktintojus beĩ nedõrėlius iř įmės juõs į̃ žiorúojančią krósnį. Teñ bùs veřksmas iř dantų̃ griežimas. Tuomèt teisíeji spindės kaĩp sáulė sàvo Tėvo karalỹstėje.

Kàs tùri ausìs, teklaũso!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 34, 29—35

Pamatę švytintį Mozės veidą, bijojo prie jo beprieiti

Iš Išėjimo knygos.

Mõzė lìpo nuõ Sinãjaus kálno, Sándoros liùdijimo plõkštėmis nẽšinas. Nuõ kálno lìpdamas, jìs nežinójo, kàd švỹti jõ véido óda, kadángi jìs bùvo kalbẽjęs sù Viẽšpačiu. Aarõnas ir̃ visì izraelìtai, pamãtę, kàd švỹti jõ véido óda, bijójo priẽ jõ beprieĩti. Tìk Mõzei juõs pasišaũkus, Aarõnas ir̃ visì bendrìjos vyresníeji priẽjo priẽ jõ, ir̃ Mõzė sù jaĩs pakalbẽjo. Paskuĩ prisiar̃tino visì izraelìtai, ir̃ jìs jíems pránešė vìsa, kã Viẽšpats Sinãjaus kalnė jám bùvo pasãkęs.

Pabaĩgęs sù jaĩs kalbẽtis, Mõzė šydù užsìdengė véidą. Įẽjęs pàs Viẽšpatį pasikalbẽti, Mõzė nusideñgdavo šỹdą, kõl vẽlei išeĩdavo. Išẽjęs pranèšdavo izraelìtams, kàs bũdavo liẽpta. Tadà izraelìtai matýdavo švỹtintį Mõzės véidą. Bèt Mõzė paskuĩ užsideñgdavo véidą, kõl vẽl įeĩdavo kalbẽtis sù Viẽšpačiu.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 98, 5. 6. 7. 9 (P.: plg. 9c)

P. Didžiaĩ šveñtas esì, mũsų Viẽšpatie Diẽve.

5 Áukštinkit mũsų Viẽšpatį Diẽvą,
kniùbkite priẽš jõ sósto pakójį,
nès jìs yrà šveñtas. — **P.**

6 Jõ kunigaĩ bùvo Mõzė ir̃ Aarõnas,
ir̃ Samuèlis tar̃p Diẽvo gerbẽjų;
jiẽ šaũkėsi Diẽvo, ir̃ Diẽvas išklaũsė. — **P.**

7 Jíems Diẽvas iš dẽbesio stul̃po kalbẽjo,
ir̃ jiẽ sérgėjo, kàs jõ apréikšta,
laĩkės įstãtymo dúoto. — **P.**

9 Áukštinkit mūsų Viẽšpatį Diẽvą!
Pùlkite kniūpstì priẽ jõ šveñto sósto,
nès didžiaĩ šveñtas mūs Viẽšpats Diẽvas. —

P. Didžiaĩ šveñtas esì, mūsų Viẽšpatie Diẽve.

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 15b

P. Aleliùja. — Jùs àš draugaĩs vadinù,— sãko Viẽšpats, —
nès jùms vìską paskélbiau,
kã buvaũ iš sàvo Tẽvo girdẽjęs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 13, 44—45

Parduoda visa, ką turi, ir perkasi dirvą

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo minióms:

„Sù dangaũs karalystė yrà kaĩp sù dirvoje pàslėptu lobiù. Atrãdęs jį, žmogùs niẽkam nesãko; iš tõ džiaũgsmo eĩna, pardúoda vìsa, kã tùri, ir peřkasi tą dirvą.

Vẽl sù dangaũs karalystė yrà kaĩp sù pirkliù, íeškančiu gražių peřlų. Atrãdęs víeną brángų peřlą, jìs eĩna, pardúoda vìsa, kã tùri, ir nusìperka jį".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Iš 40, 14—19. 32—36

Debesis apgaubė apreiškimo palapinę,
ir Viešpaties šlovė pripildė buveinę

Ìš Išėjìmo knỹgos.

Mõzė padãrė vìsa, kã Viẽšpats jám bùvo įsãkęs. Antrųjų mẽtų pìrmojo mẽnesio pìrmąją diẽną buveĩnė bùvo pastatýta. Buveĩnę pastãtė pàts Mõzė: išdėstė ãtramas,

įstãtė lentàs, pritaĩsė kártis, pastãtė stulpùs. Paskuĩ viřš buveĩnės iškiójo kìlimą iř añt jõ užtráukė palapìnės dañgą, kaĩp Viẽšpats jám bùvo įsãkęs. Tadà jìs paẽmęs įdẽjo į skrỹnią Sándoros liùdijimą, sukìšo skrỹnios nešiójimo kártis iř añt skrỹnios uždẽjo plõkštę. Jìs nùnešė skrỹnią buveĩnėn, užléido vidìnę užúolaidą iř tókiu būdù ùždengė sándoros skrỹnią, kaĩp Viẽšpats jám bùvo įsãkęs.

Debesìs àpgaubė apreiškìmo palapìnę, iř Viẽšpaties šlovẽ pripìldė buveĩnę. Mõzė negalẽjo įeĩti apreiškìmo palapìnėn, kadángi teñ bùvo debesìs nusiléidęs iř Viẽšpaties šlovẽ pripìldžiusi bůstą. Kadà nuõ buveĩnės debesìs pasikéldavo, tadà izraelìtai išvỹkdavo sàvo keliõnėn.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 83, 3. 4. 5—6a ir 8a. 11 (P.: 2)

P. Kaĩp mielà mán tàvo buveĩnė,
dangaũs kariúomenių Viẽšpatie!

3 Síela mán ilgisi, aĩpsta
Viẽšpaties kiẽmo atšlaĩnių.
Màno širdìs iř màno kůnas
džiůgaudami svéikintų gývąjį Diẽvą. — **P.**

4 Nèt žvìrblis pastóginę susirañda,
blezdingà susikráuna lìzdą vaikẽliams.
Ilgiúosi aũkuro tàvo, õ dangaũs kariúomenių Viẽšpatie,
õ màno Diẽve, màno Valdõve! — **P.**

5 Laimìngi, kuriẽ namuosė tàvo gyvẽna,
nuolatõs teĩkia táu, Viẽšpatie, šlóvę,
6 Laimìngas žmogùs, kurĮ̃ rẽmia tàvo pagálba.
8 Jiẽ nuõ tvirtóvės žygiúoja tvirtóvėn. — **P.**

11 Vienà dienà tàvo atšlaĩniuos gerèsnė
negù tůkstantis kuř kituř.
Maloniaũ mán priẽ Diẽvo namų̃ sleñksčio palìkti,
kaĩp nedõrėlių pastógėj viešė̃ti. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Apd 16, 14b

P. Aleliùja. — Viẽšpatie, atvérk músų šìrdį
tàvo Sūnaũs žõdžiams. — **P.** Aleliùja. ,

Evangelija Mt 13, 47—53

Surenka geràsias į indus, o blogąsias išmeta

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzus kalbėjo mìniai:

„Sù dangaũs karalỹstė yrà kaĩp sù ežeraĩ mėtamu tinklù, užgriẽbiančiu įvairiáusių žuvų. Kaĩ jìs pìlnas, jį išvelka į krañtą, susėda ir̃ sùrenka gerąsias į indùs, õ blogąsias išmeta. Taĩp bùs ir̃ pasáulio pabaigojė: išeĩs angelaĩ, išránkios blogúosius ìš gerųjų tárpo ir̃ įmės juós į žiorúojančią krósnį. Teñ bùs veřksmas ir̃ dantų griežìmas.

Ar̃ suprãtote vìsa taĩ?"

Jiẽ jãm sãko: „Taĩp".

Tuomėt jìs tãrė: „Todẽl kiekvíenas Rãšto áiškintojas, tãpęs dangaũs karalỹstės mókiniu, panašùs į šeimininką, kurìs iškelia ìš sàvo lobýno naujų ir̃ senų daiktų".

Baĩgęs sakýti tuõs palýginimus, Jėzus iškeliãvo ìš tenaĩ.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Kun 23, 1. 4—11. 15—16. 27. 34b—37

Tokios yra Viešpaties šventės,
kuriomis turėsite atlikti šventus susirinkimus

Ìš Kunigų knỹgos.

Viẽšpats kalbėjo Mõzei:

„Tókios bùs Viẽšpaties šveñtės, šventų susirinkìmų diẽnos, kuriàs nustatýtu laikù privalėsite švęsti: Pìrmojo mė-

nesio keturióliktą diẽną vakaróp bùs Vėlýkos Viẽšpaties gar̃bei. Penkióliktą tõ mėnesio diẽną bùs Neraugìntos Dúonos šveñtė Viẽšpaties gar̃bei. Per̃ septýnias dienàs jũs válgysite neraugìntą dúoną. Pìrmąją diẽną turėsite šveñtą susirinkìmą, ir̃ bùs nevalià jùms dìrbti jókio kasdiẽniško dárbo. Per̃ setýnias dienàs aukósite Viẽšpačiui dẽginamą aũką. Septiñtąją diẽną taĩp pàt bùs šveñtas susirinkìmas, ir̃ bùs nevalià jùms dìrbti jókio kasdiẽniško dárbo".

Viẽšpats Mõzei kalbẽjo: „Kalbėk izraelìtams ir̃ štaĩ ką̃ pranėšk jiems: 'Kadà jũs atvỹksite į̃ krãštą, kurį̃ àš jùms atidúosiu, ir̃ teñ nusiim̃site der̃lių, taĩ pìrmąjį der̃liaus pėdą nunėškite kùnigui. Tasaĩ pakilnõs tą̃ pėdą Viẽšpaties akìvaizdoje, kàd jis jį̃ nuõ jũsų priim̃tų. Tàs ãpeigas kùnigas turẽs atlìkti diẽną põ šeštãdienio.

Paskuĩ nuõ dienõs põ šeštãdienio, nuõ tõs, kurią̃ bũsite atnẽšę aukójimui pėdą, jũs atskaičiúosite septýnias pìlnas saváites. Jũs atskaičiúosite peñkiasdešimt dienų̃ põ septiñto šeštãdienio, ir̃ tadà jũs iš naũjojo der̃liaus paaukósite Viẽšpačiui válgomą aũką!

Dešim̃tą septiñtojo mėnesio diẽną bùs Pérmaldavimo šveñtė. Turėsite atlìkti šveñtą susirinkìmą ir̃ pãsninkauti beĩ Viẽšpačiui aukóti dẽginamą aũką.

Penkióliktą septiñtojo mėnesio diẽną prasidẽs per̃ septýnias dienàs Viẽšpačiui švenčiamà Palapìnių šveñtė. Pìrmąją diẽną, šveñto susirinkìmo diẽną, bùs nevalià jùms dìrbti jókio kasdiẽniško dárbo. Per̃ septýnias dienàs aukósite Viẽšpačiui dẽginamą aũką. Aštuñtąją diẽną turėsite šveñtą susirinkìmą, ir̃ bùs nevalià jùms dìrbti jókio kasdiẽniško dárbo.

Taĩ tókios bùs Viẽšpaties šveñtės, kuriomìs turėsite atlìkti šventùs susirinkimùs, skìrtus aukóti Viẽšpačiui aukàs: dẽginamąsias, válgomąsias, pjaunamąsias ir̃ geriamąsias — kaĩp kuriái diẽnai yrà nustatýta' ".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 80, 3—4. 5—6ab. 10—11ab (P.: 2a)

P. Džiūgaudami šlóvinkit Diẽvą — mūsų stiprýbę.

3 Skam̃binkit kañkliais, mùškite bũgnais,
švelniai pritarkite árfomis, cìtromis.
4 Trimitúokit trimìtais jáunaty, pìlnaty:
taĩ iškilmìngos mùms diẽnos! — **P.**

5 Taĩp Izraèliui yrà nustatýta,
Jokũbo Viẽšpats taĩp liẽpė.
6 Diẽvas tókį įstãtymą dãvė Juõzapo gìminei,
kaĩ priẽš Egìptą kovóti išẽjo. — **P.**

10 Netikrų dievų neturẽki,
negárbink svetimųjų dieváičių!
11 Àš esù Viẽšpats, àš tàvo Diẽvas,
išvẽdęs tavė ìš Egìpto neláisvės. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 1 Pt 1, 25

P. Aleliùja. — Viẽšpaties žõdžiai išliẽka peř ámžius.
Tokià yrà jùms paskelbtóji
gerói naujíena. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 13, 54—58

Argi jis ne dailidės sūnus?! Iš kur jam visa tai?

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus parẽjo į sàvo tėviškę iř ẽmė mókyti žmónes sinagògoje, taĩp kàd jiẽ stebėjosi iř klausinėjo:

„Ìš kuř šìtam tokià išmintìs iř stebuklìnga galýbė? Ařgi jìs nè dailìdės sūnùs?! Ařgi jõ mótina nesivadìna Marijà, õ Jokũbas, Juõzapas, Sìmonas iř Jùdas ařgi nè jõ bróliai? Iř jõ sẽserys — ařgi jõs nè vìsos gyvẽna pàs mùs? Ìš kuř jám vìsa taĩ?" Iř jiẽ ẽmė piktintis juõ.

Õ Jėzus jiems atsãkė: „Niẽkur prãnašas nebũna bė pagarbõs, nebeñt sàvo tėviškėje ir sàvo namuosė". Dėl jų netikėjimo jis teñ nedãrė tiek daũg stebùklų.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Kun 25, 1. 8—17

Jubiliejiniais metais visi tesugrįžta prie savo buvusios žemės

Ìš Kunigų knỹgos.

Sinãjaus kalnė Viẽšpats kalbėjo Mõzei:

„Atskaičiúok septýnis septýnetus mẽtų, septýnis septýnmečius, taĩp kàd septynių septýnmečių laĩko táu susidarýtų kẽturiasdešimt devynerì mẽtai. Tadà septiñtojo mẽnesio dešimtą diẽną tegù suskardẽna trimitai; tàd Pérmaldavimo diẽną põ vìsą krãštą turẽs nuskambėti trimitai. Jũs švẽskite tuõs penkiasdešimtúosius metùs ir paskélbkite láisvę visíems šaliẽs gyvéntojams. Taĩ bùs jubiliẽjiniai mẽtai. Kiekvíenas tuomèt tesugrįžta priẽ sãvojo žẽmės sklỹpo, kiekvíenas tegrįžta į sãvąją šeĩmą. Tiẽ penkiasdešimtíeji jùms bùs jubiliẽjiniai mẽtai. Tadà nevalià bùs jùms sẽti, neĩ deřlių nuimti, neĩ nuõ negenėtų vynuogienójų vỹnuoges riñkti. Jùk bùs jubiliẽjiniai mẽtai — taĩ šveñtas jùms laĩkas. Paẽmę nuõ laũko turėsite válgyti taĩ, kã saváime jis dúoda.

Tokiaĩs jubiliẽjiniais mẽtais visì tesugrįžta priẽ sàvo bùvusios žẽmės. Kã nórs pardúodant sàvo gentaĩnių arbà ìš jõ peřkant, jùms nevalià víenas kìtą apgáuti. Kaĩ pirksi ìš sàvo gentaĩnio, turėsi žiūrėti į mẽtų põ jubiliẽjaus skaĩčių; kaĩ jis táu parduõs, taĩ turẽs atsižvelgti į būsimą deřliaus mẽtų skaĩčių. Jėi mẽtų skaĩčius didėsnis, mokėk atitiñkamai aukštėsnę káiną; jėi mẽtų skaĩčius mažėsnis, tadà atitiñkamai mažėsnė ir káina. Jùk táu

jis pardúoda tìk deřlių skaĩčių. Nẽ vienas tegù neapgáuna kìto. Bijókitės sãvojo Diẽvo, nès àš esù Viẽšpats, jũsų Diẽvas!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 66, 2—3. 5. 7—8 (P.: 4)

P. Õ Diẽve, tavè tegárbina taũtos,
tešlóvina vìsos tautẽlės.

2 Tebũna mùms Diẽvas didžiaĩ maloningas,
teláimina mùs, giedrù véidu težvelgia.
3 Tegù jõ žygiùs pažįsta pasáulis,
visų tautų žmónės — jõ išganingąjį dárbą. — **P.**

5 Visà žmonijà tegù linksminas, džiaũgias,
kàd tù tautosè viešpatáuji teisingai,
pasáuly tautóms vadováuji. — **P.**

7 Užaugìno mùms žẽmė deřlių gausingą,
nès láimina mùs Visagãlis.
8 Tegù mùs láimina Diẽvas,
pasáulio kraštaĩ tegù jį pageřbia. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 10

P. Aleliùja. — Paláiminti, kuriẽ pérsekiojami dẽl teisýbės:
jų yrà dangaũs karalỹstė.
— **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 14, 1—12

Erodas pasiuntė įsakymą nukirsti Jonui galvą, o šio mokiniai davė žinią Jėzui

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Anuõ metų gañdas apiẽ Jėzų pasiekė tetrárcho Èrodo ausìs, iř jis sàvo tarnáms paréiškė: „Taĩ Jõnas Krikšty-

tojas! Jìs prisikẽlė iš numìrusių, iř todẽl jamė veĩkia stebuklìngos jẽgos".

Màt Èrodas bùvo įsãkęs suimti Jõną, sukáustyti iř įmèsti į kalėjimą dẽl sàvo brólio Pilỹpo žmonõs Erodiãdos. Nès Jõnas jám sãkė: „Táu nevalià jõs turẽti". Taĩgi Èrodas norėjo nužudýti Jõną, bèt bijójo liáudies, kurì laĩkė jį prãnašu.

Èrodo gimìmo dieną Erodiãdos duktẽ šóko svečiáms, iř taĩp patìko Èrodui, kàd jìs sù príesaika pažadėjo dúoti jái, kõ tìk jì prašýsianti. Õ šì, sàvo mótinos primókyta, paprãšė: „Dúok mán čià dubenyjè Jõno Krikštytojo gálvą". Karãlius nuliũdo, bèt dẽl príesaikos iř dẽl svečių liẽpė dúoti. Jìs pàsiuntė įsãkymą nukiřsti kalėjime Jõnui gálvą. Galvà bùvo atneštà dubenyjè iř įteiktà mergáitei, kurì jã nùnešė mótinai.

Tuomèt Jõno mokiniaĩ atẽję pasiėmė kũną, paláidojo iř dãvė žìnią Jėzui.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

AŠTUONIOLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Sk 11, 4b—15

Aš vienas nestengiu panešt šios tautos

Ìš Skaĩčių knỹgos.

Izraelìtai pradẽjo dejúoti: „Kàd mùms taĩp mėsõs kàs paválgyti dúotų! Prisìmenam žùvį, kuriõs Egiptė mẽs válgėme véltui; taĩp pàt agurkùs, melionùs, porùs, svogūnùs iř česnakùs. Dabař gì mẽs tùrime skuřsti: vìsiškai niẽko nėrà, iř temãtome víen tiktaĩ mãną".

Õ tóji manà, panašì į koriándro sẽklas, atródė kaĩp bdėlio sakaĩ. Pasklìdę žmónės jã riñko, namìnėmis gìrnomis mãlė arbà grūstùvėje grůdo iř, pavìrinę púode, plokštainiùs gamìno; jų skõnis prìminė aliẽjinį pyragáitį. Kaĩ krìsdavo nãktį rasà añt stovỹklos, iškrìsdavo iř manà.

Mõzė išgiřdo, kaĩp žmónės verkšlẽna,— šeimà põ šeimõs, — kiekvíenas priẽ sàvo palapìnės angõs. Iř Viẽšpačiui kìlo dìdelis pỹktis. Dẽl tõ iř pàts Mõzė suiřzęs Viẽšpačiui tãrė:

„Kodẽl taĩp blogaĩ elgíesi sù sàvo tarnù, kodẽl tàvo akysė nerandù malónės, kàd mán tù užkróvei nešióti vìsą šią taũtą? Nejaũgi taĩ áš išnešiójau šią taũtą, nejaũgi taĩ àš pagimdžiaũ jã, kàd mán galėtumei liẽpti: 'Nešiók jã priẽ sàvo krūtinės, kaĩp áuklė nešiójasi kũdikį, nunèšk jã į krãštą, kurį jõs tėváms pažadėjau?' Ìš kuř mán paimti mėsõs, kàd dúočiau paválgyti vìsai šiái taũtai? Jiẽ vìs mán verkšlẽna: 'Dúok mùms mėsõs!' Àš víenas nesténgiu panèšt šiõs tautõs, nès jì peř sunkì mán. Tàd jéi iř toliaũ sù maniḿ šìtaip elgsies, verčiaũ jaũ užmùš-

tum manė, nužudýtum, — jėi tàvo akysė beñt kíek esù rãdęs malónės,— kàd mán nebereĩktų žiūrėti į sàvo neláimę".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 80, 12—13. 14—15. 16—17 (P.: 2a)

P. Džiúgaudami šlóvinkit Dìẽvą — mūsų stiprýbę.

12 Manóji tautà màno šaũksmo negiřdi,
nebeklaũso manęs Izraèlis.
13 Todẽlei paliekù juõs vadováutis užkietėjusia šìrdžia,
tegù jiẽ sáu eĩna pagaĩ ùžmačias sàvo. — **P.**

14 Õ, kàd klausýtų manęs màno žmónės,
kàd màno keliaĩs Izraèlis žingsniúotų!
15 Bežiūrint prispáusčiau jũ príešus,
pakreĩpęs priẽš juõs sàvo galingąją rañką. — **P.**

16 Viẽšpaties príešai dabař jám sténgtųs įtìkti,
iř jų gãlios laikaĩ jaũ niẽkad negrįžtų.
17 Sàvo taũtą rinktìniais kviečiaĩs valgydìnčiau,
uolų medumì ją maitìnčiau. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 4, 4b

P. Aleliùja. — Žmogùs gývas nė víen dúona,
bèt iř kiekvíenu žodžiù,
kurìs išeĩna ìš Diẽvo lūpų. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 14, 13—21

Pažvelgė į dangų, sukalbėjo laiminimo maldą
ir davė duonos kepaliukus mokiniams, o tie dalijo žmonėms

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Išgiřdęs apiẽ Jõno Krikštytojo miřtį, Jėzus laiveliù nùplaukė į dỹkvietę, į víenumą. Mìnios žinójo iř iš miẽstų

pėsčiomis nùsekė pãskui. Kaĩ išlìpo į krañtą ir pamãtė daugýbę žmoniũ, Jėzui pagaĩlo jũ, ir jis išgýdė seĩgančiuosius.

Atẽjus vãkarui, prisiaĩrtino mokiniaĩ ir tãrė: „Vietóvė tuščià, ir jaũ vėlùs mẽtas. Atléisk žmónes, kàd, nuẽję į káimus, nusipir̃ktų maĩsto".

Jėzus atsãkė: „Nėrà reĩkalo jiems skìrstytis. Jũs dúokite jíems válgyti".

Jiẽ atsìliepė: „Mẽs čià tùrime penkìs kepaliukùs dúonos ir dvì žuvìs".

Jėzus tãrė: „Atnèškite mán juõs".

Ir̃, liẽpęs mìniai susẽsti añt žolẽs, jis pàėmė penkìs dúonos kepaliukùs ir̃ dvì žuvìs, pàžvelgė į dañgų, sukalbėjo láiminimo maĩldą, láužė ir̃ dãvė mokiniáms, õ tiẽ dalijo žmonėms. Ir̃ visì paválgė ikì sóties. Ir̃ suriñko lìkusius gabalėliùs, iš vìso dvýlika pilnų pintìnių. Õ válgytojų bùvo apiẽ penkìs tũkstančius výrų, neskaĩtant móterų ir̃ vaikų.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Kai ši evangelija A metais bus jau skaityta sekmadienį, šiandien skaitoma Mt 14, 22—36, žr. p. 254.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Sk 12, 1—13

Mozė ne toks kaip kitas pranašas;
tad kaip judu drįstate šmeižti jį?

Ìš Skaĩčių knỹgos.

Mirjamà ir̃ Aarõnas ėmė piktaĩ kalbėti priẽš Mõzę dėl jõ žmonõs kušìtės, kurią tàs bùvo paẽmęs; màt Mõzė sáu žmóna bùvo paẽmęs kušìtę. Anuõdu šnekėjo: „Ar̃ Viẽšpats tėrà tìk sù Mozė kalbėjęs? Õ ir̃ sù mumìs ar̃ nėrà jìs kalbėjęs?" Viẽšpats tataĩ ir̃ išgir̃do. Õ Mõzė bùvo labaĩ kuklùs výras, kuklèsnis ùž visùs žmónes žẽmė-

je. Viẽšpats staigà prabìlo į Mõzę, Aarõną ir Mirjãmą: „Visì trỹs išeĩkite priẽ apreiškìmo palapinės!“

Trijùlė išẽjo. Viẽšpats nusiléido debesiẽs stulpė, atsistójo priẽ palapìnės angõs ir pasišaukė Aarõną ir Mirjãmą. Abù kaĩ priẽjo, Viẽšpats prabìlo: „Pasiklausýkite, kã pasakýsiu: Kadà tarp jũsų ẽsama prãnašo, àš jám apsiréiškiu regėjime, sù juõ kalbúosi peř sãpną. Kitaĩp àš elgiúosi sù sàvo tarnù Mozė, kuriám patikėti visì màno namaĩ! Sù juõ àš kalbúosi ìš lũpų į lũpas, tiesiógiai, õ nè paslaptìngai. Jìs gãli matýti nèt Viẽšpaties išvaizdą. Tàd kaĩp jùdu drįstate šmeĩžti màno tarną Mõzę?“ Ir Viẽšpatį pàėmė añt jũdviejų pỹktis. Kaĩ jìs pasišãlino ir nuõ palapìnės debesìs išnỹko, Mirjamà štaĩ bùvo baltà nuõ raupsų tarùm sniẽgas.

Kaĩ Aarõnas pàžvelgė į Mirjãmą, ši bùvo raupsúota. Tàd Aarõnas kreĩpėsi į Mõzę: „Maldáuju tavė, õ valdõve: neléisk mũsų baũsti ùž núodėmę, kuriã mẽs padãrėme ìš lengvapėdiškùmo. Tegùl Mirjamà nebũna kaĩp tàs negyvãgimis, kurìs, võs išẽjęs ìš mótinos įsčių, jaũ ẽsti pusiáu supùvęs!“ Ir Mõzė ẽmė Viẽšpačiui šaũkti: „Õ, nepalìk jõs tokiõs, bèt išgýdyk!“

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 50, 3—4. 5—6. 12—13 (P.: plg. 3a)

P. Viẽšpatie, bũk gailestìngas: ẽsame nusidėję.

3 Pasigailėk manęs, Diẽve, tù didžiaĩ gailestingas.
Gerùmas tàvo berìbis,— naikìnki màno kaltýbę.
4 Grynaĩ nupláuk màno dėmę,
numazgók màno kaĩltę! — **P.**

5 Àš sàvo kaltýbę pažįstu,
mán vìs akysė manà nedorýbė.
6 Àš táu, tiktaĩ táu esù nusidėjęs:
dariaũ, kã laikaĩ tù piktýbe. — **P.**

12 Sutvérk šìrdį mán týrą, õ Diẽve,
manỹ nepaláužiamą dvãsią atnaũjink.

[13] Vái, neatstùmki manęs nuõ sãvojo véido,
praràst tàvo šveñtąją dvãsią neléiski! —

P. Viẽšpatie, bũk gailestìngas: ẽsame nusidėję.

Posmelis prieš evangeliją Jn 1, 49b

P. Aleliùja. — Rãbi, tù Diẽvo Sūnùs,
tù Izraèlio karãlius! — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 14, 22—36

Liepk man ateiti pas tave vandeniu

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Pavalgydinęs mìnią, Jėzus prispýrė mókinius sėsti į váltį ir plaũkti pirmà jõ kìtapus ẽžero, kõl jìs atléisiąs mìnią. Atléidęs mìnią, jìs užkópė nuošaliaĩ į kálną melstis. Ir atẽjus vãkarui, jis bùvo teñ víenas. Tuõ tárpu váltis jaũ ìtolì tolì nùplaukė nuõ krañto, blãškoma bangų̃, nès pũtė príešingas vėjas.

Ketvirtõs naktiẽs sargýbos metù Jėzus atẽjo pàs juõs, žeñgdamas ẽžero paviršiumi. Pamãtę jį eĩnantį viršvandeñs, mokiniaĩ nusigañdo ir, manýdami, jóg taĩ šmėkla, iš báimės ẽmė šaũkti.

Jėzus tuojaũ juõs prakálbino: „Nusiramìnkite, taĩ àš, nebijókite!"

Pẽtras atsìliepė: „Viẽšpatie, jéi čià tù, liẽpk mán ateĩti pàs tavè vándeniu".

Jìs atsãkė: „Eĩk!"

Pẽtras, išlìpęs iš válties, ẽmė eĩti vandeñs paviršiumi ir nuẽjo priẽ Jėzaus. Bèt, pamãtęs vėjo smarkùmą, jìs nusigañdo ir, pradėjęs skę̃sti, sušùko: „Viẽšpatie, gélbėk manè!"

Tuojaũ ištiẽsęs rañką, Jėzus sùgriebė jį ir tãrė: „Silpnãtiki, kõ suabejójai?!"

Jíems įlìpus į váltį, vėjas nurìmo. Tiẽ, kuriẽ bùvo váltyje, pagárbino jį, sakýdami: „Tikraĩ tù Diẽvo Sūnùs!"

Pérplaukę jiẽ išlìpo į krañtą Genezaretė. Pažìnę Jėzų, tõs viẽtos gyvéntojai išgársino jį visojė apýlinkėje. Žmónės sugabẽno pàs jį visùs seĩgančiuosius. Jiẽ prãšė jį léisti palytėti nórs drabùžio ãpvadą. Ir kàs tìk pàlietė — pasveĩko.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

Arba, Mt 15, 1—2. 10—14

ypač A metais, kai pirmesnioji evangelija buvo skaitoma vakar.

Kiekvienas augalas, kurio nesodino mano dangiškasis Tėvas, bus išrautas

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Kaĩtą priẽ Jėzaus prisiaĩtino Rãšto áiškintojai ir fariziẽjai iš Jerùzalės ir pakláusė: „Kodẽl tàvo mokiniaĩ láužo prósenių pãprotį? Jiẽ priẽš valgį nesimazgója rañkų".

Sušaũkęs mìnią, jìs kalbėjo: „Klausýkite ir supràskite! Nė kàs pateñka į bùrną, suteĩršia žmõgų, bèt kàs išeĩna iš burnõs, taĩ suteĩršia žmõgų".

Tuomèt priẽję mokiniaĩ pránešė: „Aĩ žinaĩ, kàd fariziẽjai pasipìktino, išgirdę tuõs žodžiùs?" Jìs atsãkė: „Kiekvíenas áugalas, kuriõ nesodìno màno dañgiškasis Tėvas, bùs išráutas. Palìkite juõs ramýbėje! Jiẽ aklì aklųjų vadõvai. Õ jéigu ãklas ãklą vès, abù į duõbę įkrìs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Sk 13, 1—2. 26—14, 1. 26—30. 34—35

Paniekino trokštamą kraštą

Iš Skaičių knygos.

Viešpats pàliepė Mõzei: „Išsiųsk į žvalgýbą výrų ištìrti Kenaãno krãšto, kurį àš nóriu izraelìtams atidúoti. Kiekvienà giminė tepasiunčia põ vieną, kurìs yrà laĩkomas kunigáikščiu".

Põ kẽturiasdešimt dienų, išžvalgę tą krãštą, výrai patráukė atgal į tėvýnę, parẽjo į Parãno dýkumą pàs Mõzę ir Aarõną, pàs vìsą izraelìtų bendrìją Kadešė. Aniedviem ir vìsai bendrìjai padãrė pranešìmą, paródė tõ krãšto vaĩsių. Jiẽ apsakinėjo: „Nuvýkome į krãštą, kuriñ mùs siunteĩ. Jisaĩ iš tikrųjų beplūstąs pienu ir medumì, õ štaĩ čià pavyzdžiaĩ jõ vaĩsių. Tačiaũ tõ krãšto gyvéntojai stìprūs, jų miẽstai įtvìrtinti, labaĩ didelì. Teñ mãtėme taĩpgi Enãko palikuonių. Tõ krãšto pietuosė gyvẽna amalekìtai, kalnuosė įsikúrę hetìtai, jebuzìtai ir amorìtai, õ pajúryje ir priẽ Jordãno gyvẽna kenaanìtai".

Kalèbas mėgìno nurámdyti añt Mõzės beirztančią taũtą ir tãrė: „Mùms reĩkia nedeĩsiant teñ výkti ir krãštą užimti: mẽs gãlime jį užvaldýti!" Bèt výrai, kuriẽ teñ bùvo kartù nuvýkę, paprieštarãvo: „Mẽs nepajẽgūs priẽš tuõs gyvéntojus stóti, nès jiẽ stipresnì ùž mùs".

Ir taĩp izraelìtų jiẽ ẽmė skleĩsti visókių gandų apiẽ šãlį, kurią bùvo išžvalgę: „Šalìs, kurią žvalgýdami mẽs apkeliãvome, yrà taĩ krãštas, rỹjantis sàvo gyvéntojus, õ žmónės, kuriuõs teñ mãtėme, visì aukštaũgiai. Tenaĩ mẽs mãtėme nèt milžinų, Enãko padermẽs aukštuõlių. Priẽš juõs mẽs tebùvome taĩtum žiogẽliai, tokiẽ mẽs ir jíems pasiródėme". Visà bendrijà ẽmė gaĩsiai raudóti, tautà praverkšlẽno vìsą tą nãktį.

Tàd Viešpats prabìlo į Mõzę ir Aarõną: „Kíek gì ilgaĩ dár murmẽs priẽš manė ši piktà bendrijà? Tą muĩ-

mesį, kurį izraelìtai kẽlia priẽš manè, àš girdẽjau. Tàd jíems pasakýk: 'Kaĩp gývas esù — taĩ Viẽšpaties žõdis,— kaĩp jũs priẽš manè taĩp triukšmìngai kalbẽjote, šìtaip iř àš sù jumìs pasieĩgsiu. Šiojè dykỹnėje krìsite lavónais visì, kuriẽ bũsite patìkrinti, pràdedant nuõ dvìdešimt mẽtų, visì, kuriẽ priẽš manè murmẽjote. Nẽ víenas iš tų neįžeñgs į krãštą, kuriamè àš norẽjau jùs apgyvéndinti,— manóji rankà iškeltà bùvo príesaikai,— išskýrus Kalèbą, Jafùno sũnų, iř Jòzuę, Nùno sũnų. Skaĩčių dienų, kuriomìs jũs žvaĩgėte krãštą,— kẽturiasdešimt, ìmant ùž diẽną metùs,— taĩgi kẽturiasdešimt mẽtų turẽsite nešióti sàvo nusikaltìmą, idañt jũs supràstute, kã réiškia màno nusigręžìmas nuõ jũsų. Taĩ àš pasakiaũ,— Viẽšpats! Tikraĩ àš taĩ padarýsiu vìsai šiái pìktai bendrìjai, kurì priẽš manè susibũrė: jiẽ gãlą gaũs šiojè dykỹnėje, čià jiẽ turẽs išmiřti' ".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 105, 6—7a. 13—14. 21—22. 23 (P.: 4a)

P. Viẽšpatie, mùs atsimiñki, mylẽdamas taũtą.

Arba: Aleliùja.

6 Ẽsame táu nusikaĩtę, kaĩp mũsų senõliai,
bediẽviškai eĩgėmės, dãrėme blõga.
7 Mũsų tėvaĩ, iš Egìpto išẽję,
tàvo stebùklų nepáisė. — **P.**

13 Jiẽ labaĩ greĩt Diẽvo dárbus užmiřšo,
jõ sumãnymais pasitikẽt nenorẽjo.
14 Týruose ùžgaidas sàvo paléido —
Viẽšpatį bañdė dykỹnėj. — **P.**

21 Gélbėtoją Diẽvą užmiřšo,
kuris Egiptė didžiùs dáiktus jíems dãrė.
22 Chãmo šalỹ tiek stebùklų,
tiek šiurpulìngų darbų tiẽs Raudonája jũra. — **P.**

23 Diẽvas juõs bũtų jaũ sunaikinęs,
jéigu nė Mõzė, jõjo rinktìnis.
Jìs juõs užstójo priẽš Diẽvą,
kàd jõ rūstýbė jų̃ nenusiaũbtų. —

P. Viẽšpatie, mùs atsimiñki, mylė̃damas taũtą.

Posmelis prieš evangeliją Lk 7, 16

P. Aleliùja. — Dìdis prãnašas atsirãdo tarp músų.
Diẽvas aplañkė sàvo taũtą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 15, 21—28

O moterie, didis tavo tikėjimas!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Jėzus pasitráukė į Týro ir Sidòno srìtį. Ir štaĩ iš anõ krãšto atẽjo vienà móteris kananiẽtė ir̃ šaũkė: „Pasigailė̃k manę̃s, Viẽšpatie, Dóvydo Sūnaũ! Màno dùkterį baĩsiai kankìna dėmonas!" Bèt Jėzus neatsìliepė.

Tuomèt priẽjo mokiniaĩ ir̃ ẽmė jį̃ prašýti: „Išklausýk jã, nės jì sekiója iš paskõs rėkdamà!" Jėzus tãrė: „Àš esù siųstas tìk pàs pražùvusias Izraėlio namų̃ avìs".

Tadà móteris pribė̃gusi púolė añt žẽmės, maldáudama: „Viẽšpatie, padė̃k mán!" Jìs ą̀tsãkė: „Nėdera imti vaikų̃ dúoną ir̃ mèsti šunýčiams". Õ jì sãko: „Taĩp, Viẽšpatie, bèt ir̃ šunýčiai ėda trùpinius, nukrìtusius nuõ šeimininko stãlo".

Tuomèt Jėzus tãrė jái: „Õ móterie, dìdis tàvo tikė̃jimas! Tebūniẽ táu, kaĩp prašaĩ". Ir̃ tą̃ pãčią vãlandą jõs duktẽ pasveĩko.

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Sk 20, 1—13

Atverk jiems savo lobyną — gyvojo vandens šaltinį

Iš Skaičių knygos.

Pirmąjį mėnesį izraelitai, visà bendrijà, atvỹko į Cìno dỹkumą; tautà apsistójo Kadešė. Teñ nùmirė Mirjamà, ir teñ ją paláidojo.

Kařtą bendrìjai pritrúko vandeñs. Tàd žmónės pakìlo priẽš Mõzę ir Aarõną. Jiẽ prieštarãvo Mõzei ir šaũkė: „Õ, kàd ir mẽs tadà bũtume žùvę, kaĩ Viẽšpaties akìvaizdoje nùmirė mũsų bróliai! Kám jùdu Viẽšpaties taũtą àtvedėte į šìtą dykỹnę? Ar tám, kàd mẽs mirtume ir mũsų galvìjai iškristų? Kám jùdu išvedėte mùs iš Egìpto? Ar tám, kàd nuvèstute mùs į šį skurdų krãštą, kur nèveša pasėliaĩ, neĩ figmedžiai, neĩ vỹnmedžiai, neĩ granãtmedžiai, kur nėrà nẽ vandeñs atsigérti?"

Bèt Mõzė ir Aarõnas pasitráukė jiems ìš akių ir, nuẽję priẽ apreiškimo palapìnės angõs, kniūpstì parpúolė añt žẽmės. Tuomèt apsirėiškė jiedviem Viẽšpaties šlovė.

Ir Viẽšpats Mõzei šìtaip pasãkė: „Paimk sàvo lãzdą ir, abù sù sàvo bróliu Aaronù sušaũkę bendrìją, jái mãtant, įsakýkite uõlai, kàd dúotų vandeñs! Taĩgi paliẽpsi, kàd trýkštų vanduõ ìš uolõs, ir pagìrdysi žmónes, taĩp pàt ir jų gyvulius!"

Tàd Mõzė pasiėmė iš Viẽšpaties akìvaizdos lãzdą, kaĩp tàs jám bùvo įsãkęs. Draugė sù Aaronù sušaũkęs bendrìją priẽ uolõs, Mõzė jiems tãrė: „Klausýkite, priešgynos! Ar mùdu tikraĩ galėsime liẽpti, kàd jùms ìš šìtos uolõs ištrýkštų vanduõ?" Ir Mõzė, pakėlęs rañką, dùkart sùdavė lazdà peř uõlą. Ìš jõs štaĩ gaũsiai pasipýlė vanduõ, ir žmónės pagėrė, taĩp pàt ir galvìjai.

Bèt Mõzei ir Aarõnui Viẽšpats pasãkė: „Kadángi jùdu manimi nepatikėjote ir izraelìtų akìvaizdoje nepaminėjote màno šventùmo, taĩ jùdu negalėsite šìtos taũtos įvès-

ti į krãštą, kurį àš jái atidúosiu". Taĩ bùvo vanduõ Merìbos (Giñčo), kuř izraelìtai Viẽšpačiui giñčijo, õ Viẽšpats įródė sàvo šventùmą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 94, 1—2. 6—7. 8—9 (P.: 8)

P. Õ, kàd išgirštumėt šiañdien, ką jùms Viẽšpats bylója: „Tegùl jũsų šìrdys nebũna storžiẽvės!"

1 Ateĩkite, linksmaĩ šlóvinkim Viẽšpatį.
Šaũkim iš džiaũgsmo, nès jìs mũs tvirtóvė.
2 Sù pãdėka jõ akìvaizdon eĩkim,
jám gíesmes džiùgesio pìnkim. — **P.**

6 Tàd eĩkime, pùlkime žẽmėn priẽš Diẽvą,
priẽš Viẽšpatį klaũpkim, kurìs mùs sutvėrė.
7 Jìs mũsų Diẽvas, õ mẽs jõ gãnoma liáudis,
jõ rañkų globójamos ãvys. — **P.**

8 Õ, kàd išgirštumėt šiañdien, ką jìs jùms bylója:
„Tegùl jũsų šìrdys nebũna storžiẽvės,
kaĩp anuõmet priẽ Merìbos,
kaĩp týruose Mãsos diẽną,
9 kuř jũsų senõliai įžūliaĩ manė bañdė,
nórs stebuklùs màno mãtė!" — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 16, 18

P. Aleliùja. — Tù esì Pẽtras — Uolà;
añt tõs uolõs àš pastatýsiu sàvo Bažnýčią,
iř prãgaro vařtai jõs nenugalẽs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 16, 13—23

Tu esi Petras — Uola.
Tau duosiu dangaus karalystės raktus

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Atẽjęs į Pilýpo Cezarėjos apýlinkes, Jėzus pakláusė mókinius: „Kuõ žmónės laĩko Žmogaũs Sūnų?"

Jiẽ atsãkė: „Vienì Jonù Krikštytoju, kitì Elijù, kitì Jeremijù aĩ dár kuriuõ iš pranašų".

Jìs vẽl pakláusė: „Õ kuõ jũs manè laĩkote?"

Tadà Pẽtras prabìlo: „Tù esì Mesìjas, gývojo Diẽvo Sūnùs!"

Jėzus jám tãrė: „Paláimintas tù, Sìmonai, Jõnos sūnaũ, nès nè kū́nas ir kraũjas taĩ táu apréiškė, bèt mãno Tėvas, kurìs yrà dangujė. Ir àš táu sakaũ: tù esì Pẽtras — Uolà; añt tõs uolõs àš pastatýsiu sàvo Bažnýčią, ir prãgaro vařtai jõs nenugalės. Táu dúosiu dangaũs karalỹstės raktùs; ką̃ tù surìši žẽmėje, bùs sùrišta ir dangujė, ir ką̃ atrìši žẽmėje, bùs àtrišta ir dangujė".

Tuomèt jìs griežtaĩ įsãkė sàvo mokiniáms niẽkam neskélbti, kàd jìs yrà Mesìjas.

Nuõ tõ mẽto Jėzus pradėjo áiškinti sàvo mokiniáms, kàd jám reĩkia eĩti į Jerùzalę ir daũg iškentėti nuõ tautõs seniū̃nų, aukštū̃jų kunigū̃ ir Rãšto áiškintojų, būti nužudýtam ir trẽčią diẽną prisikélti. Tadà Pẽtras, pasivadinęs jį̃ į šãlį, ẽmė draũsti: „Niekù gývu, Viẽšpatie, táu netùri taĩp atsitikti!"

Õ jìs atsisùkęs sùbarė Pẽtrą: „Eĩk iš mãno akiū̃, šėtõne! Tù mán papiktinimas, nès mą̃stai nè Diẽvo, õ žmoniū̃ mintimìs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Įst 4, 32—40

Jis buvo pamilęs tavuosius tėvus,
vėliau išsirinko jų palikuonis

Iš Pakartóto Įstãtymo knỹgos.

Mõzė bylójo į taũtą:

„Pakláusk ankstesniúosius laikùs, kuriẽ priẽš tavė yrà bùvę, nuõ laĩko, kaĩ Diẽvas sukũrė žẽmėje žmõgų, pakláusk nuõ vieno dangaũs krãšto lig kìto, ar bùvo kadà atsitikęs tóks dìdis dalỹkas kaĩp šìtas, ar bùvo kàs nórs panašaũs beñt girdẽta. Ar kurì nórs tautà yrà kadà nórs girdẽjusi kalbančio iš ugniẽs gývojo Diẽvo balsą, kaĩp tù jį esì girdẽjusi ir išlikusi gyvà? Arbà, ar kadà kurìs diẽvas yrà pamėginęs ateĩti ir taũtą sáu iš kitõs išsivèsti bañdymais, ženklaĩs ir stebùklais, karù, galìnga rankà ir iškéltu žastù beĩ didžiomìs baisenýbėmis — taĩp, kaĩp Viẽšpats, jũsų Diẽvas, padãrė sù jumis Egiptė, táu mãtant? Tataĩ tù galėjai matýti, idañt supràstum: tikràsis Diẽvas — taĩ Viẽšpats, õ nė kurìs kìtas.

Jisaĩ táu léido išgirsti iš dangaũs sàvo balsą, norėdamas táu dúoti nuródymų. Jisaĩ táu léido matýti žẽmėje sàvo dìdelę ùgnį, ir tù iš ugniẽs jõ žodžiùs girdėjai. Kadángi jìs bùvo pamilęs tavúosius tėvùs, vėliaũ išsiriñko jų pãlikuonis. Jìs pàts tavė išvedė iš Egipto, paródydamas dìdžią sàvo galýbę, kàd, táu žygiúojant, ùž tavė didesnės, stipresnės tautàs pavarýtų, tavė į jų krãštą įvèstų ir jį paveldėti táu atidúotų, kaĩp taĩ dabar ir įvỹksta.

Tàd šiañdien supràsk ir širdiñ įsidėk: tikràsis Diẽvas aukštaĩ, dangujė, ir čionaĩ, žẽmėje, yrà Viẽšpats, õ nė kurìs kìtas. Todẽl tàd laikýkis jõjo įstãtymų ir įsãkymų, kuriuõs àš táu skélbiu šiandiẽną, kàd táu ir tàvo vaikáms geraĩ klótųsi ir ilgaĩ išgyvéntum kraštė, kurį táu Viẽšpats, tavàsis Diẽvas, visiems laikáms atidúoda".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 76, 12—13. 14—15. 16 ir 21 (P.: 12a)

P. Atsìmenu Viẽšpaties dárbus.

12 Àš atsìmenu Viẽšpaties dárbus;
õ, kaĩp geraĩ mán žìnomi anõ mẽto stebùklai!
13 Mąstaũ apiẽ vìsą tàvo veikìmą,
apiẽ žỹgdarbius tàvo galvóju. — P.

14 Õ Diẽve, šveñtas yrà tàvo kẽlias!
Kurìs gì dieváitis tóks dìdis kaĩp mū́sų Diẽvas?
15 Tù esì stebùklų darýtojas, Diẽve,
pagónims paródei sàvo galýbę. — P.

16 Galìnga rankà išvadavaĩ sàvo taũtą,
Jokū̃bo iř Juõzapo ainiùs.
21 Kaĩp kaĩmenę vedeĩ sãvąją taũtą
rankà Mõzės iř Aarõno. — P.

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 10

P. Aleliùja. — Paláiminti, kuriẽ pérsekiojami dẽl teisýbės:
jų̃ yrà dangaũs karalỹstė. — P. Aleliùja.

Evangelija Mt 16, 24—28

Kuo žmogus galėtų išsipirkti savo gyvybę?

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jëzus kalbëjo sàvo mokiniáms:

„Jéi kàs nóri eĩti pãskui manè, teišsìžada pàts sàvę̃s, tepasìima sàvo krỹžių iř tèseka manimì. Kàs nóri išgélbėti sàvo gyvýbę, tàs ją̃ praràs; õ kàs pražùdo gyvýbę dẽl manę̃s, tàs ją̃ atràs. Kokià gì žmõgui naudà, jéigu jìs laimëtų vìsą pasáulį, õ pakeñktų sàvo gyvýbei? Arbà kuõ žmogùs galëtų išsipiřkti sàvo gyvýbę?

Nès Žmogaũs Sūnùs ateĩs Tëvo garbėjė sù sàvo angelaĩs, iř tuomèt jìs atlýgins kiekvienám pagaĩ jõ dárbus.

Iš tiesų sakaũ jùms: kaĩ kuriẽ iš čià stóvinčių neragaũs mirtiẽs, kõl pamatỹs Žmogaũs Sūnų, ateĩnantį sù sàvo karalystė".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Įst 6, 4—13

Mylėk savo Viešpatį visa širdimi

Iš Pakartóto Į.stãtymo knỹgos.

Mõzė bylójo į taũtą:

„Klausýk, Izraèli! Viẽšpats, mūsų Diẽvas,— vieniñtelis Viẽšpats! Mylėk tàd Viẽšpatį, sàvo Diẽvą, visà širdimi, visà síela, visomìs jėgomìs!

Šiẽ žõdžiai, kuriuõs táu šiañdien sakaũ, teįsmiñga giliaĩ táu į šìrdį! Įkálk juõs iř sàvo vaikáms. Kalbėk apiẽ juõs, kaĩ sėdėsi namiẽ iř išvỹksi keliõnėn, kaĩ gulsies iř kélsies. Kaĩp žénklą juõs užsirišk añt rañkos. Tegùl jiẽ papuõš tàvo kãktą. Juõs užsirašýk añt sàvo namų dùrų stãktų, añt sãvojo miẽsto vařtų.

Kaĩ Viẽšpats, tàvo Diẽvas, nuvės tavė į tą krãštą, kurį jìs tàvo tėváms — Abraõmui, Izaõkui iř Jokūbui — prisiekė táu atidúoti, į krãštą, kuř didelì grãžūs miẽstai, kurių nesì stãtęs, kuř namaĩ, prikrauti visokiáusių gėrýbių, kurių nesì króvęs, kuř uolojė iškáltos cistèrnos, kurių nesì kãlęs, kuř vynuogýnai iř alỹvmedžiai, kurių nesì sodinęs, kaĩ teñ tù sóčiai paválgysi, žiūrėk neužmiřšti Viẽšpaties, kuris tavė išvedė iš Egìpto šaliẽs, iš vergìjos namų.

Bijók sàvo Diẽvo Jahvės, jį gárbink iř prisiekdinėk jõ vardù".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 17, 2—3a. 3bc—4. 47 ir 51ab (P.: 2)

P. Mylėsiu tavė, Viešpatie, mano stiprybe!

2 Mylėsiu tavė, Viešpatie, mano stiprybe!
3 Viešpatie, priebėga mano, tvirtove,
vadúotojau mano! — **P.**

Dievе, prieglobsti mano, tavim aš viliúosi.
Tù mano skỹdas, išgãnymo ramstis, mano globėjas.
4 Šlovìngojo Viešpaties šaũksiuos
ir išvadúotas bũsiu iš priešų. — **P.**

47 Laĩ Viešpats gyvúoja, garbė mano ramsčiui!
Šlóvinkim Dievą, vadúotoją mano!
51 Dúodi sàvo pastatýtam valdõvui didingai laimėti.
Tù malonìngas savám pateptìniui. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Tim 1, 10b

P. Aleliùja. — Mũsų Išganýtojas Jėzus Krìstus
sunaikìno mir̃tį
ir̃ nùšvietė gyvẽnimą sàvo Evangėlija. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 17, 14—20

Jei turėtumėte tikėjimą, jums nebūtų nieko negalimo

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Priẽ Jėzaus prisiar̃tino víenas výras, púolė priẽš jį̃ añt kẽlių ir̃ maldãvo: „Viešpatie, pasigailėk mano sūnaũs! Neretaĩ jìs įpúola į̃ ùgnį ir̃ į̃ vándenį. Àš àtvedžiau jį̃ pàs tàvo mókinius, bèt jiẽ nesugebėjo išgýdyti".

Tadà Jėzus atsãkė: „Oĩ, nètikinti ir̃ sugėdusi kartà! Ikì kõl mán reikẽs sù jumìs bũti! Kaĩp ilgaĩ mán reikẽs jùs kęsti? Atvèskite jį̃ čià pàs manè". Jėzus sùdraudė dèmoną, jisaĩ išẽjo, ir̃ tą pãčią akimirką berniùkas pasveĩko.

Likę vienì, mokiniaĩ priẽjo priẽ Jėzaus iř pakláusė: „Dẽl kõ mẽs negalėjome jõ išvarýti?"

Jis atsãkė: „Dẽl silpno tikėjimo. Ìš tiesų sakaũ jùms: jėi turėtumėte tikėjimą, kaĩp garstỹčios grūdẽlį, jũs taĩtumėte šìtam kálnui: 'Pérsikelk iš čià į tenaĩ', iř jis pérsikeltų. Jùms nebútų niẽko negãlimo".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

DEVYNIOLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Įst 10, 12—22

Apsipjaustykite širdis.
Mylėkite ateivius, nes ir jūs esate buvę ateiviai

Iš Pakartóto Įstãtymo knỹgos.

Mõzė bylójo Į taũtą:

„Tàd kõ, Izraèli, dabaĩ iš tavęs reikaláuja Viẽšpats, távo Diẽvas? Gì niẽko kìto, tìk tõ, kàd bijótum Viẽšpaties, sàvo Diẽvo, iĩ váikščiotum visaĩs jõ keliaĩs, kàd mylėtum jį̃, kàd Viẽšpačiui, sàvo Diẽvui, tarnáutum visà širdimì, visà síela, kàd — sàvo geróvei — laikýtumeis Viẽšpaties įsãkymų iĩr núostatų, kuriuõs táu skélbiu šiandiẽną.

Štaĩ Viẽšpačiui, tàvo Diẽvui, priklaũso dangùs iĩr jõ eĩrdvės, žẽmė iĩr vìsa, kàs žẽmėje. Õ vìs dėltõ Viẽšpačiui krìto į̃ širdį̃ tìk tàvo tėvaĩ, tìk juõs jìs pamìlo. Vėliaũ iš visų̃ tautų̃ tárpo jisaĩ išsiriñko jùs, tų̃ tėvų̃ pãlikuonis, kaĩp taĩ pasitvìrtina šiañdien.

Todė̃l apsipjáustykite širdis iĩr nebebū́kite daugiaũ kietasprañdžiai! Jùk Viẽšpats, jū́sų Diẽvas,— visų̃ dievų̃ Diẽvas iĩr viẽšpačių Viẽšpats, didỹsis, galìngasis, nuogąstingasis Diẽvas, bešãlis, nepàperkamas. Jìs gìna našlių̃ iĩr našláičių téises, mýli ateiviùs iĩr teĩkia jiems maĩsto, drabùžių. Taĩgi iĩr jũs mylėkite ateiviùs, nès iĩr jũs Egiptė ẽsate bùvę ateĩviai!

Bijók sàvo Diẽvo Jãhvės! Tarnáuk jám, tvirtaĩ jõ laikýkis iĩr prisiekdinė̃k jõ vardù! Jìs — tàvo garbė̃, jisaĩ — tàvo Diẽvas! Jìs bùvo sù taviñ iĩr padãrė tuõs didìngus, nuogąstìngus dárbus, kuĩr sàvo akimìs esì mãtęs. Kaĩ tà-

vo prótėviai nuvỹko Egìptan, tebùvo jų tìk septýniasdešimt, õ Viẽšpats, tàvo Diẽvas, dabaĩ tavė tókį gausingą padãrė kaĩp žvaigždės dangujė".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 147, 12—13. 14—15. 19—20 (P.: 12a)

P. Šlóvink, Jerùzale, Viẽšpatį!

Arba: Aleliùja.

12 Šlóvink, Jerùzale, Viẽšpatį,
sàvo Diẽvą gárbink, Siòne!
13 Jìs tàvo vařtams skląsčiùs padãrė,
tàvo vaikáms jìs dúoda paláimą. — **P.**

14 Tàvo ribóms teĩkia ramýbę,
sótina tavė kviečių deřlium.
15 Jìs sàvo žõdį siuñčia į žẽmę, —
spařčiai jõ įsãkymas skríeja. — **P.**

19 Jokũbo vaikáms sàvo žõdį paskélbė,
Izraėliui sàvo įstãtymus ir príesakus dãvė.
20 Kitóms tautóms jìs tõ nepadãrė,
nė víenai iš jų neapréiškė sàvo sprendìmų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Tes 2, 14

P. Aleliùja. — Diẽvas mùs pàšaukė peř Evangèliją,
kàd įgýtume músų Viẽšpaties
Jėzaus Krìstaus garbę. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 17, 22—27

Jie nužudys jį, o jis prisikels.
Vaikai laisvi nuo mokesčio

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Bebũdamas sù mokiniaĩs Galilėjoje, Jėzus jiems pasãkė: „Žmogaũs Sūnùs bùs atidúotas į žmonių rankàs, ir

jiẽ nužudỹs jį̃, õ trẽčią diẽną jìs prisikẽls!" Tadà jiẽ labaĩ nuliũdo.

Atẽjus jíems į̃ Kafarnáumą, priẽ Pẽtro priẽjo didrãchmų rinkẽjai ir̃ pakláusė: „Ar̃ jũsų mókytojas nemóka didrãchmos?" Jìs atsãkė: „Taĩp!"

Kaĩ parẽjo į̃ namùs, Jėzus pìrmas jį̃ prakálbino: „Kaĩp manaĩ, Sìmonai? Ìš kõ žẽmės karãliai ìma muĩtą ar̃ mókestį: iš sàvo vaikų̃ ar̃ iš svetimų̃jų?" Jìs atsãkė: „Ìš svetimų̃jų".

Jėzus jám tãrė: „Taĩgi vaikaĩ laisvì. Tačiaũ, kàd jų̃ nepìktintume, nueĩk priẽ ẽžero, užmèsk mẽškerę, paim̃k pìrmą užkibusią žùvį; jã pražiódęs, ràsi statẽrą. Paim̃k jã ir̃ atidúok jíems ùž manè ir̃ ùž savè".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Įst 31, 1—8

Narsus būk, Jozue, ir tvirtas!
Įvesk šią tautą į kraštą

Ìš Pakartóto Įstãtymo knỹgos.

Anàpus Jordãno, Moãbo kraštė, Mõzė bylójo visám Izraèliui šitokiais žõdžiais. Jisaĩ jíems kalbẽjo:

„Dabar̃ mán jaũ šim̃tas dvìdešimt mẽtų, ir̃ àš nebestẽngiu žygiúoti. Ir̃ Viẽšpats yrà mán pasãkęs: 'Nepéržengsi šìčia Jordãno!' Tàd Viẽšpats, tàvo Diẽvas, žeñgs tàvo prieky, taĩ jìs išnaikiñs šiàs tautàs, ir̃ taĩp tù galẽsi užim̃ti jų̃ žẽmę. Jòzuė bùs tàvo žỹgio vadõvas, kaĩp Viẽšpats yrà įsãkęs. Ir̃ Viẽšpats taĩp sù šiomìs tautomìs pasielgs, kaĩp jìs pasielgė sù amorìtų karãliais Sichonù beĩ Ogù, kuriuõs sunaikìno, ir̃ sù jų̃ šalimì. Kaĩ Viẽšpats įduõs jàs į̃ júsų rankàs, tadà sù jomìs padarýkite visiškai taĩp, kaĩp esù jùms įsãkęs. Tàd bũkite narsũs ir̃ stiprũs! Õ jų̃ nebijókite ir̃ neišsigą̃skite! Jùk Viẽšpats, tàvo

Diẽvas, žygiuõs sù taviñ iř neleĩs táu pražúti, tavęs nepaliks".

Tadà, pasišaũkęs Jòzuę, Mõzė jám vìso Izraèlio akìvaizdoje tãrė: „Narsùs bũk iř tvìrtas! Įvèsk šią taũtą į krãštą, kurį jũ prótėviams Viẽšpats prisiekė jíems atidúoti. Tù jíems išdalýk jį, kaĩp jũ tėvonìją. Pàts Viẽšpats žygiuõs tàvo príeky, jìs bùs sù taviñ iř neleĩs táu pražúti, tavęs nepalìks. Todẽl nebijók iř atgaĩ nesitráuk!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Įst 32, 3—4a. 7. 8. 9 ir 12 (P.: plg. 9)

P. Viẽšpatie, mẽs — tàvo žmónės,
tavóji dalìs paveldẽta.

3 Àš Viẽšpaties vařdo šaukiúosi.
Jũs šlóvinkit mũsąjį Diẽvą!
4 Jùk Viẽšpaties vařdas — Tvirtóvė!
Visì jõ darbaĩ — tobuliáusi. — **P.**

7 Atmiñk, kàs įvỹko senóvėj,
iř iš praeitiẽs pasimókyk.
Pakláusk sàvo tėvą, senẽlį,
iř jiẽ apsakỹs, kàs nutiko. — **P.**

8 Tautàs kaĩ Aukščiáusiasis skìrstė,
Adõmo vaikùs kadà skáidė,
taĩ tvìrtas ribàs jíems nustãtė,
jàs išvedė iř Izraèliui. — **P.**

9 Šią taũtą jìs gãvo į dãlį, —
Jokũbą jisaĩ paveldėjo.
12 Vadõvas jõs bùvo tìk Viẽšpats,
õ nė kažkóks kitas dieváitis. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 11, 29ab

P. Aleliùja. — Imkite añt sàvo pečių màno jùngą, —
sãko Viešpats, —
ir mókykitės iš manęs, nès àš romùs
ir nuolankiõs širdiẽs. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 18, 1—5. 10. 12—14

Žiūrėkite, kad nepaniekintumėte nė vieno iš šitų mažutėlių

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Aną vãlandą priẽ Jėzaus prisiartino mokiniai ir pakláusė: „Kàs gi didžiáusias dangaũs karalỹstėje?" Pasišaũkęs vaikùtį, Jėzus pastãtė tarp jų ir tãrė:

„Iš tiesų sakaũ jùms: jéigu neatsiverčsite ir nepasidarýsite kaip vaikai, neįeisite į dangaũs karalỹstę. Taigi, kàs laikỹs savė mažù, kaip šis vaikẽlis, tàs bùs didžiáusias dangaũs karalỹstėje. Kàs priima tókį vaikẽlį dėl manęs, tàs manė priima.

Žiūrėkite, kàd nepaniẽkintumėte nẽ vieno iš šitų mažutẽlių, nès, sakaũ jùms, jų angelai dangujė visuomèt mãto màno dañgiškojo Tėvo véidą.

Kaip jùms atródo: jéigu kàs turėtų šimtą avių ir vienà nuklýstų, ar̃gi jis nepaliktų devýniasdešimt devynių kalnuosė ir neitų ieškóti nuklýdusios? Ir jéi suràstų,— iš tiesų sakaũ jùms,— jis džiaũgtųsi dėl jõs labiaũ, negù dėl devýniasdešimt devynių, kuriõs nebùvo paklýdusios. Taip ir jũsų dañgiškasis Tėvas nenóri, kàd pražũtų beñt vienas iš šitų mažutėlių".

Girdėjote Viešpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Įst 34, 1—12

Ten Mozė ir mirė, kaip Viešpats buvo nusprendęs.
Tokio kaip jis nebeatsirado Izraelyje pranašo

Iš Pakartóto Įstãtymo knỹgos.

Iš Moãbo týrų Mõzė užlìpo añt Nèbo kálno, añt príešais Jèrichą tį̃sinčio Pìsgos kalnýno viršū́nės, ir̃ Viẽšpats apródė jám vìsą tą̃ krãštą: Gileãdą lìg Dãno, vìsą Naftã̀lį, Efraimo ir̃ Manãso srìtį, vìsą Jùdą ikì vakarìnės jū́ros, pietìnę žẽmę (Negèbą) ir̃ (Jordãno) apýgardą, pálmių miẽsto Jèricho lýgumą ikì Coãro. Ir̃ Viẽšpats jám tãrė: „Štaĩ và tasaĩ krãštas, apiẽ kurį̃ Abraõmui, Izaõkui ir̃ Jokū̃bui esù pasãkęs sù príesaika: 'Àš tàvo palikuonìms jį̃ atidúosiu'. Àš léidau, kàd jį̃ pamatýtumei sàvo akimìs, bèt pàts į̃ jį̃ neįžeñgsi!"

Tenaĩ, Moãbo kraštė, ir̃ mìrė Viẽšpaties tar̃nas Mõzė, kaĩp Viẽšpats bùvo nuspréndęs. Jìs bùvo paláidotas Moãbo žẽmėje — slẽnyje priẽš Bèt Peòrą, bẽt ir̃ põ šiái diẽnai niẽkas nežìno jõ kãpo. Jìs mìrė, suláukęs šimto dvìdešimt mẽtų. Akìs tebeturẽjo dár áiškias, ir̃ pàts dár žvaliaĩ atródė. Moãbo týruose trìsdešimt dienų̃ izraelìtai gedẽjo Mõzės. Põ tõ tìk pasìbaigė jõ apraudójimo laĩkas.

Nùno sūnùs Jòzuė bùvo pripìldytas išmintiẽs dvãsios, nès Mõzė rankàs añt jõ bùvo uždẽjęs. Dabar̃ izraelìtai klaũsė Jòzuės ir̃ elgėsi taĩp, kaĩp Viẽšpats Mõzei bùvo įsãkęs.

Nuõ šiõl Izraèlyje nebeatsirãdo prãnašo, tókio kaĩp Mõzė. Sù juõ màt Viẽšpats kalbẽjo akìs į̃ ãkį. Nẽ víenas jám neprilýgo visaĩs taĩs ženklaĩs ir̃ stebùklais, kuriuõs Egiptė jìs, Viẽšpaties siųstas, padãrė faraònui, visíems jõ tarnáms ir̃ visám jõ krãštui; neprilýgo jõ rañkos galýbe ir̃ visaĩs nuogąstingais, didingais darbaĩs, kuriuõs nùveikė Mõzė, mãtant visám Izraèliui.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 65, 1—3a. 5 ir 8. 16—17 (P.: 20a ir 9a)

P. Diẽvui šlovẽ! Jìs mùms gyvýbę grąžìna.

1 Visì pasáulio kraštaĩ, svéikinkit Diẽvą,
2 apiẽ jõ vařdo didýbę giedókit,
iškilmìngai teĩkit jám šlóvę.
3 Diẽvui kartókit: „Õ, kokiẽ tàvo darbaĩ stebuklìngi!“
— **P.**

5 Eĩkit iř žvelkit į Diẽvo dárbus:
kíek nuostabiáusių dalýkų žmonėms jìs padãrė!
8 Õ taũtos, iměkite gárbinti Diẽvą,
skélbkite jõ garsìngąją šlóvę. — **P.**

16 Ateĩkit, visì, kuriẽ geřbiate Diẽvą, pasiklausýkit:
àš jùms apsakýsiu,
kokių didìngų dalýkų mán jìs padãrė.
17 Šaukiaũsi jõ àš sàvo bùrna,
màno liežùvis teĩkė jám šlóvę. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Kor 5, 19

P. Aleliùja. — Diẽvas Krìstuje
sutáikino sù savimì žmónes
iř patikėjo mùms sutáikinimo žìnią. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 18, 15—20

Jeigu jis paklausys, tu laimėjai savo brolį

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĺ Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:
„Jéi tàvo brólis táu nusikaĺstų, eĩk iř bárk jį̃ priẽ keturių akių. Jéigu jìs paklausỹs, tù laimėjai sàvo brólį. Õ jéi nepaklausýtų, pasiiměk sù savimì dár víeną ař dù, kàd visà bylà remětųsi dviejų ař trijų liùdytojų paródy-

mais. Jéigu jis iř jũ nepaklausýtų, pranèšk bendrúomenei. Õ jéi nepaklùs nẽ bendrúomenei, tebūniẽ jìs táu kaĩp pagónis iř muĩtininkas.

Ìš tiesũ sakaũ jùms: kã tìk jũs surìšite žẽmėje, bùs sùrišta iř dangujė, iř kã tìk atrìšite žẽmėje, bùs àtrišta iř dangujė.

Iř dár sakaũ jùms: jéigu kàs ìš jũsų susitarš žẽmėje dviese melsti bèt kókio dalỹko, jíems màno dañgiškasis Tėvas jį suteĩks. Kuř dù ař trỹs susiriñkę vardañ manęs, teñ iř àš esù tařp jũ".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Joz 4, 7—10a. 11, 13—17

Viešpaties sandoros skrynia eis per Jordaną pirm jūsų

Ìš Jòzuės knỹgos.

Jòzuei Viẽšpats tãrė: „Nuõ šiõs dienõs àš pradėsiu tavė gársinti vìso Izraèlio akysė, kàd jiẽ pamatýtų, jóg àš bũsiu sù tavimì, kaĩp buvaũ sù Mozė. Õ tù įsakýk kunigáms, kuriẽ nẽša sándoros skrỹnią: 'Įbrìdę Jordãno ùpėn, sustókite' ".

Iř Jòzuė kreĩpėsi į izraelitùs: „Eikšėnkit iř pasiklausýkite Viẽšpaties, sãvo Diẽvo, žõdžių!" Jìs tęsė: „Ìš tõ jũs pažinsite, kàd sù jumìs yrà gyvàsis Diẽvas: štaĩ Viẽšpaties, visõs žẽmės Valdõvo, skrynià eĩs peř Jordãną piřm jũsų. Kaĩ kójos kunigų, kuriẽ nẽša Viẽšpaties, visõs žẽmės Valdõvo, skrỹnią, įbrìs į Jordãno vándenį, vanduõ, atitekąs ìš aukščiaũ, bùs tařsi užtvértas, stovẽs tařtum síena".

Taũtai pakilus ìš stovỹklos, kàd žeñgtų peř Jordãną, jõs priešakyjė kunigaĩ nẽšė sándoros skrỹnią. Nešẽjams įbrìdus Jordãnan, jų kójoms paliẽtus jõ vándenį,— õ vìsą deřliaus nuėmìmo laĩką Jordãnas bùvo patvìnęs lìgi

pakrántčių,— vanduõ, atitekąs iš aukščiaũ, sustójo iř ẽmė tvìnti į šónus plačiaĩ ikì Cartãno; tuõ tárpu vanduõ, tekąs į Arãbų, arbà Drùskos, jűrą, visái nusẽko. Tautà žeñgė peř ùpę príešais Jèrichą. Viẽšpaties sándoros skrỹnią nešą kunigaĩ stovėjo añt saũso Jordãno dùgno, iř vìsas Izraèlis žygiãvo saũsuma, kõl visì pérėjo į kìtą Jordãno pùsę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 113 A, 1—2. 3—4. 5—6

P. Aleliùja.

1 Kaĩ Diẽvo tautà iš Egìpto išẽjo,
kaĩ Jokũbo aĩniai pagónių taũtą palìko,
2 tadà Jùdo šeimà tãpo Diẽvo šventóve,
Izraèlis karalỹstė jõ pasidãrė. — **P.**

3 Pamãtė juõs jűra, iř pasitráukė,
atgaĩ pasisùko Jordãnas.
4 Kalnaĩ šokinėjo kaĩp išgąsdintos ãvys,
kauburiaĩ — tařsi ėriùkai. — **P.**

5 Kas gì táu, jűra, kõ gì tù bėgi?
kõ atgaĩ tráukies, Jordãne?
6 Kõ, kalnaĩ, bűgštaujate kaĩp ãvys?
iř jũs, kauburiaĩ, lýg ėriùkai? — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 118, 135

P. Aleliùja. — Pažveĩk, Viẽšpatie, giedrù véidu
į sàvo tařną,
išmókyki manė sàvo mókslo. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 18, 21—19, 1

Aš nesakau tau — iki septynių,
bet iki septyniasdešimt septynių kartų

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Pėtras, priėjęs priẽ Jėzaus, pakláusė: „Viešpatie, kíek kařtų àš turiù atléisti sàvo bróliui, kaĩ jis mán nusikaĩsta? Ař ikì septynių kařtų?"

Jėzus jám atsãkė: „Àš nesakaũ táu — ikì septynių, bèt ikì septýniasdešimt septynių kařtų.

Todėl sù dangaũs karalystė yrà panašiaĩ, kaĩp sù karãliumi, kuris sumãnė atsiskaitýti sù sàvo tarnaĩs. Jám pradėjus apýskaitą, àtvedė pàs jį víeną, kuris bùvo jám skolingas dẽšimt tūkstančių tãlentų. Kadángi šis neturėjo iš kõ grąžinti, valdõvas įsãkė pardúoti jį kartù sù žmóna ir vaikaĩs beĩ sù visà nuosavýbe, kàd būtų sumokėta. Tuomèt, púolęs jám põ kójų, tařnas maldãvo: 'Turėk mán kantrýbės! Àš vìską atidúosiu'. Pasigailėjęs anõ tařno, valdõvas paléido jį ir dovanójo skõlą.

Võs išėjęs, tàs tařnas susitìko víeną sàvo draugų, kuris bùvo jám skolingas šimtą denãrų, ir nutvėręs smáugė jį, sakýdamas: 'Atidúok skõlą!' Púolęs añt kẽlių, draũgas maldãvo: 'Turėk mán kantrýbės! Àš táu vìską atidúosiu'. Bèt tàs nesutiko, ėmė ir įmėsdino jį į kalėjimą, ikì atiduõs skõlą.

Matýdami, kàs nutìko, kitì tarnaĩ labaĩ nuliūdo. Jiẽ nuėjo ir papãsakojo valdõvui, kàs bùvo įvỹkę. Tuomèt, pasišaũkęs jį, valdõvas tãrė: 'Nedoràsis tařne, vìsą añą skõlą àš táu dovanójau, nės manė maldavaĩ. Ařgi nereikėjo ir táu pasigailėti sàvo draũgo, kaĩp àš pasigailėjau tavęs?!' Užsirústinęs valdõvas pàvedė jį bùdeliams, ikì atiduõs vìsą skõlą.

Taĩp ir màno dañgiškasis Tėvas padarỹs jùms, jéigu kiekvíenas iš tikrõs širdiẽs neatléisite sàvo bróliui".

Pabaĩgęs šiàs kalbàs, Jėzus pasitráukė iš Galilėjos ir atėjo į Judėjos sritį, anàpus Jordãno.

Girdėjote Viešpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Jos 24, 1—13

Aš jūsų tėvą paėmiau iš anapus upės,
išvedžiau jus iš Egipto ir įvedžiau į kraštą

Iš Jòzuės knỹgos.

Jòzuė suriñko visàs Izraèlio gimines į Sichėmą; pasišaukė Izraèlio seniūnùs, vadùs, teisėjus beĩ rãštininkus. Jiems stójus Diẽvo akìvaizdon, Jòzuė prabìlo į vìsą taũtą:

„Štaĩ kã sãko Viẽšpats, Izraèlio Diẽvas: 'Kadáise jũsų prótėviai, Abraõmo ir Nachòro tėvas Terãchas, gyvẽno anàpus ùpės ir tarnãvo svetimíems dievàms. Tuomèt jũsų tėvą Abraõmą àš pàėmiau ìš anàpus ùpės, vedžiójau põ vìsą Kenaãno krãštą, pagaũsinau jám palikuoniũ, daviaũ Izaõką. Šiám àš daviaũ Jokũbą ir Ezãvą. Ezãvo nuosavýbėn atìdaviau Sejìro kalnýną. Jokũbas sù sàvo sūnumìs išsikėlė Egìptan.

Paskuĩ teñ àš pàsiunčiau Mõzę ir Aarõną, ištikaũ Egìptą ženklaĩs ir stebùklais, kuriũ tenaĩ padariaũ, ir išvedžiau jùs ìš Egìpto. Kaĩ jũsų tėvùs vedžiaũ ìš Egìpto ir jũs priẽjote jũrą, taĩ jũsų tėvùs vìjosi egiptiẽčiai sù vežimais ir raĩtininkais lìg Meldũ jũros. Tadà izraelìtai šaũkėsi Viẽšpaties, ir jìs taĩp jũsų ir egiptiẽčių užléido tiršt̃ą mìglą, užtvìndė juõs jũra, ir jì juõs prigìrdė. Jũs sàvo akimìs regėjote, kã àš padariaũ Egiptė. Põ tõ jũs ilgókai prabùvote týruose.

Ìš teñ àš jùs įvedžiau į krãštą amorìtų, gyvẽnusių anàpus Jordãno. Šiẽ stójo priẽš jùs į kõvą, bèt àš juõs atìdaviau į jũsų rankàs. Jũs gãvote sàvo nuosavýbėn jũ krãštą, nès jũsų akìvaizdoje àš juõs išnaikinaũ. Paskuĩ pasikėlė Cìporo sūnùs Balãkas, Moãbo karãlius, ir ẽjo priẽš jùs į kõvą. Jiẽ liẽpė pakviẽsti Beòro sũnų Bileãmą, kàd tàs jùs prakéiktų. Bèt àš nenorėjau Bileãmo klausýtis; jìs nètgi turėjo paláiminti jùs, ir àš jùs išgélbėjau ìš jõjo rañkų.

Jūs pérėjote peř Jordãną iř atvỹkote į Jèrichą. Jèricho valdõvai stójo priẽš jùs kariáuti — amorìtai, perizìtai, kenaanìtai, hetìtai, girgašìtai, hivìtai iř jebuzìtai, — bèt àš juõs atìdaviau į jũsų rankàs. Àš pàsiunčiau piřm jũsų šìršes, kuriõs iř nuvìjo nuõ jũsų tuõs dù amorìtų karaliùs; tàd taĩp atsitiko nè dẽl tàvo kalavìjo ař lañko. Àš jùms atìdaviau krãštą, kurìs nekainãvo jùms triũso; miestùs, kuriuosè apsigyvẽnote, jų nesistãtę; vynuogienójus iř alỹvmedžius, kurių vaĩsiais maitìnatės, jų nesodìnę' ".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 135, 1—3. 16—18. 21—22 ir 24

1 Dėkókite Viẽšpačiui, nès jisaĩ gẽras,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

2 Dėkókit aukščiáusiajam Diẽvui,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

3 Dėkókite Viẽšpačių Viẽšpačiui,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

16 Jìs pérvedė taũtą peř tỹrus,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

17 Didžiùs valdovùs sudorójo,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

18 Galiūnùs paklójo añt žẽmės,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

21 Jų šãlį dãvė valdýt Izraèliui,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

22 Valdýt Izraèliui — savájam tařnui,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

24 Ìš príešų mùs išvadúoja,
P. Jìs malonìngas peř ámžius!

Posmelis prieš evangeliją 1 Tes 2, 13

P. Aleliùja. — Priimkite Diẽvo žõdį
nè kaĩp žmogaũs žõdį,
bèt, kàs jìs ìš tìkro yrà, —
kaĩp Diẽvo žõdį. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 19, 3—12

Mozė leido jums atleisti savo žmonas dėl jūsų širdies kietumo. Bet pradžioje taip nebuvo

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Pàs Jėzų atėjo fariziẽjai. Spęsdamì pìnkles, jiẽ paklàusė: „Aĩ gãlima výrui dẽl kokiõs nórs priežastiẽs atléisti žmóną?"

Jìs atsãkė: „Aĩgi neskaĩtėte, jóg Kūrėjas ìš pradžiũ sutvėrė žmónes kaĩp výrą ir móterį ir pasãkė: ‚Todẽl výras palìks tėvą ir mótiną ir glaũsis priẽ žmonõs, ir dù tàps vienu kũnu'. Vadìnasi, yrà jaũ nebė dù, õ vienas kũnas. Kã tàd Diẽvas sujùngė, žmogùs tenepérskiria".

Tadà jiẽ kláusė: „Õ kodẽl Mõzė liẽpė dúoti skyrýbų rãštą, atléidžiant žmóną?"

Jìs atsãkė: „Mõzė léido jùms atléisti sàvo žmónas dẽl jũsų širdiẽs kietùmo. Bèt pradžiojė taĩp nebùvo. Taĩgi àš jùms sakaũ: kàs atléidžia žmóną, jėi nė ištvirkãvimo ãtveju, ir vẽda kìtą, svetimáuja".

Tuomèt mokiniaĩ sãkė: „Jėi tokiẽ výro ir žmonõs reikalaĩ, taĩ nevẽrta vèsti".

Jėzus atsãkė: „Nė visì išmãno tuõs žodžiùs, õ tìk tiẽ, kuríems dúota išmanýti. Nès yrà eunùchų, kuriẽ gìmė tokiẽ iš mótinos įsčių. Yrà eunùchų, kuriuõs tókius padãrė žmónės. Ir yrà eunùchų, kuriẽ pãtys savė tókius padãrė dẽl dangaũs karalỹstės.

Kàs pajẽgia išmanýti, teišmãno".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Joz 24, 14—29

Šiandien pasirinkite, kam jūs tarnausite

Iš Jòzuės knỹgos.

Jòzuė taũtai kalbėjo:

„Bijókite Viẽšpaties ir̃ ištikimaĩ tarnáukite jám! Pašãlinkite dieváičius, kuríems tarnãvo jũsų tėvaĩ anàpus ùpės beĩ Egiptė, ir̃ tarnáukite Viẽšpačiui! Õ jéigu jùms nepatiñka tarnáuti Viẽšpačiui, taĩ šiañdien pasiriñkite, kám jũs nórite tarnáuti: dieváičiams, kuríems tarnãvo jũsų tėvaĩ anàpus ùpės, ar̃ dieváms amorìtų, kuriũ šalyjè dabar̃ gyvẽnate. Kaĩ dėl manę̃s ir̃ màno namũ, taĩ mẽs tarnáusime Viẽšpačiui".

Tautà atsìliepė: „Tõ niẽkad nebùs, kàd pamèstume Viẽšpatį ir̃ imtume tarnáuti svetimíems dieváičiams! Viẽšpats, mũsų Diẽvas, mùs ir̃ mũsų tėvùs išvedė iš Egìpto, iš vergìjos namų̃. Jìs mũsų akysė padãrė tuõs didžiùs stebuklùs ir̃ sáugojo mùs visamė kelyjė, kurį mẽs nuẽjome, tar̃p visų̃ tautų̃, per̃ kuriàs prakeliãvome. Ir̃ Viẽšpats pavãrė visàs tautàs, kaĩp ir̃ amoritùs, kuriẽ šiam̃ kraštė gyvẽno priẽš mùs. Todė̃l tàd ir̃ mẽs tarnáusime Viẽšpačiui, nès jìs — mũsų Diẽvas".

Tuomèt Jòzuė taũtai kalbėjo: „Bèt jùms gì nesìseka Viẽšpačiui tarnáuti, nès jìs yrà šveñtas Diẽvas, pavýdintis Diẽvas, kurìs nedovanõs jùms nusikaltìmų ir̃ núodėmių. Bèt jéigu pamèsite Viẽšpatį ir̃ imsite svetimíems dieváičiams tarnáuti, taĩ jìs padarỹs sàvo rúožtu jùms blõga ir̃ jùs sunaikiñs, nórs ikì šiõl jùms tíek gẽra padãrė".

Tautà atsãkė Jòzuei: „Nè, mẽs tarnáusime Viẽšpačiui!" Tadà Jòzuė taũtai pasãkė: „Jũs ẽsate liùdytojai pãtys už savè, kàd jũs išsiriñkote Viẽšpatį ir̃ nórite jám tarnáuti!" Jiẽ atsìliepė: „Taĩp, mẽs ẽsame liùdytojai". „Tadà,— tãrė Jòzuė,— pašãlinkite iš sàvo tárpo svetimúosius dieváičius ir̃ paleñkite šìrdis į̃ Viẽšpatį, Izraèlio Diẽvą".

Tautà atsìliepė Jòzuei: „Mẽs nórime Viẽšpačiui, sàvo Diẽvui tarnáuti, mẽs nórime jõjo įsãkymų klausýti!"

Taĩgi tą diẽną Jòzuė sudãrė sándorą taũtai; jìs dãvė jái Sichemė Įstãtymą ir̃ téisę. Jòzuė surãšė visùs šiuõs žodžiùs į̃ Diẽvo Įstãtymo knỹgą. Paskuĩ jis pàėmė dìdelį ãkmenį ir̃ pastãtė tenaĩ põ ąžuolu, ẽsančiu Viẽšpaties šventóvėje. Ir̃ vìsai taũtai Jòzuė tãrė: „Štaĩ šìtas akmuõ tebũna mùms liùdytojas, nès jìs girdẽjo visùs šiuõs žodžiùs, kuriuõs mùms Viẽšpats kalbẽjo. Tebũna jùms liùdytojas, kliudýdamas jùms išsižadẽti sãvojo Diẽvo". Põ tõ Jòzuė paléido žmónes, kiekvíeną į̃ sãvąją žẽmę.

Põ šìtų įvykių Jòzuė, Nùno sūnùs, Viẽšpaties tar̃nas, mìrė, suláukęs šim̃to dẽšimt mẽtų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2a ir 5. 7—8. 11 (P.: plg. 5a)

P. Viẽšpatie, tù màno paveldẽtas tur̃tas.

[1] Globók manè, Diẽve: priẽ tavẽs àš glaudžiúosi.
[2] Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats.
[5] Viẽšpatie, màno paveldẽtas tur̃te, taũre màno láimės, tàvo rañkoje màno likìmas". — **P.**

[7] Àš šlóvinu Viẽšpatį, kurìs mán išmintį dúoda, atsìmena màno širdìs taĩ nèt nãktį.
[8] Akysè nuolatõs Viẽšpats mán stóvi, jìs màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebẽsiu. — **P.**

[11] Mán ródysi kẽlią, kurìs į̃ gyvẽnimą vẽda, pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą, tàvo dešinẽj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja. — Šlovẽ táu, Tẽve, dangaũs ir̃ žẽmės Viẽšpatie, kàd karalỹstės pãslaptis apréiškei mažutẽliams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 19, 13—15

Nedrauskite mažutėliams ateiti pas mane,
nes tokių yra dangaus karalystė

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Anuõmet àtvesta pàs Jėzų vaikų, kàd uždėtų rankàs añt jų ir pasimelstų. Mokiniai draũdė. Bèt Jėzus tãrė: „Léiskite mažutėliùs ir nedraũskite jíems ateĩti pàs manė, nės tokių yrà dangaũs karalỹstė". Ir, uždėjęs añt jų rankàs, jis keliãvo toliaũ.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Ts 2, 11—19

Viešpats paskirdavo jiems teisėjus,
bet jie ir jų neklausydavo

Iš Teisėjų knygos.

Izraelitai pradėjo darýti, kàs Viešpaties akysė bùvo blõga: jiẽ ėmė tarnáuti baãlams. Jiẽ pàmetė Viešpatį, sėntėvių Diẽvą, kurìs juõs išvedė iš Egìpto šaliẽs, ir ėmė vaikýtis visókių dieváičių. Pradėjo lankstýtis apliñkinių tautų dieváičiams ir pykdyti Viešpatį. Jiẽ pàmetė Viešpatį tám, kàd tarnáutų Baãlui ir Astártai.

Tàd pàėmė Viešpatį pỹktis añt Izraėlio. Todėl jìs apléido plėšikais, kuriẽ juõs plėšė; jìs įdavė juõs į apliñkinių príešų rankàs, ir atsilaikýti priẽš juõs jiẽ nebeįsténgė. Kõ tik jiẽ imdavosi, vìską jíems Viešpats paverſsdavo nėganda, kaĩp jíems ir bùvo pasãkęs, kaĩp jíems ir bùvo prisiekęs. Tókiu būdù jìs įstūmė juõs į didelį vaſgą.

Tadà jíems skìrdavo Viešpats teisėjus, kuriẽ juõs gélbėdavo iš plėšikáutojų rañkų. Bèt izraelìtai ir sàvo teisėjų neklaũsė. Jiẽ glaũsdavosi priẽ svetimũjų dieváičių ir leñkdavosi priẽš juõs lìgi žėmės. Jiẽ greĩtai nuklýsdavo nuõ kėlio, kuriuõ jų tėvaĩ, klausýdami Viešpaties įsãkymų, ėjo; jiẽ nesielgdavo taĩp kaĩp aniẽ.

Viešpats dabaſ jíems dúodamas teisėją, gélbėdavo izraelitùs iš jų príešų rañkų, kõl teisėjas bũdavo gývas; màt Viešpats jų gailėdavo, kaĩ tiẽ kamúodavosi nuõ prispaudėjų engìmo. Bèt kaĩ tìk teisėjas numiſdavo, jiẽ vėl atkrìsdavo ir imdavo elgtis dár blogiaũ negù jų tėvaĩ: vaikýdavosi svetimũjų dieváičių, tarnáudavo jíems, lanks-

týdavosi priẽš juõs ligi žẽmės ir niẽkaip neišsižadẽdavo jũjų darbũ ir užsispyrimo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 105, 34—35. 36—37. 39—40. 43ab ir 44 (P.: 4a)

P. Viẽšpatie, mùs atsimiñki, mylẽdamas taũtą.

34 Jiẽ nesunaikìno pagónių,
kaĩp jíems Viẽšpats bùvo įsãkęs.
35 Jiẽ sù pagónimis ẽmė maišýtis
ir jũjų dárbus išmóko darýti. — **P.**

36 Jiẽ jũ padìrbtus stabùs ẽmė gárbint,
kìlpą tuõ sáu užsinẽrė.
37 Jiẽ ẽmė sàvo sũnus aukóti
ir sàvo dukràs nelabájam. — **P.**

39 Sàvo darbaĩs jiẽ susiterliójo,
sàvo išdáigom elgėsi kaĩp paleistùviai.
40 Viẽšpaties rũstis įsiliepsnójo priẽš sàvo taũtą,
bjaũrūs tãpo jám savì žmónės. — **P.**

43 Juõs Viẽšpats vadãvo daũg kartų,
bèt jiẽ sàvo įgeidžiais vẽl prieštarãvo.
44 Viẽšpats pažvelgdavo vẽl į jũ skurdą,
išgirdęs jũ ráudas. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 3

P. Aleliùja. — Paláiminti dvasingieji vargdiẽniai:
jũ yrà dangaũs karalỹstė. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 19, 16—22

Jei nori būti tobulas, eik parduok, ką turi, tai turėsi lobį danguje

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Štaĩ víenas jaunuõlis prisiartino priẽ Jėzaus ir pakláusė: „Mókytojau, kã gẽro turiù darýti, kàd laimėčiau ámžinąjį gyvẽnimą?"

Jis atsãkė: „Kám manẽs kláusi, kàs gẽras? Tìk víenas yrà tikraĩ gẽras! Õ jéi nóri įeĩti į gyvẽnimą, laikýkis įsãkymų".

Tàs pakláusė: „Kokių?"

Jėzus atsãkė: „Nežudýk, nesvetimáuk, nevõk, melagingai neliùdyk; gerbk sàvo tėvą ir mótiną; mylėk sàvo artimą kaĩp savė pãtį".

Jaunuõlis tãrė: „Àš víso tõ laikaũsi. Kõ dár mán trũksta?"

Jėzus atsãkė: „Jéi nóri bũti tóbulas, eĩk pardúok, kã turì, išdalýk varg̃šams, taĩ turėsi lõbį dangujė. Tuomėt ateĩk ir sėk pãskui manė".

Išgirdęs tuõs žodžiùs, jaunuõlis nuliũdęs pasišãlino, nès turẽjo daũg turto.

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Ts 6, 11—24a

Gideonai, tu išvaduosi Izraelį: tam aš tave siunčiu

Ìš Teisėjų knỹgos.

Atẽjo Viẽšpaties ángelas ir atsisẽdo põ ąžuolu Ofros, kurì priklaũsė abyserìtui Joãšui. Tuomėt jõ sūnùs Gideònas vėtė kviečiùs kaĩp tik spaustuvė, norėdamas juõs išsáugoti nuõ midianìtų. Tàd jám pasiródęs Viẽšpaties ángelas tãrė: „Viẽšpats sù tavimì, stiprùsis dìdvyri!"

Gideònas atsìliepė: „Atléisk, gerbiamàsis: jéi Viẽšpats tikraĩ sù mumìs,— kodẽl vìsa taĩ mùs ištìko? Kuřgi visì jõ didíeji darbaĩ, apiẽ kuriuõs mùms pãsakojo mũsų tėvaĩ? Jiẽ sãkė: 'Ař Viẽšpats neišvedė mũsų iš Egìpto?' Dabař gì apléido mùs Viẽšpats, mùs įdavė į Midiãno rankàs".

Tuomèt pasisùko Viẽšpats į jį ir pasãkė: „Eĩk sù šita sàvo jėgà ir tù išvadúosi Izraėlį iš Midiãno rañkų; tám àš tavė siunčiù".

Gideònas atsìliepė: „Atléisk, màno Viẽšpatie: õ kuõ àš vadúosiu Izraėlį? Jùk màno šeimýna silpniáusia Manãso giminėjė, ir àš pàts mažiáusias sàvo tėvo namuosė".

Viẽšpats jám tãrė: „Sù taviñ bũsiu àš, ir tù sumùši Midiãną, lýg jõ tebũtų tìk vienas výras".

Gideònas atsãkė: „Jéi àš radaũ malónę tàvo akysė, taĩ dúok mán žénklą, jóg tù pàts kalbì sù maniñ. Todẽl iš čià nepaeĩk, kõlei àš grįšiu sù dóvana ir jã táu padėsiu!" Viẽšpats atsìliepė: „Geraĩ: pasilìksiu, kõlei tù grįši".

Gideònas nuẽjęs išvirė ožiùką ir iš saĩko miltų ìškepė neraugìntos dúonos. Jìs mẽsą sudėjo į krẽpšį, õ vìralą supýlė į púodą; atnẽšęs vìską padėjo põ ąžuolu. Atẽjus jám, Viẽšpaties ángelas tãrė: „Paẽmęs mẽsą ir neraugìntą dúoną padėk čià, añt šitos uolõs, õ vìralą išpìlk añt viršaũs!" Gideònas taĩp ir padãrė. Õ Viẽšpaties ángelas, iškėlęs lãzdą, kuriã turėjo rañkoje, jõsios galù palytėjo mẽsą ir neraugìntą dúoną. Pakìlo ugnìs iš uolõs ir sudẽgino mẽsą beĩ neraugìntą dúoną. Tuõ tárpu Viẽšpaties ángelas diñgo jám iš akių.

Gideònas, suprãtęs, kàd bùvo taĩ Viẽšpaties ángelas, tãrė: „Àk, màno Viẽšpatie Diẽve, nejaũgi dabař àš akìs į ãkį regėjau Viẽšpaties ángelą?" Jám Viẽšpats atsãkė: „Ramýbė táu! Nebijók, tù nemiřsi!" Tenaĩ Gideònas pastãtė Viẽšpačiui aũkurą, kurį pavadìno: „Viẽšpats yrà ramýbė".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 84, 9. 11—12. 13—14 (P.: plg. 9)

P. Viẽšpats sàvo žmonėms skélbia ramýbę.

9 Nóriu išgirsti, ką Viẽšpats Diẽvas bylója:
jìs skélbia ramýbę sàvo žmonėms — sàvo bičiùliams,
visíems, kuriẽ nuoširdžiaĩ į jį grįžias. — **P.**

11 Susitìks teñ Gailestingùmas ir Ištikimýbė,
pasibučiuõs Taikà sù Teisýbe.
12 Žẽmėje dýgs ištikimýbė,
iš dangaũs pažvelgs meĩliai Teisýbė. — **P.**

13 Visókių gėrýbių duõs Viẽšpats,
derlìnga bùs mũsų žẽmė.
14 Teisýbė jõ akìvaizdoj váikščios,
õ jõsios pėdõm sèks Diẽvo paláima. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Kor 8, 9

P. Aleliùja. — Jėzus Krìstus, bũdamas turtingas,
tãpo vargdieniù,
kàd jũs tàptumėte turtìngi
peř jõ netuřtą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 19, 23—30

Lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos ausį,
negu turtuoliui patekti į Dievo karalystę

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus tãrė sàvo mokiniáms: „Ìš tiesų sakaũ jùms: turtuõliui neleñgva patèkti į dangaũs karalỹstę. Ir dár kařtą jùms sakaũ: lengviaũ kupranugãriui išlįsti prõ ãdatos aũsį, negù turtuõliui patèkti į Diẽvo karalỹstę".

Taĩ išgirdę, mokiniaĩ labaĩ sumìšo ir kláusė: „Taĩ kàs galẽs bũti išgélbėtas?"

Pažvelgęs į juõs, Jėzus tãrė: „Žmonėms taĩ negãlimas dáiktas, õ Diẽvui vìskas gãlima".

Tadà Pẽtras jį pakláusė: „Štaĩ mẽs viską palìkome ir sẽkame pãskui tavė. Kàs mùms bùs ùž taĩ?"

Õ Jėzus jíems atsãkė: „Ìš tiesų sakaũ jùms: pasáulio atgimimė, kaĩ Žmogaũs Sūnùs sėdẽs sàvo šlovės sóste, jũs, màno sekėjai, taipõgi sėdėsite dvýlikoje sóstų, teisdamì dvýlika Izraėlio giminių. Ir kiekvíenas, kàs paliẽka namùs, brólius, sẽseris, tėvą, mótiną, vaikùs, dirvàs dėl manęs, gaũs šimteriópai ir paveldės ámžinąjį gyvẽnimą.

Tačiaũ daũgel pirmųjų bùs paskutìniai, ir daũgel paskutìnių — pirmì".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Ts 9, 6—15

Sakai, jus valdyti turįs karalius,
bet jums viešpatauja gi Dievas

Ìš Teisėjų knỹgos.

Susiriñko visì Sichèmo vyresnìeji beĩ vìsas Bèt Mìlas ir, nuẽję priẽ ãkmeniu pažénklinto ąžuolo, stóvinčio Sichemė, paskélbė sàvo karãliumi Abimelèchą.

Tataĩ sužinójęs, Jotãnas nuẽjo ir, atsistójęs añt Gerizìmo kálno viršū́nės, garsìngu balsù ẽmė jíems šaũkti:

„Sichèmo piliẽčiai, manęs paklausýkit,
kaĩp nórit, kàd Diẽvas klausýtųsi jūsų!
Kadáise į bũrį susìtelkė mẽdžiai
patèpti karãliaus, kurìs juõs valdýtų.
Jiẽ siū́lė alỹvai: 'Būk tù mùms karãlius!'
Tačiaũ jíems alỹvmedis štaĩ ką pasãkė:
'Nejaũgi àš atsižadėčiau aliẽjaus,
kurìs ir dievàms, ir žmonėms reikalìngas,
ir eĩčiau iškìlęs viršùs mẽdžių siūbúoti?'
Tàd kreĩpėsi mẽdžiai į fìgą ir siū́lė:
'Ateĩk, ir tavė mẽs patèpsim karãlium!'

Bèt fìgmedis šìtaip aníems pabylójo:
'Nejaũgi àš atsižadėčiau saldùmo —
turėčiau netèkti puikių sàvo vaĩsių,
kàd eĩčiau iškilęs viĩš mėdžių siūbúoti?'
Tàd mėdžiai į vỹnmedį nùtarė kreĩptis:
'Ateĩk, iĩ tavė mės patèpsim karãlium!'
Bèt vỹnmedis jíems panašiaĩ atsisãkė:
'Aĩ atsižadėti galiù sàvo vỹno,
kurìs iĩ dievàms, iĩ žmonėms teĩkia džiaũgsmą,
kàd eĩčiau iškilęs viĩš mėdžių siūbúoti?'
Tadà visì mėdžiai paprãšė erškėtį:
'Ateĩk, iĩ tavė mės patèpsim karãlium!'
Erškėtis và šìtaip atsìliepė mėdžiams:
'Aĩ jũs iš tiesų manė nórit patèpti
iĩ sàvo karãlium manė padarýti?
Taĩ eĩkit ilsėtis į màno paùnksnę!
Õ jéigu nenórit,— ugnìs, iš erškėčio
pakìlus, Libãno kedrùs teprarỹja!' "

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 20, 2—3. 4—5. 6—7 (P.: 2a)

P. Viẽšpatie, džiaũgiasi valdõvas tàvo galýbe.

2 Viẽšpatie, džiaũgiasi valdõvas tàvo galýbe,
džiũgaute džiũgauja dėl tàvo pagálbos.
3 Sùteikei jám, kõ širdìs pageidãvo,
neatsakeĩ, kõ maldãvo jõ lũpos. — **P.**

4 Jį̃ ypatìnga paláima apdovanójai,
añt galvõs jám uždėjai grỹno áukso vainiką.
5 Prãšė tavė, kàd gyvẽnimą dúotum, iĩ tù daveĩ jám,
daveĩ gyvẽnimą ìlgą, peĩ ámžius, peĩ ámžius. — **P.**

6 Didì jám garbẽ dėlei tàvo pagálbos,
padareĩ jį̃ gaĩsų, didingą.
7 Tù jį̃ padareĩ ámžių paláima,
sàvo véido šviesà jám pàžėrei láimę. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Žyd 4, 12

P. Aleliùja. — Diẽvo žõdis yrà gývas, veiksmìngas;
jìs teĩsia širdiẽs sumãnymus beĩ mintis. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 20, 1—16

Ar todėl tu šnairuoji, kad aš geras?!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus pasãkė sàvo mokiniáms palýginimą:

„Sù dangaũs karalystė yrà panašiaĩ, kaĩp sù šeimininkù, kurìs ankstì rýtą išẽjo samdýtis darbiniñkų sàvo vynuogýnui. Susiderẽjęs sù darbiniñkais põ denãrą diẽnai, jìs nùsiuntė juõs į sàvo vynuogýną.

Išẽjęs apiẽ trẽčią vãlandą, jìs pamãtė kitùs, stóvinčius aikštėjė bė dárbo. Jìs tãrė jíems: 'Eĩkite iř jũs į màno vynuogýną, iř, kàs bùs teisìnga, àš jùms užmokėsiu!' Jiẽ nuẽjo. Iř vẽl išẽjęs apiẽ šẽštą iř deviñtą vãlandą, jìs taĩp pàt padãrė.

Išẽjęs apiẽ vienúoliktą, jìs rãdo dár kitùs bestóvinčius iř sãko jíems: 'Kõ čià stóvite vìsą diẽną bė dárbo?' Tiẽ atsãko: 'Kàd niẽkas mũsų nepasamdė'. Jìs tãria jíems: 'Eĩkite iř jũs į màno vynuogýną'.

Atẽjus vãkarui, vynuogýno šeimininkas liẽpia úkvedžiui: 'Pašaũk darbininkùs iř išmokėk jíems atlýginimą, pradėdamas nuõ paskutiniųjų iř baĩgdamas pirmaĩsiais!' Atẽję pasamdýtieji apiẽ vienúoliktą vãlandą gãvo põ denãrą. Prisiařtinę pirmíeji mãnė daugiaũ gáusią, bèt iřgi gãvo põ denãrą.

Imdamì jiẽ murmėjo priẽš šeimininką iř sãkė: 'Šitie paskutìniai tedìrbo víeną vãlandą, õ tù sulýginai juõs sù mumìs, kuriẽ nẽšėme dienõs iř kaitrõs nãštą'. Bèt jìs vienám atsãkė: 'Bičiùli, àš tavẽs neskriaudžiù! Ařgi nė ùž denãrą susiderėjai sù manimì? Imk, kàs tàvo, iř eĩk sáu. Àš nóriu iř šìtam paskutìniam dúoti tíek, kíek táu. Ne-

jaũgi mán nevalià darýti sù savaĩs pinigaĩs, kaĩp nóriu? Aĩ todẽl tù šnairúoji, kàd àš gẽras?!'

Taĩp paskutiníeji bùs pirmì, õ pirmíeji — paskutìniai".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Ts 11, 29—39a

Kuris pirmutinis išeis iš mano namų,
tą paaukosiu kaip deginamąją auką

Ìš Teisẽjų knỹgos.

Añt Jiftãcho nùžengė Viẽšpaties dvasià, iĩ Jiftãchas tráukė peĩ Gileãdą iĩ Manãsę, pérėjo peĩ Micpę Gileadė, õ iš teñ jìs užẽjo ùž amonitų. Jiftãchas padãrė įžadą Viẽšpačiui: „Jéi tù įdúosi į̃ màno rankàs amonitùs, taĩ tàs, kurìs prõ màno namų̃ durìs išeĩs pirmutìnis manę̃s pasitikti, kadà nugalėtoju grį̃šiu ìš mũšio sù amonitais, turẽs priklausýti Viẽšpačiui: àš jį̃ paaukósiu kaĩp dẽginamąją aũką".

Jiftãchas patráukė priẽš amonitùs, kàd juõs užpùltų, iĩ Viẽšpats juõs įdavė į̃ jõjo rankàs. Jìs sùmušė juõs nuõ Aroèro ikì Minìto (pàėmė dvìdešimt miẽstų), ikì pàt Ãbel Keramìno. Taĩ bùvo dìdelis jų̃ pralaimėjimas: amonìtų pasipríešinimą izraelìtai paláužė.

Kaĩ grį̃žo Jiftãchas į̃ Micpę, į̃ sàvo namùs, štaĩ jõ duktẽ išẽjo jám príešais iĩ ẽmė šókti mùšant litáurams. Jì bùvo jõ vienturtẽlė: bė jõs, Jiftãchas neturẽjo neĩ sūnaũs, neĩ dùkros. Tàd ją̃ pamãtęs, jìs pérplėšė sàvo drabužiùs iĩ sušùko: „Àk, dukrẽle! Nešì mán neláimę — iĩ kókią neláimę! Esù gì saĩstomas įžado Viẽšpačiui iĩ negaliù jõ atšaũkti".

Jinaĩ jám atsãkė: „Tėvẽli, jéi tavė saĩsto įžadas Viẽšpačiui, tuomèt padarýk sù manim̃, kaĩp esì pažadėjęs, nès Viẽšpats atkeĩršijo tàvo príešams amonitams".

Paskuĩ jì tėvui pasãkė: „Patėnkink štaĩ tókį màno prãšymą: dúok mán dù mėnesius laĩko, kàd galėčiau nuẽjus užlìpti į kálnus ir teñ sù draũgėmis apveřkti sàvo mergỹstę".

Jìs tãrė: „Eĩk!", ir ją atléido dù mėnesius laĩko.

Tàd jì nuẽjo sù draũgėmis ir kalnuosė apraudójo sàvo mergỹstę. Põ dviejų mėnesių grįžo pàs tėvą, ir tàs jái įvýkdė sãvąjį įžadą, kókį bùvo padãręs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 39, 5. 7—8a. 8b—9. 10 (P.: 8a ir 9a)

P. Diẽve, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią.

5 Laimìngas žmogùs, kurìs Viẽšpačiu tìki,
nekrỹpsta priẽ išdidžiųjų,
mẽlo klýstkeliais neĩna. — **P.**

7 Táu nepatiko neĩ krùvinos aũkos, neĩ ãtnašos vaĩsių;
bèt atvėrei màno ausìs, kàd klausýtų.
Nenorėjai neĩ dẽginamų, neĩ atgailõs atnašų.
8 Tuomèt àš tariaũ: „Ateinù!" — **P.**

Knỹgoje apiẽ manė yrà parašýta:
9 „Diẽve, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią;
tàvo Teisýnas meilùs màno širdžiai". — **P.**

10 Tàvo teisùmą paskélbiau susirinkìmui,
Viẽšpatie, tù žinaĩ, kàd àš netylėjau,
lúpas sučiáupęs. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 94, 8ab

P. Aleliùja. — Õ, kàd išgirstumėt šiañdien,
kã jùms Viẽšpats bylója:
„Tegùl júsų širdys nebũna storžiẽvės!" —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 22, 1—14

Ką tik rasite, kvieskite į vestuves

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Jėzus aukštiesiems kunigáms ir tautõs seniūnams pasãkė palýginimą:

„Sù dangaũs karalystė yrà panašiai, kaĩp sù karãliumi, kurìs kėlė sàvo sūnui vestuvės. Jìs išsiuntė tarnùs šaũkti pakviestųjų į vestùvių pókylį, bèt tiẽ nepanorėjo eĩti.

Tuomèt jìs vėl siuñtė kitùs tarnùs, liẽpdamas: 'Sakýkite pakviestiesiems: Štai àš sùrengiau pókylį, màno jáučiai ir penimì veršiai papjautì, ir vìskas sùrengta. Ateĩkite į vestuvės!' Tačiaũ kviečiamíeji tõ nepáisė ir nuẽjo kàs sáu: vienas laũko árti, kitas prekiáuti, õ kitì tarnùs nutvėrę išniẽkino ir ùžmušė.

Tuomèt karãlius užsirūstino ir, nusiuñtęs kariúomenę, sunaikìno anuõs žmõgžudžius ir pàdegė jų miẽstą.

Galóp jìs tãrė tarnáms: 'Vestùvės, tiesà, sùrengtos, bèt pakviestíeji nebùvo vertì. Todėl eĩkite į krỹžkeles ir, kã tik ràsite, kviẽskite į vestuvės'. Tiẽ tarnaĩ išẽjo į keliùs ir suriñko visùs, kã tìk sutiko, blogùs ir gerùs. Vestùvių mẽnė bùvo pilnà sėdinčių ùž stãlo.

Karãlius atẽjo pasižiūrėti svečių ir pamãtė teñ žmõgų, neapsireñgusį vestùvių drabužiù. Jìs tãrė jám: 'Bičiùli, kaĩp čià įėjaĩ, neturėdamas vestùvių drabùžio?' Tasaĩ tylėjo. Tuomèt karãlius liẽpė tarnáms: 'Surìškite jám rankàs ir kójas ir išmèskite jį laukañ į tamsýbes. Teñ bùs verksmas ir dantų griežimas'.

Nès daũg pašauktųjų, bèt mãža išrinktųjų".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Rut 1, 1. 3—6. 14b—16. 22

Noemė su savo marčia moabite Ruta išėjo ir grįžo Betliejun

Iš Rùtos knỹgos.

Teisėjų laikaĩs kraštė bùvo kilęs bãdas. Tàd vienas žmogùs, Elimelèchas, sù sàvo žmóna Noemė ir dviẽm sūnumìs — Machlonù ir Kiljonù — iškeliãvo iš Jùdo Betliẽjaus, kàd kaĩp atẽivis gyvéntų Moãbo žalíenose.

Noėmės výrui Elimelèchui mìrus, ši pasiliko sù dviẽm sūnumìs. Tiẽ vẽdė moabitės (vienà jų vadìnosi Òrpa, kità — Rutà) ir teñ išgyvẽno apiẽ dẽšimt mẽtų. Mìrė paskuĩ ir Machlònas beĩ Kiljònas, tàd Noėmė lìko vienà — bė sàvo výro ir abiejų sūnų.

Tàd ji ẽmė ruõštis sù sàvo marčiomìs grįžti iš Moãbo žalíenų tėvỹnėn, nès bùvo girdėjusi, kàd Viẽšpats aplañkęs sãvąją taũtą, kàd dãvęs jái dúonos.

Òrpa atsibučiãvo sù sàvo anýta ir grįžo priẽ sàvo tautõs; tuõ tárpu Rutà pasiliko pàs úošvę.

Noėmė jái tãrė: „Mataĩ, tàvo sváinė sugrįžta priẽ sàvo tautõs, pàs sãvąjį diẽvą. Tàd grįžk ir tù pãskui jã!"

Rutà jái atsãkė: „Neveřsk manęs palìkti tavė ir išeĩti. Kuř tù keliáusi, ir àš teñ keliáusiu, kuř tù apsistósi, ir àš tenaĩ bũsiu. Tavóji tautà — taĩ màno tautà, tavàsis Diẽvas — taĩ màno Diẽvas".

Taĩgi Noėmė pargrįžo tėvỹnėn; sù jà jõs martì, moabìtė Rutà, paliko Moãbo žalíenas. Miežiapjūtės pradžiojė jõs parẽjo Betliẽjun.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 145, 5—6. 7. 8—9a. 9bc—10 (P.: 1b)

P. Màno síela, Viẽšpatį gárbink!

A r b a: Aleliùja.

5 Laimingas, kurį Jokūbo Diẽvas palaĩko,
kàs dẽda vìltį į Viẽšpatį Diẽvą.
6 Jis dañgų, žẽmę, jū́rą sutvėrė
ir juosė ẽsančius dáiktus. — **P.**

7 Ámžiais jis laĩkos teisýbės,
gìna reikmės nekaltų̃ prispaustų̃jų,
alkaníems parū́pina dúonos.
Kãlinius iš pánčių Viẽšpats vadúoja. — **P.**

8 Aklíesiems šviẽsą Viẽšpats grąžìna,
klumpantiems pàdeda Viẽšpats vẽl atsistóti,
mýli Viẽšpats žmónes teisìngus.

9 Viẽšpats sérgi svetimšãlio žiñgsnį. — **P.**
Našláitį, nãšlę globója,
õ nedoríesiems ùžkerta kẽlią.
10 Viẽšpats yrà ámžių Valdõvas, —
jis tàvo Diẽvas, Siòne!
Jis kartų̃ kartóms viešpatáuja. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 24, 4c. 5a

P. Aleliùja. — Paródyk mán, Viẽšpatie, sãvąjį kẽlią,
vèsk manė̀ sàvo tiesà. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 22, 34—40

Mylėk Viešpatį, savo Dievą;
mylėk savo artimą, kaip save patį

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Fariziẽjai, išgìrdę, kàd Jėzus priveřtęs nutìlti sadukiejùs, susiriñko draugẽn, ir víenas iš jų̃, Įstãtymo mókyto-

jas, mėgindamas jį, pakláusė: „Mókytojau, kóks įsãkymas yrà didžiáusias Įstãtyme?"

Jėzus jám atsãkė: „'Mylėk Viẽšpatį, sàvo Diẽvą, visà širdimì, visà síela ir̃ visù protù'. Taĩ didžiáusias ir̃ pirmàsis įsãkymas. Antràsis — panašùs į̃ jį̃: 'Mylėk sàvo ar̃timą kaĩp savè pãtį'. Šìtais dviẽm įsãkymais rẽmiasi vìsas Įstãtymas ir̃ Pranašaĩ".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Rut 2, 1—3. 8—11; 4, 13—17

Viešpats velioniui davė palikuonį.
Jis Dovydo tėvo Ješajo tėvas

Ìš Rùtos knỹgos.

Noèmė iš výro pùsės turėjo gimináitį; jìs bùvo žmogùs pagarsė̃jęs, iš tõs pačiõs giminẽs kaĩp Elimelèchas, ir̃ vadinosi Boãsas.

Kar̃tą moabìtė Rutà tãrė Noèmei: „Norė̃čiau nueĩti laukúosna várpų pariñkti pàs tą̃ šeimininką, kurìs mán leĩs". Tójì atsìliepė: „Eĩk, dukrẽle!" Rutà išė̃jusi pradė̃jo riñkti dir̃voje várpas pãskui pjovė́jas; jì bùvo patáikiusi į̃ Boãso, iš Elimelècho giminẽs, laũką.

Boãsas užkálbino Rùtą: „Klausýk, dukrẽle, tù neĩk pasiriñkti į̃ kitą laũką; iš čià nesitráuk, bèt laikýkis màno merginų̃ ir̃ eĩk pãskui jàs põ laũką, kur̃ vãlomas der̃lius! Tarnáms įsakýsiu tavę̃s neužkliū́ti. Pajùtusi tróškulį, eĩk priẽ ąsõčių ir̃ gérk, ką̃ tarnaĩ bùs pasẽmę".

Rutà parpúolė priẽš jį̃ ir̃, žemaĩ nusileñkusi, tãrė: „Ìš kur̃ tà malónė, kàd ródai mán palankùmą, nórs àš ateĩvė?"

Boãsas atsãkė: „Mán pránešta vìsa, ką̃ tù padareĩ sàvo anýtai põ jõs výro mirtiẽs, kaĩp palikaĩ sàvo tė̃vą,

mótiną beĩ gimtąjį krãštą iř nuėjaĩ į taũtą, kuriõs anksčiaũ nẽ nepažinójai!"

Taĩgi Boãsas vẽdė Rùtą. Iř jám begyvẽnant sù žmóna, Viẽšpats taĩp dãvė, kàd tóji pradẽjo iř pagimdė sũnų.

Tàd móterys sãkė Noèmei: „Paláimintas Viẽšpats, šiandiẽną velióniui dãvęs pãlikuonį, idañt jõ vařdas išliktų Izraèlyje. Tebũna jìs táu pagúoda iř ramstis senãtvėje, nès jį pagimdė tàvo martì, kurì tavė mýli; jinaĩ táu vertėsnė ùž septýnis sũnus". Noèmė, paẽmusi kũdikį, glaũdė priẽ sàvo krūtinės iř bùvo jõ áuklė.

Kaimýnės, norẽdamos dúoti jám vařdą, kalbẽjo: „Noèmei gimė sūnẽlis"; iř jõs pavadìno jį Obedù. Jìs bùvo Dóvydo tẽvo Ješãjo tẽvas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 127, 1—2. 3. 4—5 (P.: 4)

P. Kóks laimingas tàs výras, kurìs Viẽšpaties bijo!

1 Laimingas esì, kàd Diẽvo bijaĩsi,
kàd laikaĩs jõ paródyto kẽlio!
2 Sàvo dárbo vaĩsiais maitinsies,
bũsi laimingas iř pértekęs vìsko. — **P.**

3 Tavóji žmonà, kaĩp vỹno mẽdis derlingas —
apiẽ namų žìdinį sùksis,
vaikaĩ — kaĩp jáunos alỹvų šakẽlės —
susẽs apliñk stãlą. — **P.**

4 Mataĩ, kóks laimingas tàs výras,
kurìs Viẽšpaties bijo!
5 Teláimina Diẽvas tavė nuõ Siòno,
kàd vìsą gyvẽnimą tù Jerùzalę klẽstint regėtum. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 23, 9a. 10b

P. Aleliùja. — Jũs tùrite vieniñtelį Tẽvą dangujė;
iř jũsų vieniñtelis Mókytojas
yrà Kristus. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 23, 1—12

Jie kalba, bet nedaro

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Anuõmet Jėzus kreĩpėsi į mìnią ir į sàvo mókinius:
„Į Mõzės krãsę atsisėdo Rãšto áiškintojai ir fariziẽjai. Todė̃l vìsa, kã jiẽ liẽpia, darýkite ir laikýkitės, tačiaũ nesielkite, kaĩp jiẽ elgiasi, nės jiẽ kalba, bèt nedãro. Jiẽ riša sunkiàs, nepàkeliamas naštàs ir kráuna žmonėms añt pečių̃, õ pãtys nenóri jų̃ nė̃ pirštù pajùdinti. Jiẽ vìską dãro, kàd būtų žmonių̃ mãtomi. Jiẽ pasiplãtina maldõs diržùs ir pasidìdina apsiaũstų spùrgus. Jiẽ mėgsta pirmąsias vietàs pókyliuose beĩ pirmąsias kėdės sinagògose, mėgsta svéikinimus tuřgaus aikštėsė ir trókšta, kàd žmónės vadintų juõs 'rãbi'.

Õ jũs nesivadìnkite 'rãbi', nės tùrite vieniñtelį Mókytoją, õ jũs visì ẽsate bróliai. Ir nė̃ vieno sàvo tárpe nevadìnkite tėvu, nės tùrite vieniñtelį Tėvą dangujė. Taĩp pàt nesivadìnkite mókytojais, nės jũsų vieniñtelis Mókytojas yrà Krìstus.

Kàs iš jũsų didėsnis, tebūniẽ jùms tařnas. Nės kàs savė̀ áukština, bùs pažėmintas, õ kàs savė̀ žėmina, bùs išáukštintas".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT PIRMOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tes 1, 1—5. 8b—10

Jūs nuo stabų atsivertėte prie Dievo,
trokšdami laukti jo Sūnaus, kurį jis prikėlė

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Tesalonikiẽčiams.

Paũlius, Silvãnas ir̃ Timotiẽjus tesalonikiẽčių bažnýčiai Dievè Tėvè ir̃ Viẽšpatyje Jėzuje Krìstuje. Malónė jùms ir̃ ramýbė!

Mẽs visuomèt dėkójame Diẽvui ùž jùs visùs, prisimindamì jùs sàvo maldosè, nuõlat minėdami sàvo Diẽvo ir̃ Tėvo akìvaizdoje jũsų tikėjimo dárbus, méilės pãstangas beĩ viltiẽs ištvermingùmą vardañ mũsų Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus.

Mẽs žìnome, Diẽvo numylėtieji bróliai, apiẽ jũsų išrinkìmą, nès mũsų Evangėlija neatẽjo pàs jùs víen tìk žõdžiais, bèt sù jėgà ir̃ Šventãja Dvasià, ir̃ sù giliù įsitikinimu. Jũs gì žìnote, kaĩp mẽs pàs jùs elgėmės jũsų pačių lãbui.

Jũsų tikėjimas Dievù pasidãrė žìnomas visuř, ir̃ mùms jaũ nebereĩkia apiẽ taĩ kalbėti. Žmónės pãsakoja apiẽ mùs, kaĩp mẽs bùvome jũsų priimtì ir̃ kaĩp jũs nuõ stabų̃ atsivertėte priẽ Diẽvo, trokšdamì tarnáuti gyvájam, tikrájam Diẽvui ir̃ láukti ìš dangaũs jõ Sūnaũs, kurį̃ jìs prikẽlė ìš numìrusių, — Jėzaus, mũsų gélbėtojo nuõ ateĩsiančios rūstýbės.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 149, 1—2. 3—4. 5—6a ir 9b (P.: 4a)

P. Mýli Viẽšpats sàvo taũtą.

A r b a: Aleliùja.

1 Viẽšpačiui naũją gíesmę giedókit,
gárbinkit jį̃, susibū́rę šventíeji!
2 Sàvo Kūrė̃ju, Izraèli, žavė̃kis,
džiū́gaukit, Jerùzalės sū́nūs,
turė̃dami tókį valdõvą. — **P.**

3 Šlóvinkit Viẽšpatį, susibū́rę ratẽlin,
mùškite bũgnais, kankliúokit!
4 Mýli jisaĩ sàvo taũtą,
pérgale puõšia silpnúosius. — **P.**

5 Džiaũgsmas, garbẽ jùms, šventíeji,
linksmýbė jū́sų buveĩnėj.
6 Valiúodami gárbinkit Diẽvą.
9 Taĩ jùms garbẽ bùs, Diẽvo šventíeji. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 27

P. Aleliùja. — Mãnosios ãvys klaũso màno balso, —
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažį̃stu, ir̃ jõs sẽka pãskui manė̀. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 23, 13—22

Vargas jums, aklieji vadai!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Jėzus kalbėjo:

„Vaĩgas jùms, veidmainiaĩ Rãšto áiškintojai ir̃ fariziẽjai! Jū́s užrakinate žmonė̃ms dangaũs karalỹstę ir̃ neĩ pãtys neĩnate, neĩ trókštančių į̃ jã patèkti neléidžiate.

Vaĩgas jùms, veidmainiaĩ Rãšto áiškintojai ir̃ fariziẽjai! Jū́s keliáujate peř jū́rą ir̃ saũsumą, kàd laimė̃tumėte

víeną naujãtikį, õ kaĩ tóks atsirañda, jũs padãrote ìš jõ prãgaro vaĩką, dvìgubai blogèsnį ùž jùs pačiùs.

Vařgas jùms, aklíeji vadaĩ, kuriẽ mókote: 'Jéi kàs prisíektų šventyklà, taĩ niẽko, õ jéi kàs prisíektų šventỹklos áuksu, taĩ jis įsipareigója'. Kvailì jũs iř aklì! Kàs gì didèsnis — áuksas ař šventyklà, kurì pašvéntina áuksą? Arbà, anót jũsų: 'Jéi kàs prisíektų altõriumi, taĩ niẽko, õ jéi kàs prisíektų ãtnaša añt altõriaus, taĩ jis įpareigótas'. Aklì! Kàs gì didèsnis — atnašà ař altõrius, kurìs pašvéntina ãtnašą?

Todẽl, kàs prisíekia altõriumi, tàs prisíekia iř tuõ, kàs añt jõ padẽta, õ kàs prisíekia šventyklà, prisíekia jà iř tuõ, kurìs jojè gyvẽna. Taipõgi kàs prisíekia dangumì, prisíekia Diẽvo sóstu iř tuõ, kurìs jamè sẽdi".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tes 2, 1—8

Trokštame pasidalyti su jumis ne tik Dievo Evangelija, bet ir gyvybe

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Tesalonikiẽčiams.

Jũs pãtys, bróliai, žìnote, kàd mũsų apsilañkymas pàs jùs nebùvo beřgždžias. Priẽš taĩ, kaĩp pãtys žìnote, nukentėję beĩ patýrę núoskaudų Filipuose, pasitikėdami Dievù, mẽs drąsiai skélbėme Diẽvo Evangèliją, nepáisydami visų bėdų.

Jùk mũsų skelbìmas plaũkia nè iš klaidõs, neĩ iš melagỹstės, neĩ iš klastingùmo. Diẽvo pripažintì esą tinkamì, kàd mùms bũtų patikėta Evangèlija, mẽs ją iř skélbiame taĩp, kàd patiktume nè žmonėms, bèt Diẽvui, kurìs skaĩto mũsų širdiẽs gelmėjè. Kaĩp žìnote, mẽs niekadà ne-

pasižymėjome pataikáujančiomis kalbomìs ìr niẽkad — tepaliùdija Diẽvas — nebùvome pasidãvę godùmui; niẽkad mẽs nesivaĩkėme žmonių garbẽs, neĩ júsų tárpe, neĩ kituĩ. Būdamì Krìstaus apãštalai, mẽs galėjome bũti jùms naštà, vìs dėltõ júsų tárpe bùvome švelnũs, taĩsi mótina, globójanti sàvo kũdikius.

Taĩp jùs mylėdami, mẽs tróškome pasidalýti sù jumìs nė tìk Diẽvo Evangėlija, bèt ìr sàvo gyvýbe, nės tãpote mùms bė gãlo brángūs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 138, 1—3. 4—6 (P.: 1a)

P. Ištýręs esì manė, Diẽve, pažįsti.

1 Ištýręs esì manė, Diẽve, pažįsti,
2 žinaĩ, kadà sėdu, keliúosi.
Ìš tólo mataĩ, kã galvóju,
3 žinaĩ, ar žingsniúoju, ar einù gulti.
Táu žìnomi visì màno takẽliai. — **P.**

4 Nespėja màno liežùvis žõdžio pratarti,
kaĩ táu vìskas áišku.
5 Apglėbęs ìš príekio ìr nùgaros pùsės,
laikaĩ añt manęs sàvo rañką.
6 Nė mán tã stebùklą supràsti, kaĩp tù vìską pažįsti,
nė mán jùk pasiekti tàvo aukštýbes. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Žyd 4, 12

P. Aleliùja. — Diẽvo žõdis yrà gývas, veiksmìngas.
Jis teĩsia širdiẽs sumãnymus ìr mintìs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 23, 23—26

Reikia tai daryti ir ano neapleisti!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo:

„Vaĩgas jùms, veidmainiaĩ Rãšto áiškintojai ir fariziẽjai!" Jũs dúodate dešimtìnę nuõ mẽtų, krãpų ir kmỹnų, õ pamiršstate, kàs svarbiáusia Įstãtyme,— teisingùmą, gailestingùmą ir ištikimýbę. Reĩkia taĩ darýti ir anõ neapléisti! Aklíeji vadaĩ, jũs iškóšiate úodą, õ prarỹjate kupranugãrį...

Vaĩgas jùms, veidmainiaĩ Rãšto áiškintojai ir fariziẽjai! Jũs vãlote taurẽs beĩ dubeñs išorę, õ vidujė ẽsate pilnì gobšùmo ir nesivaĩldymo. Āklasai fariziẽjau! Pirmiaũ išvalýk taurẽs ir dubeñs vidų, kàd bútų švarì nė tik išorė!".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tes 2, 9—13

Dirbdami per dienas ir naktis, mes skelbėme jums Evangeliją

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Tesalonikiẽčiams.

Jũs, bróliai, atsìmenate músų triũsą ir pãstangas: dirbdamì peř dienàs ir naktìs, kàd neapsuñkintume nẽ vieno iš júsų, mẽs skélbėme jùms Diẽvo Evangèliją. Ir jũs, ir Diẽvas gãli paliùdyti, kaĩp šventaĩ, teisìngai ir nepriekaištingai mẽs elgėmės sù jumìs, įtikėjusiais. Jũs žìnote, kaĩp mẽs kiekvíeną iš júsų, tařsi tėvas sàvo vaikùs, rãginome, kálbinome, maldãvome, kàd elgtumėtės, kaĩp dẽra akysė Diẽvo, kurìs jùs šaũkia į karalỹstę ir šlóvę.

Todėl mẽs bė paliovõs dėkójame Diẽvui, kàd, priẽmę mũsų paskélbtąjį Diẽvo žõdį, jũs prièmėte jį nẽ kaĩp žmogaũs žõdį, bèt, kàs jis iš tikro yrà,— kaĩp Diẽvo žõdį, kuris iř veĩkia jumysė, tikintieji.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 138, 7—8. 9—10. 11—12ab (P.: 1a)

P. Ištýręs esì manė, Diẽve, pažįsti.

7 Kuř àš pasislẽpsiu nuõ tàvo dvãsios,
kuř nuõ tàvo veído pabẽgsiu?!
8 Jéi žeñgsiu į dañgų, iř tù tenaĩ bũsi,
jéi léisiuos mirtiẽs karalìjon, tavẽs neišvéngsiu. — **P.**

9 Jéigu aušrõs sparnùs pasiiřmsiu
iř nulẽksiu, kuř baĩgiasi jũros, —
10 iř tenaĩ vedžiõs manė tàvo rañkos,
laikỹs manė tavà dešiniójì. — **P.**

11 Jéi tařčiau: tamsýbės, apsiaũskit,
iř šviesà apliñkui manė naktiř tepaviřsta, —
12 taĩ iř tamsýbės — táu nė tamsýbės,
táu nãktį šviesù lýgiai diẽną. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 1 Jn 2, 5

P. Aleliùja. — Kàs laĩkosi Krìstaus žõdžių,
tàs iš tiesų tobulaĩ mýli Diẽvą. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 23, 27—32

Jũs esate pranašų žudytojų vaikai

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo:

Vařgas jùms, veidmainiaĩ Rãšto áiškintojai iř fariziẽjai! Jũs panãšūs į pabáltintus añtkapius, kuriẽ iš pa-

viršiaus gražiai atródo, õ vidujè pilnì mìrusių káulų ir visókių nešvarùmų. Taĩp ir jũs ìš paviršiaus atródote žmonėms teĩsūs, õ vidujè ẽsate pilnì veidmainỹstės ir nedorùmo.

Vaĩgas jùms, veidmainiaĩ Rãšto áiškintojai ir fariziẽjai! Jũs stãtote pranašáms añtkapius, puõšiate teisiųjų paminklùs ir sãkote: 'Jéi bũtume gyvẽnę sàvo prótėvių dienomìs, nebũtume kartù sù jaĩs susitẽpę pranašų kraujù'. Taĩgi jũs pãtys priẽš savè liùdijate, jóg ẽsate pranašų žudýtojų vaikaĩ. Pripìldykite gi sàvo tėvų saĩką!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tes 3, 7—13

Viešpats tepraturtina jus meile vieni kitiems ir visiems

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Tesalonikiẽčiams.

Bróliai!

Jũs sàvo tikėjimu pagúodėte mùs visosė mũsų bėdosė ir nẽgandose. Dabaĩ mẽs tikraĩ gyvúojame, nès jũs tvirtaĩ stóvite Viẽšpatyje. Ir kaĩp mẽs atsidėkósime Diẽvui ùž jùs, ùž visùs džiaugsmùs, kuriuõs ìš jũsų pàtiriame sãvo Diẽvo akìvaizdoje? Diẽną ir nãktį karštaĩ maldáujame, kàd mùms bũtų léista išvýsti jũsų véidus ir papìldyti, kõ dár stiñga jũsų tikėjimui.

Jìs pàts — mũsų Diẽvas ir Tėvas — ir mũsų Viẽšpats Jėzus tepràskina mùms kẽlią pàs jùs. Viẽšpats tepratuĩrtina jùs ir tepripìldo méile vienų kitiems ir visiems, kaĩp ir mẽs jùs mýlime, kàd jũsų širdys bũtų tvìrtos ir nepeĩktino šventùmo mũsų Diẽvo ir Tėvo akysė, kaĩ vẽl ateĩs mũsų Viẽšpats Jėzus sù visaĩs sàvo šventaĩsiais.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 89, 3—4. 12—13. 14 ir 17 (P.: 14)

P. Mùs atgaivìnki, Viẽšpatie, sàvo malóne!

[3] Žmonẽms tù liepì sugrį̀žti į̃ dùlkes.
„Grį̀žkit, žmonìjos vaikaĩ", tù bylóji.
[4] Jùk tàvo akìvaizdoj tū̃kstantis mẽtų —
kaĩp dienà vakarýkštė, praẽjus,
kaĩp naktiẽs prabẽgęs ketviřtis. — **P.**

[12] Išmókyk mùs suskaičiúot, kíek dienų̃ mū́sų ámžiuj,
kàd mū́sų širdìs išmintìnga paliktų.
[13] Viẽšpatie, grį̀žki! — Ař dár ilgaĩ delsi?
Bū́ki sàvo tarnáms gailestìngas. — **P.**

[14] Mùs atgaivìnki sàvo malóne, iř šū́kausim, džiū́gausim
peř dienų̃ dienàs, kõl gyvúosim.
[17] Bū́k, Viẽšpatie Diẽve, mùms gẽras,
padarýk mū́sų rañkų dárbus sėkmìngus,
mū́sų rañkų dárbus paláimink! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 24, 42a. 44

P. Aleliùja. — Budẽkite iř bū́kite pasireñgę,
nès Žmogaũs Sūnùs ateĩs,
kaĩ nesitikėsite. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 24, 42—51

Būkite pasirengę

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Budẽkite, nès nežìnote, kurią̃ diẽną ateĩs jū́sų Viẽšpats. Supràskite iř taĩ: jéigu šeimininkas žinótų, kurią̃ naktiẽs vãlandą ateĩs vagìs, jìs budėtų iř neléistų jám įsiláužti į̃ namùs. Todẽl iř jū̃s bū́kite pasireñgę, nès Žmogaũs Sūnùs ateĩs, kaĩ nesitikėsite.

Kàs yrà ištikimas beĩ protingas taĩrnas, kurĮ šeimininkas paskýrė sàvo metù maitinti šeimýnos? Laimingas toksaĩ taĩrnas, kurĮ sugrĮžęs šeimininkas ràs geraĩ besidarbúojantĮ. Ìš tiesų sakaũ jùms: jĮ paskiĩrs valdýti visų sàvo turtų.

Õ jéi anàs taĩrnas bùs blõgas iĩr taĩrs pàts sáu: 'Màno šeimininkas nèskuba grĮžti', iĩr pradẽs mùšti sàvo draugùs, válgyti, ũžti sù girtuõkliais, — tõ taĩrno šeimininkas sugrĮš víeną grãžią diẽną, kaĩ jìs neláukia, iĩr tókią vãlandą, kurią jìs nesitiki. Jis žiaũriai nubaũs jĮ iĩr paskiĩrs jám dãlį sù veidmainiaĩs. Teñ bùs veĩrksmas iĩr dantų griežìmas".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tes 4, 1—8

Tokia Dievo valia — jūsų šventėjimas

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Tesalonikiẽčiams.

Bróliai!

Prãšome iĩr rãginame jùs Viẽšpatyje Jẽzuje: jéigu išmókote ìš mũsų, kaĩp privãlote elgtis iĩr patikti Diẽvui, — õ jũs taĩp iĩr elgiatės, — taĩ darýkite vìs daugiaũ pažangõs! Jũs jùk žinote, kokių nuródymų ẽsame jùms dãvę Viẽšpaties Jẽzaus vardù.

Tokià gì Diẽvo valià — jũsų šventẽjimas. Susilaikýkite nuõ ištvirkãvimo! Kiekvíenas jũsų teišmóksta sáugoti sãvąjį iñdą šventumė iĩr pagarbojė, nepasidúodamas nežabótiems geismáms, kaĩp ẽsti taĩrp pagónių, kuriẽ nepažĮsta Diẽvo. Tegùl niẽkas nepéržengia ribų iĩr šituo neapgaudinẽja sàvo brólio, nès Diẽvas keĩršija ùž visùs tókius nusižengimùs, kaĩp jaũ ẽsame sãkę iĩr patvirtinę. Diẽvas mùs pàšaukė nè susitepimui, bèt šventẽjimui. To-

dėl, kàs taĩ àtmeta, nè žmõgų àtmeta, bèt Diẽvą, kurìs jùms dúoda sàvo Šveñtąją Dvãsią.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 96, 1 ir 2b. 5—6. 10. 11—12 (P.: 12a)

P. Teisingieji, džiaũkitės Viẽšpaties príeglobsty.

1 Viẽšpats — pasáulio Valdõvas:
tedžiũgauja žẽmė, tekrýkštauja sãlos.
2 Téise, teisýbe grįstas jõ sóstas. — **P.**

5 Sutirpsta kaĩp vãškas kalnaĩ išsigañdę
priẽš Viẽšpatį — vìso pasáulio Valdõvą.
6 Bylója dangùs apiẽ jõ teisingùmą,
jõ garbingùmą rẽgi pasáulis. — **P.**

10 Kuriẽ pikto nekeñčia, Viẽšpats tuõs mýli,
sáugo sàvo bičiùlių gyvýbę,
vadúoja jìs juõs iš nedõrėlių rañkos. — **P.**

11 Paláimos šviesà teisingajam šviẽčia,
tiesiõs širdiẽs žmõgui — linksmýbė.
12 Teisingieji, džiaũkitės Viẽšpaties príeglobsty,
jõ šveñtąjį vařdą minėkit. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 21, 36

P. Aleliùja. — Visą laĩką budėkite ir melskitės,
kàd sugebėtumėte kaĩp reĩkia stóti
Žmogaũs Sūnaũs akivaizdoje. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 25, 1—13

Štai jaunikis! Išeikite pasitikti!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:
„Sù dangaũs karalystė bùs panašiaĩ, kaĩp sù dešimtimì mergáičių, kuriõs, pasiẽmusios žibintùs, išẽjo pasitik-

ti jaunikio. Peñkios iš jų bùvo paĩkos ir peñkios protingos. Taĩgi paĩkosios pasiėmė žibintùs, õ nepasiėmė alývos. Protingosios kartù sù žibiñtais pasiėmė iñduose ir alývos. Jaunikiui vėlúojant, vìsos ẽmė snáusti ir užmigo.

Vidùrnaktį pasigirdo balsaĩ: „Štaĩ jaunìkis! Išeĩkite pasitìkti!" Tuomèt vìsos mergáitės atsikėlė ir taĩsėsi žibintùs. Paĩkosios sãkė protingosioms: 'Dúokite mùms alývos, nės mũsų žibiñtai gęsta'. Protingosios atsãkė: 'Kàd kañtais nepristìgtų ir mùms, ir jùms, verčiaũ nueĩkite pàs prekiáutojus ir nusipirkite'.

Jóms beeĩnant pirkti, atẽjo jaunìkis. Kuriõs bùvo pasiruõšusios, įẽjo kartù sù juõ į vestuvės, ir dùrys bùvo uždarýtos. Vėliaũ atẽjo ir anõs mergáitės ir ẽmė prašýtis: 'Gerbiamàsis, atidarýk, čià mẽs!' Õ jìs atsãkė: 'Ìš tiesų sakaũ jùms: àš jũsų nepažįstu!'

Taĩgi budėkite, nės nežinote neĩ dienõs, neĩ valandõs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tes 4, 9—11

Pats Dievas jus išmokė mylėti vienas kitą

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Tesalonikiẽčiams.

Bróliai!

Apiẽ brólių méilę nebereĩkia jùms rašýti, nės pàts Diẽvas jùs išmókė mylėti víenas kitą, ir jũs taĩp dãrote visiems bróliams visojė Makedònijoje. Mẽs tik rãginame jùs, bróliai, darýti daugiaũ pažangõs, sténgtis gyvénti ramiaĩ, atsidėti savíesiems reikaláms ir darbúotis sàvo rañkomis, kaĩp jùms ẽsame įsãkę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 97, 1. 7—9ab (P.: plg. 9)

P. Viẽšpats ateĩna tvarkýti pasáulio.

1 Naũją gíesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jìs dãro!
Jõ dešinẽ visagãlė,
jõ šventóji rankà pérgales skìna. — **P.**

7 Tekrýkštauja jū́ra ir̃ vìsa, kàs jū́roj,
vìsas pasáulis ir̃ kàs jamė̀ gýva.
8 Delnaĩs plókit, ùpės, upẽliai,
jū̃s, kalnaĩ, linksmaĩ jíems pritar̃kit
9 priẽš Viẽšpatį Diẽvą, kaĩ jìs ateĩna,
kaĩ jìs ateĩna tvarkýti pasáulio. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 13, 34

P. Aleliùja. — Àš jùms dúodu naũją įsãkymą, —
sãko Viẽšpats, —
kàd jū̃s víenas kìtą mylėtumėte,
kaĩp àš jùs mylėjau. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 25, 14—30

Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose,
eikš į savo šeimininko džiaugsmą!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus pasãkė sàvo mokiniáms tókį palýginimą:

„Sù dangaũs karalystė bùs taĩp, kaĩp atsitiko vienám žmõgui, kuris, iškeliáudamas į svẽtimą šãlį, pasišaukė tarnùs ir̃ pàvedė jíems sàvo turtą. Vienám jìs dãvė penkis tãlentus, kitám dù, trečiám víeną — kiekvienám pagaĩ jõ gabumùs — ir̃ iškeliãvo. Tàs, kuris gàvo penkis tãlentus, tuojaũ nuẽjęs ẽmė veřstis ir̃ peĩnė kitùs penkis. Taĩp pàt kuris gãvo dù tãlentus, peĩnė kitùs dù. Õ kuris

bùvo gãvęs vieną, nuẽjo, iškasė duõbę ir pàslėpė šeimininko pìnigus.

Prasliñkus nemãža laĩko, anų tarnų šeimininkas grįžo ir pradėjo darýti sù jaĩs apýskaitą.

Atẽjo tàs, kurìs bùvo gãvęs penkìs tãlentus; jis àtnešė kitùs penkìs ir tãrė: 'Šeimininke, daveĩ mán penkìs tãlentus, štaĩ àš pelniaũ kitùs penkìs'. Šeimininkas atsãkė: 'Geraĩ, šaunùsis ir ištikimàsis tařne! Kadángi buvaĩ ištikimas mažuosė dalỹkuose, àš táu pavėsiu dìdelius. Eĩkš į sàvo šeimininko džiaũgsmą!'

Taipõgi tàs, kurìs bùvo gãvęs dù tãlentus, atẽjęs pasãkė: 'Šeimininke, daveĩ mán dù tãlentus, štaĩ àš pelniaũ kitùs dù'. Šeimininkas tãrė: 'Geraĩ, šaunùsis ir ištikimàsis tařne! Kadángi buvaĩ ištikimas mažuosė dalỹkuose, àš táu pavėsiu dìdelius. Eĩkš į sàvo šeimininko džiaũgsmą!'

Prisiařtinęs tasaĩ, kurìs bùvo gãvęs vieną tãlentą, sãkė: 'Šeimininke, àš žinójau, kàd tù — žmogùs kíetas: pjáuni, kùr nesẽjai, ir renkì, kuř nebarsteĩ. Pabijójęs nuėjaũ ir pàslėpiau tàvo tãlentą žẽmėje. Šė, iḿkis, kàs tàvo'.

Šeimininkas jám atsãkė: 'Blogàsis tařne, tinginỹ! Tù žinójai, kàd àš pjáunu, kuř nesẽjau, ir renkù, kuř nebarsčiaũ. Taĩgi táu reikėjo léisti màno pìnigus į apývartą, ir sugrįžęs àš bũčiau gãvęs juõs sù palúkanomis. Todẽl atiḿkite iš jõ tãlentą ir atidúokite tám, kurìs tùri dẽšimt tãlentų. Kiekvienám, kàs tùri, bùs dúota, ir jìs turẽs sù peřteklium, õ iš netùrinčio bùs àtimta ir taĩ, ką jìs tùri. Šitą netikusį tařną išmèskite į tamsýbes. Teñ bùs veřksmas ir dantų griežìmas' ".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT ANTROJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tes 4, 13—17

Dievas tuos, kurie užmigo, susivienįję su Jėzumi, atsives kartu su juo

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Tesalonikiẽčiams.

Mẽs nórime, bróliai, kàd jũs žinótumėte tiẽsą apiẽ užmiẽgančiuosius ir nenusimiñtumėte, kaĩp tiẽ, kuriẽ netùri viltiẽs. Jéigu tikime, kàd Jėzus nùmirė ir prisikẽlė, taĩ Diẽvas ir tuõs, kuriẽ užmìgo, susiviẽniję sù Jėzumi, atsivès kartù sù juõ.

Ir tataĩ jùms sãkome Viẽšpaties žõdžiais, jóg mẽs, gyvíeji, išlikusieji iki Viẽšpaties atėjìmo, nepraleñksime užmìgusiųjų. Õ pàts Viẽšpats, nuskambėjus paliepìmui, archángelo balsui ir Diẽvo trimìtui, nužeñgs iš dangaũs. Tuomèt pirmiáusia prisikeĩs tiẽ, kuriẽ mirė susiviẽnijime sù Kristumi, paskuĩ mẽs, gyvíeji, išlikusieji, kartù sù jaĩs bũsime pagautì oran̂, debesýsna, pasitikti Viẽšpaties ir taĩp visuomèt pasiliksime sù Viẽšpačiu.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 95, 1 ir 3. 4—5. 11—12. 13 (P.: 13ab)

P. Viẽšpats ateĩna tvarkýti pasáulio.

[1] Viẽšpačiui naũją giesmę giedókit,
giedókite jám, vìsos šãlys.
[3] Skélbkit pagónims jõ garbingùmą,
tautóms — jõ nuostabiùs dárbus. — **P.**

4 Dìdis gi Viẽšpats, veřtas garbẽs begalinės.
Jõ reĩk bijóti labiaũ neĩ visókių dieváičių.
5 Niẽkis visì pagónių dieváičiai,
õ mũsų Viẽšpats — visãtos Kūrẽjas. — **P.**

11 Tesidžiaũgia dañgūs, tekrýkštauja žẽmė,
Tešniõkščia jám jūra, pripildyta gývių.
12 Laukaĩ sù javaĩs tegù kẽlia linksmýbes.
Tegù gìrių mẽdžiai Viẽšpačiui siaũdžia. — **P.**

13 Kaĩ jis šìt ateĩna,
ateĩna tvarkýti pasáulio.
Jìs tvařko pasáulį teisingai,
ištikimiáusiai valdo žmoniją. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 4, 18

P. Aleliùja. — Viẽšpaties Dvasià sù maniẽm:
jìs manė siuñtė, kàd nėščiau
gẽrą naujíeną vargdiẽniams. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 4, 16—30

Jis mane siuntė, kad nešèiau gerą naujieną vargdieniams...
Joks pranašas nepriimamas savo tėviškėje

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus atẽjo į Nazarètą, kuř bùvo užáugęs. Šeštãdienį, kaĩp prãtęs, nuẽjo į sinagògą iř atsistójo skaitýti. Jám pàdavė prãnašo Izaìjo knỹgą.

Atvyniójęs knỹgą, jìs rãdo viẽtą, kuř parašýta: „Viẽšpaties Dvasià sù maniẽm, nès jìs pàtepė manė, kàd nėščiau gẽrą naujíeną vargdiẽniams. Pàsiuntė skélbti belaĩsviams išvadãvimo, akliesiems — regėjimo; siuñtė vadúoti prislėgtųjų iř skélbti maloningų Viẽšpaties mẽtų". Užvėręs knỹgą, Jėzus grąžìno ją patarnáutojui iř atsisėdo; visų sinagògoje ẽsančių ãkys bùvo įsmeigtos į jį.

Ir jis pradėjo jiems kalbėti: „Šiandien išsipildė ką tik jūsų girdėti Rašto žodžiai".

Visi jam pritarė ir stebėjosi maloningais žodžiais, skliñdančiais iš jo lūpų. Ir jie kláusė: „Argi jis nė Juozapo sūnùs?!"

Õ Jėzus prabìlo: „Jūs, bė ãbejo, mán primiñsite pãtarlę: 'Gýdytojau, pàts pasigýdyk' — padarýk ir čià, sàvo tėviškėje, darbų, kokių girdėjome bùvus Kafarnáume".

Jis dár pridūrė: „Ìš tiesų sakaũ jùms: jóks prãnašas nepriimamas sàvo tėviškėje. Tìkrą tiẽsą sakaũ jùms: daũg našlių bùvo Izraėlyje Elijo dienomìs, kaĩ dangùs bùvo uždarýtas trejùs metùs ir šešìs mėnesius ir baisùs bãdas ištìko vìsą krãštą. Bèt nẽ pàs vieną iš jų nebùvo siųstas Elijas, õ tik pàs nãšlę Sidònijos miestė, Sarėptoje. Taipõgi prãnašo Eliziẽjaus laikaĩs daũg bùvo raupsúotųjų, bèt nẽ vienas ìš jų nebùvo pagýdytas, tìk sìras Naamãnas".

Taĩ išgirdę, visi, kuriẽ bùvo sinagògoje, labaĩ užsirūstino; jiẽ pakìlę išsivãrė jį iš miẽsto, ikì pakriūtės tõ kálno, añt kuriõ pastatýtas jų miẽstas, ir norėjo nustùmti jį žemỹn.

Bèt Jėzus praẽjo tarp jų ir pasišãlino.

Girdėjote Viešpaties žodį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tes 5, 1—6. 9—11

Jis numirė už mus, kad mes gyventume vienybėje su juo

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Tesalonikiẽčiams.

Dėl laĩko ir valandõs, bróliai, nėrà reĩkalo jùms rašýti. Jūs pãtys geraĩ žìnote, kàd Viešpaties dienà užklùps lýg vagìs nãktį.

Kaĩ žmónės kalbẽs: „Gyvẽname ramiaĩ ir saũgiai", tadà juõs ir ištiks netikẽtas žlugìmas, tarýtum gimdymo skausmaĩ nėščią móterį, ir jiẽ niẽkur nepabẽgs. Bètgi jũs, bróliai, neskéndite tamsojè, kàd tóji dienà jùs užklùptų lýg vagìs. Jùk jũs visì ẽsate šviesõs vaikaĩ, dienõs vaikaĩ. Mẽs nepriklaũsome nãkčiai neĩ tamsai. Todẽl nemiegókime kaĩp kitì, bèt budėkime ir bũkime blaĩvūs!

Jùk Diẽvas paskýrė mùs nè tám, kàd užsitráuktume rūstýbę, bèt kàd įsigýtume išgãnymą peř mũsų Viẽšpatį Jėzų Krìstų, kurìs nùmirė ùž mùs, kàd mẽs ir budėdami, ir miegódami gyvéntume vienýbėje sù juõ. Todẽl gúoskite ir stiprinkite vienì kitùs, ką̃ jũs ir dãrote.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 26, 1. 4. 13—14 (P.: 13)

P. Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojė šalyjė, kuř gyvýbė.

1 Viẽšpats — màno šviesà, Gélbėtojas màno:
kõ mán bijótis?
Viẽšpats gìna màno gyvýbę: kõ mán drebėti? — **P.**

4 Labiáusiai iš Viẽšpaties trókštu, tõ vieno prašaũ, —
kàd Viẽšpaties būste gyvénčiau
visàs sàvo bũvio dienàs,
kàd patìrčiau Viẽšpaties palankùmą,
kàd jõjo šventóvę lankýčiau. — **P.**

13 Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojė šalyjė, kuř gyvýbė.

14 Tù Viẽšpaties láuki ir výriškai eĩkis,
turėk tvìrtą širdį, Viẽšpačiu remkis! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 7, 16

P. Aleliùja. — Didis prãnašas atsirãdo tarp mũsų.
Diẽvas aplañkė sàvo taũtą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 4, 31—37

Aš žinau, kas tu toks: Dievo šventasis!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Jėzus nusiléido į Galilėjos miẽstą Kafarnáumą ir̃ šeštãdieniais mókė žmónes. Jiẽ labaĩ stebėjosi jõ mókslu, nès jõ žõdžiai dvelkė galýbe.

Kar̃tą sinagògoje bùvo netýrojo dėmono dvãsios apsẽstas žmogùs. Jìs pradėjo gar̃siai šaũkti: „Šaliñ! Kõ táu ìš mũsų reĩkia, Jėzau ìš Nazarėto? Gál atėjaĩ mũsų pražudýti? Àš žinaũ, kàs tù tóks: Diẽvo šventàsis!"

Jėzus sùdraudė jį̃: „Nutìlk! Išeĩk iš jõ!" Nublõškęs jį̃ į̃ sinagògos vìdurį, dėmonas išẽjo, nẽ kíek jõ nesužeĩdęs.

Visì nustẽro ir̃ kalbėjosi: „Kàs taĩ per̃ žõdis: jìs sù valdžià ir̃ galià įsakinėja netyrósioms dvãsioms, ir̃ tõs pasitráukia?!"

Ir̃ gañdas apiẽ jį̃ plito visosė apliñkinėse vietóvėse.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Kol 1, 1—8

Tiesos žodis pasiekė jus ir visą pasaulį

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Kolosiẽčiams.

Paũlius, Diẽvo valià Kristaus Jėzaus apãštalas, ir̃ brólis Timotiẽjus šventiesiems ir̃ ištikimiesiems bróliams Kristuje, gyvẽnantiems Kolòsuose: malónė ir̃ ramýbė jùms nuõ Diẽvo, mũsų Tėvo!

Nuõlat melsdamiesi ùž jùs, mẽs dėkójame Diẽvui, mũsų Viẽšpaties Jėzaus Kristaus Tėvui, nès gir̃dime, kàd

jūs tikite Krìstų Jėzų ir mylite visùs šventúosius dėlei viltiẽs, kurì jùms skirtà dangujė. Apiẽ tą viltį jūs ẽsate girdėję Evangėlijos tiesõs žõdyje, kurìs pasiekė jùs ir panašiaĩ kaĩp visamė pasáulyje, taĩp ir pàs jùs nėša vaĩsių ir áuga nuõ tõs dienõs, kadà išgirdote ir teisìngai pažìnote Diẽvo malónę. Jùs tõ išmókė mūsų mylimàsis bendradarbis Epãfras, kurìs manė pavadúoja kaĩp ištikimas Kristaus tarnas. Jìs ir dãvė žìnią mùms apiẽ Dvãsios įkvėptą jūsų méilę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 51, 10. 11 (P.: plg. 10b)

P. Viẽšpatie, tàvo gailestingumù vìlsiuos peř ámžius.

10 Àš — kaĩp alývos žaliúojantis mẽdis Diẽvo buveĩnėj — gailestìnguoju Dievù nuõlat vilsiuos peř ámžius. — **P.**

11 Tavė šlóvinsiu ámžiais,
kàd tàvo taĩp sutvarkýta,
áukštinsiu tãvąjį vařdą, tàvo gerùmą
tàvo šventiesiems. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 4, 18—19

P. Aleliùja. — Manė Viẽšpats siuñtė
nèšti gerõs naujienos vargdiẽniams,
skélbti belaĩsviams išvadãvimo. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 4, 38—44

Ir kitiems miestams aš turiu skelbti gerąją naujieną, nes tam ir esu siųstas

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Ìš sinagògos Jėzus atėjo į Sìmono namùs. Sìmono úošvė labaĩ karščiãvo, ir namìškiai prãšė jái pagálbos.

Atsistójęs priẽ jõs galvúgalio, jis sùdraudė kařštinę, iř tóji pasilióvė. Móteris tuojaũ atsikẽlusi ẽmė jíems tarnáuti.

Sáulei léidžiantis, visì, kuriẽ turẽjo ligónių, įvairiomis ligomìs seřgančių, vẽdė juõs priẽ Jėzaus. Õ jis gýdė, añt kiekvíeno uždẽdamas rankàs.

Ìš daũgelio išeĩdavo dėmonai, šaukdamì: „Tù Diẽvo Sūnùs!" Jìs draũsdavo juõs, kàd šìto nesakýtų; màt jiẽ žinójo jį ẽsant Mesìją.

Diẽnai išaũšus, Jėzus nukeliãvo į negyvẽnamą viẽtą. Bèt mìnios jõ ieškójo iř jį pasivìjo. Žmónės mėgìno Jėzų sulaikýti, kàd jų nepaliktų.

Õ jìs jíems pasãkė: „Iř kitíems miẽstams àš turiù skélbti gẽrąją naujíeną apiẽ Diẽvo karalỹstę, nès tám iř esù siųstas".

Iř jìs skélbė žõdį Judėjos sinagògoje.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Kol 1, 9—14

Jis mus išgelbėjo iš tamsybių valdžios
ir perkėlė į savo mylimojo Sūnaus karalystę

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Kolosiẽčiams.

Bróliai!

Nuõ tõs dienõs, kadà taĩ išgiřdome, mẽs nesiliáujame ùž jùs meĩldę iř prãšę, kàd jũs bũtumėte pilnì Diẽvo vãlios pažinìmo sù visà išmintimì iř dvãsiniu supratimù, kàd eĩgtumėtės, kaĩp veřta Viẽšpaties, iř jám tobulaĩ patìktumėte, nešdamì vaĩsių geraĩs darbaĩs iř augdamì Diẽvo pažinimù; kàd, visokeriópai sustìprinti jõ šlovẽs galià, pilnì ištvermės iř kantrýbės, sù džiaugsmù dėkótumėte Tėvui, kuris padãrė mùs tiñkamus paveldėti šventųjų

dãlį šviesojė, kurìs išgélbėjo mùs iš tamsýbių valdžiõs iř pérkėlė į sàvo mýlimojo Sūnaũs karalỹstę. Õ Sūnujė mẽs tùrime atpirkìmą, núodėmių atleidìmą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 97, 2—3ab. 3cd—4. 5—6 (P.: 2a)

P. Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė.

2 Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė,
jõ teisingùmas šviẽčia pagónims.
3 Atsìmena sàvo gerùmą, ištikimùmą,
Izraėlio šeĩmai žadėtą. — **P.**

Iř mãto vìsas pasáulis
išganìngąjį Diẽvo veikìmą.
4 Žavėkitės Viẽšpačiu, šãlys,
šū́kaukit, džiū́gaukit, grókit! — **P.**

5 Viẽšpačiui skamb̃inkit árfom,
giedókit, pritariant kañkliams.
6 Trimìtų iř rãgo balsaĩ tegù aĩdi,
Valdõvą Viẽšpatį gìrkit audrìngai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 4, 19

P. Aleliùja. — Eĩkite pãskui manė̀! — sãko Viẽšpats. — Àš padarýsiu jùs žmoniū́ žvejaĩs. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 5, 1—11

Jie viską paliko ir nuėjo paskui jį

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Kařtą, kaĩ mìnios veř̃žėsi priẽ Jėzaus klausýtis Diẽvo žõdžio, jis pàts stovėjo priẽ Genezarėto ẽžero iř pamãtė dvì váltis, sustójusias priẽ ẽžero kraño. Žvejaĩ bùvo iš-

lìpę ìš jų ir plóvė tinklùs. Įlìpęs į víeną váltį, kurì bùvo Sìmono, jìs paprãšė jį trupùtį atsistùmti nuõ krañto ir atsisėdęs mókė miniàs ìš válties.

Baĩgęs kalbėti, jìs tãrė Sìmonui: „Ìrkis į gìlumą ir išmèskite tinklùs vaĩksmui".

Sìmonas jám atsãkė: „Mókytojau, mẽs, kiáurą nãktį vaĩgę, niẽko nesugãvome, bèt dẽl tàvo žõdžio užmèsiu tinklùs".

Taĩ padãrę, jiẽ ùžgriebė dìdelę daugýbę žuvų, kàd nèt tinklaĩ pradėjo trūkinėti. Jiẽ pamójo sàvo beñdrininkams, bùvusiems kitojè váltyje, atplaũkti į pagálbą. Tíems atplaũkus, jiẽ pripìldė žuvų abì váltis, kàd jõs konè skeñdo.

Taĩ matýdamas, Sìmonas Pẽtras púolė Jėzui į kójas, sakýdamas: „Pasitráuk nuõ manęs, Viẽšpatie, nès àš — nusidėjėlis!"

Màt jį ir visùs jõ draugùs sùėmė ìšgąstis dẽl tõ vaĩksmo žuvų, kuriàs jiẽ bùvo sugãvę; taĩp pàt Zebediẽjaus sũnus Jokũbą ir Jõną, kuriẽ bùvo Pẽtro beñdrai.

Õ Jėzus tãrė Sìmonui: „Nebijók! Nuõ šiõl jaũ žmónes žvejósi".

Išvìlkę į krañtą váltis, jiẽ vìską palikọ ir nuẽjo pãskui jį.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Kol 1, 15—20

Visa sutverta per jį ir jam

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Kolosiẽčiams.

Krìstus Jėzus yrà nèregimojo Diẽvo ãtvaizdas, visõs tvarinijos pìrmgimis, nès jamè sutvérta vìsa, kàs yrà dangujè ir žẽmėje, kàs rẽgima ir nèregima, ar taĩ sóstai, ar

viešpatỹstės, ar̃ kunigaikštỹstės, ar̃ galýbės, — vìsa sutvérta peř jį̃ ir̃ jám. Jìs yrà pirmà visų̃ daiktų̃, ir̃ vìsa juõ laĩkosi.

Ir̃ jìs yrà Kúno — Bažnýčios galvà. Jìs — pradžià, mìrusiųjų pìrmgimis, kàd visamè kamè turėtų pirmenýbę. Diẽvas panorẽjo jamè apgyvéndinti vìsą pilnãtvę ir̃ peř jį̃ vìsa sutáikinti sù savimì, dãrant jõ krỹžiaus kraujù taĩką,— peř jį̃ sutáikinti vìsa, kàs yrà žẽmėje ir̃ dangujė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 99, 2. 3. 4. 5 (P.: 2c)

P. Viẽšpaties akìvaizdon žeñkit džiaugsmìngai!

2 Vìsos šãlys, džiúgaukit Diẽvui,
jám tarnáukite liñksmos,
jõ akìvaizdon žeñkit džiaugsmìngai! — **P.**

3 Jìs tìkras Diẽvas, žinókit!
Jìs mùs sukū́rė, ẽsam jõ žmónės,
ẽsam jõ liáudis, jõ kaĩmenės ãvys. — **P.**

4 Žeñkite prõ jõ vartùs į̃ šveñtąjį kiẽmą,
šlóvę jám teikdamì, giedódami giesmes.
Gárbinkit jį̃, jõ šveñtąjį vařdą. — **P.**

5 Viẽšpats jùk gẽras ir̃ gailestìngas peř ámžius,
ir̃ peř kartų̃ kartàs mùms atsidãvęs. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 12

P. Aleliùja. — Àš — pasáulio šviesà, — sãko Viẽšpats. —
Kàs sẽka manimì,
turẽs gyvẽnimo šviẽsą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 5, 33—39

Kai jaunasis bus iš jų atimtas, tada jie pasninkaus

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Lùką.

Fariziẽjai ir Rãšto áiškintojai sãkė Jėzui: „Jõno mokiniaĩ dažnaĩ pãsninkauja ir kalba maldàs, taĩp pàt ir fariziẽjų mokiniaĩ, õ tavíeji válgo sáu ir gẽria".

Jėzus jiems atsãkė: „Ar̃gi gãlite veřsti pãsninkauti vestùvių svečiùs, kõl sù jaĩs yrà jaunikis? Ateĩs diẽnos, kaĩ jaunàsis bùs ìš jų àtimtas, ir̃ tadà, tomìs dienomìs, jiẽ pãsninkaus".

Jėzus dár pasákė jiems palýginimą: Niẽkas neplėšia lõpo ìš naũjo apsiaũsto ir̃ nèsiuva jõ añt sẽno. Kitaĩp ir̃ naũjąjį jìs suplėšytų, ir̃ senájam netiktų lõpas ìš naũjojo.

Taipõgi niẽkas nèpila jáuno vỹno į̃ senùs vỹnmaišius. Jáunas vỹnas suplėšytų výnmaišius, pàts ištekėtų, ir̃ vỹnmaišiai niẽkais nueĩtų. Jáuną vỹną reĩkia pìlti į̃ naujùs vỹnmaišius. Ir̃ niẽkas, gėręs sẽno vỹno, nenóri jáuno; jìs sãko: 'Senàsis gerèsnis!' ".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Kol 1, 21—23

Dievas sutaikino, kad pasirodytumėte šventi, tyri

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Kolosiẽčiams.

Bróliai!

Taĩp pàt ir̃ jùs, kuriẽ kadáise bùvote Diẽvui svetimì ir̃ príešiški piktaĩs darbaĩs, jìs dabar̃ sutáikino sàvo žẽmiškojo kũno mirtimì, kàd pasiródytumėte jõ akysè šven-

tì, tyrì ir̃ nekaltì. Tiktaĩ jũs ištvérkite tikėjime įsitvìrtinę beĩ įsišaknìję ir̃ nesidúokite atitraukiamì nuõ viltiẽs Evangèlijos, kurią išgir̃dote, kurì paskelbtà vìsai tvarinìjai põ dangumì ir̃ kuriõs tar̃nas àš, Paũlius, esù.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 53, 3—4. 6 ir 8 (P.: 6a)

P. Štaĩ mán pàdeda Diẽvas.

3 Sàvo var̃do gar̃bei, õ Diẽve, manè išvadúoki,
gìnk màno bỹlą sàvo galýbe.
4 Õ Diẽve, išgir̃sk màno maĩldą,
žõdį ìš màno lūpų priimki. — **P.**

6 Bèt štaĩ mán pàdeda Diẽvas,
Viẽšpats palaĩko màno gyvýbę!
8 Džiaugsmìngai aukàs táu aukósiu,
šlóvinsiu, Viẽšpatie, àš tàvo var̃dą,
nès jìs yrà míelas. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 5

P. Aleliùja. — Àš esù kẽlias, tiesà ir̃ gyvẽnimas, —
sãko Viẽšpats. —
Niẽkas nenueĩna pàs Tẽvą kitaĩp
kaĩp tìk per̃ manė. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 6, 1—5

Kam darote, kas šeštadienį draudžiama?!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Víeną šeštãdienį, Jėzui eĩnant per̃ javų laũką, mokiniaĩ skãbė várpas ir̃, ištrýnę tar̃p delnų, válgė.

Fariziẽjai jiems prikìšo: „Kám dãrote, kàs šeštãdienį draũdžiama?!"

Jėzus atsãkė jiems: „Nejaũgi neskaĩtėte, kã padãrė Dóvydas, kaĩ bùvo álkanas pàts iř jõ palydõvai? Kaĩp jìs įẽjo į Diẽvo namùs, ẽmė padėtinės dúonos, válgė iř dãvė sàvo pãlydai, nórs jõs niẽkam nevalià válgyti, tik kunigáms!“

Iř jìs pridűrė: „Žmogaũs Sūnùs yrà iř šeštãdienio Viẽšpats“.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT TREČIOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Kol 1, 24—2, 3

Aš tapau Bažnyčios tarnas, kad jums pilnai atskleisčiau paslaptį, kuri buvo paslėpta amžiams

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Kolosiẽčiams.

Bróliai!

Àš džiaugiúosi sàvo kentėjimais ùž jùs ir sàvo kũne papìldau, kõ dár trũksta Krìstaus vargáms dėl jõ Kũno, kurìs yrà Bažnýčia. Àš tapaũ jõs tařnas Diẽvo mán dúotu paskyrimù, kàd jùms pilnaĩ atskleĩsčiau Diẽvo žõdį, tą pãslaptį, kurì bùvo paslėptà ámžiams ir kartóms, õ dabař apreikštà Diẽvo šventíesiems.

Jíems Diẽvas panorėjo paskélbti, kokiẽ didelì šiõs paslaptiẽs garbẽs tuřtai skirtì pagónims, bũtent Krìstus jumysė — garbẽs viltis. Mẽs jį skélbiame, įspėdamì kiekvieną žmõgų ir pamókydami kiekvíeną žmõgų sù visokeriópa išmintimi, kàd kiekvíeną žmõgų padarýtume tóbulą Krìstuje. Tõ dėlei àš ir vargstù, grùmdamasis jõ sùteikta jėgà, kurì galingai veĩkia manyjė.

Tàd àš nóriu, kàd jũs žinótumėte, kaĩp mán teñka kovóti ùž jùs, ùž laodikiečiùs ir visùs, kuriẽ nėrà mãtę màno kũno véido, kàd bũtų pagúostos visų širdys, kàd, méile suviẽnyti, visì pasíektų supratìmo pilnãtvės turtùs ir galėtų pažinti Diẽvo pãslaptį Krìstuje, kuriamė slỹpi visì išmintiẽs ir pažinimo lõbiai.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 61 6—7. 9 (P.: 8a)

P. Iš Diẽvo paláima visà, iš jõ ir didýbė.

6 Tìk Dievė, õ màno širdiẽ, ieškóki ramýbės,
tìk jìs màno nórus pasótins. — **P.**
7 Tìk jìs mán uolà ir màno paláima,
jìs mán apsaugà — àš nebedrebėsiu. — **P.**

9 Remkitės juõ visą laĩką, màno tautiẽčiai,
jám sàvo išliekite šìrdį — jìs prieglauda mũsų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 27

P. Aleliùja. — Mãnosios ãvys klaũso màno balso, —
sãko Viẽšpats: —
àš jàs pažįstu, ir jõs sẽka pãskui manė. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 6, 6—11

Jie stebėjo, ar jis gydys šeštadienį

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Lùką.

Šeštãdienį Jėzus nuẽjo į sinagògą ir mókė. Teñ bùvo žmogùs, kuriõ dešinė rankà bùvo padžiũvusi.

Rãšto áiškintojai ir fariziẽjai stebėjo, ar jìs gýdys šeštãdienį, kàd ràstų kuõ jį káltinti.

Bèt jìs išskaĩtė jų mintìs ir tãrė výrui sù padžiũvusia rankà: „Kélkis ir stók į vìdurį". Tasaĩ atsistójo.

Tuomèt Jėzus pakláusė juõs: „Àš kláusiu jùs, ar šeštãdienį léistina gẽra darýti, ar blõga? Gélbėti gyvýbę ar žudýti?"

Ir apžvelgęs visùs apliñkui, jìs tãrė tám žmõgui: „Ištiẽsk sàvo rañką!" Tàs ìštiesė, ir rankà atgìjo.

Õ jiẽ baĩsiai įniršo ir tãrėsi, ką Jėzui padarýti.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Kol 2, 6—15

Dievas jus atgaivino kartu su Kristumi,
dovanodamas visus nusikaltimus

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Kolosiẽčiams.

Bróliai!

Kaĩp jũs ẽsate priẽmę Viẽšpatį Krìstų Jėzų, taĩp ir̃ gyvénkite jamè; bũkite jamè įsišaknìję ir̃ añt jõ statýkitės, tvirtẽkite tikẽjimu, kaĩp ẽsate išmókyti, kupinì dėkingùmo.

Žiūrėkite, kàd kàs jũsų nepavérgtų tuščià ir̃ apgaulìnga fìlosòfija, žmonių̃ padavimù beĩ pasáulio pradmenimìs, õ nè Krìstumi. Krìstuje kū́niškai gyvẽna visà dievỹstės pilnãtvė, ir̃ jũs vìsa pilnaĩ tùrite jamè. Jìs yrà visókios viršenýbės ir̃ valdžiõs galvà. Jamè jũs taipõgi ẽsate apipjáustyti nè rañkomis àtliktu apipjáustymu, bèt sàvo kūniškùmo atsižadėjimu — Krìstaus apipjáustymu. Sù juõ paláidoti krikštė, jũs tikẽjimu jamè prisikẽlėte galýbe Diẽvo, kurìs jį̃ prikẽlė iš numìrusių.

Taĩp pàt ir̃ jùs, mìrusius núodėmėmis ir̃ kū́no neapipjáustymu, jìs atgaivìno kartù sù Krìstumi, dovanódamas visùs nusikaltimùs. Jìs ištrỹnė mùs káltinantį skolõs rãštą ir̃ panaikìno jį̃, prismeĩgdamas priẽ krỹžiaus. Jìs nuginklãvo vadovýbes ir̃ valdžiàs, viešaĩ jàs pažẽmindamas ir̃ jamè švęsdamas pérgalę priẽš jàs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 144, 1—2. 8—9. 10—11 (P.: 9a)

P. Viẽšpats visíems yrà gẽras.

[1] Diẽve, màno Valdõve, àš tavè šlóvinsiu,
àš tàvo vařdą gárbinsiu ámžiais.

2 Nóriu kasdiẽn tavè šlóvint,
tãvąjį vařdą trókštu gárbinti ámžiais. —

P. Viẽšpats visíems yrà gẽras.

8 Viẽšpats švelnùs, gailestìngas,
didžiaĩ malonìngas, rústaut negreĩtas.
9 Viẽšpats visíems yrà gẽras,
sàvo visíems kūriniáms gailestìngas. — **P.**

10 Viẽšpatie, tegù visì tvariniaĩ táu dėkója,
tegù tavè gárbina ištikimíeji.
11 Tegù jiẽ skélbia tàvo karalỹstės kilnùmą,
tegù gársina tàvo galýbę. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 16

P. Aleliùja. — Àš jùs išsirinkaũ ir paskýriau,
kàd eĩtumėte, dúotumėte vaĩsių
ir jūsų vaĩsiai išliktų, — sãko Viẽšpats. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 6, 12—19

Jis praleido visą naktį melsdamasis.
Jis išsirinko dvylika, pavadindamas juos apaštalais

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Tomìs dienomìs Jėzus užkópė į kálną meĩstis. Teñ jìs praléido vìsą nãktį, meĩsdamasis Diẽvui.

Išaũšus rýtui, jìs pasìšaukė sàvo mókinius ir iš jų išsiriñko dvýlika, pavadìndamas juõs apãštalais: Sìmoną, kurį pràminė Petrù, jõ brólį Andriẽjų, Jokũbą ir Jõną, Pilỹpą ir Baltramiẽjų, Mãtą ir Tòmą, Alfiẽjaus sūnų Jokũbą ir Sìmoną, vadìnamą Uoliúoju, Jokũbo sūnų Jùdą ir Jùdą Iskarijõtą, vėliaũ tãpusį išdavikù.

Jìs nùžengė sù jaĩs nuõ kálno ir apsistójo lygiojė viẽtoje. Teñ bùvo gausùs jõ mokinių būrỹs ir dìdelė daugýbė žmonių iš visõs Judėjos ir Jerùzalės, iš Týro ir Sidòno pajūrio, kuriẽ susiriñko jõ pasiklausýti ir pasigý-

dyti nuõ sàvo ligų. Bùvo pagýdomi netyrųjų dvãsių várginamieji.

Visà minià sténgėsi jį paliẽsti, nès iš jõ ẽjo galià ir visùs gýdė.

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Kol 3, 1—11

Jūs esate mirę su Kristumi;
numarinkite, kas jūsų nariuose žemiška

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Kolosiẽčiams.

Bróliai!

Jéigu ẽsate sù Krìstumi prikeltì, síekite tõ, kàs aukštýbėse, kuř Krìstus sẽdi Diẽvo dešinėjė. Rũpinkitės tuõ, kàs aukštýbėse, õ nè tuõ, kàs žẽmėje. Jũs jùk ẽsate mìrę, ir jũsų gyvẽnimas sù Krìstumi yrà pàslėptas Dievė. Kaĩ apsireĩkš Krìstus — mũsų gývastis, tuomèt sù juõ ir jũs pasidarýsite šlovìngi.

Numarìnkite, kàs jũsų nariuosė žẽmiška: ištvirkìmą, netyrùmą, aistringùmą, piktą pageidìmą, taĩp pàt ir godùmą, kurìs yrà stabmeldỹstė. Dẽl šių dalỹkų ateĩna Diẽvo rūstýbė netikėjimo vaikáms. Jũs irgi kadáise taĩp elgėtės, gyvéndami taĩp jų. Bèt dabař jũs vìsa taĩ pamėskite — piktùmą, niřtulį, nelabùmą, piktžodžiãvimą, nešvariàs kalbàs nuõ sàvo lūpų. Nebemelúokite vienas kitám, nusiviĺkę sẽnąjį žmõgų sù jõ darbaĩs ir apsiviĺkę naujù, kurìs atnaũjinamas pilnám pažinìmui pagaĺ sàvo Kūrė̃jo pavéikslą. Čià jaũ nebėrà neĩ graĩko neĩ žỹdo, neĩ apipjáustyto neĩ neapipjáustyto, neĩ bárbaro neĩ skìto, neĩ vérgo neĩ laĩsvojo, bèt vìsa ir visuosė — Krìstus.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 144, 2—3. 10—11. 12—13ab (P.: 9a)

P. Viẽšpats visiems yrà gẽras.

2 Nóriu kasdiẽn tavė̃ šlóvint,
tãvąjį vařdą trókštu gárbinti ámžiais.
3 Viẽšpats bė̀ gãlo didingas ir̃ garbẽs veřtas, —
niẽkas nepérpras jõjo didýbės! — **P.**

10 Viẽšpatie, tegù visì tvariniaĩ táu dėkója,
tegù tavė̃ gárbina ištikimíeji.
11 Tegù jiẽ skélbia tàvo karalỹstės kilnùmą,
tegù gársina tàvo galýbę. — **P.**

12 Kàd visì žmónės supràstų tàvo didýbę,
tàvo karalỹstės kilnùmą.
13 Tàvo karalỹstė — amžinà karalỹstė,
tù kartų̃ kartóms viešpatáusi. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 6, 23ab

P. Aleliùja. — Džiaũkitės ir̃ linksminkitės, —
sãko Viẽšpats, —
nės jũsų láukia gausùs ãtlygis dangujė̀. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 6, 20—26

Palaiminti jūs, vargdieniai. Vargas jums, turtuoliai

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Pakėlęs akìs į̀ sàvo mókinius, Jėzus prabìlo:

„Paláiminti jũs, vargdiẽniai, nės jũsų yrà Diẽvo karalỹstė.

Paláiminti, kuriẽ dabař álkstate, nės bũsite pasótinti.

Paláiminti, kuriẽ dabař veřkiate, nės juõksitės.

Paláiminti ẽsate, kaĩ žmónės jũsų nekeñčia, àtstumia, niẽkina ir̃ àtmeta kaĩp blõgą jũsų vařdą dė̃l Žmogaũs Sūnaũs. Džiaũkitės tą diẽną ir̃ linksminkitės, nės jũsų

láukia gausùs ãtlygis dangujė. Jùk lýgiai taĩp kadáise jų prótėviai dãrė pranašáms.

Bèt vaĩgas jùms, turtuõliai, nès jūs jaũ atsiėmėte sàvo pagúodą.

Vaĩgas jùms, kuriẽ dabaĩ sótūs, nès būsite alkanì.

Vaĩgas jùms, kuriẽ dabaĩ juõkiatės, nès jūs liūdėsite iĩr veĩksite.

Vaĩgas jùms, kaĩ visì žmónės jùs gìria, nès iĩr jų prótėviai lýgiai taĩp gýrė netikrùs prãnašus".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Kol 3, 12—17

Viršum visko tebūna meilė, kuri yra tobulumo raištis

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Kolosiẽčiams.

Bróliai!

Jūs, Diẽvo išrinktíeji, šventíeji iĩr numylėtiniai, apsiviĩkite nuoširdžiù gailestingumù, gerumù, nuolankumù, romumù iĩr kantrumù. Bũkite vienì kitíems pakañtūs iĩr atléiskite vienì kitíems, jéi vienas priẽš kìtą tùrite skuñdą. Kaĩp Viẽšpats jùms atléido, taĩp iĩr jūs atléiskite.

Viršuñ viso šito tebūna méilė, kurì yrà tobulùmo raĩštis. Jūsų širdysė teviešpatáuja Krìstaus ramýbė, į̃ kurią ẽsate pašaukti vienamė kū̃ne. Bũkite dėkingi! Krìstaus žõdis tegyvúoja jumysė vaisingai. Mókykite iĩr rãginkite vienì kitùs visokeriópa išmintimì; sù dėkìnga širdimì giedókite Diẽvui psálmes, hìmnus iĩr dvãsines gíesmes. Iĩr vìsa, ką̃ tìk darýtumėte žodžiù aĩr dárbu, vìsa darýkite Viẽšpaties Jėzaus vardù, peĩr jį̃ dėkódami Diẽvui Tėvui.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 150, 1—2. 3—4. 5—6 (P.: 6)

P. Tešlóvina Viẽšpatį vìsa, kàs gýva!

A r b a: Aleliùja.

1 Šlóvinkit Diẽvą šventóvėj,
šlóvinkit jį̃ dangaũs skliaũto aukštýbėj.
2 Šlóvinkit jį̃ dė̃l jõ didžių žỹgių,
šlóvinkit jõ bẽgalinę didýbę. — **P.**

3 Šlóvinkit Viẽšpatį, gaũdūs trimìtai,
šlóvinkit, árfos ir̃ kañkliai.
4 Šlóvinkit Viẽšpatį, bũgnai ir̃ chòrai,
šlóvinkit stỹgos, šlóvinkit vaĩzdžiai! — **P.**

5 Šlóvinkit Viẽšpatį, cimbõlai skambíeji,
šlóvinkit Diẽvą, cimbõlai žvangíeji!
6 Tešlóvina Viẽšpatį vìsa, kàs gýva! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 1 Jn 4, 12

P. Aleliùja. — Jéi mýlime vienì kitùs,
Diẽvas mumysė pasiliẽka,
ir̃ jõ méilė mumysė tobulà taĩmpa. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 6, 27—38

Būkite gailestingi, kaip ir jūsų Tėvas gailestingas

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms ir̃ vìsai mìniai:

„Jùms, kuriẽ klaũsotės, àš sakaũ: mylėkite sàvo príešus, darýkite gẽra tíems, kuriẽ jũsų nekeñčia. Láiminkite tuõs, kuriẽ jùs kéikia, ir̃ melskitės ùž sàvo niẽkintojus.

Kàs užgáuna tavė peř víeną skrúostą, atsùk ir̃ añtrąjį; kàs àtima iš tavę̃s apsiaũstą, negìnk ir̃ palaidinės.

Dúok kiekvienám, kurìs prãšo, dúok ir nereikaláuk atgal ìš tõ, kurìs tàvo pàėmė. Kaĩp nórite, kàd jùms darýtų žmónės, taĩp ir jũs jíems darýkite. Jéi mýlite tuõs, kuriẽ jùs mýli, taĩ kõks čià jũsų núopelnas? Jùk ir nusidėjėliai mýli juõs mýlinčius. Jéi dãrote gẽra tíems, kuriẽ jùms gẽra dãro, taĩ kóks jũsų núopelnas? Jùk ir nusidėjėliai taĩp dãro. Jéi skõlinate tìk tíems, ìš kuriũ tìkitės atgáusią, kóks jũsų núopelnas? Jùk ir nusidėjėliai skõlina nusidėjėliams, kàd atgáutų pãskolą.

Bèt jũs mylėkite sàvo príešus, darýkite gẽra ir skõlinkite, niẽko nesitikėdami. Tuomèt jũsų laũks dìdelis ãtlygis, ir jũs bũsite Aukščiáusiojo vaikaĩ: jùk jìs malonìngas nètgi nedėkingiesiems ir pìktíesiems.

Bũkite gailestingi, kaĩp ir jũsų Tėvas gailestingas.

Neteĩskite, ir nebũsite teisiamì; nesmeĩkite, ir nebũsite pasmerktì; atléiskite, ir jùms bùs atléista. Dúokite, ir jùms bùs dúota; saĩką gẽrą, prìkimštą, sukratýtą ir sù kaupù atiduõs jùms į glẽbį. Kókiu saikù seĩkite, tókiu jùms bùs atseikėta".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tim 1, 1—2, 12—14

Anksčiau esu buvęs piktžodžiautojas,
bet manęs buvo pasigailėta

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Timotiẽjui.

Paũlius, Diẽvo, mũsų Gélbėtojo, ir Krìstaus Jėzaus, mũsų viltiẽs, paliepimù Krìstaus Jėzaus apãštalas, Timotiẽjui, tikrám sũnui tikėjime: malónė, gailestingùmas ir ramýbė nuõ Diẽvo Tėvo ir mũsų Viẽšpaties Krìstaus Jėzaus!

Àš esù kùpinas dėkingùmo mūsų Viẽšpačiui Krìstui Jẽzui, kurìs manė̃ sustìprino ir̃ palaĩkė tiñkamu užiñti tarnỹstę, nórs anksčiaũ esù bùvęs piktžodžiáutojas, pérsekiotojas ir̃ smùrtininkas. Manę̃s bùvo pasigailė̃ta, nès taĩp elgiaũsi dė̃l neišmãnymo ir̃ netikė̃jimo. Bèt mūsų Viẽšpaties malónė išsiliẽjo bė saĩko kartù sù tikė̃jimu ir̃ méile Krìstuje Jėzuje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2a ir 5. 7—8. 11 (P.: plg. 5a)

P. Viẽšpatie, tù — màno paveldė̃tasis tur̃tas.

1 Globók manė̃, Diẽve: priẽ tavę̃s àš glaudžiúosi.
2 Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats.
5 Viẽšpatie, màno paveldė̃tas tur̃te, taũre màno láimės,
tàvo rañkoje màno likìmas". — **P.**

7 Àš šlóvinu Viẽšpatį, kurìs mán išmintį dúoda,
atsìmena màno širdìs taĩ nèt nãktį.
8 Akysė̀ nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jìs màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebė̃siu. — **P.**

11 Mán ródysi kẽlią, kurìs į̃ gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinė̃j bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 17, 17b. 17a

P. Aleliùja. — Viẽšpatie, tàvo žõdis yrà tiesà.
Pašvéntink mùs tiesà! —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 6, 39—42

Ar gali aklas vesti aklą?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Kalbėdamas sàvo mokiniáms iř miniai, Jėzus pasãkė palýginimą:

„Ař gãli ãklas vèsti ãklą? Ařgi nè abù įkriñta į duõbę?! Mokinỹs nėrà viršėsnis ùž mókytoją: kiekvienas mokinỹs bùs geraĩ išlãvintas, jėi bùs kaĩp mókytojas. Kodėl gì mataĩ krìslą brólio akyjė, õ nepàstebi rąsto savõjoje? Iř kaĩp galì sakýti bróliui: 'Bróli, léisk, išiműsiu krìslą iš tàvo akiẽs', — pàts nematýdamas sàvo akyjė rąsto?! Veidmainỹ, pirmiaũ išrìtink rąstą iš sàvo akiẽs, õ tadà matýsi, kaĩp iš brólio akiẽs išimti krislẽlį".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tim 1, 15—17

Atėjo į pasaulį gelbėti nusidėjėlių

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Tìkras žõdis iř veřtas pìlno pritarìmo, jóg Krìstus Jėzus atẽjo į pasáulį gélbėti nusidėjėlių, kuriũ pirmàsis esù àš. Todėl iř bùvo manęs pasigailėta, kàd manyjė pirmamė Jėzus Krìstus paródytų vìsą sàvo kantrýbę, dúodamas pãvyzdį tiems, kuriẽ jį įtikẽs amžinájam gyvẽnimui.

Ámžių Karãliui, nemirtìngajam, neregimájam, vieniñteliam Diẽvui tebũna garbė iř šlovė peř ámžių ámžius! Ãmen.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 112, 1—2. 3—4. 5a ir 6—7 (P.: plg. 2)

P. Šlovė Viešpaties vardui per amžius!

1 Dievo tarnai, giedokit,
gárbinkit Viešpaties vardą!
2 Šlovė Viešpaties vardui
dabar ir per amžius! — **P.**

3 Nuo pàt saulėtekio iki saulėlydžio
tebùs šlóvinamas Viešpaties vardas.
4 Aukštai viršs tautų yrà Viešpats,
garbė jo aukštėsnė ùž dangų. — **P.**

5 Kàs tóks kaip músų Viešpats Dievas?
6 Jis žvelgia žemỹn į dangų ir žemę.
7 Jis kėlia nuo žėmės beturtį,
iš purvo elgetą tráukia. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 23

P. Aleliùja. — Jei kàs manė mýli, laikỹsis màno žõdžio,
ir màno Tėvas jį mylės;
mės pàs jį ateisime ir apsigyvénsime. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 6, 43—49

Kam vadinate mane: „Viešpatie, Viešpatie",
o nedarote, ką sakau?

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms ir vìsai mìniai:

„Nėrà gėro mėdžio, kuris mėgztų blogùs vaisiùs, nei vėl — netikusio, kuris mėgztų gerùs vaisiùs. Kiekvíenas mėdis pažįstamas iš vaisių. Nuo usnių niėkas nèrenka figų, õ nuõ erškėčių nèskina vỹnuogių. Gėras žmogùs iš gėro sàvo širdiės lobýno ìma gėra, õ blogàsis iš blõgo lobýno ìma blõga. Lūpos kalba tai, kõ pértekusi širdis.

Kám vadìnate manè: 'Viẽšpatie, Viẽšpatie', õ nedãrote, kã sakaũ? Kiekvienas, kurìs ateĩna pàs manè, klaũsosi màno žõdžių ir juõs výkdo, — àš jùms paródysiu, į kã jis panašùs.

Jìs panašùs į nãmą stãtantį žmõgų, kurìs giliaĩ iškasė žẽmę ir padẽjo pãmatus añt uolõs. Užẽjus pótvyniui, srovẽ atsìmušė į tã nãmą, bèt neįsténgė jõ pajùdinti, nès bùvo geraĩ pastatýtas.

Õ kàs klaũsosi màno žõdžių, bèt jų nevýkdo, panašùs į žmõgų, pasistãčiusį nãmą bè pãmato, tiesióg añt žẽmės. Võs tìk srovẽ į jį atsìmušė, jìs bemãtant sugriùvo, ir tõ nãmo griuvìmas bùvo smarkùs".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT KETVIRTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tim 2, 1—8

Tegul už visus žmones būna atlikinėjamos maldos Dievui, kuris trokšta, kad visi žmonės būtų išganyti

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Visų̃ pirmà prašaũ atlikinėti maldãvimus, maldàs, pãmaldas ir dėkójimus ùž visùs žmónes, ùž karaliùs ir visùs valdovùs, kàd galėtumė tỹliai ramiaĩ gyvénti visokeriópai maldingą ir geřbtiną gyvẽnimą. Taĩ gẽra ir priimtina akysė mũsų Diẽvo ir Gélbėtojo, kurìs trókšta, kàd visì žmónės bũtų išganýti ir pasíektų tiesõs pažinimą.

Víenas yrà Diẽvas ir víenas Diẽvo ir žmonių̃ Tárpininkas — žmogùs Krìstus Jėzus, kurìs atìdavė savė kaĩp išpirkìmą ùž visùs, pateĩkdamas liùdijimą nustatýtu laikù. Tám àš esù paskirtàsis šauklỹs ir apãštalas, — sakaũ tiẽsą, nemelúoju, — pagónių mókytojas tikėjimo ir tiesõs reikaluosė.

Àš norėčiau, kàd výrai visur̃, kur̃ meĩsis, kéltų aukštỹn týras rankàs, bė pỹkčio ir nesántaikos.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 27, 2. 7. 8—9 (P.: 6)

P. Viẽšpatį gárbinkim, nès jìs išgirdo
màno maldáujantį baĩsą.

2 Išgirĩski màno maldãvimo balsą, kaĩ tavęs šaukiúosi,
kaĩ tiesiù àš sàvo rankàs
į tàvo šventų švenčiáusiąjį bústą. — **P.**

7 Diẽvas — màno stiprýbė ir skýdas,
širdis màno Viẽšpačiu kliáujas, õ jìs manè rẽmia.
Širdis màno džiaũgias,
àš jį šlóvinsiu gíesme. — **P.**

8 Diẽvas — sàvo tautõs tikróji stiprýbė,
sàvo Pateptájam — išganìnga tvirtóvė.
9 Viẽšpatie, padėk sàvo taũtai, pãveldą sàvo paláimink,
ganýki ir ámžiais globóki. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 3, 16

P. Aleliùja. — Diẽvas taĩp pamìlo pasáulį,
jóg atìdavė sàvo vienãtinį Sũnų,
kàd kiekvienas, kurìs jį tiki, nepražũtų,
bèt turėtų ámžinąjį gyvẽnimą. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 7, 1—10

Nė Izraelyje neradau tokio didelio tikėjimo

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Baĩgęs sàvo pamókymus klausýtojams, Jėzus sugrįžo į Kafarnáumą. Teñ vieno šimtininko brangìnamas taĩnas sirgo ir bùvo artì mirtiẽs. Išgirdęs apiẽ Jėzų, šimtininkas pàsiuntė pàs jį kelìs žýdų kilmìnguosius, prašýdamas jį ateĩti ir išgélbėti taĩną.

Atėję pàs Jėzų, jiẽ labaĩ prãšė ir sãkė: „Jìs veĩtas, kàd jám taĩ padarýtum, nès jìs mýli mũsų taũtą ir mùms yrà pastãtęs sinagògą". Jėzus nuẽjo sù jaĩs.

Prisiartinus priẽ namų, šimtininkas àtsiuntė sàvo draugùs jám pasakýti: „Viẽšpatie, nesivárgink! Àš nesù veĩtas, kàd tù užeĩtum põ màno stógu. Àš taĩp pàt nelai-

kiaũ savęs vertù ateĩti pàs tavė. Bèt tařk žõdį, iř tepasveĩksta màno tařnas! Jùk iř àš, pàts bůdamas valdinỹs, turiù sáu pavaldžių kareĩvių. Taĩgi àš sakaũ kuriám nórs iš jų̃: 'Eĩk', iř jis eĩna; sakaũ kitám: 'Ateĩk čionaĩ!', iř jis ateĩna; sakaũ tařnui: 'Padarýk taĩ!', iř jis dãro".

Taĩ girdėdamas, Jėzus stebėjosi šimtininku iř, atsigrę̃žęs į jį lỹdinčią minią, tãrė: „Sakaũ jùms — nẽ Izraèlyje neradaũ tókio dìdelio tikėjimo".

Sugrį̃žę į namùs, pasiųstieji rãdo tařną pasveĩkusį.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tim 3, 1—13

Vyskupas turi būti nepeiktinas; taipogi ir diakonai privalo saugoti tikėjimo paslaptį tyroje sąžinėje

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Tóks yrà tìkras žõdis: jéi kàs síekia vyskupáuti, trókšta gẽro dárbo. Õ výskupas tùri bůti nepeĩktinas, tìk kařtą vẽdęs, blaivùs, protingas, padorùs, svetingas, sùgebantis mókyti; nè girtuõklis, nè kiviřčius, bèt švelnùs, nemė̃gstantis vaĩdytis, negodùs, gẽras sàvo namų̃ šeimininkas, tùrintis klusniùs iř tikraĩ dorùs vaikùs. Jéi kàs nesùgeba šeimininkáuti sàvo namuosè, kaĩpgi jis vadovaũs Diẽvo Bažnýčiai?! Výskupas netùri bůti naujãtikis, kàd nepradėtų didžiúotis iř nepakliůtų į vélnio teĩsmą. Bè tõ, jám privalù turė̃ti gẽrą vařdą tařp svetimų̃jų, kàd nebůtų niẽkinamas iř neįkliůtų į vélnio žabángus.

Taipõgi iř diãkonai privãlo bůti garbingi výrai, nè dviliežùviai, nè besaĩkiai vỹno gėrė̃jai, nè geĩdžiantys nešvaraũs peĩno, bèt sáugantys tikėjimo pãslaptį tyrojè sąžinėje. Iř jiẽ pirmiáusia tùri bůti išbandýti, õ paskuĩ,

jėi pasiródys esą bė kaltẽs, tegùl tarnáuja. Móterys taĩp pàt tùri bũti garbìngos, nė šmeižikės, blaĩvios iř pàtikimos visuosė reikaluosė. Diãkonai tebūniẽ tìk kařtą vẽdę, geraĩ tvařkantys sàvo vaikùs iř namùs. Kuriẽ tiñkamai diakonaũs, įsigìs garbìngą láipsnį iř tìkrą tikėjimo drąsą Krìstuje Jėzuje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 100, 1—2ab. 2cd—3ab. 5. 6 (P.: 2b)

P. Sąžinę grýną turėsiu.

1 Girsiu àš tàvo malónes iř teisingùmą,
Viẽšpatie, táu àš skaműbinsiu kañkliais.
2 Nekaltùmo kẽlio laikýsiuos:
kadà manė aplankýsi? — **P.**

Sąžinę grýną turėsiu
sàvo namũ židinỹ.
3 Žvilgsnio niẽkad nekreĩpsiu
į piktùs dáiktus. — **P.**

5 Kàs ùž akiũ iműs júodint kaimýną,
trámdyti stẽngsiuos.
Gálvą kàs keĩs, puikýbės pritvìnęs,
tõ nepakẽsiu. — **P.**

6 Meĩliai žiūrėsiu į sàvo žẽmės ištikimúosius,
jiẽ visì bùs mán bičiùliai,
kàs dõro kẽlio laikỹsis,
tą àš priimsiu tarnáuti. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 7, 16

P. Aleliùja. — Dìdis prãnašas atsirãdo tařp músų.
Diẽvas aplañkė sàvo taũtą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 7, 11—17

Jaunuoli, sakau tau: kelkis!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Lùką.

Jėzus pasùko į miẽstą, vardù Najiną. Draugė keliãvo jõ mokiniai ir gausì minià. Prisiartinus priẽ miẽsto vartų, štai nẽšė numìrėlį — vienãtinį sūnų mótinos, õ tà bùvo našlė. Kartù ẽjo nemažà miẽsto minià.

Pamãčius mótiną, Viẽšpačiui jõs pagailo, ir jis tãrė: „Neverk!" Priẽjęs pàlietė neštuvùs. Nešėjai sustójo.

Õ jìs prabìlo: „Jaunuõli, sakaũ táu: kélkis!" Numìrėlis atsisėdo ir pradėjo kalbėti. Jėzus atìdavė jį mótinai.

Visùs pagãvo báimė, ir jiẽ gárbino Diẽvą, sakýdami: „Dìdis prãnašas atsirãdo tarp mūsų" ir: „Diẽvas aplañkė sàvo taũtą".

Tókios kalbos apiẽ Jėzų pasklìdo visojė Judėjoje ir visojė šalyjė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tim 3, 14—16

Didi yra maldingumo paslaptis

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Àš táu rašaũ apiẽ šiuõs dalykùs, nórs turiù viltiẽs greit atvỹkti pàs tavė; jéigu užtrùkčiau, nóriu, kàd žinótum, kaip reikia elgtis Diẽvo namuosė, kuriẽ yrà gývojo Diẽvo Bažnýčia, tiesõs šùlas ir atramà.

Ir, kaip visì sutiñka, didì yrà maldingùmo paslaptìs: Jìs pasiródė kũne, bùvo Dvãsios paliùdytas, pasiródęs

angeláms, paskélbtas pagónims, įtikėtas pasáulyje ir̃ šlovìngai pàimtas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 110, 1—2. 3—4. 5—6 (P.: 2a)

P. Didingi Viẽšpaties kūriniaĩ.

Arba: Aleliùja

1 Visà širdimì Diẽvui dėkósiu
teisingųjų tárpe, didžiojė jų̃ bendrìjoj.
2 Didingi Viẽšpaties kūriniaĩ,
nuostãbūs tiems, kàs juõs mýli. — **P.**

3 Puošnì, prabangì jõ kūrýba,
jõ teisingùmas tvẽria peĩ ámžius.
4 Paliko veiklõs stebuklingos pamiñklą
geràsis, maloningasis Viẽšpats. — **P.**

5 Maitina kiekvíeną, kàs jõ šventaĩ bìjo,
sàvo sándorą àtmena ámžiais.
6 Galýbę sàvo taũtai paródė,
atìdavė jái žẽmę pagónių. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 6, 63b. 68b

P. Aleliùja. — Tàvo žõdžiai, Viẽšpatie,
yrà dvasià ir̃ gyvẽnimas.
Tù turì ámžinojo gyvẽnimo žodžiùs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 7, 31—35

Mes jums grojome, o jūs nešokote;
mes giedojome raudas, o jūs neverkėte

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Viẽšpats kalbėjo: „Sù kuõ àš galėčiau palýginti šiõs kartõs žmónes? Į̃ ką̃ jiẽ panãšūs? Panãšūs jiẽ į̃ vaikùs,

kuriẽ, susẽdę turgãvietėje, šaũkia vieni kitiems: 'Mẽs jùms grójome, õ jũs nešókote; mẽs giedójome raudàs, õ jũs nèverkėte'.

Bùvo atẽjęs Jõnas Krikštytojas. Jis neválgė dúonos, negẽrė vỹno, taĩ jũs sãkėte: 'Jis dèmono apsẽstas'.

Atẽjo Žmogaũs Sūnùs, jis válgo ir gẽria, taĩ jũs vẽl sãkote: 'Štaĩ rijũnas ir vỹno gėrėjas, muĩtininkų ir nusidėjėlių bičiùlis'. Bèt išmintį patéisino visì jõs vaikaĩ".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tim 4, 12—16

Žiūrėk savęs ir mokslo:
taip išganysi save ir savo klausytojus

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Niẽkas tegùl neniẽkina tàvo jaunỹstės. Tiktaĩ pàts bũk tikintiesiems pavyzdỹs žodžiù, elgesiu, méile, tikėjimu, skaistumù. Kõl àš atvỹksiu, užsiimінėk skaĩtymu, rãginimu, mókymu. Nepamiršk tavyjė ẽsančios malónės dovanõs, kuri táu bùvo suteiktà prãnašo ištarme kartù sù vyresniųjų rañkų uždėjimù. Rūpinkis šiaĩs dalỹkais, atsidėk jíems, kàd visì matýtų tàvo pãžangą. Žiūrėk savęs ir mókslo, ištvérk šiuosė darbuosė! Taĩp veikdamas, išganýsi ir savė, ir sàvo klausýtojus.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 110, 7—8. 9. 10 (P.: 2a)

P. Didingi Viẽšpaties kūriniaĩ.

Arba: Aleliùja.

7 Jõ darbaĩ skélbia ištikimýbę ir tiẽsą,
nepakeičiamì jõ įstãtymai.
8 Jiẽ tveĩs ámžių ámžiais;
jiẽ gìmę iš jėgõs ir teisùmo. — **P.**

9 Jìs gélbi sãvąją taũtą,
ámžiams jõ sándora sudarýta.
Jõ vařdas šveñtas ir šiurpulìngas. — **P.**

10 Išmintiẽs pradžià — Diẽvo báimė;
labaĩ supratìngas, kàs šìtaipos elgias.
Viẽšpaties gýrius tveĩs ámžiais. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 11, 28

P. Aleliùja. — Ateĩkite pàs manè visì,
kuriẽ vařgstate ir ẽsate prislėgtì:
àš jùs atgaivinsiu! — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 7, 36—50

Jai atleidžiamos jos gausios nuodėmės, nes ji labai pamilo

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Vienas fariziẽjus užsiprãšė Jėzų pietų. Atẽjęs į fariziẽjaus namùs, jìs sėdo priẽ stãlo. Ir štaĩ móteris, kurì bùvo žìnoma miestė nusidėjėlė, patýrusi, kàd jìs fariziẽjaus namuosė, atsinešė alebãstrinį iñdą kvapaũs tẽpalo ir, priẽjusi iš ùžpakalio priẽ jõ kójų, verkdamà ẽmė láistyti jàs ãšaromis, šlúostyti sàvo galvõs plaukaĩs, bučiãvo jõ kójas ir tẽpė jàs tẽpalu.

Taĩ matýdamas, fariziẽjus, kurìs bùvo Jėzų pasikviẽtęs, sámprotavo pàts vienas: „Jéigu šìtas bútų prãnašas, jìs žinótų, kàs tokià ši móteris, kurì jį paliẽčia,— kàd ji nusidėjėlė!"

Õ Jėzus prabìlo: „Simonai, turiù táu ką pasakýti".

Tàs atsìliepė: „Sakýk, Mókytojau!"

„Skõlintojas turėjo dù skõlininkus. Vienas bùvo skolìngas penkìs šimtus denãrų, õ kitas — peñkiasdešimt.

Jiems netùrint iš kõ atidúoti, jìs dovanójo abiem. Katràs labiaũ jį mylẽs?"

Sìmonas atsãkė: „Manaũ, jóg tasaĩ, kuriám daugiaũ dovanóta".

Jėzus tãrė: „Teisìngai nuspréndei". Ir̃, atsisùkęs į móterį, jìs tãrė Sìmonui: „Mataĩ šitą móterį? Àš atėjaũ į tàvo namùs: tù nėdavei mán vandeñs kójoms nusimazgóti, õ jì nuplóvė jàs ãšaromis ir̃ nušlúostė sàvo plaukaĩs. Tù manęs nepabučiavaĩ, õ jì, võs mán atẽjus, nesiliáuja bučiãvusi màno kójų. Tù aliẽjumi mán galvõs nepàtepei, õ jì tẽpalu pàtepė mán kójas. Todẽl àš táu sakaũ: jái atléidžiamos jõs gaũsios núodėmės, nės jì labaĩ pamìlo. Kám mažaĩ atléista, tàs menkaĩ mýli".

Õ jái tãrė: „Atléidžiamos táu núodėmės".

Sėdintieji kartù ùž stãlo pradėjo svarstýti: „Kàs gì jìs tóks, kàd nėt ir̃ núodėmes atléidžia?!"

Õ jìs dár tãrė móteriai: „Tàvo tikėjimas išgélbėjo tavė. Eĩk sáu ramì!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tim 6, 3—12

O tu, Dievo žmogau, siek teisumo

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Taĩp mókyk, taĩp rãgink! Jéi kàs nórs móko kitaĩp ir̃ nesutiñka sù sveikaĩs mũsų Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus žõdžiais beĩ maldingùmo mókslu, tàs yrà pasipũtėlis, niẽko neišmãno, seĩga nuõ giñčų ir̃ nuõ sváidymosi žõdžiais, iš kuriũ gìmsta pavỹdas, nesutarìmas, piktžodžiãvimas, blogì įtarinėjimai ir̃ kiviř̃čai tar̃p sugėdusio prõto žmo-

nių, prarãdusių tiesõs núovoką ir mãnančių, jóg maldingùmas esąs pasipelnymo šaltìnis.

Žinoma, maldingùmas yrà dìdelis laimėjimas, kaĩ jį lỹdi pasiténkinimas tuõ, ką žmogùs tùri. Jùk mẽs niẽko neatsinešėme į pasáulį ir niẽko neišsinėšime. Turėdami maĩsto, drabùžį, pastógę, bũkime paténkinti. Kàs geĩdžia pralõbti, pakliũva į pagùndą ir į spąstus beĩ į daũgelį neprotìngų ir kenksmìngų aistrų, kuriõs žmónes sugadìna ir pražùdo. Visų blogýbių šaknìs yrà godùmas pinigáms. Daũgelis, jų vaikýdamiesi, nuklýdo nuõ tikėjimo ir pãtys savė drãsko áibe kančių.

Õ tù, Diẽvo žmogaũ, sáugokis tų dalỹkų! Tù verčiaũ siek teisùmo, maldingùmo, tikėjimo, méilės, ištvermės, romùmo. Kovók šaũniąją tikėjimo kõvą, užsikariáuk ámžinąjį gyvẽnimą, kuriám esì pàšauktas ir kurį puĩkiai išpažinaĩ daũgelio liùdytojų akysė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 48, 6—7. 8—10. 17—18. 19—20 (P.: Mt 5, 3)

P. Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai:
jų yrà dangaũs karalỹstė.

6 Kõ gì neláimės dienõm turėčiau bijótis,
kaĩ príešai klastingi apniñka,
7 kuriẽ tìk sàvo ištekliais rẽmias,
didžiúojas gausiaĩs sàvo lõbiais? — **P.**

8 Jùk niẽks negalẽs iš mirtiẽs išsigélbėt,
išsipiřkti iš Diẽvo.
9 Išgélbėt gyvýbei peř daũg reĩktų lėšų, —
jų tiek neturėsi,
10 kàd ámžiais gyvéntum, kařsto neregėtum. — **P.**

17 Todẽl nesigráužk, jéi kàs turtėja,
jéi pagausėja jõ nãmo gėrýbės:
18 miřdamas niẽko jis negalẽs pasiimti,
lõbiai į anàpus nepalỹdi. — **P.**

19 Nórs gyvéndamas žẽmėj iř gìrias:
„Šlóvins manė, prisikróvus gėrýbių!",
20 vìs vien jìs nužeñgs į̃ sàvo prótėvių bū̃rį —
tū̃, kuriẽ nematỹs šviesýbės peř ámžius. —

P. Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai:
jū̃ yrà dangaũs karalỹstė.

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja. — Šlovẽ táu, Tẽve,
dangaũs iř žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 8, 1—3

Su Jėzumi buvo kelios moterys,
kurios jiems pasitarnaudavo savo turtu

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal̃ Lùką.

Jėzus keliãvo peř miestùs iř káimus, mókydamas iř skélbdamas gẽrąją naujíeną apiẽ Diẽvo karalỹstę. Sù juõ bùvo dvýlika apãštalų iř kẽlios móterys, išgýdytos nuõ piktū̃jų dvãsių beĩ ligū̃; taĩ Marijà, vadinama Magdalietė, iš kuriõs bùvo išẽję septynì dėmonai, Èrodo prievaizdo Chùzos žmonà Joanà, Zuzanà iř daũg kitū̃ móterų, kuriõs jíems pasitarnáudavo sàvo turtù̃.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Tim 6, 13—16

Išlaikyk įsakymą be dėmės iki pasirodant Viešpačiui

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
pìrmojo láiško Timotiẽjui.

Brangùsis!

Àš táu įsakaũ dėl Diẽvo, kurìs visíems teĩkia gyvýbę, ir dėl Krìstaus Jėzaus, kurìs priẽ Pòncijaus Pilõto pàteikė gẽrą išpažinìmą, kàd išlaikýtum įsãkymą bè dėmẽs ir bè príekaišto, ikì pasiródant mũsų Viẽšpačiui Jėzui. Jį sàvo laikù apreĩkš paláimintasis, vieniñtelis Valdõvas, karãlių Karãlius ir viẽšpačių Viẽšpats, vienãtinis Nemirtingasis, kurìs gyvẽna neprieinamojė šviesojė, kuriõ jóks žmogùs neregėjo ir negãli regėti. Jám šlovė ir amžinóji valdžià! Ãmen.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 99, 2. 3. 4. 5 (P.: 2c)

P. Viẽšpaties akìvaizdon žeñkit džiaugsmìngai!

2 Vìsos šãlys, džiũgaukit Diẽvui,
jám tarnáukite liñksmos,
jõ akìvaizdon žeñkit džiaugsmìngai! — **P.**

3 Jìs tìkras Diẽvas, žinókit!
Jìs mùs sukũrė, ẽsam jõ žmónės,
ẽsam jõ liáudis, jõ kaĩmẽnės ãvys. — **P.**

4 Žeñkite prõ jõ vartùs į šveñtąjį kiẽmą,
šlóvę jám teikdamì, giedódami gíesmes.
Gárbinkit jį, jõ šveñtąjį vařdą. — **P.**

5 Viẽšpats jùk gẽras ir gailestìngas peř ámžius,
ir peř kartų kartàs mùms atsidãvęs. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 8, 15

P. Aleliùja. — Laimìngi, kuriẽ išsáugo Diẽvo žõdį
gerojė širdyjė
ir dúoda vaĩsių kantrumù. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 8, 4—15

Nukritusi į gerą žemę sėkla — tai tie, kurie klauso žodžio, išsaugo jį geroje širdyje ir duoda vaisių kantrumu

+ Pasiklausykite šventosios Evangelijos pagal Luką.

Susiriñkus gaũsiai mìniai ir žmonėms dár skùbant iš visų miẽstų pàs Jėzų, jìs bylójo palýginimu: „Sėjėjas išsìrengė sėti javų. Jám sėjant, vienì grūdaĩ nukrìto pakelėjė, bùvo sumìndžioti, ir dangaũs sparnuõčiai juõs sùlesė. Kitì nukrìto añt uolų, bèt jų daigaĩ sudžiūvo, nès jíems trūko drėgmės. Dár kitì nukrìto tarp erškėčių, ir tiẽ, kartù išáugę, juõs nùsmelkė. Õ dár kitì nukrìto į gẽrą žẽmę ir išáugę dãvė šimteriópą derlių".

Taĩ papãsakojęs, jìs sušùko: „Kàs tùri ausìs klausýti — teklaũso!"

Jõ mokiniaĩ pakláusė, kã réiškiąs tasaĩ palýginimas.

Jìs atsãkė: „Jùms dúota pažìnti Diẽvo karalỹstės pãslaptis, õ kitíems jõs skélbiamos palýginimais, kàd 'regėdami nematýtų ir girdėdami nesupràstų'.

Palýginimas štaĩ kã réiškia: Sėkla yrà Diẽvo žõdis. Pakelėjė — taĩ tiẽ, kuriẽ klaũsosi, paskuĩ ateĩna vélnias ir àtima žõdį iš jų širdiẽs, kàd jiẽ netikėtų ir nebūtų išgélbėti. Añt uolų — tiẽ, kuriẽ, išgirdę žõdį, sù džiaugsmù jį prìima, bèt netùri šaknų: jiẽ tìki lìgi laĩko, õ gùndymo metù pasitráukia. Kàs krìto tarp erškėčių, — taĩ tiẽ, kuriẽ išgirdo, bèt tolỹn eidamì, yrà nustelbiamì rūpesčių, turtų ir gyvẽnimo malonùmų, ir nedúoda vaĩsiaus.

Nukrìtusi į gẽrą žẽmę sėkla — taĩ tiẽ, kuriẽ klaũso žõdžio, išsáugo jį gerojė širdyjė ir dúoda vaĩsių kantrumù".

Girdėjote Viešpaties žõdį.

DVIDEŠIMT PENKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Ezr 1, 1—6

Kas tik priklauso Viešpaties tautai,
tevyksta Jeruzalėn ir testato namus Viešpačiui

Iš Ezro knygos.

Pirmaisiais Persų karaliaus Kyro valdymo mėtais, idañt išsipildytų Viešpaties žodžiai, tartì Jeremijo lúpomis, Viešpats paskãtino Persų karalių Kyrą, kàd tàs visojė karalystėje žodžiù pagársintų, taip pàt ir raštù apskélbtų:

„Štai ką bylója Persų karãlius Kyras: 'Visàs pasáulio karalystės mán atìdavė Viešpats, dangaũs Diẽvas. Jisai mán liẽpė, kàd Jùdo Jerùzalėje àš jám namùs pastatýčiau. Tàd kàs tik iš jũsų priklaũso jõ taũtai,— teesiẽ sù kiekvíenu jõ Diẽvas! — tevỹksta į Jùdo Jerùzalę ir testãto namùs Viešpačiui, Izraèlio Diẽvui. Jisai — Jerùzalėje gyvẽnantis Diẽvas. Kiekvíeną išlikusį, kur nórs kaip ateivį gyvẽnantį, viẽtiniai žmónės privãlo parem̃ti sidabrù, áuksu ir kitókiu kilnójamuoju turtù beĩ galvìjais, neskaĩtant savanõriškų aukų, Jerùzalėje gyvẽnančio Diẽvo namáms pastatýti!' "

Tuomèt pasikẽlė Jùdo ir Benjamìno šeimýnų gálvos, taip pàt kunigaĩ ir levìtai, visì, kurių dvãsią paskãtino Diẽvas, ir iškeliãvo statýti Jerùzalėje gyvẽnančio Diẽvo namų. Visì jų kaimýnai juõs gaũsiai pàrėmė sidabrù, áuksu, kitókiu kilnójamuoju turtù, galvìjais ir brangenýbėmis, neskaĩtant tõ, ką kiekvíenas dár atskiraĩ šventỹklos statýbai aukójo.

Ta iẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 125, 1—2ab. 2cd—3. 4—5. 6 (P.: 3a)

P. Tikraĩ mùms Viẽšpats stebùklą padãrė.

[1] Kaĩ iš neláisvės Viẽšpats mùs vẽdė,
atródė mùms sãpnas.
[2] Netvėrė džiaugsmù mũsų lũpos,
liežùviai — linksmýbe. — **P.**

Tadà pagónys kalbėjo:
„Jíems Viẽšpats stebùklą padãrė!“
[3] Tikraĩ mùms Viẽšpats stebùklą padãrė,
mùs aptvìndė linksmýbe. — **P.**

[4] Kreĩpk, Viẽšpatie, mũsų likìmą
tarýtum Pietuõs patvìnusį sraũtą.
[5] Sù ãšara bėriamas grũdas,
bèt džiaũgsmas, pjũčiai atẽjus. — **P.**

[6] Žmogùs eĩna iř veřkia,
į dìřvą nėšdamas sėklą.
Bèt grįžta iř eĩdamas džiaũgias,
derlìngu nẽšinas pėdu. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 16

P. Aleliùja. — Taĩp tešviẽčia jũsų šviesà
žmoniũ akìvaizdoje,
kàd jiẽ matýtų gerùs jũsų dárbus
iř šlóvintų jũsų Tėvą dangujė. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 8, 16—18

Žiburį stato į žibintuvą, kad ateinantys matytų šviesą

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus bylójo minióms:
„Nẽ víenas, uždẽgęs žìburį, neapvóžia jõ indù iř nèkiša põ lóva, bèt stãto į žibintùvą, kàd ateĩnantys matý-

tų šviẽsą. Nėrà niẽko pàslėpta, kàs nebůtų àtskleista, niẽko slãpta, kàs nepasidarýtų žìnoma ìr neišeĩtų aikštẽn.

Tàd žiūrėkite, kaĩp klaũsotės. Kàs tùri, tám bùs dúota, õ iš netùrinčio bùs àtimta ìr taĩ, ką̃ jis tãriasi turį̃s".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Ezr 6, 7—8. 12b. 14—20

Pastatė Dievo namus ir atšventė Velykas

Ìš Èzro knỹgos.

Karãlius Dãrijus parãšė apýgardų anàpus Ùpės valdýtojams šìtokį láišką:

„Pavèskite Diẽvo namų̃ statýbą judėjų̃ valdýtojui ìr jų̃ seniūnams! Tegùl jiẽ stãto tuõs Diẽvo namùs jų̃ ankstesnėjė viẽtoje. Àš dúodu nuródymą, kaĩp jũs privãlote remti judėjų̃ seniūnùs, výkdančius Diẽvo namų̃ statýbos dárbus: Ìš karãliaus ìždo pajamų̃, bůtent iš tų̃, kuriàs gáuna krãštas anàpus Ùpės, tùri bůti sąžinìngai ìr bè pértrūkio išmókamos tíems výrams ìšlaidos! Àš, Dãrijus, išléidau šį̃ pótvarkį; tebùs jìs tiksliaĩ výkdomas!"

Taĩgi judėjų̃ seniūnai sėkmìngai stãtė sù prãnašo Hagãjo ìr Ìdo sūnaũs Zacharìjo pranašỹsčių pagálba. Jiẽ ùžbaigė statýbą, pradėtą Izraėlio Diẽvo įsãkymu ìr Kỹro beĩ Dãrijaus patvarkymu. Pastãtė šìtuos namùs ikì Adãro mėnesio dvìdešimt trečiõsios dienõs, šeštaĩsiais karãliaus Dãrijaus viešpatãvimo mėtais.

Tadà izraelìtai — kunigaĩ, levìtai ìr kitì pargrį̃žėliai — džiaugsmìngai àtšventė tų̃ Diẽvo namų̃ atidãrymą. Diẽvo namų̃ pašvėntinimo próga jiẽ paaukójo šimtą jáučių, dù šimtùs avinų̃ ìr kẽturis šimtùs ėriùkų, õ kaĩp išpirkìmo ùž vìsą Izraėlį aũką — dvýlika ožių̃, pagal Izraėlio giminių̃ skaĩčių. Diẽvo namų̃ tarnỹstei Jerùzalėje kùnigus

suskirstė į klasės, o levitus — į skyrius, pagal Mozės knygos nuostatus.

Pirmojo mėnesio keturioliktąją dieną tremtinių vaikai atšventė Velykas. Levitai buvo aliai vienas apsivalę, taip kad visi jie buvo švarūs. Jie pjovė Velykų avinėlius tremtiniams ir jų broliams, kunigams ir sau patiems.

Tai Dievo žodis.

Atliepiamoji psalmė Ps 121, 1—2. 4. 5 (P.: plg. 1)

P. Viešpaties būstan džiaugsmingai keliáujam.

1 Džiaugiúosi išgirdęs, kas man pasakyta:
„Į Viešpaties būstą keliáujam!"
2 Štai mūsų kója jau stóvi
tavo, Jerùzale, varčiuos. — **P.**

4 Čionai plaukia žmónės, Viešpaties žmónės.
Juk priedermė Izraèliui Viešpatį šlóvint. — **P.**
5 Teisėjams krãsės čià stóvi,
čià — sóstai Dóvydo aĩniams. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 11, 28

P. Aleliùja. — Palaiminti, kurie klausosi Dievo žodžio
ir jo laikosi. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 8, 19—21

Mano motina ir mano broliai — tai tie,
kurie klausosi Dievo žodžio ir jį vykdo

+ Pasiklausykite
šventosios Evangèlijos pagal Lùką.

Pas Jėzų atėjo motina ir broliai, bet negalėjo prasimušti iki jo per miniją.

Jam buvo pranešta: „Tavo motina ir broliai stovi laukė, nori su tavimi pasimatyti".

Õ jìs atsãkė: „Màno mótina ìr màno bróliai — taĩ tiẽ, kuriẽ klaũsosi Diẽvo žõdžio ìr jį̃ výkdo".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Ezr 9, 5—9

Mūsų vergijoje Dievas neapleido mūsų

Ìš Èzro knỹgos.

Peř vakarìnį vaĺgių aukójimą àš, Èzras, pakilaũ sielvartãvęs pérplėštais drabùžiais, púoliau añt kẽlių ìr, išskẽtęs rankàs į̃ Viẽšpatį, sàvo Diẽvą, kalbėjau:

„Diẽve, peř daũg àš gėdžiuosi ìr nedrįstù sàvo véido pakélt į̃ tavė, màno Diẽve. Jùk mũsų núodėmės praáugo mùms gálvą, ìr mũsų kaltýbės síekia jaũ dañgų. Nuõ mũsų prótėvių laikų̃ mẽs põ šiái diẽnai ẽsame didžiojė kaltėjė. Peř mũsų pãžaidas mẽs ìr mũsų karãliai beĩ kunigaĩ bùvome atiduotì žẽmės karãlių vaĺdžiai — kalavìjui, neláisvei, plėšimui ìr niẽkinimui, kaĩp tebėrà ìr šiandiẽną.

Dabař, beñt tuõ tárpu, Viẽšpats, mũsų Diẽvas, paródė mùms gailestingùmą: paléido išgélbėtųjų likučiùs ìr dãvė mùms ãtramą sàvo šventõjoje viẽtoje. Tegùl ìr vergaĩ mẽs ẽsame, bèt mũsų vergìjoje Diẽvas neapléido mũsų. Jìs nùkreipė į̃ mùs peřsų karãlių malónę, taĩp kàd išsáugojo mũsų jėgàs mũsų Diẽvo namáms atstatýti, jų̃ griuvẽsiams pakélti ìr gynýbos síenoms Judė ìr Jerùzalėje išvèsti".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Tob 13, 2. 4abc. 7. 8 (P.: 1b)

P. Viẽšpačiui Diẽvui — šlovẽ peř ámžius!

2 Viẽšpats nubaũdžia, jìs ir̃ pasigaĩli,
siuñčia į̃ mir̃tį, iš jõs ir̃ grąžina.
Niẽkas negãli pasprùkt iš jõ rañkų. —

P. Viẽšpačiui Diẽvui — šlovẽ per̃ ámžius!

4 Skélbkit pagónių tautóms jõ didýbę,
áukštinkit jį̃ priẽš visùs, kàs tik gývas.
Jìs mũsų Viẽšpats ir̃ Diẽvas per̃ ámžius! — **P.**

6 Tìk pažiūrẽkit, ką̃ jìs mùms padãrė —
vienu balsù jám dėkókit sù báime.
Šlóvinkit Viẽšpatį, jõ teisingùmą,
girkite, áukštinkit ámžių Karãlių! — **P.**

7 Tremtìnei taũtai àš skélbsiu jõ šlóvę,
núodėmės taũtai — jõ dìdžią galýbę. — **P.**

8 Jũs atsiver̃skit — nebenusidẽkit,
taĩp iñkit elgtis, kaĩp Diẽvui patiñka.
Gál jìs suteĩks jùms sàvo malónę,
gál ir̃ paródys jùms gailestingùmą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mk 1, 15

P. Aleliùja. — Prisiar̃tino Diẽvo karalỹstė.
Atsiver̃skite ir̃ tikẽkite Evangèlija. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 9, 1—6

Juos išsiuntė Dievo karalystės skelbti,
sveikatos ligoniams teikti

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Sukviẽtęs Dvýlika, Jėzus sùteikė jíems gãlios visíems dèmonams sutrámdyti ir̃ ligóms gýdyti. Paskuĩ išsiuntė Diẽvo karalỹstės skélbti, sveikãtos ligóniams teĩkti.

Jìs pasãkė jíems: „Niẽko neiñkite keliõnei: neĩ lazdõs, neĩ krẽpšio, neĩ dúonos, neĩ pinigų̃. Neturẽkite nẽ dvie-

jų palaidinių. Jėi įeĩsite į kókius nórs namùs, pasibūkite tenaĩ iř iš teñ keliáukite toliaũ. Õ kuř tik žmónės jūsų nepriimtų, išeidamì iš tõ miẽsto, nusikratýkite nuõ kójų dùlkes kaĩp liùdijimą priẽš juõs".

Taĩgi išẽję jiẽ tráukė peř apliñkinius káimus, visuř skelbdamì gẽrąją naujíeną beĩ gýdydami seřgančiuosius.

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Hag 1, 1—8

Atstatykite šventyklą, kad aš ja gėrėčiaus

Ìš prãnašo Hagãjo knỹgos.

Antraĩsiais karãliaus Dãrijaus valdymo mẽtais, šẽštojo mẽnesio pìrmąją diẽną, peř prãnašą Hagãjį bùvo pérduotas Viẽšpaties žõdis Jùdo valdýtojui Zerubãbeliui, Šealtiẽlio sūnui, iř vyriáusiajam kùnigui Jòzuei, Jehocadãko sūnui: „Šitaip và kalba kareivìjų Viẽšpats: Šióji tautà sãko: 'Dabař dár nè laĩkas atstatýti Viẽšpaties šventỹklą' ".

Tàd prãnašas Hagãjis pérdavė Viẽšpaties žõdį: „Ař laĩkas dabař jùms gyvénti sàvo apmuštuosè namuosè, tuõ tárpu kaĩ šitie namaĩ tebestóvi sugriùvę? Tàd štaĩ dabař sãko kareivìjų Viẽšpats: 'Nàgi pagalvókite, kaĩp jūs gyvẽnate! Jūs gaũsiai pasẽjate, bèt mãža suvãlote; jūs válgote, bèt nẽsate sótūs; jūs gẽriate, õ atsigérti negãlite. Nórs tùrite kuõ apsireñgti, tačiaũ nesušỹlate, iř jéi kàs užpeĩno — į kiáurą taĩ įdeda kãpšą'.

Štaĩ ką̃ sãko kareivìjų Viẽšpats: 'todẽl pagalvókite, kaĩp jūs gyvẽnate! Kópkite į kálnus, paruõškite mìško iř atstatýkite šventỹklą, kàd àš jà gėrẽčiaus iř būčiau pašlóvintas', — taĩ sãko Viẽšpats!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 149, 1—2. 3—4. 5—6a ir 9b (P.: 4a)

P. Viẽšpats mýli sàvo taũtą.

A r b a: Aleliùja.

1 Viẽšpačiui naũją gíesmę giedókit,
gárbinkit jį̃, susibū́rę šventíeji!
2 Sàvo Kūrė̃ju, Izraèli, žavė̃kis,
džiū́gaukit, Jerùzalės sū́nūs,
turė̃dami tókį valdõvą. — **P.**

3 Šlóvinkit Viẽšpatį, susibū́rę ratẽlin,
mùškite bū̃gnais, kankliúokit!
4 Mýli jisaĩ sàvo taũtą,
pérgale puõšia silpnúosius. — **P.**

5 Džiaũgsmas, garbẽ jùms, šventíeji,
linksmýbė jū́sų buveĩnėj.
6 Valiúodami gárbinkit Diẽvą.
9 Taĩ jùms garbẽ bùs, Diẽvo šventíeji. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 5

P. Aleliùja. — Àš esù kẽlias, tiesà ir̃ gyvẽnimas, —
sãko Viẽšpats. —
Niẽkas nenueĩna pàs Tė̃vą kitaĩp
kaĩp tik peř manė̀. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 9, 7—9

Jonui aš nukirsdinau galvą;
o kas yra šitas, apie kurį girdžiu pasakojant tokius dalykus?!

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Tetrárchas Èrodas išgirdo apiẽ visùs tuõs įvykius ir̃ nežinójo, kã manýti, nès vienì sãkė: Jõnas prisikẽlęs iš numìrusių, kitì: pasiródęs Elijas, dár kitì: prisikẽlęs víenas iš senū́jų pranašū̃.

Èrodas tãrė: „Jõnui àš nukiřsdinau gálvą; õ kàs yrà šitas, apiẽ kurĮ girdžiù pãsakojant tókius dalykùs?!" Ir jis panóro pamatýti Jėzų.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Hag 2, 1—9

Nedaug praeis laiko,
ir šituos namus aš pripildysiu grožio

Ìš prãnašo Hagãjo knỹgos.

Antraĩsiais karãliaus Dãrijaus valdymo mẽtais, septiñtojo mẽnesio dvidešimt pìrmąją diẽną, peř prãnašą Hagãjį bùvo paskélbtas Viẽšpaties žõdis: „Pranėšk Jùdo valdýtojui Zerubabėliui, Šealtiėlio sũnui, iř vyriáusiajam kùnigui Jòzuei, Jehocadãko sũnui, iř vìsai išlikusiai taũtai: 'Ař dár kàs iš jũsų išliko, kurìs šiuõs namùs yrà mãtęs pirmýkščiame jų puošnumė? Õ kaĩp jiẽ dabař jùms atródo? Ař jiẽ neatródo jũsų akims kaĩp niekìngi? Taĩgi drąsõs, Zerubãbeli, — taĩ sãko Viẽšpats, — drąsõs, vyriáusiasis kùnige Jòzue, Jehocadãko sūnaũ, drąsõs, visì šaliẽs žmónės, — taĩ sãko Viẽšpats,— iř imkitės dárbo! Jùk àš sù jumìs! — taĩ kareivìjų Viẽšpaties žõdis! Iř màno dvasià pasiliks tařp jũsų. Todėl nebijókite!' "

Štaĩ ką sãko kareivìjų Viẽšpats: „Nedaũg praeĩs laĩko, iř àš sudrẽbinsiu dañgų iř žẽmę, júrą iř saũsumą. Àš sukrẽsiu tautàs, iř imš šeñ plaũkti visų tautų brangenýbės, iř šìtuos namùs àš pripìldysiu grõžio,— taĩ kareivìjų Viẽšpaties žõdis! Màno yrà sidãbras, màno yrà iř áuksas, — taĩ kareivìjų Viẽšpaties žõdis! Didėsnis bùs šiõs naujõsios šventỹklos puošnùmas nėgu senõsios,— sãko kareivìjų Viẽšpats,— iř àš šiojė viẽtoje teĩksiu ramýbę, — taĩ kareivìjų Viẽšpaties žõdis!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 42, 1. 2. 3. 4 (P.: plg. 5bc)

P. Àš pasitikiu Viẽšpačiu:
gárbinu tikrąjį Diẽvą — vadúotoją sàvo.

1 Sprę́sk màno bỹlą, õ Diẽve,
màno reĩkalą gìnk nuõ žmonių̃ nedorų̃jų;
iš tų̃ klastų̃nų, piktéivų manè išvadúoki. — **P.**

2 Jùk tiktaĩ tù esì màno stiprýbė, õ Diẽve!
Taĩ kodẽl manè tù atstúmei?
Kodẽl turiù váikščiot nuliūdęs,
priešo prispáustas? — **P.**

3 Atsiųskì mán sàvo šviẽsą ir̃ tiẽsą,
tegù mán jõs vadováuja
ir̃ manè vẽda į̃ tàvo šveñtąjį kálną,
į̃ tàvo padañgtę. — **P.**

4 Tenaĩ priẽ Diẽvo aũkuro žeñgsiu,
pàs sàvo linksmýbės džiùgesio Diẽvą.
Teñ tavè šlóvinsiu kañkliais, õ Diẽve,
õ màno Diẽve! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mk 10, 45

P. Aleliùja. — Žmogaũs Sūnùs atẽjo, kàd pàts tarnáutų
ir̃ sàvo gyvýbės káina daugýbę išpiřktų. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 9, 18—22

Tu Dievo Mesijas. Žmogaus Sūnui reikės daug kentėti

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Kařtą, kaĩ Jėzus nuošaliaĩ vienas meĩldėsi, sù juõ bùvo ir̃ mokiniaĩ. Jìs pakláusė juõs: „Kuõ manè laĩko žmónės?"

Jiẽ atsãkė: „Vienì Jonù Krikštytoju, kitì Elijù, tretì sãko, prisikėlęs vienas ìš senųjų pranašų".

Tadà jìs pakláusė: „Õ jūs kuõ manė laĩkote?"

Pėtras atsãkė: „Diẽvo Mesijù".

Jėzus sùdraudė juõs, įsakýdamas niẽkam tõ nesakýti. Jìs dár pridūrė: „Žmogaũs Sūnui reikẽs daũg kentėti. Jìs bùs seniūnų, aukštųjų kunigų beĩ Rãšto áiškintojų àtmestas, nužudýtas iř trẽčią diẽną prisikeĩs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Zch 2, 5—9a. 14—15a

Štai ateinu ir aš tavyje apsigyvensiu

Ìš prãnašo Zacharìjo knỹgos.

Pakėliau akìs iř pamačiaũ: štaĩ vienas vyriškis rañkoje laĩkė matãvimo viřvę. Àš jį pakláusiau: „Kuř tù einì?" Jìs mán atsìliepė: „Matúoti Jerùzalės iř pažiūrėti, kóks turẽs bū̃ti jõs plõtis iř ilgis".

Iř štaĩ sù manimì kalbėjusis ángelas žeñgė į priekį; bèt kitas ángelas atẽjo jám priešais iř tãrė: „Bėk iř pasakýk tám jaunuõliui: 'Jerùzalė bùs atvirà iř laisvà dėl daugýbės jojė gyvėnančių žmonių iř galvijų' ". — „Àš pàts,— sãko Viẽšpats, — bū̃siu jà sùpančia ugninė síena".

„Džiūgauki, krýkštauki, Siònо dùkra, nės štaĩ ateinù iř àš tavyjė apsigyvénsiu, — taĩ Viẽšpaties žõdis. — Daugýbė tautų prisidẽs anã diẽną priẽ Viẽšpaties iř bùs jõs màno tautà, õ àš tavyjė gyvénsiu".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Jer 31, 10. 11—12ab. 13 (P.: 10d)

P. Viẽšpats mùs gãno, tařtum piemuõ sàvo bañdą.

10 Klausýkitės Viẽšpaties žõdžio, taũtos,
skélbkit jį̃ salóms tolimósioms.
Sakýkite: „Kàs Izraèlį išsklaĩdė, tàs iř suriñks jį̃
iř ganỹs, tarýtum piemuõ sàvo bañdą". —

P. Viẽšpats mùs gãno, tařtum piemuõ sàvo bañdą.

11 Viẽšpats išgélbės Jokũbą,
vaduõs ìš stiprèsniojo rañkos.
12 Ateĩs jiẽ iř džiū́gaus Siòno kalnè,
plaũks priẽ Viẽšpaties gėrýbių. — P.

13 Šókdamos džiaũgsis mergẽlės,
lìnksminsis jaunuõliai iř senẽliai.
Jų̃ liũdesį džiaugsmù àš paveřsiu,
juõs gúosiu iř lìnksminsiu, vargáms pasibaĩgus. — P.

Posmelis prieš evangeliją 2 Tim 1, 10b

P. Aleliùja. — Mū́sų Išganýtojas Jëzus Krìstus
sunaikìno miřtį iř nùšvietė gyvẽnimą
sàvo Evangèlija. — P. Aleliùja.

Evangelija Lk 9, 44b—45

Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į žmonių rankas.
Mokiniai bijojo klausinėti Jėzų apie šitą kalbą

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Visíems stẽbintis Jëzaus darbaĩs, jìs prabìlo į̃ mókinius: „Įsidėmëkite geraĩ màno žodžiùs: Žmogaũs Sūnùs tùri bū́ti atidúotas į̃ žmonių̃ rankàs".

Mokiniaĩ nesuprãto šiõs kalbõs; jõs reikšmẽ lìko jíems paslėptà, taĩp kàd jiẽ neišmãnė jõs iř bijójo klausinëti Jëzų apiẽ šìtą kaĩbą.

Girdëjote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT ŠEŠTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Zch 8, 2—8

Aš išlaisvinsiu savo tautą iš saulėtekio šalies
ir saulėlydžio krašto

Ìš prãnašo Zacharìjo knỹgos.

Taĩp kalba kareivìjų Viẽšpats: „Sù dideliu įkarščiu ùžtariu Siònạ, liepsnìngai užstóju Jerùzalę".

Taĩp kalba Viẽšpats: „Àš grįšiu atgal į Siònạ ir vẽlei gyvénsiu Jerùzalėje. Tadà Jerùzalė vadiñsis „Ištikimàsis miẽstas", õ kareivìjų Viẽšpaties kálnas — „Šventàsis kálnas".

Taĩp kalba kareivìjų Viẽšpats: „Jerùzalės aikštėsė vẽlei sėdẽs senẽliai ir senẽlės; dẽl sàvo garbìngo ámžiaus kiekvienas iš jų laikỹs sàvo rañkose lãzdą. Miẽsto gãtvės bùs pìlnos berniùkų ir mergáičių, žaĩdžiančių Jerùzalės gãtvėse".

Taĩp kalba kareivìjų Viẽšpats: „Jéigu išlikusiems šìtos tautõs žmonẽms anomìs dienomìs atródys, jóg taĩ per daũg nuostabù, taĩ ar̃gi ir̃ mán anuõmet turẽs, jóg tàt per̃ daũg nustabù, atródyti? — Taĩp sãko kareivìjų Viẽšpats!"

Taĩp kalba kareivìjų Viẽšpats: „Štaĩ àš išláisvinsiu sàvo taũtą iš saulẽtekio šaliẽs ir̃ saulẽlydžio krãšto. Parvèsiu juõs namõ, ir̃ jiẽ gyveñs Jerùzalėje. Jiẽ bùs màno tautà, õ àš bũsiu jų Diẽvas — nekiñtamas, ištikimas".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 101, 16—18. 19—21. 29 ir 22—23 (P.: 17)

P. Atstatỹs Viẽšpats Jerùzalės miẽstą
ir̃ sù sàvo didžià šlóve pasiródys.

16 Geřbs tàvo, Viẽšpatie, vařdą pagónys,
tàvo didýbę — pasáulio valdõvai,
17 kaĩ atstatỹs Viẽšpats Jerùzalės miẽstą
ir̃ sù sàvo didžià šlóve pasiródys.
18 Vařgšų maldų̃ jis klausỹsis,
jų̃ prãšymų jis nepaniẽkins. —

P. Atstatỹs Viẽšpats Jerùzalės miẽstą
ir̃ sù sàvo didžià šlóve pasiródys.

19 Bùs parašýta ateĩnančiai kařtai,
ir̃ naujì žmónės Viẽšpatį gárbins:
20 „Pàžvelgė Viẽšpats iš áukštojo sósto,
pažiūrė̃jo iš dangaũs žẽmėn.
21 Áimanas išgir̃do belaĩsvių,
pàsmerktus mir̃t išvadãvo“. — **P.**

29 Ramýbėj gyveñs táu tarnáujantys žmónės,
tàvo globõj gyvuõs jų̃jų aĩniai.
22 Viẽšpaties vařdas Siònо miestė̀ bùs garsingas,
jį̃jį Jerùzalė šlóvins,
23 kaĩ susibur̃s vìsos taũtos, valstýbės
Viẽšpaties gárbint. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mk 10, 45

P. Aleliùja. — Žmogaũs Sūnùs atẽjo, kàd pàts tarnáutų
ir̃ sàvo gyvýbės káina daugýbę išpir̃ktų.
— **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 9, 46—50

Kas iš jūsų mažiausias, tas iš tiesų didis

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Tar̃p mokinių̃ kilo giñčas, kurìs ìš jų̃ didžiáusias.

Išskaĩtęs jų̃ slaptàs mintìs, Jėzus pasìšaukė vaĩką, pasistãtė šalià savę̃s ir̃ tãrė: „Kàs prìima šį̃ vaĩką vardañ manę̃s, prìima manè, õ kàs manè prìima, prìima tą̃, kurìs yrà manè siuñtęs. Kàs jũsų tárpe mažiáusias, tàs ìš tiesų̃ didis“.

Tadà atsìliepė Jõnas: „Mókytojau, mẽs mãtėme víeną žmõgų, tàvo vardù išvãrantį dėmonus. Mẽs jám draũdėme taĩ darýti, nės jìs neváikščioja kartù sù mumìs".

Jėzus atsãkė: „Nedraũskite! Kàs nė priẽš jùs, tàs ùž jùs!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaĩtinys Zch 8, 20—23

Daugel tautų ateis ieškoti Jeruzalėje kareivijų Viešpaties

Ìš prãnašo Zacharìjo knỹgos.

Taĩp kalba kareivìjų Viẽšpats:

„Bùs dár taĩp, jóg ateĩs taũtos ir daũgelio miẽstų gyvéntojai. Víeno miẽsto gyvéntojai eĩs pàs kitùs ir sakỹs: ‚Eĩkime maldýti Viẽšpaties rūstýbės, ieškóti kareivìjų Viẽšpaties. Eĩsiu ir àš'. Daũgel tautũ ir galìngų genčiũ ateĩs ieškóti Jerùzalėje kareivìjų Viẽšpaties ir maldýti Viẽšpaties rūstýbės".

Taĩp kalba kareivìjų Viẽšpats:

„Anomìs dienomìs dẽšimt įvairiakalbių tautũ výrų nutveĩs ùž ãpdaro výrui iš Jùdo ir, jį sulaĩkęs, sakỹs: ‚Mẽs nórime eĩti sù jumìs, nės girdėjóme: Diẽvas yrà sù jumìs' ".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 86, 2—3. 4—5. 6—7 (P.: Zch 8, 23)

P. Diẽvas sù mumìs — Emanuėlis!

2 Šventuosė kalnuosė Siòno miẽstas įkùrtas.
Viẽšpats jį labiáusiai brangìna
iš visų Jokũbo žẽmės vietóvių.

3 Skelbiamì garbìngi dalỹkai
apiẽ tavė, Diẽvo Miẽste. —

P. Diẽvas sù mumìs — Emanuèlis!

4 Rahãbą, Bãbelį gárbintojais sàvo laikýsiu;
štaĩ Filistėjos iř Týro, taipõgi Etiòpijos žmónės, —
iř jiẽ laĩkomi bùs kaĩp čià gimę.
5 Iř kalbẽs apiẽ Siòno kálną:
„Mótin! Jám yrà čiãgimiai visì aliái víeno,
jį̃ pàts Aukščiáusiasis laĩko". — **P.**

6 Viẽšpats rašỹs tautų̃ sąrašo knỹgoj:
„Tautų̃ čià gimtinė".
7 Õ jõs sáu giedõs, šókdamos šõkį:
„Visos mãnosios vérsmės ìš tavę̃s trýkšta". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mk 10, 45

P. Aleliùja. — Žmogaũs Sūnùs atẽjo, kàd pàts tarnáutų
iř sàvo gyvýbės káina daugýbę išpiřktų.
— **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 9, 51—56

Ryžtingai nukreipė savo žingsnius į Jeruzalę

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Atẽjus mẽtui, kaĩ turẽjo bũti àtimtas ìš pasáulio, Jẽzus ryžtìngai nùkreipė sàvo žingsniùs į̃ Jerùzalę. Jìs išsiuntė pirmà savę̃s pãsiuntinius. Tiẽ užẽjo į̃ víeną Samãrijos káimą paruõšti, kuř jám apsistóti. Bèt káimo gyvéntojai nesutìko jõ priimt̃i, nès jìs keliãvo Jerùzalės liñkui.

Taĩ girdẽdami, mokiniaĩ Jokũbas iř Jõnas sušùko: „Viẽšpatie, jéi nóri, mẽs liẽpsime ùgniai kristi ìš dangaũs iř juõs sunaikìnti!" Bèt jìs atsisùkęs sùdraudė juõs.

Jiẽ pasùko į̃ kìtą káimą.

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Neh 2, 1–8

Jei tau, karaliau, atrodytų gera, tai siųsk mane į gimtąjį miestą, kad jį atstatyčiau

Iš Nehemijo knygos.

Dvidešimtaisiais karaliaus Artaksėrkso viešpatavimo mėtais, Nizano mėnesį (man buvo pavesta rūpintis vynu), aš paėmiau vyno ir padaviau karaliui. Anksčiau aš karaliui blogai niekuomet neatrodžiau.

O dabar jis pakląusė manė: „Kodėl taip blogai tu atrodai? Ar kartais nėsergi? Nė, tu turi kokį rūpestį!"

Aš smarkiai išsigandau. Paskui karaliui tariau: „Tegyvuoja karalius per amžius! Kaip aš blogai neatrodysiu?! Juk miestas, kur mano tėvų kapai, griuvėsiais paverstas, jo vartai ugniės sunaikinti".

Karalius pakląusė: „Tai ko tu norėtum?"

Tada aš meldžiausi dangaus Dievui, po to pareiškiau karaliui: „Jeigu tau, karaliau, atrodytų gera ir jeigu pasitiki savo tarnu, tai siųsk manė į Judą, kad aš atstatyčiau miestą, kur mano tėvų kapai!"

Karalius, sėdint jam prie šalies karalienei, manęs atsiklausė: „Kaip ilgai užtruks tavo kelionė? Kada pargrįši?" Aš jam nurodžiau tikslų laiką. Karalius sutiko ir leido man iškeliauti.

Aš dar paprašiau karalių: „Jeigu karaliui atrodytų gera, tebus man duota laiškų sritiės už Upės valdytojams, kad tie manė praleistų keliauti į Judą; taipogi laišką karališkojo miško girininkui Asafui, kad tas man tiektų statybinio miško šventyklos tvirtovės vartams, miesto sienoms ir namams, į kuriuos aš noriu keliauti". Karalius patenkino mano prašymą, nes ant manęs buvo geroji mano Dievo ranka.

Tai Dievo žodis.

Atliepiamoji psalmė Ps 136, 1—2. 3. 4—5. 6 (P.: 6a)

P. Tepridžiūsta priẽ gómurio màno liežùvis,
jéigu tavęs neatmiñčiau.

1 Priẽ Babilònijos ùpių sėdėdami verkiam,
Siòno kálną atmìnę.
2 Añt kařklo šakų sukabìntos
mūsų nutìlusios árfos. — **P.**

3 Mūsų trėmėjai mùms liẽpia
gíesmes giedóti;
mūsų engėjai rãgina džiūgaut:
„Pagiedókite apiẽ Siòno kálną!" — **P.**

4 Kaĩp mùms giedóti Viẽšpaties gíesmes:
mùms svetimà ši žẽmė!
5 Jéigu, Jerùzale, tavė àš užmiřščiau,
màno dešinẽ tenuvýsta. — **P.**

6 Tepridžiūsta priẽ gómurio màno liežùvis,
jéigu tavęs neatmiñčiau,
jéigu tù mán brangėsnė nebūtum
ùž visùs džiaugsmùs, Jerùzale màno!

Posmelis prieš evangeliją Fil 3, 8—9

P. Aleliùja. — Àš rýžausi vìsko netèkti
iř vìską laikaũ sąšlavomis,
kàd tìk laimėčiau Krìstų
iř bũčiau jamė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 9, 57—62

Aš seksiu paskui tave, kur tik tu eitum!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Jėzui sù mokiniaĩs eĩnant keliù, vienas žmogùs Jėzui pasãkė: „Àš sèksiu pãskui tavė, kuř tik tù eĩtum!"

Jėzus atsãkė: „Lãpės tùri ùrvus, padángių sparnuõčiai — lizdùs, õ Žmogaũs Sūnùs netùri kuř galvõs priglaũsti".

Kitám žmõgui jis pasãkė: „Sėk pãskui manė!" Tàs atsãkė: „Viẽšpatie, léisk mán pirmiaũ pareĩti tėvo palaĩdoti".

Jėzus atsìliepė: „Palìk mìrusiems láidoti sàvo numìrėlius, õ tù eĩk ir skélbk Diẽvo karalỹstę!"

Dár víenas tãrė: „Àš sėksiu pãskui tavė, Viẽšpatie, bèt léisk mán pirmiaũ atsisvéikinti sù namìškiais".

Jėzus tám pasãkė: „Nẽ víenas, kurìs prìdeda rañką priẽ árklo ir žvalgosi atgaĩ, netiñka Diẽvo karalỹstei".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Neh 8, 1—4a. 5b—6. 8—12

Ezdras atskleidė Įstatymo knygą ir pašlovino Viešpatį; visi atsiliepė: „Amen, amen!"

Ìš Nehemìjo knỹgos.

Visà tautà vieningai atvỹko į áikštę priẽ Vandeñs vařtų ir prãšė Rãšto mokõvą Èzdrą atsinèšti knỹgą Mõzės Įstãtymo, kuriõ laikýtis Viẽšpats bùvo įsãkęs izraelitams. Septiñtojo mėnesio pìrmąją diẽną kùnigas Èzdras atsinešė Įstãtymo knỹgą į susirinkìmą, kuriñ susiẽjo vỹrai ir móterys beĩ visì gãlintys suprąsti. Nuõ ankstaũs rýto iki vidùdienio aikštėjė priẽ Vandeñs vařtų Èzdras skaĩtė iš knỹgos výrams ir móterims beĩ tíems, kuriẽ galėjo suprąsti. Visà tautà atidžiaĩ klaũsėsi skaĩtomo Įstãtymo.

Rãšto mokõvas Èzdras stovėjo añt medinės, tám tỹčia įrengtõs pakylõs. Jám knỹgą atskleĩdus, visì atsistójo. Tuomèt Èzdras pašlóvino Viẽšpatį, didįjį Diẽvą. Visì, iškẽlę rankàs, atsìliepė: „Ãmen, ãmen!" Paskuĩ nusìlenkė, púolė priẽš Viẽšpatį žẽmėn ir véidu liẽtėsi žẽmės. Èzdras

skaĩtė iš Diẽvo Įstãtymo knỹgos skyrẽliais, õ levìtai juõs áiškino, taĩp kàd žmónės galėjo supràsti, kàs bùvo skaitýta.

Paskuĩ valdýtojas Nehemijas, kùnigas beĩ Rãšto mokõvas Èzdras iř žmónes mókiusieji levìtai vìsai taũtai paskélbė: „Šiañdien yrà šveñtė Viẽšpaties, jũsų Diẽvo, gařbei. Neliūdėkite iř neveřkite!" Màt išgirdę Įstãtymo žodžiùs, visì žmónės pravìrko.

Iř tãrė jíems Èzdras: „Eĩkite, geraĩ paválgykite iř išgérkite saldaũs vỹno! Šiõ tõ pasiūskite iř tiems, kuriẽ pãtys niẽko netùri, nès šiañdien yrà šveñtė Viẽšpaties gařbei. Nebúkite susirúpinę, nès džiaugìmasis Viẽšpačiu yrà mũsų stiprýbė!"

Taĩp pàt iř levìtai ramìno liáudį, sakýdami: „Nusiramìnkite, nès šì dienà — šventà. Nesielvartáukite!" Tadà visì žmónės nuẽjo válgyti iř gérti, dalýtis sù netùrinčiais — minėti didžiõs linksmýbės, nès jiẽ suprãto žodžiùs, kuriẽ bùvo jíems paskelbtì.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 8. 9. 10. 11 (P.: 9a)

P. Įsãkymai Viẽšpaties tiẽsūs, džiùgina šìrdis.

8 Tóbulas Viẽšpaties dúotas Teisýnas: jis dvãsią gaivìna,
Pasãkymas Viẽšpaties tvìrtas,
išmintiẽs móko varguõlį. — **P.**

9 Įsãkymai Viẽšpaties tiẽsūs, džiùgina šìrdis,
paliepìmas Viẽšpaties týras,
akìms dúoda šviesýbę. — **P.**

10 Viẽšpaties báimė grynà, tvẽria peř ámžius,
Viẽšpaties sprendìmai tikrì,
visì aliái víeno teisìngi. — **P.**

11 Daũg brangesnì jiẽ ùž áuksą, ùž tyriáusiąjį áuksą,
saldesnì jiẽ ùž mẽdų, tą kõrio skỹstį. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mk 1, 15

P. Aleliùja. — Prisiartìno Diẽvo karalỹstė.
Atsiverškite ir tikėkite Evangėlija. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 10, 1—12

Jūsų ramybė nužengs ant tų namų

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Lùką.

Viẽšpats paskýrė dár kitùs septýniasdešimt dù mókinius ir išsiuntė juõs põ dù, kàd eĩtų pirmà jõ į visùs miestùs beĩ vietóves, kur jis pàts ketìno vỹkti.

Jìs jiems sãkė: „Pjūtìs didžiùlė, õ darbiniñkų mãža. Todẽl prašýkite pjūtiẽs šeimininką siųsti darbiniñkų į sàvo pjūtį. Keliáukite! Štaĩ àš siunčiù jùs lýg avinėliùs tarp vilkų. Nesinėškite pinigìnės, neĩ krẽpšio, neĩ autùvo ir niẽko kelyjė nesvéikinkite.

Į kuriuõs tìk namùs užeĩsite, pirmiáusia tarkite: ‚Ramýbė šiems namáms!' Ir jéi teñ gyveñs ramýbės veřtas žmogùs, jūsų ramýbė nužeñgs añt tų namų, õ jéi nė,— sugrįš pàs jùs. Pasilìkite tuosė pačiuosė namuosė, válgykite ir gérkite, kàs dúodama, nès darbiniñkas veřtas sàvo ùžmokesčio.

Nesikilnókite iš namų į namùs. Jéi nueĩsite į kurį nórs miẽstą ir jùs priimš, válgykite, kàs bùs jùms padẽta. Gýdykite tõ miẽsto ligónius ir sakýkite visíems: ‚Jùms prisiartìno Diẽvo karalỹstė!'

Õ jéigu užsùksite į tókį miẽstą, kur jūsų nepriimš, išẽję į áikštę, tarkite: ‚Mẽs jùms nukrãtome nètgi jūsų miẽsto dùlkes, prilìpusias priẽ mūsų kójų, bèt vìs tíek žinókite: Diẽvo karalỹstė jaũ čià!'

Sakaũ jùms: ateĩs dienà, kaĩ Sodòmai bùs lengviaũ negù anám miẽstui".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Bar 1, 15—22

Mes nusidėjome Viešpačiui — nebuvome jam klusnūs

Iš prãnašo Barùcho knỹgos.

Viẽšpats, mũsų Diẽvas, teisùs; õ mùms põ šiái diẽnai teberaũsta véidas iš gẽdos — mùms, Jùdo žmonẽms ir Jerùzalės gyvéntojams, mũsų karãliams ir pranašáms beĩ mũsų tėváms, nès mẽs nusidẽjome Viẽšpačiui — nebùvome jám paklùsnūs. Neklaũsėme Viẽšpaties, mũsų Diẽvo, balso, nevýkdėme įsãkymų, kuriuõs mùms Viẽšpats dãvė.

Nuõ tõs dienõs, kuriã mũsų prótėvius išvedė Viẽšpats iš Egìpto, ikì pàt šiõl mẽs nebùvome klùsnūs Viẽšpačiui, mũsų Diẽvui. Mẽs užsispýrę neklaũsėme jõ balso. Todẽl mùs pérsekioja bẽdos ir tàs prakeikìmas, kuriuõ peř sàvo tarną Mõzę Viẽšpats grasìna anądien, kaĩ mũsų prótėvius vẽdė iš Egìpto, idañt atidúotų mùms šãlį, plůstančią pienu ir medumì. Ir taĩp tebėrà põ šiái diẽnai. Neklaũsėme Viẽšpaties, mũsų Diẽvo, balso, skambėjusio visosė kalbosė pranašų, kuriuõs jìs mùms siuñtė. Kiekvíenas iš mũsų sẽkė sàvo netyrõs širdiẽs troškìmais; tarnãvome svetimíems dieváms, darýdami taĩ, kàs Viẽšpaties, mũsų Diẽvo, akìms nepatiñka.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 78, 1—2. 3—5. 8. 9 (P.: 9bc)

P. Viẽšpatie, mùs išvadúoki,
kàd skambėtų šlovẽ tàvo vařdui.

[1] Õ Diẽve, į pãveldą tàvo pagónys atẽjo,
sumáitojo tàvo šventóvę,
sugrióvė Jerùzalės miẽstą.
[2] Mėtė lavónus tàvo tarnų lèst dangaũs paũkščiams,
žẽmės žvėrìms draskýti kůnus tàvo ištikimųjų. — **P.**

3 Jų kraũją kaĩp vándenį apliñk Jerùzalę liejo,
iř nebùvo kám juõs paláidot.
4 Niẽkino mùs mũsų kaimýnai,
tiẽ, kuř apliñk mùs gyvẽna — týčiojas, juõkias.
5 Viẽšpatie, kõlei taĩp bùs? ař rũstausi ámžiais?
ař vìs kaĩp ugnìs dègs tàvo nuožmùmas? — **P.**

8 Mùms neminėk mũsų senõlių kaltýbių,
skubėk gailestìngai mũsų prikélti,
nès mẽs tãpome vìsiški skuřdžiai. — **P.**

9 Mũsų Gélbėtojau, Diẽve, padėk mùms:
garbẽ bùs tàvo vařdui!
Mùs išvadúoki, atléiski mũsų kaltýbes,
kàd skambėtų šlovẽ tàvo vařdui. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 94, 8ab

P. Aleliùja. — Õ, kàd išgiřstumėt šiañdien,
kã jùms Viẽšpats bylója:
„Tegùl jũsų širdys nebũna storžiẽvės". —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 10, 13—16

Kas niekina mane, niekina tą, kuris yra mane siuntęs

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus sãkė: „Vařgas táu, Chorazìne! Vařgas táu, Betsaìda! Jéigu Týre iř Sidonė bútų padarýta stebùklų, kokiẽ padarýti jumysė, jų gyvéntojai bútų seniaĩ atsiveřtę iř atgailójęs sù ašutinė iř pelenuosė. Todẽl Týrui iř Sidònui teismė bùs lengviaũ negù jùms.

Iř tù, Kafarnáume, nègi bũsi išáukštintas ikì dangaũs? Tù nugarmėsi ikì prãgaro!

Kàs jũsų klaũso, manęs klaũso. Kàs jùs niẽkina, manė niẽkina. Õ kàs niẽkina manė, niẽkina tã, kurìs yrà manė siuñtęs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Bar 4, 5—12. 27—29

Tasai, kuris atsiuntė jums nelaimę,
atneš jums ir džiaugsmą

Iš prãnašo Barùcho knỹgos.

Turėk pasitikėjimo, màno taũta: tù vadiníes Izraèlis! Jũs bùvote parduotì tautóms, bèt nè sunaikìnimui. Kadángi įpýkdėte Diẽvą, jũs bùvote paliktì príešų vãliai. Jũs gì užrũstinote sàvo Kūrėją, aukódami ãtnašas dėmonams, õ nè Diẽvui. Užmiršote sàvo maitìntoją — ámžinąjį Diẽvą. Nuliũdinote taĩpgi Jerùzalę — jũsų augìntoją.

Jinaĩ gì regėjo, kaĩp jùs ištìko Diẽvo rūstýbė; jì sãkė: „Klausýkite, Siòno kaimýnai! Diẽvas mán àtsiuntė dìdelį síelvartą. Àš gì turėjau matýti, jóg išvãromi màno sũnūs ir dùkros, kaĩp nùbaudė juõs Amžinàsis. Sù džiaugsmù àš juõs užauginaũ, sù verksmù ir raudõm juõs išléisti turėjau. Tegùl nesidžiaũgia niẽkas, kàd àš — našlẽ ir visų paliktóji; dẽl nuódėmių sàvo vaikų àš likaũ vienišà, nès jiẽ nukrỹpo nuõ Diẽvo Įstãtymo.

Turėkite pasitikėjimo, màno vaikaĩ: šaũkitės Diẽvo! Taĩp lėmęs, jisaĩ jùs ir vẽl prisimiñs! Kaĩp jũsų šìrdys bùvo paliñkusios nuklýsti nuõ Diẽvo, taĩp dabaĩ jũs ródykite dešimteriópą uolùmą atsiveĩrsti ir jõ ieškóti. Jisaĩ, kuris àtsiuntė jùms neláimę, išgélbėjęs jùs, atnèš jùms ámžiną džiaũgsmą!".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 68, 33—35. 36—37 (P.: 34a)

P. Beturčiùs Viẽšpats giĩrdi.

33 Kélkit gálvas aukštýn, nuolankíeji, pradžiùkit!
Teatgìs šìrdys tũ, kuriẽ Diẽvo íešk̃o.
34 Beturčiùs Viẽšpats giĩrdi,
neniẽkin savũjų, apkaltũ grandìnėm.

35 Garbę tedúoda dangùs jám ir žẽmė,
jūrų platýbės ir kàs josė gýva. — **P.**

36 Tikraĩ išvaduõs Diẽvas Siòną
ir Jùdo miestùs leĩs atstatýti.
Teñ savìškiai gyveñs, krãštą užvaldę.
37 Ir vaikaĩ jõ tarnų̃ paveldẽs tą̃ žẽmę.
Teñ tėvỹnę atràs, kuriẽ gerbia jõ vardą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja. — Šlovẽ táu, Tẽve,
dangaũs ir žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 10, 17—24

Džiaukitės, kad jūsų vardai įrašyti danguje

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Septýniasdešimt dù mokiniaĩ sugrį̃žo ir sù džiaugsmù kalbėjo: „Viẽšpatie, mùms paklūsta nėt dėmonai dẽl tàvo vardo".

Õ Jėzus atsìliepė: „Mačiaũ šėtõną, kaĩp žaĩbą kriñtantį ìš dangaũs. Štaĩ àš sùteikiau jùms gãlią mìndžioti gyvatės beĩ skorpionùs ir visókią príešo galýbę, kàd niẽkas jùms nepakeñktų. Bėt jũs džiaũkitės nė tuõ, kàd dvãsios jùms pavaldžios; džiaũkitės, kàd júsų vardaĩ įrašýti dangujė".

Tuomėt Jėzus pradžiùgo Šventąja Dvasià ir prabìlo: „Àš šlóvinu tavė, Tẽve, dangaũs ir žẽmės Viẽšpatie, kàd pàslėpei taĩ nuõ išmintingų̃jų ir gudrių̃jų, õ apréiškei mažutẽliams. Taĩp, Tẽve, nės táu taĩp patiko. Viskas mán yrà màno Tẽvo atidúota. Ir niẽkas nežìno, kàs yrà Sūnùs, tìk Tẽvas, ir kàs yrà Tẽvas, tìk Sūnùs ir tàs, kám Sūnùs panorẽs apréikšti".

Atsigrę̃žęs vien tiktaĩ į mókinius, jis tãrė: „Palaimintos ãkys, kuriõs rẽgi, ką̃ jũs rẽgite. Sakaũ jùms: daũgel pranašų ir karãlių tróško išvýsti, ką̃ jũs mãtote, bèt neišvýdo, ir išgirsti, ką̃ jũs girdite, bèt neišgirdo".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT SEPTINTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Jon 1, 1—2, 1. 11

Jona išsileido kelionėn, kad pabėgtų nuo Viešpaties veido

Iš prãnašo Jõnos knỹgos.

Viẽšpaties žõdis pasigirdo Amitãjo sūnui Jõnai: „Léiskis keliõnėn! Nuvỹk į Ninivę, tą didelį miẽstą, ir skélbk jám grẽsiančią baũsmę! Manė màt pasiekė žinià apiẽ jõ niekšiškùmą". Jonà išsiléido keliõnėn — bèt tám, kàd pabẽgtų nuõ Viẽšpaties véido Taršišan. Jisaĩ nukeliãvo į Jãfą, tenaĩ susirãdo Taršišan išplaũkiantį laĩvą ir, užmokẽjęs ùž kẽlią, įlìpo, kàd plaũktų sù jaĩs į Taršišą — pabẽgtų nuõ Viẽšpaties véido. Bèt Viẽšpats paléido añt jū́ros dìdelį vė̃ją. Pakìlo siaubìnga audrà, ir laĩvui iškìlo pavõjus sudùžti. Jūreĩviai įbū́go, ir ẽmė kiekvíenas šaũktis sãvojo diẽvo. Jiẽ ẽmė nèt laĩvo króvinį mẽtyti jū́ron, idañt palengvė̃tų laĩvas. Jonà, nulìpęs į laĩvo ãpačią ir atsigùlęs, kietaĩ sáu miegójo.

Priẽjęs priẽ jõ kapitõnas, jį̃ kẽlė: „Kaĩpgi gali tù miegóti! Kélkis ir šaũkis sãvojo Diẽvo; galbū́t tàs Diẽvas mùs prisimiñs, ir mẽs nepaskẽsime".

Jūreĩviai tarpùsavy ẽmė kalbė̃ti: „Mèskime bùrtus, idañt sužinótume, kàs yrà kaĩtas dė̃l šitos mū́sų neláimės". Jiẽ mẽtė bùrtus, ir tiẽ paródė Jõną.

Tadà jiẽ pradė̃jo jį̃ kamantinė̃ti: „Nà, pasakýk mùms, kuõ tù vertíesi, iš kuĩ atkeliáuji, kokiõs tù šaliẽs ir tautýbės".

Tàs jiems atsãkė: „Esù hebrãjus ir gárbinu Jãhvę — dangaũs Diẽvą, kurìs padãrė jū́rą ir žemýną".

Tadà įsibáiminę výrai jį̃ kláusė: „Kodẽl tù taĩ padareĩ?" Jiẽ màt žinójo, kàd tàs bẽga nuõ Viẽšpaties véido, nès bùvo jíems taĩ pasisãkęs. Jiẽ tãrė: „Ką̃ sù tavim̃ mùms darýti, kàd júra nurìmtų ir̃ nuõ mũsų atstótų?" Màt júra siáutėjo vìs smarkiaũ.

Anàs atsãkė: „Imkit manė̀ ir̃ įmėskite júron, kàd tóji nurìmtų — nuõ jũsų atstótų. Àš jùk žinaũ, kàd peř màno kaĩltę jùs ši didelė audrà ištiko". Õ výrai ùžgulė irklus, kàd krañtą pasiektų, bèt niẽko negalė̀jo padarýti, nès júra siaũtė priẽš juõs vìs smarkiaũ.

Tuomèt jiẽ pradė̀jo šaũktis Jãhvės: „Viẽšpatie, neléisk mùms pražũti peř šitą žmõgų ir̃ tõ, ką̃ dabař padarýsime, nepalaikýk mùms nužùdymu! Viẽšpatie, tù pasielgei, kaĩp panorė̀jai". Jiẽ sùgriebė Jõną ir̃ įmetė̀ júron, ir̃ júra siaũsti palióvė. Õ výrai labaĩ įsibáimino Viẽšpaties: jiẽ paaukójo Viẽšpačiui ãtnašą ir̃ daũg įžadų jám padãrė.

Õ Viẽšpats àtsiuntė dìdelę žùvį, ir̃ tóji Jõną prarìjo. Jonà prabùvo žuviẽs pilvė trìs dienàs ir̃ naktìs. Žuviẽs pilvė Jonà meĩldėsi Viẽšpačiui, sàvo Diẽvui. Ir̃ Viẽšpats įsãkė žùviai atrìjus išmèsti Jõną į̃ krañtą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Jon 2, 3. 4. 5. 8 (P.: 7c)

P. Tù manė̀ gývą ištráuksi iš kãpo,
Viẽšpatie, Diẽve tù màno!

3 Sàvo neláimėj àš Diẽvo šaukiaũsi,
ir̃ jis manė̀ išklaũsė.
Ìš pragarmẽs àš šaukiaũsi pagálbos,
ir̃ tù išgirdaĩ màno balsą. — **P.**

4 Tù manė̀ įmetei júron, į̃ pãčią jõs gelmę,
visą manė̀ vandeñs sraũtai užliejo.
Tãvosios bañgos viršum̃ manę̃s rìtos,
tàvo verpẽtai viršum̃ manę̃s sùpos. — **P.**

5 Àš pagalvójau: iš tàvo akiũ pavarýtas,
kaĩp begalėsiu tàvo šventóvę regėti? — **P.**

8 Sielvartui spáudžiant, prisiminiau Diẽvą, —
màno maldà jõ šventỹklon veržės. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 13, 34

P. Aleliùja. — Àš jùms dúodu naũją įsãkymą, —
sãko Viẽšpats, —
kàd jũs víenas kìtą mylėtumėte,
kaĩp àš jùs mylėjau. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 10, 25—37

Kas gi mano artimas?

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Štaĩ atsistójo víenas Įstãtymo mókytojas iĩ, mėgindamas Jėzų, pakláusė: „Mókytojau, kã turiù darýti, kàd laimėčiau ámžinąjį gyvẽnimą?"

Jėzus tãrė: „Õ kàs parašýta Įstãtyme? Kaĩp skaitaĩ?"

Tàs atsãkė: „Mylėk Viẽšpatį, sàvo Diẽvą, visà širdimì, visà síela, visomìs jėgomìs iĩ visù protù, õ sàvo aĩtimą kaĩp savė pãtį".

Jėzus jám tãrė: „Geraĩ atsakeĩ. Taĩ darýk, iĩ gyvénsi".

Norėdamas pasitéisinti, anàs pakláusė Jėzų: „Õ kàs gì màno aĩtimas?"

Jėzus prabìlo: „Víenas žmogùs keliãvo iš Jerùzalės į Jèrichą iĩ pakliùvo į plėšikų rankàs. Tiẽ ìšrengė jį, sùmušė iĩ nuėjo sáu, palikdamì pùsgyvį. Atsitiktinaĩ tuõ pačiù keliù ėjo víenas kùnigas. Jis pamãtė, bèt praẽjo kità pusė kẽlio. Taipõgi iĩ levìtas, prõ tą viẽtą eĩdamas, jį mãtė iĩ praẽjo kità kẽlio pusė.

Õ víenas pakeleĩvis samariẽtis, užtikęs jį, pasigailėjo. Jìs priẽjo priẽ jõ, užpýlė añt žaizdų aliẽjaus iĩ vỹno, aptvárstė jàs; paskuĩ, užkėlęs añt sàvo gývulio, nugabẽno į ùžeigą iĩ slaũgė jį.

Kitą dieną jis išsiėmė dù denarùs, pàdavė ùžeigos šeimininkui ir tãrė: ‚Slaugýk jį, õ jéigu išléisi ką viršaũs, sugrįžęs àš táu atsilýginsiu'.

Kàs iš šitų trijų táu atródo bùvęs artimas patẽkusiam į plėšikų rankàs?"

Jis atsãkė: „Tàs, kuris paródė jám gailestingùmo".

Jėzus atsãkė: „Eĩk ir tù taĩp darýk!"

Girdėjote Viešpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Jon 3, 1—10

Niniviečiai nusigręžė nuo piktojo kelio, ir Dievas pasigailėjo

Iš prãnašo Jõnos knỹgos.

Viešpaties žõdis pasigirdo Jõnai añtrąjį karta: „Kélkis! Nuvỹk į Ninivę, tą didelį miẽstą, ir skélbk jám baũsmę, kurią táu pranèšiu". Jonà atsikėlęs nuvỹko Ninivėn, kaĩp Viẽšpats jám bùvo paliẽpęs. Ninivė Diẽvui bùvo didelis miẽstas — trijų dienų apėjimo. Jonà pradėjo apeĩti miẽstą vienõs dienõs kelionė ir šaũkė, sakýdamas: „Dár kẽturiasdešimt dienų, ir Ninivė bùs sunaikinta!" Niniviẽčiai Dievù patikėjo, paskélbė pãsninką ir apsiviĩko maišaĩs — nuõ didžiáusio iki mažiáusio.

Šiái žiniai pasiekus Ninivės karãlių, tasaĩ pasikėlė nuõ sósto, nusimetė karãliaus apsiaũstą, apsiviĩko atgailõs drabužiù ir sėdo į pẽlenus. Jis liẽpė paskélbti Ninivėje tókį karãliaus ir jõjo didikų pótvarkį: „Tè niẽko neválgo žmónės; tè niẽko neėda galvìjai, stambieji ir smulkieji, tè jiẽ nesigãno ir nègeria vandeñs. Tegùl jiẽ apsivelka atgailõs drabùžiais — žmónės ir galvìjai. Tegùl jiẽ smarkiai šaũkiasi Viẽšpaties; kiekvienas tegùl nusigrįžia nuõ piktojo kẽlio ir nuõ neteisýbės, kurià yrà susitẽpęs

rankàs. Kàs žìno, gál Diẽvas ìr pérvirs, gál pagailẽs, galbũt atsileĩs jám dẽgantis rũstis, ìr mẽs nepražũsime?"

Ir Diẽvas mãtė jũ dárbus,— kàd jiẽ nusigręžė nuõ piktojo kẽlio, — ir Diẽvui pagaĩlo darýti tą blõgį, kuriuõ jíems bùvo grasinęs, ir jõ nepadãrė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 129, 1—2. 3—4ab. 7—8 (P.: 3)

P. Jéi vìs nedorýbes minėsi, Viẽšpatie,
kàs begalẽs išsitéisint?!

1 Ìš vaĩgo bedùgnės šaukiúos tavẽs, Diẽve:
2 Diẽve, išgìrsk màno baĩsą!
Tegù tàvo aũsys klaũsos įdẽmiai
màno maldáujančio šaũksmo. — **P.**

3 Jéi vìs nedorýbes minėsi,
kàs begalẽs išsitéisint?!
4 Bėtgi tù atléisi kaltýbes,
ir vẽl táu tarnáusim. — **P.**

7 Diẽvas yrà gailestingas:
jis visuomèt išvadúoja.
8 Jìs tikraĩ sàvo taũtą išgélbės
iš visų nedorýbių. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 11, 28

P. Aleliùja. — Paláiminti tiẽ, kuriẽ klaũsosi Diẽvo žõdžio
ir jõ laĩkosi. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 10, 38—42

Morta pakvietė jį į svečius.
Marija išsirinko geriausiąją dalį

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus užsùko į vieną káimą. Teñ vienà móteris, vardù Mortà, pàkvietė jį į svečiùs. Jì turėjo sẽserį, vardù Ma-

rìją. Ši atsisėdusi priẽ Viẽšpaties kójų, klaũsėsi jõ žõdžių.

Mortà bùvo susirūpinusi visókiu patarnãvimu. Jì stàbtelėjo ir pasiskùndė: „Viẽšpatie, táu nerūpi, kàd sesuõ paliẽka manè vieną patarnáuti? Sakýk, kàd jì mán padėtų".

Tačiaũ Viẽšpats atsãkė: „Mõrta, Mõrta, tù rūpiniesi ir sielojiesi daũgeliu dalýkų, õ reĩkia tìk vieno. Marijà išsiriñko geriáusiąją dãlį, kurì nebùs iš jõs atimtà".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TRẼČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Jon 4, 1—11

Tau gaila gebenės,
o man ar nereikėjo pagailėti Ninivės?

Ìš prãnašo Jõnos knỹgos.

Diẽvui pagaĩlo darýti tą blõgį, kuriuõ jis bùvo grasinęs Ninìvei, ir jõ nepadãrė. Tataĩ bė gãlo supỹkino Jõną, ir tàs įniršo. Jìs púolė melsti Viẽšpatį, kalbėdamas: „Viẽšpatie, ar tõ àš jaũ nesakiaũ, dár namiẽ tebebūdamas? Todẽl ir norėjau pabėgti Taršišan, kadángi žinójau, jóg tù esì maloningas ir gailestingas Diẽvas, kantrùs ir turtingas malónės, kàd tù pagailėsi darýti blõgį. Dabar gì, Viẽšpatie, atimk mán verčiaũ gyvýbę! Geriaũ mán numirti nekaĩp gyvénti".

Viẽšpats atsìliepė: „Ar̃gi teisìnga táu pỹkti?"

Jonà iškeliãvo iš miẽsto ir apsistójo į rytus nuõ jõ. Tenaĩ pasidìrbo lapinę ir jõsios pavėsyje atsisėdo paláukti, kàs atsitiks sù miestù. Õ Viẽšpats Diẽvas liẽpė išáugti virš Jõnos gẽbenei, kurì turėjo teĩkti jõ gálvai šešėlį ir jám nuslopinti ãpmaudą. Jonà labaĩ apsìdžiaugė gẽbene. Bèt kitą rytą beaũštant Diẽvas pàsiuntė kirmėlę, kurì pagráužė gẽbenę, ir tóji nudžiūvo.

Sáulei pakìlus, Diẽvas pàsiuntė galándantį rýtvėjį. Sáulė svìlino Jõnai gálvą, taĩp kàd Jõną palìko jẽgos. Ir̃ jis sáu ẽmė linkėti mirtiẽs, sakýdamas: „Geriaũ mán numir̃ti nekaĩp gyvénti".

Bèt Diẽvas pakláusė Jõną: „Ar̃gi teisìnga táu pỹkti dẽl tõs gẽbenės?"

Tàs atsãkė: „Taĩp, teisìnga mán pỹkti, liñkint sáu mirtiẽs!"

Tàd Viẽšpats prabìlo: „Táu gaĩla gẽbenės, kuriõs tù nepúoselėjai ir̃ neauginaĩ. Peĩ nãktį jì atsirãdo, peĩ nãktį jõs ir̃ nelìko. Õ mán ar̃ nereikėjo pagailėti Ninìvės, tõ dìdelio miẽsto, kuriamė gyvẽna daugiaũ neĩ šim̃tas dvìdešimt tũkstančių žmonių̃, nemókančių atskìrti dešinẽs nuõ kairẽs, — bė tõ, dár daugýbė galvìjų?"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 85, 3—4. 5—6. 9—10 (P.: 15b)

P. Viẽšpatie, tù gailestìngas, rũstaut negreĩtas.

3 Viẽšpatie, manę̃s pagailėki,
bė paliovõs į̃ tavė àš šaukiúosi.
4 Tù sàvo taĩrno síelą palìnksmink,
į̃ tavė, Viẽšpatie, keliù sàvo dvãsią. — **P.**

5 Viẽšpatie, tù meilùs, malonìngas
ir̃ gailestìngas visiems, kuriẽ tavę̃s šaũkias.
6 Viẽšpatie, màno maldõs paklausýki,
pasidomėki, kõ gar̃siai maldáuju. — **P.**

9 Visos tàvo sutvértosios taũtos
eĩs tavę̃s, Viẽšpatie, gárbint,
skelbs tàvo var̃dą.
10 Tù esì dìdis ir̃ stebuklìngas,
tù, tiktaĩ tù esì Diẽvas! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Rom 8, 15

P. Aleliùja. — Jūs gãvote įsūnỹstės Dvãsią,
kuriojė šaũkiame: „Ãba, Tėve!" —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 11, 1—4

Viešpatie, išmokyk mus melstis

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Kařtą Jėzus vienojė viėtoje meldėsi. Jám baĩgus maldą, vienas mokinỹs paprãšė: „Viešpatie, išmókyk mùs melstis, kaĩp ir Jõnas išmókė savúosius mókinius".

Jėzus tãrė jiems: „Kaĩ melsitės, sakýkite: ‚Tėve, teesiẽ šveñtas tàvo vařdas. Teateiniẽ tàvo karalỹstė. Kasdiẽnės mūsų dúonos dúok mùms kasdiẽn ir atléisk mùms mūsų kaltės, nės ir mẽs atléidžiame visiems sàvo skõlininkams, ir nevėsk mūsų į pagùndą' ".

Girdėjote Viešpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Mal 3, 13—20a (3, 13—4, 2a)

Ateis štai diena, kaitri tartum krosnis

Iš prãnašo Malachìjo knỹgos.

„Įžūlios jūsų kalbos apiẽ manė, — sãko Viešpats. — Jūs kláusiate: ‚Õ ką mẽs tarpùsavy kalbame apiẽ tavė?' Jūs gi sãkote: ‚Beprãsmiška Diẽvui tarnáuti. Kokià mùms naudà, kàd laĩkomės jõ nuródymų ir váikštome apsivilkę gėdulu kareivijų Viešpaties akìvaizdoje? Todėl mẽs laimingais laĩkome išpuĩkėlius; jùk nedõrėliams sėkasi: jiẽ Diẽvą bañdo, ir niẽko jiems nenutiñka' ".

Taĩp tarp savęs kalbėjosi tiẽ, kuriẽ bijójo Viẽšpaties. Viẽšpats nugirdo ir įsiklaũsė, ir jõ akivaizdoje bùvo parašýta knygà, atsimenanti visùs, kuriẽ Viẽšpaties bijo ir gerbia jõ vardą. „Tą diẽną, kurią àš pariñksiu,— sãko kareivijų Viẽšpats,— jiẽ tàps ypatinga màno nuosavýbe. Àš bũsiu jiems gẽras, kaĩp gẽras kàd ẽsti žmogùs sàvo sũnui, kuris jám tarnáuja. Tuomèt jũs vẽl pamatýsite skirtumą tarp teĩsiojo ir bediẽvio — tarp tõ, kuris Diẽvui tarnáuja, ir tõ, kuris jám netarnáuja.

Ateĩs štaĩ dienà, karštà tartum krósnis: tadà visi išpuĩkėliai ir nedõrėliai paviřs į šiáudus, ir ateĩsianti dienà juõs sudẽgins,— sãko kareivijų Viẽšpats.— Neĩ šakniẽs, neĩ šakõs jiems nepalìks. Õ jùms, kuriẽ bijotės mãnojo vardo, patekẽs teisingùmo sáulė, ir jõs spinduliaĩ jùs išgýdys".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 1, 1—2. 3. 4 ir 6 (P.: 39, 5a)

P. Laimingas žmogùs, kuris Viẽšpačiu tiki,

[1] Laimingas, kuris neklaũso piktũ patarìmų,
nestója añt paklýdėlių kẽlio,
nesėdi sù nepraustabuřniais.
[2] Viẽšpaties mėgsta Teisýną,
mąsto jį diẽną ir nãktį. — **P.**

[3] Jis — kaĩp tàs mẽdis, priẽ upẽlio sodintas,
duõs gẽrą derlių, mẽtui atẽjus,
nevýsta jõ lãpai;
visi darbaĩ jõ sėkmingi. — **P.**

[4] Nė taĩp sù bediẽviais, nė taĩp!
Jiẽ kaĩp pelaĩ, sklaĩdomi vėjo.
[6] Į teisiųjų gyvẽnimo kẽlią Viẽšpats žiũri malõniai,
õ kẽlias bediẽvių į prãžũtį vẽda. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Apd 16, 14b

P. Aleliùja. — Atvérk, Viẽšpatie, mū́sų šìrdį
tàvo Sūnaũs žõdžiams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 11, 5—13

Prašykite, ir jums bus duota

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Jëzus kalbëjo sàvo mokiniáms: „Kàs nórs ìš jū́sų turẽs draũgą ir̃, nuẽjęs pàs jį̃ vidùrnaktį, sakỹs: ‚Bičiùli, paskõlink mán trìs kepaliukùs dúonos, nès draũgas ìš keliõnės pàs manė atvỹko ir̃ àš neturiù kõ dúoti válgyti'. Õ anàs ìš vidaũs atsiliẽps: 'Nekváršink manę̃s! Dùrys jaũ uždarýtos, õ àš sù vaikaĩs lóvoje, negaliù kéltis ir̃ táu dúoti'.

Àš jùms sakaũ: jéigu nesikel̃s ir̃ neduõs jám dúonos dẽl bičiulỹstės, taĩ dẽl jõ įkyrùmo atsikel̃s ir̃ duõs, kíek tìk jám reĩkia.

Tàd ir̃ àš jùms sakaũ: prašýkite, ir̃ jùms bùs dúota; ieškókite, ir̃ ràsite; bélskite, ir̃ jùms bùs atidarýta. Kiekvíenas, kàs prãšo, gáuna, kàs íeško, rañda, ir̃ béldžiančiam atidãroma.

Kur̃ jū̃s mãtėte tókį tëvą, kàd dúonos prãšančiam vaĩkui dúotų ãkmenį?! Ar̃ prãšančiam žuviẽs — atkìštų gyvãtę? Arbà prãšančiam kiaušìnio — dúotų skorpiòną? Jéi tàd jū̃s, būdamì nelabì, mókate sàvo vaikáms dúoti gerų̃ daiktų̃, juõ labiaũ jū́sų Tëvas ìš dangaũs suteĩks Šveñtąją Dvãsią tíems, kuriẽ jį̃ prãšo".

Girdëjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Jl 1, 13—15; 2, 1—2

Viešpaties diena — diena ūkanota, tamsi

Iš prãnašo Joèlio knỹgos.

Apsivilkite gėdulu ir vaitókite jūs, kunigaĩ! Raudókite jūs, altõriaus tarnaĩ! Sueĩkite praléisti naktiẽs apsireñgę gėdulo rūbais jūs, màno Diẽvo tarnaĩ! Jùk jūsų Diẽvo namáms nebetiẽkiamos vaĩgių ir gėrimų ãtnašos.

Paskélbkite šveñtą pãsninką, suruõškite pãmaldas! Suriñkite seniūnùs ir visùs šaliẽs gyvéntojus priẽ Viẽšpaties, jūsų Diẽvo, namų̃ ir šaũkite Viẽšpačiui: „Vajè, kokià dienà!" Nès Viẽšpaties dienà artì; jì ateĩs sù visà Visagãlio galýbe.

Pũskite rãgą Sionė, skardénkite màno šventãjame kalnė! Tegù drẽba visì šaliẽs gyvéntojai, nès Viẽšpaties dienà ateĩna — jì gì čià pàt — dienà ūkanóta, tamsì, dienà debesúota, vėjúota. Kaĩp rýto žarà, nutviẽskianti kálnus, ateĩna tautà, didì ir galìnga, kokiõs anksčiaũ nėrà bùvę ir põ jõs nebebùs lìgi tolimiáusių kartų̃.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 9, 2—3. 6 ir 16. 8—9 (P.: 9a)

P. Viẽšpats teĩs pasáulį teisingai.

2 Viẽšpatie, àš trókštu visà širdimi tavè šlóvint,
nóriu skélbti visùs tàvo nuostabiùs dárbus.
3 Trókštu džiũgauti, taviñ vìs gėrėtis;
tegù táu, Aukščiáusias, màno mùzika skamba. — **P.**

6 Pagónis tù sugniuždeĩ, sužlugdeĩ nedorúosius,
jų̃ vařdą visiẽms ámžiams ištrýnei.
16 Į̃ sàvo išraustą duõbę pagónys sugriũva.
Jų̃ kója įkliũva į̃ spąstus, pačių̃ pastatýtus. — **P.**

8 Viẽšpats peř ámžius vaĺdo didìngai,
jõ teĩsmo sóstas tvirtaĩ padarýtas.
9 Teĩs jìs pasáulį teisìngai,
tautàs bešãliškai vértins. —

P. Viẽšpats teĩs pasáulį teisìngai.

Posmelis prieš evangeliją Jn 12, 31b—32

P. Aleliùja. — Netrùkus šiõ pasáulio kunigáikštis
bùs ìšmestas laukañ,— sãko Viẽšpats. —
Õ àš, kaĩ bũsiu pakéltas nuõ žẽmės,
visùs patráuksiu priẽ savęs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 11, 15—26

Jei aš išveju demonus Dievo pirštu,
tai pas jus atėjo Dievo karalystė

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĺ Lùką.

Išvãrius Jėzui dėmoną, kaĩ kuriẽ žmónės sãkė: „Jìs išvãro dėmonus sù dėmonų valdõvo Belzebùlo pagálba". Kitì, mėgìndami jį, reikalãvo žénklo ìš dangaũs.

Žinódamas, ką jiẽ mãno, Jėzus jiems tãrė: „Kiekvienà suskìlusi karalỹstė bùs sunaikìnta, iř namaĩ griùs añt namų̃. Jéigu iř šėtõnas pasidalìjęs, taĩ kaĩp išsilaikỹs jõ karalỹstė?! Jũs gì sãkote manė̀ išvejant dėmonus sù Belzebùlo pagálba. Jéigu jaũ àš išvaraũ juõs sù Belzebùlo pagálba, taĩ sù kienõ pagálba išvãro jũsų sekė̀jai? Todė̃l jiẽ bùs jũsų teisė̀jai. Bèt jéi àš išveju dėmonus Diẽvo pirštù, taĩ tikraĩ pàs jùs atẽjo Diẽvo karalỹstė. Kaĩ apsiginklãvęs galiũnas sérgi sàvo sodýbą, tadà jõ tuřtas apsáugotas. Bèt jéi užpuĺs stiprėsnis iř jį̀ nugalẽs, taĩ atiḿs jõ ginklùs, kuriaĩs tàs pasitikė̀jo, iř išdalỹs grõbį.

Kàs nè sù manimì, tàs priẽš manė̀, iř kàs nèrenka sù manimì, tàs bařsto.

Netyróji dvasià, išẽjusi ìš žmogaũs, kláidžioja bevandẽnėse viẽtose, ieškódama póilsio. Nerãdusi jì sãko sáu:

‚Grįšiu į savo namùs, iš kuř išėjaũ'. Sugrįžusi rañda juõs iššlúotus ir išpuoštus. Tadà eĩna, pasìima kitàs septýnias dvasiàs, dár piktesnės ùž savė, ir įėjusios jõs teñ apsigyvẽna.

Ir paskuĩ tám žmõgui dãrosi blogiaũ negù pirmà".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Jl 4, 12—21

Stverkitės pjautuvo: javas pribrendo!

Ìš prãnašo Joėlio knỹgos.

Viẽšpats bylója:

„Teišsiruõšia taũtos ir tekeliáuja į Jošafãto slėnį. Tenaĩ àš sėsiuosi teĩsti visų apliñkinių tautų. Stvérkitės pjáutuvo: jãvas pribréndo! Ateĩkite vỹnuogių trėkšti, nės spaustùvas pìlnas, ir rẽčkos jaũ liejas peř viršų. Màt dìdelis jų nelabùmas".

Gaudìmas, dundėjimas núosprendžio slėnyje; arẽtinas Viẽšpaties dienà núosprendžio slėnyjė. Sáulė ir mėnuo užtémsta, ir žvaĩgždės spindėjusios liáujas. Viẽšpats griáudžia ìš Siòno, jõ balsas skařdi iš Jerùzalės — drẽba dangùs ir žẽmė. Bèt sãvajai taũtai Viẽšpats — prieglauda, Izraėlio vaikáms jis — tvirtóvė. „Tadà jũs supràsite, jóg àš esù Viẽšpats, jũsų Diẽvas, ir kàd gyvenù Sionė, sàvo šventãjame kalnė. Jerùzalė bùs šventà, ir niẽkad peř jã nebežeñgs svetimíeji".

Tą diẽną kalnaĩ vynù tekẽs, tviñs kalvos pienu, ir visos Jùdo ùpės vándeniu plũs. Viẽšpaties namuosė atsiveřs šaltìnis ir girdys Akãcijų slėnį. Egìptas paviřs į týrus, Edòmas — į nỹkų ùžkampį, dėl prievartos Jùdo vaikáms, kuriũ šalyjė jiẽ nekaĺtą kraũją praliejo. Õ Jùdas peř ámžius išliks apgyvéntas, Jerùzalę klẽstint regẽs kartų

kařtos. „Àš skélbiu nekaĺtą jų kraũją, kuriõ anksčiaũ neskélbiau nekaĺto". Viẽšpats gyveñs Siòno kalnė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 96, 1—2. 5—6. 11—12 (P.: 12a)

P. Teisingieji, džiaũkitės Viẽšpaties príeglobsty.

1 Viẽšpats — pasáulio Valdõvas:
tedžiúgauja žẽmė, tekrýkštauja sãlos.
2 Jį̃ júosia dẽbesys tamsũs,
téise, teisýbe grį̃stas jõ sóstas. — **P.**

5 Sutiřpsta kaĩp vãškas kalnaĩ išsigañdę
priẽš Viẽšpatį — viso pasáulio Valdõvą.
6 Bylója dangùs apiẽ jõ teisingùmą,
jõ garbingùmą rẽgi pasáulis. — **P.**

11 Paláimos šviesà teisingajam šviẽčia,
teisiõs širdiẽs žmõgui — linksmýbė.
12 Teisingieji, džiaũkitės Viẽšpaties príeglobsty,
jõ šveñtąjį vařdą minėkit. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 11, 28

P. Aleliùja. — Paláiminti tiẽ, kuriẽ klaũsosi Diẽvo žõdžio
iř jõ laĩkosi. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 11, 27—28

Palaimintos įsčios, kurios tave nešiojo.
Dar labiau palaiminti tie, kurie klausosi Dievo žodžio

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĺ Lùką.

Jėzui bėkalbant, vienà móteris iš miniõs gařsiai sušùko: „Paláimintos įsčios, kuriõs tavė nešiójo, iř krũtys, kuriàs žindai!"

Õ jìs atsiliepė: „Dár labiaũ paláiminti tiẽ, kuriẽ klaũsosi Diẽvo žõdžio iř jõ laĩkosi".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT AŠTUNTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 1, 1—7

Per Kristų esame gavę malonę ir apaštalo tarnystę, kad jo garbei skleistume tikėjimo klusnumą visose pagonių tautose

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Paũlius, Jėzaus Krìstaus taĩnas, pašauktàsis apãštalas, išskirtas skélbti gẽrąją Diẽvo naujíeną, kurią Diẽvas bùvo iš añksto pažadėjęs peř sàvo prãnašus šventuõsiuose Rãštuose.

Õ jie kalba apiẽ jõ Sūnų, kū́nu kìlusį iš Dóvydo giminẽs, šventùmo Dvasià ir prisikėlimù iš numìrusių pristatýtą Diẽvo Sūnumì sù didžià galià,— Jėzų Krìstų, mū́sų Viẽšpatį. Peř jį ẽsame gãvę malónę ir apãštalo tarnỹstę, kàd jõ gařbei skleĩstume tikėjimo klusnùmą visosė pagónių tautosė. Kartù ir jū̃s ẽsate Jėzaus Krìstaus pašauktì.

Visiems Diẽvo mylimiesiems, ẽsantiems Ròmoje, pašauktiesiems šventíesiems: tebū̃na jùms malónė beĩ ramýbė nuõ mū́sų Tėvo Diẽvo ir Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 97, 1. 2—3ab. 3cd—4 (P.: 2a)

P. Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė.

[1] Naũją giesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jis dãro!

Jõ dešinė̃ visagãlė,
jõ šventóji rankà pérgales skìna. —

P. Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė.

[2] Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė,
jõ teisingùmas šviẽčia pagónims.
[3] Atsìmena sàvo gerùmą, ištikimùmą,
Izraèlio šeĩmai žadėtą. — **P.**

Ir̃ mãto vìsas pasáulis
išganìngąjį Diẽvo veikimą.
[4] Žavėkitės Viẽšpačiu, šãlys,
šū̃kaukit, džiū̃gaukit, grókit! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 94, 8ab

P. Aleliùja. — Õ, kàd išgir̃stumėt šiañdien,
ką̃ jùms Viẽšpats bylója:
„Tegùl jū̃sų šìrdys nebū̃na storžiẽvės". —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 11, 29—32

Šiai kartai nebus duota jokio kito ženklo,
kaip tik Jonos ženklas

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Žmonė̀ms gaũsiai susiriñkus, Jėzus pradėjo kalbė̀ti: „Ši kartà yrà blogà kartà. Ji reikaláuja žénklo, bèt jái nebùs dúota jókio kìto žénklo, kaĩp tìk Jõnos žénklas. Kaĩp Jonà bùvo žénklas nineviẽčiams, taĩp Žmogaũs Sūnùs bùs šiái kar̃tai. Pietū̃ šaliẽs karalienė teĩsmo diẽną prisikel̃s draugė̀ sù šiõs kartõs žmonė̀mis ir̃ juõs pasmer̃ks. Nès ji atkeliãvo nuõ žẽmės pakraščiū̃ pasiklausýti Saliãmóno išmintiẽs, õ štaĩ čià daugiaũ negù Saliãmonas. Ninėvės gyvéntojai stõs teismė̀ draugė̀ sù šià kartà ir̃ ją̃ pasmer̃ks, nès jiẽ atsìvertė, išgir̃dę Jõnos pamokslùs, õ štaĩ čià daugiaũ negù Jonà".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 1, 16—25

Pažinę Dievą, žmonės jo kaip Dievo negarbino

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Àš nesigẽdiju Evangèlijos, nès ji yrà Diẽvo galýbė išgélbėti kiekvienám tikinčiajam, pirmà žýdui, paskuĩ graĩkui. Jojė apsiréiškia Diẽvo teisùmas iš tikėjimo į tikėjimą, kaĩp parašýta: „Teisùsis gyveñs tikėjimu".

Diẽvo rūstýbė apsiréiškia iš dangaũs ùž visókią žmoniũ bedievýstę ir neteisýbę, kaĩ teisýbę jiẽ užgniáužia neteisingumù. Jùk taĩ, kàs gãli bũti žìnoma apiẽ Diẽvą, jiems áišku, nès Diẽvas jiems taĩ léido supràsti. Jõ nėregimosios ypatýbės — jõ amžinóji galýbė ir dievýstė — nuõ pàt pasáulio sukūrìmo áiškiai suvókiamos protù iš jõ kūriniũ, taĩgi jiẽ nepatéisinami. Pažinę Diẽvą, jiẽ jõ kaĩp Diẽvo negárbino ir jám nedėkójo, bèt pasiklýdo mintimis, ir neišmanì jų širdis aptẽmo. Besigirdamì esą išmintìngi, tãpo kvailì. Jiẽ nètgi išmaĩnė nenýkstančiojo Diẽvo šlóvę į nýkstančius žmogaũs, paũkščių, keturkõjų beĩ šliužũ ãtvaizdus.

Todėl Diẽvas peř jų širdžių geismùs atidavė juõs neskaistùmui, taĩp kàd jiẽ pãtys teršė sàvo kũnus. Jiẽ gì Diẽvo tiẽsą ìškeitė į mẽlą ir leñkėsi beĩ tarnãvo kūriniáms, õ nè Kūrėjui, kuriám šlovẽ peř ámžius. Āmen!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 2—3. 4—5 (P : 2a)

P. Skélbia dangùs Diẽvo garbę.

2 Skélbia dangùs Diẽvo garbę,
apiẽ jõ rañkų dárbus žvaigždėtasis skliaũtas bylója.

3 Šią̃ bỹlą kartója dienà bū́simai diẽnai,
õ naktìs — ateĩnančiai nãkčiai. —

P. Skélbia dangùs Diẽvo gar̃bę.

4 Čià nè tiẽ žõdžiai ir̃ nè tõs kal̃bos,
kurių̃ skam̃besio nebū́tų girdė́ti.
5 Per̃ vìsą žẽmę eĩna jų̃ aĩdas,
jų̃ kalbesỹs — lìgi krãštui pasáulio. — P.

Posmelis prieš evangeliją Žyd 4, 12

P. Aleliùja. — Diẽvo žõdis yrà gývas, veiksmìngas.
Jìs teĩsia širdiẽs sumãnymus beĩ mintìs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 11, 37—41

Duokite žmonėms iš vidaus tarsi išmaldą,
ir viskas jums bus nesutepta

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Vienas fariziẽjus pasìkvietė Jė́zų pietų̃. Įẽjęs į̃ vìdų, jìs tiesióg ùžėmė viẽtą priẽ stãlo. Taĩ matýdamas, fariziẽjus nusistebė́jo, kàd jìs nenusimazgójo rañkų priẽš val̃gį.

Õ Viẽšpats kreĩpėsi į̃ jį̃: „Kaĩp tìk jū̃s, fariziẽjai, vãlote taurẽs ir̃ dubeñs ìšorę, õ vidujè ẽsate pilnì gobšùmo ir̃ nelabùmo. Neišmãnėliai! Ar̃gi ìšorės kūrė́jas nėrà sukū́ręs ir̃ vidaũs?! Verčiaũ dúokite žmonė́ms ìš sàvo vidaũs tar̃si ìšmaldą, ir̃ vìskas jùms bùs nesùtepta".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 2, 1—11

Dievas kiekvienam atmokės už jo darbus, pirma žydui, paskui graikui

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Esì nepatéisinamas, kàs bebũtum, žmogaũ, kurìs mėgsti smerkti kitùs. Jùk smerkdamas kitą, pasmerkì savė, nès ir pàts taĩ daraĩ, ùž kã teisì. Õ mẽs žìnome, kàd Diẽvas teisingai nuteĩs tuõs, kuriẽ tókius nusikaltimùs dãro.

Nejaũgi manaĩ, žmogaũ, teĩsdamas taĩp dãrančius ir pàts taĩ darýdamas, išvéngsiąs Diẽvo teĩsmo? Kaĩpgi drįsti niẽkinti jõ gerùmo, pakantùmo ir kantrùmo lobiùs?! Ar nesuprantì, kàd Diẽvo gerùmas skãtina tavė atgailóti?

Dejà, sàvo užkietėjimu beĩ neatgailójančia širdimi tù pàts sáu kaupì rūstýbę Diẽvo rūstýbės ir teisingo teĩsmo pasireiškimo diẽnai. Jìs gì kiekvienám atmokẽs ùž jõ dárbus: tiẽms, kuriẽ íeško šlovẽs, garbingùmo ir nemirtingùmo, ištvermingai darýdami gẽra,— amžinúoju gyvẽnimu,— õ išpuĩkėliams, kuriẽ neklaũso tiesõs, bèt yrà pasidãvę neteisùmui, — pykčiù ir rūstýbe.

Síelvartas ir suspaudimas síelai kiekvíeno žmogaũs, kurìs dãro blõga, pirmà žỹdo, paskuĩ graĩko. Ir šlovẽ, pagarbà beĩ ramýbė kiekvienám, kurìs dãro gẽra, pirmà žỹdui, paskuĩ graĩkui. Jùk Diẽvas nėrà šãliškas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 61, 2—3. 6—7. 9 (P.: 13b)

P. Viẽšpatie, tù kiekvienám atmokẽsi pagal jõ dárbus.

[2] Tìk Dievė, màno síela, ràsi ramýbę,
tìk iš jõ mán pagálba.

3 Tìk jìs mán uolà ir̃ màno paláima,
jìs mán apsaugà — àš nebedrebėsiu. —

P. Viẽšpatie, tù kiekvienám atmokėsi pagal̃ jõ dárbus.

6 Tìk Dievė, õ màno širdiẽ, ieškóki ramýbės,
tìk jìs màno nórus pasótins.
7 Tìk jìs mán uolà ir̃ màno paláima,
jìs mán apsaugà — àš nebedrebėsiu. — **P.**

9 Reḿkitės juõ vìsą laĩką, màno tautiẽčiai,
jám sàvo išlíekite šìrdį — jìs prieglauda mũsų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 27

P. Aleliùja. — Mãnosios ãvys klaũso màno balso, —
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, ir̃ jõs sẽka pãskui manė. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 11, 42—46

Vargas jums, fariziejai! ir jums, Įstatymo mokytojai!

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Jėzus kalbėjo:

„Vaĩgas jùms, fariziẽjai! Jũs dúodate dešimtinę iš mẽtų, rũtų ir̃ kitókių žolẽlių, õ nepáisote teisingùmo ir̃ Diẽvo méilės. Reĩkia šìtai darýti ir̃ anõ neapléisti!

Vaĩgas jùms, fariziẽjai! Jũs taĩp mėgstate pirmąsias kėdės sinagògose ir̃ svéikinimus turgãvietėse...

Vaĩgas jùms! Ẽsate lýg apleistì kapaĩ, kuriuõs žmónės nepastebėdami mìndžioja".

Tadà vienas Įstãtymo mókytojas atsìliepė: „Mókytojau, taĩp kalbėdamas, tù ir̃ mùs įžeidì".

Jìs atsãkė: „Vaĩgas ir̃ jùms, Įstãtymo mókytojai! Jũs kráunate žmonėms nepàkeliamas naštàs, õ pãtys tų naštų nẽ vienu pirštù nepajùdinate".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 3, 21—30

Žmogus nuteisinamas tikėjimu, be įstatymo darbų

Ìš šveñtòjo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Dabaĩ, nepriklaũsomai nuõ įstãtymo, pasiréiškė Diẽvo teisùmas, kurį paliùdijo Įstãtymas ir Pranašaĩ. Taĩ Diẽvo teisùmas, tikėjimu į Jėzų Krìstų dúodamas visíems tikintiesiems. Nėrà jókio skìrtumo, nès visì yrà nusidėję ir stokója Diẽvo garbės, õ nutéisinami dovanaĩ jõ malóne dėl Krìstaus Jėzaus atpirkìmo. Diẽvas jį paskýrė pérmaldavimo aukà, veĩkiančia peř tikėjimą jõ kraũjo galià. Jis norėjo paródyti sàvo teisùmą tuõ, kàd nenùbaudė ùž núodėmes, padarýtas anksčiaũ, diẽviškojo kantrùmo laikaĩs, ir norėjo paródyti sàvo teisùmą dabartiniù metù, pasiródydamas esąs teisùs ir nutéisinantis tą, kurìs tiki Jėzų.

Kuř tadà pãgrindas gìrtis? Jis àtmestas. Kókiu įstãtymu? Darbų̃? Nè, tikėjimo įstãtymu. Mẽs laĩkomės núomonės, kàd žmogùs nutéisinamas tikėjimu, bè įstãtymo darbų̃. Arĝi Diẽvas — tiktaĩ žýdų Diẽvas? Ar̃ jis nėrà ir pagónių? Taĩp, ir pagónių, nès tėrà víenas Diẽvas, kurìs peř tikėjimą nutéisins apipjáustytus žydùs ir peř tikėjimą neapipjáustytus pagónis.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 129, 1—2. 3—4. 5—6 (P.: 7)

P. Diẽvas yrà gailestingas:
jis visuomèt išvadúoja.

1 Ìš vařgo bedùgnės šaukiúos tavę̃s, Diẽve:
2 Diẽve, išgiřsk màno balsą!

Tegù tàvo aũsys klaũsos įdẽmiai
màno maldáujančio šaũksmo. —

P. Diẽvas yrà gailestìngas: jìs visuomèt išvadúoja.

3 Jéi vìs nedorýbes minėsi,
kàs begalẽs išsitéisint?!
4 Bètgi tù atléisi kaltýbes,
iř vẽl táu tarnáusim. — **P.**

5 Diẽve, tavỹ màno vìltys,
tàvo žodžiù pasìtiki màno síela.
6 Màno síela Viẽšpaties láukia
labiaũ kaĩp aušrõs — panaktìniai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 6

P. Aleliùja. — Àš esù kẽlias, tiesà iř gyvẽnimas, —
sãko Viẽšpats. —
Niẽkas nenueĩna pàs Tẽvą kitaĩp
kaĩp tìk peř manè. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 11, 47—54

Eus pareikalauta pranašų kraujo,
pradedant Abelio krauju iki kraujo Zacharijo

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo:

„Vařgas jùms! Jũs stãtote pranašáms paminklùs, õ jũsų tėvaĩ juõs žùdė! Taĩgi jũs liùdijate iř prìtariate sàvo tėvų darbáms. Jiẽ žùdė, õ jũs stãtote paminklùs.

Štaĩ kodẽl Diẽvo Išmintìs yrà pasãkiusi: ‚Àš siųsiu pàs juõs pranašų iř apãštalų, õ jiẽ vienùs žudỹs, kitùs pérsekios, kàd ìš šiõs kartõs bútų pareikaláuta visų pranašų kraũjo, pràdedant Ãbelio kraujù ikì kraũjo Zacharìjo, kurìs bùvo nužudýtas tařp altõriaus iř šventỹklos'. Taĩp! Àš sakaũ, jóg bùs pareikaláuta jõ ìš šiõs kartõs.

Vařgas jùms, Įstãtymo mókytojai! Jũs pasisãvinote pažinìmo rãktą, bèt pãtys nėjote iř nórintiems įeĩti kliùdėte".

Jám iš teñ išẽjus, Rãšto áiškintojai beĩ fariziẽjai pradẽjo labaĩ jį̃ pùlti iř visaĩp kamantinẽti, týkodami ką̃ nórs pagáuti iš jõ lū́pų.

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 4, 1—8

Abraomas įtikėjo Dievu, ir tai jam buvo įskaityta teisumu

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Ką̃ pasakýsime gãvus Abraõmą — mū́sų prótėvį pagal̃ kū́ną? Jéi Abraõmas bū́tų bùvęs nutéisintas darbaĩs, jis turė̃tų kuõ pasigìrti, tìk, žìnoma, nè Diẽvui. Bèt ką̃ sãko Rãštas? „Abraõmas įtikė̃jo Dievù, iř taĩ jám bùvo įskaitýta teisumù".

Tám, kurìs dìrba, atlýginimas nelaĩkomas malóne, bèt príevolė. Õ tám, kurìs nedìrba, bèt tìki tuõ, kurìs nutéisina bediẽvį, jõ tikė̃jimas įskaĩtomas jám teisumù. Taĩp iř Dóvydas skélbia paláiminimą žmõgui, kuriám Diẽvas bè darbų̃ įskaĩto teisùmą:

„Paláiminti, kurių̃ nusikaltìmai atleistì, kurių̃ núodėmės ùždengtos; paláimintas výras, kuriám Viẽšpats núodėmės neįskaĩto!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 31, 1—2. 5. 11 (P.: plg. 7)

P. Tù príeglauda mán, išgélbėjęs džiaugsmaĩs apipìnsi.

[1] Laimìngas, kám neteisýbės atléistos,
kám Diẽvas uždeñgia kaltýbes.
[2] Laimìngas, kuriõ nekáltina Viẽšpats,
kuriõ vidujè nẽr apgáulės. — **P.**

5 Pasisakiaũ táu nusikaĩltęs,
núodėmę lióviausi slẽpęs.
Tariaũ: prisipažìnsiu, Viẽšpatie, táu nusidėjęs,
ir̃ tù mán atléidai nelémtą kaltýbę. —

P. Tù príeglauda mán, išgélbėjęs džiaugsmaĩs apipìnsi.

11 Džiaũkitės jũs, kàd Viẽšpatį tùrit,
jùms, teisìngieji, džiũgaut, didžiúotis,
nės šìrdys jũs týros. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 32, 22

P. Aleliùja. — Viẽšpatie, bũki tù mùms gailestìngas,
mẽs gì taĩp taviñ tikim. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 12, 1—7

Visi jūsų galvos plaukai suskaityti

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Susiriñko tũkstančiai žmoniũ taĩp, kàd vienì kitùs trỹpė. Tadà Jėzus pradėjo kalbėti pirmiáusia ị̃ sàvo mókinius: „Sáugokitės fariziẽjų ráugo, taĩ yrà veidmainỹstės. Nėrà niẽko ùždengto, kàs nebùs atìdengta, ir̃ niẽko pàslėpta, kàs nepasidarỹs žìnoma. Ką̃ kalbėjote patámsyje, skambẽs šviesojė, ir̃ ką̃ šnibždėjote ị̃ aũsį kambariuosė, bùs gar̃siai skélbiama nuõ stogũ!

Àš sakaũ jùms, sàvo bičiùliams: nebijókite tũ, kuriẽ žùdo kũną ir̃ paskuĩ nebegãli daugiaũ keñkti. Àš paródysiu, kõ tùrite bijóti: bijókite tõ, kurìs nužùdęs tùri gãlią įstùmti ị̃ prãgarą. Taĩp, sakaũ jùms, šìto bijókite!

Ar̃gi nė penkì žvìrbliai parduodamì ùž dù skatikùs? Tačiaũ nẽ vienas iš jų̃ nėrà Diẽvo pàmirštas. Žinókite, kàd nètgi visì jũsų galvõs plaukaĩ suskaitýti. Tàd nebijókite! Jũs vertesnì ùž daugýbę žvìrblių".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 4, 13. 16—18

Nesant jokios vilties, Abraomas patikėjo viltimi

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Nè įstãtymu bùvo pàremtas Abraõmui arbà jõ palikuonìms dúotas pãžadas, kàd paveldẽs pasáulį, bèt tikẽjimo teisumù. Taĩgi paveldẽjimas priklaũso nuõ tikẽjimo, kàd tikraĩ bútų ìš malónės ir̃ kàd pãžadas bútų tìkras visíems palikuonìms, kuriẽ rẽmiasi įstãtymu, bèt ir̃ tiẽms, kuriẽ tùri Abraõmo tikẽjimą. Õ jìs yrà visų̃ músų tẽvas, kaĩp parašýta: „Àš padariaũ tavè daũgelio tautų̃ tẽvu"; — tẽvas priẽš Diẽvą, kuriuõ jìs tikẽjo, kurìs atgaivìna numìrusius ir̃ iš nebūtiẽs pašaũkia bũti dáiktus.

Nẽsant jokiõs viltiẽs, Abraõmas patikẽjo viltimì, jóg tàpsiąs daũgelio tautų̃ tẽvu, kaĩp pasakýta: „tokià bùs tavóji ainijà".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 104, 6—7. 8—9. 42—43 (P.: 8a)

P. Ámžiais àtmena Viẽšpats sándorą sàvo.

Arba: Aleliùja.

6 Jũs, jõ tarnaĩ, Abraõmo ainìja,
jũs, jõ rinktìniai, Jokũbo vaikáičiai!
7 Diẽvas mùms yrà patsaĩ Viẽšpats,
visą pasáulį valdo jõ galìngasis žõdis. — **P.**

8 Ámžiais jìs àtmena sándorą sàvo,
pãžadą, dúotą kartóms tūkstantinėms:
9 sùtartį sù Abraomù sudarýtą,
príesaiką, dúotą kilniám Izaõkui. — **P.**

42 Nès jìs atsìminė sãvąjį žõdį,
dúotą kadáis Abraõmui, taĩnui ištikimájam.
43 Ìšvedė jìs sàvo taũtą laimìngą,
sàvo rinktìnę — sù didžiáusia linksmýbe. —

P. Ámžiais àtmena Viẽšpats sándorą sàvo.

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 26b. 27a

P. Aleliùja. — Tiesõs Dvasià toliaũ liùdys apiẽ manė, —
sãko Viẽšpats. —
Ir jũs liùdysite. — P. Aleliùja.

Evangelija Lk 12, 8—12

Šventoji Dvasia tada jus pamokys, ką kalbėti

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Àš jùms sakaũ: kàs išpažiñs manė žmoniũ akìvaizdoje, tą ir Žmogaũs Sūnùs išpažiñs Diẽvo angelũ akìvaizdoje. Õ kàs manę̃s išsigiñs žmoniũ akìvaizdoje, tõ bùs išsigìnta Diẽvo angelũ akìvaizdoje.

Kàs tařtų žõdį priẽš Žmogaũs Sū̃nų, tám bùs atléista, õ kàs piktžodžiáutų Šveñtajai Dvãsiai, tám nebùs atléista. Kaĩ jiẽ vès jùs į̃ sinagogàs pàs viršininkus ar̃ vyresnýbes, nesirū́pinkite, kaĩp gìnsitės ar̃ kã̀ atsakinėsite, nès Šventóji Dvasià tadà jùs pamókys, kã̀ kalbė̃ti".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT DEVINTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 4, 20—25

Parašyta ir apie mus,— nes turės būti įskaityta ir mums, jei tikėsime jį

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Abraõmas nepasìdavė neįtikėjimui Diẽvo pãžadu, bèt įsitvìrtino tikėjime, teĩkdamas Diẽvui garbę ir bůdamas tìkras, jóg, ką pažadėjo, įsteñgs ir įvýkdyti. Todẽl jám taĩ bùvo įskaitýta teisumù.

Tačiaũ nè vien apiẽ jį̃ parašýta: „Jám bùvo įskaitýta", bèt ir apiẽ mùs,— nès turẽs bůti įskaitýta ir mùms, jéi tikėsime tą̃, kurìs prikėlė iš numìrusių můsų Viẽšpatį Jėzų, paaukótą dẽl můsų nusikaltìmų ir prikéltą mùms nutéisinti.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Lk 1, 69—70. 71—72. 73—75 (P.: 68)

P. Šlovẽ Viẽšpačiui, Izraèlio Diẽvui,
kàd aplañkė sàvo taũtą ir àtnešė jái išvadãvimą.

69 Jìs pažãdino gélbėtoją mùms galìngą
sàvo tařno Dóvydo namuosė,
70 kaĩp nuõ senų̃ senóvės bùvo skélbęs
sàvo šventų̃jų pranašų̃ lůpomis. — **P.**

71 Jóg mùs išgélbės nuõ príešų
ir iš rañkos tų̃, kuriẽ můsų nekeñčia.

72 Tuõ jìs ródo mūsų prótėviams gailestingùmą
ìr atsìmena sàvo šveñtąją sándorą. —

P. Šlovė̃ Viẽšpačiui, Izraèlio Diẽvui,
kàd aplañkė sàvo taũtą ìr àtnešė jái išvadãvimą.

73 Príesaiką, dúotą mūsų tėvui Abraõmui, jóg leĩs mùms,
74 išvadúotiems iš príešų rañkos,
bė̀ báimės jám tarnáuti
75 peř vìsą gyvẽnimą
šventumù ìr teisumù jõ akysė. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 3

P. Aleliùja. — Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai:
jų̃ yrà dangaũs karalỹstė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 12, 13—21

Kam gi atiteks, ką susikrovei?

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĨ Lùką.

Vienas žmogùs iš miniõs Jėzui tãrė: „Mókytojau, liẽpk màno bróliui, kàd pasidalýtų sù manimì palikìmą".

Jìs atsãkė: „Žmogaũ, kàs gì manė̀ skýrė jūsų teisė̃ju ař dalýtoju?" Ir dár pridūrė: „Žiūrė̃kite, sáugokitės bė̀t kókio godùmo, nės jėi kàs ir tùri apsčiaĨ, jõ gyvýbė nepriklaũso nuõ turto".

Jìs pasãkė jíems palýginimą: „Víeno turtìngo žmogaũs laukaĨ dãvė gaũsų derlių. Ir jìs pradėjo sáu vienas svarstýti: ‚Ką̃ mán čià dabař padãrius? Neturiù kuř sukráuti derliaus'. Galóp jìs tãrė: ‚ŠtaĨ ką̃ padarýsiu: nugriáusiu sàvo klojimùs, statýsiuos didesniùs ir į̃ juõs sugabénsiu visùs javùs ir visàs gėrýbes.

Tuomė̀t àš taŕsiu sàvo síelai: màno síela, tù turì daũg gėrýbių, sukrautų̃ ilgíems mẽtams. Ilsė̃kis, válgyk, gérk ir linksmaĨ pokyliáuk!'

Õ Diẽvas jám tãrė: ‚Kvailỹ, dár šiąnakt bùs pareikaláuta tàvo gyvýbės. Kám gì atitèks, ką̃ susikróvei?'

Taĩp ir bùs tám, kàs kráuna turtùs, bė̀t nesirūpina tàpti turtìngas pàs Diẽvą".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 5, 12. 15b. 17—19. 20b—21

Jei dėl vieno žmogaus nusikaltimo mirtis įsiviešpatavo, tai nepalyginti labiau jie viešpataus gyvenime

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Kaĩp peř víeną žmõgų núodėmė įẽjo į̃ pasáulį, õ peř núodėmę mirtìs, iř taĩp mirtìs prasiskverbė į̃ visùs žmónes, nès visì nusidėjo.

Jéi dẽl víeno žmogaũs nusidėjìmo turẽjo miřti daũgelis, taĩ dár labiaũ Diẽvo malónė iř víeno žmogaũs, Jẽzaus Krìstaus, malónės dovanà sù kaupù atitẽko daugýbei.

Jéi dẽl víeno žmogaũs nusikaltìmo mirtìs įsiviešpatãvo peř tą víeną, taĩ nepalýginti labiaũ tiẽ, kuriẽ sù peřteklium gáuna malónės beĩ teisùmo dóvaną, viešpataũs gyvẽnime peř víeną Jẽzų Krìstų.

Taĩgi, kaĩp víeno žmogaũs nusikaltìmas visíems žmonẽms užtráukė pasmerkìmą, taĩp víeno teisùs dárbas visíems laimėjo nutéisinimą, kàd gyvéntų. Kaĩp víeno žmogaũs neklusnumù daũgelis tãpo nusidėjėliai, taĩp iř víeno klusnumù daũgelis tàps teĩsūs.

Kuř bùvo pìlna núodėmės, teñ dár apstėsnė tãpo malónė, kàd kaĩp núodėmė viešpatãvo mirtimì, taĩp malónė viešpatáutų teisumù amžinájam gyvẽnimui peř mũsų Viẽšpatį Jẽzų Krìstų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 39, 7—8a. 8b—9. 10. 17 (P.: plg. 8a ir 9a)

P. Diẽve, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią.

7 Táu nepatìko neĩ krùvinos aũkos, neĩ ãtnašos vaĩsių;
bèt atvërei màno ausìs, kàd klausýtų.
Nenorëjai neĩ dẽginamų, neĩ atgailõs atnašų̃.
8 Tuomèt àš tariaũ: „Ateinù!" —

P. Diẽve, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią.

Knỹgoje apiẽ manè yrà parašýta:
9 „Diẽve, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią;
tàvo Teisýnas meilùs màno šìrdžiai". — **P.**

10 Tàvo teisùmą paskélbiau susirinkìmui,
Viẽšpatie, tù žinaĩ, kàd àš netylëjau,
lū́pas sučiáupęs. — **P.**

17 Tegù tavim̃ džiaũgias, didžiúojas,
kuriẽ tavę̃s íeško.
„Dìdis Viẽšpats!", laĩ nuõlat kartója
visì, kuriẽ iĺgisi tàvo pagálbos. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 21, 36

P. Aleliùja. — Vìsą laĩką budëkite ir̃ meĺskitės,
kàd sugebëtumėt kaĩp reĩkia stóti
Žmogaũs Sūnaũs akìvaizdoje. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 12, 35—38

Laimingi tarnai, kuriuos sugrįžęs šeimininkas ras budinčius

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĺ Lùką.

Jëzus kalbëjo sàvo mokiniáms:

„Tebūniẽ jū́sų strënos sujúostos ir̃ žiburiaĩ uždegtì. Jū̃s bū́kite panãšūs į̃ žmónes, kuriẽ láukia sàvo šeiminiñko, grį̃žtančio ìš vestùvių, kàd, kaĩ tìk jìs parvỹks ir̃ pasibeĺs, tuojaũ atidarýtų.

Laimìngi tarnaĩ, kuriuõs sugrį̃žęs šeiminiñkas ràs bùdinčius. Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: jìs susijuõs, susodiñs juõs priẽ stãlo ir̃, eĩdamas apliñkui, patarnaũs jíems. Jéigu jìs

sugrįžtų antrõsios ar trečiõsios naktiẽs sargýbos metù ir̃ ràstų juõs bùdinčius, laimìngi jiẽ!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 6, 12—18

Paveskite Dievui save kaip iš mirusiųjų atgijusius

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Tegù nebeviešpatáuja jũsų mirtìngame kũne núodėmė, kàd vẽl pasidúotumėte jõ geismáms. Ir̃ nedúokite núodėmei sàvo kũno narių, kaĩp nedorýbės giñklų, bèt pavèskite Diẽvui savė, kaĩp iš mìrusiųjų atgìjusius, ir̃ sàvo nariùs — kaĩp teisùmo ginklùs. Jùms netùri viešpatáuti núodėmė: jũs nè įstãtymo, bèt malónės gãlioje.

Taĩ ką̃ gì? Gál darýsime núodėmes, jéi ẽsame nè įstãtymo, bèt malónės valdžiojė? Niekù būdù! Ar̃gi nežìnote, kàd, pasiduodamì kám nórs klusniaĩ tarnáuti, jũs ìš tiesų̃ taĩpate vergaĩs tõ, kuriõ klaũsote: ar̃ taĩ bũtų núodėmė, vẽdanti į̃ mir̃tį, ar̃ klusnùmas, vẽdantis į̃ teisùmą.

Ãčiū Diẽvui, kàd, bùvę núodėmės vergaĩs, jũs iš širdiẽs paklùsote tám mókslo pãvyzdžiui, kuriám bùvote paskirtì, ir̃, išsivadãvę ìš núodėmės, tãpote teisùmo tarnaĩs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 123, 1—3. 4—6. 7—8 (P.: 8a)

P. Mùms pàdeda Viẽšpats, dangaũs ir̃ žẽmės Kūrė̃jas.

[1] Jėigu nè Viẽšpats, kàs bũtų bùvę?!
Laĩ Izraėlis kartója:

2 „Jéigu nè Viẽšpats, kàs bůtų bùvę,
kaĩ príešai užpúolė?!"
3 Bůtų mùs gývus suėdę,
jiẽ siùto añt můsų. —

P. Mùms pàdeda Viẽšpats, dangaũs ir žẽmės Kūrėjas.

4 Vándenys bůtų mùs paskandinę,
srõvės bůtų užpýlę,
5 bůtų añt můsų užgriùvę šẽlstančios bañgos.
6 Šlóvinkim Viẽšpatį:
nėdavė mùms į nasrùs jų pakliůti! — **P.**

7 Ẽsam ištrůkę taĩsi paukštẽlis
iš paũkštininko žabángų.
Pinklės sutráukytos, mẽs išvadúoti!
8 Mùms pàdeda Viẽšpats,
dangaũs ir žẽmės Kūrėjas! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 24, 42a. 44

P. Aleliùja. — Budėkite ir bůkite pasireñgę,
nės nežinote, kurią vãlandą
Žmogaũs Sūnùs ateĩs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 12, 39—48

Iš kiekvieno, kuriam daug duota, bus daug pareikalauta

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Įsidėmėkite: jėi šeimininkas žinótų, kurią vãlandą ateĩs vagis, neléistų jám įsiláužti į sàvo namùs. Ir jũs bůkite pasireñgę, nės Žmogaũs Sūnùs ateĩs, kaĩ nesitikėsite".

Tuomėt Pėtras pakláusė: „Viẽšpatie, ar šį palýginimą pasakeĩ tik mùms, ar visíems?"

Viẽšpats atsãkė: „Kóks ùžvaizdas tíek ištikimas ir sumanùs, kàd šeimininkas galėtų jį paskìrti vadováuti šeimýnai ir sàvo metù ją maitìnti? Laimìngas taĩnas, kurį sugrįžęs šeimininkas ràs taĩp dãrantį. Sakaũ jùms tiẽsą: jis paskiĩs jį valdýti visõs nuosavýbės. Bèt jéigu anàs taĩnas pasakỹs pàts sáu: ‚Màno šeimininkas nèskuba grįžti', ir ims mùšti tarnùs beĩ tarnáites, válgyti, gérti ir girtuokliáuti, taĩ tõ taĩno šeimininkas sugrįš víeną grãžią dieną, kaĩ jis neláukia, ir tókią vãlandą, kurią jis nẽ manýti nemãno. Šeimininkas jį žiaũriai nubaũs, ir jám tèks neištikimųjų likìmas.

Taĩnas, kuris žìno sàvo šeimininko vãlią, bèt niẽko neparuõšia ir pagaĩ jõ vãlią nedãro, bùs smaĩkiai nùplaktas. Õ kuris nežino šeimininko vãlios, kàd ir baustinaĩ pasielgęs, bùs mažaĩ plãkamas. Ìš kiekvíeno, kuriám daũg dúota, bùs daũg pareikaláuta, ir kám daũg patikẽta, iš tõ bùs daũg ir išieškóta".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 6, 19—23

Dabar esate išvaduoti ir tapę Dievo tarnais

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Àš kalbù, kaĩp žmonẽms įprasta, atsižvelgdamas į jũsų kũnišką silpnùmą. Kaĩp bùvote atidãvę sàvo kũno nariùs vergáuti netyrùmui ir nedorýbei, kàd elgtumėtės nedoraĩ, taĩp dabaĩ atidúokite sàvo nariùs tarnáuti teisùmui, kàd tàptumėte šventì.

Būdamì núodėmės vergaĩ, jũs bùvote nepriklaũsomi nuõ teisùmo. Bèt kókią náudą turėjote tuomèt ìš tõ, kõ dabaĩ gėdijatės? Jùk anų dalỹkų gãlas — mirtis.

Õ dabaĩ, išvadúoti iš núodėmės iĩr tãpę Diẽvo tarnaĩs, jũs tùrite kaĩp vaĩsių — šventùmą, iĩr kaĩp atbaigìmą — ámžinąjį gyvẽnimą. Ãtpildas ùž núodėmę — mirtìs, õ Diẽvó malónės dovanà — amžinàsis gyvẽnimas mũsų Viẽšpatyje Jėzuje Krìstuje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 1, 1—2. 3. 4 ir 6 (P.: Ps 39, 5a)

P. Laimìngas žmogùs, kurìs Viẽšpačiu tìki.

1 Laimìngas, kurìs neklaũso piktũ patarìmų,
nestója añt paklýdėlių kẽlio,
nesẽdi sù nepraustabuĩniais.
2 Viẽšpaties mėgsta Teisýną,
mąsto jį diẽną iĩr nãktį. — **P.**

3 Jìs — kaĩp tàs mẽdis, priẽ upẽlio sodìntas,
duõs gẽrą deĩrlių, mẽtui atẽjus,
nevýsta jõ lãpai;
visì darbaĩ jõ sėkmìngi. — **P.**

4 Nè taĩp sù bediẽviais, nè taĩp!
Jiẽ kaĩp pelaĩ, sklaĩdomi vėjo.
6 Į teisiųjų gyvẽnimo kẽlią Viẽšpats žiũri malõniai,
õ kẽlias bediẽvių į prãžūtį vẽda. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Fil 3, 8—9

P. Aleliùja. — Àš rýžausi vìsko netèkti
iĩr vìską laikaũ sąšlavomis,
kàd tìk laimėčiau Krìstų
iĩr bũčiau jamė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 12, 49—53

Esu atėjęs nešti ne taikos, o nesantarvės

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Àš atėjaũ įžiẽbti žẽmėje ugniẽs ir taĩp norėčiau, kàd jì jaũ liepsnótų! Àš turiù bũti pakrìkštytas krikštù ir taĩp nerìmstu, kõl taĩ išsipildys!

Gál mãnote, kàd esù atẽjęs atnèšti žẽmėn taikõs? Nè, sakaũ jùms, nè taikõs, õ nesántarvės. Nuõ dabaĩ penkì vienuosė namuosė bùs pasidalìję: trỹs priẽš dù ir dù priẽš trìs. Tėvas stõs priẽš sũnų, õ sūnùs priẽš tėvą, mótina priẽš dùkterį, õ duktẽ priẽš mótiną; anýta priẽš marčią, ir martì priẽš anýtą".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 7, 18—25a

Kas mane išvaduos iš šito mirtingo kūno!

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Àš žinaũ, kàd manyjė, taĩ yrà màno kũne, negyvẽna gẽris. Màt àš sùgebu gẽro trókšti, õ padarýti — nè. Àš nedaraũ gẽrio, kuriõ trókštu, õ daraũ blõgį, kuriõ nenóriu. Õ jéigu àš daraũ, kõ nenóriu, tadà nebė àš taĩ įvýkdau, bèt manyjė gyvẽnanti núodėmė.

Taĩgi àš randù tókį įstãtymą, kàd, kaĩ trókštu padarýti gẽra, priẽ manęs pritaĩmpa blõga. Jùk, kaĩp vidìnis žmogùs, àš žaviúosi Diẽvo įstãtymu. Dejà, àš jaučiù sàvo kũno nariuosė kìtą įstãtymą, kovójantį sù màno prõto

įstãtymu. Jìs paveřčia manė belaisviù núodėmės įstãtymo, kuris glūdi màno nariuosė.

Vařgšas àš žmogùs! Kàs manė išvaduõs iš šito mirtìngo kū̃no! Bėt ãčiū Diẽvui — peř mū̃sų Viẽšpatį Jė̃zų Krìstų!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 66. 68. 76. 77. 93. 94 (P.: 68b)

P. Šviẽsk manė, Viẽšpatie, sàvo mókslu.

66 Mókyk manė išmintiẽs iř buklùmo, —
àš jùk remiúos tàvo žõdžiais. — **P.**

68 Kóks esì gẽras, kóks malonìngas!
Šviẽsk manė sàvo mókslu. — **P.**

76 Tàvo gerùmas iř manė tepagúodžia,
kaĩp esì sàvo tařnui žadė̃jęs. — **P.**

77 Bū̃k gailestingas, iř ašaĩ gyvénsiu,
nės manė tàvo įstãtymas žãvi. — **P.**

93 Amžinaĩ neužmiřšiu tàvo liepìmų,
tù jaĩs išlaikeĩ manė gývą. — **P.**

94 Àš esù tàvo, todė̃l manė gélbėk, —
tàvo núostatus trókštu suvókti. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja. — Šlovẽ táu, Tė̃ve,
dangaũs iř žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutė̃liams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 12, 54—59

Jūs mokate išaiškinti, ką reiškia žemės ir dangaus išvaizda, tai kodėl gi neišsiaiškinate šio laiko prasmės?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Jėzus kalbėjo mìniai: „Matýdami dėbesį, kỹlantį vakaruosė, jūs tuõj pàt sãkote: ‚Ateĩna lietùs', ir taĩp atsitiñka. Pùčiant pietų vėjui, jūs tvìrtinate: ‚Bùs káršta', ir taĩp iš tiesų ẽsti. Veidmainiaĩ! Jūs mókate išáiškinti, ką réiškia žẽmės ir dangaũs išvaizda, taĩ kodẽl gi neišsiáiškinate šiõ laĩko prasmẽs? Kodẽl gi pãtys nenuspréndžiate, kàs teisù?

Kaĩ einì sù ieškovù pàs vyresnýbę, pasistėnk dár kelyjė sù juõ susitarti, kàd jìs tavęs kařtais nenusiteñptų pàs teisėją, teisėjas neatidúotų teĩsmo výkdytojui, õ teĩsmo výkdytojas neįmėstų tavęs į kalėjimą.

Sakaũ táu: iš teñ neišeĩsi, kõl neatsiteĩsi ligi paskutinio skatiko".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 8, 1—11

Jumyse gyvena Dvasia to, kuris Jėzų prikėlė iš numirusių

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Dabař nebėrà pasmerkìmo tiems, kuriẽ yrà Krìstuje Jėzuje. Jùk gyvýbę teĩkiantis Dvãsios įstãtymas išvadãvo tavė iš núodėmės ir mirtiẽs įstãtymo. Õ kõ įstãtymas nesugebėjo, kamė jìs pasiródė peř silpnas dẽl kúno, taĩ įvýkdė Diẽvas. Jìs àtsiuntė sàvo Sūnų nuodėmingo kúno

pavìdalu ir̃ núodėmei įveĩkti pàsmerkė núodėmę kū̃ne, kàd įstãtymo reikalãvimai išsipìldytų mumysė, kuriẽ gyvẽname nė pagaĩ kū̃ną, bèt pagaĩ dvãsią.

Kuriẽ gyvẽna pagaĩ kū̃ną, tiẽ rū́pinasi kū̃no reikalaĩs, õ kuriẽ gyvẽna pagaĩ dvãsią — dvãsios reikalaĩs. Kū̃no siekìmai vẽda į̃ miř̃tį, õ dvãsios siekìmai — į̃ gyvẽnimą ir̃ ramýbę. Kū̃no siekìmai príešiški Diẽvui; jiẽ nepaklū̃sta Diẽvo įstãtymui, ir̃ nètgi negãli paklùsti. Kàs gyvẽna kū̃niškai, negãli patìkti Diẽvui.

Jū̃s nẽsate kū̃niški, bèt dvãsiški, jéi tìk Diẽvo Dvasià gyvẽna jumysė. Õ kàs netùri Krìstaus Dvãsios, tàs nėrà jõ. Jéigu Krìstus yrà jumysė, taĩ kū́nas, tiesà, marùs dė̃l núodėmės, bèt dvasià — gyvà dė̃l teisùmo. Jéi jumysė gyvẽna Dvasià tõ, kurìs Jė̃zų prikė̃lė ìš numìrusių, taĩ jìs — prikė̃lęs ìš numìrusių Krìstų Jė̃zų — atgaiviñs ir̃ jū́sų mirtìnguosius kū́nus sàvo Dvasià, gyvẽnančia jumysė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 23, 1—2. 3—4ab. 5—6 (P.: plg. 6)

P. Teisíeji žmónės išsiilgę tàvo, Viẽšpatie, véido.

1 Viẽšpaties žẽmė — ir̃ kàs tìk añt žẽmės,
vìsas pasáulis ir̃ kàs jamė gýva.
2 Jùk taĩ jìs jį̃ viř̃š jū́rų pastãtė,
viř̃š ùpių tvìrtą sukū́rė. — **P.**

3 Kàs įžeñgs į̃ Viẽšpaties bū́stą?
kàs drį̃s jõ šventỹkloj pabū́ti?
4 Žmogùs, kuriõ rañkos nekaĩtos,
kurìs tùri sąžinę grýną,
bė reĩkalo nėmini Viẽšpaties vařdo. — **P.**

5 Viẽšpats šìtokį láimins,
Gélbėtojas Diẽvas atlýgins.
6 Šìtokie žmónės — tikrì jõ gerbė̃jai,
jiẽ išsiilgę Viẽšpaties véido. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ez 33, 11

P. Aleliùja. — Àš nè mirtiẽs nedõrėliui trókštu, —
sãko Viẽšpats, —
bèt kàd jìs atsiverštų ir gyvéntų. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 13, 1—9

Jei neatsiversite, visi taip pat pražūsite

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Lùką.

Atẽjo kelì žmónės ir papãsakojo Jėzui apiẽ galilėjiečiùs, kurių kraũją Pilõtas sumaĩšęs sù jų aukomìs. Tadà Jėzus pasãkė jíems: „Ar mãnote, kàd tiẽ galilėjiẽčiai bùvo didesnì nusidėjėliai ùž visùs kitùs galilėjiečiùs ir todẽl taĩp nukentėjo?! Anaiptõl, sakaũ jùms! Bèt jėi neatsiverĩsite, visì taĩp pàt pražūsite.

Arbà aniẽ aštuoniólika, kuriuõs užgriùvo bókštas priẽ Siloãmo tveñkinio ir ùžmušė; jũs mãnote, kàd jiẽ bùvo kaltesnì ùž visùs kitùs Jerùzalės gyvéntojus?! Nè, sakaũ jùms, bèt jėi neatsiverĩsite, visì taĩp pàt pražūsite".

Jėzus pasãkė palýginimą: „Víenas žmogùs turėjo sàvo vynuogýne pasisodinęs figmedį. Kařtą jìs atẽjo pažiūrėti jamė vaĩsių, bèt nerãdo.

Ir pàliepė sõdininkui: ‚Štaĩ jaũ trejì mėtai, kaĩp àš ateinù ieškóti šiõ figmedžio vaĩsių, ir vìs nerandù. Nukiřsk jį, kám dár žẽmę ãlina!'

Anàs jám sãko: ‚Šeimininke, palìk jį dár šiaĩs mėtais. Àš jį apkàsiu ir patrẽšiu. Ràsi jìs dár duõs vaĩsių. Õ jėi nè, tadà jį iškiřsdinsi' ".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TRISDEŠIMTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 8, 12—17

Jūs gavote įsūnystės Dvasią, kurioje šaukiame: „Aba, Tėve!"

Iš šventojo apaštalo Paulia us láiško Romiečiams.

Bróliai!

Mes nesame skolingi kúnui, kàd gyvéntume pagal kúną. Jéi jūs gyvėnate pagal kúną — mirsite. Bèt jéi dvasià marinate kúniškus dárbus — gyvénsite.

Visi, kuriẽ vadováujasi Diẽvo Dvasià, yrà Diẽvo vaikaĩ. Jūs gì ẽsate gãvę nè vergỹstės dvãsią, kàd ir vẽl turėtumėte bijóti, bèt gãvote įsūnỹstės Dvãsią, kuriojè šaũkiame: „Ãba, Tẽve!"

Ir patì Dvasià liùdija mūsų dvãsiai, kàd ẽsame Diẽvo vaikaĩ. Õ jéi ẽsame vaikaĩ, taĩ ir įpėdiniai. Mes Diẽvo įpėdiniai ir Krìstaus bendraįpėdiniai, jéigu sù juõ keñčiame, kàd sù juõ bũtume pagerbtì.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 67, 2 ir 4. 6—7ab. 20—21 (P.: 21a)

P. Mūsų Diẽvas — taĩ gélbintis Diẽvas.

2 Võs Diẽvas galìngai pakỹla, jõ príešai pakriñka,
nekentėjai bėga šaliñ nuõ jõ véido.
4 Õgi teisíeji Diẽvo akysė krýkštauja, žãvis,
šokinėja iš džiaũgsmo. — **P.**

6 Tėvas našláičiams, globėjas našlėms yrà Diẽvas
sàvo šventõjoj buveĩnėj.

7 Dúoda namùs apleistíesiems,
belaĩsviams gerovės durìs atidãro. — **P.**

20 Viẽšpatį gárbinkit kiekvieną diẽną!
Diẽvas naštàs mũsų nẽša — jìs vadúotojas mũsų.
21 Mũs Diẽvas — taĩ gélbintis Diẽvas,
pàdedà iš giltinẽs Viẽšpats Diẽvas ištrũkti. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 17, 17b. a

P. Aleliùja — Tàvo žõdis, Viẽšpatie, yrà tiesà.
Pašvéntink mùs tiesà! — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 13, 10—17

Argi šios Abraomo dukters nereikėjo išvaduoti iš pančių šeštadienį?

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Víeną šeštãdienį Jėzus mókė sinagògoje. Čià pasitáikė móteris, aštuoniólika mẽtų keñčianti nuõ ligõs dvãsios. Jì bùvo sutrauktà ir vìsiškai negalėjo išsitiẽsti.

Jėzus pamãtęs pasišaukė jã ir tãrė: „Móterie, esì išvadúota iš sàvo ligõs!" Jìs uždėjo añt jõs rankàs, tóji bemãtant atsitiesė ir ẽmė šlóvinti Diẽvą.

Tadà sinagògos vyresnỹsis, supỹkęs, kàd Jėzus išgýdė šeštãdienį, pasãkė mìniai: „Dìrbamos yrà šẽšios diẽnos. Ateĩkite jomìs ir gýdykitės, õ nè šeštãdienį!"

Viẽšpats jám atsãkė: „Veidmainiaĩ! Ar̃gi kàs iš jũsų neàtriša šeštãdienį nuõ ėdžių sàvo jáučio ar̃ ãsilo ir nenùveda pagìrdyti?! Ar̃gi šiõs Abraõmo dukteĩs, kuriã šėtõnas laĩkė sukáustęs jaũ aštuoniólika mẽtų, nereikėjo išvadúoti iš pánčių šeštãdienį?"

Jám taĩ bėkalbant, visì jõ príešai susigėdo, õ visà minià džiaũgėsi jõ šlovìngais darbaĩs.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 8, 18—25

Kūrinija su ilgesiu laukia, kada bus apreikšti Dievo vaikai

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Próliai!

Àš manaũ, jóg šiõ laĩko kentẽjimai nereikšmìngi, lýginant juõs sù būsimąja garbė, kurì mumysė bùs apreikštà. Kūrinijà sù ilgesiu láukia, kadà bùs apreikštì Diẽvo vaikaĩ. Màt kūrinijà bùvo pajungtà tuščióms pastangóms,— nè sàvo nóru, bèt pavergẽjo valià,— sù viltimì, kàd iř patì kūrinijà bùs išvadúota iš pragaištiẽs vergóvės iř įgìs Diẽvo vaikų garbẽs láisvę.

Jùk mẽs žìnome, kàd visà kūrinijà ikì šiõl tebedúsauja iř tebesikankìna, Iř nè tik jì, bèt iř mẽs pãtys, kuriẽ tùrime dvãsios prãdmenis,— iř mẽs dejúojame, laukdamì įsűnijimo iř műsų kűno atpirkìmo.

Tuõ tárpu mẽs ẽsame išgélbėti viltimì. Tačiaũ regimà viltìs nėrà viltìs. Jéigu kàs mãto, taĩ kám jám viltìs? Bèt jéi tùrime vìltį nematýdami, tadà láukiame ištvermìngai.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 125, 1—2ab. 2cd—3. 4—5. 6 (P.: 3a)

P. Tikraĩ mùms Viẽšpats stebùklą padãrė.

[1] Kaĩ iš neláisvės Viẽšpats mùs vẽdė,
atródė mùms sãpnas.
[2] Netvėrė džiaugsmù műsų lűpos,
liežùviai — linksmýbe. — **P.**

Tadà pagónys kalbėjo:
„Jíems Viẽšpats stebùklą padãrė!"

3 Tikraĩ mùms Viẽšpats stebùklą padãrė,
mùs aptvìndė linksmýbe. — **P.**

4 Kreĩpk, Viẽšpatie, mũsų likìmą
tarýtum Pietuõs patvìnusį sraũtą.
5 Sù ãšara bẽriamas grũdas,
bèt džiaũgsmas, pjũčiai atẽjus. — **P.**

6 Žmogùs eĩna ir̃ veř kia,
į̃ dir̃vą nèšdamas sẽklą.
Bèt grį̃žta ir̃ eĩdamas džiaũgias,
derlìngu nẽšinas pẽdu. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja. — Šlovẽ táu, Tẽve,
dangaũs ir̃ žemẽs Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 13, 18—21

Grūdas išaugo į medelį

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo: „Į̃ kã̃ panašì Diẽvo karalỹstė, ir̃ sù kuõ mán jã̃ palýginti? Jì panašì į̃ garstỹčios grũdą, kurį̃ ẽmė žmogùs ir̃ pasėjo sàvo daržė. Jìs išáugo į̃ medẽlį, ir̃ padángių sparnuõčiai susisùko lizdùs jõ šakosė".

Jìs vẽl tãrė: „Sù kuõ mán palýginti Diẽvo karalỹstę? Jì panašì į̃ ráugą, kurį̃ ẽmusi móteris įmaĩšė į̃ trìs saikùs miltų, ir̃ nuõ jõ vìskas įrũgo".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 8, 26—30

Mylintiems Dievą viskas išeina į gera

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Dvasià ateĩna pagálbon mũsų silpnùmui. Mẽs jùk nežinome, kõ turẽtume deramaĩ melsti, todẽl patì Dvasià ùžtaria mùs neišsãkomais maldãvimais. Širdžių Tyrẽjas žino Dvãsios siekimùs, kàd jì ùžtaria šventúosius pagal Diẽvo nórą.

Bè tõ, mẽs žìnome, kàd vìskas išeĩna į gẽra mýlintiems Diẽvą, bũtent jõ valià pašauktíesiems.

Õ kuriuõs jìs ìš añksto numãtė, tuõs ìš añksto ir paskýrė tàpti panašiaĩs į jõ Sūnaũs pavìdalą, kàd šis bútų pìrmgimis ìš daũgelio brólių. Kuriuõs jìs ìš añksto paskýrė, tuõs ir pàšaukė; kuriuõs pàšaukė, tuõs ir nutéisino; kuriuõs nutéisino, tuõs ir išáukštino.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 12, 4—5. 6 (P.: 6a)

P. Tikiù, Viẽšpatie, kàd tù mán gailestingas.

4 Pažveĩk, išklausýk manė̀, Viẽšpatie Diẽve!
Apšviẽsk mán akìs, kàd mirtiẽs miegù neužmìgčiau.
5 Laĩ príešai nešaũkia: „Pérgalė̀ mũsų!“
Tegù nesidžiaũgia engė̃jai, kàd àš jaũ pražùvęs. — **P.**

6 Tikiù, kàd tù mán gailestingas.
Džiaugiúosi tàvo pagálba.
Viẽšpačiui gíesmes giedósiu:
kíek jìs mán gẽra padãrė! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Tes 2, 14

P. Aleliùja. — Diẽvas pàšaukė mùs peř Evangėliją,
kàd įgýtume mũsų Viẽšpaties
Jėzaus Krìstaus garbę. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 13, 22—30

Ateis žmonės iš rytų ir vakarų ir sėsis prie stalo Dievo karalystėje

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Lùką.

Jėzus ẽjo mókydamas peř miesteliùs iř káimus iř keliãvo į Jerùzalę.

Kažkàs jį pakláusė: „Viẽšpatie, ař mãža bùs išgélbėtų?"

Jìs pasãkė jíems: „Pasisténkite įeĩti prõ ankštùs vartùs! Sakaũ jùms, daũgelis bandỹs įeĩti, bèt neįsteñgs.

Kaĩ namų šeimininkas atsikeĺs iř užrakiñs durìs, stovėdami laukė, jũs pradėsite bélsti į durìs iř prašýti: ‚Viẽšpatie, atidarýk mùms!' Õ jìs atsakỹs: ‚Àš nežinaũ, iš kuř jũs'.

Tadà jũs imsite dėstyti: ‚Mẽs válgėme iř gėrėme tàvo akìvaizdoje, tù mókei mũsų gãtvėse...' Õ jìs jùms tařs: ‚Àš nežinaũ, ìš kuř jũs. Eĩkite šaliñ nuõ manęs, visi piktadariaĩ!'

Taĩ bùs veřksmo iř dantų griežimo, kaĩ Diẽvo karalỹstėje pamatýsite Abraõmą, Izaõką, Jokũbą iř visùs prãnašus, õ pãtys bũsite išvarýti laukañ. Iř ateĩs žmónės ìš rytų iř vakarų, ìš šiáurės iř pietų iř sẽsis priẽ stãlo Diẽvo karalỹstėje. Iř štaĩ yrà paskutìnių, kuriẽ bùs pirmì, iř pirmųjų, kuriẽ bùs paskutìniai".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 8, 31b—39

Jokie kūriniai negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra Kristuje

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Jéi Diẽvas ùž mùs, taĩ kàs gì priẽš mùs?! Jéigu jìs nepagailẽjo nẽ sàvo Sūnaũs, bèt atìdavė jį̃ ùž mùs visùs,— kaĩpgi jìs ir̃ vìsko nedovanótų kartù sù juõ? Kàs bekáltins Diẽvo išrinktúosius? Jùk Diẽvas ištéisina! Taĩ kàs pasmeĩrks? Aĩ Krìstus Jėzus, kurìs nùmirė, bèt bùvo prikéltas, kurìs sẽdi Diẽvo dešinėjė ir̃ nèt ùžtaria mùs?

Kàs gì mùs atskiĩrs nuõ Krìstaus méilės? Aĩ vaĩgas? aĩ príespauda? aĩ pérsekiojimas? aĩ bãdas? aĩ nuogùmas? aĩ pavõjus? aĩ kalavìjas? Parašýta: „Dẽl tavę̃s mẽs žùdomi ištisą diẽną, laĩkomi pjautinomìs avimìs".

Tačiaũ vìsa mẽs lengvaĩ nùgalime dẽlei tõ, kurìs mùs pamìlo. Ir̃ àš esù tìkras, kàd neĩ mirtìs, neĩ gyvẽnimas, neĩ angelaĩ, neĩ viešpatỹstės, neĩ dabartìs, neĩ ateitìs, neĩ galýbės, neĩ áukštumos, neĩ geĩlmės, neĩ jokiẽ kitì kūriniaĩ negalẽs mūsų atskìrti nuõ Diẽvo méilės, kurì yrà mūsų Viẽšpatyje Krìstuje Jėzuje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 108, 21—22. 26—27. 30—31 (P.: 26b)

P. Išgélbėk manė, Viẽšpatie, jùk tù maloningas.

21 Tù, Diẽve, palaikýk manė dẽlei sàvo vaĩrdo,
gélbėk dẽlei sàvo gailestingùmo.
22 Jùk àš vaĩrgšas, betuĩrtis,
màno širdìs kupinà báimės. — **P.**

26 Paděk mán, Viẽšpatie Diẽve,
išgélbėk manè! Jùk tù malonìngas.
27 Težìno, jóg taĩ bùs rankà tàvo,
taĩ tàvo, Viẽšpatie, dárbas. — **P.**

30 Viẽšpačiui àš sàvo bùrna džiugiaĩ dėkósiu,
šlóvinsiu jį̃, susiriñkus daugýbei.
31 Jùk vaĩgšo pùsėj jis stóvi
iĩr gìna jį̃ nuõ smerkėjų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 19, 38

P. Aleliùja. — Garbẽ karãliui, kurìs ateĩna
Viẽšpaties vardù!
Ramýbė dangujė, šlovẽ aukštýbėse! —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 13, 31—35

Nedera gi pranašui žūti ne Jeruzalėje

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Atẽjo kelì fariziẽjai iĩr įspėjo Jėzų: „Eĩk ìš čià, pasišãlink, nès Èrodas nóri tavė nužudýti".

Jis atsãkė jiems: „Keliáukite iĩr pasakýkite tám lãpei: ‚Štaĩ àš išvarinėju dèmonus iĩr gýdau šiañdien, taĩ darýsiu iĩr rytój, õ trẽčią diẽną bũsiu vìsa atlìkęs. Bèt šiañdien, iĩr rytój, iĩr porýt àš turiù keliáuti — nèdera gì prãnašui žū́ti nè Jerùzalėje' ".

Jerùzale, Jerùzale! Tù žudaĩ prãnašus iĩr ùžmuši akmenimis tuõs, kuriẽ pàs tavė siųstì. Kíek kařtų norėjau suriñkti tàvo vaikùs, tařsi vištà sàvo viščiukùs põ sparnaĩs, õ tù nenorėjai!

Štaĩ paliekamì jùms jū́sų namaĩ. Iĩr àš sakaũ jùms: jũs manę̃s nebematýsite, kõl ateĩs laĩkas, kadà imsite šaũkti: ‚Garbẽ tám, kurìs ateĩna Viẽšpaties vardù!' "

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 9, 1—5

Man mieliau būtų pačiam būti prakeiktam vietoj savo brolių

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Sakaũ tiẽsą Krìstuje, nemelúoju,— taĩ liùdija ir̃ màno sąžinė Šventõjoje Dvãsioje, kàd labaĩ liūdžiù ir̃ nuõlat šìrdį mán skaũda.

Mán mieliaũ bũtų pačiám bũti prakeiktám ir̃ atskirtám nuõ Krìstaus viẽtoj sàvo brólių, tautiẽčių pagal̃ kũną. Jiẽ yrà izraelìtai, tùrintys įsūnỹstę, garbę, sándoras, įstãtymų leidýbą, Diẽvo gárbinimą ir̃ pãžadus; jíems priklaũso prótėviai, ir̃ iš jų̃ kũno ãtžvilgiu yrà kilęs Krìstus — visíems viešpatáujantis Diẽvas, šlovingas peř ámžius. Ãmen.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 147, 12—13. 14—15. 19—20 (P.: 12a)

P. Šlóvink, Jerùzale, Viẽšpatį!

12 Šlóvink, Jerùzale, Viẽšpatį,
sàvo Diẽvą gárbink, Siòne!
13 Jìs tàvo vařtams skląsčiùs padãrė,
tàvo vaikáms jìs dúoda paláimą. — **P.**

14 Tàvo ribóms teĩkia ramýbę,
sótina tavė kviečių̃ deřlium.
15 Jìs sàvo žõdį siuñčia į̃ žẽmę, —
spařčiai jõ įsãkymas skríeja. — **P.**

19 Jokũbo vaikáms sàvo žõdį paskélbė,
Izraèliui sàvo įstãtymus ir̃ príesakus dãvė.
20 Kitóms tautóms jìs tõ nepadãrė,
nẽ víenai iš jų̃ neapréiškė sàvo sprendìmų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 27

P. Aleliùja. — Mãnosios ãvys klaũso màno balsõ, —
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, ir jõs sẽka pãskui manė. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 14, 1—6

Jei kurio sūnus ar galvijas įkris į šulinį,
argi neištrauks jų šeštadienį?

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Lùką.

Kařtą šeštãdienį Jėzus atẽjo į vieno fariziẽjų vyrėsniojo namùs válgyti, õ jiẽ atidžiai stebėjo jį. Štai jį pasitiko vandénlige seřgantis žmogùs.

Jėzus kreĩpėsi į Įstãtymo mókytojus ir fariziejùs: „Valià šeštãdienį gýdyti ař nè?" Tiẽ tylėjo. Tadà jìs ẽmė išgýdė jį ir paléido.

Õ jiems pasãkė: „Jéi kuriõ iš jũsų sūnùs ař galvìjas įkrìs į šùlinį, ařgi tùčtuojau neištraũks jų šeštãdienį?!" Ir jiẽ nesugebėjo į tai atsakýti.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 11, 1—2a. 11—12. 25—29

Jeigu izraelitų atmetimas pasauliui reiškia sutaikinimą,
tai jų priėmimas reikš gyvenimą, prisikėlus iš numirusių

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Àš kláusiu: ař Diẽvas atstūmė sàvo taũtą? Niekù būdù! Jùk ir àš izraelitas, iš Abraõmo palikuonių, iš Ben-

jamìno gentiẽs. Diẽvas neatstūmė savõsios tautõs, kurią iš sẽno yrà pasiriñkęs.

Tàd àš kláusiu: ar̃ izraelìtai taĩp suklùpo, kàd iš̃ pargriūtų? Niekù būdù! Tik peř jų̃ suklupìmą pagónių tautóms atẽjo išgãnymas, kàd juõs paimtų pavỹdas. Bèt jéigu jų̃ suklupìmas réiškia pasáulio pratur̃tinimą, õ jų̃ mãžas skaĩčius — pagónių praturtẽjimą, taĩ ką̃ duõs jų̃ pilnumà?!

Kàd jũs, bróliai, peř aukštaĩ apiẽ savè nemanýtumėte, pasakýsiu jùms pãslaptį: dalìs Izraèlio tautõs liẽka užkietẽjusi, kõl įeĩs pagónių visumà, õ tadà bùs išgélbėtas vìsas Izraèlis, kaĩp parašýta: „Ìš Siòno kálno ateĩs gélbėtojas iš̃ nukreĩps nedorýbes nuõ Jokūbo. Iš̃ tokià bùs jíems màno sándora, kaĩ nuimsiu jų̃ núodėmes".

Žiūrint Evangèlijos, jiẽ yrà Diẽvo príešai jūsų náudai; bèt, žiūrint išrinkìmo, jiẽ numylėtiniai dẽlei savųjų prótėvių. Jùk Diẽvo malónės dóvanos ir̃ pašaukìmas — neatšaukiamì.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 93, 12—13a. 14—15. 17—18 (P.: 14a)

P. Viẽšpats sàvo tautõs tikraĩ nepaniẽkins.

12 Laimingas žmogùs, kurį̃ tù, Viẽšpatie, áukli,
kurį̃ sàvo įstãtymų mókai,
13 kàd neláimių dienõm jìs turėtų ramýbę. — **P.**

14 Viẽšpats sàvo tautõs tikraĩ nepaniẽkins,
neapleĩs pãveldo sàvo.
15 Teismaĩ pradẽs téisės laikýtis,
ją̃ geř̃bs visì tiesiašir̃džiai. — **P.**

17 Jéi Viẽšpats mán nepadėtų,
tuõj atsidùrčiau tylõs karalìjoj.
18 Kaĩ, ródos, jaũ slỹdo mán kójos,
tàvo malónė manè, Viẽšpatie, rẽmė. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 11, 29ab

P. Aleliùja. — Iñkite añt sàvo pečių màno jùngą
iř mókykitės iš manęs, — sãko Viẽšpats, —
nès àš romùs iř nuolankiõs širdiẽs. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 14, 1. 7—11

Kuris save aukština, bus pažemintas,
o kuris save žemina, bus išaukštintas

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Kařtą šeštãdienį Jėzus atẽjo į vieno fariziẽjų vyrèsniojo namùs válgyti. Matýdamas, kaĩp svečiaĩ riñkosi pirmąsias vietàs priẽ stãlo, jis pasãkė jíems palýginimą:

„Kaĩ tavė pakviẽs į vestuvès, nesisėsk pirmojė viẽtoje, kàd kařtais nebũtų pàkviesta garbingèsnio ùž tavė iř atẽjęs tàs, kurìs tavė iř jį kviẽtė, netařtų táu: ‚Užléisk jám viẽtą!' Tuomèt tù sugėdintas turėtum sėstis į paskutinę viẽtą. Kaĩ bũsi pàkviestas, verčiaũ eĩk iř sėskis paskutinėje viẽtoje, taĩ atẽjęs šeimininkas táu pasakỹs: ‚Bičiùli, pasisliñk aukščiaũ!' Tadà táu bùs garbẽ priẽš visùs svečiùs.

Kiekvienas, kurìs savė áukština, bùs pažẽmintas, õ kurìs savė žẽmina, bùs išáukštintas".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TRISDEŠIMT PIRMOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 11, 29—36

Dievas visus uždarė neklusnume, kad visų pasigailėtų

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Diẽvo malónės dóvanos ir̃ pašaukìmas — neatšaukiamì. Kaĩp jũs kadáise nebùvote klùsnūs Diẽvui ir̃ dẽl jų̃ neklusnùmo dabar̃ patýrėte gailestingùmą, taĩp ir̃ jiẽ dabar̃ nepaklũsta dẽl jùms sùteikto pasigailėjimo, kàd dabar̃ ir̃ jiẽ susiláuktų gailestingùmo. Diẽvas visùs uždãrė neklusnumė, kàd visų̃ pasigailėtų.

Õ Diẽvo tur̃tų, išmintiẽs ir̃ pažinìmo gelme! Kokiẽ neištiriamì jõ sprendìmai ir̃ nesusekamì jõ keliaĩ! Ir̃ kàs gì pažino Viẽšpaties miñtį? Ir̃ kàs bùvo jõ patarẽju? Arbà kàs jám yrà dãvęs pìrmas, kàd jám bũtų atmokẽta? Ìš jõ, peř jį̃ ir̃ jamė yrà vìsa. Jám šlovẽ peř ámžius! Ãmen.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 68, 30—31. 33—34. 36—37 (P.: 14c)

P. Išklausýk manė̀, Viẽšpatie, nès tù didžiaĩ gẽras.

30 Manė̀ — keñčiantį ir̃ nelaimingą
globóki ir̃ gélbėki, Diẽve!
31 Šlóvinsiu gìesme àš Diẽvo vařdą
ir̃ áukštinsiu jį̃ dėkingai. — **P.**

33 Kélkit gálvas aukštỹn, nuolankíeji, pradžiùkit!
Teatgìs šìrdys tų̃, kuriẽ Diẽvo ieško.

34 Beturčiùs Viẽšpats gir̃di,
neniẽkin savũjų, apkaltũ grandinėm. — **P.**

36 Tikraĩ išvaduõs Diẽvas Siòną
ir̃ Jùdo miestùs leĩs atstatýti.
Teñ saviškiai gyveñs, krãštą užvaldẽ.
37 Ir̃ vaikaĩ jõ tarnų paveldẽs tą žẽmę.
Teñ tėvỹnę atràs, kuriẽ geř̃bia jõ vař̃dą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 14, 12—14

P. Aleliùja. — Jėi laikýsitės màno mókslo,
jũs iš tikro bũsite màno mokiniaĩ;
jũs pažìnsite tiẽsą,— sãko Viẽšpats, —
P. Aleliùja.

Evangelija Jn 8, 31b—32a

Nekviesk savo draugų, bet vargšų ir paliegėlių

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Pasikviẽtusiam jį̃ váišių fariziẽjų vyresniájam Jėzus pasãkė:

„Kéldamas pietùs ař̃ vakariẽnę, nekviẽsk neĩ sàvo draugũ, neĩ brólių, neĩ pažįstamũ, neĩ turtìngų kaimýnų, kàd kař̃tais jiẽ sàvo rúožtu nepasikviẽstų tavę̃s ir̃ táu nebũtų atlýginta. Reñgdamas váišes, verčiaũ pasikviẽsk vař̃gšų, palíegėlių, luošũ ir̃ aklũ, taĩ bũsi paláimintas, nès jiẽ netùri kuõ atsilýginti ir̃ táu bùs atlýginta teisiųjų prisikėlimė".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 12, 5—16a

Esame vieni kitų nariai

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Mẽs daũgelis ẽsame víenas kũnas Krìstuje, õ paviẽniui ìmant — vienì kitũ nariaĩ. Pagaĩ mùms sùteiktą malónę tùrime įvairiũ dovanũ. Kàs tùri pranašỹstės dóvaną, tegùl jà naudójasi, laikýdamasis tikẽjimo; kàs dóvaną tarnáuti — tetarnáuja, kàs mókyti — tegùl móko, kàs skãtinti — tegùl skãtina; kàs dóvaną šeĩpti — tegùl šeĩpia dõsniai, kàs vadováuti — tegùl vadováuja rūpestìngai; kàs dóvaną gailestingùmo darbáms — tegùl pagélbi kitíems sù džiaugsmù.

Méilė tebũna bè veidmainỹstės. Bodėkitės pìkto, laikýkitės gẽro. Nuoširdžiaĩ mylėkite vienì kitùs bróliška méile; lenktyniáukite tarpùsavio pãgarba. Nebũkite apsiléidę, bèt uõlūs, karštõs dvãsios, tarnáukite Viẽšpačiui. Džiaũkitės viltimì, bũkite kañtrūs suspaudimė, ištvermìngi maldojė. Rūpinkitės šventųjų reikalaĩs, púoselėkite svetingùmą.

Láiminkite sàvo pérsekiotojus, láiminkite ir̃ nekéikite. Džiaũkitės sù besidžiaũgiančiais, veřkite sù veřkiančiais. Sutařkite tarpùsavyje. Nesiveřžkite priẽ aukštų dalỹkų, bèt pasiténkinkite kukliaĩs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 130, 1. 2. 3

P. Išlaikýk màno síelą sàvo ramýbėje, Viẽšpatie.

[1] Viẽšpatie, màno širdìs neišpuĩkus,
ãkys nežveĩgia iš áukšto.

Tuščiõs didýbės nenóriu vaikýtis —
tõ, kàs màno jẽgą prašóka. — **P.**

2 Tikraĩ nurámdžiau sàvo dvãsią,
padariaũ jąją ramutẽlę.
Taĩtum kũdikis mótinos príeglobsty,
taĩtum kũdikis ramì širdis màno krūtinėj. — **P.**

3 Pasikliáuk Dievù, Izraèli,
dabaĩ ir peĩ ámžius! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 11, 28

P. Aleliùja. — Ateĩkite pàs manè visì,
kuriẽ vaĩrgstate ir ẽsate prislėgtì:
àš jùs atgaivìnsiu, — sãko Viẽšpats. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 14, 15—24

Eik į kelius bei patvorius ir varu atvesk žmones, kad mano namai būtų pilni

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Víeno fariziẽjaus vyrėsniojo namuosè víenas svẽčias Jėzui tãrė: „Paláimintas, kám tèks dalyváuti Diẽvo karalỹstės pókylyje!"

Jėzus atsìliepė: „Víenas žmogùs iškėlė didelę puõtą ir pàkvietė daũg svečių. Atẽjus mẽtui puotáuti, jis pàsiuntė taĩną pranèšti pakviestíesiems: ‚Ateĩkite, jaũ vìskas sùrengta'. Tuomèt jiẽ visì kaĩp víenas pradėjo atsikalbinėti. Víenas jám tãrė: ‚Nusipirkaũ dìrvą ir būtinaĩ turiù eĩti jõs apžiūrėti. Prašaũ laikýti manè ištėisintu'. Vẽl kìtas sãkė: ‚Pirkaũ penkìs jùngus jáučių ir einù jų išmėgìnti. Prašaũ laikýti manè ištėisintu'. Trẽčias tãrė: ‚Vedžiaũ žmóną ir todẽl negaliù atvỹkti'.

Taĩnas sugrįžęs vìską apsãkė šeimininkui. Šis supỹko ir įsãkė taĩnui: ‚Skubiaĩ eĩk į miẽsto áikštes ir skeĩsgat-

vius iř vèsk čionaĩ visùs vargšùs, palíegėlius, aklùs iř lúošus'. Tařnas iř vẽl pránešė: ‚Šeimininke, kaĩp buvaĩ liẽpęs, — padarýta, bèt dár yrà viẽtos!' Tadà šeimininkas tãrė tařnui: ‚Eĩk į keliùs beĩ pãtvorius iř varù atvèsk žmónes, kàd màno namaĩ bũtų pilnì'.

Sakaũ jùms, — nẽ víenas iš anũ kviestũjų žmoniũ neragaũs màno váišių".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 13, 8—10

Meilė — įstatymo pilnatvė

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Niẽkam nebúkite kã nórs skolingi, išskýrus tarpùsavio méilę, nès kàs mýli, tàs įvýkdo įstãtymą. Jùk įsãkymai: „Nesvetimáuk, nežudýk, nevõk, negeĩsk" iř kitì, gãli bũti sutrauktì į tã víeną pósakį: „Mylėk sàvo arčimą kaĩp savė pãtį".

Méilė nedãro niẽko pìkta arčimui. Taĩgi méilė — įstãtymo pilnãtvė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 111, 1—2. 4—5. 9 (P.: 5a)

P. Laimingas, kàs kito gaĩlis, pãskolą dúoda.

Arba: Aleliùja.

1 Laimingas, kàs Viẽšpaties bijo,
kàs jõ įsãkymus mýli.
2 Jõ aĩniai bùs žẽmėj galingi.
Teisingųjų kařtai — palãima. — **P.**

4 Jìs nušviñta geríesiems lýg šviesà tamsýbėj,
švelnùs, gailestìngas, teisìngas.
5 Laimìngas, kàs kìto gaĩlis, pãskolą dúoda,
kàs reĩkalus tvarko teisìngai. — **P.**

9 Jìs vaĩgšams dóvanas dúoda, dalìja,
jõ teisingùmas ámžiais nežústa.
Jõ didýbė skaĩdriai nušviñta. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 1 Pt 4, 14

P. Aleliùja. — Jéi jùs niẽkina dẽl Jėzaus vařdo, —
jũs paláiminti,
nės garbẽ ir Diẽvo Dvasià ìlsisi añt jũsų.
— **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 14, 25—33

Kuris neatsižada visos savo nuosavybės, negali būti mano mokinys

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Kartù sù Jėzumi ėjo gaũsios mìnios. Atsigrįžęs jìs tãrė žmonėms: „Jéi kàs ateĩna pàs manė̀, bèt nebrangìna manęs labiaũ ùž sàvo tėvą, mótiną, žmóną, vaikùs, brólius, sẽseris ir nètgi sàvo gyvýbę, — negãli bũti màno mokinỹs. Kàs nèneša sàvo krỹžiaus ir nèseka manimì, negãli bũti màno mokinỹs.

Kàs ìš jũsų, norėdamas pastatýti bókštą, pirmiaũ atsisėdęs neskaičiúoja išlaidų, kàd įsitikintų, ar turẽs iš kõ užbaĩgti. Kàd kařtais, padėjus pãmatą ir nebaĩgus, žmónės matýdami nesišaipýtų ìš jõ ir nesakýtų: ‚Šìtas žmogùs pradėjo statýti ir neįsténgia baĩgti'.

Arbà kóks karãlius, tráukdamas į kãrą sù kitù karãliumi, pirmiaũ atsisėdęs nesvařsto, ař, turėdamas dẽšimt tũkstančių kareĩvių, pajẽgs stóti į kõvą sù tuõ, kurìs atsìveda dvìdešimt tũkstančių? Jéi nè, taĩ, anám dár tolì ẽsant, siuñčia pãsiuntinius tařtis dẽl taikõs.

Taĩp pàt kiekvíenas iš jûsų, kurìs neatsìžada visõs sàvo nuosavýbės, negãli bûti màno mokinỹs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 14, 7—12

Ar gyvename, ar mirštame,— mes esame Viešpaties

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Nẽ vienas iš mũsų negyvẽna sáu, nẽ vienas sáu nemìršta. Aĩ gyvẽname, Viẽšpačiui gyvẽname, aĩ mìrštame, Viẽšpačiui mìrštame. Taĩgi, aĩ gyvẽname, aĩ mìrštame, — mẽs ẽsame Viẽšpaties.

Jùk Krìstus nùmirė ir atgìjo, kàd viešpatáutų ir mìrusiesiems, ir gyvíesiems. Taĩ kaĩpgi tù smerkì sàvo brólį? arbà kodẽl niẽkini sàvo brólį? Jùk mẽs visì turẽsime stóti priẽš Diẽvo teĩsmą.

Parašýta: „Kaĩp àš gývas, sãko Viẽšpats, priẽš manè suklùps kiekvíenas kẽlis, ir visų lũpos šlóvins Diẽvą". Taĩgi kiekvíenas iš mũsų duõs Diẽvui apýskaitą ùž savè.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 26, 1. 4. 13—14 (P.: 13)

P. Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojè šalyjè, kuĩ gyvýbė.

[1] Viẽšpats — màno šviesà, Gélbėtojas màno:
kõ mán bijótis?
Viẽšpats gìna màno gyvýbę: kõ mán drebėti? — **P.**

[4] Labiáusiai iš Viẽšpaties trókštu,
tõ víeno prašaũ, —

kàd Viẽšpaties bũste gyvénčiau
visàs sàvo bũvio dienàs,
kàd patìrčiau Viẽšpaties palankùmą,
kàd jõjo šventóvę lankýčiau. — **P.**

13 Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojė šalyjė, kuř gyvýbė.
14 Tù Viẽšpaties láuki iř výriškai eĩkis,
turėk tvìrtą šìrdį, Viẽšpačiu reḿkis! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 11, 28

P. Aleliùja. — Ateĩkite pàs manė visì,
kuriẽ vařgstate iř ẽsate prislėgtì:
àš jùs atgaivìnsiu, — sãko Viẽšpats. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 15, 1—10

Danguje bus džiaugsmo dėl vieno atsivertusio nusidėjėlio

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĺ Lùką.

Pàs Jėzų riñkdavosi visókie muĩtininkai iř nusidėjėliai jõ žõdžių pasiklausýti.

Õ fariziẽjai iř Rãšto áiškintojai murmėdavo, sakýdami: „Šitas priìma nusidėjėlius iř sù jaĩs válgo".

Tuomėt Jėzus pasãkė jíems palýginimą: „Kàs iš jũsų, turėdamas šiḿtą aviũ iř víenai nuklýdus, nepaliẽka dykumojė devýniasdešimt devyniũ iř neíeško pražùvusios, kõlei surañda?!

Rãdęs sù džiaugsmù dẽdasi ją añt pečiũ iř, sugrįžęs namõ, susikviẽčia draugùs beĩ kaimýnus, sakýdamas: ‚Džiaũkitės draugė sù manimì! Radaũ sàvo pražùvėlę ãvį!'

Sakaũ jùms, taĩp iř dangujė bùs daugiaũ džiaũgsmo dẽl víeno atsiveřtusio nusidėjėlio, negù dẽl devýniasdešimt devyniũ teisiųjų, kuríems nereĩkia atsiveřsti.

Arbà kurì móteris, turėdama dẽšimtį drãchmų ir̃ víeną pamẽtusi, neužsìdega žìburio, nešlúoja namų̃ ir̃ rūpestìngai neíeško, kõlei surañda?

Rãdusi jì susivadìna draugės beĩ kaimýnes ir̃ sãko: ‚Džiaũkitės draugė sù manimì! Radaũ sàvo pražùvėlę pamẽtusi'.

Sakaũ jùms, šìtaip džiaũgiasi Diẽvo angelaĩ dẽl víeno atsiveř̃tusio nusidėjėlio".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 15, 14—21

Būti pagonims Kristaus Jėzaus tarnu, kad pagonys taptų priimtina atnaša

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Àš pàts, màno bróliai, esù tikras, kàd jũs ẽsate kupinì gerùmo, pilnì tìkro pažinìmo ir̃ sùgebantys vienì kitùs pérspėti. Àš jùms parašiaũ kíek peř̃ drą̃siai, norėdamas jùms taĩ primiñti ir̃ reḿdamasis mán Diẽvo suteiktája malóne bū̃ti pagónims Krìstaus Jėzaus tarnù ir̃ kaĩp kùnigui skleĩsti Diẽvo Evangèliją, kàd pagónys tàptų priiḿtina ãtnaša, Šventõsios Dvãsios pašvéntinta.

Taĩgi Krìstuje Jėzuje àš galiù pasigìrti Diẽvo darbaĩs. Jùk àš nedrį̀sčiau kõ nórs pãsakoti, kõ Krìstus nebū̃tų peř̃ manè nuveĩkęs, kàd pagónys paklùstų, žodžiù ir̃ dárbu, stebuklìngų ženklų̃ galià ir̃ Diẽvo Dvãsios galýbe. Tìk taĩp àš galėjau paskleĩsti Krìstaus Evangèliją nuõ Jerùzalės apýlinkių ikì Ilìrijos.

Bè tõ, àš maniaũ ẽsant garbingiaũ skélbti Evangèliją nè teñ, kuř̃ Krìstaus vařdas jaũ pagársintas, ir̃ nestatýti

añt svetimų pamatų, bèt kaĩp parašýta: „Pamatỹs tiẽ, kuríems nebùvo apiẽ jį skélbta, supràs tiẽ, kuriẽ nebùvo girdėję".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 97, 1. 2—3ab. 3cd—4 (P.: plg. 2b)

P. Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė.

1 Naũją gíesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jis dãro!
Jõ dešinė visagãlė,
jõ šventóji rankà pérgales skìna. — **P.**

2 Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė,
jõ teisingùmas šviẽčia pagónims.
3 Atsìmena sàvo gerùmą, ištikimùmą,
Izraėlio šeĩmai žadėtą. — **P.**

Ir̃ mãto vìsas pasáulis
išganìngąjį Diẽvo veikimą.
4 Žavėkitės Viẽšpačiu, šãlys,
šũkaukit, džiũgaukit, grókit! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 1 Jn 2, 5

P. Aleliùja. — Kàs laĩkosi Krìstaus žõdžių,
tàs ìš tiesų tobulaĩ mýli Diẽvą. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 16, 1—8

Šio pasaulio vaikai apsukresni tarp panašių į save, negu šviesos vaikai

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:
„Bùvo víenas turtìngas žmogùs. Jis turėjo prievaizdą. Tàs bùvo jám apskųstas, esą eikvójąs jõ tur̃tą.

Tuomèt, pasišaũkęs jį̃, turtuõlis pasãkė: ‚Ką̃ àš girdžiù apiẽ tavė šnẽkant? Dúok sàvo prievaizdãvimo apýskaitą, nès jaũ nebegalė̃si bũti príevaizdu'.

Õ tasaĩ tãrė sáu: ‚Ką̃ veĩksiu, kàd šeimininkas àtima ìš manę̃s prievaizdãvimą? Kàsti neįsténgiu, õ elgetáuti mán gė̃da. Jaũ žinaũ, ką̃ darýti, kàd žmónės manè priimtų į̃ sàvo namùs, kaĩ bũsiu atléistas ìš tarnýbos'.

Jìs pasìkvietė põ víeną sàvo šeimininko skõlininkus ir̃ kláusė pìrmąjį: ‚Kíek tù skolìngas màno šeimininkui?' Šis atsãkė: ‚Šimtą statìnių aliẽjaus'. Tadà jìs tãrė: ‚Imk sàvo skolõs rãštą, sė̃sk ir̃ tuõj pàt rašýk: peñkiasdešimt'. Paskuĩ kláusė kìtą: ‚Õ kíek tù skolìngas?' Anàs atsãkė: ‚Šimtą saikų̃ kviečių̃'. Jìs tãrė: ‚Imk skolõs rãštą ir̃ rašýk: aštúoniasdešimt'.

Šeimininkas pagýrė sùktąjį príevaizdą, kàd jìs gudriaĩ pasielgẽs. Šiõ pasáulio vaikaĩ apsukresnì taĩp panašių̃ į̃ savè negù šviesõs vaikaĩ".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Rom 16, 3—9. 16. 22—27

Sveikinkite vieni kitus šventu pabučiavimu

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Romiẽčiams.

Bróliai!

Svéikinkite Prìską ir̃ Akvìlą, màno bendradarbiùs Krìstuje Jė̃zuje, kuriẽ guĩdė sàvo gálvas, gélbėdami màno gyvýbę. Jíems dė̃kóju nè àš víenas, bèt ir̃ vìsos pagónių bendrúomenės. Pasvéikinkite ir̃ bendrúomenę, susìrenkančią jų̃ namuosè.

Svéikinkite màno mýlimąjį Epenètą, kurìs pirmàsis Āzijoje įtikė̃jo Krìstų. Svéikinkite Marìją, kurì daũg triũsė

jūsų lãbui. Svéikinkite Andròniką ir Jùniją, màno tautiečiùs, kalėjusius sù manimì; jiẽ didžiaĩ gerbiamì apãštalų draugėjė ir anksčiaũ ùž manė prisidėjo priẽ Krìstaus. Svéikinkite màno mýlimąjį Krìstuje Amplijãtą. Svéikinkite mũsų bendradarbį Kristuje Ùrboną ir màno mýlimąjį Stãchį.

Svéikinkite vienì kitùs šventù pabučiãvimu. Jùs svéikina vìsos Krìstaus bendrúomenės.

Àš, Teřcijus, šiõ láiško surašýtojas, svéikinu jùs Viẽšpatyje. Jùs svéikina Gãjus, màno ir visõs bendrúomenės šeimininkas. Jùs svéikina Erãstas, miẽsto ìždininkas, ir brólis Kvártas.

Tám, kurìs gãli jùs padarýti stipriùs, kaĩp sãko màno Evangèlija ir Jėzaus Krìstaus skelbìmas, sẽkant apreiškimù paslaptiẽs, nutylėtos peř amžinúosius laikùs, õ dabař atskleistõs ir pranašų rãštais ámžinojo Diẽvo įsãkymu paskelbtõs visóms tautóms, kàd jõs paklùstų tikėjimui, — vienám išmintìngajam Diẽvui peř Jėzų Krìstų šlovẽ ámžių ámžiais! Ãmen.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 144, 2—3. 4—5. 10—11 (P.: plg. 1)

P. Diẽve, màno Valdõve,
àš tàvo vařdą gárbinsiu ámžiais.

2 Nóriu kasdiẽn tavė šlóvint,
tãvąjį vařdą trókštu gárbinti ámžiais.

3 Viẽšpats bė gãlo didìngas ir garbẽs veřtas, —
niẽkas nepérpras jõjo didýbės! — **P.**

4 Tàvo nuostabiùs dárbus, tàvo galýbę
skélbia kartà bũsimai kařtai.

5 Tàvo didýbė spindėte spiñdi,
skliñda gařsas stebùklų. — **P.**

10 Viẽšpatie, tegù visì tvariniaĩ táu dėkója,
tegù tavė gárbina ištikimíeji.

11 Tegù jiẽ skélbia tàvo karalỹstės kilnùmą,
tegù gársina tàvo galýbę. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Kor 8, 9

P. Aleliùja. — Jėzus Krìstus, bûdamas turtìngas,
dėl jûsų tãpo vargdieniù,
kàd jûs tàptumėte turtìngi
peř jõ netuřtą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 16, 9—15

Jeigu jūs nepasirodėte verti pasitikėjimo, tvarkydami nešvarų pinigą, tai kas patikės jums tikrąsias vertybes?!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Darýkitės bičiùlių sù apgaulìnga Mamóna, kàd, gãlui atẽjus, jiẽ priimtų jùs į amžinąsias padangtės. Kàs ištikimas mãžmožiuose, tàs ištikimas iř didžiuosė dalỹkuose, õ kàs nesąžiningas mãžmožiuose, tàs nesąžiningas iř dideliuosė dalỹkuose. Jéi tàd jûs nepasiródėte patikimì, tvarkýdami apgaulìngą Mamóną, taĩ kàs patikės jùms tikrąsias vertýbes?! Iř jéigu nebùvote patikimì sù svẽtimu dáiktu, taĩ kàs jùms duõs taĩ, kàs jûsų?!

Jóks tařnas negãli tarnáuti dviem šeimininkams, nės jìs arbà vieno nekęs, õ kìtą mylės, arbà priẽ anõ bùs prisirišęs, o šìtą niekù veřs. Negãlite tarnáuti Diẽvui iř pìnigui".

Vìsa taĩ girdėjo gõdūs pinigų fariziẽjai iř šaĩpėsi iš Jėzaus.

Õ jìs jiems pasãkė: „Jûs žmonių akìvaizdoje dėdatės teisuõliais, bèt Diẽvas mãto jûsų širdis. Kàs žmonėms atródo prakilnù, Diẽvo akìvaizdoje bjaurù".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TRISDEŠIMT ANTROJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Išm 1, 1—7

Tai draugiška žmogui dvasia — Išmintis;
pasaulyje pilna gi Viešpaties Dvasios

Iš Išmintiẽs knỹgos.

Pamìlkit teisýbę, pasáulio valdõvai!
Tegù jûsų miñtys į Viẽšpatį kỹla:
grýna širdimì jõ ieškókit maldìngai!
Jį̃ gãli suràsti, kuř juõ nedvejója,
jìs tiems apsiréiškia, kuř juõ pasikliáuja.
Kreivì samprotãvimai skìria nuõ Diẽvo:
kàs jõjo galýbę bandýti išdrį̀sta,
jìs vẽja šaliñ kaĩp įžũlų beprõtį.
Pàs piktadarį išmintìs nesilañko
ir̃ núodėmės vérgo širdỹ negyvẽna.
Šventóji Dvasià — drausmingùmo kvėpė̃ja:
jì priẽšinas klãstai, nemė̃gsta paikỹsčių
ir̃ drẽba visà, neteisýbę pamãčius.
Taĩ draũgiška žmõgui dvasià — išmintìs,
bèt negãli nebaũsti šmeižiko liežùvio.
Jõ miñtys slapčiáusios jùk žìnomos Diẽvui:
jìs pérmato širdį, kalbàs jõ suprañta.
Pasáulyje pìlna gì Viẽšpaties dvãsios —
jì àpima vìsa, jái žìnoma vìskas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 138, 1—3. 4—6. 7—8. 9—10 (P.: 24b)

P. Amžinýbės kelỹ, Viẽšpatie, bũk mán vadõvas!

[1] Ištýręs esì manė̀, Diẽve, pažį̀sti,
[2] žinaĩ, kadà sė̃du, keliúosi.
Ìš tólo mataĩ, ką̃ galvóju,
[3] žinaĩ, ar̃ žingsniúoju, ar̃ einù gulti.
Táu žìnomi visì màno takẽliai. —

P. Amžinýbės kelỹ, Viẽšpatie, bũk mán vadõvas!

[4] Nespė̃ja màno liežùvis žõdžio pratar̃ti,
kaĩ táu vìskas áišku.
[5] Apglė̃bęs ìš príekio ir̃ nùgaros pùsės,
laikaĩ añt manę̃s sàvo rañką.
[6] Nè mán tą̃ stebùklą supràsti, kaĩp tù vìską pažį̀sti,
nè mán jùk pasíekti tàvo aukštýbės. — **P.**

[7] Kuř àš pasislẽpsiu nuõ tàvo dvãsios,
kuř nuõ tàvo véido pabė̃gsiu?!
[8] Jéi žeñgsiu į̃ dañgų, ir̃ tù tenaĩ bũsi,
jéi léisiuos mirtiẽs karalìjon, tavę̃s neišvéngsiu. — **P.**

[9] Jéigu aušrõs sparnùs pasiimsiu
ir̃ nulẽksiu, kuř baĩgiasi jū́ros, —
[10] ir̃ tenaĩ vedžiõs manė̀ tàvo rañkos,
laikỹs manė̀ tavà dešiniój̀i. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Fil 2, 15—16

P. Aleliùja. — Jũs spiñdite tar̃si žvaĩgždės visãtoje.
Tvirtaĩ laikýkitės gyvẽnimo žõdžio. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 17, 1—6

Jei jis septynis kartus per dieną kreiptųsi į tave, sakydamas: „Gailiuosi", — atleisk jam

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbė̃jo sàvo mokiniáms:
„Papìktinimai neišvengiamì, bèt vaĩgas žmõgui, peř kuį̃ jiẽ ateĩna. Jám bū́tų geriaũ, jéi añt kãklo bū́tų už-

mautà gìrnapusė ir jìs bůtų įmestas jůron, negù papìktintų beñt vìeną ìš šìtų mažutẽlių.

Taĩgi sérgėkitės! Jéi tàvo brólis nusikaĩsta, pabárk jį ir, jéigu jìs gaĩlisi, atléisk jám. Jéi jìs septýniș kartùs peř diẽną táu nusižeñgtų ir septýniskart kreĩptųsi į tavė, sakýdamas: ‚Gailiúosi', — atléisk jám".

Apãštalai prãšė: „Sustìprink můsų tikėjimą".

Õ Viẽšpats atsãkė: „Jéi turėtumėte tikėjimą kaĩp garstỹčios grūdẽlį ir įsakýtumėte šìtam šiĩkmedžiui: ‚Išsiráuk ir pasisodìnk jůroje', — taĩ jìs jůsų paklausýtų".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Išm 2, 23 — 3, 9

Akims neišmanėlių jie jau numirę,
tuo tarpu teisieji ramybėje ilsis

Ìš Išmintiẽs knỹgos.

Jùk žmõgų nė miřčiai gì Diẽvas sutvėrė —
jį sàvo esýbės pavéikslu padãrė.
Peř vélnio pavỹdą mirtìs atsirãdo
ir žùdo kiekvíeną, kàs jám atsidúoda.
Teisių žmonių síelos — apváizdoje Diẽvo;
daugiaũ nebeliẽs jų mirtìnės kankỹnės.
Akìms neišmãnėlių jiẽ jaũ numìrę;
kàd jiẽ mùs palìko, paikiesiems — neláimė;
sù kuõ išsiskýrė, atródo išnỹkę.
Tuõ tárpu teisíeji ramýbėje ìlsis.
Nórs žmónės ir mãno, kàd baũsmę jiẽ keñtė,
bèt nemirtingùmo viltìs juõs lydėjo.
Trumpaĩ pakentėję, patiřs jiẽ daũg gẽro.
Màt Diẽvas juõs bañdė ir tiñkamus rãdo.
Jisaĩ juõs ištýrė lýg áuksą lydỹkloj
ir prìėmė juõs tařtum ãtnašą brángią.

Teismė paskutìniam žibės jiẽ kaĩp žvaĩgždės.
Kaĩp kibirkštys blýkčios, šiaudáms užsidẽgus.
Tautų bùs teisėjais, turės vìsą valdžią,
õ jų amžinàsis Valdõvas bùs Viẽšpats.
Kàs Viẽšpačiu kliáujas, pažiñs vìsą tiẽsą;
jìs ištikimúosius globõs sàvo méile:
šventíesiems malónę ir pãgailą teĩkia,
visíems išrinktíesiems atlýgina gaũsiai.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 33, 2—3. 16—17. 18—19 (P.: 2a)

P. Àš visuomèt Viẽšpatį geřbsiu.

2 Àš visuomèt Viẽšpatį geřbsiu,
màno burnà šlóvins jį nuõlat.
3 Tuõ màno síela didžiúojas.
Tegù nuskriaustíeji taĩ giřdi ir džiaũgias. — **P.**

16 Į teisuoliùs Viẽšpats žvelgia malõniai,
aũsys jõ giřdi jų šaũksmą.
17 Nuõ piktavãlių nusigrę̃š Viẽšpaties véidas,
ir niẽks nebeminẽs žẽmėj jų vařdo. — **P.**

18 Šaũkias teisíeji — juõs Viẽšpats išgiřsta,
iš visų neláimių juõs gélbi.
19 Ařtimas Viẽšpats sugrùdusiai šìrdžiai,
išvárgintas síelas pagýdo. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 23

P. Aleliùja. — Jéi kàs manè mýli, laikỹsis màno žõdžio,
ir màno Tẽvas jį mylẽs;
mẽs pàs jį ateĩsime ir apsigyvénsime. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 17, 7—10

Esame nenaudingi tarnai. Padarėme, ką turėjome padaryti

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Jėzus kalbėjo:

„Kàs iš jūsų, turėdamas samdinį artóją ar piemenį, jám grįžus iš laũko, sãko: ‚Tuojaũ sėsk priẽ stãlo'? Ar̃gi nesãko: ‚Prireñk mán vakariẽnę. Susijúosk ir̃ patarnáuk, kõlei àš válgysiu ir̃ gérsiu, õ paskui tù paválgysi ir̃ atsigérsi...'? Ar̃gi samdiniui dėkójama, kàd jìs atlìko, kàs jám liẽpta?

Taipõgi jũs, atlikę vìsa, kàs jùms bùvo pàvesta, sakýkite: ‚Ẽsame nenaudingi tarnai. Padãrėme, ką̃ turėjome padarýti' ".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Išm 6, 1—11

Klausykit, karaliai, kad imtutės proto

Ìš Išmintiẽs knỹgos.

Klausýkit, karãliai, galvõn įsidėkit:
jùms mókytis reikia, pasáulio valdõvai!
Tìk jũs paklausýkit, kuriẽ viešpatáujat
ir̃ mėgstat didžiúotis, kàd valdote liáudį!
Jũs valdžią iš Viẽšpaties tùrit,
šią gãlią Aukščiáusias jùms dãvė!
Visùs jūsų dárbus jis stẽbi
ir̃ tìria, ką̃ veikti galvójat.
Turėtumėt jõ karalỹstei tarnáuti,
bèt jùms nepatìko teisìngi sprendìmai;
Įstãtymo jũs nesilaikėt —
nevýkdėte Viẽšpaties vãlios.

Todėl jis netrùkus ateĩs ir nubaũs jùs.
Didiesiems jõ teĩsmo sprendìmas bùs griežtas.
Mažàsis sulaũks pagailõs, atlaidùmo,
galìngiesiems baũsmės taipõgi galìngos.
Visãtos Valdõvas jùk niẽko nebìjo,
nereĩkia jám leñktis priẽš jókią didýbę.
Jisaĩ gì sukū́rė ir dìdį, ir mãžą —
visì jõ apváizdai tolýgūs, vienódi.
Bèt griežtą atãskaitą duõs, kàs galìngas.
Šiaĩs žõdžiais į̃ jùs, kunigáikščiai, kreipiúosi,
kàd imtutės prõto ir išvéngtute blõgio.
Kàs šveñtą dalýką ùž šveñtą ir laĩko,
tàs pàts šveñtas tam̃pa; kàs výkdyt jį̃ stengias,
tàs ãpsaugą rañda. Todėl màno žõdžių
ieškókit ir síekit — juosè jũs atràsit
pamókymą gẽrą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 81, 3—4. 6—7 (P.: 8a)

P. Tù, Diẽve, pakilki — tù žẽmę teĩski.

3 „Gìnkit visùs skriaudžiamúosius, našláičius,
betuř̃čių, paniẽkintų sáugokit téises.
4 Vargšùs, prispaustúosius vadúokit,
tráukite juõs ìš nedõrėlių rañkos". — **P.**

6 Esù àš pasãkęs:
„Visì jũs dievaĩ, Aukščiáusiojo sū́nūs.
7 Tačiaũ jũs miř̃sit kaĩp kitì žmónės,
krìsit kaĩp kiekvíenas žẽmės galiū́nas". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 1 Tes 5, 18

P. Aleliùja. — Ùž vìską dėkókite,
nès tõ Diẽvas nóri ìš jū́sų
Krìstuje Jėzuje. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 17, 11—19

Niekas nepanorėjo sugrįžti ir atiduoti Dievui garbę, kaip tik šitas svetimtautis!

+ Pasiklausykite šventosios Evangelijos pagal Luką.

Keliaujant į Jeruzalę, teko Jėzui eiti tarp Samarijos ir Galilėjos.

Įeinant į vieną kaimą, jį pasitiko dešimt raupsuotų vyrų. Jie sustojo atstu ir garsiai šaukė: „Jėzau, Mokytojau, pasigailėk mūsų!"

Pažvelgęs į juos, Jėzus pasakė: „Eikite, pasirodykite kunigams!" Ir beeidami jie pasveiko.

Vienas iš jų, pamatęs, kad išgijo, sugrįžo atgal, balsu šlovindamas Dievą. Jis dėkodamas parpuolė ant žemės Jėzui po kojų. Tai buvo samariėtis.

Jėzus pakląusė: „Argi nė dešimtis pasveiko? Kur dar devyni? Niekas nepanorėjo sugrįžti ir atiduoti Dievui garbę kaip tik šitas svetimtaūtis!"

Ir tarė jam: „Kélkis, eik! Tavo tikėjimas išgydė tavė".

Girdėjote Viešpaties žodį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Išm 7, 22 — 8, 1

Išmintis — atspindys amžinosios šviesybės, nedrumzlinas veidrodis Dievo didybės

Iš Išminties knygos.

22 Yra išmintỹ supratimo dvasia, ji
šventà, savità, tūleriópa, lengvùtė,
judrì, paslankì, be dėmės, aiškiarėgė,
meilinga, mylėtoja gėrio, draugìnga,

23 nevaržoma, dãranti gẽra, draugìnga,
tvirtà, galimà patikėti, bebaĩmė;
jì vìską pajẽgia ir̃ pàstebi vìsa;
jinaĩ į̃ visàs gì dvasiàs prasiskveĩbia:
į̃ mąstančias, grýnas, pačiàs dvasiškiáusias.
24 Mataĩ, išmintìs ir̃ ùž jùdrų judrėsnė,
kadángi tyrà — jì visur̃ prasiskveĩbia.
25 Jì — Diẽvo galýbės dvelkìmas švelnùsis,
jinaĩ — Visavaĩldžio didýbės sklidìmas
skaistùs; taĩgi jì bė dėmẽs, bė šešėlio.
26 Jinaĩ — atspindỹs amžinõsios šviesýbės,
nedrum̃zlinas véidrodis Diẽvo didýbės,
gerùmo ir̃ jõ tobulýbės pavéikslas.
27 Jinaĩ — tìk vienà, bètgi vìską pajẽgia;
patì nesikeĩčia, õ naũjina vìsa.
Jì ámžiais kilniõsiose síelose skliñda
ir̃ jàs pranašaĩs beĩ šventaĩsiais padãro.
28 Tìk tą Viẽšpats Diẽvas temýli,
kàs sù išmintim̃ bičiuliáujas.
29 Màt jì ir̃ ùž sáulę gražėsnė,
praleñkia nèt žvaĩgždę skaidriáusią,
jinaĩ pranašėsnė ùž šviẽsą,
põ jõs gì naktìs vẽl sutémsta,
anõs neįveĩkia piktýbės.
1 Jinaĩ viešpatáuja galìngai
nuõ krãšto pasáulio lìg krãšto —
puikiáusiai vairúoja visãtą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 89, 90. 91. 130. 135. 175 (P.: 89a)

P. Ámžinas tàvo, Viẽšpatie, žõdis.

89 Ámžinas tàvo, Viẽšpatie, žõdis,
tvìrtas kaĩp dañgūs. — **P.**

90 Kartų kartomìs tveĩs tàvo ištikimýbė;
tù tvìrtus pãmatus žẽmei padėjai, ir̃ jì tebestóvi. — **P.**

130 Tãvo žõdžių skaidrùmas apšviẽčia,
neišmãnėlius gãli pamókyt. — **P.**

135 Pažvelk giedrù véidu į sàvo tařną,
išmókyki manė sàvo mókslo. — **P.**

175 Tegù màno síela tàvo gařbei gyvúoja,
tegélbsti manė tàvo núostatai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 5

P. Aleliùja. — Àš esù vỹnmedis, õ jũs šakẽlės, —
sãko Viẽšpats. —
Kàs pasiliẽka manyjė ir àš jamė,
tàs dúoda daũg vaĩsių. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 17, 20—25

Dievo karalystė jau yra tarp jūsų

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagal Lùką.

Fariziẽjų pakláustas, kadà ateĩs Diẽvo karalỹstė, Jėzus paáiškino: „Diẽvo karalỹstė ateĩna nepastebimaĩ. Ir niẽkas nepasakỹs: ‚Štaĩ ji čià arbà teñ!' Nės Diẽvo karalỹstė jaũ yrà tařp júsų".

Jis tãrė mokiniáms: „Ateĩs diẽnos, kaĩ jũs geĩsite išvýsti beñt víeną vieniñtelę Žmogaũs Sūnaũs diẽną, ir nepamatýsite. Jùms sakỹs: ‚Štaĩ jis čià! Štaĩ teñ!' — Neĩkite ir nebėkite pãskui juõs! Kaĩp tvýkstelėjęs žaĩbas nušviẽčia vìską nuõ víeno dangaũs pãkraščio ikì kìto, taĩp sàvo diẽną pasiródys ir Žmogaũs Sūnùs.

Bèt pirmiaũ jám reikẽs daũg iškentėti ir bũti šiõs kartõs atmestám".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Išm 13, 1—9

Jei savo protu jie ištyrė pasaulį,
kodėl jo Valdovo pirma nesurado?

Iš Išminties knygos.

1 Paikaĩs apsigìmę aniẽ žmónės bùvo,
kuř Diẽvo buvìmo supràst neįsténgė.
Jiẽ mãtė tikslìngai sukùrtą pasáulį,
õ tõ, kuřs iš tikro yrà, nesuvókė.
Regėdami dárbus, nemãtė dirbėjo.
2 Taĩ ùgnį, taĩ vėją, taĩ jùdantį órą,
žvaigždėtąjį skliaũtą, patvìnusią júrą,
dangaũs žibintùs jiẽ vìs laĩkė dieváičiais.
3 Tàd jėi, sužavėti jũ grõžio,
pasáulio dievaĩs juõs palaĩkė,
taĩ bůtų galėję taipõgi suvókti,
jóg daũg žavingėsnis yrà jũ Valdõvas;
nės grõžio Leidėjas yrà juõs sukůręs.
4 Jėi stẽbina juõs jũ jėgà ir galýbė,
taĩ bůtų galėję taipõgi suvókti,
kíek daũg galingėsnis yrà jũ Kūrėjas.
5 Jùk iš kūriniũ didingùmo ir grõžio
įmãnoma sprę́sti apiẽ jũ Kūrėją.
6 Bèt jíems nereikėtų perdẽm priekaištáuti:
gál ieško jiẽ Diẽvo ir nóri suràsti,
bèt vìs pasiklýsta.
7 Jiẽ tìria jõ dárbus,
sustójęs priẽ išorės jũ apgaulìngos;
nės taĩ, ką jiẽ mãto, gražù iš tikrũjų!
8 Taipõgi negãlima jũ ir ištėisint:
9 jėi sàvo protù jiẽ ištýrė pasáulį,
kodẽl jõ Valdõvo pirmà nesurãdo?

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 18, 2—3. 4—5 (P.: 2a)

P. Skélbia dangùs Diẽvo garbę.

2 Skélbia dangùs Diẽvo garbę,
apiẽ jõ rañkų dárbus žvaigždėtasis skliaũtas bylója.
3 Šią bỹlą kartója dienà bũsimai diẽnai,
õ naktìs — ateĩnančiai nãkčiai. — **P.**

4 Čià nė tiẽ žõdžiai ir nė tõs kalbos,
kurių skam̃besio nebũtų girdėti.
5 Peř vìsą žẽmę eĩna jų aĩdas,
jų kalbesỹs — lìgi krãštui pasáulio. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 21, 28

P. Aleliùja. — Atsitiẽskite ir pakélkite gálvas,
nės jũsų išvadãvimas artì. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 17, 26—37

Kai apsireikš Žmogaus Sūnus

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus tãrė mokiniáms:

„Kaĩp yrà bùvę Nõjaus laikaĩs, taĩp bùs ir Žmogaũs Sūnaũs dienomìs. Žmónės válgė, gėrė, tuõkėsi, kõl atẽjo dienà, kaĩ Nõjus įlìpo į laĩvą. Tuomèt ištìko tvãnas ir visùs sunaikìno.

Ař nė taĩp dėjosi ir Lòto laikaĩs? Žmónės válgė ir gėrė, pirko ir pardavinėjo, sodìno ir stãtėsi. Õ tą diẽną, kadà Lòtas palìko Sodòmą, iš dangaũs ẽmė krìsti ugnìs sù sierà ir visùs sunaikìno. Šitaip bùs ir tą diẽną, kaĩ apsireĩkš Žmogaũs Sūnùs.

Kàs tą diẽną bùs añt stógo, õ jõ daiktaĩ vidùj, tenèlipa žemỹn jų pasiim̃ti, õ kàs laukuosė, tenegrįžta namõ. Prisimiñkite Lòto žmóną! Kàs steñgsis išsáugoti sàvo gyvýbę, tàs ją pražudỹs, õ kàs ją pražudỹs, tàs ją atgaiviñs.

Sakaũ jùms: tą nãktį dviese miegõs vienojè lóvoje, iř vienas bùs pàimtas, õ kìtas pàliktas. Dvì móterys malìs vienomìs girnomis, iř vienà bùs paimtà, õ kità paliktà".

Tadà jiẽ atsìliepė: „Õ kuřgi, Viẽšpatie?"

Jìs atsãkė: „Kuř bùs lavónų, teñ sulẽks iř maĩtvanagiai".

Girdẽjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Išm 18, 14—16; 19, 6—9

Štai kelias puikus per Raudonąją jūrą;
lyg laigą ėriukai, jie kėlė linksmybes

Ìš Išmintiẽs knỹgos.

14 Visuř jaũ didì ramumà viešpatãvo,
naktìs į pàt vìdurį greĩtai artẽjo,
15 kadà iš dangaũs, nuõ karãliško sósto,
nusiléido visagãlis Žõdis tavàsis —
lýg kíetas karỹs
į naikìnti paskìrtąją šãlį.
16 Atsìnešė ãštrų
nekeĩčiamo tàvo įsãkymo kárdą.
Juõ švaĩstės, visúotinę nèšdamas miřtį,
stovẽdamas žẽmėj, paliẽsdavo dañgų.
6 Kàd tàvo vaikaĩ pasiliktų gyvì, kàd
gamtà paklausýtų įsãkymų tàvo,
reikẽjo jõs dẽsnius esmìngai pakeĩsti.
7 Jų žỹgį štaĩ prìdengė dẽbesys tamsũs,
kuř bùvo vanduõ, — sausumà pasiródė
iř kẽlias puikùs peř Raudónąją jűrą:
kuř vándens telkšójo, teñ píevos žaliãvo.
8 Meilingai globójami rañkos tavõsios,
jiẽ pérėjo jűrą visì ikì víeno
iř mãtė stebùklų didžių, nuostabiáusių.

9 Todėl lyg žirgaĩ šokinėjo iš džiaũgsmo,
lyg láigą ėriùkai jiẽ kẽlė linksmýbes
ir̃ šlóvino Diẽvą — Vadúotoją sàvo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 104, 2—3. 36—37. 42—43 (P.: 5a)

P. Atsimiñkite Viẽšpaties nuostabiùs dárbus.

2 Jũs jám giedókit ir̃ grókit,
gársinkit jõ stebuklìngą veikìmą.
3 Jùms léista šventù jõ vardù vìs didžiúotis.
Laĩ džiaũgiasi šìrdys, kuriõs Viẽšpaties ieĩgis. — **P.**

36 Viẽšpats pirmãgimius jų̃ numarìno,
pìrmenas výrų stipruõlių.
37 Saviškiùs jìs išsivedė, pìlnus áukso, sidãbro;
dvýlikoj jų̃ giminių̃ nebùvo ligóto. — **P.**

42 Nès jis atsiminė sãvąjį žõdį,
dúotą kadáis Abraõmui, taĩnui ištikimájam.
43 Išvedė jìs sàvo taũtą laimìngą,
sàvo rinktìnę — sù didžiáusia linksmýbe. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Tes 2, 14

P. Aleliùja. — Diẽvas pàšaukė mùs peĩ Evangėliją,
kàd įgýtume mũsų Viẽšpaties
Jėzaus Krìstaus garbę. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 18, 1—8

Dievas apgins teises savo išrinktųjų, kurie jo šaukiasi

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus pasãkė sàvo mokiniáms palýginimą, kaĩp reĩkia visuomèt meĩstis ir̃ nepaliáuti. Jìs pradėjo: „Vienamė miestė gyvẽno teisėjas, kurìs nebijójo Diẽvo ir̃ nesidrovėjo žmonių̃.

Tamė pačiamė miestė gyvẽno ir̃ našlẽ, kurì vìs eĩdavo pàs jį̃ ir̃ prašýdavo: ‚Apgìnk manė nuõ skriaudìko!' Jìs ilgaĩ spýrėsi, bèt pagaliaũ tãrė sáu: ‚Nórs àš Diẽvo nebijaũ neĩ žmonių̃ nesidroviù, vìs dėltõ, kaĩ šità našlẽ tokià įkyrì, iñsiu ir̃ apgìnsiu jõs téises, kàd, kõ gẽro, jì manę̃s neapkùltų' ".

Ir̃ Viẽšpats pridūrė: „Įsidėmėkite, ką̃ pasãkė tàs nesą̃žiningas teisė̃jas. Tàd nejaũgi Diẽvas neapgìntų téisių sàvo išrinktų̃jų, kuriẽ jõ šaũkiasi peř dienàs ir̃ naktìs, ir̃ deĩstų jiems padė̃ti?! Àš sakaũ jùms: netrùkus jìs apgiñs jų̃ téises. Bèt ar̃ atẽjęs Žmogaũs Sūnùs berà̃s žẽmėje tikė̃jimą?"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TRISDEŠIMT TREČIOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Mak 1, 10—15. 41—43. 54—57. 62—64 11—16. 43—45. 57—60. 65—67

Smarki rūstybė gulė ant Izraelio

Iš pirmõsios Makabiẽjų knỹgos.

Iš Aleksándro Didžiojo palikuoniũ išáugo nelabà atžalà — karãliaus Antiòcho sūnùs Antiòchas Epifãnas. Jis bùvo Ròmoje įkaitu bùvęs, õ šimtas trisdešimt septintaĩsiais graĩkų viešpatãvimo mẽtais pradẽjo valdýti valstýbę.

Anaĩs laikaĩs Izraėlyje ẽmė ràstis atsimẽtėlių, kuriẽ įkalbẽjo daũgelį, sakýdami: „Imkime ir sudarýkime sándorą sù apliñk mùs gyvẽnančiomis svetimomìs tautomìs; jùk kadà mẽs nuõ jų atsiskýrėme, mùms pradẽjo labaĩ nesisèkti". Šìtoks pasiũlymas jiems patiko, ir kuriẽ nè kuriẽ ìš tautõs bùvo pasireñgę eĩti pàs karãlių. Tasaĩ jiems dãvė leidìmą gyvénti pagal svetimų tautų įstãtymus. Jerùzalėje jiẽ pasistãtė kũno mankštõs mokỹklą, sekdamì svetimų tautų pãpročius, ir léidosi panaikìnti jų apipjáustymo žỹmę. Taĩp jiẽ atkrìto nuõ šventõsios sándoros, susimaĩšė sù svetimomìs tautomìs ir atsìdavė piktadarỹstei.

Anuõmet karãlius išléido įsaką vìsai sàvo karalỹstei, kàd visì tàptų vienìnga tautà, kiekvienám atsisãkant sàvo atskirùmo. Vìsos taũtos paklaũsė karãliaus įsako. Taĩp pàt ir daũgeliui ìš Izraėlio patìko jõ nustatýtosios pãmaldos: jiẽ ẽmė aukóti stabáms ir išniẽkino šventãdienį.

Šimtas kẽturiasdešimt penktųjų mẽtų kislevo mėnesio penkióliktą diẽną karãlius pastatýdino añt dẽginamųjų aukų altõriaus Siaũbo pabáisą; taĩp pàt ir apliñkiniuose Judẽjos miẽstuose bùvo pastatýta altõrių. Tiẽs namų dù-

rimis ir aikštėsė bùvo dẽginami smilkalaĩ. Visì Įstãtymo knỹgų rietìmai surãdus bùvo sudrãskomi ir sudẽginami. Kàs bùvo nutvértas belaĩkant Sándoros rietìmą arbà kàs laĩkėsi Įstãtymo, rẽmiantis karãliaus pótvarkiu, bùvo nuteĩsiamas miřti.

Vìs dėltõ daũgelis iš Izraèlio lìko tvirtì ir stìprūs: neválgė niẽko, kàs nešvarù. Verčiaũ jiẽ sutikdavo miřti, nekaĩp susiteřšti vaĩgiais ir paniẽkinti šveñtąją Sándorą. Ir jiẽ miřdavo. Smarkì rūstýbė gùlė añt Izraèlio.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 53. 61. 134. 150. 155. 158 (P.: plg. 88)

P. Gaivìnki manė, Viẽšpatie!
Àš tàvo įsãkymus výkdyti nóriu.

53 Manė ãpmaudas ìma,
kaĩ mataũ bediẽvį, nepáisantį Viẽšpaties vãlios. — **P.**
61 Bediẽviai mán stãto žabángus,
bèt àš neužmiršiu tàvo Teisýno. — **P.**

134 Manė nuõ žmoniũ príespaudos gélbėk:
àš tàvo núostatus výkdyti nóriu. — **P.**

150 Manęs týko príešai klastìngi,
nuõ įstãtymų tàvo nutõlę. — **P.**

155 Išgãnymas tolì nuõ piktũjų,
nès jiẽ neklaũso tàvo sprendìmų. — **P.**

158 Nedorúosius mataũ ir bjauriúosi:
nepáiso jiẽ tãvojo žõdžio. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 12

P. Aleliùja. — Àš pasáulio šviesà, — sãko Viẽšpats. — Kàs sẽka manimì, turẽs gyvẽnimo šviẽsą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 18, 35—43

Ko nori, kad tau padaryčiau? — Viešpatie, kad regėčiau!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Lùką.

Jėzui prisiartinus priẽ Jèricho, šalià kẽlio sėdėjo neregỹs elgeta. Išgirdęs praeinančią mìnią, jis paklausė, kàs taĩ bútų. Jám pasãkė, jóg praeinąs Jėzus iš Nazarėto.

Tuomėt neregỹs ẽmė šaũkti: „Jėzau, Dóvydo Sūnaũ, pasigailėk manęs!" Ẽję priešakyjė mėgino sudraũsti jį, kàd tylėtų, bèt tàs dár garsiaũ šaũkė: „Dóvydo Sūnaũ, pasigailėk manęs!"

Jėzus sustójo iř liẽpė jį atvèsti.

Jám prisiartinus, Jėzus pakláusė: „Kõ nóri, kàd táu padarýčiau?"

Šis atsãkė: „Viẽšpatie, kàd regėčiau!"

Jėzus tãrė: „Regėk! Tàvo tikėjimas išgélbėjo tavė!"

Tàs bemãtant praregėjo iř nulydėjo jį, gárbindamas Diẽvą. Taĩ matýdami, visì žmónės šlóvino Diẽvą.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Mak 6, 18—31

Paliksiu šviečiantį pavyzdį,
kaip narsiai numirštama už įstatymus

Iš antrõsios Makabiẽjų knỹgos.

Tařp įžymiáusių Rãšto áiškintojų Antiòcho Epifãno laikaĩs bùvo Eleazãras, pagyvẽnusio ámžiaus, kilnių véido brúožų výras. Jis bùvo žiódomas, veřčiant jį válgyti kiaũlės mẽsą. Bèt jis norėjo verčiaũ garbingai numiřti, negù gėdingai gyvénti; todẽl, išspjóvęs mẽsą, savanõriš-

kai nuẽjo añt kankìnamojo súolo. Šìtaip eĩgtis turẽjo visì, kuriẽ griežtaĩ atsisãkė válgyti, kàs neprìdera,— nètgi brángia gyvýbės káina.

Žmónės, ẽję tarnỹstės pãreigas peř Įstãtymui príešingą atnašų válgymą iř iš anksčiaũ pažinójẹ tą výrą, slaptà jį nusìvedė į šãlį iř ẽmė įkalbinẽti, kàd vìs dèltõ léistų atnèšti mẽsą, kurią jìs galẽtų válgyti, iř pàts ją paruõštų. Põ tõ jìs turį̃s apsimèsti válgąs iš paaukótos mėsõs, kaĩp įsakýta karãliaus. Jéigu jìs taĩp padarýsiąs, išvéngsiąs mirtiẽs; kadángi jiẽ esą senì bičiùliai, sù juõ nuolaidžiaĩ pasieĩgsią. Bèt jìs nuspréndė kiĩniai, kaĩp iř pritìko tokiám senám iř dẽl ámžiaus gerbiamám, õriai pražìlusiam výrui, kurìs nuõ jaunỹstės pavyzdìngai gyvẽno iř — kàs dár svarbiaũ — klaũsė šventųjų, Diẽvo duotųjų, įsãkymų. Taĩgi jìs tiẽsiai paréiškė, kàd gãlima ramiaĩ jį pasiũsti į mìrusiųjų buveĩnę:

„Kàs šìtokio ámžiaus, kaĩp màno, suláukė, tám nèdera apsimetinẽti. Antraĩp daũgel jaunuõlių galẽtų pagalvóti, kàd Eleazãras, nètgi suláukęs devýniasdešimt mẽtų, pérėjo priẽ svẽtimo gyvẽnimo bũdo. Jéi dabař apsimèsiu, norėdamas dár pagyvénti nežỹmų, trumpą laĩką, àš juõs suklaidìnčiau, õ sàvo ámžiui atnèščiau nešlóvę iř gėdą. Gal̃bũt nuõ žmoniũ̃ bausmẽs valandẽlei pabẽgčiau, tačiaũ niekadõs, neĩ gývas, neĩ mìręs, neištrúksiu iš Visavaldžio rañkų. Todẽl àš nóriu dabař kaĩp žmogùs numiřti iř tuõ pasiródyti veřtas sãvojo ámžiaus. Õ jaunìmui paliksiu šviẽčiantį pãvyzdį, kaĩp drą̃siai iř ňařsiai gražià mirtimì numìrštama ùž garbìngus iř šventùs įstãtymus".

Iř sù taĩs žõdžiais jìs žeñgė tiẽsiai priẽ kankìnamojo súolo. Tadà draugiškùmas, kurį̃ jõ lydẽtojai ką̃ tìk dár jám ródė, apsivertė į priešiškùmą: màt ką̃ jis pasãkė, jiẽ laĩkė kvailýbe.

Mirštamaĩ prìmuštas, jis võs ìštarė: „Viẽšpats žìno sàvo šventúoju pažinimù, jóg bũčiau galẽjęs mirtiẽs išvéngti. Màno kũnas baisiáusiai keñčia nuõ smũgių, bèt màno síela pàkelia juõs sù džiaugsmù, nès šventaĩ jõ bijaũsi".

Šitaip jis nùmirė iř sàvo mirtimì paliko nè tik jaunìmui, bèt iř tautõs daũgumai kilnaũs galvójimo iř dõro póelgio pãvyzdį.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 3, 2—3. 4—5. 6—7 (P.: 6b)

P. Manè Diẽvas palaĩko.

2 Viẽšpatie, kiek daũg yrà užpuolikų!
Gausìngi, kuriẽ priẽš manè kỹla.
3 Apiẽ manè daũgelis tãria:
„Diẽvas jõ neišgélbės!" — **P.**

4 Bèt tù, Diẽve, esì màno skỹdas,
tù màno garbẽ, tù pàkeli màno nusvìrusią gálvą.
5 Àš Viẽšpaties gařsiai šaukiúosi,
iř jìs atsiliẽpia nuõ sàvo šveñtojo kálno. — **P.**

6 Àš nuėjaũ ilsẽtis iř užmigaũ,
iř vẽl pabundù, nès manè Diẽvas palaĩko.
7 Nebaĩsūs mán tiẽ tũkstančiai príešų,
kuriẽ ratù manè sùpa.
Õ Viẽšpatie, kélkis, gélbėk manè, màno Diẽve! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 1 Jn 4, 10b

P. Aleliùja. — Diẽvas mùs pamìlo iř àtsiuntė sàvo Sūnų kaĩp pérmaldavimą ùž mūsų núodėmes. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 19, 1—10

Žmogaus Sūnus atėjo ieškoti ir gelbėti, kas buvo pražuvę

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Atvỹkęs į Jèrichą, Jėzus ėjo peř miẽstą. Teñ bùvo žmogùs, vardù Zachiẽjus, muĩtininkų viršininkas iř turtuõlis.

Jìs tróško pamatýti Jėzų, kóks jìs esąs, bèt negalėjo peř mìnią, nės pàts bùvo žėmo ūgio. Zachiėjus užbėgo prìekin iř įlìpo į šilkmedį, kàd galėtų jį pamatýti, nės jìs turėjo praeĩti prõ tą mėdį.

Atėjęs į tą viėtą iř pažvelgęs aukštỹn, Jėzus tãrė: „Zachiėjau, greĩt lìpk žemỹn! Mán reĩkia šiañdien apsilankýti tàvo namuosė". Šìs skubiaĩ nulìpo iř sù džiaugsmù prìėmė jį. Taĩ matýdami, visì murmėjo: „Pàs nusidėjėlį nuėjo į svečiùs!"

Õ Zachiėjus atsistójęs prabìlo į Viėšpatį: „Štaĩ, Viėšpatie, pùsę sàvo tuřto àš atidúodu vařgšams iř, jėi ką nórs nùskriaudžiau, grąžinsiu ketùrgubai".

Jėzus tãrė: „Į šiuõs namùs šiañdien atėjo išgãnymas, nės iř jìs yrà Abraõmo palikuonìs. Žmogaũs Sūnùs atėjo ieškóti iř gélbėti, kàs bùvo pražùvę".

Girdėjote Viešpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Mak 7, 1. 20—31

Pasaulio Kūrėjas grąžins jums kvėpavimą ir gyvybę

Ìš antrõsios Makabiėjų knỹgos.

Nutiko, kàd bùvo sùimta septynì bróliai sù jų mótina. Karãlius (Antiòchas), norėdamas juõs priveřsti, nepáisant Diẽvo Įstãtymo, válgyti kiaũlės mėsą, įsãkė juõs plàkti diržaĩs beĩ rimbaĩs.

Labaĩ nuostabì bùvo jų mótina. Jì nusipelnė, kàd bútų minimà sù didele pãgarba. Peř vieną tìk diẽną jì mãtė vieną põ kito mirštant septýnis sàvo sũnus; jì taĩ nařsiai pakėlė, nės klióvėsi Viėšpačiu. Kiĺniai galvódama, móterišką sàvo širdį jì stìprino výriška drąsà, kiekvienám jų kalbėjo gimtąja kalbà iř sãkė: „Àš nežinaũ, kaĩp atsirãdote màno kũne; nė àš jùms daviaũ iř kvėpãvimą beĩ gyvýbę; taipõgi nẽ vieno ìš jũsų àš nesujùngiau iš ele-

meñtų. Nè! Pasáulio Kūrėjas padãro gimsiantį žmõgų, kaĩ tàs atsirañda; jìs žìno, kaĩp daiktaĩ atsirañda. Jisaĩ malonìngai grąžiñs jùms kvėpãvimą ir gyvýbę, kadángi dėl jõ įstãtymų jūs dabar savęs nesigaĩlite!"

Tačiaũ Antiòchas pamãnė, kàd móteris niėkinanti jį, ir įtarė, kàd jì nórinti jį išplūsti. Bùvo dár lìkęs jaunėlis. Tàd jį karãlius dabar įkalbinėjo nè tìk geraĩs žõdžiais, bèt ir prisiekdamas žadėjo padarýti jį turtìngą ir labaĩ laimìngą, jéigu tìk jìs atkrìsiąs nuõ sàvo prótėvių gyvėnimo būdo; paréiškė norįs, bè tõ, padarýti jį sàvo draugù ir jám patikėti áukštas valstýbines pãreigas. Sù tuõ jaunuõliui vìs nesutiñkant, karãlius pasìšaukė mótiną ir įkalbinėjo patarti vaikìnui išsigélbėti.

Tìk põ ìlgo įkalbinėjimo jinaĩ sutìko kálbinti sūnų. Priė jõ pasileñkusi, pašiepdamà žiaũrųjį tirõną, jì prabìlo gimtąja kalbà: „Màno sūnaũ, pagailėki manęs! Devýnis mėnesius nešiójau tavė sàvo kūne, trejùs meteliùs tavė žìndžiau; tavė maitinaũ, auginaũ ir globójau, kõl dabar tù išáugai tóks dìdelis. Prašaũ tavė, vaikėli, pažvelk į dañgų ir žėmę — į vìsa, kàs yrà, ir supràsk: Diẽvas tataĩ sukūrė ìš niẽko, ir taĩp atsirañda ir žmónės. Bùdelio tù nebijók; bũk sàvo brólių veřtas ir priimk miřtį! Paskuĩ, malónės metù, àš atgáusiu tavė kartù sù bróliais".

Võs tìk ją išklaũsęs, jaunėlis sušùko: „Kõ gì jūs láukiate? Karãliaus įsãkymo àš neklausýsiu, bèt laikýsiuos Įstãtymo, kurìs mūsų prótėviams dúotas peř Mõzę. Õ tù, kurìs išgalvójai hebrãjams visàs šiàs piktýbes, neištrūksi ìš Diẽvo rañkų!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 16, 1. 5—6. 8 ir 15 (P.: 15b)

P. Võs rýtą pabùsiu — tavė išvýdęs, Viẽšpatie, gėrėsiuos.

[1] Paklausýk, Viẽšpatie, teĩsiojo skuñdo,
atsižvelk, kaĩp tavė àš maldáuju.
Tegù tàvo aũsys maldą išgirsta
iš màno neklastingųjų lūpų. — **P.**

5 Tegù tàvo takaĩs màno kójos žingsniúoja,
kàd nesuklùpčiau.
6 Šaukiúosi tavęs, išklausýk manė, Diẽve!
Atkreĩpk ĩ manė sàvo aũsį, išgirsk màno žõdį. —

P. Võs rýtą pabùsiu — tavė išvýdęs, Viẽšpatie, gėrėsiuos.

8 Tù sáugok manė kaĩp akiẽs lėlýtę,
põ sàvo sparnaĩs strõpiai slẽpki.
15 Àš, gyvéndamas teĩsiai, tàvo véidą regėsiu,
võs rýtą pabùsiu — tavė išvýdęs, gėrėsiuos. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 16

P. Aleliùja. — Àš jùs išsirinkaũ ir paskýriau,
kàd eĩtumėte, dúotumėte vaĩsių
ir jũsų vaĩsiai išliktų. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 19, 11—28

Kodėl neleidai mano pinigų apyvarton?

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus pasãkė dár víeną palýginimą. Màt jìs bùvo netolì Jerùzalės, ir žmónės mãnė, jóg netrùkus tùrinti pasiródyti Diẽvo karalỹstė.

Tàd jìs kalbėjo: „Víenas didžiũnas iškeliãvo ĩ tólimą šãlį gáuti karãliaus sósto, õ vėliaũ turėjo sugrĩžti atgaĩ.

Jìs pasìšaukė dẽšimt tarnũ, padalìjo jíems dẽšimt mìnų ir tãrė: ‚Veřskitės, kõl sugrĩšiu'.

Piliẽčiai nėkentė jõ ir nùsiuntė ìš paskõs pãsiuntinius paréikšti: ‚Mẽs nenórime, kàd šitas mùms viešpatáutų'.

Gãvęs karalỹstę, jìs sugrĩžo ir liẽpė pašaũkti tarnùs, kuríems bùvo dãvęs pinigũ, norėdamas sužinóti, kíek kurìs uždìrbo.

Atẽjo pirmàsis ir tãrė: ‚Valdõve, tàvo minà mán àtnešė dẽšimtį mìnų'. Jìs atsãkė: ‚Geraĩ, stropùsis tařne! Kadángi pasiródei pàtikimas mažuosė dalỹkuose, tù gáuni valdýti dẽšimt miẽstų'.

Atẽjo antràsis iř paréiškė: ‚Valdõve, tàvo minà mán laimėjo penkiàs minàs'. Iř šìtam jìs pasãkė: ‚Tù valdýk penkìs miestùs'.

Atẽjo dár víenas iř tãrė: ‚Valdõve, štaĩ tàvo minà, kurią laikiaũ suvyniótą į skẽpetą. Àš bijójau tavęs, nès esì žmogùs gríežtas: imì nepadėjęs iř pjáuni nepasėjęs'.

Jìs atsìliepė: ‚Netikęs tařne! Àš tavė teĩsiu tàvo patiẽs žõdžiais. Tù žinójai, kàd àš gríežtas žmogùs: imù, kõ nepadėjau, iř pjáunu, kõ nesėjau. Taĩ kodẽl neléidai màno pinigų apývarton, kàd sugrįžęs išreikaláučiau sù palũkanomis?'

Apliñkiniams jìs tãrė: ‚Atiḿkite iš jõ mìną iř atidúokite tám, kurìs tùri dẽšimt mìnų'.

Tiẽ sãkė: ‚Valdõve, bètgi anàs jaũ tùri dẽšimt mìnų!'

Jìs tãrė: ‚Àš sakaũ jùms: kiekvienám, kàs tùri, bùs pridėta, õ iš netùrinčio bùs àtimta nèt iř taĩ, ką turėjo. Màno príešus, nenorėjusius, kàd jíems viešpatáučiau, atvèskite čionaĩ iř nugalãbykite màno akysė!' ".

Taĩ pasãkęs, Jėzus visų príekyje léidosi į Jerùzalę.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Mak 2, 15—29

Pasiliksime prie mūsų protėvių Sandoros

Iš pirmõsios Makabiẽjų knỹgos.

Valdžiõs pareigũnai, kuríems karãlius Antiòchas bùvo pavẽdęs priverĩsti gyvéntojus atkrìsti nuõ Diẽvo, atvỹko į Modeìno miẽstą reñgti aukójimų. Daũgelis iš Izraèlio pàs juõs atẽjo; turėjo atvỹkti iř Matatìjas beĩ jõ sũnūs.

Tuomèt karãliaus žmónės kreĩpėsi į Matatiją: „Šiamė miestė tù turì gãlią, pãgarbą iř įtaką, tavė čià palaĩko tàvo sũnūs iř gimináičiai. Taĩgi tù pìrmas išeĩk iř darýk, ką liẽpia karãlius. Šìtaip pasìelgė vìsos taũtos, taĩp pàt

ir Judėjos výrai, ir visì pasilikusieji Jerùzalėje. Tadà tù pàts ir tàvo sūnūs priklausýsite priẽ karãliaus bičiùlių; taipõgi tavė ir tàvo sūnus apipìls sidabrù, áuksu ir áibe dovanų".

Tačiaũ Matatìjas atsìliepė, garsiai šaũkdamas: „Nórs ir vìsos karãliaus valstýbės taũtos jõ paklausýtų, nórs ir kiekvíenas nuõ sàvo tėvų tikýbos atsimèstų ir rýžtųsi jõ patvarkymus výkdyti,— bèt àš, màno sūnūs ir gimináičiai pasilìksime priẽ mūsų prótėvių Sándoros! Diẽve sáugok, kàd mẽs atsižadėtume Įstãtymo ir jõ paliepìmų! Mẽs neklausýsime karãliaus įsãkymų ir nenukrỹpsime nuõ sàvo tikýbos neĩ į dẽšinę, neĩ į kaĩrę!"

Võs jám taĩ pasãkius, štaĩ víenas žỹdas išẽjo visų akysè aukóti añt Modeìno altõriaus, kaĩp liẽpta karãliaus. Taĩ mãtantį Matatìją àpėmė įkarštis; jis ìš susijáudinimo ẽmė drebėti ir léido išsilíeti teisìngam sàvo pỹkčiui: pašókęs nudūrė išdavìką añt altõriaus. Kartù jis nužùdė ir karãliaus pareigūną, kurìs norėjo priverĩsti aukóti, ir nugrióvė altõrių; jį màt bùvo apẽmęs įkarštis dėl Įstãtymo, ir jis pasìelgė taĩp, kaĩp kadáise Pìnhas bùvo padãręs sù Šalùmo sūnumì Sámriu.

Põ tõ Matatìjas ẽjo peř miẽstą ir garsiai šaũkė: „Kàs dẽga uolumù dėl Įstãtymo ir stója ùž Sándorą, tèseka pãskui manè!" Jis pàts ir jõ sūnūs pabėgo į kálnus; vìsą sàvo turtą jiẽ paliko miestė.

Anuõmet daũgelis téisės ir teisingùmo mylėtojų pasitráukė gyvénti į týrus.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 49, 1—2. 5—6. 14—15 (P.: 23b)

P. Kàs tiẽsiai žygiúoja, tám paródysiu Diẽvo išgãnymą.

[1] Aukščiáusiasis Diẽvas, Viẽšpats, bylója,
nuõ Rytų ligi Vakarų šaũkdamas žẽmę.
[2] Spiñdi nuõ Siòno kálno Diẽvo gražýbė. — **P.**

5 „Suriñkite šičion visùs màno šventúosius,
kuriẽ sù maniñ Sándorą dãrė, aukódami aũką".
6 Štaĩ jaũ skélbia dangùs jõ teisingùmą:
pàts Diẽvas pràdeda teĩsmą! — **P.**

14 „Padėkõs aũką Diẽvui aukóki,
Aukščiáusiajam padarýtus įžadus výkdyk!
15 Tadà manęs šaũktis galėsi neláimėj,
tavė àš vadúosiu, õ tù mán garbę darýsi". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 94, 8ab

P. Aleliùja. — Õ, kàd išgirstumėt šiañdien,
ką jùms Viẽšpats bylója! — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 19, 41—44

O, kad tu suprastum, kas tau neša ramybę!

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Prisiartinęs priẽ Jerùzalės ir išvýdęs miẽstą, Jėzus verkė jõ ir sãkė: „Õ, kàd tù šiañdien supràstum, kàs táu nẽša ramýbę! Dejà, taĩ pàslėpta nuõ tàvo akių.

Tù sulàuksi dienų, kaĩ tàvo príešai apjuõs tavė pýlimu, apguĩs iš visų pùsių ir suspaũs tavė; jiẽ parblõkš añt žẽmės tavė ir tàvo vaikùs sù taviñ ir nepalìks tavyjė akmeñs añt akmeñs, nès tù nepažinaĩ sàvo aplañkymo mẽto".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Mak 4, 36—37. 52—59

Jie kėlė altoriaus pašventinimo iškilmes,
džiaugsmingai aukojo deginamąsias atnašas

Iš pirmõsios Makabiẽjų knỹgos.

Jùdas ir̃ jõ bróliai kalbėjo: „Dabar̃ músų príešai visiškai sutriùškinti. Mẽs vỹksime į̃ Jerùzalę, apvalýsime šventỹklą ir̃ vẽl jã pašvéntinsime". Taĩgi susiriñko visà kareivijà ir̃ patráukė į̃ Siòno kálną.

Šimtas kẽturiasdešimt aštuntũjų mẽtų deviñtojo — taĩ yrà kìslevo — mėnesio dvìdešimt peñktą diẽną jiẽ atsikėlė ankstì rýtą ir̃ añt naũjojo, pačiũ pasistatýto, dẽginamųjų aukũ altõriaus aukójo ãtnašas pagal̃ Įstãtymo núostatus. Tuõ pàt laikù ir̃ tã pàt diẽną, kuriã jį̃ svẽtimos taũtos bùvo išniẽkinusios, jìs bùvo vẽl pašvéntintas, gíedant gíesmes, gríežiant cìtromis ir̃ árfomis, skamb̃ant cimbõlams.

Visà tautà, parpúolusi kniũpsčia añt žẽmės, gárbino ir̃ šlóvino dañgų, kurìs jíems sùteikė pérgalę. Aštúonias dienàs jiẽ kėlė altõriaus pašvéntinimo iškilmes, džiaugsmingai aukójo dẽginamąsias ãtnašas ir̃ pjóvė išgãnymo beĩ padėkõs aukàs. Jiẽ išpuošė šventỹklos príekį áukso vėriniaĩs ir̃ áukso plokštẽlėmis; atnaũjino vartùs, taipõgi atšlainiùs, įstãtė jíems durìs.

Tautojė viešpatãvo dìdelis džiaũgsmas, nès bùvo pašãlinta svetimũjų tautũ jíems darýtoji gėda. Jùdas sù sàvo bróliais ir̃ visà Izraèlio bendrijà prìėmė nutarìmą altõriaus pašvéntinimo dienàs švẽsti mẽtai iš mẽtų tuõ pačiù laikù, šveñtiškai džiũgaujant, ir̃ bũtent aštúonias dienàs, pràdedant kìslevo mėnesio dvìdešimt penktãja.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė 1 Kr 29, 10. 11ab. 11cd. 12 (P.: 13b)

P. Garbė̃ tàvo šventájam vařdui, Viẽšpatie!

10 Šlovė̃ táu, Viẽšpatie, (mũsų tẽvo) Izraèlio Diẽve,
kaĩp bùvo nuõ ámžių, tebùs iř peř ámžius! — **P.**

11 Tàvo didýbė, galýbė, šlovė̃, spindesỹs iř aukštýbė.
Tàvo gi vìsa, kàs tik dangujè iř kàs žẽmėj. — **P.**

Viẽšpatie, tàvo yrà karalỹstė,
tù — lýg galvà, viršuñ vìsko iškìlus. — **P.**

12 Tuřtai, garbė̃ — iš tavẽs ateĩna,
tù viešpatáuji visãtai.
Tàvo rañkose jėgà iř stiprýbė,
tàvo rañkose valdžià iř didýbė. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 27

P. Aleliùja. — Mãnosios ãvys klaũso màno balso, —
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, iř jõs sẽka pãskui manè. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 19, 45—48

Pavertėte Dievo namus plėšikų lindyne

+ Pasiklausỹkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Įžeñgęs į šventỹklą, Jėzus pradėjo varýti laukañ prekiáutojus. Jìs sãkė jiems: „Parašýta: ‚Màno namaĩ tùri bũti maldõs namaĩ', õ jũs pàvertėte juõs plėšikų lindynè".

Iř jis kasdiẽn mókė šventỹkloje. Aukštíeji kunigaĩ iř Rãšto áiškintojai beĩ tautõs seniũnai svařstė, kaĩp jį pražudýti, tačiaũ neišmãnė, kõ griẽbtis, nès visì žmónės tìk iř klaũsėsi jõ mókslo.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Mak 6, 1—13

Per piktadarybes, kurias padariau Jeruzalėje, visai nusiminęs mirštu

Iš pirmõsios Makabiẽjų knỹgos.

Karãlius Antiòchas, keliáudamas põ rytų̃ provìncijas, išgirdo apiẽ víeną Peřsijos miẽstą, vardù Elymaìdą, įžỹmų tuõ, kàd turį̃s daũg sidãbro ir̃ áukso. Jamè taĩp pàt ẽsanti labaĩ turtìnga šventóvė: Makedònijos karãlius Aleksándras, Pilỹpo sūnùs, pirmàsis karãliumi tãpęs graĩkas, palìkęs tenaĩ auksìnių skỹdų, šarvų̃ ir̃ giñklų. Tàd Antiòchas, tenaĩ nužygiãvęs, bañdė tą̃ miẽstą užimti ir̃ apiplėšti. Bèt jám nepavỹko, nès miẽsto gyvéntojai, suprãtę jõ plãną, ginklù pasipríešino. Jìs bùvo prìverstas bėgtè atsitráukti ir̃ labaĩ nusimìnęs pasùko atgaĩ į̃ Babilòną.

Dár Peřsijoje jį̃ bùvo pasíekęs šauklỹs sù žinià, kàd Judėjon įžeñgusios kariúomenės ẽsančios sùmuštos. Taĩp pàt ir̃ Lỹzijas, stiprių̃ pajėgų̃ príekyje išẽjęs į̃ mūšį, suñkiai priẽš žydùs pralaimėjęs. Anų̃ ginkluõtė ir̃ smogiamóji jėgà ẽsanti sustiprėjusi dẽl dìdelio grõbio, pàimto iš sumuštų̃jų ármijų. Jõ pastatýdintą añt altõriaus Jerùzalėje pabáisą aniẽ nuveřtę ir̃ šventỹklos kiẽmą apvẽdę áukšta, kaĩp pirmà, mū́ro síena; taĩp pàt ir̃ jõ miẽstą Bet-Cùrą.

Karãlius, taĩ išgirdęs, apstulbo ir̃ labaĩ sunerìmo. Turė̃jo atsigulti, nès jį̃ ištìko silpnùmas; jis bùvo tóks nusimìnęs, kàd žlùgo jõ planaĩ.

Šìtaip praẽjo daũgel dienų̃. Jį̃ vìs ištikdavo naujì núotaikos príepuoliai; jìs mãtė turė̃siąs miřti. Tadà jìs pasìšaukė sàvo bičiuliùs ir̃ į̃ juõs prabìlo: „Manè kankìna nẽmiga, ir̃ spáudžia baĩsūs rū̃pesčiai. Àš kláusiau savè: Kaĩpgi patekaũ į̃ šią̃ dìdžią neláimę, kaĩp atsidū́riau šiojè sunkiojè bū́klėje? Peř sàvo viešpatãvimą àš buvaũ

gì draugìngas ir mýlimas! Dabar àš prisìmenu tàs piktadarýbes, kuriàs padariaũ Jerùzalėje. Tenaĩ gì pagróbiau vìsą sidãbrą ir áuksą; tõ mãža: bė pàgrindo pàvedžiau išnaikìnti Judėjos gyvéntojus. Dabar suprantù, kàd dėl tõ manė ši neláimė užgriùvo. Dabar àš visái nusimìnęs mìrštu svetimamė kraštė".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 9, 2—3. 4 ir 6. 16 ir 19 (P.: plg. 15b)

P. Džiaugiúosi, Viẽšpatie, tàvo pagálba.

2 Viẽšpatie, àš trókštu visà širdimì tavė šlóvint,
nóriu skélbti visùs tàvo nuostabiùs dárbus.
3 Trókštu džiũgauti, taviñ vìs gėrėtìs;
tegù táu, Aukščiáusias, màno mùzika skamba. — **P.**

4 Tráukiasi atgaĩ màno príešai,
kniumba ir žũva, kaĩ tù pasiródai.
6 Pagónis tù sugniuždeĩ, sužlugdeĩ nedorúosius,
jų vařdą visíems ámžiams ištrýnei. — **P.**

16 Į sàvo išraustą duõbę pagónys sugriũva.
Jų kója įkliũva į spąstus, pačių pastatýtus.
19 Teisingas varguõlis nebùs pàmirštas ámžiais,
Bedãlio viltis niekuomėt nebùs véltui. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Tim 1, 10b

P. Aleliùja. — Mũsų Išganýtojas Jėzus Kristus
sunaikìno miřtį ir nùšvietė gyvẽnimą
sàvo Evangėlija. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 20, 27—40

Dievas nėra mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Pàs Jėzų atėjo sadukiẽjų, kuriẽ neĩgia mìrusiųjų prisikėlìmą, ir pakláusė: „Mókytojau, Mõzė yrà mùms parãšęs: ‚Jėi kienõ vėdęs brólis numir̃tų bevaĩkis, tuomėt jõ brólis tegùl vėda nãšlę ir pažãdina sàvo bróliui palikuoniũ'. Taĩgi yrà bùvę septynì bróliai. Pirmàsis vėdė žmóną ir mìrė bevaĩkis. Ją vėdė antràsis, paskuĩ trečiàsis ir paeiliuĩ visì septynì, ir mìrė, nepalikdamì vaikų. Galiáusiai mìrė ir tà móteris. Kuriõ gì žmonà jì bùs, kaĩ mìrusieji prisikeĩs? Jùk jì yrà bùvusi visų septynių žmonà!"

Jėzus jíems atsãkė: „Šiõ pasáulio vaikaĩ vėda ir tẽka, õ kuriẽ pasiródys vertì dalyváuti anamė pasáulyje ir mìrusiųjų prisikėlimė, tiẽ nevės ir netekẽs, taĩp pàt ir miř̃ti jiẽ negalẽs, nės bùs tolýgūs angeláms ir bùs Diẽvo vaikaĩ, būdamì prisikėlìmo vaikaĩ.

Õ kàd mìrusieji prisikeĩs, mìni ir Mõzė pãsakojime apiẽ krū́mą, kuř jìs Viẽšpatį vadìna Abraõmo Dievù, Izaõko Dievù ir Jokū̃bo Dievù. Jùk Diẽvas nėrà mìrusiųjų Diẽvas, bèt gyvū̃jų, nės visì jám gyvẽna".

Tuomėt kaĩ kuriẽ Rãšto áiškintojai atsìliepė: „Mókytojau, tù geraĩ išáiškinai!" Ir daugiaũ niẽkas nebedrį̃so jõ klausinėti.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TRISDEŠIMT KETVIRTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Dan 1, 1—6. 8—20

Nė vienas neprilygsta Danieliui, Hananjai, Mišaeliui ir Azarjai

Ìš prãnašo Danièliaus knỹgos.

Trečiaĩsiais Jùdo karãliaus Jojakìmo viešpatãvimo mẽtais Bãbelio karãlius Nebukadnecãras išsiruošė priẽš Jerùzalę ir̃ àpgulė jã. Ir̃ Viẽšpats atìdavė ị̃ jõ rankàs Jùdo karãlių Jojakìmą, taipõgi dãlį Diẽvo namų̃ ind̃ų. Nebukadnecãras nuvãrė juõs ị̃ Šineãro krãštą, ị̃ sàvo dieváičio namùs, õ indùs nugabẽno ị̃ sàvo dieváičio lobýną.

Karãlius įsãkė sàvo vyriáusiajam rū́mininkui Ašpenãzui atvèsti ị̃ dvãrą kẽletą jaunų̃ karãliško arbà beñt kilmìngo kraũjo izraelìtų jaunuõlių — bè kliaudõs, gražiõs išvaizdos, išprùsintų, geraĩ išáuklėtų, visapùsiškai išlãvintų, guvių̃ ir̃ protìngų, tinkamų̃ tarnáuti karãliaus rū́muose. Ašpenãzas turẽjo juõs išmókyti ir̃ chaldėjų̃ rãšto beĩ kalbõs. Jų̃ dienõs dãvinį karãlius nustãtė iš karãliaus stãlo valgių ir̃ sàvo patiẽs gẽriamo vỹno. Trejùs metùs jiẽ turẽjo lãvintis ir̃ põ tõ pradėti tarnýbą karãliui.

Tarp tų̃ jaunuõlių iš Jùdo giminẽs bùvo Daniẽlius, Ananìjas, Mišaèlis ir̃ Azarìjas. Daniẽlius bùvo pasirýžęs nesusiteršti karãliaus stãlo valgiais beĩ vynù ir̃ prãšė vyriáusiąjį rū́mininką taĩp padarýti, kàd jìs galėtų nesusitèpti.

Diẽvas jám léido įgýti vyriáusiojo rū́mininko malónę ir̃ palankùmą. Tačiaũ vyriáusiasis rū́mininkas sãkė Daniẽliui: „Bijaũ šeimininko karãliaus, kurìs jùms nustãtė valgį ir̃ gẽrimą: jìs gãli pastebėti, kàd jũs atródote blo-

giaũ už kitùs jũsų ámžiaus jaunuoliùs; tadà añt manęs suviřstų peř jùs kaltẽ priẽš karãlių."

Tuomèt Daniẽlius kreĩpėsi į áuklėtoją, kurį vyriáusiasis rũmininkas bùvo paskýręs Daniẽliui, Ananìjui, Mišaėliui iř Azarìjui: „Nà, pabandýk gì sù sàvo tarnaĩs beñt dẽšimt dienų! Tebùs mùms dúodama válgyti tìk augalìnį maĩstą iř gérti vándenį. Põ tõ palýginsi ìšvaizdą mũsų sù jaunikáičių, válgančių nuõ karãliaus stãlo. Paskuĩ pagal taĩ, ką pamatýsi, galėsi sù sàvo tarnaĩs pasielgti!"

Áuklėtojas prìėmė jų pasiűlymą iř dẽšimt dienų bañdė sù jaĩs. Baĩgiantis dẽšimt dienų, jiẽ atródė geriaũ iř maitìnti sočiaũ kaĩp kitì jaunikáičiai, válgę karãliaus valgiùs. Tadà jíems skìrtąjį valgį beĩ vỹną áuklėtojas dėjo į šãlį iř dãvė augalìnį maĩstą.

Šìtiems keturíems jaunuõliams Diẽvas sùteikė visókio rãšto mokėjimą iř išmintiẽs supratìmą. Daniẽlius, bė tõ, dár gebėjo išáiškinti regėjimus iř sapnùs. Praẽjus karãliaus nustatýtam laĩkui, vyriáusiasis rũmininkas àtvedė juõs Nebukadnecãrui.

Karãlius, sù jaĩs pakalbėjęs, pamãtė, kàd ìš visų nẽ vienas neprilýgsta Daniẽliui, Ananìjui, Mišaėliui iř Azarìjui. Todẽl jiẽ galėjo pradėti tarnýbą karãliui. Kiekvieną kařtą, kaĩ karãlius kláusdavo jų patarìmo, reikaláujančio išmintiẽs iř prõto, matýdavo, kàd jiẽ dešimteriópai pranóksta visùs jõ karalỹstės bũrėjus iř žyniùs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Dan 3, 52. 53. 54. 55. 56

52 Garbẽ táu, Viẽšpatie, mũsų prótėvių Diẽve,
garbẽ iř šlovẽ tàvo šventájam vařdui! —
P. Garbẽ iř šlovẽ táu peř ámžius!

53 Garbẽ táu, Viẽšpatie, garbìngoj šventóvėj! — **P.**

54 Garbẽ táu, Viẽšpatie, karãliškam sóste! — **P.**

55 Garbẽ táu, Viẽšpatie, dangaũs iř žẽmės Valdõve! — **P.**

56 Garbẽ táu, Viẽšpatie, dangaũs aukštýbėse! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 24, 42a. 44

P. Aleliùja. — Budėkite, nès nežinote,
kurią diẽną ateĩs jûsų Viẽšpats. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 21, 1—4

Pamatė vieną vargšę našlę, kuri įmetė du smulkius pinigėlius

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Pakėlęs akìs, Jėzus išvýdo turtuoliùs, dėdančius sàvo dóvanas į aukų skrỹnią. Jìs taipõgi pamãtė vieną vařgšę nãšlę, kurì įmetė dù smùlkius pinigėliùs.

Ir̃ jìs tãrė: „Ìš tiesų sakaũ jùms, šita neturtìnga našlẽ įmetė daugiaũ ùž visùs. Aniẽ visì aukójo Diẽvui dovanų iš tõ, kàs jíems atliẽka, õ jì iš sàvo netuřto įmetė vìską, ką turėjo pragyvẽnimui".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Dan 2, 31—45

Dievas įsteigs karalystę, kuri nežlugs per amžius

Ìš prãnašo Daniẽliaus knỹgos.

Daniẽlius bylójo karãliui Nebukadnecãrui:

„Tù, karãliau, turėjai vìziją: regėjai milžinišką stãtulą. Jì bùvo stambì ir̃ nepàprasto blìzgesio; stovėjo príešais tavė baisì pažiūrėti. Tõs statulõs galvà bùvo grỹno áukso, krūtinė ir̃ rañkos — sidãbro, liemuõ ir̃ šlaũnys — brònzos. Kójos bùvo geležìnės, õ pėdos — ìš daliẽs geležìnės, ìš daliẽs molìnės.

Regėjai, kaĩp bė žmogaũs rañkų pagálbos akmuõ atitrũko nuõ kálno, atsìtrenkė į geležinės-molinės statulõs pėdas iř jàs sutráiškė. Tadà geležìs sù móliu, brònza, sidãbras iř áuksas kaipmàt į dùlkes pavirto iř tãpo tařtum pelaĩ añt gréndymo vãsarą; vėjas juõs išnešiójo iř nẽ pėdsako jų nebeliko. Õ stãtulą ištikęs akmuõ pavirto į dìdelį kálną iř àpėmė vìsą žẽmę.

Tóks tàt sãpnas. Dabař pasakýsime karãliui, ką jisaĩ réiškia. Tù, karãliau, esì karãlių karãlius, kuriám dangaũs Diẽvas sùteikė valdžią iř galýbę, jẽgą iř šlóvę. Visamė apgyvéntame pasáulyje į tàvo rankàs jìs atìdavė žmónes, laũko žvėris, padángių paukščiùs; tavė jìs padãrė visų jų viẽšpačiu: tù — áukso galvà!

Iškilìs põ tavęs antrà viešpatýstė — silpnėsnė už tàvo. Tadà trečióji — iš brònzos; jinaĩ užvaldýs vìsą žẽmę. Toliaũ — ketvirtóji: ji lýg geležìs bùs kietà; geležìs jùk vìską mùša iř triùškina; iř kaĩp geležìs kàd triùškina vìską, taĩp tà karalýstė sumùš iř sutriùškins kitàs.

Tàvo regėjime pėdos iř pirštai bùvo iš daliẽs molinės, iš daliẽs geležinės. Taĩ réiškia, kàd karalýstė bùs padalýta. Tačiaũ jì šiek tiek turẽs geležiẽs kietùmo; todẽl iř regėjai gẽležį sujùngtą sù móliu. Õ kàd pirštai bùvo iš daliẽs geležiniai, iš daliẽs moliniai, réiškia, kàd karalýstė bùs iš daliẽs kietà, iš daliẽs trapì. Kàd gẽležį mateĩ sujùngtą sù móliu, taĩ réiškia, kàd nórs jiẽ vedýbomis iř juñgsis tarpùsavy, tačiaũ tařp savęs nesutàps, kaĩp geležìs nesutaĩmpa sù móliu.

Anų karãlių laikaĩs dangaũs Diẽvas įsteĩgs karalýstę, kurì nežlùgs peř ámžius; iř tõs karalýstės jìs neatiduõs jókiai kìtai taũtai. Visàs anàs karalystės jì sutriùškins iř visái sunaikiñs, õ patì jì gyvuõs peř ámžius. Tù gì regėjai, kàd bė žmogaũs rañkų pagálbos akmuõ atitrũko nuõ kálno iř sutráiškė gẽležį sù móliu, brònzą, sidãbrą iř áuksą. Didýsis Diẽvas karãliui pránešė, kàs sù laikù įvýks. Sãpnas — tikėtinas, jõ áiškinimas — tikras".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Dan 3, 57. 58. 59. 60. 61

57 Šlóvinkit Viẽšpatį, jõ kūriniaĩ! —
P. Gárbinkit, áukštinkit jį̃ peř ámžius!

58 Šlóvinkit Viẽšpatį, dañgūs aukštíeji! — **P.**

59 Šlóvinkit Viẽšpatį, jõ angelaĩ! — **P.**

60 Šlóvinkit Viẽšpatį, vándens aukštýbių! — **P.**

61 Šlóvinkit Viẽšpatį, dangaũs kareivìjos! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Apr 2, 10c

P. Aleliùja. — Bũk ištikimas ikì mirtiẽs,— sãko Viẽšpats, — ir̃ àš táu dúosiu gyvẽnimo vainìką! — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 21, 5—11

Neliks akmens ant akmens

\+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Kaĩ kuríems bèkalbant apiẽ šventỹklą, kàd jì išpuoštà gražiaĩs akmenimis beĩ dovanomìs, Jėzus prabìlo: „Ateĩs diẽnos, kaĩ iš tõ, kã̀ mãtote, neliks akmeñs añt akmeñs".

Jiẽ pakláusė: „Mókytojau, kadà šìtai įvỹks? Ir̃ kóks bùs žénklas, kadà taĩ prasidẽs?"

Jėzus pasãkė: „Žiūrė̃kite, kàd nebũtumėte suklaidìnti, nès daũgelis ateĩs, prisideñgę màno vardù, ir̃ sakỹs: ‚Taĩ àš!' ir̃: ‚Atẽjo mẽtas!' Jũs neĩkite pãskui juõs! Õ kaĩ išgir̃site apiẽ karùs ir̃ maištùs, nenusigą̃skite. Vìsa taĩ tùri pirmiaũ įvỹkti, bèt dár negreĩt gãlas".

Ir̃ dár sãkė: „Tautà sukĩls priẽš taũtą ir̃ karalỹstė priẽš karalỹstę. Šeñ ir̃ teñ bùs didelių̃ žẽmės drebė̃jimų, ligų̃ ir̃ bãdmečių. Bùs baisenýbių ir̃ didelių̃ ženklų̃ iš dangaũs".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Dan 5, 1—6. 13—14. 16—17. 23—28

Pasirodė žmogaus pirštai ir kažką užrašė

Iš prãnašo Daniẽliaus knỹgos.

Karãlius Belšacãras sùrengė sàvo didìkams šaũnų pókylį; bùvo jų̃ tū́kstantis výrų, ir̃ jìs sù tuõ tū́kstančiu smarkiai pagėrė vỹno. Įkaũšęs Belšacãras liẽpė atnèšti áukso sidãbro indùs, kuriuõs jõ tėvas Nebukadnecãras bùvo pagróbęs ìš Jerùzalės šventỹklos. Ìš jų̃ dabar̃ gérti galėjo karãlius ir̃ jõ didìkai, jõ žmónos ir̃ sugulõvės.

Taĩgi àtnešė áukso indùs, pagróbtus ìš Diẽvo namų̃ šventóvės Jerùzalėje, ir̃ karãlius beĩ jõ didìkai, jõ žmónos ir̃ sugulõvės ẽmė ìš jų̃ gérti. Jiẽ gėrė vỹną ir̃ gýrė dieváičius ìš áukso ir̃ sidãbro, ìš vãrio ir̃ geležiẽs, ìš mẽdžio ir̃ akmeñs.

Tą pãčią vãlandą príešais žibiñtą pasiródė žmogaũs pir̃štai ir̃ jiẽ kažką̃ užrãšė añt baltaĩ nudažýtos karãliaus rúmų síenos. Pàts karãlius mãtė rãšančią rañką. Jisaĩ išblỹško ir̃ vìsas suglẽbo; pradėjo drebėti jõ kẽliai.

Tadà pàs karãlių àtvedė Daniẽlių; karãlius jám tãrė: „Taĩ tù — Daniẽlius, víenas ìš atvarýtųjų žỹdų, kuriuõs màno tėvas karãlius šenaĩ parsivãrė ìš Jùdo. Girdėjau, kàd tavyjė ẽsanti dievų̃ dvasià, kàd tù pasižymį̃s šviesiù protù, išmãnymu, nepàprasta išmintimì. Girdėjau, kàd móki išáiškinti, išspręsti sunkiùs dalykùs. Tàd jéigu dabar̃ sugebėsi išskaitýti ir̃ mán išáiškinti ùžrašą, taĩ bũsi àpvilktas purpuru, nešiósi añt kãklo áukso grandinę ir̃ kaĩp trẽčias asmuõ viešpatáusi màno karalỹstėje!"

Daniẽliuș karãliui atsãkė: „Palìk sàvo dóvanas sáu ar̃ kitám atidúok! Õ ùžrašą àš išskaitýsiu karãliui ir̃ jį̃ išáiškinsiu: Tù pakilaĩ priẽš dangaũs Viẽšpatį ir̃ atgabéndinai indùs ìš jõ šventỹklos. Ìš jų̃ tù pàts ir̃ tàvo didìkai, tàvo žmónos ir̃ sugulõvės gėrėte vỹną. Tù gýrei auksiniùs ir̃ sidabriniùs, variniùs, geležiniùs, mediniùs ir̃ ak-

meniniùs dieváičius, kuriẽ neĩ regėti, neĩ girdėti negãli iř prõto netùri. Õ Diẽvo, kurìs sàvo rañkose laĩko tàvo gyvýbę, kuriám priklaũso tavíeji keliaĩ, tù nepagárbinai. Todẽl jìs táu pàsiuntė šitą rañką iř užrašýdino šitą įrašą.

Õ įrašas skamba: ‚Menẽ, menẽ tekẽl iř parsin. Tiẽ žõdžiai réiškia: Menẽ — suskaĩtė Diẽvas tàvo viešpatãvimo dienàs iř padarỹs jám gãlą. Tekẽl — pàsvėrė jìs tavė svarstỹklėmis iř rãdo peř leñgvą. Parsin — dalijama tàvo karalỹstė iř atiduodamà mėdams iř peřsams".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Dan 3, 62. 63. 64. 65. 66. 67

62 Šlóvinkit Viẽšpatį, sáule iř mėnùlį! —
P. Gárbinkit, áukštinkit jį̃ peř ámžius!

63 Šlóvinkit Viẽšpatį, dangaũs žvaĩgždės! — **P.**

64 Šlóvinkit Viẽšpatį, lietaũ iř rũke! — **P.**

65 Šlóvinkit Viẽšpatį, vėjai iř áudros! — **P.**

66 Šlóvinkit Viẽšpatį, ugniẽ iř kařšti! — **P.**

67 Šlóvinkit Viẽšpatį, spéige iř kaĩtra! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Apr 2, 10c

P. Aleliùja. — Bũk ištikimas iki mirtiẽs,— sãko Viẽšpats,— iř àš táu dúosiu gyvẽnimo vainìką! — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 21, 12—19

Visi jūsų nekęs dėl mano vardo.
Vis dėlto nė vienas plaukas nuo jūsų galvos nenukris

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus pasãkė sàvo mokiniáms:
„Žmónės pakeĩs priẽš jùs rankàs iř imš jùs pérsekioti.

Dėl màno vařdo tąsỹs jùs põ sinagogàs iř kalėjimus, vedžiõs pàs karaliùs iř valdýtojus. Tadà jùms bùs próga liùdyti. Taĩgi įsidėkite sáu į šìrdis iř iš añksto negalvókite, kaĩp gìnsitės; àš jùms dúosiu tokiõs iškalbos beĩ išmintiẽs, kàd negalẽs neĩ atsispìrti, neĩ prieštaráuti visì jũsų príešininkai.

Jùs išdavinẽs tėvaĩ, bróliai, gìminės iř draugaĩ; kaĩ kuriuõs nėtgi žudỹs. Visì jũsų nekęs dėl màno vařdo. Vis dėltõ nẽ víenas pláukas nuõ jũsų galvõs nenukrìs. Sàvo ìštverme jũs išsáugosite sàvo gyvýbę".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Dan 6, 11—27

Dievas atsiuntė savo angelą, ir jis užvėrė liūtams nasrus

Ìš prãnašo Daniẽliaus knỹgos.

Víeną diẽną aukštíeji pareigũnai iř satrãpai sėlinėdami rãdo Daniẽlių bepõteriaujantį — besimeĩldžiantį sàvo Diẽvui.

Tuõj pàt jiẽ nuẽjo pàs karãlių iř prìminė jõ paskélbtą draudìmą: „Karãliau, ař nepasirašeĩ draudìmo, pagaĩ kurį kiekvíenas, kurìs peř trìsdešimt dienũ kreĩptųsi sù prãšymu į kókį diẽvą ař žmõgų, bèt nė į tavè, õ karãliau, tùri bũti įmestas į liũtų duõbę?"

Karãlius atsãkė: „Tàs pótvarkis tvìrtas, kaĩp nepakeĩčiamas mėdų iř peřsų įstãtymas".

Tadà jiẽ karãliui prànešė: „Daniẽlius, tàs víenas iš atvarýtinių žỹdų, nepáiso neĩ tavẽs, õ karãliau, neĩ tàvo pasirašýto draudìmo, õ trìskart peř diẽną atliẽka sàvo maĩldą". Tataĩ išgirdus, karãliui pasidãrė labaĩ nesmagù, iř jìs pradėjo galvóti, kaĩp čià Daniẽlių išgélbėjus. Ikì saulėlydžio sùko jis gálvą, kaĩp jį paléidus.

Tačiaũ aniẽ výrai vìs liñdo priẽ jõ ir̃ kalbẽjo: „Atmiñk, karãliau, kàd mėdai ir̃ peř̃sai tùri įstãtymą, jóg kiekvíenas draudìmas ař̃ nutarìmas, kurį̃ išléidžia karãlius, yrà nepakeĩčiamas". Tadà karãlius liẽpė atvèsti Daniẽlių. Ir̃ jìs bùvo įmestas į̃ liũtų duõbę.

Karãlius Daniẽliui dár pasãkė: „Tegélbi tavė tàvo Diẽvas, kuriám tù taĩp ištikimaĩ tarnáuji!" Paskuĩ bùvo pàimtas akmuõ ir̃ užrìtintas añt duobẽs viršaũs. Karãlius jį̃ užantspaudãvo sàvo añtspaudu, taĩp pàt ir̃ sàvo didìkų añtspaudais, kàd sukliudýtų kaĩp nórs pakeĩsti Daniẽliaus pãdėtį.

Põ tõ karãlius nuẽjo į̃ sàvo rũmus. Pãsninkaudamas praléido nãktį: neléido atnèšti jokiũ vaĩgių ir̃ negalẽjo akiũ sudėti. Añkstų rýtą, võs tìk prašvìtus, karãlius kẽlęs skubiaĩ nuẽjo priẽ liũtų duobẽs. Priẽ jõs artėdamas, gailingu balsù jìs sušùko: „Daniẽliau, gývojo Diẽvo tař̃ne! Ař̃ tàvo Diẽvas, kuriám tù taĩp ištikimaĩ tarnáuji, galẽjo tavė išgélbėti nuõ liũtų?"

Daniẽlius atsìliepė: „Tegyvúoja karãlius peř̃ ámžius! Màno Diẽvas àtsiuntė sàvo ángelą, ir̃ jìs užvėrė liũtams nasrùs. Jiẽ niẽko manę̃s nenùskriaudė. Àš jõ akysė̀ buvaũ gì nekaĩltas, ir̃ táu, karãliau, taipõgi nesù prasikaĩtęs". Karãlius bė gãlo apsìdžiaugė tuõ ir̃ liẽpė Daniẽlių ìš duobẽs iškélti. Taĩgi Daniẽlius bùvo ìš duobẽs iškéltas; jìs nebùvo nẽ trupùčio sùžeistas, nès jìs pasiklióvė savúoju Dievù. Dabař̃ taĩ karãlius įsãkė atvèsti tuõs výrus, kuriẽ bùvo įskùndę Daniẽlių, ir̃ liẽpė juõs kartù sù vaikaĩs ir̃ žmonomìs sumèsti į̃ liũtų duõbę. Juõs, dár nepasíekusius duobẽs dùgno, pasìgriebė liũtai ir̃ sutráiškė jíems káulus.

Põ tõ karãlius Dãrijus visóms pasáulio tautóms, gentìms ir̃ kalbóms išléido rãštą: „Gausìnga ramýbė jùms! Šìtuo raštù àš dúodu pótvarkį: Visojė̀ sàvo karalỹstėje įsakaũ drebėti priẽš Daniẽliaus Diẽvą ir̃ jõ bijóti! Màt jìs yrà gyvàsis Diẽvas, gyvẽnantis peř̃ ámžius. Jõ karalỹstė niẽkad nežlùgs, ir̃ jõ viešpatãvimas nepasibaĩgs".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Dan 3, 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74

68 Šlóvinkit Viẽšpatį, rãsa ir̃ mìgla! —
P. Gárbinkit, áukštinkit jį̃ per̃ ámžius!

69 Šlóvinkit Viẽšpatį, lẽde ir̃ spéige! — P.

70 Šlóvinkit Viẽšpatį, šer̃kšne ir̃ sniẽge! — P.

71 Šlóvinkit Viẽšpatį, diẽnos ir̃ nãktys! — P.

72 Šlóvinkit Viẽšpatį, tam̃sa ir̃ šviẽsa! — P.

73 Šlóvinkit Viẽšpatį, žaibaĩ ir̃ dẽbesys! — P.

74 Šlóvinki Viẽšpatį, žẽme! — P.

Posmelis prieš evangeliją Lk 21, 28

P. Aleliùja. — Atsitiẽskite ir̃ pakélkite gálvas,
nès jũsų išvadãvimas artì. — P. Aleliùja.

Evangelija Lk 21, 20—28

Jeruzalę mindžios pagonys,
kol baigsis pagoniškųjų tautų laikai

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus sãkė sàvo mokiniáms:

„Kaĩ matýsite Jerùzalę sùpamą kariúomenės, žinókite, jóg prisiar̃tino jõs nuniókojimas. Tuomèt kàs bùs Judėjoje, tebėga į̃ kálnus, kàs miestè — teišeĩna iš jõ, kàs apýlinkėse — tenegrį̃žta. Taĩ bùs bausmės diẽnos, kàd išsipìldytų Rãštai.

Vaĩgas nėščióms ir̃ žìndančioms tomìs dienomìs! Šãlį užklùps didžiáusios neláimės. Šitą taũtą ištiks Diẽvo rūstýbė. Žmónės krìs nuõ kalavìjo ašmenų ir̃ bùs išvarýti neláisvėn į̃ įvairiùs kraštùs. Jerùzalę mìndžios pagónys, kõl baĩgsis pagóniškųjų tautų laikaĩ.

Bùs ženklų̃ sáulėje, mėnùlyje ir̃ žvaigždėsė, õ žẽmėje taũtos blaškỹsis, gą̃sdinamos baisaũs audrìngos jũros

šniokštìmo. Žmónės eĩs iš prõto, bijódami ir laukdami tõ, kàs dár turẽs ištìkti pasáulį, nès dangaũs galýbės bùs sùkrėstos.

Tuomèt žmónės išvỹs Žmogaũs Sū́nų, ateĩnantį debesyjė sù didžià galýbe ir garbė. Tíems reiškiniáms prasidė̃jus, atsitiẽskite ir pakélkite gálvas, nès jū́sų išvadãvimas artì".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Dan 7, 2—14

Štai su dangaus debesimis atslinko tarytum žmogaus sūnus

Ìš prãnašo Daniẽliaus knỹgos.

Àš, Daniẽlius, nakčià turė̃jau tókį regė̃jimą. Keturì dangaũs vė̃jai išjùdino dìdelę jū́rą. Ìš jū́ros iškìlo keturì didelì žvė̃rys. Kiekvíenas iš jų̃ turė̃jo skirtìngą išvaizdą. Pirmàsis bùvo panašùs į̃ liū̃tą, tiktaĩ turė̃jo erẽlio sparnùs. Į̃ jį̃ mán bežiū́rint, sparnaĩ jám bùvo išrautì. Jìs bùvo pakéltas nuõ žẽmės ir pastatýtas añt dviejų̃ kójų, tarýtum žmogùs, ir bùvo duotà jám žmogaũs širdìs.

Põ tõ pasiródė kìtas žvė̀ris, panašùs į̃ lókį. Jìs bùvo pusiáu atsistójęs ir laĩkė nasruosė (taĩp dantų̃) trìs šónkaulius. Jìs bùvo rãginamas: „Kélkis ir ė̃sk dár daugiaũ mė̀sõs!" Põ tõ àš mačiaũ trė̃čiąjį žvė̃rį. Jìs bùvo panašùs į̃ pantèrą, tiktaĩ añt nùgaros turė̃jo kẽturis sparnùs, tarýtum paũkščio, taipõgi kẽturias gálvas; jám bùvo duotà galià viešpatáuti.

Paskuĩ àš sàvo naktìniame regė̃jime išvýdau ketvirtąjį žvė̃rį. Jìs bùvo baisingas, bjaurùs pažiū́rė̃ti ir labaĩ stóras; turė̃jo dìdelius geležiniùs dantìs. Jìs ė̃dė ir triùškino vìsa, õ kàs paliko, sùtrypė kójomis. Nuõ kitų̃ žvė̀rių jis vìsa kuõ skýrėsi. Taĩp pàt jìs turė̃jo dẽšimt ragų̃. Mán

stẽbint ragùs, išáugo taĩp jų dár kìtas, mažèsnis rãgas, õ priẽš jį pradiñgo trỹs iš ankstesnių ragų; iĩ tamė ragė bùvo ãkys, taĩtum žmogaũs, iĩ burnà, kurì įžūliaĩ kalbẽjo.

Àš vìs dár žiūrėjau: štaĩ bùvo pastatýti sóstai, iĩ ùžėmė viẽtą senývas výras. Jõ rũbai bùvo baltì kaĩp sniẽgas, plaukaĩ — kaĩp grynà vìlna. Ugnìngos liẽpsnos bùvo jõ sóstas, kuriõ tekìniai — liepsnìnga ugnìs. Ìš jõ tekẽjo ugnìnis sraũtas. Jám patarnãvo tũkstantis tũkstančių, priẽ jõ stovẽjo dẽšimt tũkstančių dešimttūkstantìnių. Susẽdo teĩsmas, iĩ bùvo atvértos knỹgos. Àš vìs dár žiūrėjau, kõl — dẽl rãgo įžūlių kalbų — bùvo žvėrìs nužudýtas. Jõ kũnas bùvo atidúotas ùgniai iĩ sunaikìntas. Taĩp pàt iĩ kitíems žvėrìms bùvo atimtà valdžià. Tačiaũ jíems bùvo paliktà gyvýbė — ikì nustatýto laĩko.

Àš vìs dár mačiaũ naktìnį regėjimą. Štaĩ sù dangaũs debesimìs atsliñko tarýtum žmogaũs sūnùs. Jìs pasíekė senývąjį výrą iĩ bùvo nùvestas į jõ akìvaizdą. Jám bùvo suteiktà valdžià, garbẽ iĩ karalỹstė. Vìsos taũtos, geñtys iĩ kalbos turẽs jám tarnáuti. Jõ viešpatãvimas — ámžinas, nesibaĩgiantis viešpatãvimas. Jõ karalỹstė niẽkad nežlùgs!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Dan 3, 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81

75 Šlóvinkit Viẽšpatį, kalnaĩ iĩ kalnẽliai! —
P. Gárbinkit iĩ áukštinkit jį peĩ ámžius!

76 Šlóvinkit Viẽšpatį, žẽmės augalaĩ! — **P.**

77 Šlóvinkit Viẽšpatį, vérsmės, šaltìniai! — **P.**

78 Šlóvinkit Viẽšpatį, jũros iĩ ùpės! — **P.**

79 Šlóvinkit Viẽšpatį, jũrų gyvũnai! — **P.**

80 Šlóvinkit Viẽšpatį, padángių sparnuõčiai! — **P.**

81 Šlóvinkit Viẽšpatį, žvėrys, žvėrẽliai! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 21, 28

P. Aleliùja. — Atsitiẽskite ir pakẽlkite gálvas, nès jûsų išvadãvimas artì. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 21, 29—33

Pamatę visa tai dedantis, žinokite, kad Dievo karalystė arti

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Sàvo mokiniáms Jėzus pasãkė palýginimą:

„Stebėkite figmedį beĩ kitùs medžiùs. Kaĩ jiẽ ìma sprógti, jûs žìnote artì ẽsant vãsarą. Taĩp pàt pamãtę vìsa taĩ dėdantìs, žinókite, kàd Diẽvo karalỹstė artì. Ìš tiesų sakaũ jùms: nepraeĩs nẽ šì kartà, kõl vìsa taĩ įvỹks.

Dangùs ir žẽmė praeĩs, õ màno žõdžiai nepraeĩs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Dan 7, 15—27

Valdžia ir galybė bus atiduota Aukščiausio šventiesiems

Ìš prãnašo Daniẽliaus knỹgos.

Àš, Daniẽlius, buvaũ susisielojęs, nès taĩ, kã regėjau, sùkrėtė manė. Todėl àš kreipiaũsi į vieną iš teñ dalyváujančių, prašýdamas jį mán vìsa smùlkiai išáiškinti.

Tuõs įvykius jis mán išáiškino taĩp: „Tiẽ keturì didelì žvėrys rėiškia kẽturis karaliùs, iškìlsiančius žẽmėje. Tačiaũ karalỹstę périms Aukščiáusiojo šventíeji ir jiẽ jã turės visùs ámžių ámžius!"

Tuomėt panorėjau smulkiaũ sužinóti apiẽ tã ketvirtą žvėrį, visái nuõ kitų skirtingą, bjaũrų pažiūrėti, tùrintį

geležiniùs dantìs ir vãrio nagùs, ėdusį ir triùškinusį vìsa, õ kàs palìko, trỹpusį kójomis. Taĩp pàt (àš norėjau smulkiaũ sužinóti) apiẽ tuõs dẽšimt ragų añt jõ galvõs ir apiẽ tą kitą rãgą, kurìs išáugo ir dẽl kuriõ iškrìto trỹs ragaĩ, kurìs turėjo akìs ir įžūliaĩ kalbančią bùrną, kurìs pagaliaũ atródė ùž kitùs didėsnis. Mačiaũ tą rãgą kovójant sù šventaĩsiais ir nùgalint juõs, kõl pasiródė senývas výras. Tadà šventíesiems bùvo iškovóta Aukščiáusiojo téisė, ir atẽjo mẽtas, kadà šventíeji pérėmė karalỹstę.

(Ángelas) mán kalbėjo: „Ketviřtas žvėrìs réiškia: Žẽmėje iškilš ketvirtà karalỹstė, visái skirtìnga nuõ kitų karalỹsčių. Jì vìsą pasáulį prarìs, jį sutrỹps ir sutriùškins. Dẽšimt ragų réiškia: Tojė karalỹstėje bùs dẽšimt karãlių, bèt dár pasiródys kitas, visái nuõ pirmesnių skirtìngas, ir nuveřs tuõs trìs karaliùs. Jìs piktažodžiaũs añt Aukščiáusiojo ir spaũs Aukščiáusiojo šventúosius; norẽs pakeĩsti šveñčių dienàs ir Įstãtymą. Šventíeji bùs atiduotì į jõ rankàs vienám laikótarpiui, dviem laikótarpiams ir pùsei laikótarpio.

Põ tõ bùs teĩsmas. Nuõ to karãliaus bùs atimtà valdžià; ir pàts jìs bùs vìsiškai sunaikìntas. Visų põ visù dangumì karalỹsčių valdžià, ir galýbė, ir šlovė bùs atiduotà Aukščiáusiojo šventíesiems. Jõ karalỹstė bùs amžinà, jám vìsos valdžios tarnaũs, jõ klausỹs!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Dan 3, 82. 83. 84. 85. 86. 87

82 Šlóvinkit Viẽšpatį, žmónės! —
P. Gárbinkit ir áukštinkit jį peř ámžius!

83 Šlóvinkit Viẽšpatį, izraelìtai! — **P.**

84 Šlóvinkit Viẽšpatį, jõ kunigaĩ! — **P.**

85 Šlóvinkit Viẽšpatį, Diẽvo tarnaĩ! — **P.**

86 Šlóvinkit Viẽšpatį, teĩsiosios síelos! — **P.**

87 Šlóvinkit Viẽšpatį, nuolankiašìrdžiai, šventíeji! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 21, 36

P. Aleliùja. — Visą laĩką budėkite iř meĺskitės,
kàd sugebėtumėte kaĩp reĩkia stóti
Žmogaũs Sūnaũs akìvaizdoje. —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 21, 34—38

Budėkite, kad sugebėtumėte išvengti visų būsimųjų nelaimių

+ Pasiklausýkite
šventõsios Evangèlijos pagaĺ Lùką.

Jėzus pasãkė sàvo mokiniáms:

„Sáugokitės, kàd jūsų širdìs nebūtų apsuñkusi nuõ gardžių vaĺgių, svaigalų iř kasdiẽnių rūpesčių, kàd tóji dienà neužklùptų jūsų netikėtai. Ìt žabángai jì užgriùs visùs žẽmės gyvéntojus. Todẽl visą laĩką budėkite iř meĺskitės, kàd sugebėtumėte išvéngti visų būsimųjų neláimių iř kaĩp reĩkia stóti Žmogaũs Sūnaũs akivaizdoje".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PASTABA

Toliau, p. 487—506, įdėtus keturis visuotinių maldų formuliarus rekomenduojama imti taip:

kai Valandų liturgijoje vartojama pirmosios savaitės psalmės — pirmąją formulę, kai antrosios — antrąją ir t. t.

Prireikus galima vieno formuliaro kreipinius papildyti ar pakeisti kurio nors kito formuliaro kreipiniais ar maldomis, atsižvelgiant į tikinčiųjų poreikius.

VISUOTINĖS MALDOS

PIRMOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Kun.: Gárbindami Diẽvą, víeną Trejýbėje, maldáukime pagálbos vìsai žmonìjai.

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, sáugok sàvo Bažnýčią nuõ pavõjų ir̃ ugdýk jojè tóbulą méilę. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, padẽk visíems krikščiónims gyvénti tarpùsavio taikojè ir̃ méilėje. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, suteĩk malónę, kàd liũdinčiųjų ir̃ suspaudìmuose ẽsančiųjų skaũsmas juõs leñktų tavẽs ieškóti ir̃ tavimì pasitikẽti. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, šventũjų *** užtarìmas tepàdeda mùms visuomèt tavẽs ieškóti, jũ pavyzdỹs teskãtina mùs tavè karštaĩ mylẽti. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, ámžinąjį ãtilsį dúok šiõs parãpijos žẽmėje paláidotiems. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, stìprink mũsų rỹžtą niẽkam nenusikaĩsti ir̃ visuĩ tavè skélbti. —

Kun.: Švenčiáusioje Trejýbėje víenas Diẽve, mẽs gárbiname tavè ir̃ prãšome: ikvẽpk mùms diẽviškojo džiaũgsmo ilgesį ir̃ nuõlat léisk patìrti tàvo malónių gaũsą. Prãšom peĩ Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ANTRADIENIS

Kun.: Brangíeji, maldaukime Diẽvą žẽmės keleĩviams reikalìngos pagálbos.

Vad.: Diẽve, sáugok Krìstaus Bažnýčią nuõ visõkio blõgio ir̃ ugdýk jojè tóbulą méilę. —

Visi: Meĺdžiam tavè, išklausýk mùs!

Vad.: Diẽve, padẽk visóms tautóms tavè pažìnti ir̃ peř Krìstų tavè gárbinti. —

Vad.: Diẽve, stìprink vařgstančius beĩ keñčiančius ir̃ kreĩpk jũ žvilgsniùs į̃ tavè. —

Vad.: Diẽve, siũsk ìš dangaũs sàvo šventúosius Ángelus, kàd jiẽ skãtintų mùs į̃ gẽra ir̃ sáugotų nuõ neláimių. —

Vad.: Diẽve, dúok ámžinąjį átilsį šiõs parãpijos žẽmėje paláidotiems. —

Vad.: Diẽve, stìprink mũsų rỹžtą niẽko nenuliũdinti ir̃ visuř tavè skélbti. —

Kun.: Išklausýk, geràsis Diẽve, mũsų maldàs ir̃ suteĩk reikalìngą pagálbą, kàd, výkdydami žẽmėje tàvo vãlią, laimėtume dangujè ámžiną tàvo draugỹstę. Tù gyvenì ir̃ viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

TREČIADIENIS

Kun.: Meĺskime Diẽvą, kàd Krikštù mùs atgimdęs naujám gyvẽnimui, léistų nuõlat patìrti šventũjų glõbą.

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, láimink visùs, kuriẽ darbúojasi plėsdamì tàvo Bažnýčią. —

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Mũsų Diẽve, dúok, kàd greičiaũ įsikùrtų žẽmėje tàvo méilės ir̃ tiesõs karalỹstė. —

Vad.: Diẽve, visų̃ žmonių̃ Tẽve, globók neláisvėje ẽsančius, stìprink nẽbylius ir̃ nẽregius, pagúosk našlès ir̃ naláičius. —

Vad.: Geràsis Diẽve, léisk mũsų tautõs šventíesiems Globėjams mùs visuomèt sérgeti ir̃ pàs tavè vèsti. —

Vad.: Gailestìngasis Diẽve, suteĩk ámžinąją šviẽsą mìrusiems mũsų parapijiẽčiams. —

Vad.: Mũsų Diẽve, padėk ir̃ mùms bũti sąžininìgiems, teisìngiems ir̃ gražiù gyvẽnimu kitùs į̃ tavè tráukti. —

Kun.: Viẽšpatie Diẽve, pažãdink mũsų šìrdis nuõlat veržtis į̃ diẽviškojo gyvẽnimo áukštumas, kàd sàvo mirtìngu kũnu galėtume prisikélti amžinájam gyvẽnimui draugė sù tavimì. Prãšom per̃ Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

KETVIRTADIENIS

Kun.: Gárbinkime Jėzų Krìstų ir̃ maldáukime Šveñtąją Dvãsią dañgiškos šviẽsos.

Vad.: Jėzau Krìstau, láimink visùs, kuriẽ darbúojasi ugdýdami tàvo Bažnýčią. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Šventóji Dvãsia, apšviẽsk visų̃ tautų̃ žmónes, kàd jiẽ supràstų tàvo karalỹstės veñtę ir̃ jojè ràstų išsigélbėjimą. —

Vad.: Jėzau Krìstau, padėk klýstantiems ir̃ abejójantiems suràsti ir̃ mylėti tavè — tìkrąją Tiẽsą. —

Vad.: Jėzau Krìstau, atsiųsk sàvo Šveñtąją Dvãsią, kàd krikščiónys pasižymėtų kantrumù, gerumù beĩ ramumù. —

Vad.: Jėzau Krìstau, pasigailėk tų̃ mìrusių, kuríems mẽs bùvome nusikaĺtę. —

Vad.: Šventóji Dvãsia, atvèsk į̃ tikrąjį kẽlią visùs, kuriuõs žodžiù aŕ pãvyzdžiu mẽs suklaidìnome. —

Kun.: Mũsų veiksmùs, Viẽšpatie Diẽve, sàvo įkvėpimù pradėk ir̃ sàvo pagálba lydėk, kàd tù bũtum kiekvíeno

mūsų dárbo pradžià ir pabaigà. Tù gyvenì ir viešpatáuji per ámžius.

Visi: Āmen.

PENKTADIENIS

Kun.: Kristus gyvėno žmogaũs gyvėnimą ir mirė añt krỹžiaus, kàd Diẽvas gyvéntų sù mumìs. Melskime reikalingos pagálbos, kàd pasinaudótume jõ kančiõs vaĩsiais.

Vad.: Jėzau Kristau, globók mūsų Tėvỹnę, kàd jojė klestėtų taikà ir gerovė. —

Visi: Prãšom tavė, Viẽšpatie!

Vad.: Jėzau Kristau, globók visùs, kuriẽ keliáuja vařgo ař reikalų verčiamì. —

Vad.: Jėzau Kristau, padėk stiprėti mūsų ligóniams, kàd pasveĩkę galėtų nuoširdžiaĩ táu dėkóti. —

Vad.: Jėzau Kristau, miręs ùž mùs añt krỹžiaus, priimk mùs kaĩp gỹvąją aũką Diẽvo Tėvo garbei. —

Vad.: Jėzau Kristau, bũk gailestingas visíems šiañdien miřsiantiems. —

Vad.: Jėzau Kristau, globók mūsų tėvùs, brólius, sẽseris beĩ kitùs gimináičius ir vèsk į ámžinąją láimę. —

Kun.: Visagãli amžinàsis Diẽve, nuõlat patirdamì tàvo gerùmą, prãšome, kàd mūsų širdys išsivadúotų iš núodėmių tamsõs ir veřžtųsi į Kristaus šviẽsą, kàd sù tavimì gyvéntume per ámžius.

Visi: Āmen.

ŠEŠTADIENIS

Kun.: Dėkókime Diẽvui ùž sùteiktas malónes ir prašýkime Švenčiáusios Mótinos globõs.

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, amžinomìs gėrýbėmis atlýgink mūsų geradariáms ir̃ šiõs bažnýčios rėmė̃jams. —

Visi: Prãšom tavė̀, Viẽšpatie!

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, padė̃k visíems žmonė̃ms pažìnti tavė̀ — ámžinojo gyvẽnimo Šviẽsą. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, paleñgvink keñčiančių mūsų tikė̃jimo brólių ir̃ seserų̃ dãlią. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, melDžiame, kàd Bažnýčios Mótinos Švenčiáusiosios Mergẽlės užtariamì, ir̃ pãtys būtume tvìrto tikė̃jimo, ir̃ kitíems sugebė̃tume jį̃ skleĩsti. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, dúok ámžinąjį ãtilsį paláidotiems šiõs parãpijos žẽmėje. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, atlýgink amžinomìs gėrýbėmis visíems mūsų giminė̃ms ir̃ draugáms, kuríems gál nè visadà bùvome dė̀kingi. —

Kun.: Viẽšpatie, tegárbina tavė̀ mūsų lūpos ir̃ gyvẽnimo ãtnašos, ir̃ visà būtýbė, kàd tàvo draugỹstę ámžiams turė̃tume peř Krìstų, mūsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ANTROJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Kun.: Melskime Diẽvą, Trejýbėje vieną, pagálbos sáu ir̃ visiems krikščiónims.

Vad.: Mũsų Diẽve, globók sàvo Bažnýčią, kàd gárbintų tavė tvìrtu tikėjimu. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Visagãli Diẽve, padėk žmonìjai, kàd pasáulyje viešpatáutų teisingùmas ir̃ taũtos gyvéntų taikojė. —

Vad.: Mũsų Diẽve, pagúosk liũdinčius ir̃ stiprink nekaltaĩ pérsekiojamus. —

Vad.: Mũsų Diẽve, atnaũjink krikščiónių širdysė méilę táu, kreĩpk mũsų žingsniùs į̃ tavė. —

Vad.: Mũsų Diẽve, bũk gailestìngas visiems skaistỹkloje keñčiantiems. —

Vad.: Mũsų Diẽve, tù mùs kvietì į̃ méilės karalỹstę. Padėk mùms šventaĩ gyvénti. —

Kun.: Amžinàsis Tẽve! Kristus tãpo žmogumì, kàd tàvo šviesà mùs vèstų į̃ ámžinąją garb̃ę. Sáugok mùs, kàd nepalũžtume núodėmės pavõjuose ir̃ nepraràstume tikėjimo. Jìs sù tavimì ir̃ Šventãja Dvasià gyvẽna ir̃ viešpatáuja pe ̃r ámžius.

Visi: Ãmen.

ANTRADIENIS

Kun.: Melskime Išganýtoją Jėzų Krìstų palàimos sàvo krãštui ir̃ bendrúomenei.

Vad.: Viẽšpatie Jėzau Krìstau, láimink visùs Bažnýčios vaikùs ir̃ uždėk jų̃ širdis méile táu. —

Visi: Krìstau, išgìrsk mùs! Krìstau, išklausýk mùs!

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, įkvẽpk žmonių geróvei besidarbúojančius visadà veĩkti pagal tàvo vãlią. —

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, sáugok músų šiõs bažnýčios lankýtojus nuõ klaidų ir neláimių. —

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, tegù tàvo angelaĩ ir šventíeji mùs nuõlat globója. —

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, ámžinu džiaugsmù apdovanók visùs mìrusius krikščiónis. —

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, padėk mùms gyvénti vienýbėje sù tavimì ir geraĩsiais darbaĩs nèšti gausių vaĩsių. —

Kun.: Viẽšpatie Jėzau, tù mylėjai sàvo krãšto žmónes ir jíems pagélbėdavai. Sáugok ir músų taũtą nuõ neláimių, õ žmonių šìrdis leñk į savè Diẽvo Tėvo gar̃bei. Tù gyvenì ir viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

TREČIADIENIS

Kun.: Brangíeji, prašýkime Diẽvą pagálbos, õ šventúosius Globėjus — užtarìmo.

Vad.: Gailestìngasis Diẽve, laikýk sveĩką músų Šveñtąjį Tėvą ir padėk jám, skélbiančiam Krìstaus tikėjimą. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Gailestìngasis Diẽve, léisk tàvo véidą matýti kiekvienamè žmogujè ir nenusigrę̃žti nuõ klýstančių. —

Vad.: Gailestìngasis Diẽve, paródyk sàvo gailestingùmą klýstantiems ir juõs atvèsk priẽ amžinõsios Tiesõs šaltìnių. —

Vad.: Gailestìngasis Diẽve, padėk krikščiónims išsáugoti Krìkšto malónę ir síekti šventùmo. —

Vad.: Gailestìngasis Diẽve, bũk gailestìngas žùvusiems neláimėse ir̃ suteĩk jiems dangaũs ramýbę. —

Vad.: Gailestìngasis Diẽve, padėk ir̃ mùms sù džiaugsmù pàs tavė ateĩti. —

Kun.: Diẽve, tù pasakeĩ: „Prašýkite ir̃ gáusite". Įkvẽpk mùms, prãšantiems tàvo méilės, kàd visà širdimì ir̃ visomìs jėgomìs tavė labiaũ ùž vìską mylėtume ir̃ šventųjų būryjė galėtume amžinaĩ tavė gárbinti. Tù gyvenì ir̃ viešpatáuji per̃ ámžius.

Visi: Ãmen.

KETVIRTADIENIS

Kun.: Diẽvas yrà gẽras ir̃ gailestìngas. Pasitikėkime juõ ir̃ meĩskimės ùž įvairiaĩ bañdomus krikščiónis.

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, tegù tàvo Bažnýčios šventùmas vìs labiaũ šviẽčia žmonìjai. —

Visi: Prãšom tavė, Viẽšpatie!

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, paskãtink visùs visadà gyvénti pagaĩ tàvo mókslą. —

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, stìprink visų prispaustųjų ir̃ nelaimìngųjų vìltį. —

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, siųsk mùms Šventõsios Dvãsios šviẽsą, kàd šviẽstų gyvẽnimo sùtemose. —

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, išvadúok mìrusius iš skaistỹklos kančių ir̃ nuvèsk į paláimintąją šviesõs karalỹstę. —

Vad.: Viẽšpatie, suteĩk sveikãtos mũsų dvãsios vadõvams ir̃ láimink šveñtą jų̃ dárbą. —

Kun.: Diẽve Tẽve, padėk mùms, sàvo vaikáms, kàd žẽmėje mokėtume sù Krìstumi kentėti, õ amžinýbėje galėtume sù tavimì džiaũgtis. Per̃ Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

PENKTADIENIS

Kun.: Sù mumìs gyvẽnantį Jẽzų maldáukime: Krìstau, išgiřsk mùs! Krìstau, išklausýk mùs!

Vad.: Jẽzau Krìstau, globók sàvo Bažnýčią, kàd jì apréikštų tavė vìsai žmonìjai. —

Visi: Krìstau, išgiřsk mùs! Krìstau, išklausýk mùs!

Vad.: Jẽzau Krìstau, padẽk žmonẽms visuomèt gyvénti vienýbėje sù dañgiškuoju Tẽvu. —

Vad.: Jẽzau, suteĩk pagálbą neláimėse, gẽrą miñtį abejõnėse iř rỹžtą taisýtis iš núodėmių. —

Vad.: Jẽzau Krìstau, padẽk sàvo apãštalų įpėdiniams vyskupáms visadà skélbti sveĩką mókslą. —

Vad.: Jẽzau, sáugok mùs visùs nuõ staigiõs iř netikẽtos mirtiẽs. —

Vad.: Jẽzau Krìstau, dúok malónę, kàd mũsų tautõs žmónės vìs labiaũ geřbtų šveñtąjį krỹžių. —

Kun.: Geràsis iř gailestìngasis Jẽzau, globók mùs džiaũgsmo iř skaũsmo valandomìs: sàvo šventúoju krỹžiumi tólink nuõ mũsų visàs nẽgandas iř padẽk visiems saũgiai pasiekti amžinýbės úostą. Tù gyvenì iř viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

ŠEŠTADIENIS

Kun.: Brangíeji, sàvo dañgiškosios Mótinos gimìmo diẽną švęsdamì, meĩlskime jõs užtarìmo iř globõs vìsai mũsų Tėvỹnei.

Vad.: Diẽve, prãšome tavė, kàd Marìjos globójama Bažnýčia sėkmìngai vèstų sàvo vaikùs į šventùmą. —

Visi: Meĩldžiam tavė, išklausýk mùs!

Vad.: Diẽve, prãšome, kàd mûsų jaunìmas dár labiaũ pamìltų Marìją ir pasèktų jõs dorýbėmis. —

Vad.: Diẽve, prãšome, kàd visì seřgantys ir vařgstantys susiláuktų Marìjos pagálbos. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, tegù šviẽčia mùms Marijà iš stebùklais garsiõs Šìluvos ir bũna dvãsinė Vadõvė visõs Lietuvõs. —

Vad.: Diẽve, paródyk sàvo tẽvišką gailestingùmą mìrusiems, kuriẽ sù kalčių ir klaidų naštà nukeliãvo į amžinýbę. —

Vad.: Diẽve, padẽk mùms taĩp gyvénti, kàd mẽs visà bũtimì labiaũ ùž vìską tavė mylėtume ir gárbintume. —

Kun.: Léisk mùms, Viẽšpatie Jėzau, visadà naudótis Švenčiáusiosios tàvo Gimdýtojos Mergẽlės Marìjos užtarimù ir peř jã artėti priẽ tavẽs. Tù gyvenì ir viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

TREČIOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Kun.: Melskime Diẽvą Tėvą, iš mirtiẽs prisikẽlusį Krìstų Jėzų, kàd visì pasiektume išgãnymą.

Vad.: Diẽve, sáugok mũsų Tėvỹnės žmónes nuõ klaidų ir piktõsios dvãsios žabángų. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Diẽve, pašaũkęs mùs ìš dvãsinės mirtiẽs į diẽviškąjį gyvẽnimą, neléisk paklýsti núodėmės tamsojė. —

Vad.: Diẽve, padėk ìš laĩko ženklų pažìnti tàvo vãlią ir nóriai jã výkdyti. —

Vad.: Diẽve, teĩkis atlýginti amžinomìs gėrýbėmis mũsų ir šiõs bažnýčios geradariáms. —

Vad.: Diẽve, mũsų Karãliau ir tautų Valdõve, pagélbėk, kàd žẽmiškojo gẽrio kūrėjai darbúotųsi visų geróvei. —

Vad.: Ámžinąjį ãtilsį dúok mũsų mìrusiems, Viẽšpatie, ir tàvo amžinóji šviesà jíems tešviẽčia. —

Kun.: Gailestìngasis Diẽve, atléisk bausmės ùž núodėmes visíems dár gyvẽnantiems žẽmėje ar jaũ nuẽjusiems į amžinýbę. Prãšome per Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ANTRADIENIS

Kun.: Melskime Diẽvą taikõs ir malónės.

Vad.: Diẽve, padėk sàvo tikintiesiems taikojė gyvénti ir niẽkam blogù ùž blõga neatsilýginti. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Diẽve, padėk tautų vadõvams, kàd jų dárbas žmonių gerövei nebútų véltui. —

Vad.: Diẽve, bũk gailestingas klýstantiems ir̃ nusikaĩtusiems, kàd jiẽ atgáutų tàvo malónę. —

Vad.: Diẽve, padėk mũsų jaunìmui sèkti šventųjų globėjų pãvyzdžiu. —

Vad.: Diẽve, priimk mũsų parãpijos mìrusiuosius į sàvo šviesõs karalỹstę. —

Vad.: Diẽve, tàvo rañkoje laikaĩ ir̃ amžinýbė. Padėk Krìstaus atpirktíesiems ramiaĩ gyvénti ir̃ sàvo darbaĩs tàvo draugỹstę laimėti. —

Kun.: Amžinàsis Tėve, tàvo gerùmas neapsãkomas, ir̃ tàvo dovanų vertẽ begalinė. Globók Krìstaus Kraujù atpirktúosius ir̃ vèsk į nesibaĩgiančią láimę sù tavimì ir̃ šventaĩsiais, kuř tù gyvenì ir̃ viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

TREČIADIENIS

Kun.: Mũsų Diẽve, Krikštù padareĩ mùs sàvo Sūnaũs Jėzaus Krìstaus kunigỹstės dalỹviais. Išmókyk sù juõ ir̃ aukótis.

Vad.: Mũsų Diẽve, globók ir̃ stìprink Šveñtąjį Tėvą, beĩ mũsų krãšto výskupus. —

Visi: Meĩldžiam tavė, išklausýk mùs!

Vad.: Mũsų Diẽve, tù padareĩ mùs sàvo vaikaĩs. Padėk mùms visuomèt gárbinti tàvo gerùmą ir̃ táu dėkóti. —

Vad.: Mũsų Diẽve, globók netùrinčius dúonos beĩ pastógės ir̃ skãtink krikščiónis jíems padėti. —

Vad.: Mũsų Diẽve, sàvo šventųjų užtarimù uždėk mũsų šìrdį méile Evangèlijos patarìmams: netuřtui, tyrùmui, klusnùmui. —

Vad.: Mūsų Diẽve, (mìrusįjį ir) visùs mūsų mìrusiuosius nuvèsk į sàvo džiaũgsmo karalỹstę. —

Vad.: Mūsų Diẽve, dėkójame táu ùž vìsa, ką ẽsame iš tavęs gãvę, ir prãšome: sáugok mùs, kàd tyromìs širdimìs visuomèt táu tarnáutume. —

Kun.: Išklausýk, Viẽšpatie, mūsų maldàs ir suteĩk reikalìngą pagálbą, kàd žẽmėje výkdydami tàvo vãlią laimėtume ámžiną tàvo draugỹstę. Tù gyvenì ir viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

KETVIRTADIENIS

Kun.: Brangíeji, maldáukime Diẽvą žẽmėje reikalìngos pagálbos.

Vad.: Galìngasis Diẽve, apdovanók sàvo taũtą — Bažnýčią visokeriópomis Šventõsios Dvãsios dovanomìs. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Galìngasis Diẽve, nutólusiems nuõ tikẽjimo suteĩk šviesõs, kàd jiẽ supràstų, jóg tik tavyjè ràs tìkrąją láimę. —

Vad.: Galìngasis Diẽve, meĺdžiame dvãsinės pagúodos ir stiprýbės keñčiantiems ir vařgstantiems. —

Vad.: Geràsis Diẽve, Sutvìrtinimu apdovanójęs mùs Šventája Dvasià, padẽk mùms sù jà tàvo gařbei darbúotis. —

Vad.: Geràsis Diẽve, mìrusiems mūsų artimíesiems, draugáms ir geradariáms suteĩk dangaũs láimę. —

Vad.: Geràsis Diẽve, mùms ir visíems žmonẽms įkvẽpk daugiaũ tarpùsavio supratìmo ir užúojautos. —

Kun.: Išklausýk, Viẽšpatie, mūsų maldàs ir suteĩk reikalìngą pagálbą, kàd žẽmėje výkdydami tàvo vãlią, lai-

mėtume ámžiną tàvo draugỹstę. Tù gyvenì ir viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

PENKTADIENIS

Kun.: Dėkókime Diẽvui ùž gáutas malónes ir maldáukime jų ãteičiai.

Vad.: Visagãli Diẽve, tegù tàvo Bažnýčios šventùmas vìs labiaũ šviẽčia žmonìjai. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Visagãli Diẽve, padėk visíems krikščiónims gyvénti tarpùsavio taikojè ir méilėje. —

Vad.: Visagãli Diẽve, sustìprink ir pagúosk visùs keñčiančius dẽl tikėjimo. —

Vad.: Visagãli Diẽve, prãšome šventųjų mũsų tautõs Globėjų užtarìmo, kàd vienì kitùs bróliškai mylėtume ir vienì kitíems dúotume tàvo vaikų gyvẽnimo pãvyzdį. —

Vad.: Visagãli Diẽve, sáugok mùs nuõ staigiõs ir netikėtos mirtiẽs. —

Vad.: Visagãli Diẽve, padėk mùms visuomèt gyvénti vienýbėje sù dañgiškuoju Tėvu. —

Kun.: Viẽšpatie Diẽve, atkreĩpk mũsų akìs į keñčiančią añt krỹžiaus Méilę, kàd sàvo kančiàs beĩ dárbus mokėtume sù Krìstumi aukóti ùž pasáulio išgãnymą. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠEŠTADIENIS

Kun.: Brangíeji, džiaũgdamiesi nepàprastu Marijos išáukštinimu, meĩskime visagãlį Diẽvą malónių sáu ir visíems šiõs žẽmės keleĩviams.

Vad.: Visagãli Diẽve, meĺdžiame ištvermės sáu patíems, kàd visì bũtume ištikimì Krìstui ir̃ jõ Bažnýčiai. —

Visi: Meĺdžiam tavė, išklausýk mùs!

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, padẽk mùms Marìją mylėti taĩp karštaĩ, kàd núodėmės, vaĩgas, dejõnės pranỹktų taĩp žmoniũ amžinaĩ. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, tegù visì seĩgantys ir̃ gyvẽnimo sunkumùs keñčiantys pàtiria Švenčiáusiosios Mergẽlės glõbą. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, meĺdžiam tavė, tegù Marijà, visų̃ šventų̃jų Karalíenė, išmóko mùs sàvo dorýbių. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, priimk̃ į̃ ámžinąjį džiaũgsmą sàvo tikintį̃jį (-čiąją) ***, atléidęs jám (jái) bausmės ùž núodėmes. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, atvèsk į̃ tikrąjį kẽlią visùs, kuriuõs žodžiù ar̃ pãvyzdžiu mẽs suklaidinome. —

Kun.: Visagãli Diẽve, Švenčiáusiąją Mergẽlę Marìją iškẽlęs į̃ dangaũs gar̃bę, per̃ jã paródyk žmõgui jõ išáukštinimą ir̃ padẽk nuõlat veržtis į̃ tavė. Prãšome per̃ Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

KETVIRTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Kun.: Meĩskime Diẽvą pasigailėti gyvũjų ir mìrusiųjų.

Vad.: Gailestìngasis Tẽve, sáugok Krìstaus Bažnýčią nuõ visõkio blõgio ir ugdýk jojè tóbulą méilę. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Gailestìngasis Tẽve, padẽk visíems žmonẽms pažìnti tãvąją tiẽsą ir pasíekti išgãnymą. —

Vad.: Gailestìngasis Tẽve, stìprink piktõsios dvãsios gùndomus, kàd jiẽ lìktų táu ištikimì. —

Vad.: Gailestìngasis Tẽve, gausiomìs malónėmis atlýgink visíems, kuríems mẽs tùrime gerù atsimokėti. —

Vad.: Gailestìngasis Tẽve, mũsų mìrusius teĩkis priimti į sàvo ámžinąją draugỹstę. —

Vad.: Gailestìngasis Tẽve, mũsų Mókytojau, išmókyk mùs bróliškai visùs mylėti ir vařgšuose tàvo véidą matýti. —

Kun.: Diẽve, visų žmonių Kūrẽjau ir Atpirkẽjau, dẽl sàvo tẽviško gerùmo atléisk visíems, ùž kuriuõs meĩdžiamės — kuriẽ dár gyvẽna žẽmėje ař jaũ yrà nuẽję į amžinýbę. Prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ANTRADIENIS

Kun.: Meĩskime Diẽvą pagálbos vařgstantiems, gùndomiems, klýstantiems bróliams ir seserìms.

Vad.: Visagãli Diẽve, láimink šeimàs ir tautàs, kàd jõs gyvéntų pagal tàvo įsãkymus. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Visagãli Diẽve, padẽk, kàd pasáulyje badáujantieji susiláuktų dúonos ir̃ kitõs paramõs. —

Vad.: Visagãli Diẽve, suteĩk malónę, kàd mũsų žẽmė dúotų gẽrą derl̃ių ir̃ mẽs sù džiaugsmù galẽtume padẽti stokójantiems. —

Vad.: Visagãli Diẽve, pasigailẽk mũsų, kaĩ nusikaĺstame, ir̃ paleñk mũsų šìrdis ieškóti tàvo gailestingùmo. —

Vad.: Visagãli Diẽve, visùs mìrusius mũsų artimúosius, draugùs beĩ gẽradarius apdovanók dangaũs láime. —

Vad.: Visagãli Diẽve, suteĩk malónę, kàd tyrì laikiníeji žẽmės džiaugsmaĩ mùs leñktų ilgẽtis ámžinojo tàvo draugỹstės džiaũgsmo. —

Kun.: Visagãli amžinàsis Diẽve, mũsų dañgiškasis Tẽve, išklausýk sutartinės mũsų maldõs ir̃ suteĩk, kõ pasitikẽdami tavẽ prãšome peř Krìstų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

TREČIADIENIS

Kun.: Krìstus mùs pàšaukė dalyváuti Diẽvo karalỹstės darbuosė. Maldáukime šviesõs supràsti Diẽvo vãlią, stiprýbės jã výkdyti.

Vad.: Jẽzau Krìstau, sáugok Šveñtąjį Tẽvą ir̃ mũsų výskupus beĩ jũ pagálbininkus. —

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Jẽzau Krìstau, suteĩk vìsai krikščionìjai taĩką ir̃ vienýbę. —

Vad.: Jẽzau Krìstau, globók suñkiai dìrbančius, kàd rũpestis dẽl kasdiẽnės dúonos jíems neužtémdytų amžinųjų dalỹkų. —

Vad.: Jẽzau Krìstau, padẽk mùms nesavanáudiškai žmonẽms pagélbėti, kàd jiẽ lengviaũ galẽtų suràsti tavẽ. —

Vad.: Jėzau Kristau, pasigailėk tų mirusių, kuriems mes bùvome nusikaĩtę. —

Vad.: Jėzau Kristau, padėk visiems krikščiónims pavyzdingu gyvėnimu liùdyti tavė. —

Kun.: Viešpatie Dievе, priimk nuoširdų mūsų nórą gyvėnimu tavė gárbinti ir sąžiningais darbaĩs táu tarnáuti. Tù gyvenì ir viešpatáuji per ámžius.

Visi: Ãmen.

KETVIRTADIENIS

Kun.: Visì krikščiónys dalyváuja kùnigiškoje Kristaus tarnỹstėje ir todėl gãli aukóti savė Dievui. Meĩlskime malónės, kàd bútume vertà aukà.

Vad.: Dievе, padėk sàvo Bažnýčiai siekti tobulùmo ir skleĩsti tàvo karalỹstę žėmėje. —

Visi: Meĩldžiam tavė, išklausýk mùs!

Vad.: Dievе, léisk visiems pažìnti tikėjimo kilnùmą ir grõžį. —

Vad.: Geràsis Dievе, meĩldžiame dvãsinės pagúodos ir stiprýbės keñčiantiems ir vaĩgstantiems. —

Vad.: Dievе, prãšome Šventõsios Dvãsios įkvėpimo, kàd visì žmónės nuõlat siektų šventùmo. —

Vad.: Geràsis Dievе, bůk gailestingas visiems mirusiems, gyvėnime padãriusiems klaidų ir kalčių. —

Vad.: Dievе, sáugok mùs, kàd táu patiktume mintimìs, žõdžiais ir darbaĩs. —

Kun.: Visagãli Dievе, Gėrio Šaltìni, padėk mùms tavęs mintimìs, žõdžiais ir darbaĩs neįžeĩsti ir visiems tiktaĩ gėra darýti. Tù gyvenì ir viešpatáuji per ámžius.

Visi: Ãmen.

PENKTADIENIS

Kun.: Prašýkime Diẽvą pagálbos sãvajai taũtai — Krìstaus Bažnýčiai. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, léisk sàvo Bažnýčiai tàpti visų tautų sąžine. —

Visi: Meĺdžiam tavė, išklausýk mùs!

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, stìprink mūsų dvãsios ir kúno jėgàs gyvẽnimo sunkùmuose. —

Vad.: Diẽve, Krìstaus kraujù mùs atpirkęs, padėk pasiekti prisikėlimo garbę. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, tegù kankinių užtarìmas ir pavyzdỹs stìprina mūsų tikėjimą. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, globók mūsų gẽradarius, õ mìrusiems suteĩk ámžinąjį ãtilsį. —

Vad.: Viẽšpatie Diẽve, padėk mùms tavè mylėti ir geraĩs darbaĩs gárbinti. —

Kun.: Diẽve, tù mùs išsirinkaĩ sàvo šv.esõs vaikaĩs. Sáugok táu ištikimus žmónes nuõ piktõsios dvãsios žabángų ir vèsk į ámžinąją garbę peř Krìstų, mūsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

ŠEŠTADIENIS

Kun.: Dėkókime sàvo Atpirkėjui, kàd pàšaukė mùs bũti šviesõs vaikaĩs, õ Mótiną Marìją prašýkim, kàd mùs užtartų.

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, padėk sàvo Bažnýčiai skélbti visóms tautóms prisikėlimo ir ámžinojo gyvẽnimo vìltį. —

Visi: Meĺdžiam tavė, išklausýk mùs!

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, padėk tikintiesiems klausýti Diẽvo žõdžio ir jõ laikýtis taĩp, kaĩp jõ klaũsė ir laĩkėsi Marijà. —

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, tegù nekaltõsios Marijos mylėtojai, jõs garbės skleidėjai pasiekia dañgų ir altõriaus garbę. —

Vad.: Viẽšpatie Jėzau, prãšome ištvermės ir stiprýbės visiems siekiantiems kilnėsnio gyvẽnimo. —

Vad.: Diẽve, stiprink tuõs, kuriẽ aprãuda artimũjų miřtį. —

Vad.: Kristau, léisk, kàd mùs užtařtų Švenčiáusioji tàvo Mótina Marijà. —

Kun.: Viẽšpatie Jėzau, léisk mùms pasináudoti Švenčiáusios Mergẽlės užtarimù ir peř ją artėti priẽ tavęs, kuris gyvenì ir viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Āmen.

PIRMIEJI SKAITINIAI

Pr

1,1—19 61
1,20—2, 4a 63
2, 4b—9. 15—17 66
2, 18—25 68
3, 1—8 70
3, 9—24 72
4, 1—15. 25 76
6, 5—8; 7, 1—5. 10 78
8, 6—13. 20—22 80
9, 1—13 82
11, 1—9 85
12, 1—9 162
13, 2. 5—18 164
15, 1—12. 17—18 166
16, (1—6a). 6b—12. 15—16 169
17, 1. 9—10. 15—22 172
18. 1—15 174
18, 16—33 177
19, 15—29 180
21, 5. 8—20 182
22, 1—19 184
23, 1—4. 19; 24, 1—8. 62—67 187
27, 1—5. 15—29 190
28, 10—22a 193
32, 23—32 195
41, 55—57; 42, 5—7a. 17—24a 197
44, 18—21. 23b—29; 45, 1—5 200
46, 1—7. 28—30 203
49, 29—33; 50, 15—26a 205

Iš

1, 8—14. 22 208
2, 1—15a 210

Iš

3, 1—6. 9—12 213
3, 13—20 215
11, 10—12. 14 217
12, 37—42 219
14, 5—18 222
14, 21—15, 1 224
16, 1—5. 9—15 227
19, 1—2. 9—11. 16—20 229
20, 1—17 231
24, 3—8 234
32, 15—24. 30—34 236
33, 7—11; 34, 5b—9. 28 238
34, 29—35 241
40, 14—19. 32—36 242

Kun

23, 1. 4—11. 15—16. 27. 34b—37 244
25, 1. 8—17 247

Sk

11, 4b—15 250
12, 1—13 252
13, 1—2. 26—14, 1. 26—30. 34—35 256
20, 1—13 259

Įst

4, 32—40 262
6, 4—13 264
10, 12—22 267
31, 1—8 269
32, 3—4a. 7. 8. 9 ir 12 (P.: plg. 9) 270
34, 1—12 272

Joz

4, 7—10a. 11. 13—17 274
24, 1—13 277
24, 14—29 280

Ts

2, 11—19 283
6, 11—24a 285
9, 6—15 288
11, 29—39a 291

Rut

1, 1. 3—6. 14b—16. 22 294

2, 1—3. 8—11; 4, 13—17 296

Ezr
1, 1—6 351
6, 7—8. 12b. 14—20 353
9, 5—9 355

Neh
2, 1—8 367
8, 1—4a. 5b—6. 8—12 369

Tob
1, 1—2; 2, 1—8 118
2, 9—14; 3, 1a 121
3, 1—13. 16—17a 123
6, 10—13a; 7, 1b. 8—14; 8, 4—8 126
11, 5—15 129
12, 1—15. 20 131

1 Mak
1, 10—15. 41—43. 54—57. 62—64. 11—16. 43—45. 57—60. 65—67 455
2, 15—19 463
4, 36—37. 52—59 466
6, 1—13 468

2 Mak
6, 18—31 457
7, 1. 20—31 460

Išm
1, 1—7 441
2, 23—3, 9 443
6, 1—11 445
7, 22—8, 1 447
13, 1—9 450
18, 14—16; 19, 6—9 452

Sir
1, 1—4. 6. 8—10 (1—10) 90
2, 1—11 (1—13) 92
4, 11—19 (12—22) 95
5, 1—8 (1—10) 97
6, 5—17 99
17, 1—4. 6—15 (1—13) 101
17, 24—29 (20—28) 104
35, 1—12 (1—15) 106
36, 1—2. 4—5a. 10—17 (1—2a. 5—6. 13—19) 108
42, 15—25 (15—26) 111
44, 1. 9—13 (9—12) 113
51, 12—20 (17—27) 115

Bar
1, 15—22 372
4, 5—12. 27—29 374

Dan
1, 1—6. 8—20 471
2, 31—45 473
5, 1—6. 13—14. 16—17. 23—28 476
6, 11—17 478
7, 2—14 481

Jl
1, 13—15; 2, 1—2 387
4, 12—21 389

Jon
1, 1—2, 1. 11 377
3, 1—10 380
4, 1—11 382

Hag
1, 1—8 357
2, 1—9 359

Zch
2, 5—9a. 14—15a 361
8, 2—8 363
8, 20—23 365

Mal
3, 13—20a (3, 13—4, 2a) 384

Rom
1, 1—7 391
1, 16—25 393
2, 1—11 395
3, 21—30 397
4, 1—8 399
4, 13. 16—18 401
4, 20—25 403
5, 12. 15b. 17—19. 20b—21 405
6, 12—18 407
6, 19—23 409
7, 18—25a 411

8, 1—11 413
8, 12—17 416
8, 18—25 418
8, 26—30 420
8, 31b—39 422
9, 1—5 424
11, 1—2a. 11—12. 25—29 425
11, 29—36 428
12, 5—16a 430
13, 8—10 432
14, 7—12 434

Rom
15, 14—21 436
16, 3—9. 16. 22—27 438

2 Kor
1, 1—7 135
1, 18—22 137
3, 4—11 139
3, 15—4, 1. 3—6 141
4, 7—15 143
5, 14—21 145
6, 1—10 148
8, 1—9 150
9, 6—11 152
11, 1—11 154
11, 18. 21b—30 156
12, 1—10 158

Kol
1, 1—8 316
1, 9—14 318
1, 15—20 320
1, 21—23 322
1, 24—2, 3 325
2, 6—15 327
3, 1—11 329
3, 12—17 331

1 Tes
1, 1—5. 8b—10 299
2, 1—8 301
2, 9—13 303
3, 7—13 305
4, 1—8 307
4, 9—11 309
4, 13—17 312
5, 1—6. 9—11 314

1 Tim
1, 1—2. 12—14 333
1, 15—17 335
2, 1—8 338
3, 1—13 340
3, 14—16 342
4, 12—16 344
6, 3—12 346
6, 13—16 348

Žyd
1, 1—6 7
2, 5—12 9
2, 14—18 11
3, 7—14 13
4, 1—5. 11 15
4, 12—16 17
5, 1—10 20
6, 10—20 22
7, 1—3. 15—17 24
7, 25—8, 6 25
8, 6—13 28
9, 2—3. 11—14 30
9, 15. 24—28 32
10, 1—10 34
10, 11—18 36
10, 19—25 39
10, 32—39 40
11, 1—2. 8—19 43
11, 1—7 87
11, 32—40 46
12, 1—4 49
12, 4—7. 11—15 51
12, 18—19. 21—24 53
13, 1—8 55
13, 15—17. 20—21 58

PSALMĖS IR GIESMĖS

Ps	
1	385; 410
1, 1—2	97
3	459
8	9; 64
9	387, 469
12	420
14	165
15	281, 334
16	196, 461
17	265
18	18, 116, 232, 370, 393, 451
20	289
21	49
22	58
23	39, 414
24	124
25	181
26	56, 315, 434
27	338
28	79
30	47
31	71, 104, 399
32	86, 112, 163, 198, 270
33	135, 157, 159, 183, 444
36	41, 93, 203
39	26, 35, 292, 405
42	360
46	30
47	54
48	347
49	77, 107, 234, 464
50	253
51	317
53	323
61	326, 395
65	273
66	248
67	416
68	374, 428, 211
76	263
77	16, 228
78	109, 372
80	246, 251
81	446
83	243
84	28, 141, 287
85	383
86	365
89	74, 306
90	194
92	90
93	426
94	14, 260
95	312
96	7, 308, 390
97	32, 148, 310, 319, 391, 437
98	139, 241
99	321, 349
100	341
101	83, 363
102	52, 102, 146, 178, 213, 239
103	62, 67
104	11, 167, 201, 206, 215, 401, 453
105	170, 188, 237, 257, 284
108	422
109	20, 24, 37
110	22, 155, 343, 344
111	119, 122, 152, 432
112	336
113	275
114	186
115	81, 144, 218
118	95, 100, 137, 412, 448, 456
121	354
123	208, 407
125	352, 418
127	69, 128, 173, 297

129 381, 397
130 430
134 191
135 220, 278
136 368
138 302, 304, 441
144 88, 327, 330, 439
145 130, 150, 295
147 268, 424
149 114, 300, 358
150 332

Iš
15, 1—6 223
15, 8—10. 12. 17 225

1 Kr
29, 10. 11ab. 11cd. 12 467

Tob
13, 2. 4abc. 7. 8 355
13, 2. 6. 7. 8 132

Jer
31, 10. 11—12ab. 13 361

Dan
3, 52—56 230, 472
3, 57—61 475
3, 62—67 477
3, 68—74 480
3, 75—81 482
3, 82—87 484

Jon
2, 3. 4. 5. 8 378

Lk
1, 47. 48—49. 50 ir 53. 54—55 175
1, 69—70. 71—72. 73—75 44, 403

POSMELIAI PRIEŠ EVANGELIJĄ

Mt
4, 4b 74, 251
4, 19 319
4, 23 14, 25, 62
5, 3 133, 158, 284, 404
5, 10 209, 248, 263
5, 12a 136
5, 16 138, 352
8, 17 50, 173, 175
11, 25 35, 42, 103, 107, 214, 230, 281, 348, 375, 412, 419
11, 28 189, 216, 345, 431, 435
11, 29ab 271, 427
16, 18 260
23, 9a. 10b 297
24, 42a. 44 306, 408, 473

Mk
1, 15 8, 54, 199, 202, 356, 371
9, 7 88
10, 45 109, 360, 364, 366

Lk
4, 18 313
4, 18—19 18, 317
6, 23ab 330
7, 16 16, 47, 258, 315, 341
8, 15 56, 233, 349
11, 28 354, 381, 390
19, 38 423
21, 28 451, 480, 483
21, 36 308, 406, 485

Jn
1, 49b 254
3, 16 44, 339
6, 63b. 68b 84, 343

Jn
8, 12 112, 165, 321, 456

8, 31b—32a 429
10, 14 197
10, 27 12, 52, 59, 192, 219, 300, 326, 396, 425, 467
11, 25a. 26 125
12, 31b—32 388
13, 34 142, 151, 310, 379
14, 5 323, 358
14, 6 78, 96, 398
14, 23 79, 131, 153, 170, 226, 336, 444
15, 4. 5b 168
15, 5 449
15, 15b 86, 242
15, 16 114, 328, 462
15, 26b. 27a 402
16, 13a; 14, 26b 204
17, 17b. a 67, 100, 417
17, 17b. 17a 334

Apd
16, 14b 31, 71, 244, 386

Rom
8, 15 155, 384

2 Kor
5, 19 29, 186, 221, 273
8, 9 105, 160, 287, 440

Gal
6, 14 94

Ef
1, 17—18 23, 82, 122

Fil
2, 15—16 144, 442
3, 8—9 368, 410

Kol
3, 16a. 17c 117

1 Tes
2, 13 10, 98, 279
5, 18 446

2 Tes
2, 14 268, 421, 453

2 Tim
1, 10b 27, 33, 91, 194, 265, 362, 469

Žyd
4, 12 21, 163, 290, 302, 394

Jok
1, 18 183, 237
1, 21 69, 235

1 Pt
1, 25 246
4, 14 207, 433

1 Jn
2, 5 304, 437
4, 10b 459
4, 12 332

Apr
1, 5ab 119
2, 10c 475, 477

Ps
24, 4c. 5a 140, 295
32, 22 400
94, 8ab 179, 212, 223, 292, 373, 392, 465
118, 34 128
118, 36a. 29b 65, 146
118, 105 40, 149
118, 135 275
129, 5 181

Ez
33, 11 415

Atverk, Viešpatie, mūsų širdį 71
Jei kas mane myli, laikysis mano Žodžio 226
Sėkla — tai Dievo Žodis 37, 228, 240

EVANGELIJOS

Mt

5, 1—12 136
5, 13—16 138
5, 17—19 140
5, 20—26 142
5, 27—32 144
5, 33—37 146
5, 38—42 149
5, 43—48 151
6, 1—16. 16—18 153
6, 7—15 156
6, 19—23 158
6, 24—34 160
7, 1—5 163
7, 6. 12—14 165
7, 15—20 168
7, 21—29 171
8, 1—4 173
8, 5—17 176
8, 18—22 179
8, 23—27 181
8, 28—34 184
9, 1—8 186
9, 9—13 189
9, 14—17 192
9, 18—26 194
9, 32—38 197
10, 1—7 199
10, 7—15 202
10, 16—23 204
10, 24—33 207
10, 34—11, 1 209
11, 20—24 212
11, 25—27 214
11, 28—30 216
12, 1—8 219
12, 14—21 221
12, 38—42 224
12, 46—50 226
13, 1—9 229
13, 10—17 231
13, 18—23 233
13, 24—30 235
13, 31—35 238
13, 36—43 240
13, 44—45 242
13, 47—53 244
13, 54—58 246
14, 1—12 248
14, 13—21 251
14, 22—36 254
15, 1—2. 10—14 255
15, 21—28 258
16, 13—23 261
16, 24—28 263
17, 14—20 265
17, 22—27 268
18, 1—5. 10. 12—14 271
18, 15—20 273
18, 21—19, 1 276
19, 3—12 279
19, 13—15 282
19, 16—22 285
19, 23—30 287
20, 1—16 290
22, 1—14 293
22, 34—40 295
23, 1—12 298
23, 13—22 300
23, 23—26 303
23, 27—32 304
24, 42—51 306
25, 1—13 308
25, 14—30 310

Mk

1, 14—20 8
1, 21—28 10
1, 29—39 12
1, 40—45 14
2, 1—12 16
2, 13—17 18
2, 18—22 21
2, 23—28 23

3, 1—6 25
3, 7—12 27
3, 13—19 29
3, 20—21 31
3, 22—30 33
3, 31—35 36
4, 1—20 37
4, 21—25 40
4, 26—34 42
4, 35—40 44
5, 1—20 47
5, 21—43 50
6, 1—6 53
6, 7—13 55
6, 14—29 57
6, 30—34 59
6, 53—56 63
7, 1—13 65
7, 14—23 67
7, 24—30 70
7, 31—37 72
8, 1—10 74
8, 11—13 78
8, 14—21 80
8, 22—26 82
8, 27—33 84
8, 34—9, 1 86
9, 2—13 88
9, 14—29 91
9, 30—37 94
9, 38—40 96
9, 41—50 98
10, 1—12 100
10, 13—16 103
10, 17—27 105
10, 28—31 108
10, 32—45 110
10, 46—52 112
11, 11—25 (11—26) 114
11, 27—33 117
12, 1—12 120
12, 13—17 122
12, 18—27 125
12, 28b—34 128
12, 35—37 131
12, 38—44 133

Lk

4, 16—30 313
4, 31—37 316
4, 38—44 317
5, 1—11 319
5, 33—39 322
6, 1—5 323
6, 6—11 326
6, 12—19 328
6, 20—26 330
6, 27—28 332
6, 39—42 335
6, 43—49 336
7, 1—10 339
7, 11—17 342
7, 31—35 343
7, 36—50 345
8, 1—3 348
8, 4—15 350
8, 16—18 352
8, 19—21 354
9, 1—6 356
9, 7—9 358
9, 18—22 360
9, 44b—45 362
9, 46—50 364
9, 51—56 366
9, 57—62 368
10, 1—12 371
10, 13—16 373
10, 17—24 375
10, 25—37 379
10, 38—42 381
11, 1—4 384
11, 5—13 386
11, 15—26 388
11, 27—28 390
11, 29—32 392
11, 37—41 394
11, 42—46 396
11, 47—54 398
12, 1—7 400
12, 8—12 402

12, 13—21	404	17, 1—6	442
12, 35—38	406	17, 7—10	445
12, 39—48	408	17, 11—19	447
12, 49—53	411	17, 20—25	449
12, 54—59	413	17, 26—37	451
13, 1—9	415	18, 1—8	453
13, 10—17	417	18, 35—43	457
13, 18—21	419	19, 1—10	459
13, 22—30	421	19, 11—28	462
13, 31—35	423	19, 41—44	465
14, 1—6	425	19, 45—48	467
14, 1. 7—11	427	20, 27—40	470
14, 12—14	429	21, 1—4	473
14, 15—24	431	21, 5—11	475
14, 25—33	433	21, 12—19	477
15, 1—10	435	21, 20—28	480
16, 1—8	437	21, 29—33	483
16, 9—15	440	21, 34—38	485

Dekretai 5

I eilinė savaitė 7
II eilinė savaitė 20
III eilinė savaitė 32
IV eilinė savaitė 46
V eilinė savaitė 61
VI eilinė savaitė 76
VII eilinė savaitė 90
VIII eilinė savaitė 104
IX eilinė savaitė 118
X eilinė savaitė 135
XI eilinė savaitė 148
XII eilinė savaitė 162
XIII eilinė savaitė 177
XIV eilinė savaitė 193
XV eilinė savaitė 208
XVI eilinė savaitė 224
XVII eilinė savaitė 236
XVIII eilinė savaitė 250
XIX eilinė savaitė 267
XX eilinė savaitė 284
XXI eilinė savaitė 299
XXII eilinė savaitė 312
XXIII eilinė savaitė 325
XXIV eilinė savaitė 338
XXV eilinė savaitė 351
XXVI eilinė savaitė 363
XXVII eilinė savaitė 377
XXVIII eilinė savaitė 391
XXIX eilinė savaitė 403
XXX eilinė savaitė 416
XXXI eilinė savaitė 428
XXXII eilinė savaitė 441
XXXIII eilinė savaitė 455
XXXIV eilinė savaitė 471

Visuotinės maldos
Pirmoji savaitė 487
Antroji savaitė 492
Trečioji savaitė 497
Ketvirtoji savaitė 502

Rodyklės 507

РИМСКИЙ МИССАЛ, V т.
(на литовском языке)
Издание Литовского Р.-К. Епископата

Spausdino „Vilties" spaustuvė, Vilnius, Strazdelio 1
Užsak. Nr. 5795. SL 364